

نُهدهب و ميٲوو

ئەدەب میژوو

چەپکی لیکۆلینەوه ئەدەب

و

بەلگەنامە میژوویی کورد

محەمەد حەمە باقی

هەولێر - ٢٠١٣

خانه‌ی موکریانی بۆ چاپ و بلاوکردنه‌وه

● **ئهدهب و میژوو (چپکی لیکۆئینه‌وه له ئهدهب و به‌لگه‌نامه‌ی میژوویی کورد)**

● **نوسین: محمهد حممه باقی**

● **نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: ریدار جه‌عفر**

● **به‌رگ: محمهد قادر**

● **نرخ: (۵۰۰۰) دینار**

● **چاپی یه‌که‌م: ۲۰۱۳**

● **تیراژ: ۱۰۰۰ دانه**

● **چاپخانه: چاپخانه‌ی موکریانی (هه‌ولێر)**

● **له به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتیب‌خانه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (۱۵) سالی (۲۰۱۲) ی پێ دراوه.**

زنجیره‌ی کتیب (۷۱۱)

هه‌موو مافیکی بۆ نووسه‌ر پارێزراره‌وه

مالپه‌ر: www.mukiryani.com

ئیمه‌یل: info@mukiryani.com

پیرست

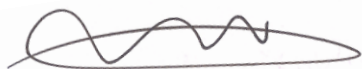
- ۷ وەك بەرابری
- ۹ نامە یەکی میژووویی بۆ شیخ بەزایی تالەبانی و ھەوائی تازە.
- ۳۳ چەپکی نامە شیخ مەحمودی حەفید
- ۱۰۱ مزگینیی دۆزینەوہی میژوووی مەرگی شاعیری ناودار
- ۱۰۷ دیسان مزگینیی تازە و بەلگەیی تازەتر
- ۱۱۵ دوونامە نیوان شاعیری ناسراو (میسباح دیوان - ئەدەب) و دۆستیکی
- ۱۲۱ نامە یەكەم:
- ۱۲۹ نامە دووہم:
- ۱۳۵ دەقی نامەكەیی میرزا محەمد سالح بۆ عەبدوڵلا بەگی میسباح دیوان - ئەدەب
- ۱۴۱ دەقی ھەلامنامەیی عەبدوڵلا بەگی میسباح دیوان - ئەدەب بۆ میرزا محەمد سالح
- ۱۴۵ وێنەیی نامەیی میرزا محەمد سالح بۆ: عەبدوڵلا بەگی میسباح دیوان - ئەدەب
- ۱۵۱ وێنەیی ھەلامنامەیی عەبدوڵلا بەگی میسباح دیوان - ئەدەب بۆ: میرزا محەمد سالح
- ۱۵۵ دیتنەوہی (۱۷) غەزەلی تازەیی (ئەدەب - میسباح دیوان)
- ۱۸۹ مەستورە میژوونووس و مرۆڤ (۱۸۰۵ - ۱۸۴۷)
- ۲۱۱ نالی و مەستورە
- ۲۳۵ نالی ھەسەفەرنامەیی بالتۆزینکی فرەنسادا (۱۹۰۶ - ۱۹۰۷)
- ۲۴۹ ئەنجام
- ۲۵۷ مەولانا خالید (۱۷۷۹ - ۱۸۲۷) ن
- ۲۵۹ بەشی یەكەم:
- ۲۷۵ مەولەوی! یان گەرانبەوہ بۆ سەرچاوە؟
- ۲۹۹ مەولەوی تاوہگوزی و موزیک و گۆزانی
- ۳۶۱ مەحویی میراتگری پەدیام و ھەلوئستی جوامیرانەیی مەلانا خالید

۳۷۵	به‌دواداچوونی و تاریکی مامۆستا تۆفیق وهه‌بی
۳۸۹	هه‌ندی ئاشنای نامۆ
۴۰۳	ئەم کتێبەم خۆینده‌وه (شاری سلێمانی - مەملائی گروپه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان: ۱۸۲۰ - ۱۹۲۰)
۴۳۱	هێمن موکریانی و رۆژنامه‌ی کوردستان (۱۹۵۹ - ۱۹۶۳)
۴۴۵	دیاری خۆینه‌ران نامه‌ی (هێمن)
۴۵۶	کورپ: وه‌رگیراو له کتێبی هه‌فته - به‌پینووسی: مامۆستا هێمن
۴۶۱	مانای وشه‌ی کورپ
۴۶۴	شینی گۆران
۴۶۹	به‌ره‌مه‌ی چاپکراوی نووسه‌ر
۴۷۱	به‌ره‌مه‌ی داها‌توو

وہك بهرایى

ئەم كۆمەلە بەلگەنامە و وتارانەى لەباوەشى ئەم كىتیبەدا جىگەى خۆيان كردۆتەوه، لە سەرەتادا لە چەند رىبوارىكى لە يەكتەر دوور و دابراو دەچوون، كە مېژووى ھەنگاوهلگرتنى پىشپىنەكانيان، بۆ زياتر لە (۲۵) بىست و پىنج ساڵ دەگەرپىتەوه و پاشان لە درىژايى ئەم (۲۵) ساڵەدا، بەرەبەرە، بەلگەنامە و وتارى تريان شوپىن كەوتوو، تا وایان لىھاتووہ بەھەمويان كاروانىكىيان پىكھىتاوہ. ھەرچەندە ھەر يەكەيان بەجيا، بۆنە و بابەت مېژووى نووسىنيان لەيەكتەر جياوازە و ئەم جياوزىيەش، كەشووھەوى تايبەت و سەربەخۆى پى بەخشيون و ھەندىكىشيان، وەك بابەتەكانى: مەولانا خالىد (۱۷۷۴ - ۱۸۲۷ز)، مەولەوى تاوگۆزى (۱۸۰۶ - ۱۸۸۲ز)، نالى (۱۸۰۰ - ۱۸۷۳ز)، ئەدەب - ميسباح ديوان (? - ۱۹۱۶ز)، سەرەراى ئەوہى نەفەسى بابەتەكانىشيان كورت و خىراشن، بەلام ھەريەكەيان رەگەز و كەرەسە و ھەويىنى كىتیبى سەربەخۆيان لەخۆياندا ھەلگرتووہ. بۆيە ئەگەر مردن مەودا بدات، ھەريەكەيان وەك كىتیبى سەربەخۆ، دەگەنە بەر دەستان. ھەر بەو مەبەستەش لىرەدا، ئەم كەرەسە و رەگەزانەى ئەو چەند بابەتەم (بەر لەھەمووكەس زياتر، بۆ بەرچاوى خۆم) بەرجەستە و يادداشت كردوون، تائەركى لە ئەستۆگرتن و بە ئەنجام گەياندىيان، وەك كىتیبى سەربەخۆ، لەياد و بىرەوہرى ھەمىشەبىمدا بژىن و نەچنە خانەى لە بىرکردنەوہ. چونكە ئەگەر لەمەوداى نيوان نووسىنى ھەريەكە لەم بابەتانەدا، كىتیبى ترم، نۆرە پرى لىكردبن، بەلام ديسانىش ھەرخۆم دەزائم كە چەند لەگەل كۆكردنەوہ و تەتەلەو تاوتوى پىكردنى ئەم بابەتانەدا ماندوو بووم و شەوئخوونىم لەگەلدا كىشاون و چەند بەدژوارى و پراكەپاك و تەقەللاى بى پشوو، ئەم كاروانى نووسىنەم بەرپى خستووہ. بەتايبەتى بۆ تەواوكردنى ھەندىكىيان، وەك بابەتى: چەكى نامەى شىخ مەھمودى حەفید و نامە و بەلگەنامەكانى شاعىرى ناودارى موكریان: عەبدوللابەگى ميسباح ديوان - ئەدەب (كە ئەم نمونانەى بەردەستان لەبارەى

ناویراوهوه، مشتییکی زۆر کهمی ئەو خەروارەن، که لەسەر ئەم شاعیرە کۆمکردوونەتەوه) چەندان مالان و گوندانی خۆرهلەلاتی کوردستان بە دواياندا گهراوم و دەستەودامیانی دۆست و نادۆست بووم و چەند رهنجی نەپساوم داوه و چەندیش تاسه و حەسرەتی چنگەختنیانم خواستووہ! چونکہ هەریه که له کەرەسەکانی ئەم دوو بابەتە ی ناوم هینان، لەماوهی نزیکە ی (۲۰) سالی تەمەندا، لەچەند سالی پچرپچردا دەستم خستوون و سەریه کم ناون، که دنیام هیشتا کەرەسه و نامە و بەلگەنامە ی بابەتی ئەمی دوايان (ئەدەب)، له زۆر لهو گوندانە و قەلەمپەوی موکریاندا ماون و بەردەستی من نەکهوتوون و بە ئاواتی دەستخستنیانەوه دەژیم و خەونیان پیوه دەبینم. هەر بۆیه ش ئەو کتیبە ی بەناوی (نامە و بەلگەنامە جیماوهکانی ئەدەب – میسباح دیوان)، له دەمی که وه ئاماده ی چاپکردم کرروه، بهو هیوايه دەستم راگرتووہ و بهدوای دەخەم ، تا بەلکو هەندیکی تریشم چنگ بکهوی. جگه له ئاواتی له چاپدانەوه ی سەرلهنویتی دیوانی (ئەدەب)، که خۆشبهختانە، دوای دووجار چاپکردنەوه ی دیوانەکه ی، دیسانەوه شیعر و غەزەلی تریم دەست کهوتوون.

محمد هدهد حەمه بافی

هاوینی ۲۰۱۲ - ههولپیر

نامه‌یه‌کی میژوویی

بو

شیخ رهزای تاله‌بانی و هه‌والی تازه

یه‌که‌م:

(که‌وشهر) نازناوی: قازی (مه‌لا مه‌حه‌مه‌د که‌ریم) ی سه‌قزی یه، که‌به (قازی که‌وشهر) ناسراوه، کورپی مه‌لامسته‌فای کورپی مه‌لا محمه‌د سه‌لیمی کورپی مه‌لا شریفی قازی یه و سالی (۱۲۵۶) کوچی، به‌رامبه‌ر سالی (۱۸۴۸) ی زایین، له‌سه‌قز هاتوته دنیاوه.

له‌سه‌ره‌تای خویندنیدا، لای ماموستایان: مه‌لا محمه‌دی موده‌پرسی مزگه‌وتی سه‌قز و دواتر لای مه‌لا عه‌بدولسه‌لام موده‌پرسی (بانه) و ماوه‌یه‌کیش له (بوکان) لای مه‌لا محمه‌د شریف و دووسالیش له (توتومیش) لای مه‌لا عه‌بدولای پیره‌باب و دووسالیش له (تورجان) لای مه‌لا عه‌لی قزلجی تورجانی خویندویه‌تی...

دوای ته‌واوکردنی خویندن له (سه‌قز) بوته قازی، ناوناوه‌ش ده‌رسی وتوته‌وه... له‌دوای ته‌مه‌نی (۶۲) سالی، له (۱۲) ی جمادی الاخری - ی سالی (۱۳۲۸) ی کوچی، به‌رامبه‌ر (۱۹۱۰/۶/۲۱ ی ز) کوچی دوایی کردوه. (که‌وشهر) له بنه‌ماله‌ کونه‌کانی سه‌قز- ن، که پشتاویشت به‌بنه‌ماله‌ی (شیخ الاسلام) به

ناوبانگن. خویشی به خه‌تخوش و شاعیر و ئەدیب ناسراوه و دیوانیکی شیعی به فارسی له‌پاش به‌جیماوه، که هیشتا چاپ نه‌کراوه^(۱) جگه له‌م دیوانه، کۆمه‌لێک نامه‌ی له‌دوا به‌جیماوه، که ئەمانیش هه‌موویان به‌زمانی فارسی و به‌په‌خشانیکی ئەدهبیی زۆر بالا دارپژراون و ئەم نامانه، وێنه‌ی دووه‌می ئەو نامانه‌ن، که له‌ژبانی خۆیدا بو‌دۆستگه‌ل و شاعیران و رووناکبیران و لێپرسراوان و وه‌زیری قاجار و نامه‌یکیشی بو‌ (ناسره‌دین شای قاجار - ۱۸۴۸ز - ۱۸۹۶ز) نووسیونی...

ئه‌گه‌رچی له‌دیوانه‌ شیعه‌که‌ی و له‌ئه‌لبوومی ئەو کۆمه‌له‌ نامه‌ ئەده‌بیانه‌دا، که له‌قازی که‌وشهر جیماون، چ شیعه‌کان و چ نامه‌کانیش هه‌یچیان به‌کوردی نین... به‌لام دیاره‌ که‌ کوردیه‌کی باشی به‌خویندنه‌وه و نووسین زانیوه و شیعی شاعیرانی کوردی له‌بهر بووه و له‌گه‌ڵ هه‌ندیکیشیاندا سه‌روه‌بندیکه‌ هه‌بووه... چونکه‌ یه‌کیک له‌م نامه‌ ئەده‌بیانه‌ی بو‌ شاعیری گه‌وره (شیخ ره‌زای تاله‌بانی ۱۸۳۶ - ۱۹۱۰ز) نووسیوه..

ئەم نامه‌یه‌ی (قازی که‌وشهر)، بو‌ (شیخ ره‌زای تاله‌بانی) میژووی له‌سه‌ر نییه‌ “به‌لام به‌وه‌دا که‌ له‌ دووتویی نامه‌که‌دا، دێره‌ شیعیکی (شیخ ره‌زا) تیه‌ه‌لکیش ده‌کات، که‌ له‌م شیعی خواستوه‌:

**خزمینه، مه‌ده‌ن په‌نجه، له‌گه‌ڵ عه‌شهره‌تی قافا
میرووله، نه‌چی چاکه، به‌گژ قولله‌یی قافا!**

وه‌ک دواتریش باسی ده‌که‌ین، ئەم شیعه‌، له‌ هه‌وینی سالی (۱۸۶۵ز)دا نووسراوه، بۆیه‌ ده‌بی ئەم نامه‌یه‌، دوا‌ی ئەو ساله‌ نووسرابێ.

(۱) تاریخ مشاهیر کرد - تألیف: بابا مردوخ روحانی، (شیوا)، انتشارات سروش - تهران ۱۳۶۶ ص ۱۱۸ - نامه‌که‌م به‌هۆی نه‌وه‌کانی بنه‌مائه‌ی به‌رپرسی (قازی که‌وشهر) وه‌، له‌ سه‌قز، ده‌ست که‌وت. سوپاسیان ده‌که‌م.

ئەم نامەیی (قازی كەوشەر)، چەند لایەنئىكى گرنكى تىدايه، كەجىي سەرنجىن:

۱ - نامە كە لەبارەى دارشتن و هەلچىنى بناغەى رستەسازىي و وینەى شىعەرىي و رەوانبىژىيەو، پارچە پەخشانىكى ئەدەبىي زۆر بالا و بەپىز و تۆكمەيه، كە نىشانەى شارەزايى و ناستى تىگەيشتنى يەكجار بەرزى (قازى كەوشەر). لە جىهانى ئەدەب و دەنگوباسى ئەدەبىي و ناگاداربوونى لە باسوخواسى شاعىرانى كۆن و سەردەمى خۆي.

۲ - لەنامەكەدا، نىشانەيهكى ئاشكرای پىوەندى توند و تۆلى نووسەرانى هەردوو بەشى كوردستانى دابەشكرای نيوان قاجارى و عوسمانى تىدايه...

۳ - نامەكە، ئەو دەسەلمىنى، كە شىعەر و شاعىرىتى و ناوبانگى (شىخ رەزاي تالەبانى - كە هىشتا خۆي لە ژيان و لە هەپەتى لاوتىتى و شاعىرىتىدا بوو، لە كوردستانى بندهستى قاجارىدا)، زۆر بەربلاو و لەسەر زاران بوو و شىعەرى دەستاودەست و گونداوگوند و شاران گەراو. بۆيه بۆ رووناكىي خستنهسەر ئەو زانىيارىيانە، بەچاكم زانى لەناو نامەگەله جىماوەكهى (قازى كەوشەر)دا، ئەم نامە گرنگەى لى بكمە كوردى، كە زۆرى پىوہ ماندوو بووم و هەوليشم داوہ بناغەى رستەكان و مەبەستى ئەدەبىي و پەيامى (قازى كەوشەر) وەك خۆي بەهێلمەوہ... ئەمەش دەقى نامەكەيه:

بۆ خزمەتی جەنابی زمانپاراوترینی شاعیران: شیخ رەزا

بەسەرگەردی و جوودی بەختەوهرت بۆم.

دوای پێکەشکردنی ئارەزوومەندیی بێ پرانەوه، لەبیری درەوشاوهی ئێوهی پایەبەرژدا، ناشکرابێ و نادیار نەمیئیتەوه...

لەو رۆژەوه ئەم کەمینهیه، توانای ئەوهی بووه، مرواریی شایستەیی شیعرەکان و وتەیی تەرپ و تازەیی گەوهەری بیری دەست بۆنەبراوی ئێوهی بەرپێز (خواتەمەنیان درێژ بکات) لەسەدەف دەرهیپێنی و لەگوێچکەیی دلدا بیکاتە گوارە و لەلاپەرپی دلەیی خەمیندا بینه مایەیی سەردانەواندن و بەخشین و لەکۆشکی باخی بیری کەم و کورتیدا، بینه حوور و غیلمانی بەهەشت و خزمەتگوزارانی سەردارانی تاجدار.. سەرۆمپی سالی و مانگ و سەعات و رۆژ و شەو، ئارەزووی ئەم چاوه فرمیسکاوییه، دیتنی روخساری ئەو زاتە داوینپاکەیه.. دلخوازی ئەم ستمەمدیدهیهی رۆژگار، بۆ هەمیشە، خۆیندەوهی شیعرەیی ئەو پیرۆزتارەیه، کە بەزمان و گیان و دیار و نادیار، لە پیشگای یەزدانی پەروردگار، لە سینەیی پر بلیسەدا، مایەیی هیۆربوونی کلپەیی ئاگری دووری و هاوڕاز و هاوخەمییه...

بەئێج لەم ماوهییدا ئەوهی توانای لە ئەستۆگرتنی باسی ژانی دووری و باری ئاوات و تاسەیی ئەم کەمینهیهی لەباردا بوو، لە پالەوانی دەوران، برای میهرەبان، مەلا عەبدووللا^(۲)، زیاتر بە چاک نەزانرا... بۆیه هەلی لەدەست نەدا و بەناردنی ئەم کورتە ئاوات نامەیه، کەوتە پەله و بەکلیلی دەروازەیی خستنه‌رووی سکالا و پوختەیی ئەم رازەوه، قفلی سنووقی ئاواتی میژینهیی خۆی کردەوه و بە پشتیوانی

(۲) بە داخهوه نەزانرا ئەم (مەلا عەبدووللا) یە کتیه!

کردگار، جولای بالای سروشتکار، تانویوی سی غزهلی^(۳)، له پالوتهی بیوی
خوی، دارپشت و چنی:

سازم مگر سیاهی چشمان خود مداد
تا در لباس نامه بینم جمال دوست^(۴)

هه چهند پیشکه شکردنی ئەم غهزەلانه و ناردنی ئەم دیاریبانه، بۆ مه‌لبنده و
هه‌ریمگه‌لی ده‌وله‌تی عوسمانی، وه‌ک ناردنی ورده‌(زیره) وه‌ (شال)ه، بۆ(کرمان)^(۵)،
یان وه‌ک لافی خه‌تخوشییه لای هونه‌رمه‌ندانى ئەسفه‌هانى^(۱) به‌ تاییه‌تیش بۆ ولاتی
(که‌رکوک)، که‌ به‌بونی ته‌شرفی موباره‌کی ئیوه (خوا ده‌وامی گه‌وره‌بیتان
بدات)، وه‌ک زپری قالی که‌مه‌بیاری بیپه‌روه، که‌ شایسته‌ی به‌کاره‌یتان نه‌بی...
به‌لام ره‌نگه‌ له‌کاتی ناو بردنی ئەم که‌مینه‌یه‌دا، بیته‌ مایه‌ی یادگار و له‌کاتی
خویندنه‌وه‌شدا، به‌ گویره‌ی ئایه‌تی: (لا یکلف الله نفساً الا وسعها)... بیته
مایه‌ی یادکردنه‌وه، بۆیه ناردمه‌ خزمه‌تتان... چونکه‌ وتویانه:

(۳) ئەم سی غه‌زه‌له‌ی (قازی که‌وشه‌ر)یش نه‌زنا کامانه‌ن، چونکه‌ له‌ناو شیعه‌ جه‌ماده‌کانی
ناوبراودا، شیعی وایان تیا نه‌بوو، که‌ تاماژه‌یان بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ له‌سه‌ریه‌.

(۴) واته‌: مه‌گه‌ر له‌ ره‌شایی چاوی خۆم، قه‌له‌میک ساز بکه‌م، تا له‌ دووتویی نامه‌که‌دا، جوانیی ته‌و
دۆسته‌م بینم، که‌ پیشتر وینه‌ی ته‌و دۆسته‌ له‌ ره‌شایی چاومدا بووه‌.

(۵) ئەمه‌ په‌ندیکی فارسییه، چونکه‌ شاری (کرمان)ی ئیترانی، له‌ (زیره) و (شال)دا به‌ناوبانگه‌. واته‌:
کاری بیپه‌روه‌کردن، وه‌ک چۆن بلین:خورما بۆ شاری به‌سه‌ره‌ ده‌با!. "سالم" هه‌رله‌م باریه‌وه‌ ده‌لن:

زیره، سه‌رمایه‌یه‌ بۆ "سالم" و "کرمان"ی ده‌با

شیعی کوردی، کێ بدا جیلوه‌؟ له‌لای شیخی که‌بیر!

دیوانی سالم، ل ۶۹

(۶) ئەمه‌ش هه‌ر وه‌ک په‌ندی سه‌ره‌وه‌ وایه، چونکه‌ هونه‌رمه‌ندان و خۆشنوسانی (ئه‌سفه‌هان) وینه‌یان
که‌مه‌.

طاعت ار هيچ نباشد، گنهى بايد كرد در دل دوست بهر حيله رهى بايد كرد^(۷)

منيش به ناردنى ئەم شيعره نارېكانه، ريگه‌ى دۆستايه تيم له دلى ئيوه‌دا كردۆته‌وه..
جه‌نابيشتان به‌وپه‌رى سۆز و ويژدانى خواپېداوى خۆتانه‌وه، چاوپۆشېي و په‌سندى چه‌شى
گه‌وه‌ربارى بغيرمومن... داخواز و تڪاكاريشم چه‌ند لاپه‌ره‌يه‌ك، له مروارى شيعرى
خۆتان، كه له به‌رده‌ستدان و ئاماده‌ن، له‌هه‌ر بابته‌يك بن، چ له بابته ستايشى خوا و چ
پياه‌له‌دان و چ قه‌سيده و چ لاقرتى و توانج و داشۆزين و چ پارچه‌غه‌زله و چوارينه، كه
له‌م هه‌رىمانه له به‌ردلن و داواكارىيان يه‌كجار زۆره، به تايبه‌تى لاي ئەم كه‌ميينه‌يه، وه‌ك
گوگردى سوور وايه، به‌ناوى ديارى و خه‌لاته‌وه، كه لاي چاو و دلپروونه‌كان، ديارىيه‌كى
بيهاوتايه و له‌گه‌ل و ه‌لامنامه‌كه‌دا، به مه‌لا عه‌بدوللادا بو مى ره‌وانه بغيرمومن، تا بو
بالاوكردنه‌وه و بره‌وپېدانىيان، كه سانيكى زۆر له ويژه‌ى ئيوه‌ى به‌ريژ و ده‌ستپه‌نگىنيان
ئاگادار بكه‌مه‌وه... چونكه خۆت واته‌نى (حه‌يفه برزى تيغى مژه‌وه‌ر له غيلافا)^(۸)

(۷) واته: ئەگه‌ر خوا په‌رستىي هيچ دادى نه‌دا، ده‌بى گوناھىك بكه‌يت، تا به‌هه‌ر فيليك بيت،
ريگه‌يه‌ك بو ناو دلى دوست بكه‌يته‌وه.
ئەم به‌يته، شيعرى، (نه‌شاطى ئەسفه‌هانى ۱۷۶۱ز - ۱۸۲۸ز) يه، به‌لام به‌يته‌كه له ديوانى (نه‌شاطى
ئەسفه‌هانى) دا به‌مجۆره‌يه:

طاعت ار دست نيايد، گنهى بايد كرد

در دل دوست بهر حيله، رهى بايد كرد

بروانه: گنجينه‌ء ديوان نشاط اصفهاني - با تصحيح و مقدمه‌ء دكتور حسين نجفي - چاپ دوم - چاپ
تابش - ۱۳۶۲ شمسي - انتشارات شرق - ص ۹۶.

(۸) ناماژديه بو شيعرىكى شيخ ره‌زاي تاله‌بانى كه سه‌ره‌تاكه‌ى ئەمه‌يه:

خزمينه مه‌ده‌ن په‌نجه، له‌گه‌ل عه‌شه‌تى جافا

ميرووله، نه‌چى چاكه، به‌گو قولله‌ى قافا

له کۆتاییدا خوا ته مهنتان درێژ بکات و هه‌میشه‌ش چاره‌روانی مژده‌ی سه‌لامه‌تی و فره‌مانتانم...

بدون سابقه ابلاغ گفته‌اند خطا است
ولی بسوی هنرمند و اهل فضل، روا است
سؤال کردم، ازین نکته از وزیر خرد
جواب داد: که آری جناب شیخ رضا است^(۹)

کۆ بۆ له دلێرانی عه‌شایر، که نه‌چووێ
وه‌ک تیری ته‌جه‌ل، نووکی رمی جافی به‌نافا!
چونکو ره‌سه‌نن، ورد و درشتیان هه‌موو جه‌نگین
مه‌ی سارییه نه‌شته‌ی، چ له‌دوردا، چ له‌سافا
وابێ خه‌م و په‌روا ده‌چنه عه‌رسه‌بی هه‌بیجا
تو ناچییه سه‌ر دۆشه‌کی بووکی له‌زه‌فافا
خوێنپێزو شه‌ره‌نگیزو عه‌دوومه‌ندو زه‌فه‌رمه‌ند
کامیان که گه‌نه، وه‌ک شێره له‌مه‌یدانی مه‌سافا
عوسمان به‌گیان، ئامره، وه‌قتی که ده‌لی: ده‌ی(*)
دینه جه‌وه‌لان، هه‌روه‌کو ((حاجی)) له‌ته‌وفا
یأتون الی الحرب صغاراً و کباراً
یسعون الی الامر ثقلاً و خفافاً
خواهم زخدا هرکه شود دشمن جاهت
کۆتی له‌ده‌سا، ده‌س له‌ملا، من له‌ته‌نافا
ره‌حمی بکه با ((شیخ ره‌زا)) بیته‌وه گوفتار
حه‌یفه‌ بزێی تیغی مچه‌وه‌هر، له‌
غیلافا

په‌رانه: دیوانی شیخ ره‌زای تاله‌بانی، چاپی یه‌که‌م - ۱۹۴۶ز، ل ۳ و ۴.

(۹) ته‌م دوو به‌یته‌ی دوایی، شیعی (قازی که‌په‌ر)ه.

واته:

به بیّ پیشه‌کی، ئاگادار کردنه‌وه، خه‌تایه به‌لام بو هونه‌رمه‌ندان و به‌هره‌وه‌ران،
ره‌وایه
له‌م باره‌یه‌وه پرسیارم له‌وه‌زیری هزر کرد وتی: به‌لّی قه‌یناکه، جه‌نابی (شیخ
ره‌زا)یه

* * *

سه‌رنج: وشه‌ی (که‌مینه‌م)، له‌ جیاتی وشه‌ی (حقیر)ی عه‌رده‌بی به‌کاربردووه، به‌ پێودانی: سه‌نگین،
دێرین، شیرین... تاد، دام‌رشتووه، نه‌گینا ده‌زائم وشه‌ی (که‌مینه) له‌ دیوی کوردستانی ئێراندا بو
(میینه) به‌کار دئ.

(*) ئەم نیوه به‌یته له‌تیکرایی دیوانه چاپکراوه‌کانی شیخ ره‌زادا، به‌هه‌له‌و به‌جۆریت نووسراون.

دووه م:

هەر ئەو شیعردی شیخ رەزا، که له نامەکهی (قازی کهوشەر)دا، نیوه دپێکی هاتبوو، واتە ئەو شیعردی، که سەرەتایه کهی بهم بهیته دەست پێدەکات:

خزمینه، مه‌دهن په‌نجه، له‌گه‌ڵ عه‌شیره‌تی جافا
میرووله نه‌چێ چاکه، به‌گۆ قولله‌یی قافا

پێشتر، ده‌میك بوو، هه‌میشه له‌خۆم ده‌پرسی: ئاخۆ مه‌به‌ستی شیخ رەزا له‌م شیعره و رووی ده‌می و واژه‌ی (خزمینه)ی بو کێ بی؟ له‌ ورامدا جار‌جاره‌ ئەوه‌م به‌ بیردا ده‌هات، که ده‌بێ مه‌به‌ستی له‌خزمانی خۆی، واته (تاله‌بانی) بیته... و تکایان لی بکات، که له‌گه‌ڵ عه‌شیره‌تی ئازا و سه‌رکه‌شی (جاف)دا تیک هه‌لنه‌چن... تا ئەم سالانه‌ی دوایی، که ژیا‌نی ئاواره‌یی، له‌ شاری جوانکیله‌ی (سه‌قز)دا گلی دامه‌وه. روژێ له‌گه‌ڵ هاوڕییه‌کی ئەده‌بدوستما، (سه‌رهه‌نگ: ره‌شیدخانی ناهید)، له‌ هۆزی به‌ناوبانگ و به‌ربلاوی (فه‌یزوللا به‌گ)^(١٠) له‌

(١٠) فه‌یزوللا به‌گ (? - ١٨٨٢ز) کورپه‌ گهره‌ی ئەوه‌رهمان به‌گ بووه. به‌ر هۆیه‌وه که منداڵی زۆر بووه، له‌ ناو به‌گزاده‌کاندا له‌ هه‌موویان به‌رچاوتر بووه. هه‌ر بۆیه له‌ناو به‌گزاده‌کاندا وه‌ک تیره‌یه‌کی تازه و جی‌اواز، پێیان وتوون: فه‌یزوللا به‌گی. نووسه‌ری ئەرمه‌نی: ئەسکه‌نده‌ر غۆزیا‌نس، که دۆستایه‌تی نزیکه‌ی له‌گه‌ڵیدا هه‌بووه، ده‌لی: (١٥) پازده کورپه‌ هه‌یه و (١٠٠٠) سواره و تفه‌نگچی هه‌یه. ئەمه‌ ناوی (٩) کورپه‌ فه‌یزوللا به‌گن: حاجی محمه‌د، س‌ال‌ح به‌گ، حاجی محمه‌د حه‌سه‌ن به‌گ، شیر به‌گ، حاجی سه‌لیم خانی سه‌رتیپ (که شاعیریش بوو)، ئەمانوللا به‌گ، که‌یخسره‌و به‌گ، عه‌بدو‌لرهمان به‌گ.

بۆ زیاتر زانیاری له‌م باره‌یه‌وه بنوا‌ره: محمه‌د حه‌مه باقی: (شۆرش‌ی شیخ عوبه‌یدوللا له‌ به‌لگه‌نامه‌ی قاجاریدا، چاپه‌مه‌نی موکریانی، هه‌ولێر، ساڵی (٢٠٠٠)، ل ٥٥٩)

سەقزەو بە تۆتۆمبیل بەرەو (بۆکان) دەچووین.. لەنیوەپێدا لە ئاستی (پیر یوونس)دا ھاوڕێکەم لایەکی بۆ لای راستی رینگە کە کردەو و پێمی وت:
ئا لێردا عەشیرەتی (جاف) و ھۆزی (فەیزوللا بەگ)، شەرپە سەختە کەیان کردوو.

وتم: کامە شەرپە؟!

وتی: ئەو شەرپە کە (شیخ رەزای تالەبانی) شیعەرە بەناوبانگە کە ی بۆ وتوون...

وتم: کام شیعەرەیان؟!

وتی: ئەو شیعەرەیان کە دەلی:

خزمینە! مەدەن پەنجە لەگەڵ عەشیرەتی جافا...

تێتر ھاوڕێکەم کەوتە گێرانی ھەوێ چۆنییەتی روودان و ئاکامی شەرپە کە، کە وەک دەزانن: عەشیرەتی کۆچەری (جاف) لە دێرزەمانەو، تا سەرەتای ھەلایسانی شەرپە یە کەمی جیھان، بەو ھۆیەو کە ئازەلدارییان کردوو و ئەم پیشەییەش چونکە پێویستی بە دۆزینەو ھەوێ بەرەو ھەبە.. بۆیە ھەموو ھاوینان لە دەشتی (شارەزور) و (کفری) و (کەلار) و (شاکەل) و ئەمبەرئەوبەری رووباری سیروانەو، روویان لە ناوچە کۆیستانەکانی خۆرھەلاتی خۆیان کردوو و بە بناری (ھەرمان) و (مەریوان) و (شلیر) و (ناوخوان) و (بانە) و (نەکەرۆز) و (سەر شیوی سەقز)دا ھەلگەراون و گەشتوونەتە ناوچە ساردەسێرەکانی وەک: (چل چەمە)ی (سەقز) و (بۆکان) و (ھۆبەتوو)ی نیوان سەقز و (دیواندەرە) و ناوچە (ساران) و تا (بان لێلاخ)ی خۆرھەلاتی شاری سنە، پەرت و بلاو بوونەتەو و بەھەزاران ھۆبە رەشالیان بەم ناوچە بەرین و زۆزاناندا ھەلداو و بەدەم کۆچ و رەوت و گوزەرانیانەو، لەم ھەریمانەدا، تووشی ماندوو بوونیکی زۆر و دەستە و یەخەبوونیکی ھەمیشەیی دانیشتوانە رەسەنەکانی ئەو ناوچانە بوون، کە لەو ھەرگەمی سەوزی تیدا بوو و بەلگەنامەکان و ریکەوتنامەکانی نیوان ھەردوو دەولەتی قاجاری و عوسمانیش پڕن لە باسی گێرە و کیشەیی ھۆز و تیرە پەرت و بلاوکانی (جاف) و گازندە و ھاواری کۆچ و رەوی ئەو ھۆزانەیی ھەمیشەیی جاف پێشیلی کردوون.. لاپەرەکانی زنجیرە کتیبی (رشتەیی مرواری)ی مامۆستا (عەلەدین سەجادی)ش. پڕن لە باسوخواسی زۆر شیرین و دەولەمەندی ئەو

رۆژگارانهی (جاف).. له بهرته مه، ئهم داروباری ژيانه پر له رووداوهی جافه كان، گيانىكى سه رچل و توورپه داونه تى، كه ناچار بوون له و كوچه بهرده وامه ياندا، چه كى پيوست بو شهر و بهرنگارى، له گه ل خوياندا هه لگرن و له گه ل زور هوژ و خيلى نيشته جيدا، تووشى شهر و بهر هه لستى بين و بهم هوپه وه ناويانگيان به نازا و شه رانيى ده رپچى! كه دياره ئهم شه ره شيان له گه ل هوژى گه وره ي (فهيزوللا به گى) دا، كه له ده ميكه وه له ناوچه كانى ده وره برى (سه قز) و (بوكان) و (موكريان) دا نيشته جين - يه كيكه له و شهر و رووداوانه ي له ميژووى (جاف) دا به سه ريان هاتووه .

شايانى وتنه هوژى (فهيزوللا به گى)، جگه له پياوى نازا و جوامير و ناودار، گه لى شاعير و هونه رمه ندى ده نگه خو ش و گورانى پيژى ناسراو يشيان تيدا هه لكه وتووه، كه ده توانم بلينم: زوربه يان شاعير و هونه رمه ندى و ئه وه ي وهك تاقى كردنه وه ش له باره يانه وه ده زانرى، له ده ميكه وه له كوردستانى ئيراندا، هونه رى نىگار كيشيان، له سه ر ده ستى هونه رمه ندى ئهم هوژدا په روه رده ده بى كه به سه ركردنه وه ي يه كه يه كه ي ئه و هونه رمه ندى، جىگه يه كى تايبه تى بو وتار و لى كو لى نه وه يه كى سه ربه خو، پيوسته . بوپه ده گه رپه مه وه بو كاكلى مه به سه كه و ده ليم: كاتى جافه كان له ناوچه كانى سه قز و بوكاندا، له گه ل هوژى (فهيزوللا به گى) دا تپه ه لچوون و به گز يه كدا چوون، شه ره كه يان خاياندوويه تى و هه ردوو لايان هيز و له شكريان بو سه ربه كتر كو كردۆته وه .. كه بهم كاره، هه والى له شكركيشى و عه شيره ت كو كردنه وه، بو شه ره كه، كه ره نگه چه ند مانگى كى خاياندى، به ناوچه دووره كانى كوردستاندا بلا بوته وه و (شىخ ره زاي تاله بانى) ش وهك زوربه ي خه لكى ئه و رۆزگار، به په رۆشه وه به هه واله كه سه له ميوه ته وه و به نه فه سيكى زور كوردانه و جگه رسوزانه، له پارچه يه كى ترى كوردستانى بنده ستى ئيمپراتورىه تى عوسمانىيه وه، به واژه ي (خزمينه)! رووى ده مى له هوژى (فهيزوللا به گى) ده كات و داويان لى ده كات له گه ل عه شيره تى (جاف) دا تپه ه لنه چن ..

هه رچه ند هه لويسته كه ي (شىخ ره زا) زور دل سو زانه شه، به لام له هه مان كاتدا جوژى لايه ندارى و ئامازه ي سووكه هه ره شه يه كيشى بو ئه وانه (هوژى فهيزوللا به گى) تيدا، كه ده يانه وى له گه ل (جاف) دا بجه نكن. چونكه (شىخ ره زا) ش، وهك

خه لکی تر، وهك له سه رووتريش و تمان، ناوبانگی (جاف) ی به نازا و دلیر بیستووه.. که چی دیاره جوامیرانی (فهیزوللا به گی) یش راده ی بیزاریی و تووره بوونیان له ده ستریزی و بیپه روایی هه می شه ی جافه کان (وهك ده لین) گه یشتوته سه ر ئیسقانیان و ئه وپه ری سنووری ددان به خو داگرتن و ناچار بوون بو سنووردانان، بو زیاده روویی و پی له یاسا نانی جافه کان، که به هوئی ئه وه ی له نیوان هه ردوو سنووری قاجاری و عوسمانیدا ژیاون، له هه ر پارچه یه کی ئه و دوو ده وله ته دا، بی یاساییه ک بکه ن، خو یان بگه یینه پارچه که ی تر و نه که ونه بهر سزا و تۆله لیسه ندنه وه.. له گه لیاندا بجه ننگن و له ئاکامیشدا به سه ر جافه کان دا سه ربکه ون و بیانکیشنن. بۆیه سه روۆکیکی ئه و سه رده مه ی هوژی (فهیزوللا به گی) یش، که ناوی (حاجی سه لیم خان) و له هه مان کاتدا شاعیر و نازناوی (حاجی سه رتیپ) بووه،^(۱۱) دوا ی پرانه وه ی شه ره که و سه رکه وتنی هوژی (فهیزوللا به گی)، به شیعیکی جوان و پر له نه زاکه ت، که به هه مان کیش و قافییه ش ده ست پی بکات.. وه لامی شیعه که ی (شیخ ره زا) بداته وه، که تی کرای شیعه که ی (شیخ ره زا) وهك له لاپه ره کانی (۳، ۴) ی دیوانه که ی و زۆر جیگه ی تر و دواتر له ژماره (۲۰) ی مامۆستای کورددا بلا بوته وه، (۹) نۆ به یته.. به لام ئه م وه لامه ی (حاجی سه رتیپ) له هه موو ئه و سه رچاوانه دا، که بلاویان کردۆته وه، هه ر ته نیا (۷) به یته و ئه مه یه که مجاره هه موو شیعه که ی حاجی سه لیم خانی سه رتیپ، که (۹) به یته و له ریگه ی مالباتی فهیزوللا به گی یه وه چنگم خستووه، به ته واوی و وهك خو ی بلاوده بیته وه، که ئه مه یه:

(۱۱) سه فەرنامه یه کی هیشتا چاپنه کراوی به فارسی لی به جی ماوه و تاییه ته به سه فه ری ئه و روژگاره ی (حه ج)...

نهیبیستووہ چند سائے، له مه ویدر، له مه سافا
 هدر جافه، ده چوو نووکی رمی موکریی به نانا
 حازر نه بوو شه و ده م، که به ږم حاجی سه لیم خان
 ده یکرد جه و ه لان هدر وه کو توفی له ته وانا
 تیپی عده وو، وه ک پۆلی قولنگ، شه وه کو شه مقار
 تیکی ده شکاند، یه ک یه ک و ده یخست له مه سافا
 (شیخ) بیخه به ره، له م قسه مه شه ووره، له نانا
 حه ربه ی رمی شه بوو، که به جیما له غیلافا
 هدر وا کوږه جاف بوو، له بهر زه ربی دلیران
 نالینی ده هات، هدر وه کو بووکی له زه فافا
 —رمون من الباس تلالا و جبالا
 یکنون من الروع شعاعاً و کففا
 زور کهس، له جه و انانی شه وان بوو، به شه سیر هات
 ده ست به سته و ته ن خه سته و گه رده ن له ته نانا
 چاک وایه، نه کات مه دحی شه وان، نه ک بلای مونسیف
 شه مه دحه، که (شیخ) فدرموویه تی، لاف و گه زافا
 بو مه دحی شه وان، کافیه (شیخ) بیت و نه زه کات
 مه علومه که مه عنای له لوغه تدا چیه: (جافا)

* * *

وهک وتمان، بهو هوییه وه که کوچ و رهوی گه رمیان و کویستانی سالانه و
 به رده وامی (جاف)، بهو ناوچه به رینه ده دا، گیروگرفتی زوری بو دروستکردوون و
 ماویه که زوریانم لهو به لگه نامانه له به رده ستدان و زوریانم بو کوردی ته رجه مه
 کردوون و ږن له سنووربه زندانی جافه کان. . بویه گه وره لیپرسراوانی هدر دوو
 ده ولته تی ناوبراویش، له ده ست (جاف) بیزاربوون و سه ریشه یان به ده ستیانه وه زور

تووش بووه و پئیان خوْش بووه جافه کان تووشی تیْکشکان و زیان بین، ههر له بهرته مه شه له دواى ئەم شه پرهى نىوان ئەم دوو خىلّه گه ورهيهى كورد (جاف و فهيزوللا به گى)، (ناسره دین شای قاجار ۱۸۴۸ز - ۱۸۹۶ز)، فهريماننامه يه كى له شيوهى سوپاسنامه يه كدا بۆ (فهيزوللا به گى) موكرى ناردوووه.. تيايدا دهستخوشانهى (ناسره دین شای قاجار) دهرده برى، بهرامبهر بهو سهركه وتنهى لهو شه ردا كه له گه لّ جافه كاندا كر دوويانه، وهك خه لاتى كيش بهو سهركه وتنه، فهريمان دها، كه مانگانهى (۱۰۰) تمهنى ئەو رۆژگار، به سه رانى هۆزى (فهيزوللا به گى) بدرى.. كه تا ئىستا (فهريمانه كه) ههر وهك خوْى له شووشه گيراوه و له به گزاده مالىكى (فهيزوللا به گى) دا له شارى (بۆكان) به ديوارى ژوورى كيانه وه هه لواسراوه و ئەوهى له گه لّ ئەم چهند دپردها (فوتۆ) م كر دووه، ويتهى ئەو فهريماننامه - سوپاسنامهى (ناسره دین شای) يه، كه ئە گه رچيش فهريماننامه كه، دواى فوتۆ كرده كهى من، به باشى ناخويندريته وه، به لام ميژووى سالى (۱۲۸۲ى كۆچى، بهرامبهر ۱۸۶۵ز) ي پيوهيه. به مه شدا دهرده كه وى، كه شيعره ئاماژه بۆ كراوه كهى (شيخ رهزاي تاله بانى): **خزمينه مه دهن په نجه...** له سالى (۱۸۶۵) ي زاييندا و له جهنگهى شه پرى ناوبراودا وتراوه و ئەمهش هه والى كى تازه يه، بۆ زانىنى ميژووى شيعرى ناوبراوى^(۱۲)، كه به داخه وه شيعرى زۆربهى زۆرى شاعيرانى پيشينه مان، بۆنه و ميژوويان نازانين و مه گه ر له مجۆره بۆنه و به لگانه دا بتوانين رووناكى بجهينه سه ر ته مه ن و بۆنهى شيعرى رابوردوومان. به لام دياره شيعره كهى (حاجى سه رتيب) ي فهيزوللا به گى، دهرهنگتر و داوى شيعره كهى (شيخ رهزا) وتراوه.

(۱۲) ههروهها بۆ زانىنى ميژووى ته مه نى شيخ رهزا (۱۸۳۶ - ۱۹۱۰ز) ش، كه شيخ رهزا له كاتى نووسينى ئەم شيعرى بۆنه يه دا، هيشتا ته مه نى نه گه يوه ته (۲۰) بيست سال! و شاعيرى تى گه يوه ته لووتكه.

دهقی (فارسی) نامه‌ک‌هی هازی (که‌وپ‌هر)، بؤ شیخ ره‌زای تاله‌بانی

سواد کاغذیست که جناب مستطاب آقای ملا محمد کریم قازی خدمت جناب
مستطاب أفصح الشعراء آقای شیخ رضا سلمه‌الله نوشته

فدای وجود مسعودت شوم. پس از عرض سلام و اشتیاق بی اختتام در ضمیر
منیر جناب مستطاب‌عالی دام فضلہ مکشوف باشد و پوشیده نماند
از روزی که حقیر ارادت تخمیر لآلی کلام آبدار و در شاهوار اشعار و نتایج افکار
آبکار جناب‌عالی را دام بقائه در گوش دل گوشوار و برصحیفه ضمیر اندوده‌بار جای
تعظیم و نثار قصور ریاض طبع پر قصور را حورعین و غلمان شهریار و نفوس
سلاطین تاج دار قرار داده در عموم سال و ماه و ساعات لیل و نهار، آرزوی این دیده
اشکبار بمشاهده جمال آن وجود فرخنده‌تبار و تمنای قلبی این ستمدیده روزگار
باستدامت مطالعه اشعار آن خجسته شعار زبانا و جاناً و پوشیده و آشکار از حضرت
خالق پرودگار در لوح سینه پرشرار و مسکن التهاب نایره فراق و ندیم و غمگسار
خود ساخته‌است.

و در اینمدت کسی را که شرح درد فراق و بار آرزوی حقیر را حمل توان کرد بغیر
پهلوان زمان برادر مهربان ملا عبدالله کسی را نیافت، لهذا روی ارادت از عنیمت
وقت نتافت و بابلاغ این مختصر آرزونامه شتافت و بمفتاح تصویر این شکایت و کلید
تحریر این مختصر حکایت قفل حقه آرزوی بسته دیرینه را شکافت باسنان نساج
طبیعت شایقه به نسبح تاروپود دو سه غزل از نتایج افکار خود پرداخت و دریافت.

سازم مگر سیاهی چشمان خود مداد
تا در لباس نامه به‌بینم جمال دوست

* * *

هرچند اهدای این قطعات غزل وارسال ارمغانی به نقاط و مراکز بلدان در نواحی دولت عثمانی صورت ریزه زیره و کرمانی شال و ادعای حظ هنرندان اصفهانی دارد (علی الخصوص در ناحیه کرکوک باوجود جنابعالی دام فضله چون زرّ غیر مسکوک کم عیار و بی رواج محکوک مینماید). لکن چون امکان آن دارد که گاه بحث از حقیر یادگاری و هنگام مطالعه موجب تذکّاری شود بمنطوق: لایکلف الله نفساً إلّا و سعها، اهدای خدمت شدند. یقین است چنانکه گفته‌اند:

طاعت از هیچ نباشد، گنهی باید کرد،

دل دوست بهر حيله رهى باید کرد). حقیر که بارسال این اشعار بی هنجار در دل جنابعالی راه دوستی را اختیار کرده، جنابعالی نیز در کمال مرحمت و انصاف خداداده خودتان از پستی پایه ابیات و نقص ارکان آنها صرف نظر فرموده و مقبول طبع گهربار خواهید فرمود)

مستدعی و خواهشمندم چند صفحه از لآلی منظومه کلام خودتان از هر قبیل که حاضر و نسخه‌اش موجود است خواه توحید و خواه نعت و خواه قصیده و خواه سخریه و خواه قطعه و خواه غزل و خواه رباعی که در این صفحات بسیار مرغوب و مطلوبند خاصه در نزد حقیر صورت گوگرد آهمر دارد در صحابت ملا عبدالله برسم هدیه و ارمغانی که در نظر ارباب بصیرت تحفه بی بدلند با جواب حقیر ارسال فرمایند، تا به نشر و ترویج آنها اکثری را در این صفحات بلفظ جنابعالی ممنون و بدیع صنایع آنها بیدار نمایم چنانکه خودتان در مدح ایل جاف فرموده‌اند:

حەیفە برزى تیغى مجە وهەر له غیلافا)

زیاده تطویل مهربان تحویل باد همه وقت منتظر مژده سلامتی وجودتان وارجاع خدماتم والسلام علیکم ورحمة الله.

بدون سابقه ابلاغ گفته‌اند خطاست ولی بسوی هنرمند و اهل فضل رواست سؤال کردم ازین نکته، از وزیر خرد جواب داد، که آری جناب شیخ رضا است

* * *

سواد کا غزیت کہ جناب مستطاب آقای حاج محمد کریم قاضی
 خدمت جناب مستطاب افضح الشعراء آقای شیخ رضا سلمه
 نوشتہ

قدی وجود سعادت شوم پس از عرض سلام و استیصال بی اختتام و تمیز
 جناب مستطاب عالی دام فضیلت کشف باشد و پوشیده نماند
 آرزوی که حقیر ارادت تحمیر لالی کلام آبدار و در شاہوار اشعار و تاج افکار یکجا جناب عالی
 دام بقائے در کوشش لکھنؤ و در صیغہ ضمیر نژادہ بار جای تنظیم و نشر و تصور ریاض طبع
 قصور احور عین و غلمان شہر یار و نفوس سلاطین تاج دار قرار دادہ در عموم سال اول و در
 لیل و نهار آرزوی این دیدہ اشکبار بشاہدہ جمال آن وجود فرخندہ تبار و غنای قلمی
 ستمیدہ روزگار باشد است مطالعہ اشعار آن نجمہ شعار زبانا و جانا و پوشیدہ و اشکار
 از حضرت شایق پروردگار در لوح سینه پشتر از کسب انساب بیوفراق و نیم و نمک خرد
 ساقی است
 و در این خدمت کسی را کہ شرح و بار آرزوی حقیر امل تو آن کردی بجز بیلان نماند

ما بحسب الله کسی را نیافت کمزاری ارادت از غیبت و تنگناخت و با بلاغ این مختصر آرزو نامه
 شستافت و بمشاح تصویر این کشائیت و کلیه تحریر این مختصر حکایت فصل عقد آرزوی
 بسته و دینیه را کشافت و با سنان نساج طبیعت شایسته نساج تا پرورد و در غزل ناساج
 انکار خود پرداخت و در یافت ()
 سازم مکر سیاهی چشمان خود را در / تا در لباس نایب بر همه جمیع جلال دست
 بهر چند با بدای این قطعات غزل رسال این در معانی به تعاط و مرا که بندان و در نومی
 دولت عثمانی صورت ریزه زیره و کرمانی شان از عای خط خط منبر من این صفائی
 علی الخدم مع نایب کرگوک با وجود جناب عالی دام خدا چون زر غیر مملوک کم همی رویی رواج
 و مملوک بنمایید (مکن چون مکان آن دارد که گاه بجهت از تقصیر یا دکاری و حکام مطاعه
 بموجب دکاری شود بنطبق لا یكلف الله نفسا الا و سعه ابدی
 خدمت شدند یقین است چنانکه گذراند طاعت و هیچ نباشد کنی باید کرد
 در دل دوست بهر جلای باید کرد () تصیر که با رسال این شاعرانی بنجا در دل خنابانی
 راه دوستی را اختیار کرده جناب عالی نیز در کمال حرمت و انصاف و نفع داده خودتان از سستی
 ایست و نقصان رکان آنها صرف نظر فرموده و قبول طبع گهر با نوا میسر فرمود
 نستی و نوا بشنیدم چند مصحح از کالی متظور کلام خودتان از بر قبیل که حاضر و نوا شایسته
 خواه توجیب و نوا نرفت و نوا توجیب و نوا تخریر و نوا تخط و نوا نوا را کجی در نوا

کپی نامه‌کدی: قازی کهوسهر - ی شیخ الاسلامی
 سه قز
 بو: شیخ رهزای تالدهبانی

صفحت بیست و نهم مملو بنده فاضله در ذوق حقیر صورت گوگرد احمد دارد و در صحابست ملا علی قاری
 بر اسم برید و این معانی که در نظر ارباب بصیرت تکلف بی بدینند با جواب حقیر ارسال فرمودند
 تا به نشر و ترویج آنست اکثر برادران مصفی است بلفظ جناب عالی محزون و درج صنایع آنها
 پیدا نمایم چنانکه خودتان در مدح این عارف فرموده اند حیف بزرگی است مجموع این عارفان
 زیاده تطویل صحرایان تجویز باد بوقت مختصر شده سلامتی وجودتان و ارجاع خدمت ناموس ناموس که
 بدون سابقه ابلاغ کفایت خطاست ولی بسوی بنشیند و اهل فضل و اوست
 سوال کردم ازین نکته از وزیر خسرو جواب داد که آری جناب شیخ مصفی

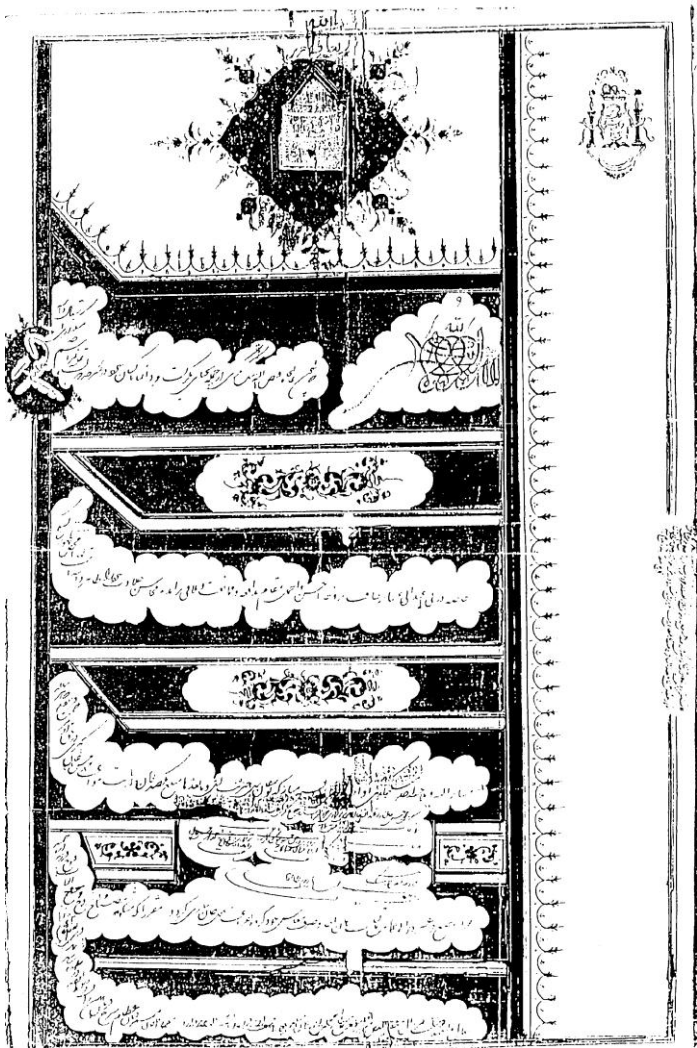
تصدیق با شیخ رضا در این مقام
 زبوره

فمردم من که از کفر است غافلند
 که با دران عالم را میگویند
 و چون درین کفر انداختند
 که بهار آن کفر را میگویند
 و چون درین کفر انداختند
 که بهار آن کفر را میگویند
 و چون درین کفر انداختند
 که بهار آن کفر را میگویند

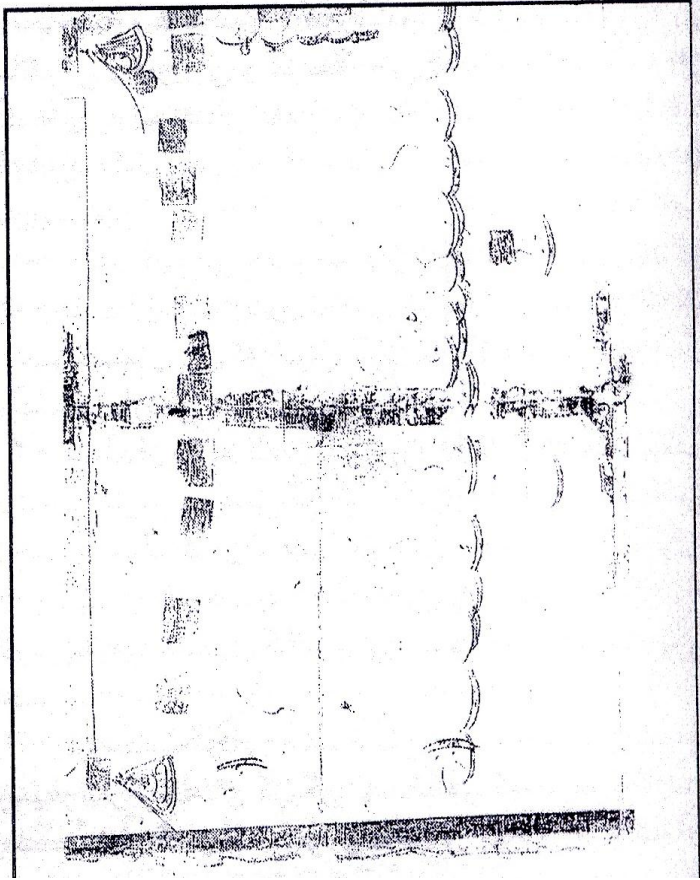
شیعی شیخ رهزای تالهبانی
 له ستایشی نیلی جاف دا

جواب مرحوم حاجی سلیم خان تریپٹا برٹا
 شیخ زینب توجہ خندان المولودا برین ہر جافہ و خورک دم گری بن
 عطر بنوا و دم کہ سرم حلی نمون دی کرد دوران ہر دو کو طوفی نہ طوفی
 مینی عدد و در بل فکرتی در سہما سج کف نہ یک سج نہ سج
 شیخ بن خرا لم نہ سہو رانق حر برم او کو کہ سحر عقونفا
 ہر روز کہ باف بو کہ رضی درن این ذات ہر دو کو کہ برین فا
 برسون مر الہیہ صلا و قی یا کہون من الروح سفحا و
 زور کہ بعوان ن ارن نور سہر کہ قیہ و ششم کرول نہ طنفا
 چاک و ایہ شہدج اداں بہرہ رم مد کہ سج فوجی باف گرتی
 بودج رون کہ شیخ بنو لظہر معلوم کہ سعہ نہ نفع سے راہی عان

وہ لاماہ شیعریہ کہی حاجی سلیم خان سہرتیپ
 بو شیخ رهای تالہ بانہی

فرماننامه‌ی ناسره‌دین شاه سبزه‌بارت به برپنده‌وی موچه بو
 سهرانی فهیزوللابه‌گی و ده‌ستخوشانه‌کردنیان

مۆر و ئىمزاى سەرانى ئىيلى فەيزوللا بىگى، بۆسپاسى ناسرەدەين شا
(رووبەرى ئەم دوو بەلگە نامەيە، زۆر لەم قەوارە فۆتۆگراۋەى ئىيستا
گەورە ترە)

چەپكى نامەى شىخ مەحمودى حەفید

(۱)

وتەپەكى پىۋىست:

سەرەتای بەھارى سالى ۱۹۸۸ز، لەبەر شالاۋى ئىقلىمگىرىسى ئەو ھىرش و كىمىياۋى بارانەى لەلایەن ھىزەكانى (سەدام حسين) ەوہ بۆ سەر ناۋچە ئازادكراۋەكانى كوردستانى عىراق كرا، ناچاربوۋىن بە ھەر دەردەسەرىيى و دژوارىيى و لىپرانىك بوو، لە بنارى چىاي (ئاسۆس) ەوہ دەربازبوۋىن و چوۋىنە كوردستانى ئىران و لەوئىش لە شارى (سەقزى) شىرىن و جوانكىلەدا گىرسامەوہو لەسەرەتادا ھەر زوو بەھۆى ھەندى دۆستى دىرىنەمەوہ، لەگەل بنەمالەى شىخەكانى گوندى (دۆزەخەدەرە) ناسىياۋىم پەيداكرىدو ئەوانىش لوتفىيان نواند، نەوازشىكى زۆر كوردانەو جگەرسۆزانەيان كرىدىن و لە سنوورى تواناى خۆيان بەدەر، يارمەتىيان داين.

(دۆزەخەدەرە)، گوندىكى زۆر بچكۆلەى سەر بە شارى سەقزەو نىكەى (۵) كىلۆمەترىك لە خۆرەلەتى باكوورى سەقزەوہ دوور دەبى. گوندەكە لە دەمىكەوہ بەھۆى مالەباۋانى بنەمالەى سەبىدە بىدولقادەرەوہ (۱۸۷۳- ۱۹۵۷ز)، لەگەل بنەمالەى كاك ئەھمەدى شىخ (۱۷۹۲-۱۸۸۷ز)ى

سلیمانیییه وه، دۆستایه تی دیرین و راسته قینه و پته ویان پهیدا کردووه، ئیتر نه وه
دوای نه وه و تائیس تاش ئەم دۆستایه تییه هەر بهرده وامه .

ئەم دۆستایه تییه له سهرده می شیخ مهحمودی حەفید (١٨٨١-
١٩٥٦/١٠/٩) دا، زیاتر گه شهی کردووه، که هاوته مه نی (سهید عهبدولقادر)
بووه. دۆستایه تییه که یان ئەوه نده توندو پتهو بووه، زۆر جار له سنووری پیوه ندی
نیوان شیخ و خه لیفه ی تیپه راندوووه وهك نه وه کانیا ن دهیگێرنه وه، له هه موو
کات و سهرده مه یکی خو ش ی و ناخۆشیدا، له سهرده می ئەوپه ری ده سه لاتی
شیخ مهحمود دا، که حوکمداری کوردستان بووه، تا ئەوپه ری بیده سه لاتی
شیخی نه مر، که له دوای ژیا نی ئاواره بی و ده ست به سه رییه که ی، له به غدا د
هه لآتوووه بو نیشتمان گه راپه ته وه وه له گوندی (داریکه لی) گۆشه گیر بووه،
هه میشه به سه ر سنووری توند داخراوو قایمکراوی هه ردوو ده ولّه تی عیراق و
ئیراندا، نامه ی به رده وام و ها تووچۆ له نیوانیا ندا به رده وام بووه، هه ر نه وه کا نی
سهید عهبدولقادر دهیگێرنه وه، کاتی که هه والی کۆچی دوایی شیخی نه مر، به
شیخ عهبدولقادر گه یشتوووه، ئیتر له سو بی شیخ مهحمود، زۆر نه ژیا وه
نه خو ش که وتوووه دوو مانگ دوای کۆچی شیخ مهحمود له
١٩٥٧/١٢/٢٣ ز: ١٣٤٩/١٠/٢ هه تاوی) کۆچی دوایی کردووه، هه ر له به ر
ئهمه، ئەوانه ی له نزیک ی (شیخ) ه وه ناگاداری دۆستایه تییه هه مه لای نه ی شیخ
مهحمود بوون، چاکتر شاره زای ئەم پیوه ندی و دۆستایه تییه قوولّه بوون، بۆیه
شاعیر یکی میلی وهك: به نگینه - حاجی باقی (١٩٠٨-١٩٧٢ ز)، که شیخی
نه مر ی خو شده ویست، له و شیعه ر بلا ویدا، که بو کۆچی دوایی شیخ مهحمودی
نوسیه وه سه ره تا که ی به محۆره ده ست بیده کات:

ئە ی دل! کۆستی وا، هه ر نه بی نرا وه
بو هه لئا قرچی به ده م جه فا وه!
هاوار! به ندی دل، برا به جاری
قه لای قهومی کورد، رووخایه خواری

له بهیتیکیدا ئامازهی بو شه و دۆستایه تییه تونده ی نیوان شیخ
مه حموودو مالباتی شیخانی (دۆزه خده ره) ی کردوو ده لیت:

پادیۆ بانگی دا، له دۆزه خده ره
(شیخ) وه فاتی کرد، بو کورد خه ته ره^(۱)

* * *

له ماوه ی ته مه نی دۆستایه تییه (شیخ مه حموود) و (سه یید عه بدولقادر) دا،
گه لی نامه ی شیخی نه مر، لای نه وه کانی سه یید عه بدولقادر پارێزراون، که
شیوه ی پارێزگاریی ته م نامانه، ته وه نده به پیروزیی و پرێزه وه هه لگیراون،
ته نانه ت زه رف (پاکه ت) ی نامه کان وه ک خویان ماون، به جوړیکیش هه لگیراون،
که ته گهر هه ر سه یری پشتی زه رفه کان بکری و سه یری میژووی سه ر نامه کانی
ناویان نه کری، وا ده زانری هه ر چه ند مانگیکه نیردراون، له کاتیکدا دوو
نامه یان، که هی سه رده می حوکمداریی کوردستانه، میژوویان نزیکه ی (۸۰-
۹۰) سالیک له مه وه به ره.

سه یر له وه دایه، شیخی نه مر ته وه نده گوندی (دۆزه خده ره) ی لا شیرین
بووه، دلێ نه هاتوو له سه ر پشتی زه رفه کان و سه ردپری سه ره تای نامه کان
بنووسی: (دۆزه خده ره)، به لکوو لای خویه وه به (جه ننه ت ده ره) ی ناوناوه
تکای له نزیکانی خۆیشی کردوو، تا هه ر وای ناویه رن^(۲).

شایانی باسه، پیوه ندیی شیخی نه مرو مالباتی شیخانی (دۆزه خده ره)، له
سنووری ته م نامانه به ربلاوترو چرته و (وه ک پيشتر وتمان) ده گه پریته وه بو
سه رده می (کاک ته جمه دی شیخ) ی باپیری شیخ مه حموود و دواتریش، که وه ک

(۱) دیوانی حاجی باقی (به نگینه)، کوژدنه وه ناماده کردنی عوسمان محمه د هه ورامی، سلیمانی،
چاپه مه نی دیلان، چاپی یه که م، ۱۳۷۷.

(۲) بو دلنیایی زیاتر، بنواره نامه ی میژووی (۱۳/۶/۱۹۲۲ز)

نەوێه کانی بنەمالە (سەبید عەبدولقادر) دەیگیژنەو، لە کاتی جەنگی یەکەمی جیهانی، کاتی لەشکری روسی لە خۆئاوای ئێرانەو، پرۆو (مەریوان) و (پینجۆین) بەرەو کوردستانی باشوور هاتوون، شیخی نەمر بۆ بەرپێگرتیان بە لەشکری کوردەو هاتۆتە نزیک پینجۆین و ژمارەیهکی زۆر لە جەماوەری کوردستانی ئێران، لە لەشکری (شیخ) دا پێشمەرگە بوون، کە ئەندامان و خزماتی مالباتی شیخانی (دۆزەخدەرە) ش لەم هەلۆیستەدا بە دڵ و بە گیان لە گەڵی بوون... دوا ئەمەش وەک بێرەو هەریه کانی زیوهر (۱۸۷۵-۱۹۴۶ز)^(۱) ی شاعیر لە (گەنجینهی مەردان) و شیخ لەتیف حەفید (۱۹۱۷-۱۹۷۲)^(۲) دەیگیژنەو، لە تیشکانەکی شەری (دەریه نەدی بازیان) دا، کە ژمارەیهکی زۆری لەشکرەکوو بنەمالە شیخی نەمر، ئاوارەبوون و پرۆویان لە کوردستانی ئێران کردووه و لە مەریوان و بانەو سەقزدا گیرساوونەتەو، لە لایەن بنەمالە دۆزەخدەرەو پێشوازیی شایان کران و دالده دراوان و هەسێنراوونەتەو و سەرلەنوێ بۆ مەیدانی خەبات ئامادەکرانەتەو... دواتریش لە کاتی حوکمداریه کەیدا، پرۆونا کبیری ناسراوی وەک (سەبید رەئوفی ضیائی)، کە ئەویش هەر (سەقزییهو) لە گەڵ شیخانی دۆزەخدەرەدا خزمە، لە سلیمانی لای شیخ هەمەکارە بوو.

ناوهرۆکی ئەم چهپکه نامەیهی شیخ مەحمود بۆ سەبید عەبدولقادر دۆزەخدەرە، کە (۱۷) نامەن، هەموویان باس و بابەتی دۆستایهتی ئامیژن و

(۲) مەلا عەبدوللای زیوهر، گەنجینهی مەردان و یادداشتی رۆژانی دەریه دەری، محەمەدی مەلا کەریم پێشهکی پهراویزی بۆ نووسیه، ئەمینداریتی گشتی رۆشنبیری و لاوان، چاپخانهی (شرکه مطبعة الادیب البغدادیه)، بەغدا، ۱۹۸۵، ۱۷۴، ۱۸۱، ۱۸۹.

(۳) یادداشته کانی شیخ لەتیفی حەفید لە سەر شوێشه کانی شیخ مەحمودی حەفید، شیخ مەحمودی کاوهی حەفید پێشهکی بۆ نووسیه. ساغکردنەوێ کەمال نوری مەعرف، لە بلاوکاراوه کانی مەکتەبی ناوهندی رۆشنبیری و راگەیانندی پارتی دیموکراتی کوردستان، چاپی یه کەم، سلیمانی

بریتین له کاروباری تاییهتی ههر دوو دۆست. به لّام تهوهی جیی سه رنج و دلخۆشییه، (٦) شهش لهم نامانهی (شیخ) به کوردی، بو دۆستیکی وهک عهبدولقادر، له پارچهیهکی تری کوردستاندا نووسراون، که له سه سه ده مه دا زمانی کوردی تیدا قات و قر کراوه و نیشانهی تهوه شه، که سه یید عهبدولقادر زانیویتی کوردی بخوینیتته وه.

هاوکات (٤) نامه شیان له کاتی هوکمدارییه که هی شیخ مه هموودا نووسراون، که له دامینی هه ر نامه یه کیاندا، له سه روو ناوی خو یه وه ده نووسی: مه لیکی کوردستان. ته م چه پکه نامه یه ی بو سه یید عه بدلقادری دۆزه خده ره نووسراون، میژوو یان له (١٩٢٠-١٩٥٦ ز) ده خایه نی. هه رچه نده لی ره دا ده بی ته وهش بلیم، که چ ته و نامانه ی به فارسی و چ ته وانه ش به کوردی بو بنه ماله ی دۆزه خده ره نووسراون، (جگه له نامه ی ١١/٣/١٩٤٣، که به دلنیا ییه وه شیخ مه هموود خو ی نووسویه تی)، نووسیاره کانیا ن کوردی و فارسی زان نه بوون و ئاستی خوینده واریشیا ن زۆر بالا نه بووه.

وهک له سه رووتریش ناماژم پیدا، له به ره ته وه ی ناوه رۆکی زۆر به ی ته م نامانه، تاییه تن به کاروباری دۆستایه تی هه ردوولا وه به پیویستم نه زانی سه رنج و له نگه ری زۆریان له سه ر رابگرم، به لّام دواتر سه رنجیکی گشتی له سه ر پوخته ی ناوه رۆکیان ده ره ده برم.

(۲)

هەر لهو ماوهیه‌دا که له سه‌قز بووم، زۆر زوو له‌گه‌ڵ بنه‌مائه‌ی به‌پێژان کاکه‌ سه‌یید عه‌بدولقادری (سیاده‌ت)‌ی شاعیر و کاکه‌ سه‌یید مسته‌فای تورجانی، کورانی خوالی‌خۆش‌بوو: حاجی‌با‌ه‌شی‌خ (۱۸۷۶-۱۹۵۹ز)‌ی سه‌رۆک وه‌زیرانی کۆماری کوردستاندا، ناسیایی و دۆستایه‌تی به‌تین و به‌تایبه‌تیش له‌گه‌ڵ کاکه‌ سه‌یید مسته‌فادا په‌یدا کرد، که به‌هۆی پله‌وپایه‌ی دێرینه‌و ناوبانگ و پێوه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی به‌ری‌لاوی جه‌نابی باوکیانه‌وه‌، به‌لگه‌نامه‌یه‌کی هه‌مه‌جۆره‌ی زۆریان له‌لا کۆبۆته‌وه‌، له‌ناو ئه‌و به‌لگه‌نامه‌نه‌شدا، وه‌لا‌نامه‌یه‌کی شی‌خ مه‌حمود بوو بۆ "حاجی‌با‌ه‌شی‌خ" که به‌ می‌ژووی (۱۹۳۰/۹/۱۳ز) نووسرا‌بوو. نامه‌که به‌ زمانی فارسی و خه‌تیکی خۆش و په‌خشانیکی به‌تین و چڕ درێژراوه‌.

له‌م وه‌لا‌نامه‌یه‌دا ده‌رده‌که‌وی، که پێشتر له‌لایه‌ن ده‌وله‌تی شاهه‌نشایی ئێرانه‌وه‌، تکا له‌ جه‌نابی حاجی‌با‌ه‌شی‌خ کرابی، تا به‌هۆی دۆستایه‌تیانه‌وه‌ له‌گه‌ڵ شی‌خ مه‌حموددا، دا‌وای گرتن، یان به‌ده‌سته‌وه‌دانی (حه‌مه‌ ره‌شیدخانی بانه: ۱۸۹۷ - ۱۹۷۸/۲/۴)^(۴)، له‌ شی‌خ مه‌حمود بکات، که له‌و کاته‌دا (۱۹۳۰) له‌ ده‌ست ئێران هه‌لا‌توو. له‌م کاته‌ش دا ئه‌م هه‌ردوو که‌سایه‌تییه‌ کورده‌، پله‌و پایه‌یه‌کی ده‌وله‌ت و رێکخرا‌وو حیزبێکیان نییه‌، چونکه وه‌ک ده‌زانین له‌و سالانه‌دا (شی‌خ) ده‌سه‌لاتی حوکمداریی کوردستانی نه‌ماوه‌ و به‌ تایبه‌تیش له‌کاتی نووسینی ئه‌م نامه‌یه‌دا، سلێمانی جیه‌یشتوووه‌ له‌ ناوچه‌کانی شارباژێرو پێنج‌ویندا ده‌ژی

(۴) بۆ زانیاری له‌باره‌ی حه‌مه‌ ره‌شیدخانی بانه - وه‌، بنوا‌ره: که‌یوان نازاد نه‌نوه‌ر، حه‌مه‌ ره‌شیدخانی بانه، چاپ و بلا‌کردنه‌وه‌ی به‌رپێوه‌به‌راتی رۆشنی‌یری - سلێمانی، چاپی یه‌که‌م ۲۰۰۱، ل ۳۹،

و ئەم نامەییەش ڕێکەوتە لەگەڵ هەڵچوون و ورژانی جەماوەری دەقەری
 سلێمانی و دەورووبەری بە تاییهتی و زۆربەیی ناوچە کوردنیشینەکانی
 کوردستانی عێراق، چونکە ئەم نامەییە هەفتەییەك دواى خۆپیشاندان و
 پاپەرپینی بەردەرکی سەرای سلێمانی (٦/٩/١٩٣٠ز) نووسراوە، بەلگەى
 ئەوەیە، کە شیخ مەحمود لەم کاتەدا دەسەلاتى ئیدارىی و یاسایی بەسەر
 دەولەتى عێراقدا ناروات تا داوا لە هیزو بەرپرسیانى عێراق بکات (حەمە
 ڕەشیدخانى بانە) یان بۆ رادەست بکات و بە دەسەلاتدارانى ئێرانىيان
 بداتەو. هاوکات (حاجى بابەشیخ)یش هیشتا نەبۆتە سەرۆک وەزیرانى
 کۆمارى کوردستان. لەبەر ئەوە بەرپرسیانى دەولەتى شاهەنشایی ئێران ئەم
 هەلومەرجەیان هەلسەنگاندوو و زانیویانە لەم سەرووبەندەدا شیخ مەحمود
 لە دەولەتى عێراق توورپەو داخ لەدڵەو خۆسازدانیشە بۆ تۆلەکردنەو
 قوربانیانى پاپەرپینی بەردەرکی سەرای سلێمانى و ئەگەر لەم کاتەدا
 سەرۆک خێلێكى كوردی وەك (حەمە ڕەشید خانى بانە)یش بە ناوی ئەوەى
 لە دەولەتى ئێران یاخى ببی و بچیتە پال دەولەتى عێراق، ئەوا شیخ
 مەحمود بە چاوى ناحەزو دوژمنى كورد سەیری ئەو سەرخیلە دەكات و
 تۆلەى ئەم هاوکارىکردنەى دەولەتى عێراقى لێدەكاتەو. بۆیە دەولەتى
 ئێران بەزیرەکییەو ئەم هەلە دەقۆزنەو لەم دەرفەتەدا داویان لە حاجى
 بابەشیخ کردوو، تا تکای دەستگیرکردنى (حەمە ڕەشیدخانى بانە) یان لە
 شیخ مەحمود بۆ بکات، کە لەم سەروو بەندەدا بە خۆى و لەشکرەکییەو
 لە ناوچەکانى شارباژێرو پینجوین دایەو ئەو هەردوو ناوچەییەش سەرپرێى
 هاتوچۆى دەربازبونی (حەمە ڕەشید خانى بانە)یە، لە سنوورەکانى
 هەردوو دەولەتى عێراق و ئێرانەو.

نامەكە جگە لەوەى بەلگەییە بۆ پلەویایەو دەسەلات و ناوبانگى ئەم
 دوو كەسایەتیییە گەورەییەى هەردوو کوردستانی عێراق و ئێران، لای گەورە
 بەرپرسیانى دەولەتى ئێران، هاوکات بە ناوەرۆكەكەیدا دەردەكەوی، کە
 شیخ مەحمود هەر لەبنەرەتەو دەزانى كە ئەم داویە لەلایەن دەولەتى
 ئێرانەو بەرەو ڕوى (حاجى بابەشیخ) كراوەتەو، هەر لەبەر ئەمە دەزانى

که وه لآمه کیشی بهرچاوی کاربه دهستانی ئیران ده گاته وه، بۆیه به گیانیکی دیپلۆماسیانه، سهرهپای شه وهی گلویی زۆر له دهولته تییران دهکات، له هه مان کاتدا خوێ و (حاجی بابەشیخ)یشی لهو داوایه دهر باز کردوه:

"سه بارهت به بابته تی نامه کهو محمد پرهشیدخانی وینهیی و سهرله بهری به گزادهی (بانه)یش، ورده کارییه کی واتان فهرمووه، که به گوێرهی بۆچوونی هیژاتان بی، ده بی ناوبراو له عه مرو نوێ منی خزمه تگوزارتاندا هه لئسوکهوت بکات! ههر له بهر ئه مه شه هۆی نه وازشی تهوتان، له من داوا فهرمووه! په نا به خوا له م بوختانه گه وره یه، که ده بی لای ته م دئسوژه ی خو تانه وه راستیی بیستن و به دئسوژییه وه عه رزتان ده که م، که به و هۆیه وه له جه نابی هیژاتان دۆستتر، که متر گومان ده که م، بۆیه ده بی باوه پ به فرموون، که هه رچییان عه رز کردوون، هه مووی ده ست هه لبه ستی ناحه زان و ناپاکان بووه و هه رگیزو بۆ هیچ کاریکیش پووی له ئیقه نه ناوه، تا ببه راویژکاری، یان به رپرسیان، نه گینا گومان ده بری، که پیشتریش و دواتریش خزمه تی هه مه جوهره م به حکومه تی مه زنی ئیران کردبی و به (با)ی بده م! خوشتان ده زانن که هیچ پاداشتیکی کاری چاکه م له حکومه تی مه زن و هه رنه گرتۆته وه، له کاتی که دا هه میشه ییش ته قه للای ته وه ده ده م تا سهره پرای شه وهی په زامه ندیی ده ولته تی مه زن به ده ست به یینم، که چی پاداشته که ی هه ر به گه وه رترکردنی ناحه زانی من و نزم ترکردنه وهی دۆستانی من شکاوه ته وه. له پال ته مانه شدا هیشتا تا گیان له جه سته مدا بی، له چاکه ی ده ولته تی مه زن سهره پرای شه وهی ته و ئامۆزا به رپیره م ده یلیت، که هه رچی له و باره یه وه به فرموئی، ده بی به گیان ته نجامی بده م و به شانازییه وه جیبه جیتی بکه م. به لآم له م بابته وه ته م دۆسته تان پۆزش ده خوازی، که ته گه ر هاتوچۆی خه لکی، به هۆیه ک بزانی، ته وا نه خیره خانه دانی کاک ته حمه د (خوا پووی موباره ک بکات)، له هه موو جیهانی ئیسلامیه وه زیاره تی ده کری و ته وه ش پیچه وانهی په وشت و ئایینه، ته گه ر ریگه له خه لکی بگرین، جگه

لهوهی که ناویراو، ناویه ناویک هەر به مه بهستی زیارهت هاتوهو ئه مهش
نه بوته مایه ی پیوهندیی ئیمه و ئه وان و له عه قلیشه وه دووره، که به بی
سهردانی راسته و خوئی ئه وان، خو مان به ئامۆژگاریکارو به پررسی ئه وان
دابنیین. هیوادارم له م پوهوه گلهیی نه فه رموون و بهنده ی موخلیسیشتان
بو هه میشه و بو به سه رکردنه وه ی کاروباری هیژاتان ئاماده م. تکاو
خۆزگه شم ئه وه یه، به لکو به سۆزه وه عه رزتان ده کم، که ئه و پله و پایه و
پێزه ی له سایه ی خواوه ئیستا هه تانه، بیقۆزنه وه و کاروباری موسلمانانی
پێ پاره رینن و نه بنه سۆنگه ی ته نگ پیه له چنینه تان، که من پیم وایه
په زامهندیی خوا ی مه زن، ده بیته هۆی به رزیونه وه و مانه وه ی هه میشه.
ئیتز (لوقمان) یش پیویستی به فیژکردن نییه."

(۳)

له سه رنجیکی گشتیی ناوهرۆکی ئەم چهپکه نامیهدا، دهگهینه ئەو ئەنجامه، له سهرومپی رسته و کۆپله و په ره گرافی ئەم نامانهدا، گیان و باوهری شیخ مهحمودی ههفید، به ئایینی ئیسلامگه رایی، په رنگ ده داتهوه، که ئەم باوهره له ته مهنی چاره که سه دهی ئەم نامانه و له قوناغه کانی ته و په رپی ده سه لاتتی شیخ مهحموددا، له حوکمداری کوردستانه وه، بو ژیانگی گۆشه گیری، له گونیدیکی وهک (داریکه لی)دا، هه مان ههست له یه که مین ئەم چهپکه نامیهدا، تا دوایه مین نامه، به هه مان جریوه ده دره وشیتته وه، که ئەم باوهره چه سپیوه، ده شی بگریته ده لاقه یهک بو ئەوانه ی فیکری ئەم سه رکرده کورده بخویننه وه و بزانی ئەم فاکته ره ی ئایینه، زه برو کاردانه وه ی چه ند له سه ر چاره نووسی کورده ناسنامه ی بزوتنه وه که ی بووه و له م بواره شدا ئەم رستانه، له دهقی چه ند نامه یه کی شیخدا، وهک نمونه ده هینینه وه:

"هه موو ئاوات و کۆششیککی من، له پیناوی پاراستنی ئایین و ئەم کۆمه له کورده ئیسلامه دایه، به هیمه تی پیشینانی خو مان، که هه ر به مجۆره یان کردووه، ته قه لالی پارێزگاری کردنی موسلمان له ژێر په نجه ی کافراندا ده ده یین. خوای مه زن سه رتان بخت و به پیشتیوانی خوا نا ئومید نه بین. ئەوانه ش که وا رپبازی ته ریه ت ده شیوینن و له گه ل ئەم زنجیره ی بنه چه پاکه دا، دوژمنایه تی دروست ده کهن، پیرانی ته ریه ت، به گویره ی هه ق، هه قیان لی ده سینێ و به سزای خو یانیان ده گه یه نن و له باوک و باپیریانه وه له دین بیبه شیان ده کهن"^(۳)

(۳) - نامه ی ۷ مارتی ۱۳۴۰.

یان:

"هروهك چۆن ئىمه بو بوژاندنه وهى ئايين تىده كۆشىن، يان چۆن جه نابى
هيژاتان له م دنيا، كه وتوونه ته ناو دۆزه خه وه، به پشتيوانى خوا له دنياى دواييدا
له بههشتدا ده بى، له دوعاى خيڤيش نابى له يادم بغه رمون".
به پشتيوانى خوا هيواخووزم به دوو ركاعه تى نويژى سوننه ت، له سه ر
به رماله موباره كه كه تان، به پله ي دهرويشى بگه م".^(٤)

يان:

"قوربان، به هوى ئه و خه ونه وه، كه پيشتر دييوم، كاتى خوى به
خزمه ت هه زه تى سه ره ريبى جيهان گه يشتم، ئيتر لاي خو مه وه هيچ
گومانىكم له سه بيدايه تى و نه جابه تى هيژاتانه وه نه ماوه".^(٥)

* * *

(١)

خالوى مدام مهربان شيخ عبدالقادر دام فضله

بعداز سلام و تحيات وافره محبتنامه اتان رسيد از مژده سلامتى ان خالوى مسرور
و متشكر شدم حمدا له نعمت صحت موجوداست أرجو جناب دارم دائماً از ادعیهى
خیریه غافلمان نفرمایند و همه وقت به مژده سلامتى خودتان تسرمان سازند.
وضعیت اینجا دائماً كمرى مجاهده با اعد درمیدان كارزارى دیانت استاده ایم خداوند
عظیم عالم اسلامتیرا موفق ساز دیگر به خداوند عالمت مى سپارم

م

محمد

۱۷/شوال/۱۳۴۰

۱۹۲۲/۶/۱۳

(٤) - نامه ی ۳ نیسانی ۱۹۴۷.

(٥) نامه ی ۱۳ تهلوی ۱۹۳۰.

پهراویزی نامه‌ی سه‌ر به میژووی (۱۷ی شه‌والی ۱۳۴۰ک)

به قوریانت بم.

درین شبها از بارگاه کاکه احمد (دیدم) خیلی ان بارگاه علی (عالی) و شخصی معتدیل (معتدل) القامه ایستاده سراپاش سبز مرا خواست چنان معلوم گردید حضرت خضالیاس است فرمود خبر چنان می باشد که (؟) سی کنم اشاره فرمود (؟) گل (؟) جمع فهموده درین مرقد و بسیار خلق (؟) جمع شره بودند و دران حالت دیدم تجدیدی شجره می فرمود عدد شجری تجدید نمود شجری حضرت علی بود خیلی اسمی بزرگ یعنی (؟) احسان فرمود اما افسوس درخاطرم نمانده (؟) شجره به پنجه مبارکش می نوشت. اما اینقدر درخاطرم مانده شیخ قادر جنت دره هم فرموند پس قبول ندرام کسی بگوید دوزخ دره إلا بجننت دره نباشد

۲

محمود

خالۆى ھەمىشە مېھرەبان شېخ عەبدولقادر

سېبەرى ھەمىشەى بېت

دوای سەلام و سالۆى زۆر. نامە خۆشەويستەكەتان گەيشت و مزگىنى سەلامەتتەى ئەو خالۆيەمان بوو ھەمىشە دىلخۆشەى و سوپاستان دەكەم. سوپاسىش بۆ خودا تەندروستىم باشە (?). داواخووزم ھەمىشە لە دوعاى خېر، لەيادمان نەفەرموون (?). لەم كاتەدا بە مژدەى سەلامەتتەتان (?). ساز. دەنگوباسى ئېرە ھەمىشە پشتتەنى جىھادمان لەبەرەمبەر دوژمندا بەستووو ھەمەيدانى جەنگى ئاينيدا راوھستووين. خوای مەزن و ئاگادار، ئىسلام سەر بخت و بىپارەزى (?). بەخوای ئاگادارت دەسپېرم.

خۆشەويستەتان

مەھمود

۱۷ى شەوالى ۱۳۴۰ك

۱۹۲۲/۶/۱۳

(۲)

بخدمت جناب شیخ عبدالقادر دام مجده

قوریان دستت ماچ نه کهم

کاغذت رسید از مژده سلامتی آن محب خیلی مسرور شدم از خصوص رفع
حرج هرچندی ممکن باشد سعی خواهم کرد این کاغذرا برای معتمد خودم
جناب یوزباشی ماجد افندی نویشته که در حکومت سقز سعی و تسهیلاتی
بکند پاکترا بلا تأجیل روانه فرمائید. حال پاره برای خریدن املاک ندارم آن پاره
که (؟) املاک صرف می‌کنم در راه جهاد اکبر و برای مجاهدین صرف میکنم.
زیاده درحفظ خدا باشید محبم.

ملك كردستان

۲۵ تشرین اول ۳۹

بۇ خزمەتى جەنابى شېيخ عەبدولقادر^(۶)، خواھەر سەرۋەرىي بەردەوام بىكات

نامەكەتان گەشىت لە مژدەى سەلامەتیی ئەو خۆشەویستە، زۆر دلشاد بووم. سەبارەت بە لا بردنى خەرجییه كەش ئەوندەى لەتوانامدایى، دريغيم نە کردووہ. ئەم نامەيەشم بۆ جى متمانەى خۆم، جەنابى يوزباشى ماجد ئەفەندى^(۷) نووسیوہ، كە لە فەرمانرەوايەتیی (سەقز) دايە، تا تەقەللا بدات و ئاسانكارى لەو پرووہە بىكات. نامەكە بەبى راگېر كەردن رەوانە بفرمويون. ئىستا بۆ كپىنى زەوى وزار، پارەم نىيەو ئەو پارەيەى كە بۆ كپىنى زەوى وزارى سەرف دەكەم، لە پىنناوى جىهادى گەورەو بۆ مواھىدىنى سەرف دەكەم. لەوہ زياتر، لە پەناى خوادا بن. خۆشەويستم.

۲۵ تشرینی یەكەمی ۳۹^(۸)
مەلیکی كوردستان

(۶) سەبید عەبدولقادرى دۆزەخ دەرە كورى سەبید محەمەد كورى سەبید ئىسماعیلی دووہمە. پىوئەدى دۆستايەتیی لەگەل شىخدا هی رۆژانى شەرى رووسە لە يەكەم جەنگى جىهانیدا. دواى بەدیل گىرانى شىخیش، كە بنەمالەو كەس و كارو لایەنگرانى ئاوارەى ئەو دىو بوون، سەبید عەبدولقادر بەدەنگيانەوہ هات و هاوكارى و كۆمەكى كردن. دۆزەخدەرەيش، دىيەكى سەر بە شارى سەقزو نزيك بە باكوروى رۆژەهلاتيەتیی. شىخ لەبەر خۆشەويستیی سەبید عەبدولقادر و بۆ وەفادارى نواندن نارەكەبى گۆرپوہ بە جەننەتدەرە.

(۷) مەبەست ماجد مستەفا (۱۸۹۶ - ۱۹۷۴/۸/۲) ی ئەفسەرىكى لەشكرى شىخ مەحمودە.

(۸) سالاكە رۆمىيەو دەكاتە ۲۵ تشرینی یەكەمی ۱۹۲۳

عبدالغنی خان صاحب کفایت در علم

دوم محرمه
الکتاب
الکتاب

که عذرت باید از فرموده ملا آقا محمد تقی میرزا
مخبر فرمایید که در این کتاب که در
بازار مشهور است در باب اول که در
توضیح و تفسیر است که در
کتاب باره بر این فرموده است که در
صرف کتب در راه برادری و بر این صفت
زیب در حفظ خوانند محبت
که کوستان

(۳)

خدمت رشادت و سعادت میب جناب شیخ عبدالقادر دام بقائه

بعد از عرض سلام و احترامات رقیمهء زیبا مرقم اینجانب فرموده بودید واصل دست تعظیم گردید از انسانیت و الطاف و مژدهء عافیت آن جناب عالی بسیار مسرور و ممنون شدم امیدوارم دائما در کمال عافیت و صحت بوده باشید، غایه و کوشش من صرف برای محافظهء دیانت و این کتلهء کورد اسلام است ما به همت اجداد خود (بدین گونه؟) بمحافظهء مسلمان از زیر پنجهء کفار تشبث کرده ام (امل) است؟ خدای لایزال موفقتان فرمایند و محروم نشویم انشاءالله آنانکه از خط طریقت تجاوز وباین سلالهء طاهره عداوت پیش آورد پیران طریقه (؟) حق و اورا به مجازات خود میرساند وجدالجد دردنیوا قیامت از دین محروم میفرماید. چون ما برای احیای دیانت سعی میکنیم دیگر چون جناب عالی دردنیوا به دوزخ (دوزخ) افتاده اید انشاءالله در قیامت جنت مکانت مییابد باید از دعای خیر غافلم نفرماید.

۷ مارت ۳۴۰

ملك كردستان

بۆ خزمەتی جوامیر و بنه چه بهخته وەر

جهنابی شیخ عهبدولقادر خوا بیپاریزی

دوای پیشکه شکر دنی ریزو سلاو. نامه جوان و رازاوه که ی بۆ ئەم لایه نه تان فهرمووبوو، به دهستی سوپاسگوزاریم گهیشت، له پیاوهتی و لوتف و مژدهی چاکبوونهی ئەو جهنابه، یه کجار دلشاد بووم و قه درزانیم کرد، هیوادارم هه میسه لهوپه پری لهش ساغی و سهلامه تیدا بن. هه موو ئاوات و کۆششیکی من، له پیتاوی پاراستنی ئایین و ئەم کۆمه له کورده ئیسلامه دایه و ئیمهش به هیممه تی پیشینانی خۆمان، که هه ر به م جۆره یان کردوو، ته قه لای پارێزگاری کردنی موسلمانان، له ژێر په نجه ی کافراندا ده ده یین. خوای مه زن سه رتان بخت و به پشتیوانی خوا ناو مید نه یین. ئەوانهش که وا رپبازی ته ر یقه ت ده شیوین و له گه ل ئەم زنجیره ی بنه چه پاکه دا دوژمنایه تی دروست ده که ن، پیرانی ته ر یقه ت، به گویره ی حه ق، حه قیان لی ده سین و به سزای خۆیانان ده گه یه نن و له باوک و باپیره وه له دین بی به شیان ده که ن.

ههروهک چۆن ئیمه بۆ بووژاندنه وه ی ئایین تی ده کۆشین، یان چۆن جهنابی هیژاتان، له م دنیا که وتوونه ته ناو دۆزه خه وه^(۹)، به پشتیوانی خوا له دنیای دواییدا، جینگاتان له به هه شتدا ده ی. له دوای خیریش نابی له یادم به فرموی.

۷ی مارتی ۳۴۰^(۱۰)

(۹) مه به سستی له لایه که وه له وه یه، که له گوندی (دۆزهخ ده ره) دا ده ژی و شیوه گالته کردنیکی برایانه یشی تپدایه، له لایه کی تریشه وه ستایشی ئەو خوا په رستییه ی ده کات، که له هه موو خۆشی و به خته وه یی ئەم دنیا یه، دهستی داشتوو و تازار له خوا په رستییه که یدا ده چیژی.

(۱۰) رۆمییه وه ده کاته ۷ی مارتی ۱۹۲۴

خدمت رانان و عارفان در راه حق
در راه

باید از عین اسلام و شریعت
و طریقت فطرت کعبه از این
عاضه بر علیه سیه و سرور
کج در نادانان عارف و عفت
صرف بر این طریقت و این
بیمت جدا شده اند و در
تسبیح که هم میراث خداوند
محرور کسب با ذمه آن
سلاطین و عدوت سرور در
حق و اورینجیات خود
در دنیا و قیامت از این

چون ما بر این راه است
صفت کفایت بسیار باید
در راه حق در راه
باید از عین اسلام و شریعت
و طریقت فطرت کعبه از این
عاضه بر علیه سیه و سرور
کج در نادانان عارف و عفت
صرف بر این طریقت و این
بیمت جدا شده اند و در
تسبیح که هم میراث خداوند
محرور کسب با ذمه آن
سلاطین و عدوت سرور در
حق و اورینجیات خود
در دنیا و قیامت از این

(۴)

خدمت یادگار پیر روشن ضمیر شیخ عبدالقادر دام برکاته

با دو دست احترام (احترام) واعزام زیبا مکاتبه‌ی پر مودت گرفته و مطالعه نمودم حقیقت مژده‌ی سلامتی و زیادی مرحمت حضرتعالی موجب ممنونی و تشکر است گردید. از بارگاه احدی تمنی دارم در دنیا و آخرت موفق باشید. امیدوارم از دعای خیر فراموشم نفرماید، ۳ سه پارچه شال و یک جانماز ابعاث فرموده بودید واصل شد زیاده بدین و سیله تقدیم احترامات و دعا یخیر طلب خواهم کرد. امل است از سایه فیض خدا (مجید؟) بشمره‌ی مساعی با احیای دین مبین و موفقیت اسلام قریبا نائل شویم.

محب

حمود

۳ تموز ۱۹۲۶

بۆ خزمەت یادگاری پیری روشن دل: شیخ عەبدولقادر

بەرەكەتی بەردەوام بێت.

بەدوو دەستی ریژ و بەگەورە گرتتانهوه، نامە شیرین و پر دۆستانەكە تانم بە دەست گەیشت و خۆیندمەوه. بەراستی مزگینی سەلامەتیتان و دڵسۆزیی زۆری حەزەتی بالآتان، سوپاسگوزاری کردووم. هیوادارم لە دوای خێر، لە یادم نەفەرموون. (۳) سی پارچە شال و بەرمالیکتان ناردبوو، گەیشتن. بەم بۆنەیهوه، ریژی زۆر عەرز دەكەم و داوای دوای خێرتان لێدەكەم. هیوا هەیه بە پشتیوانی خوا () و بەری تیکۆشانەوه، تایینی رووناکی ئیسلام زیندوو بکەینەوه و بەزوویی سەرکەوین.

خۆشەویستتان

مەحمود

۳ی تەمووزی ۹۲۶

کتابخانه کهنه در کتبخانه
کتابخانه کهنه در کتبخانه
کتابخانه کهنه در کتبخانه

باید در استقامت و اعزاز زما...
حقیقت هم سلاطین و زبانه...
و تقدیرت که در...
در دوا و آفات موقوت باشد...
خیر و بگویم تو باید...
العیاذ بالله و الله اعلم...
تقدم احسانات و در حق طلب تو...
امریست از سائیه قصه...
با احسان درین میان و موقوفه...
محمود

بازگشت ۹۵۶

(۵)

جناب خالوی محترم خود عرض ارزومندی دارم

پس از عرض تفحص احوال مبارک ان جناب، کاغذی که ارسال فرموده‌بوند رسید. اولاً چون مشعر بر صحت ان خالوی بود خیلی مسرور شدم. چگونگی احوالات ماها که عرض نموداند انشاء موافق دلخواه جنابتان میشود. فقط تا حال نتیجه مذکره و مراجعه تمام نشده قریباً انشاءالله وکیل ماها عودت و به امال خیریه نائل خواهیم شد. () از خبر سلامتی خودتان فراموشمان نفرمایند و از دعای خیر و موفقیت دایما یادمان فرمایند. نورچشمان رؤف و باباعلی و لطیف دست مبارک میبوسند. انشاءالله بزودی تبشرتان خواهیم نمود. جناب خالوی شیخ محمد عربی دست بوس است.

محمود

۳/۲۹ ربیع الاخر ۱۳۴۵

(۱۹۲۶/۱۱/۵ن)

جهنابی خالۆی به پیزی خۆم عهززی ئاره زوومه ندييم هديه

دوای عهززی هه والپرسی موباره کی ئه و هیژایه، نامه که تان گه یشت. سه ره تا به و هۆیه وه که زانیم ته ندروستی ئه و خالۆیه م باشه، یه کجار دلشاد بووم. دهنگوباسی ئیمه تان پرسیبوو، به پشتیوانی خوا به دلۆی جهنابتان ده بی. به لām هیشتا ئاکامی گفتوگۆ و هاتووچۆ ته واو نه بووه. خوا یار بی به م زووانه نوینه رمان ده گه پیتته وه و ئه نجامی خیری ده بی. () له هه والۆی سه لامه تیی خۆتان له یادمان مه فه رموون و له دوای خیر و سه رکه وتنیشمان له بیرمان مه که ن. رووناکی چاوان: ره ئووف و باباعه لی و له تیف دهستی موباره کتان ماچ ده که ن. به پشتیوانی خوا به م زووانه مزگینیتان ده دهینی. جهنابی خالۆی شیخ محمه د عریبی ده ستتان ماچ ده کات.

مه حمود

۳/۲۹ ربیع الآخر ۱۳۴۵

(۱۹۲۶/۱۱/۵ن)

جناب خالو محترم خود عفی از بندگی دارم
 پس از عفی نظمی در حال مبارک آن جناب کائنات گردید و تمام بود
 رسد ادلا چون منم بر حکمت آن خالو بود جمع سرور شام
 جلدی در حالت مایا که عفی کوه است موافق دلخواه
 خاتم مایه فقط نامی نیمه بر او در اجماع تمام شد
 زیرا که است در کبریا عودت در آمال خیر ماسر خواهم
 شد ابدیت از خود است همان فراموشی نماند و این عمل
 خرد و صفت دایما با او معاشه در جهاد و در بیای
 دلطف دست مبارک بکنه است بر هر بشری معلوم
 که جناب خالو بیخ شکر و عیب دست مبارک
 ۱۳۰۹ / ۵ / ۲۴
 ۱۳۰۹ / ۵ / ۲۴

این سند در روز ۲۴ / ۵ / ۱۳۰۹
 در حضور من و آقایان
 محمد علی و محمد حسن
 و آقایان دیگر
 در منزل جناب خالو
 امضا گردید
 محمد علی

(٦)

خدمت یادگار حضرت پیری روشن ضمیر شیخ عبدالقادری جنت دره دامه

(دام) اقباله

پس از عرض اخلاصیت و دست بوسی التفات نامچه‌تان باجناب برادری سید محمد امین هر دو رسیدند بوی گل را از که جویم؟ از گلاب. باعث تسلاي قلب خزین محمود (عبد) گردید امیدوارم که بدین نزدیکی بدری هدایت شعله ور گردد رو بوطن عزیز آوریم دیگر بنده وهمه ها بعرض دست بوسی مصدعند وه (و) مخلدومان را دست بوسم.

محمود

۲۹ رجب ۱۳۴۸

۱۹۲۹/۱۲/۳۱

له التفاتی ایوهوه (تیوهوه) گزیرهیم له پیّ کرد اما (ته‌ما) دعا (دوعا) فرمون
(فهرمون) له دهست نه‌چم.

بۆخزمەتی یادگاری حەزرەتی پیری روشن دل: شیخ عەبدولقاددیری
جەتەت دەرە - تەمەنی درێژی

دوای عەرزێ دڵسۆزیی و دەست ماچکردن، هەردوو لوتفنامە کەتان، لە لایەن
جەنابی سەییەد محمد ئەمینی برامانەوێ گەیشتن. بۆنی گۆل لای کۆ پەیدا بکەم؟
لای گۆلۆ. نامەکان ئۆخژنیان بەدلی تەنگی مەحمود (ی بەندە) بەخشی. ئاواتە
خواز بەم نزیکانە دەرگای هیدایەتمان لی رووناک ببیتەوێ و روو لە نیشتمانی
شیرین بکەینەوێ. ئیتر ئەم بەندەییە (مەحمود) عەرزێ دەست ماچکردنم هەییە و
دەستی دەستاتیش ماچدەکەم.

مەحمود

۲۹ رجب ۱۳۴۸

۱۹۲۹/۱۲/۳۱

لە ئیلتیفاتێ ئێوێوێ گۆرەیم لە پێ کرد. ئەمما دوعا فرموون لە دەست نەچم.

قدت با کما رحمت پیری روشن خیر شیخ فادری
جنت دره دامه اقیانوس

بس از عرض اخلاصیت و دست بوسک التقات تا بجه آمان ^{جنا}
ب برادری سید محمد آیین هر دو رسیدند بوی گل را از که جویم
از گلاب یا عنق تسدی قلب حیرتی همچو کردید امیدوارم که بدین
نزدیکی بدری هدایت نمود و برگردد و بوطنه عزیز او ریح دیگر
بندد هم ها بعضی دست بوسی مصلحتند و بخند و مان را دست بوسم

۹ رجب ۱۲۴۸

له النقای ایوه و ده گوره
که چکر دانا دعا فرمود که دست
نخ

(۷)

۳۰/۹/۱۳

خدمت حضرت مستطاب عموی زاده و محترم آقای حاجی بابا شیخ دام فضله

العالی

پس از عرض سلام واحترام لایقه دستخط مبارك واصل و خواندن
سطورش موجب ستر همه ألم و رفع همه غم گردید قربان سبب به رؤیای که
سابق دیده‌ام وجناب سید عبدالحکیم میدانند بلکه بمراتب بیان نموده‌ام وقتی
بخدمت حضرت فخر عالم (ص) رسیدم شك از سیادت و نجابت جنابعالی
ندارم مع هذا هرگز از صداقت و دوستی آن جناب بلکه هرچه اظهار
فرموده مطابق واقع دانسته و میدانم و ازینطرف نیز مخلص را بدوست
حقیقی و ارادتمند صمیمی محسوب فرمایند راجع به مسئله مرقومه محمد
رشید خان وینه و سایر بگزادهای بانه شرحی بیان فرموده مبنی باینکه
بزعم جنابعالی در تحت امر و نهی ارادتمند حرکات مینمایند و ازاین جهت
اظهار فراح جویی و نوازش ایشان از من فرموده‌اند سبحانك هذا بهتان
عظیم از مخلص خودتان راستی بشنوند و صداقتا عرض مینمایم زیرا از
جنابعالی دوستی کمتر گمان میبرم باور بفرمایند هرچه عرض کرده‌اند
بسته مغرضین و مفسدین است و هرگز برای هیچ کاری مراجعت به ما
نکرده‌اند تا که مستشار ویا آمر ایشان شوم والا گمان میرند که سابق و
لاحق خدمتی متعدده به حکومت علیه ایران رسانید به باد دهم و
باوجود خودتان میدانند هیچ جزای نیکی از حکومت علیه ندیده‌ام دائماً
در صدد رضامندی حکومت علیه هستم و جزایش ترقی مغرضان اینجانب
و پستی دوستان من است بهر حال تا جانی در بدن دارم از خیرخواهی دولت
علیه باوجود اظهار ان عموی زاده محترم که ما طالبم هرچه
راجع به من در انجام آن بجان منّت دارم لیکن از این قضیه مخلص

معذرت مینمایم اگر آمدشده عامه را سبب میدانند خیر خاندان حضرت
كاك احمد قدس الله روحه عالم اسلامى قصد نمایند و خلاف دیانت که مانع
شویم غیر از این که گاه گاهی محض زیارت آمده اند وسیله ارتباط ما
وایشان نیست و از عقل دور است بدون مراجعه ایشان خود را به ناصح و
آمر ایشان محسوب نمایم امیدوارم گله نفرمایند مخلص دائما برای ارجاع
امورات به جناب عالی ما حاضریم. رجا و خواهشی دارم بلکه مشفقانه
عرض مینمایم همین موقع احترام که حالا الحمد لله بدست دارند فرصت
غنیمت شمارند و از اصلاح کار مسلمین مضایقه نفرمایند به خیالم رضای
خدای تعالی واسطه ترقی پاینده و بی‌زوال خواهد بود دیگر لقمان را
آموختن نشاید.

محب

(تیمزای مه‌حموود)

بۆ خزمەتی حەزرەتی بنەچە چاک، ئامۆزای بەرپریم جەنابی حاجی بابەشیخ،

چاکەو پیاوەتیی هەر بەردەوام بێ

دوای پێشکەشکردنی عەرزى سالاو ریزی شایان، نامەى دەستنوسى موبارەکتان گەیشت و خویندنه‌وهى دێره‌کانى بوننه مایه‌ى بارکردنى هه‌موو ئازارو بارکردنى هه‌موو خه‌میک.

قوربان. به‌هۆی ئه‌و خه‌ونه‌وه، که پێشتر دییوم و جەنابی سه‌هید عه‌بدوڵه‌کیمیش ده‌یزانی و ته‌نانه‌ت چهند جار یکیش گێراومه‌ته‌وه، کاتی به‌خزمەتی حەزرەتی سه‌روه‌ری جیهان گەیشتم، ئیتر لای خۆمه‌وه هیچ گومانیکم له‌ سه‌هیدایه‌تی و نه‌جابه‌تی هیژاتان نه‌ماوه “بۆیه هه‌رگیز له‌ راستگویی و دۆستایه‌تی ئه‌و جەنابه‌ گومانیکم نییه‌و هه‌رچییان فه‌رموه، هه‌مووی راست بووه و هه‌ك خۆی ده‌رچوو. ده‌زانم له‌ به‌رامبه‌ردا منى دلسۆزیشان به‌ دۆستی راسته‌قینه‌و خزمه‌تگوزاری بێچه‌ندو چوونی خۆتانم له‌هه‌ژمار ده‌فه‌رموون.

سه‌باره‌ت به‌ بابەتی نامه‌که‌و محمه‌د ره‌شیدخانی وینه‌یی و سه‌رله‌به‌ری به‌گزاده‌ی (بانە)ش، ورده‌کارییه‌کی واتان فه‌رموه، که به‌گوێره‌ی بۆچوونی هیژاتان، ناوبراو له‌ عومرونۆی منى خزمه‌تگوزارتاندا هه‌لسوکه‌وت ده‌کات! هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌شه هۆی نه‌وازشی ئه‌وتان له‌ من داوا فه‌رموه! په‌نا به‌ خوا له‌م بوختانه‌ گه‌وره‌یه، که ده‌بێ لای ئه‌م دلسۆزه‌ی خۆتانه‌وه راستی بیستن و به‌ دلسۆزییه‌وه عه‌رزتان ده‌که‌م، که به‌و هۆیه‌وه له‌ جەنابی هیژاتان دۆستتر، که‌متر گومان ده‌که‌م، بۆیه ده‌بێ باوه‌ر بفه‌رموون، که هه‌رچییان عه‌رز کردوون، هه‌مووی ده‌ست هه‌لبه‌ستی ناحه‌زان و ناپاکان بووه و هه‌رگیزو بۆ هیچ کار یکیش رووی له‌ ئیمه‌ نه‌ناوه، تابمه‌ راویژکار، یان به‌پرسیان. ئه‌گینا گومان ده‌برێ که پێشتریش و دواتریش خزمەتی

ھەمەجۆرەم بە ھۆكۈمەتى مەزنى ئىران كوردىي و بە (با)ى بدەم ! خۆشتان
 دەزانن كە ھىچ پاداشىكى كارى چاكەم لە ھۆكۈمەتى مەزن
 ۋەرنەگرتۆتەۋە، لە كاتىكىدا ھەمىشەش تەقەللای ئەۋە دەدەم تا سەرەپراي
 ئەۋەى رەزامەندى دەۋلەتى مەزن بە دەست بەيىنم، كەچى پاداشتەكەى
 ھەر بەگەرەتر كوردى ناھەزانى من و نزمتر كوردەۋى دۆستايەتى من
 شكاۋەتەۋە. لە پال ئەمانەشدا ھىشتا تا گيان لەجەستەمدا بى، لە چاكەى
 دەۋلەتى مەزن سەربارى ئەۋەى ئەۋ ئاموزا بەرپزەم دەيلىت،
 كە دەبى ھەرچى لەۋ بارەيەۋە بفرەموى، دەبى بە گيان ئەنجامى بدەم و
 بەشانازىيەۋە جىبەجىي بكەم. بەلام لەم بابەتەۋە ئەم دۆستەتان پۆزش
 دەخوازى، كە ئەگەر ھاتوچۆى گشتى خەلك، بەھۆيكە بزنانن، ئەۋا نەخىرو
 خانەدانى كاك ئەھمەد (خواروچى موبارەك بكات)، لە ھەموو جىھانى
 ئىسلامىيەۋە زىيارەتى دەكرىۋ ئەۋەش پىچەۋانەى رەۋشت و ئايىنە، ئەگەر
 رىگە لە خەلك بگرىن، جگە لەۋەى كە ناۋبراۋ، ناۋبەناۋيك ھەر بە
 مەبەستى زىيارەت ھاتوۋە ئەمەش نەبۆتە مايەى پىۋەندى ئىمە و ئەۋان
 لەعەقلىشەۋە دوورە، كە بەبى سەردانى راستەۋخۆى ئەۋان، خۆمان بە
 ئاموزگارىكارو بەرپرسى ئەۋان دابىننن. ھىۋادارم لەم رۋۋەۋە گلەبى
 نەفرەمۋون و بەندەى موخلىسىشتان بۆ ھەمىشەۋ بۆ بەسەر كوردەۋەى
 كاروبارى ھىژاتان ئامادەم. تىكاو خۆزگەشم ئەۋەيە، بەلكو بەسۆزەۋە
 عەرزتان دەكەم، كە ئەۋ پلەۋپايەۋ رىزەى لەسايەى خواۋە ئىستا ھەتانە،
 بىقۇزەۋەۋ كاروبارى موسلمانانى پىراپەرىنن و نەبنە سۆنگەى تەنگ
 پىھەلچىنىيان، كە من پىم وايە رەزامەندى خۋاى مەزن، دەبىتە ھۆى
 بەرزبۋنەۋەۋ مانەۋەى ھەمىشە. ئىتر (لوقمان) ىش پىۋىستى بە فىر كوردن
 نىيە.

دلىسۆزتان

مەجموود

ذکر حضرت سید محمد زاده محکم کاشانی با شیخ داماد حضرت

بن در عرض عدم و احترام لایق دست مبارک دهر و خواندن سطوح و دست سترها
 دروغ به غم کردید قربان سبب رویا کردی در راه و صاحب سید عبدالحکم بیاد بگفت
 بی زده ام وقتی به ذرات حضرت خرم نام رسیدم شک از سیادت و نجابت چنان در ام
 تا بنا بر کز از صداقت دوستی آن جناب بگفتم هر چه از نظر فرستاد مطبق واقع دانسته بودم و در
 نیز مخلص به دولت تصدیق دارا که صبر کرب فرمایند راجع بسنگه مرقوم محمد شریفی در سنه
 رسا بر کز او را بنامه شرم بیاید فرموده صلی با نیکه بزم چنان در وقت اردن می ارادند حکایت
 بنیاید و از همین جهت از راجه در ذرات این از سر فروده اند بگفتند این غلطی
 در بعضی وقتها بهتر بودند و صدقات عرض میام زیرا از دنیا که دستگیر کان میهم با و در غیر
 هر چه عرض کنم از لایق کسوفی در صدق است و هرگز را شیخ کلمی مرحوب بر نامه اند تا که
 ست و دویا آفرای شرم و الله کان بفرزند سببی و لایق فقهی متعدد و حکومت علی این است
 به هر دو هم و با وجود آن میدانند هیچ چیزی نسلی از طول سید زینام در آن درسد
 در خدمت حکومت سید هم در جزئی ترقی مرشدان این است و دست در سنگ سبب بر حال آنجا در بدن دارم
 در غیر خواهم و دست علیه

در انجام آن بی غت دارم لکن از این قضیه فکلی مندرت نیایم اگر آندند عامه را بیست میبایستند خیر
 خاندان حضرت لکن آندند هم در وقت علم شهری قصد نیابند و غرض نیابت آنها که مانع شود
 نیز از این که گاه کا بعضی زیارت آندند و سلیله ارتباط ما در این نسبت در عصر هرست بدون برهم
 اینان خود را به ناصح و آمر این محسوب میام همه دارم که لغزانیه فکلی دایم برای ارجاع احوالات
 جنابا حاضریم . . . رجاء خود میهم دارم بکم شفقت عرض نیایم همین موقع احترام که عالی الله است
 فرستادند و از صلح کارسین مصالحه نظرمانیه به خیالمان رضایمان است و هرگز آتی پائینه
 و بنا زوالی نخواهد بود دیگر آنها را آتقی فی

(۸)

دوست کامکار جناب شیخ عبدالقادر به‌عای خیر یادآورم

بعد از اظهار اتحاد و بیان یکجہتی و مودہ مطلب اصلی کہ یافتن صحت شما بود ایندفعہ دستگیرما (لجالب؟) گوید موجب محظوظیت خاطر شد و اینجانب نیز بمرام دوستان کمال عافیت و تندرستی داریم گذشتہ از ان بابت توصیه واگہداری محمد رشید نامان اظهار نمود بودند البتہ برای مخلصان خاندان کاک احمدی و مریدان بجان می کوشیم و برای بعضی کاروبار کہ در میان عشیرت روغزادی داشتند کاغذ محصص نزد رئیس عشیرت مذکور نوشتم کہ تا در ان اطراف باشند اگہداریشان بکنند و در وقت رجعت ما نیز انشاءاللہ از رعایت و چشم داری قصور نخواہیم کرد. زیادہ سلامتی را نگرانیم

حفیدزادہ

محمود

سہرنج: وہک دیارہ تہم نامہیہش تاییہتہ بہ کیئشہی نامہی پیشو: ژمارہ (۳)ی (محمود رہشیدخانی بانہ)وہ، کہوہک چؤن داوا لہ جہنابی حاجی بابہشیخ کراوہ، تا تکای رادہست کردنہوہی ناوبراو لہ شیخ مہحمود بکات. بہہمان شیوہ کاربہدہستانی نیّران، داوایان لہ شیخ عہدالقادری دؤزخ دہرہ — ش کردوہ، تا ہہمان تکا لہو بارہیہوہ لہ شیخ مہحمود بکات. لہبہرئہوہ تہم نامہیہش، کہ میژووی پیوہ نییہ، دہبیّ لہ دہوروبہری ہہمان میژوودا نووسرابی، بہلگہش بوّ تہمہ، شیوہی نووسین و جوّری خہت و نووسیارہ کہشی، ہر بہ کیئکن

دۆستی کامکار جه نابی شیخ عبدالقادر به دوعای خیر یادی ده کم

دوای سه لماندن یه کیستی و روونکردنه وهی یه کلایه نیی و خوشه ویستی، خواستی سه ره کی، که به دهسته یینانی زانیاری ته ندروستی جه نابتان بو، ته نجاره ش به گیان به دهه ستمان هیئا و مایه ی دلخوشی بو. منیش به پیی خواستی دۆستان، له پهری ته ندروستی و باشیدام. جگه له م باسه ش، پی سپیری و ناگاداری محمه د رهشید نامان- تان باس کردبوو، که بیگومان نه وهنده ی پیوهندی به دلسوژانی مالباتی کاک نه حمه د و مریدانی نه وانه وه هه بی، به گیان تیده کوشین و بو هه ندی کاروبار، که له نیوان عه شیره تی رۆغزادی دا بو، نامه ی تایبه تمان بو سه رۆک عه شیره تی ناوبراو نووسی، که تا له و ده ور به ره دابن، ناگادارییان بکه ن و له کاتی گه رانه وه شماندا، به پشتیوانی خوا، نه وهنده ی پیویستی به چاودیری و سه ره رشتییه وه هه بی، دریغی ناکه یین و په ژاره م بو سه لامه تیتانه.

حه فید زاده

مه حمود

دست کا مکمل رجب شیخ عبدالقادر عیسوی کراچی

بعد از اظہار احوال دین کچھتو دو کو مطلب اصلا کہ چنانہ صحت نامجو ایندفعہ دستگیر
ماجین کوید موجب محفوظیت خاطر شد در ایجاب نیز برابر دستن کلک عاقبت
رشد برادر اربع گزشتہ ازان از باب ترمیم و اگداس محمد رسیدہ مان اظہار ترمیم بودند
البہ برابر مخلصان خاندان کاکل جسد و سر بدن بجان میگویشیم در بعض کارہا کہ در میان
عسیرت زد و خاورد استند کاغذ محضی نزد رئیس عسیرت مذکور نوشتیم کہ در آن
اطراف باشند اگداسین بکنند در وقت رحمت ما نیز ان الہ از رعایت
وصیم دار قصر نخواستیم کونارہ سلاستہ ۹ ستر شیخ صم

حصہ دارہ

(۹)

مقام محترم خلیفه حجت پیر روشن چمیر

سید عبدالقادر دام عمره

پس از ادای احترام لایقه، لطف نامه‌ی حضرت عالی رسید یعقوب اسا بر دیده‌ی اشتیاق مالیدم، سبب ازدیاد نور دیده و احیای قلب مرده گردید. امیدوارم به خدا برای امثال ما محتاجان پایه‌دار و برقرار الی مرید زمان به‌زیور (عهره‌ب؟) مراتب دینی بگذارد، جهت بعضی احوال اصدار فرموده بودند عاقبت للمتقین. ۳ روز قاصد را تأخیر گردانیدم تا که به‌نامه‌ی نهایی مطلب آگاهداری نمایم. مع تأسف تأخیر گردید. قاصد هم عجله نمود. اگرچه او گناهی نداشت. خود او را رخصت دادم. امید به حضرت رب منان دارم که قاصد با قاصدی مخصوص مزده‌ی مطلب به‌عرض حضور رسانم. باقی چشم مخدومان می بوسم. خدا برقرشان فرماید.

باقی حرمت

مخلص

محمود

۹۴۱/۹/۲۸

پینگهی ریژدار خهلیفه‌ی حه‌زه‌تی پیری رۆشن دل سه‌یید عه‌بدولقادر – ته‌مه‌نی

دریژی

دوای پیشکه‌شکردنی ریژی شایان، لوتفنامه‌ی حه‌زه‌تی بالا گه‌یشت. یه‌عقوب
ناسا به‌چاوی تاسه‌بارمدا هینا، بووه مایه‌ی زیادکردنی رووناکی چاوم و
زیندووکردنه‌وه‌ی دلی مردووم. له‌خواده‌خوایم بو هه‌میشه بو نمونه‌ی وه‌ک ئیمه
مانانتان پایه‌دار و راه‌ستاو بکات و به‌زیوه‌ری (عه‌ره‌ب؟) پله‌کانی ئاین بپریت-
له‌م باره‌یه‌وه‌یه که فه‌رموویانه: العاقبة للمتقين. سی (۳) رۆژ نامه‌هه‌لگره‌که‌مان
راگیرکرد، تابه‌نامه‌یه‌ک له‌هه‌موو کاره‌کانتان ئاگادر بکه‌ینه‌وه. له‌م باره‌یه‌وه
نیگه‌رانین بو دواکه‌وتنی. نامه‌هه‌لگره‌که‌ش په‌له‌ی بوو. هه‌رچه‌نده ناوبراو خه‌تایی
نه‌بوو، بۆیه ئه‌ومان ره‌وانه‌کرده‌وه. پشت به‌خوا، به‌م زووانه به‌نامه‌به‌ریکی
تایبه‌تدا مزگینی راپه‌راندنی کاره‌کان به‌حزورتان ده‌گه‌یه‌نین. له‌کو‌تاییدا چاوی
دۆستان ماچه‌که‌م، خوا به‌رقه‌راتان بکات.

باقی حورمه‌ت

دلسۆزتان

مه‌حمود

۹۴۱/۹/۲۸

محو جزا شده ام عاقله بعضی نیست بویگر مصلحت
 سمد و لایه مقامی خائف صراحت
 در آ بجهده اهدا ترسوره لید تندرسید
 اسیر و اریکیم به برکت مبارکی عالی
 طاعت قبول کرد در هر طاعتی که بودی کند
 بی کهنه صفتی که مقبول بارگای صفت
 باری کرد

چینه
 الهام
 الهام

۹۹۱/۸/۲۵

مقام خدمت خلیفه حضرت سید رضی الله عنه
 زلم بخونه

پس از اذن احتیاج لایحه لطف آمدی حضرت العالی کسبه
 بعقوبت اس بر دیردی استیجاب مالیه بسیم از یاد آن نوری
 در دیده و اصراری قلبی سرور کردید اسع دارم بخند بر ای
 اشانی ما محتاجا جانک با سر دار و برقرار ای مدبر زمانه
 بنام سوسلی حکمت و انبیا کیکار در - - جهت بعقی احوال
 اهدا فرموده بودند العاقبت التفتین ۳ روزه کسبه
 تا خبر کردانندم تا که بنامه ی نهای طلبه اگا همدارک
 غایم مع تهرسف تا خبر کردید تلمیح عجب نمود اگر می
 او گاهی ندانسته ختمه در ز خفت داد اسید بجزرت
 ریه نشان دارم که فریب با قاصدی مخصوص فرود می طلبد
 بفرز حضور رسانم با بی چشم خدمت رمان می بودم خدا
 بر فراره نشان فرمایید با کسرت ~~خلافه~~

(۱۰)

بۆ مقامی بهرز و خەلیفە ی پیری رۆشن ضمیر
جەنابی سەید عەبدولقادر جەننەت دەرە (جەنەدەرە)

لەدوای بەیانی ئیخلاصییەت کاغەزی موبارەکتانم وەرگرت. خۆیندمەووەو
بوو سەبەبی زیادی نووری چاوم ئەحوالت پرسیبووین، واین لە داریکەلی وە
لەطیفیش و لە بەغدا. بە کەرەمی خواوە چاوەرپی هاتنەووەین. طەلەبی
دوعای خیر ئەکەین و شانییەن بە واسیطە دەرویش کەریمەو جوتی گۆرەوی و
جوتی دەستکیشتان ناردبوو، پیم گەیشت. چاوی کورەکان ماچ ئەکەم.
ئێظھاری تەئەسوفتان فەرموو بوو لە بەعضی رینگەو، بلیم چی ئەبیت:

یارب ســــتدی ملک زدستی چومه‌نی
دادی به عــــنشی نی مــــهردی نی زنی
از گردش روزگار بنده معلوم شــــد
پیش تو چه ده‌فزنی، چه شمشیرزنی^۱

دووباره به فه‌حوای (لاتقنت- لاتقنط) ... نابی مه‌شیووس بین. ان الله
معنا: باقی ته‌مه‌ننای مه‌سرووریه‌تی دین و (دینو) دنیاو ناخیره‌تتان ته‌که‌م.^۲

مه‌حموود

۱۹۴۱/۱۲/۲۱

^۱ - شه‌ چوارینه فارسییه، زۆر به‌هله‌وپه‌له‌ نووسراوه و دواى هه‌ندى ته‌قه‌للا، به‌مجۆزه‌مان راست کرده‌وه.

یارب ســــتدی ملک زدستی چومه‌نی
دادی به عــــنشی نه مــــهردی نه زنی
از گردش روزگار بنده معلوم شــــد
پیش تو چه ده‌فزنی، چه شمشیرزنی

واته:

خوايه! ده‌سه‌لاتت له‌ده‌ست يه‌کيکي وه‌ک من ده‌ره‌ينا
له‌ده‌ستی نيره مووکيکي ناپياوت دانا
چه‌پگه‌ردی گه‌ردوون پيی سه‌لماندم
که‌لای تو، مي‌رخاس و چاوه‌ش، وه‌ک يه‌که

^۲ - نامه‌که له‌بهنه‌ه‌ندا به‌ پرتنوسی کوردی شه‌و سه‌رده‌مه نووسرابوو. بۆ زیاتر تیگه‌یشتنی خوینهران به‌مجۆزده نووسییه‌وه.

بو مقامی بزرگی خلیفہ ہی پیری اور شاخیر

جنابی سید عبدالقادر جہانگیر

کہ دوائی بیانی اخلاصیت کاغزی صبار کائنات وہ رگرت

خونیندہ وہ وہ سبھی بہ زیادتی نوری چاوم

احوالت پر کیوں و اپنی کہ دار کی وہ لطیفی والہ بقدر

بہ گرمی خواہ چاومہ ری ہائے رہی طبعی دو عیای خیر

اکہ نی و ثانیاً بہ واسطی دروہیشی کریمہ وہ جوتی گورہ ویا

وجوتی دستکیتا نار دبو پیم کہ یست چاومی کورہ کا ماچ

اکہ ام اظہاری تا سفا فر صوبو کہ بعضی ریلہ وہ

بلیم جی بیت :

یارب ستادی ملک زد کتے چومہ نی

دادی بہ سختی نی مہ ردی نی زنی

از گد دشی روزگار بندہ معلوم شد

پیشی تو چہ وہ فزنی چہ شمشیر زنی

دوباره به فحوائی لا تقننت... نا با ما ابرسا بینا

إِنَّ اللَّهَ هُنَا: باقی تنهای سر و ریه تی دینو

دنیا و افرتنان اله

کلی

۹۴۱

۱۰

۱۱

(۱۱)

قوربان خالۆ سهیید عهبدولقادر دهسته کانت ماچ نه کهم

کاغهزت گه یشت، خویندمه وه، له سه لامه تیتان مه سروورو به نه حوالپرسی مه منوون بووم. بو جیهه تی به نده زاده: له تیف ئیظهارتان فه رموه نه واکومهت وه عده ی داوه بهم نزدیکانه (نزیکانه) بیهینیتته وه، نه ما په نا به خوا. جووتی جوارب (گۆرهوی) ت هه دییه فه رمو بوو، گه یشت، ته شه ککورو دو عای خیرتان نه کهم، چاوی مه خدوو مان ماچ نه کهم، خوای عالیه مییان به رقه راریان به رموی. له سه ر نه مری ئیوه کاغه زمان نووسی بو سه لیم خان. نه مرۆ هه شت رۆژه جه لال^(۱) چووه به د(وای) له تیفدا، بزانین خوا ته قدیری چۆنه. باقی ئیحتیرام

موخلیستان مه جموود

۱۹۴۲/۳/۴

نه بهی دا ئیمه به چاوی لوتفه وه ته ماشای کاک عهبدوللا بکهن (به کهن!) کوری به نه ده به.

(۱۱) جه لال، مه به ست له شیخ جه لال (۱۹۰۷-۱۹۶۲/۱۰/۱۰) ی شیخ نه جمه دی برای شیخ مه جموودو (دواتر زرکوری شیخ مه جموود) ه.

(۱۲)

مەقامى موختەرەم پىرى (پىرى!) پۇشن چەمىر جەنابى ئەسسەيد

عەبدولقادىر جەننەتدەرە

لەدوا(ى) عەرزى دەست ماچکردن، پياۋەكانمان گل دايەۋە، تا
(لەطيف) دېتە ئىرەو جەنابى كۆلۆنىل (لاين) تە شريف بېرن (بىرن!)،
ئەمرەكەى (ئەمرى كە) لى ۋەرگرين بو سەر حاكمى سياسى (سفه)، تا
ئىستىرادى ئەملاكەكان بكاتەۋە. ئەمرتان فەرموو تيغبەند بو مەخدوومى
مەخدوومزادە (ۋە) برازات كاكەحمە، شەش دانەمان تەقدىم يەعنى
ھەدىيە كرد. شىخ عەلى لە خوشەويستانى (نە!) ئىمەيە، وامان بەچاك
زانى لە خزمەت ئىۋە (ايۋە) دابى، تا جواب ئەگىرمەۋە (اگىرمەۋە). باقى
ئىحتىرام!

مەجموود

۱۹۴۲/۳/۲۹

نقام محرم خلیفه یاری روی محمد جناب السید محمد القادر

جنت دره

له دو اعرفی دست ماچ کردن پیاده کاتان گل دایه ده تا الحیف دینه ایره
و جناب کولوشیل لایه تشریف برون امری که لی درگیری بوسه حاکم سبانی
سنته تا استر داری املاکه کان بکاتوه امرتان فرمولو بو تیغ بید
بو محمد و محمد زاده ده برزات کاکه هم سس دانه مان تقدیم بیغز
هدیه کرد - - شیخ علی لم خوشم و بستانه ایم ید و اماں کاک
زانی له خدمت ایره دایه جناب الگرمه وه یا حی اصدام

~~محمد~~

۶۴۵ / ۳ / ۱۹

(۱۳)

حضورى اقای محترم

السید عبدالقادرى یادگارى حضرت پیرى روشن ضمیر حضره كاك احمد

پس از عرض اخلاص و آرزومندى (آرزومندى)، لطف نامه‌ى (لطفنامه‌ء) مباركتان (مباره‌كتان) رسید زیارت نمودم اظهار گله از تکاهل نمودند مخلص فرموده حاشا در حین مراسله‌ء (مراسله) به اول یا اولیای امورى بریطانیای عظمى مراجعت شد وعده گرفتیم که قصور از نیکی نمایند. قربان بحسب حقوقى دولى و (وه) معاهده‌ى بین دولتین اولیای امور بریطانیا (باید!) دست تصرف به امورى حکومت علییه‌ى ایران نمى برند امر بسفارت از طهران و (وه) او بحکومت پارسیان التماس میفرمایند دولتین عظمى برای شخصى یا عمر و زید معاهده‌ى (!) دولى برایشان (بریشان) نمى نمایند ... دیگر حضرت خجسته‌صفات (تان!) مسلکی شیخی التماس برای فقرا وه (!) تن دادن تکیه (تون داوهن) وه شکری حضرت باری جله (وه!) علی کارى دیگر ندارند بى‌شک اولیایانى (اولیاهای) امور بنا بخاطرى مسلک هیچ نوع ید معامله‌ى بیفراز نیکی نمیفرمایند. لطیف و(وه) کاکه حسین و شیخ محمد بعرض دست بوسى مصدعند!

و (وه) نوری چشمان شیخ بهالدین (بهاءالدین) و (وه) کاکه حسین و حسام الدین و (وه) محى الدین و (وه) علاالدین (علاءالدین) دیده بوسانم و برادرزاده کذا دیگر همرا بحضرت منان سپردم. باقى احترام

مخلصتان

محمود

لاحقه: مخلص خدای حضرت تان شیخ علی بعرض دست دامن بوسى

مصدع است (مصدعست!)

۱۹۴۲/۵/۲۴

بۆ خزمەتی جەنابی بەرپرز عەبدولقادری یادگاری پیری دەروون پووناك

حەزەرەتی كاك ئەحمەد

دوای پێشكەشكردنی ئیخلاص و ئارەزوومەندی، لوتفنامە موبارەكەكەتان گەیشت و زیارەتم كرد. گلهیبتان لە تەمەلێی بەندەیی موخلیستان فەرمووبوو، نەخێرو حاشا، چونكە هەر لە سەرۆختی نامەكەدا، پێوهندی بە بەرپرس یان بەرپرسیانی كاروباری دەولەتی مەزنی بریتانیاوە كراوە بەلێنم وەرگرتوووە كە ئەوانیان هەرچی كاریكی باشیان لە دەست دیت، درێغی نەكەن. قوربان! بەگوێرەیی یاسای نیۆدەولەتی و پەیماننامەیی نیوان هەردوو دەولەت، بەرپرسیانی كاروباری بریتانیا دەست لە كاروباری حكومەتی ئێران وەرنا دەن و كارەكەیی بالیۆزخانە، یا لەرێگەیی تارانەو، یان داوا لە حكومەتی پارسیان (ئێران) دەفەرموون و دەولەتانی گەورەش لەبەر خاتری كاری شەخسی، یان فلان و فیسار پەیماننامەیی نیۆدەولەتی پێك ناهینن. ئیتر حەزەرەتی رەوشت موبارەكانەتان بۆ رێبازی شێخایەتی و بۆ راپەراندنی كاری هەژاران و پشت پێبەستن و سوپاسی حەزەرەتی یەزدان تەرخان فەرموون و ئەو شتەنەیی تر، كاری خەلكانی ترەو بێگومان بەرپرسیانی كاروبارەكانیش، لەبەر خاتری هیچ جۆرە رێبازیك، لە چاكە زیاتر، لە كاری كەس وەرنا دەن.

لەطیفو شیخ حسین و شیخ محمەد، عەززی دەست ماچكردنیان بۆ نووری چاوان شیخ بەهادین و كاكە حسین و حیسامەدین و محیدین و عەلادین هەیه و چاویان ماچ ئەكەم و دیسانیش بۆ برازاكام بە حەزەرەتی خوای گەورە دەسپێرم. باقی ئیحتیرام.

موخلیستان مەحمود

۹۴۲/۵/۲۴

پاشكۆ: موخليس و فيداى حەزرەتتان: شەيخ عەلى، عەرزى دەست
ماچكردنتانى ھەيە.

* سەرلەبەرى دەقى نامەكە، بە زمانىكى فارسى زۆر شەپزەو
بى سەروبەرو بى ھىچ بناغەيەكى ياساوپىساي پىژمان نووسراو ھە لە زۆر
شويندا، خۆم بەزۆرو بە بۆچوونى خۆم پستەسازىم بۆ پىك خستووھ.

ده نوری صحیح شیخ بهاء الدینی ده کما کر صیحه وحام الدین وده موی الدین
ده علا الدینی دیدیه بیوسانم و بار در زنده کوا دیگر هر را بحضرت تنه

سیر و کم یا فی اهتمام

مخلصانک

۱۴۰۰ - ۱۳۰۰

لا صق فلهن فلهن حضرت آقا شیخ علی
بعوض است رسته بیوسی مصلحت

مضوری اشکر شکرتم السید علی محمد ری یا کما در ده نوری بیوسی ده نوری
مفرت کمال الله

پس از نفعی اضافی داره زود صدق لطف نامدی میداره کما کن رسید زیارت
مخوم اظهار کنی که از کجا کجا نموده خلیفه فرموده حساب در صیبه مرام
بوادای اولیای اموری بر سیله نیای غنطی ملاحظه شد و عده مگر رقم که
ایشان حضور از بنی نیای بنده تران کن حکمت حضورتی دولی ده معاصره ای
همین دولتی اولیای امور بر سیله نیای باطلت دست تصرف بر اموری حکومت
علیهی ایران کنی بر نده امیر سفارت از طهران دلایل ده ادب کجوت
با کسان انهن میفرمایند دولتی غنطی بران حکم با عجز و زب
معاصره ای در دلی بر بیان نمی نمایند -- دیگر حضرت خسته صفت
تا آن مسلکی شیخ استیاری بران تقرا ده تون داده کنیکه ده شکلی
مفرت باری جانه ده علی کار دی دیگر نماند با شک ادالان از امور
بنا بخاری مسلک شیخ نوع بد معاصری بیغز از بنیکه بیغز ما تید
لطف ده شیخ بعضی شیخ بیغز بعضی دست لبوی مصلحتند |

(۱۴)

۹۴۳/۳/۱۱

قوربان هه رچه نده موحیبه تی فارسی دارم ئەما به کوردی نووسینم به فهرض
ئەزائیم.

مامه گیان دەستت ماچ ئەکەم. جەنابی خالۆ شیخ تەشریفی هینا بە بەشارەت
و هەدایاو، قوربان نەختی دلم عاجز بوو بوو، تەمام بوو قبول ئەکەم من برده
بەرماڵم، وام تەمابوو پی له بەرماللت نەنیم، سەر له بەرماللت نەدەم. ئەما نە
بەهاری تۆ بە (شکن) می رسد، چه چاره کونەم! خالۆ شیخ محەمەد ئەمین تەجدیدی
ئیمامنی پی کردمەوه. زین تۆبە ی نادروست. یارەب تۆبە و وامان بە مونسایب
زانی. خۆم کاغەز بنووسم بۆ عەلی خان. چاوی جەنابی کاکە بەهائەددین و شیخ
محەمەد و شیخ حسام الدین و کەشکەدین^(۱) ... و زۆر سەلامی کاکە حەمە
ئەگە یەنم. خوای عالیە میان و عالیە قبول کا له خوا طەلەب ئەکەم هەمیشە
پرسوور و مەسووری () و هەرکەس تەعەرضی ئەو خانەدانە بکا ()
بە جاهی

محمد (صلی علیم و سلم)

برازات

محمد

(۱) کەشکەدین: وهك دياره بۆ گائەو پێکەنین بەکەسێکی بنەمאלەکه وادەلێ، که خۆشی دەوی.

۱۱۳/۳۷۳

قریبه سر جیفه حیت فارسی دارم اما به کوردی نویسی نم
به فرقی از انم

همینکه دست مانع الک جناب خا لویسج تشریف نهاد برایتو
صلوات یا ده قریبه ختمی دلم عجب بویو خام بو قبول نم که من
ببرده بر عالم و ام تا بویو بی برایت تم تم سر له بر حالت
شد که ایا عجب بهاری نوی شکوه می رسد چه چاره کو نم
خا لویسج عجب اعلیٰ بیکدی می خا له بی کردیده زین تونی نالایک
یا رب تویم و اما ان بی ناسیب نانی خرم لاجند بوسم
بو علی خا له جادی جناب لاکیر بیا الدین وینج عجب و شیخ
صام الله ده کنگ الدین -- و زود سهیل کاصم الک تم
خوای علیه دعای قبول لاکر خا طلب الک چه پرس کرد در سرورد
داینه بن و هر کس تعویذ خانه دان بکا اله هر نوی
بجاه عجب صلاه... دلم

بازات

به سر سیکای کا طبعه لاکر و کلام تادی
به سر ریعی سه ده تاردم نظر هم

(۱۵)

بۆ یادگاری حەزرەتی پیری پۆشن ضەمیر سید عبدالقادر دام عمرە

لەدوای (ی) عەرضی ئیجتیرامی لائیکە، کاغەزی پەر دوعا و بەرە کەتان گەیشت. لە هیممەت و لوظفتان تەلەب ئەکەین دائیما بۆ هەموومان لە دوعا (دوعای؟) غافلمان مەکەن وەکوو نەتان کردووین. حامیلی کاغەز (ز) سەبید ئەجمەد بەیانی ناساگی کرد، خوا لە ئیمە (ایمە) ت نەستین. هەدیەتی دەرویشانەتان کە زیاترە لە کەرەمی پادشایەک گەیشت. بۆ جیهەتی مولکەکان تەشەبوث بێشک ئەکەم بە قونسوڵی سلیمانی.

عەرضی سەلامم لە جەنابی خالۆ شیخ ئەمین تەقدیم ئەکەم. چاوی کورەکانی ماچ ئەکەم. دوعای خیریان بۆ ئەکەم و لەطیف و باباعەلی دەستان ماچ ئەکەن. والسلام.

حەفید زادە مەحمود

۹۴۴/۴/۱۹

بویارگامر هندی بیرونش خیمه سید عبدالقادر رام عمره

در راه عرفی اقرامی لایقه کاغذی پر دعا و برکت گریخته است که همت
و لطافتان قلب آکین را ما بپوشان که دعای غافلان نشین و گو
نشان کردین . حاصلی کاغذ سید احمد بیانی ناسخی کردها
که ایدت زبانی . هدیه پر درویشانه نان که زیاده که گرمی
یار شایسته گریخته بر جوی مکه کان نمیشد بشد الام
به قونوسی بیانی .

عرفی سلام که های فالو شیخ امیه تقدیم الام . هاید کرده کان
سایح الام روغای خبر بیان بوالام
مبول و لطف و بابایی دستمان مایح الدن ایزد السلام

مفضی زاره

۱۹۱۹ - ۱۹۲۰

(۱۶)

مقامی منیع خیلفی پیروشن ضمیر خالوی شیخ عبدالقادر افندی
جنت دره انشاءالله فی جنت عالیہ

پس از اهدای اخلاصیت و محبت خویشاوندی (خوی شاوندی!) و ارثیت
التفات نامہ را بدو دست اعتزاز گرفته و بدیدہی اشتیاق خواندہ ہمہ وقت
دعا (ل-؟) دوام بقاتان از حق تعالا (تعالی) تمنا (تمنی) دارم امیدوارم
هیچ وقت در حین حضور داعی را فراموش نفرمایند و بحضوری قلبی
(ارتد) چشمی (چشم) محدومان می بوسم از رب منان در طلبیم بردوام
بطول عمر (بحشم!)؟ رانی مرتبی درویشی (دروی یشی!) و سرافراز گردید.

انشاءالله امیدوارم بخدا بدو رکعت ادای سنت بر سری سجّادہی
مبارکتان بمرتبی درویشی (دروی یشی) برسّم. به کوردی عہرضت نہ کہم
گۆرہ وہیہ کانت لہ پیئہ کہم، لہ دست نہ چم پشت بہ خوا.

عہرضی اخلاصیت و محبت در خدمت بہالدین (بہاءالدین) پر بہا
دارم.

کاکہ بہالدین ناگادار (تاگاہداری) عالی! با کاک عہبدو لّلا رجادارم

محمود

۱۹۴۷/۴/۳

مقامی منبع تالیف پسر در سن صغیر خا لوی شیخ عبدالقادر قادری

جنت درہ انسا ۶۱ فی جنت عالیہ

پس از اهدای اخلاصیت و محبت بخوی سادتدی وارثیت التقات نامہ را
بید دست اعتزاز گرفتہ و پدیدہ ی استیای خواندہ بہ وقت دعای
دوام و یقائنانہ از حق تعالی اعتماد دارم . امید دارم ہمچو وقت
در حین حضور داعی را قرامونی نقرمانند و بختوری قلبی از رتد
حسی خند و جان مر بوسم از رب متان در طلم بر دوام بیطول عمر
بحکم رانی مرتبی در وی شی ~~تکلم~~ و سرافراز گردید .

انسا ۶۱ امید دارم بخندید و رکعت ادای سنت بر سر بجادہ ی

سبارکتان بمرتبی در وی شی برم . بہ کوری عرفت الخ

گورہ و پید کانت نہ ی کم نہ دست نخم بہت بخوا ~~تکلم~~

عفی اخلاصیت و محبت در خدمت بہ الدین رہا دارم
کا کہ بہ الدین الکاھداری عالی با کاک عبدالعبدالم رجاد دارم

۱۶۷
۳

* ۱۹۵۶/۱/۲۷

قوربان خالّه شیخ عهبدولقادر

عهرزی حورمهت و ئیخلاصم ههیه و هه‌میشه ته‌مه‌ننای صیحهت و سه‌عادتتان ته‌که‌م. به‌لیّ پرسینه‌وه‌تان له‌م نه‌خۆشییه‌مدا زۆر مه‌سوور بووم و به‌دیارییه‌ موباره‌که‌که‌تان دل‌خۆشبووم. ئومیده‌وارم که‌ خوا هه‌موولایه‌کتان مه‌سه‌وود (?) و به‌رقه‌رار کات. الحمدالله ئیسته‌ صیحه‌تم به‌ ئاره‌زوی هه‌موو دۆستی‌که‌ و جارّ وام له‌ بغداد، به‌ینیّ ئیستراحت ته‌که‌م پیش گه‌رانه‌وه‌م بۆ سلیمانی (?). ئیتر خۆشیی ئیوه‌ قوربان. به‌ ئیشتیاقه‌وه‌ چاوی کاک به‌ هائه‌ددین ماچده‌که‌م و دو‌عای خیر بۆ هه‌مووتان ده‌که‌م. بابا‌عه‌لی ده‌ستت ماچده‌کات و دوو شووشه‌ ده‌رمانی چاوی ته‌قدیم کرد. له‌ پیش ئیستی‌عه‌مالدا ئەم ده‌رمانه‌ ئه‌بیّ به‌ شووشه‌که‌وه‌ باش بشله‌قی، تا‌کو هه‌موو تیکه‌ل‌بییّ دوا(ی) ئه‌وه‌ له‌ وه‌قتی تازاردا هه‌ر جاری دوو قه‌تره‌ (ئه‌خریته‌) ^(۱) ته‌و چاوه‌وه‌ که‌ تازاری هه‌یه‌

عهرزی سه‌لامم به‌ جه‌نابی خالۆ شیخ ته‌مین
پیشکەش ته‌که‌م. ته‌مجا به‌ خوام سپاردن

موخلیستان
مه‌حمود

* ئەم نامه‌یه‌ نزیکه‌ی (۹ - نۆ) مانگ به‌ر له‌مه‌رگی شیخ مه‌حمود نووسراوه‌

(۱) ئەم وشه‌یه‌م له‌ ده‌قه‌که‌دا بۆ ساغ نه‌کرایه‌وه‌، به‌لام به‌گۆیره‌ی شیوه‌ی به‌کاره‌ینانی مانای رسته‌که‌، ده‌بیّ هه‌ر ته‌و وشه‌یه‌ بگه‌یه‌نیّ.

۹۵۲/۱/۷۷

قوله خاله شيخ عبد القادر

حضرت و اخبرهم همه و هميشه تنى صحت و سعادتكم اتم

بلى بر سينه تان لم خوشيمد نظر مسرور بوم و به دياري
صبار که تان دلخوش بوم ايده طارم که خواهد لا يکنان قصور
و برقرار است

الحمد لله ايته صحتكم به آره نون همدرد ستيد و جاري
وام له بنفاد بين استراحت اتم ايمن گمان دهتم بر بيلاني
ايرقدن ايره موريلان به اشقام زه جلدی فان
بلا اله يده ناهيده کم و در حال همدرد بوسه تان اتم

با با خاله دست حاجده است و در خوش در مافا جلادي
نقتم کرد لم ايمن استعمال اتم در مانه ابا به شويم کم بروه
باشي بخلق تا که همدرد تیکل بي دواره لم رفتن آزار دا
هر جاري در قطره اغيره آرزو دهه که الاري همه

ايته صحت
مخلصان

عفی اللہ بجنابہ خالو بیخ و ما یبه

بیشک اتم ایچا توام بیاردن

(۱۸)

بشرف حضور مبارك حضرت مستطاب عالی^(۱)

بعد از عرض بندگی و ارادت که در خدمت دارم چند مدتی می شود از احوال ان جناب مقدس بی خبر بودم تا امروز یکشنبه این ماه مبارك خبری وحشت (۲) که دلم به هم خورد که افاضه روسیاه حق پرستاری چند ساله را به حضور مبارك تقدیم کرد. قربان! خدا رحمتش کند شیخ رضا، که فرموده: اولاد أم عصره^(۳)..! قربان! حالا دنیای دیگر است. امیدوار بکرم خداوند و همت مشایخان بزودی افاقه حاصل شود. قربان بنده چنان میدانم که دنیا را برسر بنده زده اند باور فرمایید به هیچ خبری به اندازه این خبر متأسف نشده ام وین است حاجی عبدالله را حضور مبارك اعزام کردم به بهبودی خودت بنده را ارشاد فرمائید.

زیاده سلامتی انحضرت از خداوند و همت
حضرت رسول صلی الله می خواهم
محمد

(۱) تم دونامه می دویی: (۱۸) و (۱۹)، که میژوشیان پیونه نییه، وهك دیاره بؤ جهنابی شیخ عببولقادی دؤزهخ دهره نه نووسراون و ناوی نهویشیان لهسفر نییه. بهلام چونکه لهگهله نهو چهپکه نامیه می پیشودا که بؤ شیخ عببولقادر نووسرابون و لای جهنابی (شیخ نازادی نهوی ناوبراوهه چنگم خستبون، پیده چی بؤ یه کینک له دؤستانی گوندی دؤزهخ دهره سی نووسین. بؤیه پیتم باش بوو نه مانیش له تک (۱۷) نامه که می پیشودا بلاو بکریته وه.

(۲) نهو وشه یه نه خویندرا یه وه.

(۳) ناماژه یه به شیعه ره بر بلاوه که می شاعیری ناودار: شیخ رهزای تاله بانی (۱۸۳۶ - ۱۹۱۰) که سه بارهت به بی وه فایی مندالی روزگاری خوئی، وتوویه تی:

تپری ته ولادی تم عه سره، به

ته گهر مردم، مه گهر گوو بکات به خیرم

بۆ شەھەرنى خىزمەت موبارەكى ھەزرىتى پاك و ھىيۋا

دوای پېشكەش كىردى ئۇ ھەستى بچووكىيى و دۆستايەتتەيىھى لە خىزمەتتەندە ھەممە، ماۋەيەكە لە دەنگو باسى ئۇ جەنابە پىرۆزە بى ھەۋال بووم، تا ئەمىرۆ يەكشەممەي ئەم مانگە موبارەكە، ئۇ ھەۋالە بەسامەي ()^(۱) دلمى لەرزاند، كە كورە روورەشەكەتان، چاكە و ئەجرى سەرپەرشتى كىردى چەندىن سالەي بەو جۆرە بە خىزمەت موبارەكتەن دايەۋە. قوربان! شىخ رەزا، خوا لىي خۇشەيىت، كە فەرموۋىتەي: "ئەۋلادى ئەم عەسرە"^(۲)...! "قوربان! ئىستا رۆزگار جۆرەيىكى ترە. ئاۋاتم ئەۋەيە بەكەرەمى خوا و ھىمەتەي مەشايەخان، بەزۋوبى چاكە بىتەۋە. قوربان! ئەم دۆستەتان ۋادەزانى دىنباي بەسەردا روۋخواۋە. باۋەر بەرمون ھىچ ھەۋالەك بە ئەندازەي ئەم ھەۋالە، داخى نەداۋمەتەي. بۆيە حاجى عەبدوللا- م ناردە خىزمەت موبارەكتەن و لە سەلامەتەي و چاكەۋنەۋەي خۇتان، ئەم دۆستەتان رىنۆينى بەرمون.

لەۋەزىياتر، سەلامەتتەي ئۇ ھەزرىتە، لە خواۋ
ھىمەتەي ھەزرىتەي پەيامبەر (د. خ) داۋادەكەم

مەھمۇد

(۱) ئۇ ۋەشەيە نەخۋىندرايەۋە.

(۲) ئامازەيە بەشەيرە بەربلاۋەكەي شاعىرى ناۋدار: شىخ رەزاي تالەبانى (۱۸۳۶ - ۱۹۱۰) كە سەبارەت بە بى ۋەفابى مىندالى رۆزگارى خۇي، وتوۋىتەي:

تېرى ئەۋلادى ئەم عەسرە، بە

ئەگەر مردم، مەگەر گوۋ بىكات بەخىرم

بفرستادیم بسیار خوش نصیب
بیزوف و فرزند او ادات که در خدمت دارم بخدمت فرستادیم
آن عیب بفرستادیم چون بفرستادیم بسیار خوش نصیب
در خدمت امیر که در خدمت دارم فرزند او افکار از راه اوست و حقوق
بفرستادیم بسیار خوش نصیب که در خدمت دارم بخدمت فرستادیم
ضمیمه است از خدمت فرستادیم که فرستادیم اولاً امام خود
فرستادیم بسیار خوش نصیب که در خدمت دارم بسیار خوش نصیب
در خدمت شاهجان بهزاد افکار و صرف فرستادیم بفرستادیم
در خدمت که در خدمت دارم بسیار خوش نصیب که در خدمت دارم
بفرستادیم بسیار خوش نصیب که در خدمت دارم بسیار خوش نصیب
بفرستادیم بسیار خوش نصیب که در خدمت دارم بسیار خوش نصیب
بفرستادیم بسیار خوش نصیب که در خدمت دارم بسیار خوش نصیب
بفرستادیم بسیار خوش نصیب که در خدمت دارم بسیار خوش نصیب

(۱۹)

بشرف حضور مبارك حضرت مستطاب عالی میرساند

خیلی وقت است از احوال حضرت عالی بی خبر بودم صوفی سعید را حضور مبارکت اعزام دادم برای احوال پرسی وجود مبارك عالی امیدوار بکرم خداوند وجودت سلامت و برقرار باشی ()^(۱) گاه گاهی احوال این بنده ارادت می پرسید.

بنده از مرحمت خداوند و همت حضرت حسام الدین روحنا فداه و همت حضرت عالی امسال حالم خوب تراست هرچند ارزوی این زمانه ندارم ولی خداوند عالم بمیل خود میکند غیر شکر چاره‌ای نیست. عرض دیگر یک‌هزار تومان به‌وسیله صوفی نامبرده حضور مبارك فرستادم. به‌جناب برادر مهربان شیخ ()^(۲) واز قول بنده بنفراست بفرمایید. باقی را ()^(۳) خدمت می فرستم.

زیاده منتظر دعای خیر برای آخرت هستم

محمد

(۱) تهر و شه‌یه نه‌خویندرايه‌وه.

(۲) تهر و شه‌یه نه‌خویندرايه‌وه.

(۳) تهر و شه‌یه نه‌خویندرايه‌وه.

بگاته شهره فی حزوری موباره کی حه زه ته پاك و بالا

دهمیکه له دهنگوباسی ئه و حه زه ته بلنده، بی هه وال بووم. سوئی سه عید بو هه والپرسی موباره کی هیژاتان، ده نیرمه لای حه زه ته موباره کتان. هیوادارم به که رمی خوا، ته ندروستیتان باش و سه قامگیربی. (^(۱)) یش جار جاره هه والیکه ئه م دۆسته دل سوژه ی پرسی.

ئه مسال، ئه م دۆسته تان له سایه ی خوا و هیمه تی حه زه ته حیسامه ددین (رۆحمان به قوربانی بیته) و هیمه تی پایه به رزتانه وه، ته ندروستیم باشته. هه رچه نده ئه م بچووکه تان ئاره زووی ئه م رۆژگارم نه ماوه، به لام خوا خوی ده زانی چی ده کات و به خواستی خوی ده کات و له سوپاسیش زیاتر، ده سه لاتیکه ترمان نییه و شتیکی تریش نییه تا عه رزتان بکه م. هه زار تومام به (سوئی) ناوبراوا بو حزوری موباره کتان نارد. به جه نابی برای میهره بانیش (^(۲)) و له زمانی ئه م بچووکه تانه وه، به وانیتر بفه رمون. پاشماوه که ی به (^(۳)) بو خزمه تتان ده نیرم.

له وه زیاتر چاوه نواری دو عای خیرم، بو ئه وه دنیا م

مه محمود

(۱) ئه و وشه یه نه خویندرایه وه.

(۲) ئه و وشه یه نه خویندرایه وه.

(۳) ئه و وشه یه نه خویندرایه وه.

بجز حضور سایر اشخاص نیست که در این امر
 حضور وقت است از احوال حضرت علی بن ابی طالب
 اخراج دادیم بدو احوال بسیار و چون با او
 اسیر و ابراهیم ضرا و غیره در کربلا و کوفه و اینها
 که در کتب احوال این نیز از ادوات نیز است

بر از این جهت که در این روزهاست و چون تمام این او و اینها
 و اینها و غیره که در این عالم است هر چند نیز از اول
 این زمانه نیز از ام و لا ضرا و غیره که در کتب و غیره
 حضرت علی بن ابی طالب که در کربلا و کوفه و غیره
 و غیره که در کتب و غیره که در کتب و غیره
 و غیره که در کتب و غیره که در کتب و غیره
 و غیره که در کتب و غیره که در کتب و غیره

اینها و غیره که در کتب و غیره که در کتب و غیره
 و غیره که در کتب و غیره که در کتب و غیره
 و غیره که در کتب و غیره که در کتب و غیره

مزگینیی دۆزینیه‌وه‌ی میژووی مه‌رگی شاعیری ناودار

عه‌بدوللا به‌گی میسباح دیوان (ئه‌ده‌ب)

سالی به‌دنیا هاتن و مه‌رگی (ئه‌ده‌ب-عه‌بدوللا به‌گی میسباح دیوان)، له دووتوی سهرجه‌می ئه‌و نووسینانه‌دا، که تا پیش چاپی یه‌که‌می دیوانی (ئه‌ده‌ب)، که له‌لایهن ئیمه‌وه چاپکرا،^(۱) به‌پیی به‌لگه‌یه‌کی ناشکرا، هیشتا ته‌ماوی بوو، بۆ نمونه: مامۆستا حسین حوزنی موکریانی، له یه‌که‌مین چاپی دیوانی (ئه‌ده‌ب) دا، به‌بی هیج به‌لگه‌یه‌ک، سالی (۱۹۱۲ز) ی بۆ مه‌رگی (ئه‌ده‌ب) ده‌ستنیشان کردوه. دوا ئه‌مه‌ش له‌و روانگه‌یه‌وه که بیستویه‌تی، یان زانیویتی (ئه‌ده‌ب) له قوناغیکی ته‌مه‌نیدا، توشی نه‌خۆشی ئیفلیجی و له‌رزۆکی (شه‌پله) بووه و ههر به‌و نه‌خۆشییه‌ش مردوه، ئه‌وسا وای بۆچوه، که ده‌بی (ئه‌ده‌ب)، ههر (۵۰) په‌نجا سالیکی ژیاپی، بۆیه وتویه‌تی: ئه‌ده‌ب نزیکی په‌نجا سالیکی ژیاوه.^(۲)

به‌دوا ئه‌مدا، مامۆستا عه‌لاه‌ه‌دین سه‌ججادی، هه‌مان قسه‌که‌ی حوزنی موکریانی، واته: سالی (۱۹۱۲ز) ه‌که‌ی بۆ سالی مه‌رگی (ئه‌ده‌ب) دوویات کردۆته‌وه! بۆ ئه‌مه‌ش، هه‌مان قسه‌که‌ی حوزنی موکریانی، له‌مه‌ر (نزیکه‌ی) په‌نجا سال ژیانه‌که‌ی (ئه‌ده‌ب)، به‌گویره‌ی میژوویه‌ک پیاده بکات و بیگونجینی، به‌مه‌زنده ئه‌م (نزیکی په‌نجا) سالی کردوه به‌ (۵۳) په‌نجاو سی سال و بۆ ئه‌وه‌ش (۵۳) په‌نجاو سی سالیکی بۆ میژووی پیش مه‌رگی (ئه‌ده‌ب) بگه‌رته‌وه، هاتوه سالی (۱۸۵۹ز) ی بۆ میژووی هاتنه‌ دنیا ی (ئه‌ده‌ب) دیاری کردوه.^(۳)

دوا ئه‌مان، مامۆستا گیوی موکریانی هه‌مان سالی (۱۹۱۲ز) ی ههر حوزنی موکریانی وهرگرتوه، به‌لام ئه‌م، بۆ ئه‌وه‌ی سالی له‌دایکبونه‌که‌ی (ئه‌ده‌ب)،

کتومت بکاته ټه و (۵۰) په نجا ساله ی، که حوزنی موکریانی باسی کردووه، هاتووه سالی (۱۸۶۲ز) ی بو سالی هاتنه دنیای (ټه ده ب) دیاری کردووه. (۴)

دوای ټه مان، ماموستا ټه بو به کر خوانچه سپه هره دین، سالی (۱۹۱۸ز) ی بو مهرگی (ټه ده ب) دیاری کردووه. (۵)، به لام دکتور عیژه دین مسته فاره سوول، به بی هیچ به لگه و سه رچاوه یه ک ده لی: (قاسیلی نیکیتین) سالی (۱۹۱۷ز) له مه هاباد چاوی به (ټه ده ب) که وتووه. (۶)

دکتور مارف خه زنه دار-یش، به بی هیچ به لگه یه کی زانستی ده لی: (ټه ده ب) له نیوان سالانی (۱۹۱۵-۱۹۱۸ز) دا مردووه.

ههروه ها دکتور عه بدوللا ټامیدی، به په یه وه ی له گیوی موکریانی، هه مان سالی (۱۸۶۲ز) ی بو سالی هاتنه دنیای (ټه ده ب) دووباره کردو ټه وه به بی دیاری کردنی سه رچاوه یه کیش، سالی (۱۹۱۷ز) ی بو میژووی مهرگی (ټه ده ب) داناوه. (۷)

مسته فا ټیلخانی زاده-ش، که خو ی خه لکی ناوچه ی بوکانه، واته: زیډو مه لبه ندی له دایکبوون و ژیانی (ټه ده ب) ه، که چی بو نووسینه وه ی ژیننامه ی (ټه ده ب)، زانیاری ناکوکی له نووسینه کانی حسین حوزنی موکریانی و گیوی موکریانی و عه لټه دین سه ججادی، بو کتیه که ی خو ی گواستو ټه وه و دیسانه وه ټه میش سالی (۱۸۵۹ز) ی بو هاتنه دنیاو سالی (۱۹۱۲ز) ی بو مهرگی (ټه ده ب) دیاری کردووه. (۸)

دوایین نووسه ر له م بواره دا، ماموستا محمه د سه عید نه چاری (ټاسو یه)، که به گومانه وه نیوان سالانی (۱۹۱۲-۱۹۱۶ز) ی بو گرمیانی مهرگی (ټه ده ب) داناوه. (۹)

* * *

وهك دهرده كه وي تهو سالانه ي له سهرووتر تامازه مان پيكردن و بو ميژووي هاتنه دنياو مهرگي (تهدهب) ديارى كراون، هيچيان وهك (ميژوو)، ناكريته ميژووي ژيننامه ي (تهدهب) و ميژووش چونكه بهر له هه مووش (زانست) ه و زانستيش پيويستى به به لگه هه يه، بويه ناتوانري تهو ميژووانه به سه لمي نرين. هه رچه نده له كاتى نه بوون و دهست نه كه وتنى به لگه ي ميژووييدا، وهك كارى ناچارى، په نا بو (مه زنده) بردن و (گريمان) ده بري، به تاييه تيش ته گهر (يه كينك له سالى هاتنه دنيا، يان: مهرگي بزائري)، به لام ديسانه وه (زانست) به گومانه وه وهريان ده گري و نايان سه لميني، به تاييه تيش هه ردوو سالى ميژووي مردنى (تهدهب)، كه حسين حوزنى موكريانى و دكتور عبيده دين مسته فا ره سول دياريبان كر دوه، واته: سالانى (۱۹۱۲ز- و- ۱۹۱۷)، چونكه:

۱. له ناو تهو دهيان نووسين و نامه تاييه تيبانه ي (تهدهب) دا، كه به ده م گه پان و پشكين و سورخماندا، بو كوكر دنه وه ي به ره م ي (تهدهب)، لاي نه وه و نزيكان و به تاييه تيش لاي (مه لا قارى كور ي ميرزا سالحى كيانى) ي نووسيار و ميرزاي تاييه تى به رده ستى خودى (تهدهب)، له گوندى (تهرمه نى بلاغى) ي باكوورى خوره لاتى (بوكان) چنگمان كه وتوون، چندان نامه يان به خه ته خو شه كه ي خودى (تهدهب) تيدا يه، كه هه موويان دواى سالى (۱۹۱۲ز)، واته: له نيوان سالانى (۱۹۰۹-۱۹۱۴) دا نووسراون.

۲. له و ديدارو يه كتر ناسينه ي نيوان (تهدهب) و كوردناسى ناودار (قاسيلى نيكي تين: ۱۸۸۱-۱۹۶۴ز)، كه له شارى سابلاخ (مه باهاد) سازيان داوه، نيكي تين به پرونى ده لئى: سالى ۱۹۱۵ز- له سابلاخ يه كتر يان ديوه.^(۱۱)

۳- هه ره له ته رشيفى قاسيلى نيكي تيندا، نامه يه كى (عه لى به گ سالار سه عيد) ي برائى (تهدهب) هه يه، كه به ميژووي (۲۶ ي زى حه جبه ي سالى ۱۳۳۵ هيجرى) نووسراوه و تيايدا ده لئى: (بعداز عرض ارادت و بنگى هنگام مرخص از خدمت عالى كه به ساو جبلاخ مراجعت كردم اشعار مرحوم (مصباح- ديوان) اخوى نموده كه حضور حضرت عالى بفرستم).^(۱۲)

واته: (دوای پيشكه شکردنی ريزو بچووكا يه تيم، شه دهمه ي له خزمه تتان موله تم خواست، بو سابلآخ گه پرامه وه، شيعره كانی خوالیخوشبوو (مصباح ديوانی) برامم تاماده كردن، تا بو پایه ي بهر زتانی بنيرم).

بهم پييهو به گويره ي شه ناميه، كه له كاتی گوپړینی ميژووی (۲۶ ی زی حه ججه ي ۱۳۳۵ هيجری) دا، بو ميژووی زاین، دهبيته (۱۴ س تشرینی يه كه می ۱۹۱۷ ز)^(۱۳)، كاتی عهلی بهگ سالار سه عیدی برای (شه ده ب)، ناوی (عه بدوللا بهگ- شه ده ب) دپني، به (خوالیخوشبوو) ی ناو ده باو دهرده كه وی كه (شه ده ب) له پيش شه ميژووه دا، كوچی دوایی كردبی.

۴- دیسان له سه رچاوه يه کی خودی (نيكيتین) دا، كه (بيره وه رييه كانیته)، باسی شه ده كات كه له پاییزی (۱۹۱۵ ز) دا، واته: له كو تایی سالی ۱۹۱۵ دا، سه ردانی سابلآخی كردوه. بهم پييه ش، ده بی مه رگی (شه ده ب)، له نیوان پاییزی (۱۹۱۵ ز) و (۱۰/۱/۱۹۱۶ ز) دا بو بی.

مزگینی تازه:

له دواین سه رداندا (پيش چاپی يه كه می ديوانی شه ده ب) بو (بوكان) له كو تایی مانگی نيسانو سه رته تاي مایسی ۲۰۰۵ دا، هاوپریم: كاكه یونسی شه مين پوور، به خو شيه وه ناگاداری كردم له وه ي كه كاك (جه عفره) ی نه وه ي (ميرزا سألحی كیانی) ی ميرزاو نووسیاری تاييه تی به رده ستي (شه ده ب)، كاتی زانیبووی له گو قاری (سروه) دا گله ييم له بنه ماله كه بیان (مه لا قادری كیانی) ی كوری ميرزا سألح- ی شه رمنی بلاغی كردوه، له سه رته وه ي به ره م و پاشا وه ي نووسراوی (شه ده ب) بیان به لا وه يه و نامانده نی، به كاك (یونس شه مين پوور) ی وتبوو: ده بی بو قهره بوو كردنه وه ي شه گله يیانه، مزگینی و به لگه يه کی گرنگتان له باره ي (شه ده ب) وه بده می. مزده كه ش شه وه ده بی: كه (ميرزا سألحی كیانی) له كاتی مه رگی (شه ده ب) دا خه ریکی خویندنه وه ي كتيبيكي ميژووی بووه و به ده ستييه وه بووه، ميژووی مه رگی (شه ده ب) ی له دامینی لاپه ريه کی شه كتيبه ميژوویيه دا نووسیوه، شه كتيبه ش شستا به لای (جه عفره) وه يه و به لينيشی دابوو، كه ده بی بده ستي خوی كتيبه كه مان له مه هاباده وه بو بهینی. بو شه مه ش كاك یونس

هاوئاھەنگىيى لەگەڭدا كىردبوو، تا رۆژى (۱۵/۲/۱۳۸۴ ھەتاوى - ۵/۵/۲۰۰۵ زايىنى) كىتئىيى ناوبراومان بۆ (بۆكان) بۆ بهيئى.

دەمەو نىوھەرۆيى ھەمان رۆژ، كاك جەغفەر ھەندى لەخزمەكانى، كىتئەكەيان بۆ (بۆكان) بۆ ھىناينىن و بەئامادەبوونى كاكە ناسرى وەھىدى (چىرۆكنووس)، كاك يونسى رەزايى (شاعىر) و كاك يونسى ئەمىن پوور (نووسەر)، بەئەمانەت لىمان وەرگرت و بەتاسەو ھەسەرى دامىنى ئەو لاپەرھىمان كىرد كە مېژووى مەرگى (ئەدەب) بەقەلەمىكى مۆر (كەمىك كالىھەبوو) و بەمچۆرە يادداشت كىردبوو: (وفات مرحوم عبدالله خان مصباح ديوان شب شنبه ۱۹ جماد الاخر ۱۳۳۴).
واتە: (كۆچى خوالىخۆشبوو ھەبدوللا خانى مېسباح ديوان، شەوى شەممە: ۱۹ جەمادى دووھەمى ۱۳۳۴ ھىجرى).

ئىتر ھەر دوای دىتەو خويندەوھى مېژووھەكە، بەپەلەو خورپەو خۆشپىيەكى زۆرەو، لەگەڭ كاكە ناسرى وەھىدىدا چووينە بەرپۆبەرايەتى (ئىت احوال) شارى بۆكان و لايى كاك ھەبدولپەرھەمان سالىح زادە (۱۹۶۴ز) بەرپۆبەرو كاك جەغفەر سەلىم زادە (۱۹۵۸ز) كى كارمەند (كە ھەردووكيان ھاورپى دىئىنەكى كاك ناسرى وەھىدى بوون)، تا لەشىوھى يادداشتكىردنى مېژووى مەرگەكە بنوارن و لە ھەمان كاتىشدا تا مېژووى مەرگى (ئەدەب)، كە بە مېژووى (ھىجرى) يادداشت كىرەبوو، بۆ سەر مېژووى (ھەتاوى) بگۆرن. ئەوانىش دوای دلىابوون لە چۆنىتى يادداشتكىردنەكە، بەگۆرەكى لىستى رۆژمىرى تايىت بەو كاروبارانە، كە لە شىوھى كىتئىيى چاپكراودا بەلايانەو ھەبوو، مېژووى (۱۹ جەمادى دووھەمى ۱۳۳۴ ھىجرى) يان بەمچۆرە بۆ مېژووى (ھەتاوى) و (زايىنى) گۆرى:

۱۹۱۶/۴/۲۳- زايىنى^(۱۴)

۱۲۹۵/۲/۲- ھەتاوى

دوای ئەم ئالوگۆرەش، یە کسەر چووینە مائی ھاوڕێمان کاک عەبدوخالق
یە عقووبی (رەخنەگرو نووسەر) و لەویش کاکە رەشید کرمانج (نووسەر)،
بە کۆمپیوتەرە کە ی کاک عەبدوخالق، لاپەرە ی مەبەستی ئەو کتیبە میژوووییە و
دامی ئی لاپەرە کە ی، بە چەند جۆریک بۆ (سکین) کردین و ھەر لەویش، ھەمان
لاپەرە مان خستە سەر (C.D) و ھەمان رۆژیش کتیبە کە مان بە سوپاس و پێزانینە و
بۆ کاک جە عەفری کیانی گەران دەو. (۱۵)

بە مجۆرە ئەم بە لگە زیندوو ھەمان لە سەر میژووی مەرگی (عەبدوئالا بە گی
میسباح دیوان-ئە دەب) چنگخست، کە وە ک و تمان ریکە وتی (شەوی شەممە ی ۱۹
جە مادی دوو ھەمی ۱۳۳۴ ھیجری- ۲۳/۴/۱۹۱۶ زاین) ی کردوو، دە کە ویتە نیوان
دوا دیدە نی (فاسیلی نیکی تین) لە گە ل (ئە دەب - پاییزی سالی ۱۹۱۵ ز) و نامە کە ی
سالار سە عیدی برای (ئە دەب) دا، کە و تمان لە (۱۴/۱۰/۱۹۱۷ ز) دا، واتە: نزیکە ی
سال و نیویک دوای مەرگی (ئە دەب) بۆ (فاسیلی نیکی تین) نووسرا بو.

* * *

ديسان مزگینى تازه

و

به لگه‌ی تازه‌تر

ئەم تەقەللایەمان سەبارەت بە گەڕان بە دواى میژووێ ژیننامەى (ئەدەب) دا، تا پیش ماوەى چاپى یەكەمى دیوانى (ئەدەب) بوو، بەلام دواى لەچاپدانى دیوانەكەو گەیاندى بە دۆستانو ئەو هاوڕێیانەى هەریەکیان بە جۆرێك لە جۆرەكان لە ئامادەکردنى دیوانەكەدا هاوکارو یارمەتیدەربوونو لە ناویشیاندا: بەشى نەوێکانى (ئەدەب) و تەنانەت بۆ ئەو (مەلا قادر)ەى كورێ (میرزا سالیح کیانى)ى نووسیارو میرزای (ئەدەب)یش، كە پیشتر ئاماژەمان پیکردو وتمان گەلى شیعرو نامەو نووسراویكى زۆرى (ئەدەب)ى بە لاوهیهو زۆر نەخویندەوارانە لە ناویان دەبات...!

ئیتێر چ دۆستانى قەدرزانو چ نەوێکانى (ئەدەب)یش، كە قەدرى رەنجو ماندوو بوونو لە هەمان کاتیشدا زیندوو راگرتنى یادى (ئەدەب) یان زانیبوو، سەرکۆنەى زۆرى (مەلا قادر)یان کردبوو.. هەر لەو سەرۆبەندەدا خۆشم چەند مانگى دواى چاپى یەكەمى دیوانەكە، سەردانى ناوچەى موکریانو نەوێکانى (ئەدەب) و لە گەل کاکە ناسرى وەحیدى و مەولوودى حەیدەرى (نەوێ ئەدەب) دا، سەردانى (مەلا قادر)یشمان لە گوندى (ئەرمەنى بلاغى) کردەو، مەلا قادر حەسەرەت و پەشیمانى زۆرى لە هاوکارى نەکردنى پیشووترى خۆى دەربەرى و پۆزشى هینایەو بو بۆ قەرەبووکردنەوێ ئەو سەرکۆنەو گلەبیانەش، كە لەم بارەیهوێ لى کرابوو، هەندى شیعەرى تری بلاونە کراوەى (ئەدەب) و لە گەل شیاندا بە لگەیه كى میژووێ زۆر گرنگى لە بارەى میژووێ مەرگى (ئەدەب) وە داینى، كە ئەم بە لگەنامەیهش بریتى بوو لە شیعەرىكى (ئەحمەد)^(١٧)ى كورێ خودى (عەبدوڵلا بەگى میسباح دیوان)، كە تاییبەت بوو بۆ بۆنەى مەرگى (عەبدوڵلا بەگ-

ئەدەبى باۋكى نووسىبۇۋى و ئەم بەلگە نامە يەش وەك دەيان و سەدان بەلگە نامە ي تى بە جىماۋى (ئەدەب)، كە (مىرزا سالىح) ي باۋكى مەلا قادر و مىرزا بەردەستى (ئەدەب)، بە دلئسۆزىيە كى زۆرە پاراستىبۇنى و دواتر كە وتبۇنە لاي (مەلا قادر). پاراستىشى تا ئەۋكاتە (لە چاۋ ئەو ھەموو سامانە كلتورىيە ي ئەدەب - مىسباح دىوان دا، كە زۆريان بە ھەدەر لە ناۋبردبۇن) جىي سەرسۇرمان و لە ھەمان كاتىشدا جىي بە ختە ۋە رىيى مېژۇۋى ئەدەبى كوردى بو.

ئەگەرچى ئەم بەلگە نامە گىرگە، زۆرىش باش ھەلگىرا بو، بەلام بەو ھۆيە ۋە كە تەمەنى نىك (۹۰) نەۋدە سال دەبو، بۆيە كاغەزە كە ي زۆر ناسك و تەنك و خەرىكىش بو دەپۋا ھەلدە ۋە رى.. لە بەرئە ۋە ھەر لە گەل چىنك خستىدا، بەپە لە لە گەل دوو ھاورپى ناۋبراۋدا، گەراينە ۋە بۆكان و خۇمان گە ياندا مالى ھاورپى نووسەر: كاكە ئىبراھىمى ھەسەنى و بە تامىرى (سكىن) ە كە ي ئەوان، بە ھەمان رەنگى خۇي (زەردىكى مەيلە ۋە قاۋەيى)، كۆپىيە كى رەنگىمان لىگرت و ئەسلە كە يمان بۆ مەلا قادى كىانى گە راندا ۋە.

لەم بەلگە نامە يەدا (كە روۋبەرە كە ي ۲۷ سەم ۱۹ سەم - ۵)، شىعەرە كە ي (ئەھمەد) ي كورى عەبدوللا بەگ - مىسباح دىوان، كە بۆ مېژۇۋى مەرگى باۋكى نووسىۋىتى، بە زمانى فارسىيە ۋە برىتىيە لە پىشە كى و (۴) چوار بەيت شىعەرە:

(قۇتە ي است كە در تاريخ وفات مرحوم عبدالله خان مصباح ديوان مكرى طاب
 ثراھ حقير سروده است و تمامى مصرع مقطع منظور است. كاتبە: احمد حيدرى يوم
 شنبه نوزدهم شهر جمادى الاخر تحرير شده، لوى ئىل^(۱۸) ۱۳۳۴ھ - حرره ابن المؤرخ
 احمد العاصى الحيدرى^(۱۹) مكرى مصباح زاده).

ۋاتە:

قطعه ایست که در تاریخ وفات مرحوم عبدالرشید خان

مصباح دیوان لکری طاب شاه خیر سروده است

و تمامی مصرع مطلع منظور است کاتب آن

چیدری در یوم شنبه نوزدهم شهر جمادی

تحریر شد لوی نیل ۱۳۳۳

تخریج ابن التوزج اهل اصفهان کردی

مصباح زاده

از چادری دوم نوزدهم رفت تمام در شب شنبه که ساعت نیم بود

همدر آن سال همانا که هنگام آمدن هم آفاق پر از ظلمت و تاریکی

لمغه روح مصباح تنگ شده بدو سال تاریخ وفاتش رخ خرم و

بافردوس خرامید و آنکه در مقام از زمان خلد برین قلب او بی نام

(پارچه شیعریکه بو میژووی وه فاتتی خوالیخو شبوو عه بدوللا خان-میسباح دیوان موکری- گوږه کهی پر نووربی- له لایهن ئەم که مینه یه وه نووسراوه وه هه موو نیوه به یتیکیشی مه به ستیکی تیدا هه یه. نووسره کهی: ئەحمەد حەیدەری. له رۆژی شه مه، نۆزده یه می مانگی جه مادی دووه مدا نووسراوه. سالی نه هه نگی ۳۳۴ کۆچی، نووسیاره کهی: کوږه میژوو راگره کهی: واته: ئەحمەدی یاخی حەیدەری موکری میسباح زاده).

ئەمەش (۴) چوار بەیتە شیعەرە که یه:

۱. از جمادی دوم نوزده چون رفت تمام
همد انسال همانا که نهنگ آمده نام
۲. در شب شنبه که ساعت شش ونیم بود زمان
همه افاق پر از ظلمت شب گشته ظلام
۳. لمعه روح ز مصباح تنش گشته جدا
تا بفردوس خرامید در ان کرد مقام
۴. سال تاریخ وفاتش ز خرد جستم وگفت:
از همان خلد برین قلب ادب جلی مقام.

واته:

۱. که نۆزده رۆژی ته واو، له جه مادی دووه م تیپه پری
له و ساله دا که ناوی (نه هه نگی) ی لی نرا
۲. له شهوی شه مه دا، که سه عات شه ش و نیو بوو
ناسۆ، هه مووی رهش هه لگه پراو تاریکی شهوی داگرت
۳. بروسکهی رۆح، له جه سته ی (میسباح) جیا بووه وه
تا به ره وه به هه شت بچی و له وی جیهه ک بگری
۴. سالی میژووی مه رگیم له عه قلم پرسی و وتی:
هه ره له به هه شتی به ریندا، دلی (ته ده ب) نیشته جی بووه.

بەم پێیە نیوەی دووھەمی دوا بەیت (واتە: بەیتی چوارەم)، کە میژووی مەرگی
(ئەدەب)ی تێدایەو بریتیە لەم رستە فارسییە: (از ھمان خلد برین قلب ادب جای
مقام).

بە گۆڕەھێ لیکنانەوھێ بەیتی ئەبجەد، ئاوا دەکات:

-از ھمان = ۱۰۴

-خلد = ۶۳۴

-برین = ۲۶۲

-قلب = ۱۳۲

-ادب = ۷

-جای = ۱۴

-مقام = ۱۸۱

کۆی ھەمووی = ۱۳۳۴ ھیجری قەمەری

ئەم میژووی (ھیجری)یەش، کە کردییە سەعات شەش و نیوی شەوی شەممە
بەرامبەر (۱۹ی جەمادی دووھەمی ۱۳۳۴ی ھیجری)، لە کاتی گۆریندا بو
میژووی (ھەتاوی) و (زایینی)، ئاوا لێ دەردەچی:

- ۱۲۹۵/۲/۲ ھەتاوی

- ۱۹۱۶/۴/۲۳ زایینی

تیترا ئەم بەلگە زیندوووە بەلگە ی پێشووتریش، کە لە لایەن نەوێکانی (میرزا سەلح کیانی) ی نووسیارو میرزای خودی (عەبدوللا بەگی میسباح دیوان) هەوێ چنگمان خست و لە چاپی یە کەمی دیوانی (ئەدەب) دا بلاومان کردەووە و پێشووتریش ئاماژەمان پێکرد، چ لە پرووی یاسایی و چ لە پرووی زانستەو، دنیایی یە کجاریی و ئەرخایەنی تەواون لەبارە ی میژووی مەرگی (ئەدەب) هەو، کە نزیکە ی (٩٥) نەوێ دو پێنج سالتیک بوو، لای میژووی ئەدەبی کوردی، بەشاراوەیی ما بوو هەو.

پهراویزه‌گان:

۱. چاپی یه‌که‌می دیوانی (ئه‌ده‌ب) که (کۆکردنه‌وه، به‌راورد، ساغ‌کردنه‌وه و فره‌ه‌نگ نووسینی له‌لایهن ئی‌مه‌وه ئاماده‌کرا، ده‌زگای چاپ و په‌خشی (ئاراس)، له‌سالی ۲۰۰۵ز-دا، چاپ و په‌خشی کرد.

۲. دیوانی ادب، عبدالله بگ مصباح، روواندز ۱۹۳۶، ل(۱)، پیشه‌کی حسین حوزمی موکریانی.

۳. عه‌لئه‌دین سه‌ججادی، میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، به‌غدا چاپی دووهم ۱۹۷۱، ل ۴۳۷-۴۴۱

۴. دیوانی ئه‌ده‌ب، یادگاری عبدالله به‌گی مصباح‌الدیوان، چاپی سی‌یه‌مین، هه‌ولیر ۱۹۶۶، پیشه‌کی گیوی موکریانی.

۵. ابوبکر خوانچه سپهرالدین، زندگینامه‌ی عارف ربانی حضرت شیخ یوسف ملقب به شمس‌الدین برهانی، انتشارات صلاح‌الدین ایوبی، راومیه، چاپ اول ۱۳۶۸ش، صص: ۳۶۲-۳۷۲

۶. د. عزالدین مصطفی رسول، الواقعية في الادب الكردي، بیروت ۱۹۶۷، ص ۸۱، حاشیه ۳.

۷. دکتۆر مارف خه‌زنه‌دار، عه‌بدوڵلا به‌گی میسباح‌دیوان، چاپخانه‌ی ئیرشاد، به‌غداد ۱۹۷۰، پیشه‌کی، ل ۷-۸.

۸. د. عه‌بدوڵلا یاسین ئامیدی، په‌یدابوونی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له‌شیعری کلاسیکی کوردیدا، هه‌ولیر، ئاراس، چاپی یه‌که‌م ۲۰۰۳، ل ۱۰۹.

۹. دیوان مصباح‌الدیوان ادب، مسته‌فا ئیلخانی زاده، انتشارات محمدی، سقز، سال چاپ؟ پیشه‌کی، ل ۶-۱۰.

۱۰. دیوانی مصباح‌الدیوان ئه‌ده‌ب، شه‌رح و لیک‌دانه‌وه: محمه‌د سه‌عید نه‌جاری (ئاسۆ)، انتشارات صلاح‌الدین ئایوبی، چاپ ۱۳۸۱ش، پیشه‌کی: ل ۱۱.

۱۱. واسیللی نیکیتین، کرد و کردستان، ترجمه (فارسی) محمد قاضی، چاپ اول، تهران ۱۳۶۶ش، انتشارات نیلوفر، ص ۵۸۳-۵۸۴. دیسانیش ته‌رجه‌مه‌ی

عه‌ره‌بی هه‌مان سه‌رچاوه، که به‌م ناو‌نیشانه‌یه: باسیل نیکی‌تین، ال‌کرد و‌کردستان،
دراسة سوسیولوجیة و تاریخیة، نقلة من الفرنسیة الی العربیة الدکتور نوری
طالبانی، منشورات ئاراس، الطبعة الاولی ۲۰۰۴، ص. ۳۴۳

۱۲. دکتۆر مارف خه‌زنه‌دار: عه‌بدووللا به‌گی میسباح دیوان، شاعیری گه‌وره‌ی
خاکی موکریان، چاپخانه‌ی ئیرشاد، به‌غداد ۱۹۷۰، پیشه‌کی، ل. ۸

۱۳. دکتۆر مارف خه‌زنه‌دار، دیسانه‌وه‌ ئه‌م میژووی هیجریه‌ی‌یشی به‌هه‌له‌ بو
میژووی (زاین) گۆڤوه‌و راستییه‌که‌ی ئه‌وه‌ی سه‌رووتره‌، که ئیمه‌ گۆڤیومانه‌، نه‌ک
گۆڤینه‌ هه‌له‌که‌ی ئه‌و، که کردوویه‌تییه‌ (۱۳ی تشرینی یه‌که‌می ۱۹۱۶ز) و
جیاوازیی له‌گه‌لا ئه‌وه‌ی ئیمه‌دا (سالتیک و رۆژتیکه‌!).

۱۴. له‌ چاپی یه‌که‌می دیوانی (ئه‌ده‌ب) دا، به‌هۆی هه‌له‌ی چاپه‌وه‌ - که
به‌سه‌رماندا تیپه‌رپیوو - به‌ته‌نیا ئه‌م میژووی زاینه‌، ئاوا نووسرابوو:
۱۹۱۶/۵/۲۲ز - که راستییه‌که‌ی ده‌کاته ئه‌وه‌ی سه‌رووتر، واته‌: ۱۹۱۶/۴/۲۳ز.

۱۵. کتیبه‌که‌ ئه‌گه‌رچی زۆر جوان هه‌لگیرابوو، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی زۆر کۆن بوو،
چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌کی به‌روپیتشی، پیوه‌ نه‌مابوو، بۆیه‌ نه‌مانزانی ناوی چیه‌.

۱۶. (ئه‌ده‌ب) چوار کۆری بووه‌: محمه‌د که‌ریم، محمه‌د ره‌حیم، ئه‌حمه‌د،
عه‌زیزخان. به‌م پییه‌ (ئه‌حمه‌د) یان سییه‌مین کۆری عه‌بدووللا به‌گه‌، که به‌ (تاغا
چکۆله‌) به‌ناوبانگ بووه‌.

۱۷. لوی ئیل: دوو واژه‌ی لیک‌دراوی تورکییه‌، به‌مانای: سالتی نه‌هه‌نگ.
فره‌نگ ده‌خدا، جلد ۱۳، ص ۱۹۸۴.

دوو نامہی نیوان شاعیری ناسراو

(میسباح دیوان – ئەدەب)

و

دۆستیکی

رونکردنه و هیهکی پیویست

سالی (۲۰۰۵ ز)، دواى گه‌پران و ماندووبوونیکى پشوو دريژ و هاوکاريى دلسوزانه‌ى چندان هاوپړي نووسر له خورزه‌لاتى کوردستان، توانيم ديوانى شيعرى شاعيرى ناودارى موکريان: عه‌بدوڼلا به‌گى ميسباح ديوان - ته‌دهب (? - ۱۹۱۶/۴/۲۲ ز)، به ليکدانه‌وه و به‌راورد و په‌راويژه‌وه ساغ بکه‌مه‌وه و له ده‌زگاي (ئاراس) به چاپى بگه‌يه‌نم.. سه‌ير له‌وه‌دا بوو هه‌ندى له نه‌وه و نزيکه‌کانى ميسباح ديوان (ته‌دهب)، بهر له‌وه‌ى چاپى ديوانه‌که، بهو شيوه جوان و قه‌واره (۹۲۰) لاپه‌رهبه‌چاپ بيت، زور سه‌خت و به چه‌له‌مه، شيعر و نامه و نووسينه‌کانى هم شاعيره‌يان له چنگ دهرده‌هيټرا. به‌تايبه‌تيش (وهک له پيشه‌کى ديوانه چاپکراوه‌که‌دا تاماژهم پي کردووه، ل ۱۹)، مه‌لايه‌ک به ناوى مه‌لا قادر (۱۹۴۱ز)ى کورپى ميرزا صالح، له گوندى (نهرمه‌نى بلاغى - گونده‌که‌ى ته‌دهب)، شيعر و نامه و نووسراوينکى زورى (ته‌دهب)ى به‌لاوه‌يه. چوښش هم شوينه‌واره به‌نرخانه‌ى (ته‌دهب)ى که‌وتوته‌لا، به‌سه‌ره‌اته‌که‌ى ناوايه: باوکى هم مه‌لايه، واته: ميرزا صالح (? - ۱۹۷۸ ز)ى کورپى محمده‌مى ته‌مين کورپى عه‌بدوڼرپه‌جمانى کيانى، هه‌ر به لاويټيى له‌به‌رده‌ستى (ته‌دهب)دا په‌روه‌رده بووه و بهو هوييه‌وه که زيره‌ک و خه‌تخوش بووه، زورى خوش ويستووه و برازيه‌کى خوښى لي ماره کردووه. هم ميرزا صالحه، کارى نووسيارى - ميرزايى له‌به‌رده‌ستى (ته‌دهب)دا کردووه و زورينه‌ى شيعر و نامه‌ى تايبه‌تى و شوينه‌وارى ته‌دهبى و هونه‌ريى و کتیب‌خانه‌که‌ى (ته‌دهب)ى به‌لاوه بووه و دواى مهرگى (ته‌دهب)يش، هه‌موو تهو شيعر و نامه و شوينه‌وار و به‌ره‌مانه‌ى (ته‌دهب)، هه‌ر لاي هم ميرزا صالحه ماونه‌ته‌وه و به شيوه‌يه‌کى زور جوان و به ته‌مانه‌ته‌وه لاي خوى پاراستوونى و وهک سه‌رمایه‌يه‌کى پيروز و به‌هادار، نرخيانى زانيوه و نه‌يه‌يشتووه ته‌نانه‌ت له‌ته کاغه‌زيکيشى لي بفه‌وتى.. به‌لام محابن! دواى مهرگى ميرزا صالح، هه‌موو تهو شوينه‌وارانه که‌وتوونه‌ته لاي هم (مه‌لا قادر)ه نه‌خوينده‌واره‌ى کورپى و هه‌ندى له خزم و نزيکاني هاوشيوه‌ى هم مه‌لا قادره.

ئەم مەلا قادىرە، كە نىرخى ئەم شوئىنەوارانە نازانى، لە بەرامبەر ھەندى دەستكەوتى زۆر كەمدا، بەم و بەويان دەفرۆشى و لەناويان دەبات و جۆرى لەناو بردنە كانىشىيان ئەو ھەندە دلتەزىنەنە، ھىچ كەلكىيان بۆ فەرھەنگ و ئەدەبى كوردى و تەنەت بۆ كرىيارەكەش نامىنى، چونكە (بۆ وئىنە) ئەگەر شىعر، يان نامەيەكى (ئەدەب)، برىتى بن لە چەند لاپەرەيەك، ئەوا ھەر تاكە لاپەرەيەكيان بە كەسيك دەفرۆشى و تەنەت روودەدات، ھەر لەناو تەنيا لاپەرەيەكدا، كە نامەيەك، يان شىعريكى لاپەرەي پيشووترى تيدا تەواو دەيىت، بە دوايدا چەند دپەر لە نامەيەك، يان چەند بەيتىكى سەرەتاي شىعريكى تىدا نووسرابى و ھەر بەم شىوہەش كاك يونس ئەمىن پوور-ى گوندى (رەھىم خان)ى ھاوسىي گوندى (ئەرمەنى بلاغى)، تۈانبووى ھەندى شىعر و نامە و تابلۆ نىگاركىشى (كارى خودى - ئەدەب)، لە مەلا قادر وەربگرى و بە لوتفەو ھەندىكيانى بۆ من ھىناو مەنىش چەند جارىك لەگەل ناوبرا و ھاوئىياندا: كاكە ناسرى وەھىدى چىرۆكنووس و يونس رەزايى شاعىردا، بۆ لاي مەلا قادر لە ئەرمەنى بلاغى چووين و بەھەر شىوہەك بووبى، ھەندى شىعري بلاونەكراو و چەند نامەيەكى تايبەتى (ئەدەب)مان لە چنگ دەرھىنا، كە ديسان ھەر بە شىوہى پچر پچر و نيوەو ناچل بوون.

بەلام دواى چاپى ديوانەكە و لەو قەوارە جوان و شايانەدا (كە وتمان)، زۆر لەو كەسانەى دلخۆش و سەراسىمە كرد، كە ھىشتا شوئىنەوارى نووسىنى (ئەدەب)يان لاي خويان گل دابووە و خويان لى ئەبان دەكرد. كە خۆشەختانە بە دنە و ھاندانى ھەمان ھاوئىيانى دلسۆز، كەوتنە دەرخستنى چەندان نامە و شىعري نەديتراوى (ئەدەب) و بەلگەنامەى گىرنگ و لە ناوياندا بەلگەنامەى ميژووى راستەقىنەى رۆژ و سەعاتى مەرگى (ئەدەب)، كە (ئەحمەد)ى كورپى خودى (ئەدەب)، بە شىوہى شىعر نووسىبووى و پيش ماوہەك كىردمانە و تارىك و لە گوڤارى (نايندە)ى ژمارە (۸۲)دا بلاومان كىردەوہ.

لەم نامەيەدا لەلايەكەوہ ئەو ھەمان بۆ دەرەكەوى كە (ئەدەب)يش پيش سالى (۱۹۱۴ ز) سەردانى توركيای بەتير و تەسەلىي كىردووەو لە لايەكى تىرەشەوہ، زانىارىي ئەو ھەشمان دەست دەكەوى، كە (ئەدەب) لە سەروہەندى نووسىنى ئەم

نامه‌یه‌دا (مانگی مایسی ۱۹۱۴ ز)، نیشته‌جیی گوندی (ئەرمەنی بلاغی)یە.. لە سەرۆ ئەمانەشەو، گیان و ھۆشی کوردپەرورانە (ئەدەب)مان بە زەقیی و بە ئاشکرا لە رۆژگارێکدا بۆ دەردەکەوی، کە ھیشتا جەنگی یەکەمی جیھان رووی نەداوە ھیشتا ئەو جۆرە ھۆشیاریی و بیروباوەرانیە لە خۆرھەلائی ناوەرێستدا بلاونەبوونەتەو، کە دواتر بوونە ھۆی زەمینە خۆشکردن بۆ کرانەووە گەشانەووەی بیروباوەری زۆرینەیی خەلک، بۆ ئازادی و ژیانی سەربەستیانە.. کە (ئەدەب) ئەم ھەستەیی بەر لە (۹۵) نەوود و پینچ ساڵ دەربەرپیو.

بە مانایەکی تر: لە رێگەیی ئەم نامەییەووە بۆمان روون دەبیتتەو، کە (ئەدەب) ھەر بە تەنیا خەریکی (شیر) و خەیاڵ کردنەووە لە وینەیی شیریی نەبوو، بەلکە ھاوکات پروناکبیریکی ھۆشیاری رۆژگاری پێش یەکەمین جەنگی جیھانەو پێش میژووی ئەم نامەیی (ئەدەب)یش، نامەیی شاعیریکی تری کلاسیکی کوردمان لە بەردەستدا نییە، تا بەمجۆرە و لە رێگەیی (نامە — پەخشان)ەو، ھەستی کوردانەیی خۆیمان بۆ دەربیری.

نامہ ی یہ کہم

نامہ ی میرزا صالح کیانی - بؤ:

عہ بدوئلا بہگی میسباح دیوان (ئەدەب)

بؤ: ئەرمەنی بلاغی - مەریمی موکری

میژوو: ۱۸ ی مانگی جەمادی یە کہمی ۱۳۳۲ کۆچی (۱۹۱۴/۴/۱۴) ز

نمره: ۲

له دهوری دهرکهوتن و درهوشانهوهی پر سۆزتان گهرپیم دواي پيشکهشکردنی دوعای ته مهنی دريژو بهزيبی و شکومهندی و دهسه لاتداری، ثم بهندهیهی حهزرتی هیژا و پایه بهرز و رهسنتان، دهست پيشکهریی و پرکیشیی دهکات و ثم پوخته نامهیه تان پيشکهش دهکات.

هه رچه نده ههفتهی پيشوو، ههر که گهیشتمه کوشکی بهخته وهریی: ئیسلامبول، باسیکی تیرو ته سه لم سه بارهت به داروباری خۆم و چۆنیتی ریگه و بان بۆ نووسین و هاوپیچ له گه ل نامه که ی جهنابی حاجی میرزا عه بدولله تیفدا ناردمه خزمتتان و به پشتیوانی خوا تا ئیستا گهیشته وه و ئیوهی پرشنگذاری رازی کردوو و دیسانه وهش به پیی به جیهینانی نوێکردنه وهی ئه رکی نوکه رایه تی، ئه گه ر لوتف بفرموی، سه رنجیک به دهنگوباسی نوکه ردا ده گیرن، چونکه ههروهک پيشتریش عه رزم کردبوون، به و هویه وه که به دهم ریوه، سه رمام ببوو و جلوه رگیشم گوریوو، ثم یه که دوو رۆژه، هه لامه تیکی دريژخایانم توش هاتوو و به که لکی چوونه دهره وه و دهرچوون نه هاتووم. به لام ئیستا له سایه ی خوی گه وره و به خشنده وه، چاک بوومه ته وه و له گه ل جهنابی هیژا و قیبله م: مه لا عه بدوللا ئه فه ندی برامدا، سه رقالی به سه رکردنه وهی قسه و باسی سالانی رابووردوین و دوعاگۆی له ش ساغیی و سه لامه تی، ئیوهی بهخته وه و پرۆزین. له راستیشدا ناوبراو له باری پیاوه تی و سۆز و میهره بانیی خودا پیدایی جهنابتانه وه، که به رامبه ر به م نوکه ره تان نواندوتانه، سوپاسگۆتانه و له سایه ی خواشه وه، په ژاره یه کمان نییه و له هیچیشمان که م نییه، جگه له په ژاره ی بی تویی، که له ته کماندا نیت.

ئه گه ر دهنگوباسی تری به نده تان و جهنابی کاکي ناوبراوم، لوتف دهفرموی، هه رچه نده روونکردنه وهی (...)(۱)، یان له سایه ی نه فه سی پیران و لوتفی تاییه تی پایه به رزتانه وه، له هیچ روویه که وه له هیچمان که م نه بووه و نییه و له وپه ری کامه رانیی و رابواردنی خۆشداين. به لام هۆگر بوون به نیشتمانه وه، شتیکی تره. له

خوای گه وره م داوايه، ته وهی بووه سۆنگه ی له به ريه ك هه لته كاندنی خيژانه كه مان و تاواره بوونی جه نابی براكه م(۲) و كوژاندنه وهی چرای بنه ماله ی باوام و په كخستن و چۆلكردنی ئەم هه موو كتيب خانه يه ی كه پشتاوپشت له باپيره وه بۆ باوك مابوونه وه وه مووشيان كتيبي زانايانی ناوداری رۆژگاری خويان بوون، هه ر به راستی سۆنگه ی هه موو ئەمانه ش: نا حاجی! (سه ييد ميرزا) بايه زيدي خالۆم بوو، خوا هه قی لی بسینی.

لەم پەلە پەلە شتێك لەبارەى ئەم قسانەوه، لەگەڵ جەنابیاندا باس نەكراوه و جارێ پەناش بۆ شتێك نەبراوه، تا بزانی لە داها تودا بە پشتیوانی خوای مەزن، چ چاره نووسێكى له پشتی پەردەى غەيبه وه، دیاری فەرمووه و گەلاله ی ئایینده ی ئیমে، لەلایەن هەلسۆپنەرانی قەزاو قەدەرەوه، بە چ جورێکیان دارشتووه!. هیوادارین بە پشتیوانی خوا، بەم زوانه ئەم لەمپەری غەربایه تیه به یه كجاری لایچی و به کامی دل و به گوێره ی ئاره زوو، ئەم چەند رۆژه ی تەمەن، بە دەم دوعاگوکردن بۆ سەلامه تیی جەنابتان، بەبێ پەژاره به سه ر به رین و بیگومانیش هه میشه و هه موو کات، جەنابتان لە هه والی ئەم بنده یه تان و ده نگوباسی کاکیشم بیبه ش ناکه م و گه ره کیشمه له هه یچ کاتیکدا، دريغيم له مه رج و نه رکی نۆکه رایه تیمدا نه کردی.

له پال ئەمانه شدا، پێیست بوو پوخته يه کی ده نگوباسی دنیای شارستانی و پيشكه وتووئیسلامي ئیره تان به رچاو بخه م، تا له گەڵ داروباری ئیستای خۆماندا سه رنجی بفرموون، كه هه ریمه كه ی ئیمه و ئەم (كورد)ه نارێك و شپزه و كلۆله ی ئیمه، چۆن له چالی نه زانیندا گه ری خواردووه و له تاریکیدا، سه رلیشیواو ماوه ته وه!. به وه هۆیه شه وه كه روونکردنه وه ی ئەم شتانه، به نووسین نه ده تانرا، بۆیه بۆ ئەمه، سی رۆژنامه تان پيشكه ش ده كه م. هه رچه نده تورکی ئیره، له گەڵ تورکی(۴) ئەویدا، جیاوازی هه یه، به لām سوپاس بۆ خوا، به هۆی سه ليقه ی هه میشه ئاماده و زیره کیی زگمائی خوداپیدا ویتانه وه، به لاتانه وه گرنگ نابێ.

دوای ئەمانه ش، كه بیگومان خۆتان پيشينه تان لەم باره يه وه هه یه و دلێیان، ده بی له بیرى ئاماده كردنی جه نابی (ئاغازه ی چكۆله)(۵)دا بن، تا به لكو به پشتیوانی خوا، له نیوان ئەو كرمانجانه دا ون نه بی و هه رچۆنیك بیته، ده بی له

ته ورېز خوینده وارپیه که به ده دست بهیڼی، تا وهک ټیمه چاوبه ستراو نه مینځ و سوپاسیش بو خوا، که سیبهریکی وهک جه نابی موباره کتانی بو بهر زکردنه وهی ناستی ژیانان به سهر وه هیه و خواش پله و پایه ی پی د به خشی. ټهی ټیر بوچی بو خویندن نه چی و نه بیته مرؤډ؟! که ټه گهر ټیستا که نه چی، له دواییدا، واته: له نیوان ټم یهک دوو ساله دا، بو د درده که وی که ده بی بهرد به ټه ژنویدا بدات^(۶).
 حه زه تی پایه بهر زیشتان بو ده بی بهر قسه ی ټه و بکه ن و گوپی لی بگرن؟! له بهر ټه وه به هر شیوه یهک بی، ده بی هه تا زوه، چاکتر وایه ره وانه ی بهر مومون. له راستیشدا من لاپره سه نیم کرد و داوی لیووردن ده خوازم و له بهر بهر ژوه وندی، پرکیشیم کرد و چاکه ی مه مله که تیش، خودی ده سه لاتدارانی ده یزان^(۷).

سه باره ت به ماله وهی نوکه ره یشتان، پیویست به وه ناکات له م باره یه وه شتی روون بکه مه وه. به لام خودی حه زه تی پایه بهر زتان ټاگادارن، له کاتی بهر یکه تنمدا، بو ټه وهی ماله وه مان و خوشکه کم نه گرین و دلته نگ نه بن. تا راده یه که له وه م دل ټیا کردن، که سه فهری ټیسلامبول ناکم و لای ټه وان هر ته نیا باسی سه فهری ساوجبلاغ (سابلاخ) م کردوه و ټم سه فهری به نده تان، هر به ته نیا حه زه تی پایه بهر زتان ده یزانی، له بهر ټه وه یه ده زانم کاتی بو یان درده که وی بو ټیره وه هاتوم، خوشکم و خیزانه کم، زور په ژاره یان ده بی، به تایبه تیش خوشکم، که ده زانم چ حاله ټیکی به سهر دا دیت. له بهر ټه وه له م رووه وه له بهر امبر پیاو ته یی جه نابی پایه بهر زتاندا تکاکارم، به لکو که سیک لای ټیوهی دل سوژه وه، بچته لایان و دلنه وایان بکات. چونکه ټافره ت به دل دانه وه ټارامی ده بنه وه و سه لامه تی به نده و جه نابی هیژای کاکمیان بگه یه نیټی و دل ټیایان بکات و وایان بیټیته پیش چاو، چون چوار سال له مه بهر، بو ماوه ی چواره مانگ، له خر مه ت پایه بهر زتاندا له سابلاخ، خهریکی خر مه تگوزاری جه نابتان بوم، ټیستا ش هر وایزان له سابلاخ و له باره ی منوه په ژاره نه بن و له سایه ی خاوه، به نده، به سه لامه تی، به شه ره فی دیده نی و دیداری جه نابی کاکه بهر ټرم گه یشتوم و په ناش به خوا، له مه ودوا دل ټیسانیک روو نادات.

له باره ی خهرجی ماله وه مان، هر چه نده به هو ی میهره بانپی هه مه لایه نه ی جه نابتانه وه، بی خهرجی نه بون و نابن، به لام بو ټه وهی له رووی پوښاک و قهند و

چایی و شتی تره وه، که موکورییه کیان نه بی، با "محمد ته مین"ی کوپم، که به لای خوشکه که مه وهیه، ته مر بفرموون بچیتنه خزمهت تاغازادهی مه زن: جه نابی محمد که ریم خان (۳) و لهو پارهییه به لایانه وهیه، به په له (۳ - ۴) تمه نیک بداته خوشکم و خودی جه نابی به خشنده شتان، پسوولیه کی له به رامبه ر پارده که دا لی وه ر بگرن. دیسانیش ته مر بفرموون با سولتان کوپخا ئیبراهیم، شهوان بچیتنه مالی ئیمه و لهوی بخهوی. ئیتر پیویست ناکات هیچی ترتان عهرز بکه م.

سالی پاریش مالّه وه مان نه خووش که وتبوو، هه تا دههات لاواز و بی هیژ ده بوو. جه نابی خووشتان چه ند جاریک لوتفتان فهرموو (دژه تال) و هه ندی شتی ترتان بو راسپارد بوو. ته و کاته ش که به نده تان به ری ده که وتم، هه ر باسی بی هیژی خوی ده کرد. منیش هه رچی جارئ به خزمه تتان گه یشتووم، نه خووشیه کانیم به وردی عهرز کردوون و ته و درمانانه ش که ده بوایه له سه ر ته مری جه نابتان به کاریان بهینی، نازام تا ئیستا ئاماده کراون، یا نا؟ داواکارم ته و درمانانه ی بو چاره ی ده ست ده دن، لوتف بفرموون له ریگهی (کاکه مه م) وه بیده نی.

هه رچه نده شایانیشی نییه، به لام هه ر بوته وهی نامه که م ته نیا نه بی، چواره دانه کارت پوستانل-م له پاکه تیکدا پیچایه وه و پیشکه ش حزووری موباره کتانی ده که م. له به رته وه ش له م په له په له دا، له گه یشتنی ته مانه دلنیا نه بووم، بویه جارئ زیاترم پیشکه ش نه کردن. به لام جه نابی هیژا: مه لا عه بدوللا برپاری داوه له مه و دووا هه ر جارهی چه پکی وینه ی گه وره و کارتی چاک و نایاب، که شایانی به ریژتان بن، به ناوی دیارییه وه، به پوستان ره وانه فهرمووه و ئیستاش که هیچ یه کیک له مانه تان پینه گه یشتوون، ته و له م باره دا به نده تان وای به چاک زانی، تا ته و کاته ی بووم درده که وی که ته وانه ی تر گه یشتوون، یا نا! له راستیشدا به نده تان زورم خه می نه گه یشتن و له ناوچوونی ته وانه خواردووه.

یه کیکیش له و کارتانه، که به ناوی جه نابی (تاغا چکوله) وه پیشکه شم کردووه، لوتف بفرموون پیی بگه یه نن و به مه ش به نده تان سوپاسگو و پیژان ده بی.

له پال ته مانه شدا داواکارم ده نگوباسی کیسه ی گوندی گوگته په، تا ئیستاکه به کوی گه یوه! پیمی بفرموون، تا په ژاره م بره ویتته وه. به پشتیوانی خوا تا ئیستا

دەبىي مشتومپى لەسەر دوایى پيھينرابى و گەرايىتەوہ ژيەر دەسەلاتى خۆتان. ئەگەر جەنابى بەرپۆز (شەمسە)ش لەوييە، ريز و بچوكيى و عەرزى ئەدەب لە خزمەتياندا پيشكەش دەكەم. خوا يارىي مەسەلەى (كانى مەملى)ش خراوەتە بەر باس و دانوساندىن.

هەر بەم ناوونيشانەش نامەم لە سابلاخەوہ بو (ميانداوا) رەوانە بفرموىن. بە پشتيوانى خوا بە جەنابيان دەگات و ئەوانيش بو مى رەوانە دەكەن. منيش كە نامە دەنووسم، دەيسپيرمە ئەوانەى لە سابلاخەوہ ديىن و دەياننيرمەوہ خزمەت قازى لەتيف و حاجى سالىحيش بچى وەريان بگري و بەخزمەت جەنابتانى بگەيەنن.

بەندەتان

محمد سالىح

نامہی دووہم

نامہی عہدوللابہگی میسباح دیوان (ئەدەب)

بۆ: میرزا محەمەد سالح

بۆ خزمەت حەزرەتی سەرورەم

میرزا محەمەد سالح – سەرورەیی زیاتر بیئت

۱۸ جەمادی دووہمی ۱۳۳۲ هجری (۱۹۱۴/۴/۱۵)ز

سهره تا سوپاسی ئەم نيعمه ته بى وینهيهى خوى مهزن ده کهم، که که لکه لهى دلمى هینايه دى، تا ئیوه بو ئەم سه فاره خیره بنییرم و جهنابتانیشی بو ئەمه رینوینیی کرد، که دیاره به هوی دل و دهروون پاکیتانهوه بووه، تا ئەم سه فاره تان بو کۆشکی به خته وه ریبی: ئیسلامبول (ئهسته موول) بو بره خسیئى و به ده میشییه وه شهرفی دیدار و دیدهنی جهنابی بن و بنه چه سوپاسکراو: حاجی مه لا عه بدوللا ئەفه ندی براتان (خوا بیپاریزی) بکه ن، که سالانیکه له تاو ئاره زووی دیداری ئیوه، ههر به تاسه تانه وه هه لده قرحی و پپی شاد ده بی و هاوکاتیش ئەوه نده ی هه لتان بو هه لده که وى، گه شت و گوزار و سهیرانی گیانه خشی ههر سی شاری (تاستانه)، یان به واته یه کی تر: (قوسته نته نیه) ده که ن، که بریتین له (ئیسلامبول) و (بهگ ئوغلئى) و ئوسکودار) و به دیتنیشیان به خته وه ر و دلشاد ده بیت.

وهك ده زانین سهردانى (ئیسلامبول) یش، لهو سهیران و گه شتانه یه، که وهك مانگی مایه ی رۆشناى چاوو رووناکایی گۆی زهوی دیتته ئەژمار، بیگومان خۆتان به های ئەم لایه نانه ده زانن و سهیران و دیتنی هه ندی لهو جوانیه پر له شادی به خشانه، له وه به چاکتر ده زانن، که کاته کانتان له ماله وه به سه ر به رن.

له ناو ئەمانه شدا، سهردانى چه ندان جاره ی (بوغاز) له ده ست مه دن و رۆژانه ش ههر به سهیری (بوسفۆرى) به سه ر به ره و تیپه رپینه. (بوسفۆرى) یش واته هه مان زه ریاجه ی گه ردن و مل ئاسا، که (زه ریای رهش) به زه ریای (دارده نیل)، یان (زه ریای مه رمه ره)، یان (زه ریای سپی) به یهك ده گه یه نى و هیللی جیاکه ره وه ی نیوان هه رسی شاری (تاستانه) یه وه له هه مان کاتیشدا، ئەو سنووره ئاوییه ی نیوان هه ردوو به شی (ئاسیا) و (ئه وروپا) (٨) یه وه ده بی تیر له سه یرکردنی نه خۆیت، چونکه ئەو رۆژه ی که ریبوار پیده نیته ئەمجۆره جیگا تاییه تانه، ئاستی خۆینده واری، هه رچه ند بالایی و سه رنجیشی چه ند تیز و ورد بیته، که چی هیشتا وهك ئەو که سه وایه، که نابینا، یان چاوه سه ته بیت.

بۆیه بو که سیکی وهك جهنابتان، که خۆتان خاوه ن قه له م و نووسین و لیکدانه وه ن، له سه رتان ئه رك و پپووسته، که ئەگه ر ههر رۆژیک بۆت ریکه وت، به (...)(٩) بگه رپیت، یان ئاره زووی گه شت و گه رانت نه بوو، ئەوا ههر دوو، یان سی

رۆژ جارېك، دوو سعات، يان دوو سعات و نيو بهر له خورثاوابون، به سواری
 ټو ټامپره پچوكانه‌ی كه تايبه تن به گه‌شت و گه‌ران، له خزمه‌ت جه‌نابی حاجی
 مه‌لا عه‌بدوڼلا ټه‌فه‌نډیدا، يان يه‌ك دوو كه‌سی تری شاره‌زاو ټاگاداردا، كه جیې
 متمان‌ه و بروای ناوبرابن و له‌م چهنډ ساله‌ی مانه‌وه‌ی خویدا له ټيسلامبول به
 ده‌سټپاكیې و دیانه‌ته‌وه، تاقی كردبنه‌وه‌وه‌ه‌لیب‌ژارډبن، بچنه‌ سهردان و گه‌ران و به
 چاوی كراوه‌و سهرنجه‌وه، له‌وه‌ه‌موو كوڅك و ته‌لاره‌ رهنكاو رهنكه ورد بینه‌وه، كه
 سهر له ټاسمان ده‌سوون و ټو هه‌موو دارو دره‌خته به‌ردار و گول و باخه له ټه‌ژمار
 نه‌هاتووه ببینن، كه به درېژایی روځ و ليواری زه‌ریادا نیژراون و چيژ له دیتنیان
 وهریگرن و له به‌رامبه‌ریاندا سوپاسی په‌روه‌ردگار بكه‌ن و بلین: ټه‌ی ټه‌وه
 په‌روه‌ردگاره‌ی كه كه‌س نه‌یدیویت، ټیمه‌ی (كورد)، له‌گه‌ل خه‌لكی ټه‌م ولاته،
 هه‌ردوولامان، كه ده‌ستكردی خوتین، ټه‌ی بوچی به‌شی ټیمه‌ی داماو، ههر كلوئیې
 و سزادان بی و به‌شی خه‌لكی تریش، كه ههر ده‌ستكردی خوتن، چ سهرانگه‌یه‌كت
 پی به‌خشیون؟. ټیمه‌ت چوڼ خولقاند و چیت به ټیمه‌ ره‌وا بینن و به خه‌لكانی
 تریش، چیت پی ره‌وا به‌خشین؟ چ داماوېی و ته‌نگانه‌یه‌كت به ټیمه‌ به‌خشی و چ
 ژیانیکې پر سه‌روه‌ریی و شكۆمه‌ندیت به خه‌لكی تر به‌خشی؟. ټیمه‌ خراینه‌ به‌ر چ
 ته‌قه‌للایه‌کی دژوار و خه‌لكانی تریش، له چ ژیانیکې خوڅ و ټاساندان؟ ټیمه‌ت له
 چ دواكه‌وتووبی و خه‌لكانی تریشت له چ ژیار و پیشكه‌وتندا ټه‌فراند؟ چ ټاكاریکی
 ره‌ق و دژیو، به‌شی ټیمه‌ و به‌شی خه‌لكانی تریش، چ نه‌رمیی و لیبورده‌یه‌ك؟.
 به‌شی ټیمه‌، چ نرمیی و سووكایه‌تی و به‌شی خه‌لكی تریش، چ سه‌روه‌ریی! به‌شی
 ټیمه‌، چ كه‌لله ره‌قییه‌کی زگمك و به‌شی خه‌لكی تر، چ خوڅه‌ویستییه‌کی
 سروشتیی؟! به‌شی ټیمه‌، چ ناكوکی و به‌شی ټه‌وانیش، چ ته‌باییه‌کی گشتیت پی
 ره‌وا فه‌رموون؟! الحکم لله واحد القهار.

ده‌بی ټه‌وه‌ش بزانیټ كه ټه‌م هه‌موو هسه‌رته، به دواى سامان و ده‌سه‌لاتدا،
 رووكه‌ش و رواه‌ت نییه، چونكه ټه‌مه له هه‌موو دنیا‌دا هه‌یه و زوره. به‌لام ټه‌م
 هسه‌رته و مخابنه، كه رۆژ و شه‌و، له قولایی دلدا ده‌كولې، بو ټه‌و جیاوازیی و
 به‌راورده‌ی نیوان دنیا‌ی پیشكه‌وتن و شارستانیتى هه‌مه‌جوړه‌ی میلله‌تانى تره، له
 چاوه‌ ټه‌م (كورد) ه كه‌مه‌دا(۱۰)، كه له دواوه‌ ماوه‌ته‌وه و له هه‌موو جوړه

پیشه‌سازیی و داهینانیکی نوی چيژ و کام له زانست و هونەر وەرگرتن بیبه‌شه، که هه‌لبه‌ته له‌م ماوه کورته‌ی مانه‌وه‌ی خۆتاندا، ئەمه‌تان بۆ تاقی بۆته‌وه و که‌م تا کورتیک، دنیای ئی‌ره‌تان له چاو دنیای ئەویدا به‌راورد کردووه.

ئەگەرچی خۆشان پێشتر شاره‌زاییتان له دارو باری ئی‌ره‌ش هه‌یه، به‌لام به‌ گوێره‌ی ئەو قسه‌یه‌ی که ده‌لی: (قسه، قسه‌ دینی)، منیش هه‌ر به‌ده‌م نووسینه‌وه، ئەمه‌م به‌ یاددا هات، تا لایه‌نیکی ژیا‌نی (کورد) به‌ یادی جه‌نابتان به‌یتمه‌وه.. بۆ نمونه‌ش: ئەگه‌ر لای ئی‌مه، خێزانی یه‌کی‌کی سامان‌داری ده‌گمهن (جیاواز له‌و خاوه‌ن زه‌وی و زار و داراییه له راده‌به‌ده‌رانه)، دوا‌ی یه‌ک سا‌ڵ ئازار چه‌شتن به‌ ده‌ست نه‌خۆشییه‌وه، بیه‌وی بچیته لای پزیشک، یان به‌ ناوی میوانییه‌وه سه‌ردانی جی‌گه‌یه‌ک بکات، که ماوه‌ی نیوانیان نزیکه‌ی پینج – شه‌ش (قوناغ) فرسه‌خێک ده‌بێ، ئەوا له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا که ئافره‌ته‌که‌ی، له‌سه‌ر خواست و ئاره‌زووی خۆی، به‌پێی په‌تی له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌بات و ده‌بێ ئەو قوناغه ریبه‌ش هه‌ر به‌ پیاده‌ پروات، به‌لام سه‌رباری ئەوه‌ش، ده‌بێ به‌پێی داب و به‌لای که‌مه‌وه، هه‌ندی دیارییش بۆ خزم و خویشان و دۆستانی، ببات، که ئەمانه‌ش هه‌ر به‌ ئافره‌ته‌که‌ی، وه‌ک کاره‌که‌ریک هه‌لده‌گری!

پهراویزهگان:

- ۱- شویینی ئەو واژەیه دراوه.
- ۲- مەبەستی له حاجی مەلا عەبدوڵلای براهیەتی، که لەو کاتەدا سەری خۆی هەلگرتوو و لە ئەستەموول دەژی.
- ۳- ئەمیش هەر کورپی عەبدوڵلا بەگی میسباح دیوان-ه (دووهمین کورپیتی)
- ۴- مەبەستی زمانی تورکی ناو قەلەمپەروی عوسمانی و ناوچەیی موکریانە.
- ۵- ئاغاچکۆلە: مەبەستی له (ئەحمەدی کورپی (ئەدەب)ه، که (ئاغاچکۆلە)ی پێ و تراوه و سییەمین کورپی (ئەدەب)ه.
- ۶- له کوردیدا دەلێن: کالەك به ئەژنۆ دەشکیینی.
- ۷- ئەمە پەندیکی فارسییە و لە دەقە کەشدا ئاوایه: صلاحی مملکت خویش خسروان دانند.
- ۸- له دەقە کەدا ئەو شویینانە له کەوانەدا بوون.
- ۹- شویینی ئەو واژەیه له دەقە کەدا، درابوو.
- ۱۰- له دەقە کەدا (مشتیک کورد) نووسراوه.

دهقی نامه‌کھی میرزا محمدهد سالح

بو

عهبدوئلا بهگی میسباح دیوان - ئهدهب

الی ارمنی بلاغی ولایت مکرری

۱۸ شهر جمادی الاولی ۱۳۳۳ ه.ق.^۱

تصدقی حضور مرحمت ظهور مبارکت شوم... بعداز عرض دعای بقای عمر و شوکت و دولت بندگان حضرت مستطاب اجل امجد بمقام عرض این مختصر مبادرت و جسارت می‌رود هرچند هفته قبل لدی الورد دار السعاده اسلامبول شرح مجملی را مبنی بر کیفیت احوال خود و وضع راه عرض و در لف پاکت جناب حاج میرزا عبداللطیف قازی روانه داشته و انشاءالله تابحال رسیده و خاطر انور مستحضر شده مجددا باقتضای وضایف چاکری تجدید مصادعت^۲؟ مینماید مرحمتا حالات چاکر را تفقدی فرمایند چنانکه سابقا عرض شده بود بواسطه سرماخوردگی راه و تغیر البسه این یکی دو روزه بزکام مزمنی مبتلا و حالت بیرون آمدن نداشت لیکن حالاها از

۱- ۸م میژوه به (زایین) ده‌بیتته: ۱۴/۴/۱۹۱۴ز

۲- له ساغکردنه‌ودی ۸م وشه‌یه به‌گومان بووم.

یمن توجه بندگان اجل اکرم افاقه دست داده و باجناب مستطاب قبله‌گاهی ام ملاعبدالله افندی اخوی مشغول صحبت‌هایی از سنه‌ی سوابق دعاگویی وجود مسعود مبارک هستیم حقیقتاً جناب معزی الیه نیز از آقائی و مرحمت‌های بندگان اجل اکرم که نسبت بچاکر مبذول فرموده‌اند متشکر میباشند و لله‌الحمد نگرانی بسوای محرومی از استفاضه حضور سعادت صدور صورت وقوع ندارد.

سایر احوالات چاکر و جناب اخوی معزی الیه را مرحمتاً بخواهند هرچند از توضیح (.....)^۳ ویا من انفاس پیران و توجه خاص حضرت اجل عالی از هیچ ممری قصوری نداشته و ندارد و در نهایت کامرانی و خوشگذرانی است لیکن الفت وطن چیز دیگر است از حق تعالی مسئلت است که باعث ترقه‌ی خانه‌ی ما و اختیار نمودن غربت جناب اخوی خاموش شدن چراغ خانواده‌ی ابوی و تعطیل و خالی شدن آن همه کتبخانه‌ی یک دودمان که ابا عن جد (عنجد) از مشاهیر علمای زمان و عصر خودشان بوداند حقیقتاً باعث هم ناحاج (سید میرزا؟) بایزید خالوی ام بوده خدایش جزا دهد.

عجالتاً ازین مقوله چندان با جناب ایشان صحبت ننموده و موقتاً بچیزی تشبث نشده تا در آتیه بنام خدا تعالی در پس پرده‌ی غیبت چه تقدیری فرموده و لایحه‌ی آینده ما را کارگزاران قضا و قدر به چه (بچه) منوال صحه گذاشته‌اند امیدوار است که انشاءالله عن (عما) قریب حجاب فرقت و غربت از میان بکلی برچیده و باجناب ایشان حسب المرام در نقطه‌ی آمال این چند روز عمر را بدعاگویی وجود مبارک صرف نموده بدون نگرانی و خیالی بگذرانیم بدیهی است که همه وقت خاطر مبارک از وضعیت چاکر و جناب صاحبی ام بی اطلاع نبوده و مسحضر خواهم بود و هیچوقت در ادای شرایط چاکری کوتاهی نمیشود.

۳- نه‌م وشه‌یه نه‌خوینرایه‌وه.

علاوه لازم است از مختصری از وضع عوالم ترقی و مدنیت اسلامی مسبق گشته و بنظر دقت بوضع حاضره ملاحظه فرمایند که همین ولایت ما (واکرده؟) چشم بسته (نی تربیت؟ بی ترتیب؟) بیچاره ما در قعر چاه جهالت مانده در تیه ضلالت سرگردان میباشند چون کتبا عرض آن ممکن نبود لهذا این است سه جریده غزته یعنی روزنامه تقدیم داشت. هرچند ترکی اینجا بانجا تفاوتی دارد لیکن لله الحمد در نظر فطانت استعداد و ذکاوت فطری حضرت اجل اهمیتی ندارد.

بعد از اینکه خاطر مبارک کاملاً مسبق بدیهی است که در فکر تهیهی جناب آقازاده محترم (آقا کوچولو) بوده که بلکه انشاءالله در میان کرمانجها ضایع نشده و لامحاله در تبریز تحصیلی بنماید و مثل ماها چشم بسته واقع نشود خداوند لله الحمد چنین سایه‌ی مثل وجود مبارک برای ترفیع احوال ایشان که خداوند پایدارش فرماید عطا فرموده چرا باید از رفتن بتحصیل و آدم شدن نکول نماید حالا که نمیرود در آخر یعنی همین اثنای یکی دو سال معلومش خواهد شد که باید سنگ بزانو بزند حضرت اجل عالی چرا باید گوش بحرف او بدهد بهر قسمی باشد زودتر او را روانه فرمایند اصلحتراست حقیقتاً فضولی نمودم عفو میطلبم باقتضای دولتخواهی جسارت نمودم صلاحی مملکت خسروان دانند.

در باب خانه‌ی چاکر هرچند لازم نیست در آن باب چیزی عرض نماید لیکن خود حضرت اجل مسبقند که حین عزیمت بملاحظه‌ی اینکه خانه و همشیره‌ام گریه نکند و نگران نباشند تا یک درجه از سفر اسلامبول آنها را اطمینان داده و فقط در نزد آنها ساوجبلاغ را ابراز داده و عزیمت چاکر بسلام فقط ذات‌الحضرت اجل عالی مسبق بوده‌اند از آنجا که میدانم بعد از اطلاع از عزیمت چاکر همشیره و خانه از طرف چاکر نگران همشیره و خانه از طرف چاکر نگران شده‌اند اجل علی‌الخصوص همشیره‌ام که میدانم حالش چه طور است در این صورت از آوائی حضرت مستطاب اجل عالی استدعا مینمایم که یکنفر از طرف ذیرآف نزد آنها رفته و استمالت که اقتضای حالت

طایفه‌ی نسوان است داده و سلامتی چاکر و جناب مستطاب اخوی را بانها رسانیده را اطمینانشان بدهد و چنین تصور نمایند مثل چهار سال قبل چهارده ماه در ساوجبلاغ مشغول خدمتگذاری حضرت اجل عالی بودم و از طرف چاکر نگران نباشند لله‌الحمده چاکر که سلامتة بشرف ملاقات جناب مستطاب اخوی ام نایل آمده من بعد انشاءالله تکرری نخواهم داشت

در باب مصارف خانه اگر چه از مرحمت شامله بی خرجی نبوده و نخواهند بود لیکن بنده زاده محمدمین که در نزد همشیره‌ام میباشد محض اینکه در لباس و قند و چایی و غیره کسری نداشته باشند بجناب آقازاده معظم آقای محمد کریم خان قدغن فرموده از پولی که در خدمتشان میباشد عجاله سه چهار تمانی بهمشیره‌ام تسلیم فرموده و خود بندگان اجل اکرم باید قبض رسید آنرا مرحمت و روانه فرمایند و علاوه بسلطان کدخدا ابراهیم نیز قدغن فرمایند که شبها خودش در آنجا بخوابد در هیچ ممر لازم نیست چنیری عرض نمایم.

و خانه‌ی چاکر از پارسال مختصر ناخوشی داشتند که ضعیف و بی قوت واقع شده و خود بندگان حضرت اجل چند دفعه (دژه‌تال) و غیره بایشان مرحمت میفرموده‌ند حالت عزیمت چاکر از ضعف خود تشکی داشت چاکر هر دم که حضور آمده تفصیل را عرض نموده دوی که تجویز میفرمایند بخورد نمیدانم آمده یا خیر مستدعی است بتوسط کاکه مه م دوی که مستشفی است باو مرحمت فرمایند.

هرچند قابلیت ندارد لیکن محض خالی نبودن عرضه چهارده (۱۴) دانه کارت پوستال در لف پاکتی تقدیم حضور مبارک داشت چون عجالتا در نرسیدن آنها نگران بودم زیادتیر تقدیم نشد زیرا از قراری تقریرات جناب مستطاب ملا عبدالله افندی بدفعات متعدد رسمهای بزرگ و کارتهای خوب و اعلا برای آقائی دست میدارد بعنوان سوقات با پست روانه فرموده و حال آنکه هیچ یک از آنها نرسیده در اینصورت چاکر باینملاحظه از تقدیم داشتنی این قبیل چیزها عجالتا خود داری نموده‌ام تا ببینم آنها میرسند یا

خیر حقیقتاً چاکر خیلی افسوس میخورم که آنها نرسیده‌اند و در میانه رفته‌اند.

و یکی از کارتها را که باسم جناب آقازاده‌ی محترم (آقا کوچولو) تقدیم نموده‌ام مرحمت فرموده باو عطا فرمایند که موجب امتنان و تشکر چاکر خواهد بود.

و علاوه مستدعی است مسئله‌ی قریه (گوکتپه) که تا حال بکجاها رسیده محض رفع نگرانی مرقوم فرماید انشاءالله تاکنون ختم گفتگو شده و در تصوف خودتان مییاشد در خدمت جناب آقای شمسه اگر آنجا است عرض بندگی و ادای ادب دارم انشاءالله مسئله‌ی (کانی مملی) را نیز مطرح و مذاکره فرموده‌اند.

بهمین عنوان مرقوم از ساوجبلاغ با میاندوآب روانه فرماید انشاءالله خدمت ایشان رسیده و ایشان نیز بچاکر میرسانند و چاکر نیز که عریضه عریضه مینویسم آدمها که از ساوجبلاغ میایند هم خدمت قاضی لطیف هم حاجی صالح بروند عریضه گرفته حضور مبارک برسانند. چاکر محمد صالح.

دهقی وهلامنامه‌ی عه‌بدوئلا به‌گی میسباح دیوان - نه‌دهب

بو

میرزا محمدهد سالح

۱۸- جمادی الثانی ۱۳۳۲ ه.ق.^۱

مقرب الحضرة اعزى میرزا محمد صالح زید عزه

اولا شکر میکنیم بنعمه بی مثال خداوند متعال که مرا ملهم و موفق باجازه آن سفر خیریه شما نمود چنانکه بصرافت طبع و طیب نفس شما را رخصت عزیمت به دارالسعاده اسلامبول داده که ضمنا هم بشرف ملاقات جناب محامد نساب حاجی ملا عبدالله افندی اخوی سلم الله که سالهاست در آرزوی دیدار شما در سوز و گداز است شاد و خرم گشته هم بقدر وقت و فرصت از سیاحت روح افزای مداین ثلثه (آستانه) یا بعبارت دیگر (قسطنطنیه) که متشکل است:اسلامبول و (بگ اوغلی) و (اسکودار) است محظوظ و مسرور شده باشید. و از آنجا که سفر اسلامبول از جمله سیاحت‌های قماره‌ی دیده گشای بهجت افزای کره ارض بشمار می‌آید البته شما هم قدر این (.....)^۲ را جمیل

۱- نهم میژوره به (زایین) ده‌بیته: ۱۴/۵/۱۹۱۴ز

۲- نهم وشه‌یه نه‌خوینرایه‌وه.

شمرده انزوا و نشستن منزل را بر سیاحت فرح بخش غمزدای بعضی نقاط ترجیح ندهید.

از جمله از سیاحت مکرره‌ی (بوغاز) نگذرید و بتماشای روز عبور از (بسفور)، یعنی همان دریاچه‌ی گردن مانند که (بحر سیاه را) با بحر (دردانیل) یا (بحر مرمه)، یا (بحر سفید را) بهم وصل نموده و خط فاصل در بین مداین ثلثه‌ای (آستانه) و همچنین حد مائی در بین قسمتین (آسیا) و (اوروپا) است اکتفا ننموده زیرا که روز ورود مسافر بجائی خاص اینچنین سواد اعظم هر قدر دقیق و فهیم باشد باز بشخص میماند که چشمهای او را بسته باشند.

پس بر شما که فی الجمله صاحب قلم و خط و ربط هستید واجب و حتمی است که اگر هر روزه را بر سپهر ستار فرصت نکرده یا راغب بگردش نبوده باشید اولادردو، یا سه روز یک مرتبه بجهازچه‌های کوچک که مخصوص سیاحت است دو ساعتی یا: دو نیم بغروب مانده در خدمت جناب حاجی ملا عبدالله افندی، یا یکی دو نفر دیگر صاحب بصیرت و اطلاع که طرف وثوق و محل اعتماد جناب حاج معزی الیه بوده و در مدت توقف چندین ساله‌ی خود در اسلامبول ایشان را بامانت و دیانت ممتحن و آزموده باشد بگردش و تفرج بروید و با چشم بینا بآن همه قصور رفیعه سر به فلک کشیده رنگارنگ مشجر باشجار و بساتین مستطر از ازهار و مغاریس مجوهر باثمار و طریق بیشمار واقع در امتداد ساحل و شاطی را ببینید و حظ ببرید و ضمناً خالق پروردگار را شکرها گذارده و بگوئید ای آفریننده‌ی که ترا کسی ندیده ما اکراد و اهل این بلاد را حکمت صانع تو آفریده بما بیچارگان چه مقام سزاوار دیده و باینها نیز که مخلوق تواند چه نزهتگاهها بخشیده بما چه خلقی روا، به اینها چه خلیقی عطا فرموده، بما چه ذلت و عشرتی داده، باینها چه معیشت با عزتی نهاده، ما را چه سان بزحمت تلاش

انداخته و اینها را تا چه درجه (....)^۳ معاش پرداخته و همچنین ما را در چه سببیت و اینها را با چه مدنیت آفریده‌اید. بما چه قباحت اطوار، به اینها چه سماحت آثار بما چه حقارت، به اینها چه امارت، بما چه عناد فطری، به اینها چه وداد طبیعی، بما چه نفاق نزومی، باینها چه اتفاق عمومی عطیه فرموده‌اید الحکم لله واحد القهار.

و دانسته باشید که اینهمه حسرت برای ثروت و مکننت ظاهری نیست، زیرا که ثروت و مکننت فقط در هر جای عالم بفرخور موجوده است بلکه اینهمه حسرت و افسوس که شبانه روز در کانون قلب میجوش تباین و تفاوت عوالم ترقی و تمدن ملل مختلفه نسبت باین یک مشمت (کرد) در پشت درمانده‌ی محروم از هر گونه صنایع و بدایع جدیده و لذایذ علم و هنر است که البته در این قلیل مدت توقف بر خود شما هم واضح و مبرهن گشته کم و بیشی عوالم اینجا را بانجا میزان کرده‌اید،

هرچند خود شما از وضع ولایت کاملاً مسبوقید ولی بمصداق الکلام یجرالکلام حین تحریر چنین بخاطرم رسید که یک شق زندگی ملت (کرد) را بشما یادآوری نمایم. مثلاً اگر در ولایت ما عیال یکی از متمولین باستثناء (معدودی از ملاک و صاحبان املاک و ثروت بیحد) بمطب طبیعی بعد از یک سال گرفتاری بمرض، یا برسرم مهمانی بجائی که تقریباً پنج و شش فرسخی مسافت داشته عزیزت نماید. پس ضعیفه مسافره یا برهنه علاوه بر اینکه پیاده‌روی این یک منزل راه را باکمال میل و رغبت بر خود هموار و ملایم شمرده بر حسب آداب دانی که اقلاً مختصر سوقاتی برای اقوام واحبا برده باشد با حالت کلفت حمل هم

۳- نهم وشهیه‌مان بؤ ساغ نه‌کرایه‌وه.

وینہی نامہ می میرزا محمہد سالح

بو :

عہ بدوئلا بہ گی میسباح دیوان - ئہ دہب

تقدیر حضرت خدیجه کبری

ابراهم بر مقام عرض این حضرت بادت جرات برده بودند همه قدر لیس اولاد و رسیده بودند
سبح می را خبر کیفیت احوال خود در دفع راه عرض در لطف است خباب حاج نیز ^{اللطیف}
رودنه درسته دانام آسانی رسیده و خاطر از دست حضرت مجربا ^{حاج} و کسار و لطیف با کار کردید
مرحمتا حالات با کار افتاده نشد خفته باقی عرض بر لطف بر اطمینان سر خرد در آن ^{حاج} و کسار
اینجا که در روز بگرام نرسنی بنگار دعوت هر دو آمدن است لیکن حال در زینت و بیاض
ابراهم از قدوت دهم در خباب طبیب که ایام ملک است از خبر از آن حضرت
از همه نواب و دعا در آن وجه بود ببارک استم حقیقه خباب سوزان نیز از آن حضرت
ابراهم در نسبت یک که سوزان فرزند لک شکر باشند دهم آنکه کزین بود در ^{حاج} و کسار

حضرت در ذات صدور صدقات دفع مراد
بیا در احوالات با کار خباب خورشید را برکت خود است
و بیرون از آن سیرین و توفیق خاص حضرت هر علی در هیچ ^{حاج} و کسار
کار به درو کنگرانه است لیکن لطف و طبع خدیجه کبری در حق تمام است که
تقدیر خانه ما در خفا بر کون خست خباب اخبر در کون کون ^{حاج} و کسار
دفع آمدن آنکه بماند یک در آن در با خدیجه کبری بر عمارت ^{حاج} و کسار
بگیرد حقیقه است ^{حاج} و کسار

باب خانه جا که هر چند لازم نیست در آفتاب غیر عرض نایب میکند غرض حضرت هر وقت
می خوانست بلا غلطه ایست که خانه دهمی که که کشند در کتب باشند تا یکدیگر زلف بکشند
آنها را اطمینان دهم فقط در نزد آنها با جمیع را در برابر دهم و غرضت جا که بعد اول
فقط ذات حضرت هر یک بر سر سبوق بگذرانند در میان بعد از اطلع از غرضت جا که کثیره
دفعه در ظرف جا که برگ شده اند می انحصار می کشند در سیدان جا که هر چه ظاهر است
در آن حضرت از آن حضرت خطاب بعد از استیضاح که میفرماید در ظرف در ظرف نزد آن
دست آورده هر چه است طایفه نسوان است دهم و بعد از جا که در خطاب با خواهران
را سینه در اطمینان بر هم در حقیقت تصور نمایند هر چه در سال قهر چهار ماه در با جمیع
شعورند که در حضرت هر یک با خود در ظرف جا که برگ باشند که دیگر جا که در دست
برف است خطاب با خواهران نایب آمده فرمودند که در ظرف در دست
باب است و خانه اگر در هر چه تا به به فرمودند در کتب است و در کتب نیز در هر چه
در نزد می کشند است که در بی در قدری و غیره که در نزد است باشد که در
مطمئن که هر قدری در ظرف در ظرف است در وقت است که هر چه که در چهار جا که
تبع فرموده در وقتیکه با هر یک با به قبضه بر آرا هر چه در دونه خانه
در کتب است که در او را از هر قدری است که در کتب است و هر چه در آنجا خواهد بود
لذات حضرت غیر عرض می نام
دفعه جا که در زمان حضرت خاتم النبیین در وقت در آن کده و خود که
حضرت ابراهیم در وقتیکه در آن در وقتیکه در آن در وقتیکه در آن جا که

در هر چه در وقتیکه در آن در وقتیکه در آن در وقتیکه در آن جا که

عجابه زینم موم چندی ؛ خابریان جهت نومه رونق بخیر کسب شده و کوه تارک باغ خداست
در پس برین غیب چه تقدیر فرستد و دلیم آینه مارا کارگردان آینه و دیگر چه سوالی همه گوید
ایستاد است که ۱۹ ام از سن هر چه در بخت وقت و غربت در میان بخت بر چه
و ؛ خاب پانی حجب هم در لطف آنکی این چند روز عمارت بر کار و جوهر یک حرف نونه به
که به در حین بجز این بر سر است که وقت خاطر یک روز نصیب بکار و خاب صافی
به اطلاع نموده که سفر فرستد بوقت در اداریت با کار و خاب فرستد
عده نامه است که حضور از دفع خواب تره و در نیت املا بسیران کشته و بطور وقت
در لطف فرستد و ای دیلت ما در کوشش بسته به تربیت بیانه ما در کوه چاه
مانده در رتبه خدمت سرگردان باشد چون کجی حرفی آن مکنز بود لذت این است که در
خفته نیز روزنامه تعمیم داشت هم چند تره آنها ؛ آینه نامه در دست خاب و دیگر در
فطانت در استلا و دکا دست فلور حضرت پیر ایتمی در زد
بدرز آینه خاطر یک کا لک سوزن سید بر سر است که در کتایه خاب زینم هم
که چون هم در بکله ۱۹ ام در میان که آنچه ضعیف شده و دلیم در بر تر کسب نایز
ما چشم بسته واضح نموده خداوند مددکرمین نایز بر جوهر یک را از ترغیب او
این در خداوند برادرش در این مقام هم با به در زرفی بر تر کسب در این سخن بگویند
یا خداوند نیز در آفرینش هیچ وجهی سوادش فرستد که با کسب نایز
حضرت پیر شایسته و با به کسب حرف ادر هم بر کسب کند زلف او در این زمان

مجلس اول در بیان احوال و حال حضرت پیر ایتمی در روز

ار خدای بقی زار در کتب حضرت خاندان نبوتین عرض می نمودند که از کار دست بردارید بجز تقیم بقیه که در کتاب
 چون همان در زندان آنجا بودیم زار در تقیم آمد زار زار در تقیم از آنجا که در کتاب است
 اندر اینهاست تعدد در چهار بزرگ در کار است خوب در این ۵ بار این ۵ بار در این ۵ بار در این ۵ بار
 بعنوان کتب است با این روانه فرستاد دعای اللهم صل علی زار آن زنده در این کتاب
 بنام حضرت زین العابدین در این کتاب در این کتاب در این کتاب در این کتاب در این کتاب
 تحقیق بار خدای اقدس همان در آنجا زنده ماند در میان راه
 در کار است از این باب خوب زنده تمام با کتب تقیم بود ام حس و فزون با کتب
 در بجهت این دست کار فرستاد

در سوره تسبیح سلمه زین لکنه در حال بیماری دیده حضرت زین که در تمام
 اتمام مکتوب هم نقل کرده در بعضی نسخاتی مشاهده شده است که در این کتاب
 عرض کرد در این کتاب در این کتاب در این کتاب در این کتاب در این کتاب

این کتاب در کتابخانه حضرت زین العابدین است و در این کتاب در این کتاب در این کتاب در این کتاب در این کتاب

وینہی وہ لآمنامہی

عہدوللا بہ گی میسباح دیوان - ئہدہب

بؤ: میرزا محہمہد سالح

تحریر کتبه اخیری میرزا آقاجان میرزا

اولاد شکر منگ برغت پشال خداوند سوال که مرا علم روش با خانه از غیر تیره تا نمود چنانچه در اول طبع و نفس
شمار حضرت خیرت بار اسماوه اسلام بر دل داده کتبا هم شرف ملکات جناب سما در نصاب حاج حاج محمد
افندی اخیری سلمه که سالهاست در آرزوی دیدار شما در سوره کلمات شما در فرم گشته هم بقدر وقت
از سیاحت نوح اخیری در این شهر (استان) با عبارت دیگر (قطعی) که مقرر از (اسلام بر دل)
در یک ادغی (در اسکودار) است ملاحظه و مبرور شده باشید.

و از آنجا که سفر اسلام از جمله سیاحت های شماره دیده است حضرت اخیری که از این شهر عبور کرده اند
چندین روز از ایشان منزل را به سیاحت فرج بخش خودی بعضی اشغال و جمیع فریبید.

از جمله از سیاحت مکره (بوغاز) گذرید در آتشی روز خور از (بوسفور) میران در راه گرفته نماند که در
با کج (داروغین) یا (کجه برهه) یا (کجه سفید) را هم در سفر نموده و خط خاهر در این میان شهر (استان) و سیاحت
در این قسطنطنیه (استان) و (داروغا) است انشاء خدای عز و جل که روز دوشنبه در کابل خاصه چنین کلام اعظم هر روز
و تقسیم باشد باز بشهری اند که چشمهای او را بسته باشند.

پس آنکه نه آنچه صاحب تم و خط در خط است و در این صورت که اگر هم روز را بگذراند وقت گرفته با
گوش نموده باشید آنچه در روزی که به کجازه یا کج که گفته می شود است و هر چه با چه در این زمانه
در خدمت جناب حاجی تدبیرانده اندی یا تا خاطر دیگر صاحب بصیرت و اطلاع که طرف شرق و جنوب و در جانب
مردی الله بوده در مدت توقف خدین سال خود را اسلام بر دل ایشان با بابت و دیانت تعین داده و با ایشان گویید

و شرح بود و با چشم پنا بسته تهنه زنده بر هفت کشیده رنگارنگ شکر بشمار و باین مسطر از آن زمان
 مجرب باشد و حدیثی چند دارد و هر یک از آنها را با پنجه و خط بر برد و در غایت پروردگار را کسر
 گذشته و گویند ای فرزند که ترا که زنده ما کرد و این بدرد را حکمت بنامه ترا فرموده با چه کار کنی
 معافی نرود دیده و اینها نیز که مخلوق تواند خدمت کما بهای کشیده با چه خلقی بودا و اینها چنانچه خطا فرموده بیا
 دلت و دهرت داده و اینها چه نیست با عرق نهاده ما را چه سان بخت آیدش انما الله و اینها را با چه در چه
 مکنش بر دانه و سخن ما را در چه نیست و اینها را با چه بخت آفریده با چه حاجت اطوار و اینها
 چه حاجت آثار با چه حشرات و اینها چه آفات با چه خفا و نظری و اینها چه در او طبعی با چه نفاق نزدی بنا
 چه اتفاق جزوی عطفه فرموده **الحکم لله الواحد القهار**

دو نسخه باشد که اینها هر دو برای زودت و سخت ظاهری نیست زیرا که زودت و سخت عطفه در هر دو ظاهر است
 موجودات بلکه آنچه حرمت و اقدس که شبانه روز در گزند قهر و عیش بای مابین و فداوت عوام و رفاه و
 چه عطفه نسبت باین گشت (کرد) در پشت در مانده خوردیم از هر گانه منسایع و دایع جدید و فدایت علم و دست
 که با تبه دین کلید زودت کوفت بر خود نام واضح و مبرهن گشته و که پیشی حرام انوار با اینها میزان که است

هر چند خود را از وضع و دلالت کلام منبذیه و با بصدیق **الکلام بجز الکلام** حین تحریر چنین بنظر
 رسید که یک شش زندگی علت کرد و بخواه آوری نامی مشدد اگر در دلالت عیال یا زودتین است
 (صمدی از عودک و صاحبان الملک زودت چند) بسطت طبعی بعد از کمال گرفتاری بمرض یا بر ستم
 بسیار که تقریباً پنج دوشش فزونی مسافت داشته خرمیت نماید بیضینه مسافه با برینه عودک بر نیکه
 چایه روی اعلی غزالی راه با کمال میرود و بخت بخود و شمار دلهایم شمرد بر حسب آداب و افه که آفته مشرف
 سقایه بای آفرام واجب برده باشد با حالت گفت صریح

دیتنه‌وی (۱۷) غزه‌لی تازه‌ی

(ئه‌دهب - میسباح دیوان)

ئه‌م چه‌پکه شیعره تازه دۆزراوده‌یه‌ی (ئه‌دهب)م له‌سه‌ره‌تای مانگی حوزه‌یرانی (۲۰۱۰)، له‌ ریگه‌ی بنکه‌ی هه‌میشه پر به‌خشین و خۆشه‌ویستی (بنکه‌ی ژین - سلیمان‌ی)یه‌وه ده‌ست که‌وت، که نووسه‌ری دل‌سۆز: د. ئه‌فراسیاب هه‌ورامی، ماوه‌یه‌ک به‌ر له‌مه‌رگی کتوپر و چاوه‌نوارنه‌کراوی، بۆ بنکه‌ی ناوبراوی ناردبوو.

ئه‌م چه‌پکه شیعره، (ئه‌دهب) خۆی و به‌ ده‌ستنوسی خۆی و به‌زه‌خره‌فه‌یه‌کی ره‌نگاوپه‌نگی زۆرجوان و هونه‌ری رازاندۆته‌وه، که بریتییه له ژماره‌ی (۱۷)هه‌ڤده غه‌زه‌لی خۆی بۆ کونسول‌ی رووسیا له سابلاغ (مه‌هاباد) ناردوو له کۆتایی غه‌زه‌له‌کاندا، بۆنه‌و میژووی نووسین و ناردنی ئه‌م غه‌زه‌لانه‌ی به‌مجۆره نووسیوه :

(در شب سه شنبه دویم شهر ذیحجه الحرام مطابق سیچقان^(۱) نیل^(۲) سنه و یکهار و سی هجری قمری تسوید این اوراق که عبارت از هفده غزل اشعار کردی و گفته‌ء این بنده عبدالله مکرى متخلص ب (ادب) است باتمام رسیده و تقدیم حضور مبارک جناب جلالتماب کاپتان دوپلاس کونسول مقیم ساوجبلاغ مکرى گردید انشاءالله مطبوع طبع اجل عالی خواهد شد. فی تاریخ فوق).

واته : (له‌شه‌وی سی شه‌مه: دووه‌می مانگی زیججه‌ی حه‌رام، ریگه‌وتی سالی مشک: هه‌زارو سی سه‌دو سی - ۱۳۳۰ هیجری قه‌مه‌ری - که به میژووی زاین ده‌کاته : ۱۹۱۲/۱۱/۱۲ -، له نووسینه‌وه‌ی ئه‌م رووپه‌رانه بوومه‌وه ، که بریتین

۱- سیچقان: واژه‌یه‌کی تورکی یه، به‌مانای (مشک)

۲- نیل: واژه‌یه‌کی تورکی یه، به‌مانای (سال) و هه‌ردوو وشه‌که‌ش پیکه‌وه به‌مانای (سالی مشک).

له هه‌قده (١٧) غه‌زه‌لی شیعی کوردی و له‌لایهن ئەم به‌نده‌یه‌وه: عه‌بدو‌ل‌لای موکری و ناسراو به: ئەدهب – بیژراون، پیشکەش به حوزوری موباره‌کی جه‌نابی جه‌لاله‌تمه‌تاب کاپتان دوپلاس، کونسولێ نیشته‌جیی^٣ ساوج‌بلاغی موکری کراون. پشت به‌ خوا، لای ئەو پله‌ بال‌ایه‌وه جیی په‌سند ده‌بی. له‌ میژووی سه‌رووتر ناماژه‌پێکراودا^٤.

ئەم چه‌پکه‌ غه‌زه‌له‌ی (ئەدهب)، له‌کاتی سه‌رله‌نوێ چاپ‌کردنه‌وه‌ی دیوانی (ئەدهب) دا، به‌راوردیان له‌گه‌ڵ نوسخه‌ چاپ‌کراوه‌کانی دیوانی (ئەدهب) دا پێدکری و لیک‌کۆلینه‌وه‌و په‌راویزی پێویستیان بو‌ ده‌نووسری.

٣- ئەگه‌رچی (ئەدهب) ئەوه‌ی لی‌ده‌دا ناماژه‌ پێنه‌کردوه‌، که‌ کاپتان دۆبلاس – که‌ له‌ سابلاخ نیشته‌جی یه‌ – کونسولێ کامه‌ ولاته‌! به‌لام به‌وه‌دا که‌ ئەم چه‌پکی (١٧) هه‌قده‌ غه‌زه‌له‌، د. نه‌فراسیاب هه‌ورامی له‌ نه‌رشیفی رووسیاه، بو‌ (بنکه‌ی ژین)ی ناردوه‌، بۆیه‌ ده‌بی کاپتان دۆبلاس، له‌ سالی (١٩١٢ز) دا، کونسولێ نیشته‌جیی (رووسیا) بووبی له‌ سابلاخ.

٤- له‌ناو ئەو (١٧) هه‌قده‌ غه‌زه‌له‌دا، شیعیان تێدایه‌، که‌ له‌ هه‌یج یه‌کیک له‌ دیوانه‌ پێشتر چاپ‌کراوه‌کانی (ئەدهب) و له‌ هه‌یج ده‌ست‌نووسیکی تری (ئەدهب) و تایبه‌ت به‌ (ئەدهب) دا به‌رچاو نه‌که‌وتوون. جگه‌له‌وه‌ی به‌وه‌یه‌وه‌ که‌ ئەم (١٧) هه‌قده‌ غه‌زه‌له‌، به‌ خه‌تی خودی (ئەدهب) و وه‌ک هه‌لبژاردی خۆی، له‌ناو تێکرای شیعیرو غه‌زه‌له‌کانی تریدا، نووسیونی و به‌دیاری ناردوونی، ئێمه‌ش هه‌ر ئەم ده‌ست‌نووسه‌ی (ئەدهب) مان کرده‌ بنه‌مای پێداچوونه‌وه‌و راست‌کردنه‌وه‌ی ئەو غه‌زه‌لانه‌ی تری (ئەدهب)، که‌ هاوکات له‌م چه‌پکه‌ ده‌ست‌نووس و له‌م لاپه‌رانه‌ی نیستیای به‌رده‌ست‌اندان.

ئەى ھەددى كېريات، ۋەراى فەھمى ماسىۋا
 ۋەى ھەصرى ئىعتىلات لە ۋەھمى مە، ماۋەرا
 چىكەم! ئەگەر نەكەم سەرى نامە، بەنامى تۆ
 چ بلىم! ئەگەر نەلىم سەرى دەفتەر: ھُوَ الْعُلَا
 ئەوۋەل ئەتۆى و ئاخىر ئەتۆى، ھەرچى ھەى، ئەتۆى
 نەت ئىبتىدا لە ئەوۋەل و نەت ئاخىر، ئىنتىھا
 خەللاقى ئىنس و جانى يورەزاقى دام و دەد
 سەتتارى عەىب پۆش و خەتا بەخشى (ذُو الْعَطَا)
 تۆى سانىعى بەدىع، لە يەك قەترە ئاۋى خام
 چەندىن ھەزار چىھەرە، دەكەى: يەك لە يەك جودا
 تۆى موبدىعى موحىتى سەماۋاتى سەرنىگون
 تا كەشتى بى كەواكىبى تىدا بىكەن شەنا
 سەتھ و فەزا، ئەگەر بەنەزەر پىر مەئائىن
 (لَا شَيْءَ غَيْرَ ذَاتِكَ فِي السَّطْحِ وَالْفَضَا)
 گەر دوو جىھان بەضدى قەزا، مەشۋەرەت بىكەن
 ئانى بە غەبرى ھوكمى قەدەر، ناگەرپى قەزا
 گەر نۆسىپەر و ھەفت زەمىن بىنە يەك زىان
 يەك زەرە، كەى سەنابى سىفاتت دەكەن ئەدا!

خوانیکه نیعمه‌تت، به‌سه‌راپایی دوو جیهان
 لهو خوانه، هه‌رک‌ه‌سیّ به‌قه‌ده‌ر قیسمه‌تی ده‌با
 تۆی خالیقی غه‌فوور و ئه‌مه‌ه‌بدی پر قسوور
 تۆی واهیبی عه‌تا وو ئه‌مه‌ه‌: ساچیپی خه‌تا
 گه‌ر تۆ، گوناھی ئیمه‌ نه‌به‌خشی، به‌مه‌غفه‌ره‌ت
 کیپی دی هه‌یه‌ به‌چینه‌ په‌ناھی به‌ئیلتیجا؟
 غه‌یره‌ز ئه‌وه‌ی موقیپه‌ه‌، به‌حه‌ققییه‌تت (ئه‌ده‌ب)
 کوا تاعه‌تیّ که بیبیّ به‌پۆژی جه‌زا، سزا!
 خۆت ده‌ستگیری گومپه‌ه‌ه‌ و عاسیی، به‌په‌همی خۆت
 هه‌ر خۆت مه‌گه‌ر ئه‌مه‌، له‌ مه‌عاصی بجه‌یته‌: لا

ئەگەر تووبايە وەك تۆ، جەننەت ئارا
 لە سايەى قامەتى تۆيە، نىگارار
 چە سىحرىكە! بەدوو زولفى چەلىپات
 كە مەقبوولتى، بەئىسلام و نەصارا
 لە دۇدا: ئاتەشىكى عالەم ئەفرۆز
 لە ديدە: گولشەنىكى عالەم ئارا
 ھەتا دوورم، دەلېم دەتگرمە باوھش
 كە دېمە پروپەرۋى تۆ، نىمە: يارا
 نەھانىي بوو لە دۇدا سوزى عىشقت
 لە دوودى سەرمەوھ بوو ئاشكارا
 بەدېدارت، ئەگەر تارى لە زولفت
 بەمولكى (كەي) بەدەم، يا تەختى (دارا)
 بەخوئىنى من، ئەگەر سەرخۆش دەبى تۆ
 وەكوو جامى سەبوحى بى گەوارا
 لە جەورى تۆ، دلم نەشكاوھ، قەت من
 عەجەب لەو شىشەيەي نەشكا، بەخارا
 دەلېم: جانا، مودارايەك، دەفەرموى!
 دەگەل عاشق، ئەگەر بووبى مودارا
 (ئەدەب)، بەو غايەتى تۆ پاي بەندى
 بە فرىادت بگا شاھى بوخارا

نه برۆیی که شیده له په نا طور په یی سهودا
 ماهیکی نهوه، گۆشهیی کیشاوه له شهودا
 فەرمووته: ده بی گیان به فیدای تیغی برۆکه م
 نهی ماهی دوو ههفته، به مننت موژدهیی نهودا
 خال و خهتی رهنگینی بهر نهو گهردهن و سیندت
 شایستهیه سه د تهعنه، له خال و خهتی کهو دا
 نه مشهوه، که گوتم: دهردی دلّم، چی ههیه دهیلیم
 حهیفی، که ده می وهسلهتی تو، کورته له شهودا
 نه مزانی چیه سپری دههانی وهکوو نوقتهت
 خۆی نوقتهیی مه وهووم و جیهان قهیدییه لهودا
 هه مدهرس که نین: بهختی من و چهشی سیاهت
 بوچی وهکوو یهک پۆژ و شهون، ههردوو دهخهودا!
 سوئی، که دوی مهنعی نه مهی کرد و مهلامهت
 نه مپۆ له خهرا باته، عه مامه ی له گرهودا
 هه رچهنده مهتاعی سوخن، نه م عهده که ساده
 نه ما گوهری شیعری (تهدهب) هه ر له برهودا

قەت بووە دلّبەری مە، جارێ لەمە یاد نەکا؟
 بەسەلامی، بەپەیامی، دلّی مە شاد نەکا؟
 ئەدی خودا عەشقی ... بەچە دلّ خۆزگە بەوێه^ه
 کەس خەرابەدی دلّی خۆی قەت بووە ئاباد نەکا؟
 رەهەرەوی بادیهیی عیشق، بەپێی شەوق ئەوێه
 فیکرەتی رەحمەتی رێ و راحیلە و زاد نەکا
 عاشق و مەنزەل و مەئوا! ئەمە لافیکە درۆ
 عاشقی سادق ئەوێه: خانە لە بونیاد نەکا
 وەك دەلّین مەیلی بەتازادیی بەندانە، گوڵم
 گەر منم بەندە، خودایە قەتم تازاد نەکا
 چی دەبی جارێ ئەگەر رێ بخەیه خەستە دلّان
 با لە دووری، دلّی هێند نالە و فەریاد نەکا
 سایەیی لەو قەد و بالایە بخە سەحنی چەمەن
 تا چ کەس سەیری قەد و جیلوویی شمشاد نەکا
 جەورەکەت خاریجی قانونە ، دەفەرمووی: مەکە داد
 چی بکا جەورکەشت ، جارێ ئەگەر داد نەکا
 تا نەسیمێ لەسەری زولفەوێ دی، چاترە سوز
 بۆیه سووتاو دەبی، روو قەت بەتەرەف باد نەکا
 هەر کەسێ دیدەیی وەك شەتتی منی دیبێ (ئەدەب)
 رەنگە قەت سەیری (کۆر) و (دیچلەیی بەغداد) نەکا

گەر مه تله عه بو ماهی موقه ننه ع، چه هی نه خشهب
 ماهی مه، تلووعی له چه هی غه بغه به ههر شه ب
 گوئزاری جه ماله، موته شه ککیل به دوو سونبول!
 یا به دره دره خشه نده، له مابهینی دوو عه قره ب؟!
 نهی سه روی چه مانی قه مه ری نووری، قه مه رپو و
 وهی خونچه ده هانی شه که ری نوتقی شه که ر له ب
 تاکه ی به جه فا، ئیمه خه تابار و گونه هکار
 تاکه ی به سته م، ئیمه گرفتار و موعه ززه ب؟
 گەر لوتفه، هه تاکه ی ده گهل ته غیاره خیتابت!
 گەر قه هره، هه تاکه ی منی بیچاره موخاته ب
 سه دده هیفی که بو دهردی دلئی مه، ده می وه سلت
 فرسه ت که م و شه و کورته و توولانییه مه تله ب
 گەر باده، فهرجه خشه، به یادی له بی توّیه
 نه شه ی چیه، بی شه هدی له بت: جامی له باله ب!؟
 گەر لومدیه، گەر مه نعه، نه گەر کفره، گەر ئیسلام
 گەر تابعی قانونه، نه گەر خارچی مه زه ب
 تا جان له به دهنه دایه، (ته ده ب) توّ ده پهرستی
 زونناری ملم: زولفی خدمت، قیبله مه: غه بغه ب

ئەى شەككەرىن دەھانى شەكەر نوتقى، لىۋ نەبات
 شىرىن ھەموو شەمايل و شىرىن ھەموو ئەدات
 جارى لہ حالى خەستە دلانت بە نازەوہ
 بۆچى دەبى نەپرسى، كە چۆنن لہ خاكى پات!
 جان و سەرم بەبادى فەنادا لہ خاكى رىت
 نەمزانى تا سەرت نىيە، ئەى بى بەقا: وەفات
 عومرىكى بى لەبت گوزەرا، بۆ مە مردنە
 وەك مردنى بەرابەرى تۆ، بۆ مەيە حەيات
 پارەب! دەبى ھەر ئەمن و ئەتۆ بىن و بى پەقىب
 بگرم، لہ گەردنى بچەم، ئەو زولفى تا بەتات
 وەعدەت بەوہسل بىننىيە جى، ھاتى دەولتەتە
 چ بگەم ئەگەر نەھاتى! چ دەكرى دەگەل نەھات!
 بۆ ئىمتىيازى بەينى من و جەمعى عاشقان
 يدك بووسە كافىيە، كە كەرەم كەى بەئىلتىفات
 خوئىنى منت حەلالە، بەشەرتىكى خۆت بلىتى:
 ماچى لەكونجى دوو لەبى خوئىنمە، خوئىن بەھات
 شام و سەھەر دوغاتە (ئەدەب) بۆ ويسالى يار
 جارىكى وا نەبوو، بەئىجابەت بگا: دوغات

ساقیا! جانم فیدای جیلوهی قهد و ئەندامە کەت
 تا سەحەر گاهان پەیاپەیی بیۆ لەبالەب جامە کەت
 چاوە کەت جامی شەراب و ماچی لەب: بادام و قەند
 جامە کەت دا، یدە مەزەش لەو گۆلشە کەر بادامە کەت
 جامی مەدی لەب ریزکە، با تێپی کەوی عەکسی جەمال
 تا ببینی چۆن لە هەننەت، جەمە: سوێح و شامە کەت
 خالە کەت مەحوە لە تیشکی تەلەتەتی مەه، ئەلە جەب
 ئیحتیراقی زوهره واقیع بوو، لە ماھی تامە کەت
 کەدی دەبی شو تا سەحەر، هەمبەستەری من بی و ئەمن
 بیکە مە بالین: شە دەی زولفی حەریری خامە کەت؟
 مودەتیکە مەیلی جارانت نییە جانا بە مە
 گەرنە، جارێکم دەدی، یا نامە، یا پەیغامە کەت
 خالی تۆ، دانەهی فەریب و زولفە کەت: دامی بە لا
 مورغی دل، چوو دانە بچنی، کەوتە حەلقەهی دامە کەت
 گەرچی بی شیرینی نامت، مەزەهی نابی کە لام
 هەر لەبەر تەعەنەهی پەقیبانە، کە نابەم نامە کەت
 پێش ئەوێ بێرم، وەرە دیداری ئاخەر لیت بکەم
 مە یخە دیدار ئاخەرەت، ئەو بەندەیی ناکامە کەت
 بو بە تیری غەمزە کانت، زەخمی دیکەم لێ دە دەهی؟
 خەستەییە وێستا (تە دەب) سەرتۆژی نەبوو زام — کەت

عومر گه بییه تاخر و ماچیکی جانانم نه کرد
 یهك نه زهر تیرم ته ماشای ماهی تابانم نه کرد
 دامه نم پر خونچه بی فرمیسکی گریانه و قه تم،
 خونچه بی لهو گولشه نی خندان له دامانم نه کرد
 نه شته به خشی رۆحه باده ی له علی جانان، یا العجب
 بۆچ نه من قهت لهو مه یهم، قه تریك له فنجانم نه کرد
 کی شه ویکی هه مده می نه منی نزاری خهسته بوو
 تا به تاه و ناله وه، تا رۆژ هه راسانم نه کرد؟
 نه ی نیگاری بی وه فا، چه ندم جه فای تو دی و نه من
 یهك سه ری موو، قهت خیلافی عه هد و په پیمانم نه کرد
 تا له بی له علی نه تو م دی، بهو له بی له علت قه سه م
 قهت چ جار ان یادی یاقووتی به ده خشانم نه کرد
 سو بده م هاتم به شانیه کی کم، سه ری زولفی سیات
 چونکه (با) نامه حره می تو بوو، په ریشانم نه کرد
 تیری موژگانته له دلدا، غه مزه که ی تو یه، ده وای
 ئینتیزاری مه ره می تو بوو، چ ده رمانم نه کرد
 لهو ده مه ی چاوم به گولزاری جه مائی تو که و ته قهت خدیائی گولشه ن و یادی
 گولستانم نه کرد

وه سلی تو م نه و وه له که دی، نه مزانی هیجرانی له دوون
 له زه ته خولدی به رین بوو، یادی نیرانم نه کرد
 نهو ده مه ی ماچی له بت، خه و فی عیتابی تو م نه بوو
 خاته مم پی بوو، که من یادی (سه لیمان) م نه کرد
 تو گوته: مه رجانه لیوم، من گوتم: جانا، به های!
 غه بیری نه م سه و دایه جانا، من چ تاوانم نه کرد
 چه نده واعیز، وه عزی دا و فه رمووی: که (العشق جنون)

چ پادەبى، كە بېرسى دەمى له حالى نزار!
 فيداى خونچەبى زارت، ھەزارى ۋەك منى زار
 دللى من و سەرى زولفت، دوو تەوئە من ھەمزاد
 نە ئەو دەمىكى سكوونە، نە ئەم دەمىكى قەرار
 چ پەونە قىكى ھەيە گول، بەپىنج رۆژە دەوام!
 بەھارى تەلعدتى تۆيە، گوللى ھەمىشە بەھار
 بەدەورى گولشەنى حوسنت، دوو خال و دوو گيسوو
 دوو زەنگبار غولامن، دوو عەنبەرىنە ھەسار
 بەخاكي پات، مەگەر ئەو دەمە بگا: سەرى مە
 غوبارى پەيكەرى خاكي، بگاتە چەرخى چەھار
 مەماتى دەرگەھى تۆ، دۆزەخە ئەگەر! ئاسان
 ھەياتى بى له بى تۆ، جەننەتە ئەگەر! دشوار
 ئەوئەندەبى كەوا، پەقەب لە ئىمە دلگىرە
 ھەزار ئەوئەندە بەدىدارى تۆ، لەوم بىزار
 لىقايى يارى موافىق، غەزائىكە بۆ رۆح
 ھەرا، لە سوحبەتى ناكەس، پەفيقى ناھەموار
 لە نىشى ئەفەى و ئىشى موساحبەى نادان
 موخەببەرى كەن: (ئەدەب) گەر، بەسەر دەچى بۆمار

ئەى يادى لەبت، ھەمدەمى شەوگارى درازم
 ۋەى زولفى خەمت، يەك بەيەكى مەحرەمى رازم
 شەوگاره دە خەودا، بەخەيالى روخ و گيسوت
 گا مەجمەرە ئەفروز و دەمى چەنبەرە سازم
 تىرى موژە دللۆز و غەمى ھىجرە جگەرسوز
 تۆ خۆت بەدە ئىنساف، دەگەل كېھە بسازم!
 ھەرچەندە برا پاي ئومىدەم لە جەنابت
 ديسان بەسەرى زولفەۋەيە: دەستى نيازم
 مېھرى روخى زىبات بەئەفسانەيى زاھىد
 دەرناچى لە دل، زەھمەتى بېھوودە، چ لازم!
 مەحكومىي بەندە، بەشەھان پەسمە، بەلا من
 مەحموودم و بەندەى سەرى دوو زولفى ئەيازم
 كەعبەى ئەمدلى ئەھلى ۋەفا، تۆى بەحەقىقەت
 بنوارە من و پەنجى بىابانى (حىجاز)م
 بەم تەرزە، كە تىرت لە دللى مە گوزەرى كرد
 زىبەندەيە بەو شەست و كەماندارە بنازم
 ھەر تاۋە بەرپەنگى بە (ئەدەب) خۆ دەنوئىنى
 ھاوارە لە نەپەنگى بوتى شوعبەدەبازم

جانا ! وەرە تا جانى عەزىزىت بەفېداكەم
 جارېكى ئەدا و سەد كەرەتېشىت بەقەزاكەم
 لايى كەششى غەمزەتە، لايى يۇرشى مووت
 لەو نېۋەوہ داماموم، ئەمن روو لە چ لاکەم!
 تا مەحرەمى ھەر چىن و خەمى طورپەيى تۆبم
 پېتوہم قەدەرى ھەمنەفەسى بادى سەبا كەم
 رەنجوورىى من، دوورىى گول قەندى لەبى تۆن
 بېتوودەيە خۆم رەنجە بەحەبب و بەدەواكەم
 فەرمووتە لە پاش مردنى من، دېيە مەزارم
 مردم بەخودا، ھېندە بە ئەو وەعدە دوعاكەم
 خەيمەى دللى مە، تەنگە بەلەشكرگەھى عېشىقت
 پېتوہم كە فەراخور بەسوپەھ، بارە بېناكەم
 ھەر نامە سىيا جەننەتېيە، گەر وەكوو زولفت
 چاتر كە بەعدەمدەن ئەمنېش نامە سىياكەم
 مەعلوومە كە تەئسېرى نېيە، نالە لە لاي تۆ
 چ بلىم ! چ بكەم ! بۆچى فەغان! بۆچى ھەراكەم؟
 مەعشوقە لە لا، جام بەكەف، مەنزلى خەلۋەت
 چىدى ھەيە نېعمەت ! كە تەمەننا لە خوداكەم؟
 شەرتى (ئەدەب)ە، جانى فېداى ئەو كەفى پاكا
 بتوانم ئەگەر لەوسەرى گېسووتى رەھاكەم

هاواره! له بهر گەردشی دەور و سته می تۆ
 فه ریاده! له بی میهری ئه بیام و غه می تۆ
 تا له حظیه کی سایه بی تۆ، بیته سهر ئیمه
 وهك زولفی که جت بۆیه ده کهومه: قه ده می تۆ
 سه د میحنه تی تۆم (دی) ، نه شکا شه رت و قه رارم
 کوانی به فیدات: ئه و هه موو عه هد و قه سه می تۆ!
 مه دحی خه تی تۆ، زینه تی دیوانه، که ده فته ر
 گو نجایشی بی، بۆ خه تی میشکین په قه می تۆ
 بی عه یبه سه راپا، قه د و ئه ندامی له تیفه
 عه یبی که هه ته، لیتمه، که می زوود په می تۆ
 سه د خۆزگه به ئه و وه قته، که تۆم یار و منیش بووم
 مه حره م به هه موو چینی سه ری زولفی خه می تۆ
 عاشق نییه هه ر کهس، له جه فای یاری بنالی
 ئارامی دلئی ئیمه یه: په نج و ئه له می تۆ
 جانم، به به های ماچی له بت حازره قوریان
 مه نواره: که م و زۆریی، که می مه و که ره می تۆ
 ئیمکانی (ئه ده ب)، هه ر: سه ر و جانیکه، وه گه ر نا
 حه ددی چیه جان بیته به های ماچی ده می تۆ

٦ - له ده ستنوسه که دا (دی) نه بوو، خۆمان بۆمان زیاد کردوو.

خالی سیده‌هی تۆ، له‌سه‌ر ته‌و عاریزی مینوو
 داغی‌که له‌ه‌سه‌ره‌ت، به‌جگه‌ر لاله‌یی خود پوو
 نه‌برۆ و روخ و دیده و خالی خه‌می گیسووت
 قه‌وسه و قه‌مه‌ره و زوهره و په‌روین و ته‌رازوو
 شیری ده‌شکینن نیگه‌هی چاوی غه‌زالت
 نیرووی غه‌زه‌نفر، که به‌سه‌ر په‌نجه‌یی ئاهوو
 مه‌نظوو له‌ عومری مه، ئیمپۆیه: که تۆم دی
 عومریکی به‌بی ته‌لعه‌تی تۆ، چوو، به‌هده‌ده‌ر چوو
 هینده‌م نییه‌ فوره‌سه‌ت، شه‌وه‌کیی وه‌سلی جه‌مالت
 بتوانم ته‌دا که‌م غه‌می هیجرانت، ته‌وی بوو
 پئی طوره‌یی خوینخوا‌ر مه‌ده، هینده‌ به‌روخسار
 ته‌و جه‌ننه‌ته، حه‌یفی که ده‌یته‌سپیری به‌هیندوو
 په‌نجووری هیجرانی (ته‌ده‌ب)، بی له‌بی شه‌هدت
 باوه‌ر مه‌که‌ گه‌ر بیته‌و شیفای بی به: ته‌ره‌ستوو

من له دنيا دا هدر تهو يارى وه فادارم بهسه
 تهو دلآرامم بهسه، تهو يار و خه مخوارم بهسه
 بکه نه موختارى گه نجى عالم و کونجى له بى
 خه نده بيه لهو دوو له بى له على گوه ربارم بهسه
 دهردى بيه دهرمانى عيشقت، بو دلى زارم بهسه
 جهور و ميحنهت تا به گهنگى، رهنج و نازارم بهسه
 دهردى بيه دهرمانى عيشقى، گهر دلى کردوم نزار
 غه مزه بيه لهو چه شى بيمارى پهرستارم بهسه
 با نه بم مه حره م وه کوو بولبول، به ههر ته سرازى گول
 له حزه بيه سه يري گوللى گولزارى پوخسارم بهسه
 با نه بيه ته مساله کهت غه يري ستم، دهرحق به من
 يادى شهو گارى ويسالى لوتفه کهى پارم بهسه
 بو به ته حرى کهى ره قيببت، زه خمى دیکه م ليده ده ديت؟
 بهو خه مى ته برۆت قه سه م، زه خمى ته وه لا جارم بهسه
 بو چمه ميننهت له ناهووى کيشوهرى چين و خه تا!
 رايجه بيه لهو طور په بيه وه ک ميشكى تاتارم بهسه
 دل به را! فه رمو ته: بيه قه ندى له بى تو، چون ده ژيم؟
 زيکرى قه ندى ليوت و تیکرارى گو فتارم بهسه
 ماته مى کوژرانى خوم ناوى، ته قاريب بيگرن
 زولفى ميشکينى سيه هپوش و عه زادارم بهسه
 ناشناى بيگانان نام، تو که لي م بيگانان بووى
 ته عنده بيه ته عدا و لؤمه يار و ته غيارم بهسه
 تازه من دهر به ندى نام و نهنگى خوم بوچى بيم
 ئيسمى رسوا بيه، سه رى کولان و بازارم بهسه
 تا (ته ده ب) به سته ي که مه ندى زولفى مه فتولت نه بوو
 نه ي شه کهر له ب، بوچى نه ت فه رمو: گرفتارم بهسه؟

ئەو جەعدى موسەلسەل، كە لەسەر چيهرە بلاۋە
 ھەر دانەبى سەد سىلسىلە، سەد ھەلقەو داۋە
 ھىرەت نىيە پابەندىيە مە، بەو خەتتى زىبائى
 پۆزى ئەزەلى ئەو خەتە، وا بۆمە كشاۋە
 گريانى بەيانانى منە، عىللەتتى خەندەت
 مەعلومە كە پشكووتنى خونچە، بەشەواۋە
 قەترەى عەرەقى جەبھەتە، نەقشى قەمەرى پرو
 يا تەلەتتى خورشىدە، موجدەدەر لەسواۋە!
 فەرمووتە نەلىم نوكتەبى عىشقت بەرەقىبان
 ئەم ئاتەشى سوزەندە بەمن چۆن دەشەراۋە!
 ئاشوفتەگىي خۆم بەسە، ئەو زولفى سىيەھ فام
 بۆچى بەشەو و پۆز، دەگەپى لىم، بەچراۋە!
 تەرغىبى عىلاجەم دەكەى و بىخەبەرى لىم
 چارەى دلى بىچارە، نەماۋە بەدەواۋە
 سەردان و گەيشتن، بەويسالى لەبى لەعلت
 نرختكە لە بازارى ۋەفا، بۆ مە براۋە
 بۆ شەككەرى خامت، كە نەبوو چارى بكا خەم
 ئەم جىسمى نزارەم لە نى دىدە تواۋە
 بىستوومە، كە: شىرىنە بەرى سەبر لە ئەنجام
 ئەمما بەمن، ئەو دارە، بەرى لى نەچناۋە
 كى بىت و بكا جىلوە، لە لاي تو، كە نەزاكەت
 جامىكە دەلىنى بەو قەدد و بالاىيە براۋە
 سەودابى سەرى طورپەتە، جانا لە سەرىدا
 مەنعى مەكە ئەمپۆكە (تەدەب) فەكرى بلاۋە

ئەو زولفى تابەتا، كە پەريشانى شانەيە
 ھەر داوھ، بۆ خەرايىيى دۆ، يەك نيشانەيە
 مەمەكت: ھەنارى نەورپەسى بى دانە، ئەلەجەجەب
 غەبغەب: تورنجى كال و لەبت: نار دانەيە
 خالى سىيەھتە، نەقشى دەمى دورجى گوھەرت
 يا: ھىندوۋە، قەراۋلى دەورى خەزانەيە؟
 سەد مەرحەلەي تەفاۋەتە، ۋەعدەي ويسالى تۆ
 تا ئەو بەھەشتى ۋەعدە، كە ھەر جاويدانەيە
 مەيدە بەدەم بادی سەباۋە، سەرى زولفى تابەتا
 با تىك نەچى لە مورغى دۆ: ئەو ئاشيانەيە
 كىشتى ئومىد ھاتە بەر، ئەما چ فايده!
 دايم پەقىبى تۆ، لەمە، داسى پەمانەيە
 تىكەل نەبى ھەتا غەمى: تازە ۋ قەدىمى تۆ
 جەعبەي دۆم، كە جىپى غەمتە: خانە خانەيە
 جانم بەھاي ماچى لەبت دا، گوتت: كەمە
 قەسەت كەمىي (بەھا) نىيە، بەلگە بەھانەيە
 بەعدەز لەئىم: سىم ۋ زەرە، يادگار ۋ بەس
 بەعدەز مە، يادگارى ئەمەش: ئەم قسانەيە
 ساحىب ھونەر: لە زاويەو ۋ بى ھونەر: بەكار
 چبەكم خودا! لە كەچ نەزەرىي ئەو زەمانەيە!
 جەورى زەمانە خوشە، (ئەدەب) تەعنە لى گەپرى
 تىرى جگەر، مەلامەتى ئەو ناكەسانەيە

خزمه! لهو دنيایه دا، بۆ قهت كهسى يارم نهدى!
 ههمده ميكي مه حرهم و قابيل به نه سرارم نهدى!
 ههركه سى لافى له يارىيى دا، كه تيفكريم نه من
 باطنى وهك زاهيرى مەزموونى گوفتارم نهدى
 ههه فریشته ته لعه تيك فه خرى به زييايى ده كرد
 ته رزى رهفتارى موطايق حوسنى روخسارم نهدى
 كامه بوو نهو يارى جانيى مه، ده گهلا مه عاقيبهت
 بى حقوق و سپله و و حهق ناننگه هدارم نهدى!
 كامه شهه بازه، كه پهروازى به بالى سه فوه ته
 تا به چاوى خۆم له سهه سهه لاشه مردارم نهدى!
 كامه زاهيد بوو له سهه سهه ججادهيى ته قوا، كه من
 سهه كه رته پنهان قه دهح، په پياو و مه پخوارم نهدى!
 كى وهكو (مه نصور) گه ييه مه رته بهى سوكر و فه نا!
 تا به ئيغواى عامه وه، ناحق له سهه دارم نهدى
 واعيزى وا، ده چته سهه مينبهه، به قه سدى مه وعيزه
 يهك سهه ده رزى موافيق وه عزي كردارم نهدى
 سهه عد و نه حسه، گهه قرانى سهه بهى سهه ياره، بۆچ
 قهت نه من غه يري به لا، چى ديكه ئاسارم نهدى!
 موخته سهه هيندهى له دنيا دا، كه تيفكريم (ته دهه ب)
 كهس به وه جهى ته سميه يى ئيسىمى سزاوارم نهدى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ایک کبریات در انفسم ما
 چکم اگر نکم سیر نامه بنام تو
 اول انوی و آخر تو هر چه بی تو
 خلاق نسین جانی و رزاق ام و
 توی صانع بدیع له یقطره او جام
 توی بسدغی محیط سیمات نیرنگون
 سطح و نض اگر بنظر بر ما شن

و یکهر اعتلات لو همیمه ما و را
 چسبیم اگر نلیم سر دوش بر هوا
 نت استاله اول و نت آخر اش
 ستار عیب پوش و خطا بی و
 چندین بنسار صحره دکی یک یک یک
 ناکستی کو اکی تید ا بکن شنا
 لاشی غیر ذاتک فی ارض و انفسنا

گرد و جھان بصد قضا مشورت
 گزینہ سپہر و ہفت زمین بنہ کربا
 خوانی کہ نعمت لبر اپی دوجھان
 نوی خالی غفور و امہ عبد پر
 گرتو گناہ ایہہ بخشش مغفرت
 غیر از وی مقہہ بخشش ادب

اپنی بغیر حکم قدر ناگر سے قضا
 یکذره کے شای صفات دکن ادا
 لو خوانہ ہر کے بقدر قسمتی دبا
 نوی واسے عطا و امہ صاحبی خطا
 کی دی ہیہ بچنیہ جنابی بالتجا
 کو اطاعت ہے کہ سپہی برور خراسنا

خوت دستگیر گمہ و عاصی برجم خوت
 ہر خوت مگر امہ لعاصی بختیہ لا

اگر طوطیہ دک توجہت آرا
 چہ سحر بکہ بدوز نفی حلیت پاپا
 لدل و آتشیکے عالم افروز
 بہت دورم دلیم دگر مہ باوش
 نہانی بو لدل و انور عشقت
 بدیدارت اگر تارے زلفش
 بنجہ نے من اگر نہ خوش دبی تو

سیایہ قامتی تو یہ نگارا
 کہ مقببولی باسلام و نصارا
 لدیدہ گلشنیکے عالم آرا
 کہ دیمہ رو بروی تو نیمہ یارا
 لہ دودی سر موه بو اشکارا
 بملکی کے بدم یا سحت دارا
 و کو جسام صبوحہ بی گوارا

بجور سے تو دلہم نکا وہ قطع
دلیم جانامدار ایسے دروٹو

عجب لوشیہ بی نکا بخارا
دگل عاشق اگر بوبے مدارا

ادب بوغایتی تو پای بشک
بفرادت بگاش ہی بخارا

قط بوہ دلبر میہ جاری لمہ یاد نکا
ایسدا عشق سخارہ سچہ دل خور کبوی
رہروی باد یہ عشق بہ سے شوق
عاشق منزل ماوی امہ لافیکہ در
وک دلین میسے بازادی بندانہ
چہ دبی جاری اگر ری سنجہ خستہ دل
سایہ نیک لو قد وبالایہ سنجہ
تانیسی کسری زلفوہ د چارہ بوز

بسلاچی بہ پیاجی دلیمہ شاد نکا
کہ خسر ابہ دلیجوی قط بوہ آباد نکا
فکر تے رحمتی رپو واحلہ ذرا د نکا
عاشقی صادق اوہ خانہ لپنیا نکا
گر منم بندہ خدا یا قطم آزاد نکا
بالد ورسے دل مند مالہ و فراد نکا
تاچہ کس سیر قد و جلوہ شمشاد نکا
بوہ سوتا و دلی ر و لطف باد نکا

ہر کسی دیدہ وک شطی مندی دلی
رنگہ قط سے کرو دجلہ بغداد

امرو بہ لبطی بادوہ تاتی کہ سردا

ہینا توہ برجان سفر کردہ لڈرا

و عده و طنیک بفرمان نفوس دیا نوه دانو چه خیا لیک سردا انفاس مسیاحیه بنا و درج کردا حاشا که کسی دیو به لکر کپ نشردا حکمی چیه عقرب لمخادات قمر دا جلوه چه دکا قطره لدرمای خردا وک صورت دیواره اوی رولبر دا چونی سیر و مالم بخدا هر لفظه دا نمائی که نادیستی خدمت سپردا	لو خسته سر و یصفا دسته گئیو یک حلقه و صد حسره سری چرب بو طرز زه که جان پروره نطق کبری او طلعت غمگانه و شیوه ملکی تو زلف و سری کلمات بنویس مجسم قدری چه خورشید له لای تو حسنت لو صورت زیبات که روحیکه مجسم لو روزه جانان نظرت لیمه کلا کرد سینه ام سپری ناوک دلد و مری

او ماچی شویدی ممنت بخشی لصد نما
امرو که لذوقی ادب لے طعم شکر دا

ما سیمه طلوعی له چهی غنچه شرب یا بدره درخنده لما پن و عجب دیغنی دغانی شگری نطق شکر لب ماکی بیستم ایتم گرفتار و معذب	گر مطالعه بو ما بهی مقنع چه شرب گلزار جمال مشکل بدوشنبل ایس و جهانی قمری نور قمر تاکی بچفا ایتمه خطابار و گنه بار

گر لطف هست کی دگل اغیاره خطب
صد حیض که بود در ولیمه دم و صلت
گر باده فرج بخشه بیادی لبویه
گر گویمه گر منعه اگر کفره گر سلام

گر فحشه هتاکی من بچاره خطب
فرصت کم و شوکوته و طولانیه من طلب
نشا چه بی شهت لب جام لب
اگر تابع فانونه اگر خارج من

تا جان دیدن دایه ادب تو در
ز نار قدم زلفی خسته و قبله من غیب

ساقیا جانم فداجلوه قد و اندام
چا دکت جام شراب باغ لب
جام می لبریز که با تیکوی عکس جبار
خالکت محوه له تیشکی طلعت یا به
کی دبی شو تا سحر هم بتری من پو
مدتیکه میل جبارت نیه جانابه
خال تو دانه فرپ زلفکت دام ملا
گر چه بی شیرینی نامت نزه ای بی
پیش روی بمرم دره دیدار آخرت

تا سحر گامان پیانی بیو لب لب
جامکت دایمزه اش لو گلش کردا
تا به پنی چون له منیه ت جمع صبح
احراقی زهره واقع بو لماهی
سپکه بالین شد زلفی حرر حاکت
گر نه جار یکم ددس یا نامه با پیغت
مرغ دل چو دانه سخن کوته حلقه
هر لبر طعنه قیسانه که نامم نامکت
میخه دیدار آخرت او بنده نامکت

بوی به تیری غمزه کانت ز خم دکلم لید
 خسته نه دیستاد ب سر قوی بویه

شیرین همو شمایل و شیرین همو است بوجی دی نپر سے کہ چون لکلم است نمرانی تا سیرت نیه ای بی بقا است وک مردن برابر تو بومیه است بگرم لگدنی بچشم اوز لقی تا است چبکم اگر نه ماتی چه دکری دکلم است یک بوسه کافیه که گرم کی شاست ماسی له کنج دو لب خونیمه خوب است	ایشکرین دیان شکر لطق لب است جاری ل حال خسته دلانت بناروه جان و سیرم بیاد فناد الخاک است هم کیمی بی لبست گذرا بومه مردنه یارب دلی بهرامن و اتوپین بی پر و عده ات بوصول پنیه جی مانده است بو اسیار پن من و جمع عالم است خونین منت حلاله بشرطیکه خوب است

شام و سحر دعایه ادب نو وصال یار

جاری کی و انبو با حاجت بگاد دعایه

وز لطف خدمت یک بکی محمد مرام گاجمجره افسر وزو دمی چنبره سام توخوت بده نصاف وکل کبیره سام	ای یاد لبست همدم شوکار درازم شوکاره و خود انجیل رخ و گیت تیری شوه دل دوز و خسی بجه بگرنه

هر چنده بر ا پای امیدم لاجت
مهری رخ ز پست با فسانه زه
محکومی بنده بشهان رسنه بلکن
کعبه اعلی اهل و فاقه تویی سحقیقت
بم طسره که تیرت لدیمه گذری کردی

دیسان ببری زلفویه دست نیارم
در ناچی لدل ز رحمت پچوده چلازم
محسودم و بنده سیر دوزلفی ایازم
بنواره من ورنسج سپاسان حجازم
زنسندیه پوشیت و کماذره بنام

هر تاوه بر سگی بادب خود نونی

داره له نیر کنی تنی شعبده بازم

جانا دوه تاجان عنزرت بقدم
لانی کسش نخوره ته لانی پیشروست
تا محرم هر چین و خمی طره تو بم
رسجوری من دوری کلفد لبی تو
فرموته پاش مردن من و بیم
خیمه دلیمه تنگه باشگر که حقیقت
هر نامه سیا جنتیه گردو کوز لغت
معلومه که تا شیکر نیه ناله له لای

جاریگی ادا صرگر تیشی بقضاکم
لونیووه داما دم امن رولچه لاکم
پیوم قدری بمنفس باد صبا کم
پچودیه نوم رنجبه سجت بدوا کم
مردم نجد امینده باد و عده دعاکم
پیوم که فراخور بسیه باره بناکم
چا تر که بعد انش نامه سپاکم
چب دیم چیکم بوچی فغان بوچی هر کم

معتوقه له لا جام کبف منزلی صلوات

چی دی میه نعمت که متن لخدکم

شرطی اوبه جان بفسدا و کف پا کما
بتوانم اگر کوبه گینوتی رها کنم

چه راد بی که برسی دخی لجال نرا
دلی من و سیر زلف و تو تو این
چه رونقیکه همه گل به پنجه ورده دوام
بدور گاشن خنمت دو خال و دو کوه
بنخاکت مگر او دمه بگا سه مه
مات در گهی تو دوزخه اگر آن
اوندی واکه قیبت له ایمه دلگه
لقای یار موافق غدا اینک بود

فدای غنچه زارت هزاری و کمنی نرا
نه او دمیکی سکونه نه ام دمیکی و نرا
بهار طاعت تو به گلی همیشه بهار
دورنگبار خلا من دو غنچه نه صفا
غبار سپیکه خاک کی بگاته صخر چهار
حیات بی لب تو خفته اگر دشوار
هنر ار اونده بدیدار تو کوم نیرال
بهاله صحبت ناکس رفیق ناهموار

نه نیشی افعی و ایسی مصاحبی نادان
مخبری کن ادب گر بسردخی بوبان

عمر گسیه آخرد ما چکی جانم کرد
دامنم بر غنچه فریسه کی گراینه و قطم

یک نظر تیرم تماشای تو ما بانم کرد
غنچه لو گاشنی خندان لدا نامم کرد

نشاہ بخشی رُوحه بادہ لعل جانایا عجب
کی شوکی ہمدی امنی نزاری خستہ بو
ای نگاری پوفا چندم جھای تو دیوا
تا لب لعلی تو م دی بولبی لعلت قسم
صبح دم تا تم نشانہ کم سیری زلفی است
تیر شکرانت لدل داغ خستہ کی تو یہ دو
وصل تو م اول کہ دی نزاری بجزانی لدر
اودھی ماچی لبت خوفی حجابی تو نم بو

بوج امن قط لویمیم قط یک لہ فہم نکر
تا باہ و نالہ وہ تارور ہر اسام نکر
یکسری موقط خلا فی جہد پنہم نکر
قط چہ جار ان یاد یا قوتی بخشام نکر
چونکہ بانا محرمی تو بو پریشام نکر
اشط رک مر بھی تو بو چہ در مانم نکر
لذتی خلد برین بو یاد نیرام نکر
خاتم پی بو کہ من یاد سلیمانم نکر

چندہ واعظ و خطی داو فرموی کہ لغتیں

عاقلم کرد ای ادب بو پنہ نادانم نکر

ناو ارہ لبر گردش دوروستمی تو
تا لخطہ سیکی سایہ تو پتہ سیرامہ
ص رحمت تو م دی نشکا شرط و قرار
مدھی خط تو زنت دیوانہ کہ دستر
بی عیبہ سہر اپا قدر اندام لطیف

فسر یادہ لہ پمہری ایام خمسی تو
دک زلف کجت بویہ دکو مہ قدر تو
کوانی بقدات او ہمو جہد قسمی تو
گنجایش بی بو خط مشکین رسمی تو
عیبہ بی کہ ہمتہ لیمہ کمی زود رسمی تو

صد خورگه باو وقت که تو ص بارو ^{منش تو}
عاشق نیه بهر کس بجای یاری ^{سینه}
جانم به بهای ماچ لب ت حاضر ^{دین}

محرم بهم چو حسنی سیر زلف خنی تو
آرام دلی امیمی رنج و المی تو
منواره کم زوری کی سوگر می تو

امکان ادب مهر سرد جانیکه و گزین
حسدی چه جان پته بهای ماچ دخی

خالی سیهی تو سرا و عارض ^{نیو}
ابر و رخ و دیده و خال و خیم ^{گیت}
شیری دشکین نگهی چشم ^{غایت}
منظور که غم می مه امرویه ^{کوت}
هنیدم نیه فرصت شوکی وصل ^{لبت}
ری طسره خوشخوار دده بنیده ^{خسار}

داخیکه لحریت بجزگه لاه خود ^{دو}
قوت و قهر و زهره و پروین ^{دو}
نیز دی غضنفر که بسر نجه ^{ا هو}
غمه کی بی طلعت تو چو ^{بهد}
توانم ادا کم غم هجرانت ^{اوپو}
او خسته جفی که دیسیری ^{هنبد}

رنجوری هجران ادب بی لب ^{بهد}
باور مکه گریتوشهای بی ^{بارشو}

من دنیا دایه او یاری فاد ^{ارم}
بکنه محشار گنجی عالم و ^{کنجی لب}

اودلا را مم ^{بسه} او یار غم ^{ارم}
خنده لود و لبی ^{عسلی} گهر ^{بارم}

درد پسران عشقی گردمی کردیم
 بانیم محرم و کوبل بهار گل
 بانیا ای کی خیری ستم نسبت
 بوجه منت به آهوی کشور چین
 دلبر افرموته بی قندی لبی تو خندیم
 ماتم گران نوم نادی آقا رب
 اشنای بیگانه نام تو که لیم بگانه
 تازه من در بند نام و سنگی نوم
 زخم دیکم بو ببحر کی رفقت لید

غمزه لوج چشم بهاری پرستاریم
 لحظه سیری گلی گلزار رخساریم
 یاد شو کار وصال لطنکی باریم
 رایحه لوطه وک مشک تاریم
 فکر قندی لیوت و کز رخساریم
 زلف مشکینت سیه پوش رخساریم
 طعنه اعدا و لومه یار و غباریم
 اسم ریوایی سر کولان دباریم
 بوخسی ابروت قیصر زخمی هو جباریم

تا ادب بسته کنی زلفی من
 ای شکر لب بوجی شفر موگوشاریم

او زلف تابنا که پریشان شانه
 مکت انار نورس پدانه ایجب
 خال سیه تفسر دمی درج گوهرت
 صد حله ثفاوت و عده وصال تو

هر داده بو خرابی دل یک نشانه
 غنچه ترنج کال و لبت نار دانه
 یاهند و فرادلی دور خندانیه
 تا ادبشت و عده که هر جا ودانیه

میدم بدوم صباوه سیری زلفا
کشت امید نانه بر آما چه فایده
تیکل نبی هت ساختم تازد و قدیم تو
جانم بجای مایح لببت داگتکت
بعد از نسیم نسیم دوزد یادگاروس
صاحب منتر نراویه دهنتر بکار

بایت سخی لمغ دل اد اشنانیه
دایم رقیب تولمه دایسی زمانیه
جعبه دلتم که حی غمته خانه خانیه
قصدت کی بجای نیه بلکه بهانه
بعد از مه یادگار امش ام تصایه
چبکم خدا له کی نظسه اوزمانیه

جوری زمانه خوشه ادب طمنه لیکری
تیری جگر ملامت اونا کانه

اد جعد میل که لیه چهره بلاوه
حیرت نیه یا بندری منه بو خط نیا
گریانی بیانه منه علت حده
فرمونه ندیم نکته عشقت بر پیا
اشک خوم بته اوزلف سیه
ترغیب علاجم دکی و پنجه لیم
سردان و گیشتن بو صالی لببت

هر دانه صد سله صد حلقه و داوه
ریشی ازلی او خطه و ابومه شاه
معلومه که پشکوتن نخنی بشواوه
ام آتش سوزنده بمن چوند شر او
بوچی بشو و رور دگر که لیکم او
چاره دل سچاره نماده بدواوه
زخیکه له بازار و فابومه براوه

پستومه که شیرینه بر صدر له انجام
کی بتوب بجا جلوه له لای نوکه برآ

اما بمن اوداره بری لی نچند وه
جامه پیکه دلی بو قد و بالایه برآوه

یودای سیری طره ته جانایه
منعی مکه امر و که ادب فکری بلاوه

خزنده لو دنیا به دا بو قط کس یارم
هر کسی لانی له یاری اکه تیفکریم
په فرشته طلعتیک فخری بزبانم کرد
کامه بوا و یار جانیمه دگله عفت
کامه شهبازه که پروازی بابلی
کامه زاهد بولیسر سجاده تقوی کدین
کی و گو منصور گیسیه مرتبه سکر فنا
واعظی و ادبته سیر فیه بقصه عظم
سعد و نحیه که قرانی سعه سیاره

همه میکی محرم و قابل با سیر ارم
باطنی و ک ظاهر مضمون گفتارم
طرز رفتار مطابقت حسن خیارم
په حقوق سپله و حق ناگه دارم
تا بسچادی خوم لیه صد لاشه مردارم
صد گرت پنجهان قدح پیمان خوارم
تا باغزای عا مده و ناحق لیه دارم
یکس درزی موافق و عظمی کردارم
قط امن خیر بلا چیدیکه انارم

مخضر هندی لید یاد اکه تیفکریم
کس بوجهی تسمیه اسمی سیر ادرم

در شب شنبه دویم شهر ذیحجه الحرام مطابق چنان
 سینه یک هزار و سیصد و سی پنجمی قسری نویسد
 این اوراق که عبارت از هفده غزل اشعار کردی کشفه
 این بنده عبد الله مکرری مشاخص بادبست با تمام رسیده
 و تقدیم حضور مبارک جناب جلالتاب کاتبان
 و نویسندگان قویبول معین و جلال مکرری
 کرده اند انشاء الله مطبوعه مطبعه
 اجل عالی خواهد بود
 ۲ بارخ
 ۱۳۰۳

مہستوورہ
میٹروونوس و مروّف
(۱۸۴۷ - ۱۸۰۵)

سهرنج:

وهك تا ئیستا زانراوه مهستوره ئهم بهرهمانهی بووه:

۱ - شاعر - که دواتر سه‌رجه‌می شیعه‌رکانی به ناوی "دیوانی مه‌ستوره" وه
۴ جار چاپ‌کراوه.

- جاری یه‌که‌م، سالی ۱۳۰۴ هیجری هه‌تاوی (۱۲۹۵ز) له سنه، له لایهن
حاجی یحیی معرفت کردستانییه‌وه چاپ و بلا‌وکراوه‌ته‌وه.

- جاری دووه‌م، سالی ۱۳۶۲ هیجری هه‌تاوی (۱۹۸۳ز) له تاران "نشرما" له
لایهن احمد کریمییه‌وه.

- جاری سییه‌م، سالی ۱۳۷۷ هیجری هه‌تاوی (۱۹۹۸ز) له تاران "انتشارات
امیر بهادر" له لایهن سدیق سه‌فی زاده (بۆره‌که‌یی)یه‌وه.

- جاری چواره‌م، سالی ۲۰۰۶ز، له لایهن ده‌سگای (ئاراس)ه‌وه چاپ‌کراوه‌ته‌وه.
شیعه‌رکانی ناو چاپی یه‌که‌م و دووه‌می دیوانه‌که‌ی فارسین. به‌لام چاپه‌که‌ی
"بۆره‌که‌یی"، جگه له شیعه‌ر فارسییه‌کانی، ۶۶۲ به‌یتی کوردی تێدایه، که
زۆریه‌ی شیعه‌ر کوردییه‌کانی به دیالیکتی "گۆرانی"ن. هه‌ندی شیعی تری به
دیالیکتی کرمانجی خواروو به‌پال دراون، که زمانه‌که‌ی و جۆری دارپشتنی و
سۆزه‌که‌ی له شیعی مه‌ستوره ناچن.

۲- مجمع الادباء، که بیوگرافی شاعیرانی کورده.

۳- عقاید - سالی ۱۹۹۸ له لایهن عه‌بدو‌للا مه‌ردۆخیییه‌وه له سوید له چاپ
دراوه.

۴ - شه‌ریات - سالی ۲۰۰۶ز، ده‌سگای چاپ و په‌خشی ئاراس چاپی
کردووه.

۵ - تاریخ اردلان - سالی ۱۳۴۳ هیجری هه‌تاوی (۱۹۶۴ز) له لایهن ناصر
آزاد پور) له چاپخانه‌ی بهرامی له سنه له چاپ دراوه. دواتر دکتۆر هه‌سه‌ن جاف
و مامۆستا شکور مسته‌فا، کردویانه‌ته کوردی و به‌ناوی "میژووی

ئەردەلان" ھو، لە ساڵی ۱۹۸۹ لە بەغدا لە لایەن (دەزگای پۆشنبیری و
بلاوکردنەوہی کوردی) یەوہ چاپ و بلاویان کردۆتەوہ. دیسانیش بو دووہمین جار،
دەسگای چاپ و پەخشی (ئاراس)، ساڵی ۲۰۰۶ ئەم بەرھەمە لە چاپدا یەوہ.
ئەم تەقەللایە ی ئیمە لەم چەند لاپەرہیە بەر دەستان دا، خۆیندەوہیەکی ئەم
بەرھەمە میژووییە مەستورہیە، کە بەناوی (میژووی ئەردەلان) ھوہ ناوی
دەبەین.

* * *

میرنشینی (ئەردەلان) دووھەمین میرنشینی کوردە، کەدوای میرنشینی (بتلیس) میژووی فەرمانرەوایانی خۆی بەرێکۆپێکی تۆمار کردبێ. خۆ ئەگەر (بیرەورییەکانی مەئموون بەگی کوری بێگەبەگ) ٤، وەك "میژووی فەرمانرەوایانی ئەردەلان"، بە یەكەمین سەرچاوەی میژوویی وەرگری، کە سالی (٩٨٥ کۆچی - ١٥٧٧ زایینی)، واتە: (٢٠) سال پێش تەواکردنی "شەرەفنامە - ١٥٩٦ز"٥ نووسیویتی، ئەوا میرنشینی ئەردەلان دەبێتە یەكەمین میرنشینی کوردی، کە میژووەکە لە لایەن میژوونووسانی ئەردەلانە، سەرلەبەر و بەسەرێکە نووسراوە.

مەستووری کوردستانی: ماھشەرەف خانم (١٨٠٥ - ١٨٤٧ز) شەشەمین میژوونووسی دوای ئەو پۆلە میژوونووسە، کە میژووی فەرمانرەوایانی ئەردەلانیا نووسیوە، واتە: مەستوورە دەکەوێتە دوای: مەئموون بەگ، شەرەفخان، مەلا محەمەدی شەریف^٦، محەمەد ئیبراھیمی ئەردەلانی^٧ و خوسرەو بەگی ئەردەلان^٨.

١- بیرەورییەکانی مەئموون بەگی کوری بێگەبەگ، راپۆرتیکە ناوبراو مانگی رەبەعی ناخری سالی ٩٨٥ کۆچی (سەرەتای مانگی گۆلانی ١٥٧٧ز) لە ماوەی زیندانیکردنیدا، لە زیندانی "حیللە - کە ١٢ سال و ١٠ مانگ تیایدا هیلراوە،" لە شێوی سکالانامەدا بۆ سولتان موراوی عوسمانی نووسیوە.

٢- ئەم نامەیە - کە میژووی میرانی ئەردەلانە - لە حەفتاکانی سەدە رابوردوودا، لە لایەن لیکۆلەری تورک: عیصمەت بارماقز ئۆغلو دۆزراوە، واتە سالی ١٩٧٣ز، لە گۆقاری "بولتن"دا بلاوی کردۆتەو و داوتر مامۆستایان: محەمەد جەمیل رۆژبەبانی و شکور مستەفا لە تورکییە کوردویانە بە عەرەبی و پەراویز و لیکدانەویان بۆ نووسیوە و سالی ١٩٨٠ز لە بەغدا چاپ و بلاویان کردۆتەو.

٣- شەرەفنامە سالی ١٠٠٥ک - ١٥٩٦ز نووسینەوی دوایی هاتوو، بەلام زۆر پێشتر دەست بە نووسینەوی کراوە.

٤- مەلا محەمەد شەریف (قازی ئەردەلان) میژووی "زبده التواریخ" (بوختە میژووەکان)ی لە سالی ١٢١٤ کۆچی ١٧٩٩ز نووسیوە.

له ناو ته مانه شدا جگه له مه مومون بهگ و شه ره فخان - كه ههردوو كيان خوځيان
 فه رمانپهوا و ميرزاده بوون - تير مه لا محمه د شهريف، محمه د تير اهي مي
 ته رده لاني، خوسره و بهگي ته رده لان له سهر پاسپارده و داخوازيي راسته وخوي
 ميراني بهرودواي ته رده لان: خوسره و خاني ته رده لان (? - ۱۷۹۱ز)، ته مانوللا خاني
 ته رده لان (۱۷۷۵ - ۱۸۲۴ز) و خوسره و خاني ناکام (۱۸۰۰ - ۱۸۳۴ز)،
 دهستييان به نووسينه وهی ميژووی فه رمانپهواياني ته رده لان^۹ کردوه، كه دياره
 دهبي بزاني (مه ستوره ي کوردستاني) يش، له سه رده مي "محمه د ناغا" ي باپيري
 خوځيه وه، كه خه زور و فه رمانده ي له شکر و باوه رپينکراوي نزيكي ته مانوللا خاني
 گوره بووه، تا رږژگاري "ته بولحه سه ن بهگ" ي باوکی، كه ژنبراي ته مانوللا خان و
 جيي متمانه ي بووه، تا ژياني راسته وخوي خودي مه ستوره - كه هاوسه ري
 خوسره و خاني دووه م (ناکام) بووه - له گه ل سه ره له به ري مام و خزمه کانيدا، له
 ناوجه رگه ي داوده سگاي فه رمانپهوايه تي ته رده لاند، هه مه کاره و نووسه ر و

۴- محمه د تير اهي مي ته رده لاني ميژووی "ذيل شرفنامه" (باشکوي شه ره فنا مه) ي له سالي ۱۲۲۵
 کڅي (۱۸۱۰ز) له سهر پاسپارده ي ته مانوللا خاني گه و ره ي ته رده لان نووسيوه .

۵- خوسره و بهگي ته رده لاني "لب التواريخ"، (کاکله ي ميژووه کان) ي ۱۲۴۹ کڅي (۱۸۳۳ز) له سهر
 پاسپارده ي خوسره و خاني دووه م - ناکام (۱۸۰۰ - ۱۸۳۴ز) - به زماني فارسي نووسيوه . مه ستوره
 له کتيبه که ي خوځيدا (تاريخ اردلان) هم کتيبه، به "تاريخ الاكراد" ناو ده با و دواتر دكتور
 تيسماعيل ته رده لان، له ميه ر مانگي سالي ۲۵۳۶ ي شاهه نشاهي له تاران به ناوي "لب التواريخ"
 چاپ و بلاو کردوته وه . دواي ته و يش "فاسيليقا" په راويژ و پيرستي بډ رينکخستوه و پيشه کي به
 زماني تينگليزي بډ نووسيوه و سالي ۱۹۸۴ز له مؤسکو، به ناوي "تاريخ خسرو بن محمد بني
 اردلان" چاپ و بلاو کردوته وه

۶- مسته فا ته مين، نه وشيروان، له په راويژي ميژووی ته رده لاند، ده سگاي چاپ و په خشي سه رده م،
 سالي چاپ ؟، ل ۱۵ .

کاربه دهستی بالابوون و له سه‌چاوه‌ی هه‌وال و فه‌رمان و برپاره‌کانی فه‌رمانپه‌وایانه‌وه نزیك بوون ۱۰.

که‌واته مه‌ستوره جگه‌له‌وه‌ی پشتا‌و‌پشت و به‌بنه‌ماله، له ده‌سگا بالاکانی فه‌رمانپه‌وایه‌تی ئه‌رده‌لاندا بوون. له‌هه‌مان کاتدا خویشی له‌ناو خیزان و که‌ش و هه‌وایه‌کی خوینده‌واری و پروونا‌کبیریدا په‌روه‌ده بووه و له‌کتیبه‌خانه ده‌وله‌مه‌نده‌کانی ئه‌رده‌لانیشه‌وه نزیك بووه و ئه‌مانه‌ش هه‌موویان، یارمه‌تی و پشتیوانیی مه‌ستوره‌یان داوه، تا "میژووی ئه‌رده‌لان" ده‌کی به‌ه‌راورد له‌چاو میژوونووسانی به‌ر له‌خویدا، تیروته‌سه‌لتر و ده‌وله‌مه‌ندتر بی.

میژوونووسه‌کانی ئه‌رده‌لان (به‌مه‌ستوره‌شه‌وه - جگه‌له‌مه‌ئموون به‌گی بیگه به‌گ)، هه‌موویان له‌و کاتوه میژووی میرانی ئه‌رده‌لان و میرنشینه‌که‌یان و رووداوه‌کانی کوردستان ده‌نوسنه‌وه، که پیشتر شه‌ره‌فخانی بتلیسی (۱۵۴۳ - ۱۶۰۴ز)، له (شه‌ره‌فنامه‌دا)، میژووی میرانی ئه‌رده‌لانی تا سالی ۱۵۹۶ز باسکردووه، واته: هه‌موویان له‌باسی میژووی ئه‌رده‌لاندا، زانیارییه‌کانی "شه‌ره‌فخان" یان دووباره‌کردۆته‌وه، که تا سالی ۱۵۹۶ز. باسکردووه.

له‌پال ئه‌مه‌شدا، له‌کاتی‌کدا هه‌موویان رووداوه‌کانی میران و میرنشینی ئه‌رده‌لان و کوردستان، به‌جیا له‌رووداوه‌کانی ئیران، تو‌مار ده‌که‌ن و وه‌ک میژوویه‌کی سه‌ربه‌خۆ ده‌ینوسنه‌وه. ئه‌مانه‌ش هه‌مووی نیشانه‌ی هه‌ستی نیشتمانی و نه‌ته‌وه‌یی ئه‌م پۆله میژوونووسه‌یه، به‌وه‌ی به‌شانازییه‌وه باسی سه‌ربه‌خۆیی کاروباری ناو‌خۆیان و ستایشی جوامیری و تازایه‌تی و به‌خشنده‌یی میر و مه‌زنه‌کانیان ده‌که‌ن و داستانی قاره‌مانیتی شه‌ره‌کانیان ده‌گیڕنه‌وه^۱ و ده‌یانه‌وی به‌رپێچکه‌ی (شه‌ره‌فخان‌دا) (میژووی کوردستان) بنوسنه‌وه.

له‌مانه‌ش له‌به‌رچاو‌تر و سه‌رباری ئه‌و په‌یامه‌ش، مه‌ستوره پیچه‌وانه‌ی میژوونووسه‌کانی پیش‌خۆی و ئه‌وانه‌ش له‌دوای مه‌ستوره‌وه میژووی میرانی

۱۰ سه‌چاوه‌ی پیشو، ل ۱۴.

۸- مه‌ستوره، میژووی ئه‌رده‌لان، وه‌رگیڕانی له‌فارسییه‌وه بۆ کوردی: د.حه‌سه‌ن جاف و شکور مسته‌فا، وه‌زاره‌تی رۆشنیبری و راگه‌یاندن چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی دار‌الحریه، به‌غدا ۱۹۸۹، ل ۱۴.

ئەردەلانیان نووسیوەتەو، تاقانە میژوونووسیچکە، کە بنەچە میوانی ئەردەلان، بۆ سەر بنەچە "ئەردەشیری بابەکان" دەباتەو. "کە دیارە ئەمەیشی لەو برۆایەو هەیناوە، گواپە زنجیری دەسەلاتداریانی "ساسانی"، لە کوردانی "شوانکارە" ن.

ئیتەر هەر لێرەو لە رەهەندەکانی بیری مەستورە دەگەین، کە لەلایە کەو پیمان دەلی: لە بەرنامەیه کدا لە ئاکامی گەران و پشکنینەکانیدا، بە شوین رەسەنترین رەچەلەکی کورددا چوو و لەلایەکی تریشەو پیمان دەلی: دەبی بە چاویکی جیاواز و تاییبەت سەیری بێرکەندەو و کەسایەتی مەستورە بکەین، ئەک وەك ئاڤەرەتییکی سیبەری ئەو پۆلە "پیاو" ه میژوونووسە، بەر لە مەستورە، میژووی ئەردەلانیان نووسیوە.

بەلام ئەمە بەو مانایە نییە، کە لە نووسینەو "میژووی ئەردەلان" هەکیدە، سەرپێچی لە رێباز و بەرنامە میژوونوسانی پێش خۆی بە گشتی و لە "شەرەفخان" بەتاییبەتی کردبێ، چونکە ئەمیش وەك ئەوان و ئەوانیش پەپەرەویان لە رێبازەکە "شەرەفخان" کردوو "و هەموویان رێبازەکیان بریتی بوو لەو: سەرباسەکانیان بەناوی "میرەکان"، یان "کەسەکان" دەست پێبکەن و لەوێو، لەژێر ناوی ئەواندا پرووداوەکانیان گێراوەتەو.

جگە لەمەش لە هەمان کاتدا ئاماژە بەو سەرچاوانەش دەکات، کە لە نووسینەو "میژووی ئەردەلان" دا، کەلکی لی وەرگرتوون. بەتاییبەتی هەردوو میژوووەکە "زبەدە التوارێخ" ی مەلا محەمد شەرەف (قازی ئەردەلان) و "الب التوارێخ" ی خوسرەو بەگی ئەردەلان. جیا لەوێ لە زۆر پەرەگرافدا، کە بە پێویستی زانیبێ، شیعری فارسی، شیعری شاعیرانی تر، پەندی عەرەبی و تاییبەتی

۹- هەلبەتە بۆ ئاگاداریی خۆینەر، دەبی بلیم کە (شەرەفخان)یش پەپەرەویی لە رێچکە و شیوازی میژوونووسانی (سەفەوی) کردوو.

۱۰- سەرچاوەی پێشوو، ل ۱۴ - ۱۵.

۱۱- سەرچاوەی پێشوو، ل ۱۱.

تاشنایی گرت ... مهیلی سروشتیم و ئاره‌زووی زگماکم، به متالای کتیبان ده‌بزوت... ۱۷.

۲- مه‌ستوره له‌بارهی به‌رنامه‌ی میژوه‌که‌یه‌وه ده‌نوسی: "به سروشتی بلیسه‌دار و زهینی ره‌خنه‌گرانه‌وه... ۱۸" ، واته: به شوق و تاسه‌یه‌کی ئاگرینه‌وه که‌وتمه‌ سهر که‌لکه‌له و خولیای نویسی میژووی ئه‌رده‌لان. به‌لام له‌کاتی نویسندا، سنورم بۆ ئهم تاسه و په‌رۆشه ئاگرینه دیاری کرد و نه‌مه‌یشت سنووری هۆش و زهینی ره‌خنه‌گرانه‌م به‌نیت‌وه، به‌لکو به‌گیانی ره‌خنه‌گرانه‌وه، ره‌خنه‌م له‌ ئه‌زمونی نووسه‌رانی پیش‌خۆم و هه‌لسه‌نگاندنه‌کانی خۆمیش ده‌گرت و هه‌میشه به‌گیانی پرسیار له‌خۆ کردن و توژیینه‌وه‌وه، له‌گه‌ل‌روداو‌وه‌کاندا ده‌ژیام. بۆیه له‌کاتی نویسینه‌وه‌ی میژوه‌که‌یدا و له‌به‌رامبه‌ر هه‌ر روداو‌یکدا، که زۆر لیبی دلتیا نه‌بووبی و بۆی بوویته جیبی له‌سه‌ر وه‌ستان و دله‌راوکه، ده‌نوسی: "ئه‌قلی بی‌خه‌وش و چیژ و سه‌لیقه‌ی راست، ئهم قسه‌یه ناسه‌لمینی" ۱۹ "یان: "خودا هه‌ر خۆی له‌راستی هه‌موو شتی ئاگاداره" ۲۰ "یان: "خودا بۆ خۆی ده‌زان" ۲۱ "زانست هه‌ر لای خودایه" ۲۲.

ئهم هه‌ست و هۆشه پر له‌رامانه‌ی مه‌ستوره، له‌ نویسینه‌وه‌ی میژووی ئه‌رده‌لاندا هه‌ر به‌ته‌نیا لهم چه‌ند رسته‌ خیرایانه‌دا ده‌رناکه‌ون، به‌لکو له‌یه‌که‌مین خویندنه‌وه‌ی میژوه‌که‌یدا، هه‌ست به‌وه ده‌کری که مه‌ستوره، هه‌ر له‌سه‌رده‌می مندالیی و هه‌رزه‌کارییه‌وه، به‌چاوی سه‌رنج و توژیینه‌وه‌وه، روداو‌ه‌کانی نزیك و

۱۴- سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۱۲.

۱۵- سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۱۵.

۱۶- سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۱۵.

۱۷- سه‌رچاوه‌ی پیشوو، لاپه‌ره‌کانی: ۳۰، ۵۰، ۶۶.

۱۸- سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۳۴.

۱۹- مه‌به‌ستی له: ئه‌مانوللاخان (۱۷۷۵ - ۱۸۲۴ز) ی گه‌وره، واته: باوکی خوسره‌وخانی هاوسه‌ریتی.

دووری خۆی هه‌لسه‌نگاندوو و ده‌رکی به‌وه کردوو، که ئەو جوگرافیا و پله و پایه‌یهی خۆی و بنه‌ماله‌که‌ی تیایدا ده‌ژین، له‌ لووتکه‌ی داوده‌سگا‌کانی میرنشینه‌که‌وه‌ نزیکه‌ و ده‌بی‌ سه‌رنجی وردیان بدری‌تی.

له‌م بواره‌دا مه‌ستوو‌ره‌ له‌باسی ناوبانگی قه‌لای "حه‌سه‌ن ئاوا" دا ده‌نووسی: (باسوخواسی له‌ هه‌موو دیرۆک و می‌ژوو‌ی دنیا‌دا تۆمار کراوه‌ و په‌سن و وه‌سفی له‌ په‌رتوک و ده‌فته‌ری زۆرینه‌ی جیهان‌دا نووسراوه‌.. من ئەم که‌مینه‌یه، به‌چاوی خۆم دیتم بالیۆزی ڕووس و ئینگلیز، له‌سه‌رده‌می فه‌رمان‌په‌وایه‌تی ئەمانول‌لاخانی^{۲۳} والیدا به‌ناوی دیتنی ئەم قه‌لایه‌وه‌ به‌سه‌ر کوردستان (سه‌نه) دا تیپه‌رپین و له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا، که‌ قه‌لاکه‌ وێران‌ه‌ بوو، سه‌ردانی شوینه‌وار و که‌لاوه‌که‌یان ده‌کرد^{۲۴}.

ئەم بیره‌وه‌رییه‌ی مه‌ستوو‌ره‌ ده‌یگی‌په‌ته‌وه‌، یادگاری سالانی پێش چوونیه‌تی بۆ هه‌ره‌سه‌رای خوسه‌ره‌خانی هاوسه‌ری، که‌ له‌ ته‌مه‌نی ۲۵ سالیدا، واته‌: له‌ ۱۸۲۸ز. دا بۆته‌ هاوسه‌ری، که‌ دیا‌ره‌ مه‌به‌ستیشی له‌ بالیۆزی ئینگلیز هه‌ر ده‌بی: جان مال‌کو‌لم (۱۷۶۹ز - ۱۸۳۲ز)^{۲۵} بی‌ت که‌ ۳ جار سه‌ردانی شاری سه‌نه‌ی کردوو، به‌لام ۲ جاریان پێش سه‌ده‌ی نۆزده‌ و جاری سییه‌میش سالی ۱۸۰۸ز چۆته‌ سه‌نه‌ و له‌م سالانه‌شدا دیا‌ره‌ مه‌ستوو‌ره‌ ته‌مه‌نی هه‌ر نزیکه‌ی ۴ سالانه‌ بووه‌ و بۆ ئەو ته‌مه‌نه‌ش، مایه‌ی زیره‌کیه‌، ئەگه‌ر بزانی ئەو گه‌ریده‌یه‌ بالیۆزه‌، یا نا!

به‌لام ئەو کاته‌ی (کلۆدیوس جیمس ریچ) له‌ هاوینی سالی (۱۸۲۰ز) دا، سه‌ردانی شاری سه‌نه‌ی کردوو، ته‌مه‌نی مه‌ستوو‌ره‌ له‌ ده‌وره‌ی (۱۶ - ۱۷) سالاندا بووه‌. (ریچ)یش که‌ چۆته‌ "سه‌نه"، باسی ئەوه‌ ناکات سه‌ردانی "قه‌لای حه‌سه‌ن ئاوا"ی کردی‌ت. له‌به‌ر ئەوه‌ - وه‌ک وتمان - هه‌ر ده‌بی مه‌ستوو‌ره‌، مه‌به‌ستی له‌ بالیۆزی ئینگلیز، (جان مال‌کو‌لم) بی‌ت، نه‌ک "کلۆدیوس جیمس

۲۰ - سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ۴۲.

۲۱ - سه‌رنج ئەم قه‌لایه‌ که‌وتۆته‌ ۶ کیلۆمه‌تری باشووری شاری "سه‌نه" وه‌.

۲۲ - بۆ زیاتر زانیاری بنواره‌: "گه‌شتنامه‌ی ریچ بۆ کوردستان وه‌رگی‌په‌رانی له‌ عه‌ره‌بییه‌وه‌ بۆ کوردی حه‌مه‌باقی، محمه‌د، چاپی سییه‌م، ل ۲۰۱، هه‌روه‌ها: فه‌هنگ ده‌خدا، به‌رگی ۱۴، ل ۲۱۴۶۹.

رېچ^{۲۶} خو ته گهر (رېچ) له و سهردانهيدا، كه له هاوینی سالی ۱۸۲۰زدا، بو شاری (سنة)ی كردووه، چوویته سهردانی (قهلامی حهسن ثاوا) و دواتر له (گهشتنامه)^{۲۷} كهیدا باسی نه كرده، ته مهیان شتیکی تره و ده كری گریمانی ته و هس دابننن، كه مهستوره، مه بهستی له بالیوی ئینگلیز (كلودیوس جیمس رېچ) بووی، كه له هردوو باره كه دا، (جان مالكوم) و (رېچ)یش، هردوویان نوینهری ئینگلیز بوون و له ههر دوو گریمانه كه شدا، سهرنجی وردی (مهستوره) مان مه بهسته.

ههر له بواری گپړانه وهی بیره وهری سهرده می مندالیتی خویدا، بیره وهریه کی گرنه سهاره ت به ناكوكی و ناته بابی نیوان میرنشیني ته رده لان و بابان ده گپړیته وه، كه له كاتی خویندنه وهیدا دم و دست خوینهر ههست به په ژاره ی مهستوره ده كات و له دوتوی گپړانه وه كه دا خوژگه یه کی شاروهی مهستوره ههست پی ده كات، بو ته وهی ته نجامه كه ی به جوړیكي تر بكه وتایه ته وه، كه ته نجامی برایه تی و ته بابی نیوان میرانی ته رده لان و بابان بوایه و پوخته كه یشی به مجوره بووه:

سالی (۱۱۳۶ك - ۱۷۲۳ز)، خانه پاشای میری بابان هیرش ده كاته سهر شاری "سنة" و دهیگری و دوایش وهك مهستوره ده لی:

"له و جینگایه ی كه ئیستا باخیکه و نمونه ی به هه شتی به رینه و نزیکی كوشك و ته لاری مهركه زی میرنشینه و به فیردهوس به ناوبانگه، قوتابخانه یه کی بنیات نا و له مه و دایه کی كورتدا، مناره یه کی جوانیشی لی دروست كرد، تا سهرده می فهرمانره وایی پر شانازی ته مانولآخانیس ههر مابوو و منیش دیتم، ته مانولآخان له بهرته وهی بوونی ته م مناره و ئاسه واره ی به مایه ی سهر شوپری

۲۳- گهشتنامه ی (رېچ)، له لایهن نووسه ری ته م دپړانه وه كراوته كوردی و تانیستا (۳ سی) جار چاپكراوته وه.

۲۴- مهستوره، میژوی ته رده لان، ل ۸۹ - ۹۰.

ئەردەلەنەكان دەزانی، ویران و خاپووری کرد و داری بەسەر بەردییەوه
نەهیشت... ٢٨١١.

مەستووڕە سالی ١٨٤٥ز دەستی بە نووسینی (میرنشینى ئەردەلەن) کردوو،
کە لەم کاتەدا تەمەنى مەستووڕە ٤٢ سالە و ئیتر دنیایە لەوێ لەو تەمەنەدا
زەخیرەیهکی زۆری ناگاداریی راستەوخۆی لە پرووداوەکانى سەرۆمى نیوێ
یەكەمى سەدەى نۆزده هەیه و ئەم نیو سەدەیهش بۆ هەموو میرنشینەکانى کورد،
ناسکترین قۆناغى وەرسوورانە، لە هەموو پروویەکی سیاسى، کۆمەلایەتى و
پرووناکیریى و دیاریکردنى چاره نووسیانەوه.

مەستووڕەش وەك نووسەرانی پیش خۆی، هەر لە شارى سنەدا دەستی بە
نووسینی "میژووی ئەردەلەن" کردوو. کە شارى "سنە" نزیکەى (٢١٠) سال
پیش ئەم میژووی مەستووڕە، وەك دوایین پیتەختى ئەردەلەن بنیات نراوه. بەلام
شارى "سنە" یەكەمین پیتەختى میرنشینەكە نەبووه، بەلكو لە ماوهى نزیکەى
(١٥٠) سالیكدا، (٤) جار مەلەبەندى دەسەلات و پیتەختیان لە شوینیكەوه بۆ
شوینیكى تر، جینگەگۆرکی پینکردوو.

لە سەرەتادا لە (قەلای زەلم) (٥٦٤ك - ١١٦٨ز) و دواتر لە (قەلای مەریوان)
(٩٦٩ك - ١٥٦١ز) و دواییش لە (قەلای پلنگان) و دواى ئەمیش بۆ (قەلای
حەسەن ئاوا) و دوایین جاریش شارى (سنە) ئیستایان لە (١٦٣٦ز) دا دروستکرد
و بە یەكجاریى تیايدا مانەوه.

میژوونووسەکانى ئەردەلەن دەلین: نیاز لە پرووچاندنى قەلاکانى (زەلم)،
(پلنگان) و (حەسەن ئاوا) لەبەر ئەوه بووه، تا ئیتر هیچ کام لە میرەکانى
ئەردەلەن، نەتوانن لەکاتى سەرپیچى و یاخیبووندا، لە پاشاکانى ئیران، خۆیانى
تیدا قایم بکەن.

٢٥- حەمەباقى، محەمەد، میرنشینى ئەردەلەن، بابان، سۆران، لە بەلگەنامەى قاجاریدا، چاپ و
پەخشى ئاراس، چاپى یەكەم، هەولێر، ٢٠٠٥، ل٣٠ (پەراویز). هەرۆه: مستەفا ئەمین، نەوشیروان:
لە پەراویزی میژووی ئەردەلەندا، ل٦٦.

بەلّام ئەم قسانەيان بۆ دلتەوايي و دلتياکردني پاشاكانى ئيران نووسيوه، ئەگينا نياز لەم جيگەگۆرکي و خوگەياندنەوه ناو باوهشى ئيران، خو دەر بازکردن بووه، لە سنوورى دەسەلاتى عوسمانى و دەستدریژییهکانى پاشەپۆژى^(۲۶) و خو پاراستن بووه لەو چەرمەسەربى و کارەساتە پرمەينەتییانەى بەسەر (وەك نمونە) میرنشینى "بابان"ى هاوسنوورى میرنشینى "ئەردەلان" ياندا هینا.

چونکە ئەگەرچى هەلکەوتى جيۆپۆلیتیکی قەلەمپەوى ئەردەلان، شیوه نزیکیهتییهكى لهگەڵ قەلەمپەوى "بابان" بووه و لە ماوهى حوکمرانى میرهکانى ئەردەلاندا، تووشى گەلى شەپ و کيشهى گەرە و خویناوبى بوون، بەلّام بە دريژايى چەند سەدهیهك له زۆر لایهنى کۆمهلايهتى، ئابوورى، سیاسیهوه، له چاو (بۆ نمونە) میرانى باباندا، ناوچهکەيان پاريزراوتر و ئارامتر و گەشهکردووتر بووه، لەبەر ئەوهى:

۱- میرنشینى بابان زۆر جار لهگەڵ ناوهندى هەردوو دەولەتى ئیرانى و عوسمانیدا بە شەپ هاتوون.

۲- میرنشینى ئەردەلان بەلای زۆرهوه هەر لهگەڵ دەولەتى عوسمانیدا بە شەپ هاتوون و لەمەشدا هەلکەوتى ناوچهکەيان، ئەوهندەى ناوچهى میرنشینى بابان نەدەکەوتە سەرەپى لەشکرکيشى شەپ و بەيه کدا هەلپژان.

۳- میرهکانى ئەردەلان لەدواى خو خزانندنەوه ناو قەلەمپەوى ئيران، هەميشه و راستەوخو له لایه ن شایهکانى دەولەتى ناوهنديیهوه فەرمانى بەپێوهبردنى میرنشینەکەيان بۆ دیاریکراوه، که ئەم شاهانەى ئيران - کهم تا کورتیک - شتیکیان له میژووى گەلانى ئيران و کلتورى ناوچهکانى گەلانى ئيران زانیوه، بەپێچهوانهى میرنشینگەلى کوردی ژیر دەسەلاتى عوسمانى، که هەميشه له لایه ن یهکیک له والیهکانى مووسل و بەغداوه میرنشینیان بۆ دیارى دەرکرا و زۆرینهى ئەو والیهانەى مووسل و بەغداش، نەك هەر پيشتر لەناو کۆمهلگای عوسمانیدا پەرورده نەبوون و ئاگادارییان له دابونهريت و کلتورى گەلانى ناو قەلەمپەوى ئیمپراتۆرى عوسمانى نەبووه، بەلکو خەلکانى دەرەوهى قەلەمپەوى عوسمانى بوون

(۲۶) میرنشینى ئەردەلان، بابان، سۆران ل ۳۰ (پەراویز)، هەر وهه: له پەراویزی میژووى ئەردەلاندا، ل ۶۶.

و به هه موو کلتوریکی گهلانی عوسمانی، نامۆ و نهشارهزا بوون. که دیاره ئەم دوو جوړ بهرئیوه بردنهش، له ههردوو باره کهی ناو ئییران و عوسمانیدا، کاردانه وهی خوځیان هه بووه و له باری یه که مدا: شایه کانی ئییران، راسته وخۆ پردی پیوه ندیی هه مه لایه نه بیان له گهل میرانی ئه رده لانییدا هه لبه ستووه و هاتوچۆ و خزمایه تی و ژن و ژنخواییشیان له گهل یه کتردا کردووه، به لام له باری دووه مدا: والیه کانی عوسمانی، له ئاکامی که متر له یه کگه یشتنیان له گهل میرانی کورددا، هه میسه شهپر و ئاژاوه بیان له گهل یه کتردا هه بووه، هه ر له بهرئه مهش بووه، ئەو شهپر و شالاوهی که له سه ره تایی دروستبوونی ده ولئه تی سه فه وی (۱۵۰۲ - ۱۷۳۶ز) شیعه مه زه به بووه، بۆ سه ر ناوچه کانی سوننی مه زه به ب و ده ولئه تی عوسمانی ده کران و له مه شدا زۆریه ی کوردانی خوژئاوای ئییران و قه له مپه وی ئه رده لانیشی ده گرتوه و زیانی زۆری سه رومال، له کوردانی سوننی مه زه به ب ده که وت. به لام دواتر و به تیپه رپه بونی پۆژگار، له سه رده می شا عه بباس (۱۵۸۷ - ۱۶۲۹ز) به دواوه، هه ندی له میران و سه رانی ئه رده لان، بۆ دلنه وایی ده ولئه تی سه فه وی و دواتریش بۆ دلنه وایی ده ولئه تی قاجار، خوځیان و هه ندی له ده ست و پیوه ندیان، ده بوونه شیعه مه زه به ب و هه ندی جاریش ژن و ژنخواییشیان له گهل بنه ماله کانی هه ر دوو ده رباردا ده کرد^{۲۷} و به مهش خوځیان له شه ری یه کیک له دوو ده ولئه ته (واته: ده ولئه تی ئییران) ده پاراست و له م باره شدا ده ولئه تی عوسمانی، که متر توانا و ده رفه تی ده ستیوه ردان و ئاژاوه نانه وهی له کاروباری ناوخوا میرنشینی ئه رده لانداندا بۆ ده مایه وه.

۲۷- به تاییه تییش له خان ئەحمده خان (۱۶۱۶ - ۱۶۳۶ز) ی کوری هه لوخان کوری سولتان عه لی به گه وه ده ست پی ده کات، که جگه له وهی مه زه به بی شیعه ی په سه ند کرد و بووه شیعه، هاوکات "سه ییده به گم" ی کچی شا عه بباسی سه فه وی خواست، هه روه ها: ئەمانوللاخان گه وره ی ئه رده لان، که خو ی "سه رونا ز خانم" ی کۆنه ژنی فه تح عه لی شای ماره کردووه و "حوسن جیهانی خانم" ی کچی فه تح عه لی شای قاجاری بۆ "خوسره و خان" ی کوری خواستووه... دیسانیش "توبا خانم" ی کچی عه بباس میرزایان بۆ "رهزا قولیخان" ی کوره گه وره ی "خوسره و خان" - ناکام - خواستووه.

ئەم نەرىتەش وردە وردە و بە كاوه خۆ، گرژىيى نىوان دەولەتى ناوھندى ئىران و مىرنشىنى ئەردەلانى خا دەردەو و لىرەو پراگرتن، يان تىكچوونى ئارام و ئاسايشى قەلەمپەوى ئەردەلانى (زۆرتەر) پابەند دەبوو بە ھەلومەجى شەرپ و ئاشتى خودى دەولەتى ناوھندى ئىرانەو، چ لە ناوخۆ، لەسەر دەسەلات، يان لەگەل ھەردو دەولەتى عوسمانى و روسيادا، نەك شتى تر.

بۆيە پەپرەوکردنى ئەم سىياسەتە، لە لايەن مىران و سەرانى ئەردەلانى، بوو نەرىتىكى چاولىكەرىيى بۆ (زۆربەي) مىرانى ئەردەلانى و بەدرىتايى ئالوگۆرەكانى دەسەلاتدارىتى دەولەتى ناوھندى ئىران، مىرانى ئەردەلانى بە رەزامەندىيى شاھەكانى ئىران دادەنران و لادەبران، تەنيا بۆ ماوھىەكى كەم نەيىت، كە لەگەل كەرىم خانى زەند (۱۷۰۵ - ۱۷۷۹ز)دا نىوانيان باش نەبوو و دواتر ئەوھشيان چارەسەر كەردو.^{۲۸}

بە واتەيەكى تر، ئەم سىياسەتى خۆگونجاندىن و خۆسازکردنى مىرانى بەردوای ئەردەلانى، لەگەل دەسەلاتى ناوھندى ئىراندا، تەقەللا بوو بۆ گەران بەردوای ئارام و ئاسايش ھىشتنەوھى مىرنشىنەكەياندا. كە ئەم تەقەللا پشوو درىژە لەدوای دروستکردنى شارى "سەنە" وە بۆ ماوھى تزيكەي چەند سەدەيەك بتوانن زەمىنەي دابىنکردنى ژيار و ئابورى و خويندەواری و پروناكبرى و تەلارسازىيى خۆش بەكن و لە مەيدانى پروناكبرىشدا مىرنشىنى ئەردەلانى، لە دوای مىرنشىنى "بتلىس" وە، دووھەمىن مىرنشىنى كوردىن، كە مېژووى مىرنشىنەكەيان، بە تەقەللايى چەند مېژوونوسىك بنوسرىتەو.

ھەر لە ئاكامى ئەم ھەلومەرجەشدا مەستورە لەناو تەلارە ھەرە جوانەكانى سەرتاسەرى كوردستاندا، دەستى بە نووسىنەوھى "مېژووى ئەردەلانى" كەرد، كە تەلارە شىرىن و نازدارەكەي مەستورە، ھىشتا لە تەلارە قەشەنگ و بەرچاوەكانى ئىستاي شارى سەنەيە.

بەلام مىرنشىنگەلى كوردى بىندەستى عوسمانى، ببوونە مەيدانى پر لە دەستىوھردانى والىيەكانى عوسمانى و سەرانى قاجارى لە كاروبارى ناوخۆي ھەردو

۲۸ - مىرنشىنى ئەردەلانى، بابان، سۆران ۳۱.

میرنشینى بابان و سۆراندا (به تاييه تى) و ئاژاوه و دووبه ره كى و شه پى براكوژى نانه وه له نيوان سهران و ئه ندامانى بنه مالهى بابان و شه پى ميرنشينى بابان له گه ل ميرنشينى سۆراندا و به هه موويشيانه وه ئۆقره و ئاسايشيان له قه له مره و كانياندا نه هيشتبوو، بۆيه له كاتي كدا (وهك نمونه) ئه مانوللاخانى گوره ي ئه رده لان، داخوازي نووسيني ميژووي ميرانى ئه رده لان له: "مه مه د ئيبراهيم ئه رده لاني"^{٢٩} ده كات، هه ر له م سه رويه نده دايه، كه گه ريده يه كى وهك "كلؤديوس جيّمس ريچ" كاتي له باره ي ميژووي بنه ماله ي "بابان" وه، له گه ل "مه حمود پاشا ي ميري بابان" دا ده دوين، ئاواي ده گيژي ته وه:

"ئه مرۆ: ٧ تشريني يه كه مى ١٨٢٠ز، له گه ل مه حمود پاشا ي باباندا، كه باسى ميژووي كوردستانمان كرد، پيم به جه رگى خوڤدا نا و سه رسامىي خوڤم بو باسكرد، كه بوچى ئاگادارى ته واوي له ميژووي بنه ماله كه يان نيهه!.
ئه ويش به نه زاكه ت و سه نگينييه وه پيمي وت:

ئه و ميژووه شايس ته ي نووسينه وه نيهه، چونكه ميژووي بنه ماله يه كى ده سه لاتداره .

منيش پيم وت: به لام بنه ماله كه يان ميژوويه كى دوورى هه يه و شه ره فمه ندن.^{٣٠}
هه لبه ته وه لامه كه ي مه حمود پاشا، "ريچ" ي ئه و سه رده مه و ئيمه ي ئه م سه رده مه يشى قايل نه كردوه، چونكه "ريچ" ده زاني مه حمود پاشا و سه راني بابان، به هۆي سه رقالييانه وه به شه ر و ئاژاوه ي ناوخويان و ده ره وه، ناپه رژينه سه ر ئاوه دانكردنه وه ي هه ري مه كه يان و نووسينه وه ي ميژووي ميرنشينه كه يان، به تاييه تى دواي مه رگى ئه و ره حمان پاشا (١٨١٣ز) ي باوكى مه حمود پاشا، كه پيشتر "ريچ" ناسيويتى و ئاگادارى زۆرى له باره ي فراوانخوازي و هيرش و هه لمه ته سه ركه و تووه كانبييه وه هه بووه و ئيستاش نيشانه كانى لاوازبوونى و له به ريهك هه لوه شانى ده ركه و تووه .

٢٩ - واته: خاوهنى: ژيل شرفنامه.

٣٠ - گه شتنامه ي ريچ، ل ٢٧٤.

به لّام لیّره دا بۆ به بیرهینانه وه، ده بیّ بلیّین: ئەم پرسپاریه ی "رپج" له مه حموود پاشای ده کات، دوا ی ئەو سهردان و دیده نییه ی "رپج" ه، بۆ شاری "سنه" و دیداریتی له گه ل ئەمانوللاخان و سه راسیمه بوونی "رپج" ه، به بینینی ته لاره ناوازه و نازداره کانی ناو شاری "سنه"، که ههر له م سه فهره درپژهیدا، بۆ میرنشینی ئەرده لانی کردووه و ههر له م سه فهره شدا لای ئەمانوللاخان، نوسخه یه کی "شه ره فنا مه" ی وه ک "میژووی کورد" وه رگرتووه^{۳۱} و ههر له م سه فهره ی شیدا پیچه وانیه ی ئەم لاوازییه ی مه حموود پاشا، له ده سه لّات و توانای هه مه لایه نه ی ئەمانوللاخاندا ده بینیی و ده لّی:

۳۲ "ئەمانوللاخان... خۆی سهرداری وهخت و خاوه ن بریار و سیاسه تی ئیترانه...^{۳۲} که دیسان ئەم ده سه لّات به هیژه ی ئەرده لانی ش، له سالی (۱۸۲۴ز) دا به مه رگی ئەمانوللاخان و له جی دانیشتنی خوسره و خانی کورپی و هاوسه ری داها تووی مه ستوره^{۳۳} دوا یی دیت و لیّره به دوا وه، سه ره تا کانی لاوا یی و له به ریه ک هه لّو ه شانی ئەم میرنشینه ش ده رده که وی، به تایبه تی دوا ی مه رگی خوسره و خان (۱۸۳۴ز) و ده ستیوه ردانی (حوسن جیهان) ی ژنی یه که می خوسره و خان و ناکوکی

۳۱ - سه رچاوه ی پیشوو، لاپه ره کانی: ۱۸۹، ۲۰۶، ۲۰۳.

سه رنج: ئیستا نوسخه یه کی تورکی "شه ره فنا مه" له کتیبخانه ی به ریتانیا پارێزراوه (Add.7860)، که زه مانیك هی "رپج" بووه و نوسخه یه کی تری فارسی لیّیه (Add.22698)، که "عه باس میرزا" ی وه لیعه هدی "فه تح عه لی شای قاجار" به دیاریی بۆ ئەمانوللاخانی گه وره ی ئەرده لانی ناردووه. به لّام روون نییه ئەو نوسخه یه کی که "رپج" له ئەمانوللاخانی وه رگرتووه، یه ک له و دووانه یه، یان نوسخه یه کی تره!. (بۆ زیاتر زانیاری له م باره یه وه بنوا ره: سولتانی، ئەنوه ر: دوو ذیلی شه ره فنا مه ی بتلیسی، چاپه مه نی بنکه ی "ژین" سلیمانی، چاپی یه که م، ۲۰۰۵، چاپخانه، شقان، ۸۵ ل (په راویز).

۳۲ - گه شتنامه ی رپج، ل ۱۹۹.

۳۳ - مه ستوره سالی ۱۸۲۸ز بۆته هاوسه ری "خوسره و خان" و ماوه ی ۶ سال هاوسه ری بووه و مندالیشی لیّی نه بووه و دواتر ماوه ی ۱۳ سال به بیوه ژنی له حه ره مسه رای خوسره و خاندا ماوه ته وه.

نیوان هەردوو کورە کهیان: رەزا قولیجان و غولام شاخان لە کاروباری میرنشینه که، لەسەر دەسه‌لەتیی میرایه‌تی گرتنه‌ دەست، که مه‌ستورە کاتی به‌ دووربینیه‌کی هۆشیارانەوه، رووداوه‌کان تاتووێ ده‌کات، ده‌گاته‌ ئەو ئەنجامه‌ی له‌ میژوووه‌که‌یدا ده‌لی:

"ئیدی ئیدی و نه‌خته‌ نه‌خته‌ ئەم سەربزیویی و سەرسەختیی و گوینه‌دانه، بوو به‌ هۆی ئەوه‌ی شا (مه‌مه‌د شا: ۱۸۳۵-۱۸۴۸ز) پشتیان تێکا و پرویان لی وەرگێڕی و گوێیان پاکیشی، ته‌نانه‌ت ده‌توانین بلین: "شا هاته‌ سەر ئەو بریاره‌ی، که‌ بناغه‌ی ئەم بنه‌ماله‌یه‌، تێکدا و داری به‌سەر به‌رده‌وه‌ نه‌هێلی"^{۳۴}.

به‌لام هەر له‌و سەرویه‌نده‌دا و پێچه‌وانه‌ی لاوازبونی ئەم دوو میرنشینه‌ی بابان و ئەرده‌لان، له‌ سەرته‌تای (۱۸۲۰ز) به‌دواوه‌، سەرته‌تاکانی دره‌وشانه‌وه‌ و فراواغوازیی هەردوو میرنشینی "سۆران" و "بۆتان" به‌ فه‌رمانده‌یی میر مه‌مه‌دی ر‌ه‌واندز (۱۷۸۸ - ۱۸۳۸ز) و میر به‌درخان (۱۸۰۳ - ۱۸۶۹)، بۆ ر‌زگاری له‌ ده‌ست زولمی عوسمانی ده‌رده‌که‌ون، که‌ ده‌وله‌تی عوسمانی، ته‌قه‌للای هەردوو میره‌که‌ به‌ مه‌ترسیی گه‌وره‌ بۆ سەر خۆی ده‌زانی و له‌ ر‌یگه‌ی له‌شکرکیشی و هێرشه‌وه‌، به‌رودوا (۱۸۳۸) و (۱۸۴۷) له‌ناویان ده‌بات.

ئەم رووداوانه‌ و گه‌لی رووداوی تری گرنگ، ده‌که‌ونه‌ قۆناغی ژیانی مه‌ستورە. بۆیه‌ ئەزموونی ژیانی مه‌ستورە، ئەزموونی قۆناغی ناسک و پر له‌ کاره‌سات و ه‌رسووران و چاره‌نوسسازی سیاسی کورده‌. به‌تایبه‌تی که‌ هەردوو ر‌یکه‌وتنه‌نامه‌ی یه‌که‌م (۱۸۲۳ز) و دووه‌م (۱۸۴۷ز)ی "ئه‌رزۆم"ی نیوان ئییران و عوسمانی، ده‌که‌ونه‌ قۆناغی نیوه‌ی دووه‌می ژیانی مه‌ستورە.

ئەم دوو ر‌یکه‌وتنه‌نامه‌یه‌، له‌ ده‌میکه‌وه‌ به‌ ناوژیی ر‌وسیا و ئینگلستان، زه‌مینه‌ی بۆ خۆش ده‌کرا و دوا‌ی ته‌قه‌للایه‌کی زۆر، گه‌یانیدانه‌ ئەنجام، تا به‌

۳۴ - مه‌ستورە، میرنشینی ئەرده‌لان، ۲۳۱.

۳۵ - بۆ زیاتر زانیاریی له‌م باره‌یه‌وه‌، بنواژه: امارة بوتان في عهد الامير بدرخان، صلاح هروري، مطبوعات مؤسسة موکریانی اربیل، الطبعة الاولى، ۲۰۰۰.

هۆيەوه زەمىنەش بۆ لەناوبردنى ميرنشىنەكانى كورد خۆش بكەن. لەم بوارەدا ئەم نمونەيە دەگيرپىنەوه:

سەرەتاي سالى ١٨٤٢ز عەلى پەزاي والى بەغدا، مەحمود پاشاي ميرى بابان لادەدا و ئەحمەد پاشاي كورپى سليمان پاشاي برازاي مەحمود پاشاي لە جى دانا. مەحمود پاشاش لە پايىزى هەمان سالدا بە خۆى و خاوخيزان دەستويپۆەندەكانيەوه، پەناى بۆ ئيران، بۆ لاي رەزا قولبخانى ميرى ئەردەلان برد. دواى ماوهيەك و هەر زستانى ئەو سالە، برديانە تاران و سەردانى محەمەد شاي قاجاريان كرد. (شاش) پيشواز و خەلاتى كرد و فەرمانى بە رەزا قولبخان كرد، تا لەشكر ساز بكەن و مەحمود پاشا بە خورتى بۆ سليمانى بگيرپەنەوه.

بۆ ئەمەش، هيرشى چەند قۆلى و بەربلاويان بۆ سەر قەلەمپەوى بابان و ناو شارى سليمانى دەست پيكرەد. بەلام هيرشەكەيان سەرنەكەوت و مەحمود پاشا و والى ئەردەلان، لە بەرامبەر هيرشيكى غافلگيرانەى عەبدوல்லا پاشاي والى سليمانى دا، بۆ سەر بارەگاي هيزەكەيان لە "مەريوان" تيكشكينا.

دواتر، ئيران لەسەر ئەم هيرشەى عەبدوல்லا پاشا، كە دەستدرىزيبى بۆ سەر خاكى مەريوان كەردوو و پيشيلى ماددەى يەكەمى پەيمانامەى ئەرزەرۆمى كەردوو، شكاتى لاي سەرانى عوسمانى، لە عەبدوல்லا پاشا كرد. ئەوانيش بۆ بەغداد بانگيان كەردوو و ئەحمەد پاشاي برايان لە جى دانايەوه و دواى ماوهيەكى تر و چەندان ئالوگۆر و پرووداوى تر، نەجيب پاشاي بەغداد - كە لە جيبى عەلى رەزا دانرابوو - لە ريگەى لەشكركىشى و هيرشەوه، دەسەلاتى ميرايەتى بابانيان لى سەندن و لە جيبى ئەوان، كاربەدەستى خويان دانا.

هاوكات لەولاشەوه لە ئيران، لەسەر تيكشكانەكەى رەزا قولبخان - لە دەشتى مەريوان - محەمەد شاي قاجار بيانوى لا بردن و هەلتەكاندى ميرنشىنى ئەردەلانى چنگ كەوت و دواى زنجيرەيەك ئالوگۆر، بريارياندا خوسرەوخانى گورجى، وەك فەرمانرەواى راستەوخۆى قاجارى، بۆ "سەنە" بنيرن.

ئەيش بەگەيشتنى بۆ شارى سەنە، رەزا قولبخانى بە زنجيركراوى بۆ تاران نارد. بەدوايدا دەستويپۆەندەكانى رەزا قولبخان و ئەمانوللاخانى برا بچكۆلەى، هەريەكەيان بەلايەكدا ئاواره و پەرتەوازه بوون. كە مەستوووه و نزيكەكانيشى، لە

سەروەندى تەوا كوردنى "مىژووى ئەردەلەن" دا - بەر ئەم پەرتەوازە بوونە كەوتوون و لە گەل كۆمەللىكى نىك هەزار كەسيدا - بە ناچارىي پرويان لە شارەزور و دواتر لە سلىمانى كروو و هەر مەستورەش خۆى، وردە كارىيە كانى ئەم پروداوانەى، سالانى دوايى قۇناغى هەرەسەينانى هەمەلايەنەى ژيانى سىياسى، پروناكبرىيى، كۆمەلايەتەى هەردوو مىرنشيني ئەردەلەن و بابانى، زۆر زىرەكانە و ئاگادارانە، بۆ مىژووى ئەردەلەن و بابان تۆمار كروو و وەك راستگۆترين شايەتخالىكى ئاگادار و هوشيارى پۆژگارى خۆى، دوا لاپەرەكانى "مىژووى ئەردەلەن" كەى، بە دەم ئەم دوا كۆچە پر لە كارەساتەو تۆمار كروو^{۳۶}.

گىرآنەو كانى مەستورە لە "مىژووى ئەردەلەن" دا، هەر وەك سەدان جار لەو گىرآنەو و يادداشت كرونانە بە نرخترن كە لە بەلگەنامە كانى قاجارى و عوسمانيدا هاتوون، لە هەمان كاتيشدا چارەنووسى مىرنشینه كەى خۆيشيان: (ئەردەلەن) هەر وەك ئەو جۆرە كەوتەو، كە پىشتەر هەر مەستورە خۆى پىشبينى بۆ دە كرد و لە مىژووە كەى خۆيدات نووسىبووى:

"شا، واتە: مەمەد شای قاجار، هاتە سەر ئەو باوهرى، كە بناغەى ئەم بنەمالەيە تىكدا و دارى بەسەر بەردەو نەهیللى^{۳۷}.

۳۶ - بۆ زياتر زانىارىي لەبارەى وردە كارىيە كانى ئەم پروداوانە، بنوارە:

- مىرنشيني ئەردەلەن، بابان، سۆران لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، مەمەد حەمەباقى.

- مەستورە، مىرنشيني ئەردەلەن.

۳۷ - مەستورە، مىرنشيني ئەردەلەن، ل ۲۳۱.

* گۆفارى كۆرى زانىارى كوردستان، ژمارە (۶)

نالی

و

مهستووره

مهستووره (۱۸۰۵ز — ۱۸۴۷ز)، که ناز ناوی ماهشهره فخانم، کچی ته بولخه سهن (محمهد بهگ)ه و ته گه رچی دیوانیکی شیعریی به زمانی فارسی و چند کتیبیکی میژوویی، له باره ی میژووی ته رده لآن و شه ریه تی ئیسلام له دوا به جیماوه^{۲۹}؛ که چی تا ئیستاش لای زۆربه ی کوردناسانی خۆره لآت و خۆرئاوا و میژوونوسان و نو سه رانی کوردش، زۆرتر هه روه ک شاعیر باسده کری. له کاتی کادا شانازی میژووی فره هنگی کوردی، له وه دایه که نزیکه ی (۱۸۰) سال له مه و بهر، له سه رتاسه ری خۆره لآتی ناوه راستادا، تاقانه ئافره تیکه، میژووی نووسی بی.

هه رچه نده له پال دیوانه شیعه ره فارسییه کهیدا، بره شعریکی عرو زنامیزی به زمانی (کوردی)ش، به ناوی مهستووره — وه، بلا بوته وه. وه ک نمونه ی ته مجۆره شیعرانه ی، که ته مه سه ره تایه که تی:

۲۹ له وتاری دواتردا ناوی بهر هه مه کانی مهستوره ده نو سین.

گرفتارم، به نازی چاوه‌کانی مهستی فهتانت بریندارم، به تیری سینه سووزی نیچی موژگانت^{۳۰}

له کاتیئکدا ئەم شیعره، غه‌زه‌لیکی (۷) به‌یتی شاعیری ناسراو: ئەمین ئاغای
حه‌ویزی، واتا: ئەختەر (۱۸۳۹ — ۱۸۸۸ز)ه^{۳۱}، بۆیه من دلنیام ئەو شیعره
کوردییه عروز نامیزانه‌ی تریش که تا ئیستا به پال مه‌ستوره دراو، شیعی
مه‌ستوره نین؛ چونکه له لایه‌که‌وه ئەمجۆره شیعرانه، جگه‌له‌وه‌ی (پیاو) وتوونی،
له‌لایه‌کی تریشه‌وه مه‌ستوره خۆی، له میژووه‌که‌ی خۆیدا، که له ئاخر و ئۆخری
ژیانی‌شیدا نووسیوتی، کهم و زۆر باسی ئەوه ناکات که شیعی کوردی نووسی،
له هه‌مان کاتیشدا، که باس دیته‌ سه‌ر مه‌ستوره و ئەده‌بی کوردی، له سه‌رده‌می
مه‌ستوره و له ئەده‌بی باوی ئەو سه‌رده‌می میرنشینی ئەرده‌لان؛ ده‌بی ئەوه‌مان
له یادبی که ئەو ئەده‌به‌ی له‌و رۆژگارهدا به زمانی کوردی، له جوگرافیای
میرنشینی ئەرده‌لان دا سه‌قامگیر بووه، ئەده‌بی دیالیکتی گۆران بووه، که به
کیچی خۆمالیی، واته: که به وه‌زنی هیجا (برگه‌یی) بووه، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئەم
دیالیکتی گۆران، زۆر له پێش دروستبوونی شاری (سئه‌)شدا، زمانی (تایین)یش
بووه. چونکه ئەگه‌ر کوردناسانی وه‌کو: (ئه‌لیکسه‌نده‌ر ژابا، مارتن، هارتمان،

سه‌رنج:

ئه‌گه‌ر هه‌ندێ فاکت و په‌ره‌گرافی ئەم وتاره و وتاری پێشو له یه‌کتەر بچن، پتووستی وتاره‌کان وا
بووه.

۳۰ میژووی ئەرده‌لان — نووسینی: مه‌ستوره‌ی کوردستانی — گۆرینی بۆ کوردی: دکتۆر هه‌سه‌ن
جاف و شکور مسته‌فا — چاپی یه‌که‌م — به‌غدا — ده‌زگای رۆشنیبری و بلاوکرده‌وه‌ی کوردی
کوردی لاپه‌ره (۷) — هه‌روه‌ها: تاریخ مشاهیر کورد — جلدی یه‌که‌م — تالیف بابه‌ مردوخ
رۆحانی — چاپ اول (۱۳۶۴) — انتشارات سروش — ص (۳۶۷ — ۳۷۲).

۳- بۆ زیاتر زانیاری له‌م باره‌یه‌وه بنواپه‌ته‌ختەر، شاعیری جوانیی و دل‌داری، ناماده‌کردنی ئازاد
عه‌بدولواحید، هه‌ولێر، چاپخانه‌ی شاره‌وانی، ۱۹۷۶، لاپه‌ره ۱۶ — ۲۳، ل. ۵۱.

رۆژهلېسكو، لېرخ، فېلچېفېسكى، رۆدېنكو و ... هتد)، ټوه بېسېلېنن كه ټه ده بې كوردې، له سهره تاي ده ست پېكردنېه وه، به دېالېكتې باكوور ده ستې پېكردې و به تايبه تېش له عه لې حرېرې (سه ده ي يانزه يه مې زايېن)، ټوا له م دېالېكته دا، (له سه ده ي ده يه مې زايېن) و رهنكه پېشترېش، كټېبې (مارېفه ت و پېرشالېارې زهرتوشټې) ^{۳۲} پې نووسراوه، كه له باره ي ټايېنې (زهرتوشټ) هوه يه و دواي ټه مېش كټېبې ټايېنې (سهرټه نجام) ي پې نووسراوه، كه له ناو خه لكدا، به سروودې (يارسان) ناسراوه و كټېبې ټايېنې (ټه هلي هه ق) ^{۳۳}. له پال ټه مانېشدا وه كه له ټېنسكلو پېدېاي ټېسلا مې چاپې ټېنگلېزېه كه پدا هاتووه، (بابا تاهېرې هه مه دانې) ش، شېعري به دېالېكتې گوړان، بو بلاو كرده وه ي بېروبا وه رې ټه هلي هه ق، له ناو گوړانه نه خوېنده واره كاندا نووسيوه ^{۳۴}. جگه له و (۳۹) شاعېره ي كه ټې. بې. سوڼ، له و تاره پدا سه باره ت به شېعري گوړان، له سه رې نووسيون و نمونه ي له (۲۷) شاعېريان هېناو ته وه، كه كاتې خوې (د. سه عېد سه نه يې)، ټه م ده ست نووسانه ي پېشكه ش كردون و ټېستا له مؤزه ي به رېتاني پارېزراون و هه مووشيان پېش سالي (۱۷۸۸ز) ژياون ^۷.

ټېتر ټه م ټه ده به، له ته مه نې ټه م هزار سال به خشېنه پدا، بې پشوو، به ته وژم و ټېن و دره وشاوه يې هاتووه و به ده م ره گ دا كو تاني زياتره وه هه ر له به خشېندا

۴- داناي هه ورامې — پېرشالېارې زهرده ستې — به غدا (۱۹۶۸ز).

۵- سراجام (ماشه لاي سووري) چاپ اول، تاران (۱۳۴۴ش) هه روه هان سراجام (اېن يارسان)، پڙه ش و نو شته طېب طاهري، انتشارات انستېتو فرهنگي كرد، سلېمانېه، چاپې اول، چاپخانه اراس، ارېيل. ۲۰۰۷

۶- لېرېكاي شاعېرې گه ره ي كورد (مه وه لوي) ټه نوهر قادر مه مه د، ستوكه و لم (۱۹۹۱) لاپه ر (۳۲).

۷- مېنورسكي (گوړان) وه رگېراني ناجې عه باس (گوڅاري گه لاوېژ)، ژماره (۵ ستا ۱۰) به غدا (۱۹۴۴).

سهرنج: ټه و (۲۷) شاعېره ي كه (ټې. بې. سوڼ) له باره يانه وه نووسيو ټېټې، له بنه رته دا له دوو ټوي كه شكول ټېكدان، كه نمونه ي شېعري (۳۹) شاعېرې ټېدايه، ټه م كه شكول ټې سالي (۱۹۹۸ز) له لايېن كا ك ټه نوهرې سو لټاني يه وه، له به رېتانيا ټاماده و چاپ و بلاو كرايه وه و دوو باره له سالي (۲۰۱۰ز) دا، له لايېن (بنكه ي ژېن) له سلېماني چاپكراوه ته وه.

بووه، که کۆمهڵێک شاعیرانی گه‌وره و ناوداری ئه‌ده‌بی کوردی، هه‌ر به‌م دیالیکتی شیعریان نووسیوه، وه‌ک: مه‌لا په‌رێشان (سه‌ده‌ی چواره‌یه‌می زایین) بیسارانی (١٦٤١ — ١٧٠٢ز)، سه‌یدی هه‌ورامی (١٧٨٤ — ١٨٣٥ز)، میرزا شافیعی جامه‌پێزی (١٧٨٥ — ١٨٤٨ز)، ئه‌حمه‌د به‌گی کۆماسی (١٨٣٥ — ١٩٠٧ز)، مه‌وله‌وی تاوه‌گوزی (١٨٠٦ — ١٨٨٢ز)، میرزا قادری پاوه‌یی (١٨٣٥ — ١٩٠٧ز)... هتد، که ئه‌م به‌رده‌وامییه، پێچه‌وانه‌ی ئه‌ده‌بی دیالیکتی باکووره، چونکه ئه‌گه‌ر له قو‌ناغه‌کانی ده‌رکه‌وتنی شاعیرانی وه‌ک: فه‌قیی ته‌یران (سه‌ده‌ی چواره‌یه‌می زایین) و مه‌لای جزیری (سه‌ده‌ی پانزه‌یه‌می زایین) و ئه‌حمه‌دی خانی (١٦٥٠ — ٦٢ز) دا له لووتکه‌دابووبی؛ ئه‌وا دوا‌ی ئه‌حمه‌دی خانی، ئیتر وزه‌ی به‌رده‌وامی و دره‌وشاوه‌یی، وه‌ک تین و تاوی پێشینیه‌ی نه‌ما.

به‌لام ئه‌ده‌بی دیالیکتی گۆران، جگه‌ له‌و ته‌مه‌نه درێژدی و به‌رده‌وامییه‌شی، ژماره‌یه‌کی زۆریش داستان و چیرۆکی دل‌داری پێ نووسراوه؛ که له‌ چاو داستان و ئه‌ده‌بی دیالیکتی تری زمانی (کوردی) دا، یه‌کجار زۆرن و که‌م وینه‌ن. بۆیه ده‌لێین ئه‌م دیالیکتی، ره‌گ و ریشه‌ی له‌ می‌ژینه‌یه‌کی زۆر کۆندا دا‌کو‌تاوه و هه‌ر ئه‌میش بووه، بۆته یه‌کیک له‌و هۆکارانه‌ی له‌ ته‌مه‌نی زیاتر له‌ شه‌ش سه‌ده‌ی میرنشینی ئه‌رده‌لان دا، کردوویه‌تی به‌ زمانی ره‌سمی و ئه‌ده‌بیی ئه‌م میرنشینه و (هه‌ر ده‌سه‌لاتی سیاسی ئه‌م میرنشینه‌ش، ئه‌ده‌بی به‌ دیالیکتی گۆران پێشخست و گه‌یا‌ندییه‌ لووتکه‌ی دا‌هینان و گه‌شه‌سەندن)^{٣٥}، به‌ راده‌یه‌ک که زه‌بر و ده‌سه‌لاتی دا‌هینانه‌رانه‌ی ئه‌ده‌بی ئه‌م دیالیکتی، هه‌میشه له‌ سنووری میرنشینی ئه‌رده‌لانی‌شی تێپه‌راندووه و وه‌ک (گۆران)ی شاعیر ده‌لی: (له‌ کاتی شکویدا، جار بووه سێ کوچکه‌ی ناوه‌ندی که‌رکوک، هه‌مه‌دان و کرماشان هه‌مووی بگرێته‌وه)^{٣٦}.

له‌ کاتی‌کدا شیوه‌زاری ئاخوتنی دانیشتیوانی ناوچه‌کانی که‌رکوک و هه‌مه‌دان و کرماشان، هه‌ردووکیان به‌ جیا، له‌ دیالیکتی گۆران جیا‌وا‌زتره. که‌چی ئه‌ده‌بی

٣٥ محمد أمين زكي (تأريخ الدول و الإمارات الكردية في العهد الاسلامي — ترجمة: محمد علي عوني (القاهرة) (١٩٤٥) صفحة (٢٧٦).

٣٦ يادی پیره‌می‌رد — وتاری ماموستا (گۆران)، به‌غدا سالی (١٩٤٥)، لا‌په‌ره (٧٨).

دیالیکتی باکور، لهوپه‌ری دره‌وشانه‌وه و ده‌سه‌لاتیشیدا، له سنووری ناوچه‌ی دیالیکتی خۆی تینه‌په‌راندوه.

ئهم به‌راورد‌ه‌شمان ته‌گه‌ر هه‌ر به‌رامبه‌ر دیالیکتی کرمانجی باکور بووبی، هی ئه‌وه بووه، که دیالیکت‌ه‌کانی تری زمانی کوردی، یان به‌ره‌می ئه‌ده‌بیان زۆر که‌م پێ نووسراوه، یان زۆر دره‌نگانی که‌وتنه به‌خشین و دره‌وشانه‌وه؛ وه‌ک ئه‌ده‌بی دیالیکتی باشوور (شیوه‌ی سلیمانی)، که به‌ره‌می شیعریی، شاعیرانی سێ کوچکه‌ی بابان: نالی و سالم و کوردی و هاو‌پێ‌کانیان؛ واته له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌می زاینه‌وه، که‌وته به‌خشین و خۆن‌اندن. و که‌وته ره‌واندنه‌وه و ته‌نگ پێهه‌لچینی سیبه‌ری جوگرافیای ئه‌ده‌بی دیالیکتی گۆران، که چه‌ندان سه‌ده بوو، ده‌نگی دیالیکتی کرمانجی باشووری کپ کردبوو، که وه‌ک به‌لگه میژووویه‌کان و ده‌قگه‌لی ئه‌ده‌بی دێرینه بو‌مان ده‌سه‌لمینن، ئهم دیالیکت‌ه‌ی کرمانجی خواروو له کاتی‌کیشدا که ئه‌ده‌بی نووسراوی دیالیکتی گۆران، له‌و ته‌مه‌نه درێژه‌شدا سیبه‌ری به‌سه‌روه کردبوو، به‌لام ئه‌ده‌بی‌کی ده‌وله‌مه‌ندی له فۆلکلۆری به‌یت و شیعی سه‌رزار، به‌ کیشه‌ خۆمالیه‌کان پێ نووسراوه.

بۆیه که نالی و هاو‌پێ‌کانیان بۆ یه‌که‌مجار ئهم دیالیکت‌ه‌یان بۆ قوتابخانه‌ عروزی ئامێزه‌که‌ی خۆیان رام کرد؛ ئیتر ئهم دیالیکت‌ه له ماوه‌یه‌کی زۆر کورتدا، وه‌ک ئاگرێکی به‌تین، به‌ ئاقاری خۆیدا ته‌نیه‌وه و زۆر خێرا بۆ گه‌رمیان و کویستان په‌ریه‌وه. که لێره‌دا پێویست ده‌کا ئه‌وه بلیین: هۆی خێرا ته‌نینه‌وه و گه‌شانه‌وه‌ی ئهم دیالیکت‌ه به‌ر له هه‌موو شتی‌ک و له سه‌روو هه‌موو شتی‌که‌وه، (وه‌ک چۆن ده‌سه‌لاتی سیاسی میرنشینێ ئه‌رده‌لان، ئه‌ده‌بی به‌ دیالیکتی گۆران پێش‌خست و گه‌یانده‌یه‌ لووتکه‌ی داھینان؛^{۳۷} هه‌ر به‌و جۆره‌ش پشتیوانی گه‌وره و به‌ هیزی میران و سه‌رانی میرنشینێ بابان بوون، که دراوسێی نزیک و تیکه‌لاوی هه‌مه‌لایه‌نه راسته‌وخۆی ئه‌رده‌لان‌ه‌کان بوون و بۆ چا‌ولی‌که‌ریش له میرنشینێ ئه‌رده‌لان، له‌وه‌دا که وه‌ک وتمان: نزیکه‌ی شه‌ش سه‌ده، زمانی ره‌سمیی و ئه‌ده‌بییان، شیوه‌زاری گۆران بووه؛ بۆیه میران و سه‌رانی (بابان)یش، بۆ ته‌وا‌کردنی پێویستی‌ه‌کانی

۳۷ لیری‌کای شاعیری گه‌وره‌ی کورد (مه‌وله‌وی)، لاپه‌ره (۳۸).

هاوسەردەمانەى پېتتەختى تازەكەيان، كە تازە لە (قەلاچولان) دە، بۇ سەلیمانى گواستىبويانەو (۱۷۸۴ز) و لەبەرئەوئەش كە ئاخاوتنى جەماوەرى مېرنشینی بابان تىكرا، بە شىوہزارى كرمانجى خواروو بوو؛ بۆيە پىكھینانى شىوہ زمانىكى ھاوسەردەمانەى، بۇ ئەوہى بېتتە زمانى ئەدەبىي و رەسمىي، تايبەت بە مېرنشینی بابان، بووہ پىداوئىستىيەكى فەرھەنگى و كۆمەلایەتى و ئەو بەرنامەيەى كە بۇ پىشخستنى مېرنشینهكەيان، لەم پىناوہدا رەنگيان بۇ رشتبوو؛ ھەر لە بانگھېشتنى زانايانى ئايینی و ئەدياننى بە ناوبانگەوہ، بۇ نىشتەجىبوون لە سەلیمانى تازە پايئەختياندا، تا خانەقا و قوتابخانە كەردنەوہ بۆيان، كە ئەم پىشتىوانىيە، ھاندەرىكى بە گوربوو، بۇ سەرخستنى ئەم بەرنامەيە.

ھەرچەندە لە پال ئەم پىشتىوانىيەشدا، قوتابخانە شىعريەكەى نالى و ھاورىكانى و بە تايبەتیش نالى، كە ھاتە مەيدانەوہ، بە دەسەلآتىكى بەھرەمەندانەى شاعيرانەوہ، بە شارەزايىەكى بەرلاوہوہ لە رەوانىيىيە عەرەبىدا. بە وردەكارىيە و وشە ئارايىەكى پىر پەرداخ و ئارايىشى تازەكراوہوہ، بە لىزانى لە زمانى كوردى و دەسەلآتى بەسەر شىوہزارەكانى ترى رىزمانى كوردى و ھونەرى موتوربەكەردىياندا، بە ئەندازەيەك كە جىپەنجە و كارى نالى لە دىيالىكتەى خواروودا، گەيشتۆتە سنورىك، بە خۆى رەوا بىينى و بەم دىيالىكتە بلى زمانى خۆكرد!.. ئەمانە ھەمووى بوونە ھۆى ئەوہى لە ماوہيەكى مېژووبى زۆر كورتدا، بېتتە شىوہزمانىكى مەودا بەرىن و ئىقلىمگىر و سەرمەشق، بۇ تىكراى نووسەرانى باشوور، بە جۆرىك كە سەرەراى ئەوہى ئەم شىوہزمانە، لە چاو شىوہزمانى گۆران دا، زۆرىش ساوابوو؛ بەلام بە پىچەوانەى دىيالىكتى (گۆران) دە، كە بە ھەرەس ھىنانى مېرنشینی ئەردەلان، زۆر بە خىرايى پووكايەوہ، كەچى ئەدەبى دىيالىكتى باشوور، دواى ھەرەس ھىنانى مېرنشینی (بابان) یش، كە لەگەل ھەرەس ھىنانى ئەردەلان دا ھاوكات بوو، ئەك ھەر نەلەقى؛ بەلكو لەتىن و تەوژم و ھەلچوونى خۆى نەكەوت و بە سەرانسەرى ئەو ناوچانەشدا تەنيبەوہ، كە پىشتەر ئەدەبى دىيالىكتى گۆران، دەسەلآتى مېژىنەى بەسەرياندا ھەبوو. تەنانەت بە جوگرافىاي گۆران نىشەكانىشدا بە رادەيەك تەنيبەوہ، كە وەك ئىستا دەبىينىن، نووسەرانى ناوچەى (ھەورامان) یش، ھەر بە دىيالىكتى باشوور دەنووسن.

بەلام لە رۆژگاری ژيانی مەستورە دا، هېشتا ئەدەبی دیالیکتی گۆران، لە گۆر و گۆرمی خۆیدا بەردەوام بوو و بە تاییەتیش کە ژيانی مەستورە، ھاوسەردەمی پۆلیک لەو شاعیرە گەورانە ی ئەم دیالیکتە بوو، کە پێشتر ناومان هێنان و لە ناویشیاندا مەولەوی تاوەگوزی، کە بە دەسلاتی شاعیرانە ی خۆی، ئەدەبی دیالیکتی (گۆران) ی گەیانە چلەپۆپە ی داھێنان و زیاتر گەشانەوی و لە ھەمان کاتیشدا کە مەولەوی و مەستورەش ھەردووکیان ھاوجوگرافیای ئەو ھەریمەن، کە دەسلاتی ئەدەبی دیالیکتی گۆران؛ نەك ھەر سیبەری بەسەرەو ھەردوو، بەلکو ھەر لەو بنەمالە یەشدا، کە مەستورە ی تیدا ژیاو، شاعیری وەك:غولامشاخانی (۱۸۲۲ — ۱۸۶۷ز) زڕ کۆری مەستورە، شیعری بە دیالیکتی گۆران نووسیو و نامە ی شیعریی لەگەل مەولەوی دا ئالگوگۆر کردوو.

بۆیە بی سۆدوو دەلیین: ژيانی مەستورە دەکەوێتە سەردەمی کەو، کە دوو قوتابخانە ی ئەدەبیی تیکرا جیاواز، بە دوو شیوہ دیالیکتی جیاواز، لە دوو ناوچە ی ھاوسنووردا، کەوتوونەتە مەملانی و بگرە گەرمە ی سەرەتای تەنگ، پێھەلچینیکی ئاشکرا؛ کە دیاردەکانی مەملانی و تەنگ بە یە کتر ھەلچینیە کە، لەسەر مری بنچینە و روخسار و ناوەرۆکی ھەردوو قوتابخانە ئەدەبییە کەدا، بە زەقی و بە تاییەتیش لە شیعەرەکانی مەولەوی و نالی دا، رەنگیان داوئەتەو؛ کە ھەر یە کەیان نمونە یەکی زۆر بالای ھەردوو قوتابخانە جیاوازه کەن. چونکە ئەگەر بۆ بەلگە ی سەلمانندی ئەم بۆچوونە، لە نامە شیعرییەکانی مەولەوی، کە لە دیوانە چاپکراو کەیدان، و لەو (۳۸) نامە یە ی وردبینەو، کە لە بەرگی دووہمی یادی مەردان دا، چاپکراون، بۆمان دەردەکەوئ کە مەولەوی بەم ھۆیەو کە میراتگری ئەدەبیکی تەمەن درێژی تان و پۆ خۆمالییە، بە ھیچ جوړیک دۆستایەتی و نامە گۆرینەوہ ی لەگەل ئەو شاعیرە کوردانە دا نییە، کە شیعەرەکانیان بە کیشی عرووز نووسیو و نالی سەردەستەیانە.

تەنانەت مەولەوی لەگەل شاعیریکی گەورە ی سۆفی و نەقشی مەشرەبی وەك:مەحوی (۱۸۳۲ — ۱۹۰۶ز)یشدا، ھیچ سەرو بەندیکی نییە، لە کاتی کدا کە ھەردوو کیشیان سەر بە ریبازگە ی (نەقشەندی) و خەلیفە ی بنەمالە ی شیخ

عوسمانی سیراجوددین (۱۷۸۰ — ۱۸۶۶ز)ی ئه‌ویله‌ن. هۆیه‌که‌ش ههر ئه‌وه‌یه‌ که (مه‌وحوی)ش شاعیریکی سهر به قوتابخانه شیعییه‌که‌ی نالی و هاوریکانیتی. به ههمان پیودانیش، که له سهرتاسهری شیعه‌کانی نالی ورد بینه‌وه، بۆمان ده‌رده‌که‌وی که پلار و توانج و ته‌شه‌ریکی زۆر ده‌گریته ئه‌وانه‌ی به‌درۆ! سهر به (تصوف)ن. که وه‌ک ده‌شزانین زۆرینه‌ی شیعی شاعیرانی دیالیکتی گۆران، به روا‌له‌ت! شیعی (ته‌سه‌وف و عیرفان)ه. جگه له چه‌ندان نمونه‌ی تر، له شیعی ههر دوو قوتابخانه ئه‌ده‌بییه‌که به‌رامبه‌ر به یه‌کتر؛ وه‌ک ئه‌و هه‌موو هه‌لو‌یست و وه‌رگرتنه‌وه‌ی مه‌حوی، به‌رامبه‌ر ئه‌وانه‌ی که هی‌رش ده‌که‌نه سهر ته‌سه‌وف و عیرفان، یان ئه‌و لاقرتی و گالته پی‌کردنه بی‌ په‌رده‌یه‌ی سالم (۱۸۰۰ — ۱۸۶۶ز)، به دیالیکتی گۆران و له‌شکری (ئه‌رده‌لان)یش، که ئاخاوتنیان (گۆران)ه؛ وه‌ک نمونه‌ی ئه‌و قه‌سیده درێژه‌ی به‌ بۆنه‌ی له ئه‌سته‌مول‌هاتنه‌وه‌ی عه‌بدو‌للا پاشای کوری سلیمان پاشا (۱۷۹۰ — ۱۸۳۸ز)ی بابان، بۆ به ده‌سته‌وه‌رگرتنه‌وه‌ی میرنشینی بابان، له سلیمانی پایته‌ختدا، که ئه‌مه سهره‌تا‌که‌یه‌تی:

تیره‌وه‌ش دیمه‌ گوزه‌شت و عه‌هدی نیسان هاته‌وه
 بلبلی بی دل له ده‌وری گول با فیغان هاته‌وه

تا ده‌گاته:

که‌روفر با که‌م بکا، (والی)^{۳۸} به فه‌وجی (چیش که‌رۆ!)
 پشت به‌ندی له‌شکری وه‌ندات و جافان هاته‌وه^{۳۹}

۳۸ والی:مه‌به‌ست له (ره‌زا قولیخان)ی والی ئه‌رده‌لانه.

۳۹ د. فوئاد، که‌مال شیعی بلاونه‌کراوه‌ی سالم، گۆقاری نووسهری کوردستان، ژماره‌۲، سالی یه‌که‌م ۱۹۸۱، ل ۴۱ تا ۵۲.

له به سه رکړنه وهی پېشینې ته م دوو قوتابخانه ته ده بییه جیاوازه و ناوهینانی مه ستوره دا، یه کسهر ته و قه سیده ه شمان بیر ده که ویتته وه، که نالی (۱۸۰۰ — ۱۸۷۳ز) له سهر مه ستوره نووسیوتی. چونکه هر که ناوی مه ستوره، یان (نالی) مان دیتته یاد، دم و دست ته و قه سیده ه شمان دیتته وه یاد.

ته م قه سیده ه ش له سه رده می نووسینه وه تا ئیستا، هر جی باس و خواس بووه و هر زووش شاعیری گه وره ی سابلخ؛ وه فایی (۱۸۴۷ز — ۱۹۱۶ز) و دواتریش عه بدوللا به گی میسباح دیوان (؟ — ۱۹۱۶ز)، چاویان لینکر دووه و هر یه که یان شیعری کی به پیودانی ته م قه سیده ه ی نالی نووسیوه؛ که شیعره که ی وه فایی، قه سیده به ناوبانگه که ی (شیرین ته شی ده پرسی) ۴۰ و (میسباح دیوان) یش شیعری کی دریتی پینج خشته کی نووسیوه؛ که ته مه سه رده تا که یه تی:

دوی شهو، شهوی شهنه، که له شه مع و مه هو ته ختر
 ناراسته بوو سه تحی سه راه رده ی ته خزه ر ۴۱

شایانی باسه، شیعره که ی مسباح دیوان ته وه نده ویستویه تی شوین پی نالی هه لگرئ و لاسایی بکاته وه؛ جگه له وه ی هر به خه ون دست پیده کات، دیسان به هه مان وه زن، ناوی مه ستوره شی تاخیه وه ته شیعره که یه وه:

گه نجینه ی (مه ستوره) به بی خازن و گه نجور
 ثایینه ی بلوره، به بی سه نعه تی مزدور ۴۲

۴۰ دیوانی وه فایی، لیکولینه وه ی محمه د علی قه رداخی، چاپی یه کم، چاپه مه نی کوری زانیاری، به غدا ۱۹۷۸، ۱۹۲۲ تا ۱۹۸.

۴۱ دیوانی ته ده ب (میسباح دیوان)، کورکړنه وه، به راورد، ساغکړنه وه و فره ننگ بو نووسینی: محمد حه مه باقی، بلا وکراهی ده زگای ناراس، چاپی یه کم، هه ولیر، ۲۰۰۵، ۱۰۸.

تا ٲو راده‌یه‌ی له هه‌ندئ جیگه‌ی تری ٲم قه‌سیده‌یه‌دا، وینه‌ی شیعریه‌ی و قافییه‌کانی هه‌مان (شیعری مه‌ستوره‌)ی نالی به‌ کاردینه‌ی:

وه‌ك تازه‌ هه‌لۆژئ كه‌ له‌ ناو دوو لقه‌ دابه‌ئ
وا ريك‌ گوشرابه‌ئ، كه‌ له‌ دوو لاره‌ قوبابه‌ئ
هه‌ندیه‌كی قوبابه‌ئ و كه‌مه‌یه‌كی قه‌له‌شابه‌ئ
قه‌لشانه‌ئ، نه‌وا به‌ئ كه‌ به‌ چاو فه‌رقی كرابه‌ئ^{٤٣}

له‌م یه‌ك دوو سائه‌ی دوایشه‌دا، كاك ربه‌وار سه‌یه‌یلی، به‌ بۆچوونی خۆی، لیه‌كۆلینه‌وه‌یه‌كی له‌ دوو توپی نامیلكه‌یه‌كه‌دا^{٤٤}، سه‌باره‌ت به‌ هۆی نووسینه‌ی ٲم قه‌سیده‌یه‌ی نالی نووسیه‌.

ٲه‌مه‌ش، بۆ ٲه‌وه‌ی ٲتوانین له‌ نزیك‌تره‌وه‌ بره‌وانینه‌ ٲم قه‌سیده‌یه‌ی نالی و هۆی نووسینه‌ی؛ ٲه‌یوسته‌یه‌مان به‌ زیاتر نزیك‌بوونه‌وه‌ هه‌یه‌، له‌ مه‌ژووی ژیه‌انی مه‌ستوره‌ و له‌ نزیكه‌وه‌ ناسینه‌ی سه‌رده‌مه‌كه‌ی.

وه‌ك له‌سه‌رووتریشه‌وه‌ و ٲمان سه‌رده‌می ژیه‌انی مه‌ستوره‌، هه‌وسه‌رده‌می مه‌وله‌وی بووه‌، كه‌ (مه‌وله‌وی)ش، هه‌وسه‌رده‌می نالی بووه‌، كه‌ به‌ هه‌مان شه‌وه‌ مه‌ستوره‌ش ده‌یه‌ته‌ هه‌وسه‌رده‌می نالی. به‌لام مه‌ستوره‌، (٥) سال له‌ نالی بچووك‌تره‌، چونكه‌ نالی سالی (١٨٠٠ز) له‌ دایك‌ بووه‌ و مه‌ستوره‌، سالی (١٨٠٥ز) له‌ دایك‌ بووه‌ و هه‌ر له‌ شاری سه‌شه‌دا، له‌ باوه‌شی بنه‌مائه‌یه‌كی به‌ره‌یز و ناودار و ده‌سه‌لاتداردا گۆشكراوه‌؛ كه‌ مه‌مه‌د ئاغای باه‌یری مه‌ستوره‌، له‌

٤٢ هه‌مان سه‌رچاوه‌، ل ١١٦.

٤٣ هه‌مان سه‌رچاوه‌، ل ١١٧.

٤٤ ربه‌وار سه‌یه‌یلی، كته‌به‌ی نالی، چاپه‌مه‌نی ده‌زگای موكریه‌انی، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌رده‌ده‌، هه‌ولته‌ر، ٢٠٠١.

سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتداریتی ته‌مانوللاخان (۱۷۷۵ — ۱۸۲۴ز) ی‌گه‌وره‌دا، هه‌مه‌کاره و راویژکاری ته‌مانوللاخان و ناظری صندوقخانه‌ی میرانی ته‌رده‌لان بووه، که جار جارهدش به هوئی ناکوکی و ناتهبایی ریزه‌کانی ناو میرنشینه‌که و بنه‌مالئی (ته‌رده‌لان)هوه، له‌ئاکامی هه‌راو‌ئاژاوه‌که‌وتنه‌وه‌دا، محهمه‌داغای باپیری (مه‌ستوره)ش، له‌وه‌رایانه‌گلاوه و زۆر جاریش بوته‌ده‌سته‌ی نه‌یارانی ته‌مانوللاخان و دووباره‌ناشتبوونه‌ویان، که دوا‌ی‌مردنی ته‌مانوللاخان و هاتنه‌سه‌رکاری (خه‌سه‌روخان)ی کورپی (۱۸۰۰ز — ۱۸۳۴ز)، ئیتر ده‌لاقی ته‌و ناکوکییانه‌گه‌وره‌تر بوون و بنه‌مالئی (مه‌ستوره)ش وه‌ک‌جاران‌که‌وتوونه‌ته‌ناو یه‌کیک له‌به‌ره‌کانی ته‌و‌پشیوییه و به‌تایبه‌تیش به‌ره‌ی مملانی و سه‌نگه‌رگرتن له‌ده‌سه‌لاتداریتی خه‌سه‌روخان! که له‌ئاکامدا و بو‌دلته‌وایی کردنی بنه‌مالئی (ته‌بو‌لحه‌سه‌ن)ی باوکی مه‌ستوره و بنه‌کردنی هه‌ولویستی دوژمنانه‌یان و ناشتکردنه‌وه‌ی یه‌ک‌جارییان، له‌سالی (۱۸۲۸ز)دا، مه‌ستوره له‌ته‌مه‌نی (۲۳) سالییدا به‌خه‌سه‌روخان دراوه^{۴۵}. به‌لام ته‌مه‌نی پیکه‌وه‌ژیانیان له‌گه‌ل (خه‌سه‌روخان)ی هاوسه‌ریدا، (که‌مندالیشی لیی نه‌بووه) هه‌ر شه‌ش سالی خایاندووه، چونکه‌خه‌سه‌روخان له‌ته‌مه‌نی (۳۴) سالییدا، به‌نه‌خۆشی (جه‌رگ) کوچی دوا‌یی ده‌کا، که ئیتر دوا‌ی‌جوانه‌مه‌رگبوونی، ناوی ده‌نین، خه‌سه‌روخانی ناکام و مه‌ستوره‌ش هه‌ر له‌هه‌ره‌مه‌سه‌رای به‌جیماوی خه‌سه‌روخان دا، ماوه‌ی (۱۳) سالی‌تر، به‌بیوه‌ژنیی ده‌می‌تته‌وه. تا له‌سالی (۱۸۴۷ز)دا، دوا‌ی‌ته‌وه‌ی چرای میرنشینه‌که‌یان به‌ره‌و‌کوژانه‌وه‌ده‌چی و بنه‌مالئی ته‌رده‌لان ده‌سه‌لاتیان لی زه‌وت ده‌کرئ، ناچار له‌گه‌ل کوچیکی به‌کۆمه‌لی زیاتر له‌هه‌زار که‌سیدا، به‌ریگه‌ی مه‌ریوان و شاره‌زووردا روو له‌میرنشینی بابان ده‌که‌ن، به‌لام هیشتا به‌ده‌م ریگه‌وه‌ده‌بن، که نه‌خۆشی رشانه‌وه‌یان تیدا بلاو ده‌بیته‌وه و نه‌خۆش ده‌که‌وی و پاش ته‌وه‌ی ماوه‌یه‌کی کورت له‌شاری سلیمانی ده‌می‌تته‌وه؛ ته‌میش وه‌ک

۴۵ مه‌ستوره، میژوویی ته‌رده‌لان، سه‌رچاوه‌ی بیشتەر ناوبراو، ۱۹۴ل — ۲۰۴، ۲۳۶ — ۲۳۸

۳۳۷. هه‌روه‌ها‌ت‌ت‌اریخ‌مشاهیر کرد، جلد یکم، ص ۳۶۷ — ۳۷۲.

هاوسەرەكەى جوانەمەرگ دەبىي و لە تەمەنى (٤٢) سالىدا كۆچى دوايى دەكا و لە گردى (سەيوانى) شارى سليمانى دەنيژرى^{٤٦}.

* * *

قەسىدەكەى نالى دوو بەشە؛ كە بەشى يەكەميان داخوازي و پرسىارى (مەستورە) يە و بەشى دووەميشيان ھەلۆيىست و ھەلامى (نالى) يە بۆ مەستورە. لە يەكەمين مەسرەعى سەرەتاي قەسىدەكەدا نالى ھەك (تەديب) تىك، نەك شاعىرىك، ناوى مەستورە دىنى، كە بەمچۆرە دەست پى دەكا:

مەستورە، كە حسنا و تەديبە، بە حىسابى!
ھاتە خەوم تەمشەو، بە چ نازىك و عىتابى^{٤٧}

كە تەمش بەلگەيەكى زىندوو، دژى ئەو بۆچونەى مەستورە، ھەك شاعىرىك ناودەبەن. چونكە (مەستورە) ش، خۆى، لە ميژووھەكى خۆيدا (ميژووى ئەردەلان)، كەم و زۆر باسى ئەو نەكا، كە شىعەرى بە كوردى نووسىبى. بەلام دواى ئەو نالى ھەك (تەديب) تىك، ناوى مەستورە، دىنى؛ تىتر دواى خويندەھەى يەكەمىنجارى ھەموو قەسىدەكە، بۆمان روون دەبىتەھە، كە مەستورە، ھىشتا كچە! لە كاتىكا ھەك مەستورە خۆى بۆمان دەگىرئىتەھە، لە تەمەنى (٢٣) سالىدا، پىي ھاويشتوتە ھەرەمسەراى (خەسرەوخان) ھەو!.. و تەمەنى (٢٣) سالىش بۆ تاقىكردنەھەى تەدەبىي و بە تايبەتەش بۆ كچە كوردىكى ھەك (مەستورە) ي (پتر) لە ١٧٠ سال لەومبەر، لە شارىكى لە

٤٦ مەستورە، ميژووى ئەردەلان، سەرچاھى پىشتەر ناوبرا، ل ٢٣٦ — ٢٣٨، ھەرەھاتتارىخ مشاھىر كرد، جلد يكم، ص ٣٦٧ — ٣٧٢.

٤٧ ديوانى نالى، مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس، بەغدا ١٩٧٦، ل ٦٠٣.

را ده‌به‌دهر، داب و نهریت راگر و سه‌ریۆش له‌سه‌ری وهك (سنه) ٤٨د... كه
 ته‌گه‌ریش سه‌روبه‌ندیكى له‌گه‌ل كاروبارى ته‌ده‌ب دا هه‌بووب، كه هه‌شتا كچه و له
 ماله باواندایه؛ كه‌متر ده‌نگی ده‌گاته ده‌ره‌وی مالى باوكی. بۆیه هه‌شتا بۆ ته‌وه
 ناشی كه شاعیریكى گه‌وره‌ی وهك نالی پیتی بلێ: ته‌دیبا!

كه‌واته ده‌بێ گه‌شانه‌وه‌ی گوڵی ته‌ده‌بیی مه‌ستوره، له‌ دواى ته‌وه قۆناغه‌وه
 بووب، كه بۆته هاوسه‌ری خه‌سه‌ره‌وخان؛ یان به واتایه‌كى تر، ده‌بێ له‌ دواى ته‌وه
 كاته‌وه بیته كه ده‌بیته میر كچیکى میرنشینی ته‌رده‌لانی و میرانی ته‌رده‌لانی و
 به تاییه‌تی (خه‌سه‌ره‌وخان) ی هاوسه‌ری مه‌ستوره‌ش، یه‌كێك بووه له‌و میرانه‌ی كه
 دۆستی نزیك و راسته‌قینه‌ی شاعیران و هونه‌رمه‌ندان بووه و هه‌میشه
 دیوه‌خانه‌كه‌ی پر بووه له‌ ته‌دیبان و هونه‌رمه‌ندان و شه‌وانه، تا دره‌نگانی كۆری
 ته‌ده‌بیی و هونه‌ریی، له‌ ماله‌كه‌یدا سازكراوه ٤٩.

له‌به‌رته‌وه من دلنیام ته‌م قه‌سیده‌یه‌ی نالی، هه‌ی قۆناغی دواى شوو‌کردنی
 مه‌ستوره‌یه. كه ده‌بێ هه‌رواش بی، چونكه نالی له‌ كاتیكا كه باسی كچینی و
 رابردووی مه‌ستوره ده‌كا، ده‌لی:

ده‌عوای ئومه‌را، چه‌نده له‌سه‌ر ته‌ختی كرابی
 چه‌ند خوین كه رژیته و چ خوینی نه‌رژیته^{٥٠}

له‌م رووه‌وه، كاك (فاتیحی مه‌لا عه‌بدولكه‌رمی موده‌ریس)یش، رازیكى
 شاراوه‌ی له‌ دوو تووی به‌یته‌یكى به‌ توێكلی ته‌م قه‌سیده‌یه‌ی نالی دا هه‌ست

٤٨ دیوانی نالی، ل ٦٠٣.

٤٩ تحفه‌ی ناصری — تاریخ و جغرافیای کردستان، تألیف میرزا شکرالله سنندجی (فخر الکتاب)،
 مقابله و تصحیح دکتر حشمت الله طیبی، انتشارات امیر کبیر، چاپ اول، تهران ۱۳۶۶ش،
 ص ۲۰۲ — ۲۰۳، ۳۱۰.

٥٠ دیوانی نالی، ل ٦١٩.

پیکردووه، که ده بیته به لگه بو ثم بوچوونه مان و به لگه کهش نیشانی ده دات که مهستوروه، له کاتی نووسینی ثم قه سیده ده دا، شوری به (خه سره و خان) کردووه، نهک هیشتا کچ بیت^{۵۱}. که ثم مه به بیته که یه:

شهو، نائیم و قائیم، عه له می (بابی رهزا) بی
بی دیده هه لستی، به مه هل، عه یینی عه سابی^{۵۲}

که بابی رهزا، باوکی (رهزا قولیخان) یش ده گه یه نی، که کوره گه وره ی خه سره و خان بووه، له ژنه فارسه که ی: (حوسن جیهان) ی کچی فه تخی عه لی شای قاجار. که واته؛ کو کردنه وه ی ناوی مهستوروه، له گه ل رهزا دا، ته وه ده گه یه نی که مهستوروه له و سه رده مه دا ژنی خه سره و خان بووه. له هه مان کاتیشدا ده بی ته وه بزاین که (رهزا قولیخان) ی کوره گه وره ی (خه سره و خان) یش، له سالی (۱۸۲۳ز) دا له دایک بووه^{۵۳}. چونکه که (خه سره و خان) ی بابی رهزا قولیخان کوچی دوایی کردووه، رهزا قولیخان، ته مه نی (۱۱) سالان بووه. که وهک له قه سیده که ی نالی دا، ده رده که وی، هیشتا (خه سره و خان) یش له ژیاندا یه. واته هیشتا خه سره و خان، بابی رهزایه. که به گویره ی ثم میژووه، ده بی کاتی نووسینی قه سیده که ی نالی، له نیوان سالانی (۱۸۲۸ — ۱۸۳۴ز) بیت.

دیشان که نالی له هه ندی به شی ثم شیعه ده دا، شیوه یه کی ناته واوی (ته رجیع به ند) و (ده ور) ی، به دو یاره کردنه وه ی وشه ی (قله شابی)، به کاره ی ناوه^{۵۴}، پشتیوانیه کی تره بو ته وه ی بلین له کاتی نووسینی ثم قه سیده ده دا، مهستوروه (ژن) بووه، وهک نمونه ی ثم چه ند به بیته:

۵۱ دیوانی نالی، ل ۷۳.

۵۲ دیوانی نالی، ل ۶۲۳.

۵۳ دیوانی نالی، ل ۶۰۳.

۵۴ دیوانی نالی، ل ۶۰۵.

وهك خهيمه، به پهرديكي دوو تهستوونه به پابئ
سه رتيله كي نهختئ به نهزاكته قله شـابئ
٦٠٩ل

كاسيكي بلوريني نخوونبي له سهـه رابئ
نهختيكي له بهر مهوجي له طافته قله شـابئ
٦١٠ل

لهو كانيه دا چوزه ره ريواسه ————— روابئ
به وچوزه ره ريواسه، كه ميكي قله شـابئ
٦١١ل

يا قورصي نمك ههروه كو مه پمهر به ضيابئ
جي قه طره به ناويكي له نيودا قله شـابئ
٦١٣ل

حوقتيكي زهري صافي له سهـه ر باني نرابئ
نهختيكي به سهـه د صه نه ته تي (ماني) قله شـابئ
٦١٤ل

چه سپيده و خر ههروه كو ————— بهر قالبئ دابئ
نهختيكي له بهر توندي يو سفتي قله شـابئ
٦١٥ل

خرچینکی موده وور، به عهسه ل ناوی درابن
نهختیکي له بهر حوسن و حهلاوت قله شابی

۶۱۷ل

بو ته جره به، تا له ذهتی شیری نی ئه دا بی
نهختیکي وه کو دیده بی ده رزی قله شابی

۶۱۸ل

* * *

هر چه نده له وه شدا که نالی وه که ئه دیبک ناوی مهستوره دینی، به لام جوره
لاقرتی و گالته پیگردنی کیشی تیدایه. چونکه نالی وای له قه لَم ددهات که
گوايه؛ خه لک وای داده نین که مهستوره ئه دیبه!!

به لام له گه ل ئه وه شدا که نالی گالته! به ئه دیب بوونی مهستوره ده کا؛ له
هه مان کاتیشدا له سه رتاسه ری قه سیده که و بگره له هه موو به یتیکیشدا ستایش
و گوره بی و ده سه لاتداریتی و شکوی که سایه تی مهستوره باس ده کا و ئه وانه ش
که ده ستنوسی که شکو له دیرینه کانی دیوانی (نالی) یان نووسیوه و خوالیخوشبوو
(فاتیحی مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس) یش، که دیوانی نالی ئاماده ی
چاپ کرده، هه ر پییان وایه که قه سیده یه کی ستایش ئامیزی مهستوره یه، چونکه
(تیکرا له چوارچینه ی پیا هه ل وتن و شان شکو پیدانا دارپژراوه) ^{۵۵}.

ده عوای ئومه را، چه نده له سه ر ته ختی کرابن

چه ند خوین که ره ژابیت و چ خوینی نه ره ژابن

۶۱۹ل

۵۵ هه ندی له و ماموستا به پزانه ش که دیوانی ده ستنوسی (نالی) یان به لاهه بووه و له سه ر هه ر یه کی
له شیعره کان، سه رنج ئامازه یه کیان له سه ر نووسیون، پییان وایه ئه م قه سیده ی نالی، له (ستایش) ی
مهستوره دا نو سراوه. بو زیاتر زانیاری له مباره یه وه، بناوره: دیوانی نالی، ل ۶۰۴.

كەواتە دەبىي ميژۋوى نووسىنى قەسىدەكە، ھەرەك چۆن وتمان ھى دواى شوو كوردنى (مەستورە) يە؛ لە ھەمان كاتىشدا ھى پيش ئەو سەردەمەيە كە بنەمالەي مېرنشىنى ئەردەلان، دەسلەتايان لە دەستدا نەماو و بە ناچارى و بە كۆمەل، روويان لە مېرنشىنى بابان كروو، كە ديارە ئەم سەردەمەش زۆر كورته و ئەوئەندەي بەبەرەو نەبوو مەستورە ماوئەيەك لە سەلمانى پىتتەختى (بابان) ھەكاندا بژى و لەوى لە ديوھەخانى ميران و كۆر و دانىشتنى ئەدەبىدا، لەگەل نالى دا سەر و پىوھەندىكيان ھەبوو. بەلكو ھەك زانيمان مەستورە، لەم كۆچە زۆر نالەبارەدا، نەخۆش و ئاوارە و لىقھەوماو بوو، كە داب و نەرىتى كوردەوارىش، رىگە بەو نادا لەمجۆرە كاتانەدا قەسىدەي وا لەبارەي ئافرەتتىكى بى دەرتان و مېوانى ھەك مەستورەو بنوسرى، چونكە مەستورە ھەك خۆي لە ميژۋوھەي خۆيدا دەيگىرپىتتەو: ھەر كە گەيشتبونە شارەزور و پىيان ناوئەتە سنورى مېرنشىنى بابانەو، عەبدوللەي پاشاي كورپ سەلمان پاشاي مېرى ئەو كاتەي بابان (رى و رەسى پيشوازي لىكردنيانى بەجى گەياندووه) ^{۵۶}.

كە وتىشمان ميژۋوى نووسىنى قەسىدەكە، لە نيوان سالانى (۱۸۲۸ز تا پيش ۱۸۳۴ز) يە، ئەوا مەستورە، مېرژنە و لە لووتكەي دەسلەت و ناز و نىعمەتدايە. ھەر بۆيەش سەرتاسەرى قەسىدەكە (ھەك خۆپاراستنىك لەو دەسلەتتە) باسى خەونىك دەكا .. خەونىش گومرگى لەسەر نىيە...

بە ھەمان شىو، (نالى)ش لە قەسىدەكەيدا، كە باسى خۆي دەكات، ھەك كەسىكى گەورە و بە توانا و بلىمەت و بە دەسلەت، ئامازە بۆ خۆي دەكا:

ھەر مەستەلە بىكرى، كە بە تۆ شەرحى كرابى
 مومكىن نىيە كەس دەخلى بكا، چىن و خەتابى
 ئەم شارىي تەشرىحە، دەبى ھەيئەتى چابى
 ھەم شارىح و ھەم جارىح و موضىحە گوشابى
 ۶۰۶ل

۵۶ مەستورە، ميژۋوبى ئەردەلان، سەرچاھى پيشتر ناوبرا، ل ۲۳۷. ھەرەھا: تخفى ناصرى، ص ۲۱۰.

رېښې حورمهت و بڼې حومه تېبې هدرگيز نه کوتابڼې
چهند ناوې رڅا بڼې و چ ناوې نه پڅا بڼې
۶۲۵ل

* * *

له بهرته وه ده بڼې (نالی) یش کاتې ته م قه سیده هیه ی نووسیږې، که له وپه پرې له خوږ
رازیوون و ده سه لاتی شاعیرانه و به خو نازیندایه و .. هر ته و سه رده مه بیت، که
(نالی) ش هیشتا ناواره بوون و لیقه و مان و دوورکه و تنه وه ی له خاکی نیشتمان
نه چه شتووه و له نیشانه کانی به خو نازینه کانیشیدا دهرده که وې که نالی وه ک
ته مه نیش، هیشتا له هه پرتی لاوتی و له خو پاره رمون و گه شه و هیوای ژیاندايه .
به پیچه وانهی ته و چهند شیعره وه، که له ناواره بییدا نووسیونی و به ئاسانی بوون و
به رامه ی په ککه و تن و بڼې دهره تانیان پېو دیاره . وه ک نمونه ی ته م چهند شیعره ی:

وه ی که روو زهردی (مه دینه) و روسیاهی (مه ککه) خو م
دهرکراو و دهر به دهر، یاره ب ده خیلی عه فووی تو م
۲۹۹ل

ته ی تازه جوان! پیرم و نوفتاده و کسه و تووم، تا ماوه حه یاتم
دهستی بدهره دهستی شکسته م، که به سه رچووم، قوربانی وه فاتم
۲۶۴ل

یان که له شام — هوه بو سالم — ی هاوړپې ده نووسی:
زارم وه کو خیلال و نه حیقم وه کو خه یال
تایا ده کهومه زار و به دلدا ده کهم خوتور؟
۱۹۶ل

بۆيە بۆ بەراورد راگرتنى ھەردوو سەردەمى ژيانى نالى و مەستورە — كە ھاوسەردەمى يەكترن — و ئەو رۆژگارەش كە وەك و تمان (نالى)ش ئەم قەسىدەيە تىدا نووسىو، سەردەمى گەشانەو ھى شاعىرىتى (نالى)يە، كە وەك تاكام، خودى قەسىدە كە ئەو پرسىارەمان لا بەجى دەھىلى:

بۆچى نالى ئەم قەسىدەيە لەسەر مەستورە نووسىو؟!

لە وەلامدا، بەو ھۆيەو كە باس و خواسەكانى ناو ديوەخانان و دانىشتنە ئەدەبىيەكانى ئەو رۆژگارەمان لەبەر دەستدانىيە! بۆيە ھەر ئەوئەندەمان لە دەست دىت، شوين ليكدانەو و بۆچونى خۆمان بکەوين و بليين پيش ھەر ليكدانەو و بۆچونىك، دەبى ناسينەو ھى نالى، لە پەنجەرەى شىعەرەكانى خۆيەو ديارى بکەين و لە سەرلەبەرى شىعەرەكانىشيدا، ئەم ئەنجامگىريەمان دىتە بەر ھەست، كە نالى سەرەراى شاعىرىتى و دەسلاتى داھىنەرانەى دەگمەن و كەم وىنەى، لە ھەموو بوارەكانى شىعەردا، بەلام نالى؛ مرۆفكى خوين گەرم و دل و ھەست زۆر ناسكە؛ بە رادەيەك كە بچوكتىن و ناسكتىن تازاردانى؛ گەرەترىن تازارى پىگەيشتووەو ھەلچووە و ھاتۆتە دەنگ. كە ئەم دياردەيە لای (مەھوى)ش ھەروايە. بەلام لای شاعىرىكى گەرەى وەك مەولەوى بە پىچەوانەو ھەيە. واتە نالى بچوكتىن نىشانەى درشت و زبرى دەروپشتى، ھەستى رووشاندووە و تازارى پىگەياندووە و بە دەم تازارىشەو ھەستى خۆى بە شىعەر دەبرپو؛ بە تايەتيش بەرامبەر ئەوانەى دلە پى شىعەرەكەيان رەنجاندووە و ويستويانە لە شكۆى شاعىرى و لە شكۆى كەسايەتى كەم بکەنەو:

ئەم سەرسەرى بازانە، كەوا ھەمسەرى بوومن
موشكىل بگەنە ساعىدى شاھىكى وەكو من

۳۳۱ل

شيعرى خەلگى كەي دەگاتە شيعرى من بۇ ناسكى!
كەي لە دىققەتدا، پەتك دەعوا، لەگەل ھەودا دەكا؟
ل ۱۰۷

كەس بە ئەشعارم نەلئى خۆ كوردى يە، خۆكردييه
ھەر كەسى نادان نەبئى، خۆى تالبى مەعنا دەكا
ل ۱۰۷

سايەيى پاىە وەكو بالئى ھوما و بازى س—پىم
نەوہكو بوومى قەدەم شووم و نەھەمپەنگى قەلم
ل ۲۸۹

ئەو گەوھەرى نوكتە، كە لە نالى دەدزن، خەلق
ئاوى نىيە، وەك ئاگرى بئى شەوقى دزانە
ل ۴۸۱

ئىم ھەرامە دانە و ئاوى ھەماماتى ھەرەم
من كە بازى ديدە بازم، نەك شەوارەى دەستەمۆم
ل ۳۰۱

* * *

ئەم نمونانە و نمونەى زۆرتى لەم بابەتەى نالى، ئەو دەسەلمىنن كە ئەگەر
چەند وەلامىك بۆ ھۆى نووسىنى ئەم قەسىدەيە ھەبئى؛ ئەوا (يەكىك) لەو
وەلامانە، (كە بەلای منەو وەلامىكى لاوازە) ئەوہيە كە بلينن: دەشى نالى لە
ئاكار و قسە و توانجىكى مەستورە بىزار بووبئى و بەو جۆرە نالى وەلامى
دايئەوہ!..ئىتر ئەو ئاكار و قسە و توانجەى مەستورە، چۆن بووبئى و لە كوى و

کهی له چ دیدار و کۆر و کۆمه‌لێکدا، له‌گه‌ڵ نالی دا، یه‌کتریان دیبێ. یانا؟!.. ته‌مانه‌ هه‌مووی جیی پرسیاری بێ وه‌لامن. چونکه وه‌ك پێشتر وتمان: دیوه‌خانی (خه‌سه‌روخان)ی ئه‌رده‌لان و دواتریش (دوای مردنی خه‌سه‌روخان)، هه‌مان دیوخان، هه‌ر مه‌لبه‌ند و ژوانگه‌ی کۆری ته‌دیبان و هونه‌رمه‌ندان بووه و دیسانیش هه‌ر له شاری (سنه‌ی) پێته‌ختی ئه‌رده‌لان دا، مزگه‌وتی به‌ناوبانگی (دارالاحسان)یش، که له‌سه‌ر فه‌رمان و له‌سه‌رده‌می ته‌مانوللاخانی (١٧٦٤ — ١٨٢٤ز) گه‌وره و خه‌زووری مه‌ستوو‌ره‌دا دروستکراوه؛ مه‌لبه‌ندیکی دره‌وشاوه‌ی ئایینی و زانستی بووه و زانایان و ته‌دیبان و رووناکبیران، له‌هه‌موو لایه‌کی کوردستانه‌وه‌ روویان تێکردووه. ئیتر ته‌گه‌ر (نالی)ش وه‌ك زۆر له‌و ته‌دیب و شاعیرانه‌، ریی که‌وتبێته‌ دیوه‌خانی خه‌سه‌روخان، یان مزگه‌وتی دارالاحسان و له‌لایه‌ن خه‌سه‌روخان، یان (مه‌ستوو‌ره‌)ه‌وه‌ ریزی شیایوی خۆی، وه‌ك پێویست لێ نه‌گیرایی و دلێ ره‌نجیندرا بێ؛ ته‌مه‌شیان جیی لێ وردبوونه‌وه‌یه. یان وه‌لامی تره‌ بۆ پرسیاره‌ زۆره‌کان، که له‌م بواره‌دا به‌لگه‌ و نمونه‌ی شیعری (نالی)مان له‌به‌ر ده‌ستدا نییه؛ ئاماژه‌ بۆ ته‌وه‌ بکه‌ن که له‌ سنه‌دا ژیا بێ. به‌ پێچه‌وانه‌ی (سالم)ی هاو‌رپیی (نالی)یه‌وه‌، که وه‌ك له‌ دو‌تویی شیعره‌کانیدا درده‌که‌وێ، ماوه‌یه‌ک به‌ ئاواره‌یی له‌ (سنه‌)دا ژیا بێ و به‌ خه‌میکی زۆره‌وه‌، له‌ زۆر شیعریدا، باسی ته‌و رۆژانه‌ ده‌کا^{٥٧}، وه‌ك نمونه‌ی ته‌م شیعرا نه‌:

فه‌رح دینێته‌ خاتر، گه‌ (سه‌نه‌ندوج)
 له‌ دلمایه‌ خه‌فته‌، وه‌ك شاخی (تاریز)
 چ بلیتم! حاله‌تی دل چۆنه‌ له‌ هیجرانا (سالم)
 سه‌حنی گو‌لزاری سه‌نه‌ندوج، وه‌كو زیندانی منه‌

دیسان وه‌لامی به‌ هیزی تریش به‌لای منه‌وه‌، بۆ به‌رده‌م ته‌م پرسیارانه‌ ته‌وه‌یه، که وه‌ك به‌ شیعره‌کانی (نالی)دا بۆمان درده‌که‌وێ، نالی له‌ سه‌ران و میرانی

٥٧ دیوانی سالم، چاپی دو‌وه‌م، چاپخانه‌ی کوردستان، هه‌ولێر، (١٩٧٢) - لاپه‌ره (٧٢ — ١٣١).

(بابان) پيش نزيك بووه و دوستايه تي له گه ل سليمان پاشا (۱۷۹۰ — ۱۸۳۸ز)^{۵۸} ي كورپي شه وره همان پاشاي بابان و دواتریش له گه ل شه حمده پاشاي كورپي سليمان پاشاي بابان دا هه بووه. چونكه شيعري زور به كول و به سوزي بو كوچي دوايي يه كه ميان و له سهر ته خت دانيشتنى دووه ميان نووسيوه، كه شه مه سهره تاي نمونه ي شه و شيعرانه يه:

تا فلهك ده وره ي نه دا — سه د كه وكه بي تاوا نه بوو
كه وكه به ي ميهرى موباره ك، ته له عه تي په يدا نه بوو ل ۳۷۰

هو ده ودی دل، چه پسی به لقیسی سه پای دیوه یه قین
خۆی که دامین گیری شاهی ئاسه فی ثانی ده کات ل ۱۰۵

* * *

ههروه ها شيعري بو سوپا كه ي شه حمده پاشاي كورپي سليمان پاشاي بابان
نووسيوه، كه به مجوره ده ست پیده كا:

۵۸ گه ريده ي ناسراوى به ريتانى: كلوديو س جيمس ريچ، كه سالى (۱۸۲۰ز) سه ردانى شارى سليمانى كردووه و له نزيكه وه چاوى به سليمان پاشاي بابان كه وتووه، ده لي له وكاته دا (سليمان پاشا)، ته مه نى (۳۰) سالان بووه. ههروه ها (نالى) شاعيريش كه به بونه ي كوچي (سليمان پاشا) وه شيعري نووسيوه، ميژوويى مهرگى ناوبراوى له سالى (۱۸۳۸ز) نووسيوه. بو زياتر زانباريى له مباره يه وه بنواره: گه شتانه ي ريچ بو كردستان، وه رگيژراني له عه ره ييه وه بو كوردى: شه مه ده حمه باقى، چاپي سييه م، چاپه مه نى ناراس، هه وليژر ۲۰۰۲، ل ۱۳۲. ههروه ها ديوانى نالى، شيعري: تا فلهك ده وره ي نه دا، سه د كه وكه بي تاوانه بوو — ل ۳۷۰.

ئەم تاقمە مومتازە، كەوا خاسسەبى شاهن
ئاشوبى دلى مەملەكەت و قەلبى سوپاھن ل ۳۴۰

* * *

ئەم دۆستايەتییەش لەگەڵ ئەم میرانەدا، ئەوەمان بە بېردا دینى، كە زۆر جار لە كاتى ھەلۆیست و ھەرگرتنى ئەم میرانەدا، بەرامبەر بە رووداویك، یان بەرامبەر بە میرىكى تر؛ بە تايیەتیش بەرامبەر میرانى ئەردەلان، كە ھەندى جاریش بەیەكدا ھەلپژاون، وایان لە نالى كەردى، بۆ پىشتیوانىی لە میرانى بابان، بە نیازی سووكایەتى كەردن بەرامبەر بە میران و سەرانى ئەردەلان، ناوى ئافزەتییكى ناودارىان بەینى؟! چونكە لەم بوارەدا، نەك ھەر نالى، بەلكو ھاوڕێكانىشى لە روانگەى بەرگى و خوشەویستىی میران و میرنشینى (بابان) ھو، كەوتوونەتە سەنگەرى بەرەى بابان و ھەلۆیست و ھەرگرتن لە تىكراى رووداوەكانى ئەو رۆژگارە؛ ھەك نمونەى ئەو شیعەرى سالم، كە پىشتەر نووسیمان و ئەو شیعەرى شىخ رەزای تالەبانى (۱۸۳۱ — ۱۹۱۰ز)، كە سەبارەت بە شەرىكى نیوان عەبدوللا پاشاى بابان و (رەزا قولیخان) كورپى (خەسەرەوخان) مىرى ئەردەلان، نووسیوتى و بە لاقرتییەو بەسى تىكشكانىكى لەشكرى ئەردەلان و بە ستایشەو سەركەوتنىكى سوپاى بابان بەسەر سوپاى ئەردەلان دا دەكا:

كە عەبدوللا پاشا لەشكرى (والى سەنە) شىر كەرد
(رەزا) ئەو وەختە عومرى پىنج و شەش، طفلى دەبوستان بوو^{۵۹}

بەلام ھەلامى لە بارتەر، بۆ سەرجەمى ئەو پرسیارانە، لەو بوارەدا كە لە پىشەكى ئەم چەند لاپەرەییەدا ئامازەمان بۆ كەرد؛ ئەویش بواری مەلمانى و تەنگ بە یەكتر ھەلچىنى ھەردوو قوتابخانەى جیوازیى ئەدەبىی گۆران و دیالىكتى باشوورە؛ كە لە قوتابخانە شیعرییەكەى نالى

۵۹- دیوانى شىخ رەزای تالەبانى، ساغكردنەو و شەرحى:شوكور مستەفا، چاپەمەنى ئاراس، چاپخانەى وەزارەتى پەرورەدە، ھەلۆیست ۲۰۰۰، ل ۸۷.

و هاوړپکانيډا خۆی دهنوینې و نالی سهردهستهی ټهو قوتابخانیه و ټهو ملمانې و زورانبازیه دژواریه، که سهردهمی ژبانی مهستورهش، هاوکاتی سهره‌لډان و گهرمهی باس و خواسی ټهم قوتابخانه شیعریه‌ی نالی بووه و هه‌لبژاردنی ناوی مهستورهش، له‌لایمن نالی یهوه، بۆ سووکایه‌تی پیکردنی میران و سهرانی ټهرده‌لان بووه؛ که باوهش و په‌ناو سیبهری دیرینه و راسته‌وخۆی ټهدب و ټهدیبانی دیالیکتی گوزان بوون و.. له‌م‌ش زیاتر، بۆ نابرووردنیان بووه، که راسته‌وخۆ سووکایه‌تی به ناوی نافره‌تیکي به ناوبانگ و به شان و شکوی وهک مهستوره بکا، که به‌رای من مهستوره، ره‌مزی سهرلندی و ناوبانگی ټهو کاته‌ی میرانی ټهرده‌لان بووه؛ چونکه جگه‌له‌وه‌ی بنه‌ماله‌ی مهستوره هه‌میشه ناودار و ده‌سه‌لاتدار و سهرکه‌ش بوون. له هه‌مان کاتدا مهستوره‌ش خۆی، خانمیکي هیژا و هه‌لکه‌وتوو بووه. ههر بویه‌ش به‌سهر (حوسن جیهان‌ی) کچی ففتح عه‌لی شای قاجاردا، که یه‌که‌مین هاوسهری خه‌سره‌وخان بووه؛ بۆته دووه‌مین هاوسهری خه‌سره‌وخان، به‌مه‌شدا دیاره ټه‌گهر مهستوره، شایانی ټه‌وه نه‌بووايه، ټه‌وا له‌قکردنی پله‌وپایه‌ی (حوسن جیهان)، هه‌روا شتیکی ټاسان نه‌بووه؛ که له‌و روژگاردا ففتح عه‌لی شای قاجار (۱۷۹۸ — ۱۸۳۴ز)، تاقانه شایه‌ک بووه، له سهرتاسهری خۆره‌له‌اتی ناوه‌راستدا، حسابی گه‌وره و تاییه‌تی له‌سهر کراوه.

جگه له‌وه‌ی لایه‌نی گرنگیش له کرداری نالی دا، ټه‌وه‌یه که زور به ده‌گمهن و دژوار، ناوی که‌سینک له شیعه‌ره‌کانیدا به‌پینې، مه‌گهر ټهو که‌سه زور ناودار و گرنگ بیت. چونکه له‌و قه‌سیده دريژه‌شدا، که له (شام)‌وه بۆ (سالم)‌ی نووسیوه؛ ټه‌گهر سالم خۆی، به‌و قه‌سیده‌یه دريژه، وه‌لامی نالی نه‌دابایه‌ته‌وه، نه‌مانده‌زانی که ټاخۆ قه‌سیده‌که‌ی نالی، بۆ (سالم)‌ه، یانا؟!.. ټه‌گینا نالی خۆی له قه‌سیده‌که‌دا، ناوی که‌سی نه‌هی‌ناوه. بویه ټه‌گهر مهستوره‌ش، زور گه‌وره نه‌بووايه، نالی ناوی نه‌ده‌پینا. کاتیکیش ناوی هی‌ناوه (وهک له سهروتریش وتمان)، له ویناکردنی (خه‌ونیکدا) ناوی هی‌ناوه، چونکه وهک وتمان نالی زور باش مهستوره ده‌ناسی و ده‌زانی که:

ده‌عوای ټومهره، چه‌نده له‌سهر ته‌ختی کرابی

چه‌ند خوین که رژیبت وچ خوینی نه‌پراژی!!

سه‌قز

زستانی/۱۹۹۴

نالی

له سه فه نامه ی بالیوژیکی فره نسادا

(۱۹۰۶-۱۹۰۷)

سالی (۱۸۵۳) هیشتا (نالی) خۆی له ژیان و نیشته جیی شام (سووریا) بووه، که: ئەلیکساندر بۆریژیۆ ئاخۆدزکۆ (۱۸۰۶-۱۸۹۱) ی شاعیر و دیپلۆمات و زمانه وانی پۆلهندی^(۱)، له و کاتدا که له وهزارهتی کاروباری دهره وهی فره نسادا کاری کردووه، ویستویهتی لیۆکۆلینه وهیه کی فیلۆلۆژی له باره ی زمانه ی کوردی - دیالیکتی سلیمانی - یه وه بنووسی^(۲)، پیوهندی به: ئەحمه د پاشای بابان (? - ۱۸۷۵) وه کردووه و له ریگه ی ئەحمه د پاشای بابانیشه وه زانیویتی که (نالی) له و ساله دا (۱۸۵۳) نیشته جیی شام (سووریا) یه و له هه موو دیالیکته کانی زمانه ی کوردی دا، زانیه کی به ناوبانگه^(۳) و به تایبه تی خۆی بۆ دیالیکته هه مه چه شنه کانی نیشتمانه که ی (کوردستان) ته رخان کردووه و پیشتیش کتیییکی ریزمانی عه ره بیی وه رگیپراوته سه ر زمانه ی کوردی. بۆیه (ئاخۆدزکۆ) بۆ ئەنجامدانی ئەم کاره ی، به تاسه وه ئاواتی دیداری (نالی) خواستوه. به لām وه ک دواتر دهره که ویی ئەم ئاواته ی دیداری (نالی) بۆ نه ره خساوه و کاره که ی به شیوه یه کی تر، له گه ل ئەحمه د پاشادا ئەنجام داوه.^(۴)

ئەم هه واله ی ئەحمه د پاشا، له باره ی شاره زایی و زانیی (نالی) یه وه، له دیالیکته کانی زمانه ی کوردی دا، که به (ئاخۆدزکۆ) ی داوه، باس و خواس و پرسیااری زۆر و تازه وه هه مه جۆر ده ورۆژینی، وه ک ئەوه ی که:

۱- ئەحمه د پاشای دوا میری میرنشینی بابان^(۵)، هه ره که چۆن له ماوه ی فره مانپروایه تییه که یدا، ناسیاوییه و دۆستایه تی له گه ل (نالی) دا هه بووه^(۶) و

(نالی) یش دۆستی نزیکى (سالم) و (کوردی) بووه، که چی تهحمده پاشا له نیوان ته م دهسته شاعیرانه دا، هر ته نیا ناوی (نالی)، وهک زانای به ناوبانگ، له بواری زمانی کوردی دا، به (ئاخۆدزکۆ) ده گه یه ن.

۲- له و ساله دا (۱۸۵۳)، که تهحمده پاشا ته م زانیارییه له باره ی (نالی) یه وه به (ئاخۆدزکۆ) ده دات، میرنشینی بابان رووخواوه تهحمده پاشا چند سالی که نیشته جی تهسته مو له و (نالی) یش پیش رووخی میرنشینه که، کوردستانی جه پشته توه. به م پییه چ تهحمده پاشا و چ (نالی) یش، هر دوو کیان له ده ره وه ی کوردستان و ته گه رچی به جوگرافیا ش له یه کتر دوورو دا براون، به لام به هو ی دۆستایه تیی پیشتر و دیرینه یانه وه، له هه وائی به رده وامی یه کتر دانه پراون. ته ی ئاخۆ ته م زانیارییه تهحمده پاشا، سه باره ت به زانایی و خۆته رخان کردنی (نالی) بو دیالیکته کانی زمانی کوردی، زانیاری سه رده می پیش رووخی میرنشینی بابان و ده رچوونی (نالی) ن، له کوردستان؟!، یان دوا ی سه رده می ده رچوونی (نالی) ن له کوردستان!؟

۳- ته و لیکنۆینه وه یه ی که (ئاخۆدزکۆ) ده یه و ی له سه ر (دیالیکتی سلیمانی) ی بنووسی و له و کاته دا (۱۸۵۳)، که هیشتا ته مه نی دروستبوونی شاری سلیمانی خه ریکه ده بیته (۶۹ شه ست و نۆ سال)، ته و شیوه زار، یان وهک (خۆدزکۆ) له و کاته دا پیی ده لئ: (دیالیکتی سلیمانی)، ئاخۆ ته و شیوه زاره، وهک (دیالیکتیک)، خه ملیوه و چه سپیوه و بلا بو ته وه و بو ته وه ده بی پی بوتری: دیالیکتی سلیمانی!؟.

۴- ته و دیالیکتانه ی زمانی کوردی، که له و سه رده مه دا (نالی) خۆی بو تهرخان کردبوون و کاری له سه ر ده کردن، بو چی یه کیک له و دیالیکتانه ی نه کرده به ما و سه رمه شقی کاری زمانه وانیی خۆی و ده وله مه ندرکنی ته و دیالیکته، به فره هنگی واژه گه لی نو ئ؟! وهک ته وه ی مه وله و ی تا وه گۆزی (۱۸۰۳-۱۸۸۲) ی هاو روژگار و سه رده می (نالی) ی، بو دیالیکتی (گۆران) ی کرد و به دهم دا هینانی لیریکا جوانه کانیه وه، دیالیکتی (گۆران) ی گه یانده لووتکه ی گه شانه وه و ئارایش و رازاندنه و ته نینه وه ی سه رله نویی ته و دیالیکته دیرینه یه ی زۆرتین و ده وله مه ندرتین ته ده بی نووسراوی پیشکesh به سامانی فره هنگی کوردی کردووه و خودی (نالی) یش له و روژگاره دا، له قه له مره و ی یه کجار فراوانی ته و

دیالیکتەدا چاوی هه‌لهینا و توانای دیالیکتەکه‌ی له‌ داهینانی شیعی‌ی به‌رزدا، هه‌ست پێکرد. به‌لکو (نالی)، له‌کاتی‌کدا خۆی نوقمی که‌ش و هه‌وای دیالیکتی (گۆران) بوو، به‌لام له‌کوژی ئەو که‌ره‌سه‌ی دیالیکتانه‌ی، که‌ خۆی بو‌ ته‌رخان کردبوون و کاری له‌سه‌ر ده‌کردن، کاری موتوربه‌سازی پێکردن و دیالیکتیکی ترو تازه‌تری پێکهینا و داهینا، که‌وه‌ک هه‌ر له‌ رۆژگاری (نالی) دا، زمانه‌وانیکی وه‌ک (خۆدزکو)، پێی وتوو (دیالیکتی سلیمانی) و خودی (نالی) یش، به‌ر له‌ هه‌موو که‌س و به‌ر له‌ (خۆدزکو)ش، خۆی له‌ شیعه‌کانیدا ئاماژه‌ی به‌م شانازییه‌ی خۆی کردوو، که‌ داهینانیکی نوێی له‌ زمانی کوردی دا کردوو و وتوو یه‌تی: (که‌س به‌ ئەشعارم نه‌لی: خۆکوردی یه‌، خۆکردی یه‌...).

به‌لام ئەم داهینانه‌ نوێیه‌ی (نالی) له‌ زمانی کوردیدا کردوو یه‌تی، به‌ر له‌ هه‌موو دیالیکتیه‌کانی تر، ده‌سته‌ چیه‌ی زۆری له‌ دیالیکتی (موکریان) بو‌ خواستوو و له‌ دیالیکتی (موکریان) نزیکه‌، (دیالیکتی موکریان) یش له‌ دووسه‌ری شیوه‌زار و قه‌له‌مه‌ره‌ویشه‌وه‌، له‌ شیوه‌زار و قه‌له‌مه‌ره‌وی (پشده‌ری) زیدی میرانی بابان نزیکه‌ و تیکه‌له‌. . . به‌م پێیه‌ ئەو دیالیکتیه‌ی (نالی) کردی به‌ سه‌رمه‌شقی کاری زمانه‌وانیی و شیعه‌کانی خۆی، لای میرانی بابانیش جیی په‌سه‌ند و رازیبوون بوو.

په‌نگه‌ هه‌ر ئەم نزیکایه‌تییه‌ی زمانی شیعی (نالی)، له‌ دیالیکتی موکریان، (یه‌کیک) بی‌ له‌و هۆیانه‌ی، هه‌ر دوا‌ی بلا‌بوونه‌وه‌ و ته‌نینه‌وه‌ی شیعی شاعیرانی سێ کوچکه‌ی (بابان)، بو‌ ده‌ره‌وه‌ی قه‌له‌مه‌ره‌وی (بابان)، هه‌ر زوو شیعی (نالی) لای شاعیرانی موکریانه‌وه‌ باوه‌شی که‌رمتری له‌چاو شاعیرانی وه‌ک نمونه‌ی (سالم) و (کوردی) دا، له‌لایه‌ن عه‌بدوڵلا به‌گی میسباح دیوان: ئەده‌ب (?-۱۹۱۶) و مه‌جدی (۱۸۴۹-۱۹۲۵) و به‌تایبه‌تیش لای وه‌فایی (?-۱۹۰۲) یه‌وه‌ بو‌ کرایه‌وه‌ و په‌نگدانه‌وه‌ی وینه‌ی شیعی و جپه‌نجه‌ی هه‌ندی له‌ شیعه‌کانی، کرایه‌ سه‌رمه‌شق و چاولیکه‌ری و به‌مجۆره‌ له‌ ده‌مه‌یکه‌وه‌ شیعی (نالی)، له‌ هه‌ریمی موکریان، جینگه‌ی

سه قامگير و شيرينى ههيه و له شهزمونى مانهوه و ژيانى زياتر له (١٦) شازده سالى نووسهري شه لاپه پاره شدا، له خوڤه لاتي كوردستان (سه قز)، بوى دهركه وتوه، كه شيعرى (نالى)، لاي زورينه ي پرووناكبيرانى موكريان، جى په سه ند و ئاوپلئدانه وهى تايبهت و شهزبه ركردن و خوڤه ويستيه.

هه موو شه و پرسيارانه و گه لى باس و بابته تى تر، كه داهينانه كانى (نالى)، لامان ده وروژين، بوونه ته كه رهس و هه وىنى به رهه مى كتيبيكى تايينده م، كه شه گه مردن مه ودا بدات، چاوى خوينه ران و دلدارانى (نالى) پى پرووناك ده كه مه وه.

له م بوئه شه شدا، كه له ريگه ي داهينانه مه زنه كانى (نالى) به وه، پردى نيوان (نالى) و هه ريمى موكريان ديته گوڤرى، با بزاني كاتى باليوژيكى (فره نسا) ش، له سالى (١٩٠٦) دا، سه ردانى (موكريان) ده كات، چوڤ باسى (نالى) ده كات!

شه م باليوژه ي فره نسا كييه؟

ناوى (كوڤار دسكو) به و به نازناوى (يوژين يوڤين) نووسينه كانى بلاو كر دوته وه. نابراو سالى (١٨٦٣) له شارى (رؤين) فره نسا به دنيا هاتوه و له ته مه نى (٢٠) سالييدا كوڤلژى (ياسا) ته واو كر دووه و دوايى له وه زاره تى كاروبارى ده ره وهى فره نسا به فره مانبه ر دامه زراوه و له و ميژووه به دواوه، چه ند پله و ناو نيشانيكى دراوه تى و بو چه ند جيگه و ولايتيكى وهك: (شه سينا - يوڤان) و شه سه مبول و (كاراكاس - قينزوڤيلا) و (به كين - چين) و (قييه نا - نه مسا) و (قاهيره - ميسر) و دواتر بو (پارىس - فره نسا) گوڤزراوه ته وه. سالى (١٨٩٨) پله كه ي به رزتر كراوه ته وه و بو (بوخارست) و (ته نجه) و (مهراكيش) نيردراوه. شه سه فره ي بو مهراكيش، بووه هه وىنى دوو كتيب له باره ي مهراكيشه وه و سالى (١٩٠٦) چاپ بلاو بوته وه.

سالى (١٩٠٤) به پله ي دووه مى (وهزير موختار - باليوژ) به رزكراوه ته وه و به نوينه رايه تى و لاتته كه ي، له (هايتى) جيگير ده بى و به ده م كاروه كتيبيك له باره ي رهش پيستته كانى شه ويوه ده نووسى.

له (۸ی تشرینی ۱۹۰۵) دا، بۆ (تاران) ده‌گوڤزریته‌وه و تا سالی (۱۹۰۷) له ئی‌ران ده‌بی، که کتیبی (ئی‌رانی ته‌م‌رۆ)، یادگاری ته‌م شه‌رکه‌یه‌تی. ناوبراو که له سالانی پ‌ر له هه‌لل‌اوه‌ه‌رای (مه‌شرووتییه‌ت) دا له تاران بووه و ته‌و راپۆرتانه‌ی له‌م باره‌یه‌وه بۆ وه‌زاره‌تی کاروباری ده‌روه‌ی فره‌نسای ناروون، به‌یه‌کیک له‌و سه‌رچاوه‌ گرنگانه‌ داده‌ن‌رین، که جیبی سه‌رنجی لی‌کۆله‌رانی ته‌م رووداوه‌ گرنگه‌ن.

سالی (۱۹۰۷) بۆ (به‌ل‌گراد) ده‌گوڤزریته‌وه و له سالی (۱۹۱۰) دا، که پله‌ی یه‌که‌می (بال‌توز)ی ده‌دریته‌ی، به‌ره‌و پاريس ده‌گوڤزریته‌وه و له‌دواییدا سالی (۱۹۱۴)، که می‌ک پ‌یش هه‌ل‌ایسانی یه‌که‌مین جه‌نگی جیهانیی، کارکه‌نارده‌ بی. ناوبراو جگه‌ له‌و به‌ره‌مانه‌ی ئاماژه‌مان پ‌یکردن، ته‌م کتیبه‌نامه‌شی نووسیون:

۱- ئینگلیزه‌کان له‌ هیندو میسر

۲- پ‌یشه‌نگه‌کانی تووریستی جیهانیی له‌ مه‌راکیش

به‌لام له‌ناو به‌ره‌مه‌کانی (یوژین یۆبین) دا، ته‌و سه‌فه‌رنامه‌یه‌یه‌مان مه‌به‌سته، که سالانی (۱۹۰۶-۱۹۰۷) نووسیویته‌ی و دواتر به‌ناونیشانی (أیران امروز) کراوه‌ته‌وه فارسی^(۷) و له‌به‌شی چواری ته‌م سه‌فه‌رنامه‌یه‌دا، گه‌شته‌که‌ی ده‌که‌ویته‌ ناوچه‌ کوردن‌نشینه‌کانی تازه‌رایجانی خۆرتاوا و موکریان و له‌به‌شی (۱۴) و (۱۵) شدا، به‌ ناوچه‌کانی (کرماشان) و (خانه‌قین) دا تیپه‌رده‌بی، که جاری ته‌مه‌ی ئیستا مه‌به‌ستمانه^(۸)، هه‌ر به‌شی (۴) چواره‌مه‌یانه.

ته‌م گه‌شته‌ی ناوبراو، له‌ مانگی ته‌مووزی (۱۹۰۶) داو له‌سه‌ر داوای ده‌وله‌ته‌که‌ی خۆی (فره‌نسا) ده‌ستی پ‌یکردوه، که (۷) هه‌وت هه‌فته‌ی خایاندوه و سه‌ره‌تا له‌ (تاران) وه، به‌شار و شارۆچکه‌کانی: قه‌زوین، زنجان، سوئتانیه، پ‌ل- دوخته‌ر، میانه، گه‌رمارود- دا گه‌یوه‌ته (ته‌وریز) و له‌ویشه‌وه به: مه‌ره‌ند، خۆی، سه‌لماس دا گه‌یوه‌ته (ورمی) و له‌ ورمیشه‌وه به: دیزه‌ج، محه‌مه‌دیار- دا گه‌یوه‌ته سابلاخ- مه‌هاباد و داوای ته‌م سه‌ردانه‌ش به‌ره‌و باشوورتر، بۆ ناوچه‌کانی (سه‌قز) و (بانه) ناچیت و هه‌ر له‌ سابلاخه‌وه به‌رپ‌ی: ته‌وریز، ته‌رده‌بیل، سه‌راب، ئاستارا، ته‌زله‌ی دا بۆ (تاران) گه‌راوه‌ته‌وه.^(۹)

(موكرى) و (دييوكرى) يه كان: (۱۰)

(بوداق سولتان) دوو كورپى بووه: (عه بدولعه زيز سولتان) و (عه بدوللا به گ). له كورپى يه كه ميان (خانزاد) ه كان به جيمان، كه له شاردا نيشته جين. له كورپه كه تى (به گزاده) كان ماونه ته وه، كه له زوزاندا به بلاويى ده زين. ثم دوو لقه، چينى ئه عيان و پياوماقوولانى خيل پينكدتين، كه سه ركرده و به رپوه بهر له م چينه هه لده بترديت.

به لام سه ره پاي دابونه ريتى باوى ته و سه رده مه، له نيوه ي سه ده ي رابووردو ودا كوردى كى ئاسايى (موكرى)، به حاكى سه رتاسه رى تازهر بايجان دانرا و هه لى قوسته وه و پله و پايه و هيژى خو ي بو له ناو بردنى ته وانه ته رخا ن كرد، كه به هو ي پله و پايه و ناو بانگى بنه ماله كانيانه وه ده كرينه حاكم، بو يه له و كاته وه ئيتى (موكرى) يه كان حاكم بو شار دانانين، به لكو له لايه ن ده ولته تى ئيرانه وه، حاكم بو سابلخ ديارى ده كرى.

ئىستا سى سائه، يه كى كى ته وريژى به ناوى (ره شيدولمولىك) ئه ركى به رپوه بردنى حكومه تى ثم ده قه رى به ته ستو گرتو وه. خو ي و ده سته يه ك له كارگيرانى خواره وه ي ميرى، وه ك رو خسارو ده سه لاتى ده ولته تى ناوه ندى، له لايه ن خه لكه وه سه ير ده كرين. هيچ بنكه يه كى سه ربازييش بو پشتيوانى ليكردى له ناوچه كه دا نييه، ته نانه ت له كوم لانى ته شه يو عيش دووره. له مانگى موحه رهم و ره مه زاندا، چند رهوزه خو ينيك به تاييه تى بو سابلخ دينن، بو ته وه ي رهوزه ي بو بخوينن. خه لك له وه به خشا رون سه رباز بده ن و باجيكى كه ميش ده دن. ته گه رچى ثم خيله، رپيكن خسته سه ره تاييه كانى خيله كه شيان له ناوچو وه، به لام هوژه چكوله كان هه مان نيشانه و دابونه ريتى ديرينه يان هه ر ماوه. به رپوه بردنى خيل، رى و شو ينى تاييه تى و كارزانى گه ره كه، پيوهنديى خه لكى ده شتنشين و كو يستانى، ده بى به جو ريك بى، كه دانىشتووانى زوزان، به ره و لاي تورك نه بات.

برينه وه ي مووچه و دابه شكردنى نازناو و ناوى ئيفتبخارى و هه ر به خشيني كى تى پله و پايه ي سه ربازى، به شيويه كى گشتى، له و شتانه ن، كه ده ولته ده يه وى دلى خيلى پيخوش بكات و دلان رابگرى.

(موکری)یەکان نزیکەى (۵۰۰۰۰ پەنجەزار) مال و (دیبوکرى)یەکانیش (۱۰۰۰۰ دەهەزار) مالىکن. دیبوکرییەکان چاکترین پشتیوانى دەولەتن. ئەمانە لەسە دەى هەژدەهەمدا لەبەر هەژاری و نەداری و بەناچارى، ناوچەى (دیار بەکر)یان جیھێشتوو وە دواى ئەوەى بەناو خاکی (موکرى)یەکاندا تیپەریون، لە ئاقارى زەریاچەى (ورمى) نیشته جى بوون. بەهۆى لیوەشاو دەبیانەو و سەرئەسەرى دەشتى (شاروپران) بۆتە مولکیان. ئیستاکە (۲۰۰ دووسەد) ئاغای گوندیان هەیه. یەكە دەولەمەندترینیان (قادر ئاغای)یە، كە سەرلەبەرى ئەم دۆلە، تا دەم دەروازەى شارى سابلاخ، بى سى و دوو، مولكى ئەو. پێوانەى ملكەچكردى (موکرى) و (دیبوکرى)، بۆ دەسەلاتى ناوەندى، هەرچەندىك بىت، بەلام زۆر بەتوندى دەروەستى وەفادارىن بۆ رەگەزى كوردانەیان. حەزىش دەكەن هەمیشە بە زمانى تاییەتى خۆیان بئاخوین. لەبەرئەو وەش كە (كوردى)، زمانىكى ئیرانى یە، بۆیە زیاتر دەخوازن (فارسی) فیڕبن، نەك (توركى).

نزیکەى شەش مالىكى ئەرمەنى و چەند مالىكى كلدانى، بەوپەرى ئەرخایەنى و بى پەژارە، لەناویاندا دەژین. ئەمانە بەتاییەت لە (سایەن قەلا) ^(۱۱) و (میانداو) و (سەردەشت)دان، كە بە وردەوالە فرۆشتن و كار و كاسبى، بژێویى دابین دەكەن. لە سابلاخ دا بازار بەدەستى كوردو جوولەكەو هیه، چەند كەسىكى (تەوریزی)یشى تىدايه، ژمارەیهكى تری خەلكى وەك، مووسلى، عەرەب، كلدانى و (ژاكۆبیت) ^(۱۲) یشى تىدايه، كە خەرىكى كرىن و فرۆشتن.

(ژاكۆبیت)ەكان لەرێگەى (رەواندز)ەو وە كوتالى خورى و ئاوریشمى دەستكردى (سووریا) بۆ سابلاخ دینن. هەموو پێویستییهكانى تری سابلاخ، لە تەوریزو هەمەدان و بەتاییەت لە (ئەردەبیل)ەو دابین دەكرئ.

كوێستانەكانى نیوان (بانە) و (سەردەشت)، لێرەواریكى گەورەیه، جیو و مازووى ئەم دارستانە چەرەیه، كە بازركانانى خۆمالى _ بۆ دەروەى ولاتى دەنیرن، لە رێگەى (ئاستارە) وە بۆ رووسیا دەچن. هەر وەها ئەو شتانەش كە لە دروستكردنى (رەنگ)دا بەكارى دەهینن، هەر لەم دارستانە دابین دەكرئ، كە بۆ بازاری پێشەسازى تەوریز و هەمەدان دەنیرن.

(موكرى) و (ديبوكرى)يش وهك كوردانى تر، سونى شافيعين. ئەمانە كەمتر گوى بەو مەلایانە دەدەن، كە لەلایەن دەولەتەو دەدەنرین. (مەلا محەمەدى موكرى، كە موفتى ئەم ناوچەییە، دەلیت: باوبایرانیشی سەرۆكى ئایینی سەرۆمى كوردستان بوون، بەلام وردەوردە دەوریان بەسەرچوووە و تەنیا ناوچەى سابلاخیان بۆ شەرع و دادوهری لەژێر دەسەلاتدا ماوہ. سەرەرای ئەمەش كە دانانى قازى شەرع و پېشنوویزی مزگەوتەكان، بەدەست حاكمە، بەلام هېشتا (مەوقوفات) ھەر لەژێر دەسەلاتى (مەلا محەمەد)دايە، كە مەسرهفی مزگەوت و فیرگەكانى پى دەكات.

لە ولاتانى سونى دا، تەریقەتەكانى (سۆفیگەری)باوہ. . (سەبید كەرىم نەقیب) ریبەرى تەریقەتەكانە. دوو تەریقەتى (نەقشبەدى) و (قادرى) پېشپركى وەرگرتنى مرید لەدەورى خۆیان دەكەن. لەبەرئەوہى ژمارەى مریدەكانى نەقشبەندى زۆرتەر، دەولەت لایەنگرى لە (قادرى)یەكان دەكات و پشتیوانى لە ریبەرى ئەم تەریقەتە دەردەبەرت.

زۆربەى سەبیدەكان، پېشینهى خۆیان بۆ سەر سەبید عەبدولقادرى گەیلانى^(۱۳) دەبەنەوہ. دەستەبەكیش بۆ ئەوہى خەلك بچنە ریزی مریدەكانى (شېخى بوخارا)ى نەقشبەندى^(۱۴)، پەلو پایەى ئەو پیاوہ موقەدەسە بەغداييە رەت دەكەنەوہ. لەلایەكى ترەوہ كەسێك ھەر تەنیا لەبەرئەوہى خۆى بە وەچەى پەيامبەر بزانی، نابى خۆى لە خاوەن دەسەلات و دەشتۆیشتوو بژمیرت.

كوردەكان پێیان خۆشە ھەر گوێراپەلێى شېخانى خۆیان بن، كە لە قوتابخانە بەناوبانگەكانى كوردستان، یان لە قوتابخانەكانى دەرەوى (فورات) دەرسیان خویندووہ و بە نیشاندانى زانیاری و زانست، جى خۆیان لە دلى مریدەكاندا كردۆتەوہ. گەشتن بەپەلو پایەى ئاوا بالا، پێوەندى بە خزم كەس و نەژاد و شتى واوہ نییە.

لەم رۆژەدا دوو كەسایەتیی مەزن، لەم مەلەبەندەدا ھەن، یەكێكىان پیریكى ناینیایە، ناوى (شېخ شەمسەددین شەریف كەندى) و ئەویتر (شېخى زەنبیل - حاجى سەبید عەبدولكەرىم)ە^(۱۵). یەكەمیان (۳۰۰۰۰ سى ھەزار) كەس و دووہمیان (۵۰۰۰۰ پەنجا ھەزار) مریدی ھەبە، ھەردوو كیشیان سەر بە تەریقەتى

نەقشەبەندىن. دەستەكەش لە مەريدان، كە لە گەل سەيىدەكاندا ناسازن، لەدواى مەرگى ئەم دووانەو بەپيودانى ئىمامزادە، مەزارو بارەگايان بۆ دروست كەردوون و زيارەتيان دەكەن.

(رەشىدولمولك)ى حاكمى سابلاخ، ميوانداريتى كەردم^(١٦). پياويكى كەم تەمەنە. زۆر تەپيۆش و جواغناس و قۆزە. خانووە گەورەكەى لە كەنار چەمەكەدايە. دەستەيەك لە (قادرى)يەكان، لە گەل سەردەستەكەياندا بۆ مالى حاكم هاتوون، تا لە باخجەى مالهەكەيدا، كەراماتى خۆيان بنويىن. چوار دەرويش دەستيان بە تەپل كوتان كەرد، ئاگرىكى گەورەيان كەردەو، دەرويشيك زەرگىكى سوورەو كراوى بە ددان گرت، يەككى تريان نووكى خەنجەرەكەى لەسەر روومەتى توند كەرد. واى دەواند كە خەنجەرەكەى پيدا دەكات.

دواى نيوەرۆ، بەهۆيەو بە ئافرەتى كورد، پييان شەرمە لە بەرامبەر بيانيدا هەلپەرن، دەستەيەك لاوى ئيسرائيلى، لە جياتى ئەوان، بەدل دەستيان بە هەلپەرينى (چۆبى) كەرد. ئەم هەلپەركى ميلليە، بە دەنگى دەهۆل و زوورناو دەست پيىدەكات، كە برىتيە لە شەكانەو لە سەرخۆى لەش، لە گەل هەنگاويك بۆ پيشەو هەنگاويك بۆ دواو، بەرپيوكوپىكى، ژنو پياو دەستى يەكتر دەگرن و بە و جۆرە پەيتا پەيتا دووبارەى دەكەنەو. هەموو جلاو بەرگى (كوردى)يان لە بەر كەردبوو، كراسى ژنان، چين چين و كولونجەى زەرى، يان قەيفە (مەخمەل)يان لە بەردايە. سەريۆش و رووسەرى سپى... گول و ورديان بە سەردەو، كە توند بە سەريانەو گريى دەدەن. هەورى، يان ملىچيچىكى رەشى ئاوريشم، لە شيوەى خاجدا (چەپ و راست) لە ئەستۆ دەتالينن. گوارەى گەورە لە گوي دەكەن، گەردنبەنديش، كە لە (تاكەو جوتەيە - جۆرە سكه و پارەيەك بوو) دروست دەكەن، لە خوارەو بە ژيەرچەنەو لە سەريشەو بە (رووسەرە كانيانەو) هەلدەواسن. جگە لە (ژيەرچەنە)، (بەرسەرە)ش دەبەستن. روومەتيان سووراووسپياو دەكەن. جوت برۆيان بە خەتى بەيەكەو دەگەيەنن. دەستەيەكى ترى لە مان شوختر، بە قوماشيىكى رەشى سى گۆشە، تا خوار چاويان داپوشيىبوو.

بۆ شەوى، بۆ ئەوەى من خۆشم لى بگوزەرى، حاكم (رەشىدولمولك) داواى كەرد بەزمى گۆرانى و موزيك ساز بكەرى. دوو گۆرانىيىژى بەناوبانگى شار: (سەعيد) و

(ئەحمەد ئەمىن) ھاتىن. ھەردووكيان خەنجەريان لەبەر پشتىندا بوو. شەدەى شىنيان لە دەورى كلاًو قوچەكانيان ئالاندبوو. بەتارو دەمبگەوہ چوونە لای سەرەوہو وەژوور كەوتن.

شيعر و موزىكى كوردى:

كورد، بەھۆى بنەماى نەژادى خۆرھەلاتىيانەيانەوہ، زەوق و توانايەكى تايبەتيان بۆ فيربوونى شيعر و موزىك ھەيە. گۆرانىيىژ، يان(قۆرانىيىژ)، بەيتگەلى شاعيران، مائەو مال دەگيرن. ئەمانە لەپۆژدا، ھەريەكەيان خەريكى كاريكە... بەلام ھەر كەشەو داديت، ھەريەك لەمانە دەبنە موزىكژەن و گۆرانىيىژ. بەرپالەت و ديارە كورد لەپارەدوودا گۆرانى و موزىكى تايبەتیی خۆى ھەبوو، كە ئاوازەكانيان كرزو شيعرەكانيشيان، شيعرى نەتەوہيەكى دليرو جەنگاوەر بوو. يەكجار ھەست بزوين و ناگراوييە، بەلام لە ھەلومەرجى ئەمپۆدا، ھيرشى موزىكى عەرەبى، زەبرو جىپەنجەى خۆى لەسەر داناوہ و تين و تاوى رەسەنايەتیی لى داماليوہ. ئاوازەكان بىئەوہى شەوق و زەوق ببزوينن، بوونەتە ئاخ و ئوفى بى پرانەوہ. زۆريەى شيعرەكانيش، باسى ژن و شەراب و گولن و ھىچ جۆرە باسىكى نوئ و جوانيان تيدا نەماوہ. ئەدەبى ئىستايان لاسايى كردنەوہيەكى كويرانەى غەزەلە عاشقانەكانى عەرەبە، كە لەناوياندا جگە لە وشەى كوردى بەولاوہ، ھىچ جۆرە گيان و سيمايەكى نەتەوہيى و ناوئيشانى لە (گەل)يان و رەسەنايەتیی كوردانەيان تيدا بەدى ناكەيت... سەرەپاي ئەمەش، ھەموو زمانىك، گەنجينەيەكى پر بايەخى گۆرانىيى مىللى خۆى ھەيە.

ئەمەش وەرگيردراوى دوو نمونەيە، لەو گۆرانىيانەى كە لاوانى (موكرى) بۆمانيان چرپوہ:

تهختی سینت، پرته قالی ته پرو تازه یه
 جی خهوی شیرین و دلنشین و دلنیا ییه
 عاشقی چاوی جوانی تو بووم
 دلّم دهیه وی به زمانی تارم
 سه بارهت به و جوانیانه، گوزانییه که بچرم
 خودایه! فریای دلّم بکه وه
 دلّارامی شیرینم له دهست چوو
 عاشقی نه و نه برؤ و بالابه رزه ی تو بووم
 تم مانگه، مانگی مه ولوودی پیغه مبه ره
 مانگی بوو کینی و دلّارامی منیش، هه ره له مانگه دایه

قولپی گریان گهرووی گرتووم
 عه ره ق و شه راب مهستی نه کردم
 به ته نیا چاوی کالی تو، مهستی کردین

له (سلیمانی) وه ده رکه وتم
 له گوله زهردان وه سه رکه وتم
 به شوین کچی له یلا که وتم
 ناخ، هات پابوورد، گهر دن به خال^(۱۷)

له سلیمانی، ره شه با و تو زو بایه
 به تهختی سینت (دۆلی کاروان کوژه) تیده په پری
 بهر له وهی بمرم، به خه نجه رکه ت بمکوژه، با پرزگرم بیت

نالئ: (۸)

له ده‌وروبه‌ری نیوه‌ی سه‌ده‌ی پ‌ابردوودا، شاعیرییکی گه‌وره له‌ناو کورددا هه‌لکه‌وت، که ناو و ناوبانگی له چوارچیوه‌ی هۆزو خیل و زیده‌که‌ی خۆی زۆر پتر تیپه‌پ‌اند. ئەم شاعیره ناوی (نالئ) و مه‌لایه‌کی خه‌لکی (سلیمانی)یه، که له قه‌له‌مه‌وه‌ی کوردستانی تورکیادا‌یه، که ئەمه‌رۆ شیعه‌ره‌کانی له دوورترین خ‌ر و شیو و دۆله‌کاندا، وێردی سه‌ر زمانی هه‌موو کوردانه.

ئەم شیعرا‌نه‌ی ژێره‌وه‌(ه‌ی ئەون - نالئ) و (موفتی)ی ساب‌لاخ له‌به‌ر ئیمه، بۆی وه‌رگێرا‌ین: (۹)

زولفت به قه‌تدا که پ‌ه‌ریشان و بلاوه
ئەمه‌رۆ له منی شیفته ئالۆزو به‌داوه
ئەم عومره عه‌زیزه که له بۆت نه‌قدو دراوه
سه‌د حه‌یف و درێغا که موسولمانی نه‌ماوه
عومریکی درێژه به خه‌یالی سه‌ری زولفت
سه‌وداوو پ‌ه‌ریشانم و سه‌ودایه‌کی خاوه
هه‌رچهنده که پ‌ووتم، به‌خودا مائیلی پ‌ووتم
بئ به‌رگییه عیله‌ت، که هه‌تیو مه‌یلی هه‌تاوه
(مانئ) نییه‌تی قوه‌تی ته‌صویری برۆی تو
ئەم قه‌وسه به‌ده‌ستی موته‌نه‌فیس نه‌کشاوه
بۆچی نه‌گریم، سه‌د که‌ره‌تم دل ده‌شکیئنی!
بۆ مه‌ی نه‌رژئی، شیشه له سه‌د لاوه شکاوه؟
بئ فائیده‌یه مه‌نعی من ئیستا که له گریان
بۆ عاشقی بئ چاره زووه‌م تاوه پ‌ژاوه
هه‌ر جۆگه‌و جیگیکی که‌وا سوورو سویر بئ
جی جۆششی گریانئ منه‌و خوینه‌ پ‌ژاوه

سۆزی دلّمه باعیثی تاوو کولّی گریان
 مه‌علوممه که تاگر سه‌به‌بی جوّششی ناوه
 (نالی) وه‌کو زولّفّت که موطیعی به‌ری پیته
 تیکی مه‌شکینه، به‌جه‌فا مه‌یخه‌ره لاوه^(۲۰)

دووهم پارچه شیعیکی که وتیان، ئەمه بوو:

سه‌ری زولّفّت که پرشته‌ی عومری خضره، نیوه هه‌ودایه
 چ هه‌ودایه؟ که هه‌ر هه‌لقه‌ی دووسه‌د زنجیری سه‌ودایه
 برۆت تیغیکه وسمه‌ی سه‌یقه‌ل و مه‌سلوول و مووکاره
 که عیشوه‌ی جه‌وه‌ره، په‌مزو ئیشاره‌ی ئاوی مه‌ودایه
 به‌نه‌شته‌ی سستی یو مه‌ستی وها مه‌ستووو مه‌خمووره
 نزانم! خه‌و له‌چاوتدایه، یا چاوت له‌خه‌ودایه!
 له‌سایه‌ی کوفری زولّفّت، دلّ (فنا فی النور) ئیمان
 مه‌لّین ظلّمه‌ت خراپه، وه‌صلی په‌روانه، له‌شه‌ودایه
 هه‌ناسه‌م زولّفّه‌که‌ی لادا و مه‌یلکی نه‌کرد چاوی
 نه‌سیم نه‌نگوت و شه‌و رابوو دو نه‌رگس هه‌ر له‌خه‌ودایه
 له‌دوویری تۆیه نه‌ی خورشیدی پرته‌ویه‌خشی شه‌وگه‌ردان
 که (نالی) وا له‌حالاتی میحاتی ماهی نه‌ودایه^(۲۱)

هەر ئەم بایۆزە، لەتەك ناوهینانی (نالی)دا، پەراویزیکی داناوە و لەدامیندا ئەمەیشی لەسەر (نالی) نووسیوە:

(نالی) شاعیرێك بوو، نازناوی خۆی لە کرداری (نالاندن)^(۲۲) هەلبژاردوو و لەپاڵ ئەوەشدا كە شیعری بە زمانی كوردی نووسیوە، وەك دەلێن هەندیکیش ئەدەبیاتی فۆلكلۆری كوردی كۆکردوونەتەوه.^(۲۳)

شاعیری ناسراویش هیمن موکریانى (۱۹۲۱-۱۹۸۶) ئەم سەفەرنامەیهی دیووە و دواى خویندنه‌وهی، نووسیویتی:

ئەم دیپلۆماتە لە سالانی (۱۹۰۶-۱۹۰۷)دا، بە سابلاخ دا تیپه‌ریووە و چەند لاپه‌ریه‌کی ناشیانەى لەسەر ژيانى كوردی ئەم مەلەبەندە نووسیوە، كە سەرئەنجام راناكیشن. تەنیا ئەوەندەى سەرنجراکێشه، كە لەبارەى (نالی)دا نووسیویتی.^(۲۴)

ئەنجام:

وەك سەرنج دەدەین لەرینگەى سەفەرنامەى ئەم بەلیۆزەى فرەنساوە، دوو زانیاریى سەرنجراکیشمان پێدەگات، کە بریتین لە:

۱- هێشتا (نالی) خۆى لەژياندا بوو، کە ناو ناوبانگى، لە چوارچێوەى هۆزو خێل و زیندەكەى خۆى زۆرپتر تێپەراندوو.

۲- (نالی) لەپاڵ ئەوەشدا کە شیعری بە زمانى کوردی نووسیوە، هەندیکیش ئەدەبیاتی فۆلكلۆرى کوردی کۆکردۆتەو.

هەلبەتە دەبێ بزانی کە سەرچاوەکانى زانیاریى ئەم بەلیۆزەى فرەنسا لەمەر (نالی)، هەر (مەلا محەمدى) موفتى) سابلآخە، کە بێ هیچ سۆ و دوویەك ئەم مەلا محەمدەى (موفتى) سابلآخ، نالی ناس و نالی دۆستیکى زۆر شارەزا و ئاگادار بوو لە شیعەر و ژيانى (نالی) و تەرجمەکردنى شیعری ئەم گۆرانیبیژانەش بۆ بەلیۆز، کە شیعری (نالی) ن، نیشانەو بەلگەى ئەوەن، کە (مەلا محەمدەى موفتى سابلآخ)، هاوڕێی بەردەوامى شیعری (نالی) یەو بەو پێشەش کە وەك هەر خۆیشى (مەلا محەمدە) بۆ بەلیۆزى گێراوئەتەو، کە باب و باپیرانىشى، سەرۆكى ئایینى کوردستان بوون، ئەوا دیسان (مەلا محەمدە) هەر لە منداڵییەو پەروردەى زانیاریى و باسو خواسەکانى ناو مزگەوتە، کە بێگومان باسو خواسى شیعرو داھێنانە جوانەکانى (نالی) ش، لەو رۆژگارەدا، کە (وەك وتمان) سنوورى ناوچەو زیندەكەى خۆى تێپەراندوو، لای شیعردۆستانى (موکریان)یش، کە زۆرینەیان خۆیندەوارى ناو مزگەوتەکانى کوردستان بوون، لای (مەلا محەمدەى موفتى سابلآخ)یش لەدەمیكەو ناسراو. بەتایبەتیش ئەگەر لێردا ئەوەمان لەیاد بێ، کە مەلا محەمدە، (موفتى) سابلآخە، ئەوا دەبێ تەمەنیشى هەلکشاو بێ و لەکاتى سەردانى ئەم بەلیۆزەى فرەنساشدا بۆ سابلآخ (۱۹۰۶)، مەودای نیوان کۆچى دوایی (نالی: ۱۸۷۳)، تا (۱۹۰۶)، هەر نزیکەى (۳۳ سى و سى) سال دەبێ و ئەم نزیکەى (۳۳) سالەش، بۆ تەمەن و بێرەوهریبى، کە سێکى بەتەمەنى وەك مەلا

محەمەد، زۆر نىيە و خالى دوۋەمى ئەو زانىارىيەش، كە (ئالى) لەپال ئەو دا
شيعرى بە زمانى كوردى نوسىوہ و ھەندىكىش ئەدەبىياتى فۆلكلورى كوردى
كۆكردۆتەوہ، ئەمەيان يەكجار تازەو گرنگەو ئەم زانىارىيەش (وہك لەسەر ووتر
وتمان)، ھەر سەرچاۋەكەى (مەلا محەمەد) ھو دەبى ئەو ھەندە ئەدەبى فۆلكلورەش،
كە (ئالى) كۆيكردوونەتەوہ، ھەر ئەدەبى فۆلكلورى دەقەرى (موكرىان) و
بەتايىبەتەش ژانرى (بەيت) ھەكانى موكرىان بى، كە ئەگەر لەم زانىارىيانەدا، باس لە
ئەدەبى فۆلكلورى موكرىان نەبووبى، بەلاى (مەلا محەمەد) و خويندەوارانى
موكرىانەوہ، جىبى بايەخ و گرنكى پىدان نەبووہ... ھەرچەندە ئەم جۆرە گرمانانە،
بەلگەو نمونەو لىكۆلئىنەوہى زۆر قوولترو فراوانترى دەوئى، كە وەك لەسەرەتاي ئەم
لاپەراندەدا وتمان: ئەم بابەتە، بۆتە كەرەسەو ھەوئىنى بەرھەمى كىتئىبىكى داھاتووم.

پەراوین:

۱. ئەلیكساندەر بۆریژكۆ خۇدزكۆ: لە ۱۸۰۶، لە پۆلەندە بە دنیا هاتوو. یەكەمین ئەوروپاییە كە لە فۆلكلورى فارسی كۆلیوەتەو. سالانی ۱۸۲۰-۱۸۲۳ لە زانكۆی (wilho/vilna) ی ناوەندی خۆرەلاتناسیی زمان و ئەدەب لە پۆلەندە خۆبندووپیەتی. سالانی ۱۸۲۴-۱۸۳۰ لە سان پیترەسبورگ، زمانەکانی عەرەبی، فارسی، تورکی دەخوینی و دواتر وەك وەرگیپ، پەوانە ی ئیران دەکری و لە گەل میسیونیی روسی لە تەوویز و تاران کار دەکات و پاشان وەك کونسلی روسیا، لە کونسڵخانە ی روسیا لە (رەشت) کار دەکات و تا سالی ۱۸۴۱ لە ئیران دەمینیتەو و دواتر لە بیۆنان و ئیتالیا کار دەکات. هەر لەو سالەدا واز لە کاروباری دیپلوماتی روسیا دەهینی و سالی ۱۸۴۸، لە زانکۆی (کۆلیژ دوفرانس)، کۆرسی زمانی فارسی و لە کتیبخانە ی شاهانەش پۆستی (تورکی) وەر دەگری. لە نیوان سالانی ۱۸۵۲-۱۸۵۵، لە وەزارەتی هەندەرانی فرەنسا، وەكو پەسپۆپی کاروباری خۆرەلات کاری کردوو. سالی ۱۸۵۶ لە ئەنستیتۆی زمانەکانی خۆرەلات لە پاریس، داوا ی لیدەكەن زمانی فارسی بلیتەو. (خۇدزكۆ) زۆر بە زمان و ئەدەبیاتی فارسی سەرسام بوو، بەتایبەتیش بە شانۆی فارسی و سالی ۱۸۴۴-۱۸۴۵ کتیبی (شانۆنامە ی ئیرانی: هەلبێژاردەیهك لە پرسەنامە) ی نووسبوو و کۆمەلیکیش شانۆنامە ی فارسی کردۆتە زمانی فرەنسی، کۆمەلیکیش بەرھەمی لەبواری زمانەوانی و فیلولۆژی زمانەکانی خۆرەلات نووسبوو. جگە لە مانە، خۇدزكۆ کۆمەلێك وتار و لیكۆلینەو ی لەبارە ی خۆرەلاتەو نووسبوو.

سەرچاوە: بە دەستکارییەو لە: ئەلیكساندەر خۇدزكۆ، چەند لیكۆلینەو یەکی فیلولۆژی دەربارە ی زمانی کوردی (دیالیکتی سلیمانی)، وەگیپرانی دکتۆر نەجاتی عەبدوڵلا، چاپەمەنی بنکە ی ژین، سالی ۲۰۰۵، ل ۴۲-۴۴.

۲. ئەم بەرھەمە ی خۇدزكۆ، بوو ئەو کتیبە ی لەسەر ووتر نامازەمان پیکرد.

۳. سەرچاوە ی پەراوینیی ژمارە (۱)، ل ۳۲.

۴. خۆدزكۆ كه نهيتوانيوه دهستی به (نالی) بگات، به شیک له بهرنامه کە، له تهك (تهجمه پاشا) دا تهغامداوه. بۆ زیاتر زانیاری لهم بارهیهوه بنواړه سهرچاوهی پهراویزی ژماره (۱) ی ئاماژه پیکراو.

۵. تهجمه پاشا: کورپه گهورهی سلیمان پاشای کورپه ئه ورپه همان پاشای بابانه و دواى مردنی سلیمان پاشای باوکى (۱۷۹۰-۱۸۳۸)، بۆته فهرمانپه وانی بابان و تا سالی ۱۸۴۰ و دوايش له ۱۸۴۱ تا خا که لیوهی ۱۸۴۲ فهرمانپه وانی میرنشینی بابان بووه و دوايش له تیارى ۱۸۴۲ تا ۱۸۴۶ فهرمانپه وایی کردووه و دواتر بۆ تهسته موول دوورخراوه تهوه و سالی ۱۸۵۳، له سهر بانگهشستی (خۆدزکۆ) بۆ (پاریس) چوه و هاوکاری لیکنۆلینه وه نواپراوه کە (خۆدزکۆ) ی کردووه و تا سالی ۱۸۵۵، له پاریس ماوه تهوه و پاشان بۆ تهسته موول بانگ کراوه تهوه و سالی ۱۸۵۵ کراوته والی (یه مهن) و تا سالی ۱۸۶۳، والی یه مهن بووه و هه مان سال کراوته والی (وان) و سالی ۱۸۶۴ دووباره کراوته وه والی یه مهن (به پلهی و هزیر) و سالی ۱۸۶۷ کراوته والی ئه رزهرۆم و سالی ۱۸۷۵ کراوته والی (ئه ده نه) و له کۆتایی هه مان سالدا کۆچی دواپی کردوه. (سهرچاوه: به ده سکاریه وه پاگوپزراوه، له کتیبی ئاماژه پیکراوی پهراویزی ژماره (۱)، ل ۴۹-۶۰).

۶. دۆستایه تی (نالی) و بنه ماله ی تهجمه پاشا، ده گه رپته وه بۆ پیش پرووخانی میرنشینی بابان و به لگه ی ئه و دۆستایه تییه ش ئه و دوو شیعه ی (نالی) یه، که یه که میان بۆ مه رگی سلیمان پاشا (۱۷۹۰-۱۸۳۸) ی باوکى تهجمه پاشا و له جی دانیشتنی تهجمه پاشاوه نووسیویتی و به م بهیته ش دهست پیده کات:

تا فه لکه ده وری نه دا، سه د که وکه بی ئاوا نه بوو
که وکه به ی میهری موباره ک، ته لعه تی پهیدا نه بوو
دیوانی نالی، ل ۳۷۰

شیعری دووه‌میشیان، دواى ته‌وهى ته‌حمده پاشا بوته فه‌رمانه‌واى بابان و خه‌ریكى نوژنه‌نکردنه‌وهى سوپای بابان بووه، (نالی) ته‌م شیعه‌رى بو ته‌م سوپایه‌ش نووسیه، كه ته‌مه سه‌ره‌تای ته‌م شیعه‌ریه:

ته‌م تا‌قمه مومتازه، كه‌وا خاصه‌یى شاهن
ناشووبی دلی مه‌مله‌كه‌ت و قه‌لبی سوپاهن
دیوانی نالی، ل ۳۴۰

۷. ته‌م كتیبه سالی ۱۳۶۲ هه‌تاوی (۱۹۸۳) به‌م ناو‌نیشانه، له تی‌ران چاپ‌كراوه:
ایران امروز (۱۹۰۶-۱۹۰۷) نوشته‌ی اوژن اوین، ترجمه و حواشی علی اصغر سعیدی، چاپ نقش جهان، كتابفروشی زوار، تهران.
۸. تیمه هه‌موو به‌شه‌کانی (۴) و (۱۴) و (۱۵) ی ته‌م سه‌فه‌رنامه‌یه‌مان كردوته كوردی و له ده‌رفه‌تیكى تزیكدا به چاپ ده‌گات.
۹. به‌ده‌سكاریه‌وه له كتیبه (ایران امروز) ی نامازه پیکراو، ل ۱۳، ۱۷.
۱۰. ته‌م راگواستنه‌وه‌یه‌ی سه‌فه‌رنامه‌كه، بو تی‌ره، سه‌ره‌تای سه‌فه‌رنامه‌كه نییه، به‌لكو چه‌ندین لاپه‌ره و باس و بابه‌تی تری له پیشه‌وه‌یه، كه تیمه هه‌ر به ته‌ندازه‌ی بابه‌ته‌كه‌ی (نالی) و كه‌می‌كیش رۆژگاری ته‌وسای سابلاخ، بو تی‌ره‌ی راده‌گو‌تیرین.
۱۱. سایه‌ن قه‌لا: شاهین دژ- یشی پی‌ده‌لیین.
۱۲. ژاكویت: Jacobites: ده‌سته‌یه‌كن سه‌ر به یه‌كینك له ری‌بازه‌کانی ئایینی دیان (مه‌سیحی) ی شام (سووریا)، كه له سه‌رده‌می شه‌شه‌مدا له لایه‌ن (ژاك باراد)ه‌وه دامه‌زراوه.
- سه‌رنج: له‌عیراقدا (یه‌عقوبی) یان پی‌ده‌لیین (و. كوردی).
۱۳. عه‌بدولقادی گه‌یلانی (۱۰۷۸-۱۱۶۶ز)، زانای مه‌زن و دامه‌زیرینه‌ری ری‌بازی (قادی)یه، سه‌ره‌تا لای ته‌بو زه‌كه‌ریای ته‌وریزی زانسته‌کانی عه‌ره‌بی فی‌ربووه و دواتر له به‌غدا (فیقه و ئوسول) فی‌ربووه.
۱۴. شیخی بوخارای نه‌قشه‌ندی: مه‌به‌ست له خواجه به‌هائه‌ددین محه‌مه‌دی بوخارایی نه‌قشه‌ندییه (۱۳۱۸- ۱۳۸۸ز) خواناسی ناسراوی سه‌ده‌ی هه‌ژده‌می كوچی و

دامه زرينهري ريبنازي نه قشبه ندييه، كه له گونديك به ناوي (كوشكي خواناسان) به دنيا هاتوه.

۱۵. به پيچه وانوهه، وهك له سهراچاوهي باوه ريبكراوهه زانيومه: شيخ شه مسه ددين چاوساخ و حاجي عه بدولكهريم نابينا بووه.

۱۶. سفره ريبكخراو و پر ناز و نيعمه ته كه ي ريشيدولمولوك، بيوزا: biveza - ي له سهرا دنا رابوو، كه رووه كيكي لاسك دريژي تاييهت به چياكاني كوردستانه و له گه ل ماست و سر كه دا تي كه ل ده كړي و له سهرا سفره ي خوان داده نري.

سه رنج: (بيوزا)، كه هه ر له كوردستان ده روي، تر شياتيكي زور به تامي لي دروست ده كړي، بويه پي ده چي نو سه ريش له و تر شياته ي خوار دي، مه به ستيش له (بيوزا)، هه ر (بيزا) يه.

۱۷. هه ر به تنيا هم كو پله يه م بو براهه سهرا شيعره فولكلوريه كه.

۱۸. له دهقه كه دا هم ناو نيشانه بو (نالي) دانه نراوه، به لكو خوم بو ته وه م داناوه، تا خو ينه ر بزاني لي ره به دواوه باسي (نالي) له م سه فه ر نامه يه دا هه يه.

۱۹. من نازانم (مه لا محمه دي - موفتي سابلانخ، به چ زمانيك هم دوو شيعره ي (نالي) بو باليوزي فره نسا وه رگي پراوه، به لام من له دهقه فارسيه كه وه بو كوردي، پشتم به ديواني (نالي)، لي كو لي نه وه و لي كدانه وه ي مه لا عه بدولكهريمي موده ريس، فاتيح عه بدولكهريم، محمه دي مه لا كهريم، چاپه مه ني كو زي زانياري كورد - به غدا، چاپي ۱۹۷۶ به ستوه.

۲۰. ديواني نالي، سهراچاوهي ناويراو، ل ۵۳۳-۵۳۷.

۲۱. سهراچاوهي پيشوو، ل ۵۵۶-۵۶۰.

۲۲. نازناوي (نالي) له (نالين) و (نالانن) وه نه هاتوه و (ل) ي (نالي) ش به (ل) ي كلور ده نو سري نهك قه له و، وهك (نالي) خوي له م نمونانه دا ده لي:

ظاهير و باطين له سهر له وحى حه قيقهت يا مه جاز
ناشنای سپرې قه لهم بي غه بيري (نالی) كهس نه ما

له سایه قه ددی مهوزون و دوو زولفی
له نالی و شيعر و ته سویدی نه ما باس

له گه لا مورغی چه مدن (نالی) ده نالی
كه يانی: عاشق هم مفرد و فهدین

روخی تو گوئیكه صهده و هك هوزاری عاشق ته ما
له هه موو چه مدن دیاره به تو صوولی ناله (نالی)

(نالی) و مه ته لی حالی له ته شكه نجهدی غه مدا
وهك ناله له نهیدا، وهكو ناله له قه له مدا

بۆ زولف و روخ و ته برووی چون زلفی سیاتان
عالم وهكو (نالی) هه موو با ناله و تاهن

نه ظمي (نالی) میثلی تاو تاوینه رهنگی نییه
دوو رووه بۆ سه بیری خاطر: یهك خه فیی و یهك تاشكار

بۆ زیاتر زانیاری بنواړه: دیوانی (نالی)، لیلۆلیننه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی
مدیریس و فاتح عه‌بدولکه‌ریم، چاپه‌منی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا، ۱۹۷۶، ل ۴۱ –
ل ۵۱.

۲۳. ایران امروز (۱۹۰۶-۱۹۰۷) نوشته‌ی اوژن اوبن، ترجمه و حواشی علی اصغر
سعیدی، چاپ نقش جهان، کتابفروشی زوآر، چاپ اول تهران، ۱۳۶۲ش، ص ۱۱۸.
۲۳. پیشه‌کیی چاپی دووه‌می دیوانی نالی، که: انتشارات صلاح الدین ایوبی - مرکز
نشر فرهنگ و ادبیات کردی - ۱۳۶۴ش له ورمی چاپی کردۆته‌وه و هیمن موکریانی
پیشه‌کی بۆ نویسه‌وه.

مهولانا خاليد
(۱۷۷۹ — ۱۸۲۷ز)

پووناكيريكي نوي بوسه رده ميكي نوي

سهرنج:

ئهم وتاره له فيستيئالي نيوده وله تيبى (مهولانا خاليدى نه قشبه ندى) دا
خويندرايه وه، كه له رۆزاني (۲۷ تا ۲۹/۴/۲۰۰۹) له شارى سليمانى سازكرابوو.

به شمی به که م:

دووسه د سال له مه و بهر، واته: سالی (۱۸۰۹ز)، خوینده واریکی هه لوه داو شهیدای زانیاری و خوینیگه یاندن، بی گویدانه مه ترسی و چه له مه کانی ریگه یه کی دووو نادیده، چاوقایمانه له شاره زووره به پری که وتو دوا ریگردنی ماوه ی نزیکه ی سالیك (۱)، له بهر به یانی پوژی (۲۶ ی ژى الحجه ی ۱۲۲۴هـ- ۱/۲/۱۸۱۰ز) دا (۲)، گه یشته بهر ده روزه ی خانه قاکه ی شاعه بدوللای ده هله و ی (۱۷۴۵-۱۸۲۴ز) له هیندستان و دوا ی حسانه و ی له ژووریکی خانه قاکه دا، دوا ی کرد به قوتابی و هریگری، به لام پیشه کی و سه رچلانه، دوا ی له ماموستاکه ی کردوه، که نه گه ر نه م (۳) تکایه م په سه ند نه کهن، نه وه نیشانه ی نه وه یه که به قوتابیم و هرنانگرن:

یه که میان: به و هویه وه که نیشتمانی خوم به (مه ولانا خالد) م بانگ ده کهن، ده بی نازناوی (مه ولانا) م لی دامالز و هه ر به (خالد) بانگم بکه ن.
دووه میان: خورا کم له گه ل خورا کی ده سته ی خزمه تگوزاران و نوکه رانی خانه قاکه دا بی و به چاوی له وان جیاواز تر سه یرم نه کری.
به پاکه وانی خانه قاکه رابگریم و ناو کیشی (شه قایی) خانه قاکه ش به نه ستوی من بسپیرن (۳).

سپیه م: به لام له یادمان بی، نه و کاته ی (خالد) گه یوه ته هیندستان، هیشتا تازه ته مه نی پیی دهنایه (۳۰) سالی و نازناوی (مه ولانا) ش، بو نه و ته مه نه کورته، زور جیی لی رامانه، که ده بی ره وشت و پله و پایه ی زانیاری و کومه لایه تی (خالد)، زور پیش ته مه نی که وتبی. بویه به زوویه کی زووه وه نه و نازناوه ی لای خه لکه وه پی ره و بینراوه. له م رووه وه (مه لا حامیدی کاتب- بیسارانی) له

یادداشته کانی خویدا له باره‌ی (خالید) هوه ده‌لی: مه‌ولانا خالید بو ته‌وه‌ی به‌ئاواتی
ئه‌م سه‌فه‌ره‌ی هیندستان بگات، ده‌ستبه‌رداری هه‌موو پله‌وپایه‌و دارایی خو‌ی
بووه (٤).. که لی‌رده‌ا ده‌پرسین: کام پله‌وپایه‌و دارایی!؟

بو وه‌لامی ئه‌م پرسیاره، هه‌ر یادداشته‌کانی (مه‌لا حامید) وه‌لام ده‌داته‌وه‌و
له‌چهند جینگه‌یه‌کدا، جگه‌ له‌ نازناوی (مه‌ولانا)، نازناوی (سه‌رخیل)یشی له‌گه‌لدا
به‌کارده‌هیئێ (٥).. که دیاره‌ مه‌به‌ستی له‌ (سه‌رخیل)، ده‌بی هه‌ر سه‌رخیلی
تیره‌که‌ی خو‌ی (میکاییل) له‌ هو‌زی (جاف) بی.

مه‌به‌ستیشی له‌ (دارایی) مه‌ولانا خالید، ده‌بی ته‌وه‌مان له‌ یادبی، که
مه‌ولانا به‌رله‌وه‌ی یه‌که‌مین سه‌فه‌ری بو (حه‌ج) بکات، ماوه‌ی (٨) سا‌ل له
جیی مامۆستاکه‌ی خو‌ی: شیخ عه‌بدولکه‌ریمی به‌رزنجه‌یی، له‌ مزگه‌وتی
ئه‌وره‌جمان پاشای بابان (?-١٨١٣)، له‌ گه‌ره‌کی (سه‌رحیمه‌ن)ی سلیمانی،
مامۆستایه‌تی کردوه، که داها‌تی ئه‌م کاره‌ی، به‌شی ته‌وه‌ ناکات
پاشه‌که‌وتی زۆری لی بکه‌ویته‌وه، که‌چی (مه‌لا حامید) ته‌وه‌ ده‌گی‌رپه‌ته‌وه،
که (مه‌ولانا) بو ئه‌م سه‌فه‌ره‌ی هیندستان، (٣) ته‌سپ بو خو‌ی و دوو
هاوسه‌فه‌ره‌که‌ی و بری (٣,٠٠٠) سی هه‌زار قرۆشی گیرفانی خو‌ی پی بووه
ئه‌مانه‌ی بو ئه‌م سه‌فه‌ره‌ ته‌رخان کردوه (٦). که بی‌گومان بری (٣٠٠٠)
سی هه‌زار قرۆش، له‌و رۆژه‌دا، سه‌رمایه‌یه‌کی زۆره‌و ده‌بی پاشه‌که‌وتی
بنه‌ماله‌که‌یان بی و بو ئه‌م سه‌فه‌ره‌ی (مه‌ولانا)یان ئاماده‌کردبی، چونکه
بنه‌ماله‌که‌یان خوینده‌واربوون و به‌ته‌نگ داخوازییه‌کانی خویندنی بالاتری
مه‌ولاناوه‌ بوون. هه‌رچه‌نده‌ له‌ زۆرینه‌ی ته‌وه‌ سه‌رچاوانه‌ی سه‌باره‌ت
به‌بنه‌ماله‌ی (مه‌ولانا خالید) ئاگادارییان نووسیوه، هه‌موویان هه‌ر ئاماژه
به‌وه‌ ده‌که‌ن، که بنه‌چه‌ی (مه‌ولانا)، تاین په‌روه‌ربوون و ده‌چنه‌وه‌ سه‌ر کام
خه‌لیفه‌وچی و.. چی.. به‌لام له‌مه‌ر خوینده‌واربوونی بنه‌ماله‌ی مه‌ولاناوه
به‌گشتی و به‌تایبه‌تیش له‌مه‌ر (باوکی مه‌ولانا)وه، جگه‌ له‌ یادداشته‌کانی
(مه‌لا حامید)، له‌ هیچ سه‌رچاوه‌یه‌کی تر، باسی خوینده‌واربوونی باوکی
مه‌ولانا نه‌کراوه، به‌لام (مه‌لا حامید) ده‌گی‌رپه‌ته‌وه: ته‌وه‌ کاته‌ی مه‌ولانا
به‌مندایی بو به‌ر خویندن نراوه‌و مامۆستاکه‌ی سوهره‌تی (فه‌تح)ی پی

ته و او کردووه و به و قوناغه ده لئین: مریشکه ره شه و شه و کاتهش و با بووه،
 ئیتر ده بی شه و مندالنه، مریشکی کی رهش به دیاری بو ماموستا که ی بیات و
 ماموستا که یشی شه مه ی به ده مه ی به مه ولانا را که یان دووه، مه ولانا ش
 به ماموستا که ی و تووه: من له رووم نایهت شه مجوره داویانه به باو کم
 بگه یه نم، بویه تکای له ماموستا که ی کردووه، تا خو ی به (نوسین) شه
 داوایه بو باو کی مه ولانا بنووسی و باو کیشی له ریگه ی خویندنه وه ی
 نامه که وه، له داخوایی ماموستا که ی گه یشتووه (۷).. له مه وه تیده گه یین
 که بنه مالیه مه ولانا خویندنه و اربوون و په روشی پیگه یان دنی مه ولانا بوون.
 هه رچه نده شه سه فه ره ی مه ولانا بو هیندستان، له و روزه داو له و ته مه نه
 کورته دا، له و جو ره گه ران و سه ردانه ئاساییانه نه بووه، که فه قیکانی شه و
 سه رده مه ی کوردستان، هه ر ته نیا له فه له مپه وه ی کوردستاندا گردوویانه.
 بویه شه سه فه ره ی مه ولانا بو هیندستان، بو شه و روزه گاره، له سه فه ره
 ده گمه ن و پر مه ترسییه کان بووه، به لام بو که سیکی وه که مه ولانا خالی دی
 سه ر پر له سه وداو بهرنامه و خه ونی گه و ره، که نه که هه ر خویندنگه و
 کتیبخانه و زانیارییه کان شه و روزه گاره، تینویتیان نه شکان دووه، به لکو
 وه که خو ی ده لی: ته نانهت شوینه پی روزه کانی وه که (مه که که) و (مه دینه) ش،
 گریی ده لی شه ویان نه کرد ته وه (۸):

در شام و مکه ات گره از کار وانشد

من بعد صبح راه بره هند و شام کن (۹)

که شه روزه بی ئوقره و نا تارام و دانه ساکاو، به رامبه ر شه و واقیعه زامدارو
 چه قبه ستووه، هه مان روزه یاخی و دهسته مؤ نه بووه که ی هه للاج (۸۵۸-
 ۹۲۲) مان به یاد دینیته وه و شه ویش هه ر له باره ی روزه یاخی بووه که ی خو یه وه
 ده لی:

به مذهب صلیب می بیرم، نه مکه جویم نه مدینه (۱۰)

سه‌مه‌ره له‌وه‌دایه هه‌مان شه‌و مامۆستا (شاعه‌بدوللای ده‌هله‌وی)یه‌ی، که مه‌ولانا له‌ سه‌ره‌تای چوونیدا بۆ خزمه‌تی له‌ هیندستان، تکای لی‌کردبوو نازناوی (مه‌ولانا)ی لی‌ دابمالی، تا به‌هۆی شه‌وه‌وه، خه‌لکانی تریش چاوی لی‌ بکه‌ن و هه‌ر به‌(خالید)ی بانگ بکه‌ن، که‌چی هه‌ر شه‌م مامۆستایه‌، دوا‌ی سالی‌ک و (۳) مانگ، که‌ (خالید) له‌ خزمه‌تیدا قوتابی بو‌وه‌و زانیاریه‌کانی خانه‌قا‌که‌ی پی‌ ته‌وا‌و‌کردو‌وه‌، له‌ سه‌ره‌تای ئی‌جازه‌نامه‌که‌ی (خالید)دا، تا‌وا ده‌نووسی: بعد حمد وصلوات، فقیر عبدا‌لله‌ نقشبندی مجد‌دی-عفی‌ الله-گزارش می‌ نماید که‌ سرآمد علمای دین و گزیده‌ طالبان راه حق‌ الیقین: حضرت مولانا خالد- سلمه‌ الله‌ تعالی‌- برای طریقه‌ء نقشبندی، از ملک‌ کردستان ترد این فقیر رسید(۱۱)..

واته‌: دوا‌ی سو‌یاس و سه‌لا‌وات، عه‌بدوللای هه‌ژاری نه‌قشبه‌ندی موجه‌دید‌ی، راده‌گه‌یه‌نی، که‌ سه‌رباشقه‌ی زانیانی ئاین و هه‌لبژارده‌ی خوازیارانی پری‌گه‌ی راستیی و دل‌نیایی: هه‌زهره‌تی مه‌ولانا خالید، بۆ به‌ده‌سته‌یانی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی، له‌ خاکی کوردستانه‌وه‌ بۆ لای شه‌م هه‌ژاره‌ هات..

وه‌ک سه‌رنج ده‌ده‌ین جگه‌ له‌وه‌ی نازناوی (مه‌ولانا)، به‌ناوی (خالید)ه‌وه‌ ده‌لکی‌نیته‌وه‌، نازناوی (هه‌زهره‌ت). سه‌رباشقه‌ی زانیانی ئاین و هه‌لبژارده‌-ش به‌ (مه‌ولانا خالید) زیاد ده‌کات.. که‌ دیاره‌شه‌م پی‌ شی‌او بینینه‌، له‌لایه‌ن که‌سه‌یکی وه‌ک شه‌م مامۆستا ناودارو هوشیاره‌ی مه‌ولانا خالیده‌وه‌، هه‌روا له‌ خۆرا نه‌هاتووه‌، به‌لکو له‌ تاکامی هه‌لسه‌نگاندنی سه‌روم‌ری تاکارو دانایی و لی‌هاتووی (مه‌ولانا خالید)ه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتووه‌.

هه‌ر له‌ پال شه‌م ری‌زلی‌نانه‌ی که‌سایه‌تی (مه‌ولانا)دا، ئامازه‌ش به‌نیشتمانی مه‌ولانا خالیدن واته‌: کوردستان ده‌کات و ده‌نووسی: هه‌زهره‌تی مه‌ولانا خالید، بۆ به‌ده‌سته‌یانی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی، له‌ خاکی (کوردستان)ه‌وه‌ بۆ لای شه‌م هه‌ژاره‌ هات.. که‌ ناوی خاکی (کوردستان)یش له‌م ئی‌جاره‌نامه‌یه‌دا، له‌ شه‌نجامی شه‌و سو‌زو تاسه‌و هه‌سه‌رته‌ فرمی‌سکا‌ویبانه‌ی مه‌ولاناوه‌ به‌دی‌کراوه‌، که‌ مه‌ولانا له‌ ماوه‌ی شه‌و سال‌و سی‌ مانگ داب‌رانه‌یدا له‌ کوردستان، وه‌ک دل‌داریک بۆ کوردستان ده‌نواری، که‌ لی‌ی داب‌راوه‌و بی‌ په‌روا له‌ کو‌رو

كۆيۈنەنە ۋە كانى خانەقاكى ھىندىستاندا، باسى دەكات و شىئىرى فرمىسكاويى بەيادى نىشتمانە ۋە دەنوسى ۋ بۆ شىئىر دۆستانى ناو خانەقاكى دەخوئىنئىتە ۋە. ديسان ھەر شاعە بدوللای دەھلەۋى، لە ئەزمون و ھەلسەنگاندنى ئەو ماۋەى سال و سى مانگەى، كە مەولانا لە خانەقاكىدا بوۋە، بەجۆرىك دلئەستە ۋ ھۆگرى رەۋشت و لىزانىى (مەولانا) بوۋە، كاتى مەولانا خوئىدن تەواو دەكات و ئىجازەنامە ۋەردەگرى و برپارى گەرپانەۋەى بۆ (كوردستان) دەدات، شاعە بدوللای دادەخورپى ۋ چەندان جار تكاى زۆرى لىدەكات، تا لای خۆى بىھىلئىتە ۋە.. تەنانەت تكاى ئەۋەى لىدەكات بىكاتە جىگرو نوئىنەرى خۆشى، بەلام مەولانا دلئى ھەر لای نىشتمان دەبى ۋ ناتوانى خۆى رازى بكات و بىئىتە ۋە.. كەچى شاعە بدوللای ھەر دەستبەردارى نابى ۋ بەبىانوى بەرپىكردنىيە ۋە، كە تا قۇناغەرپىيەك، بۆ رپزىلئىنان لەگەلئىدا چوۋە، بەردەوام بەدەم رپگەشە ۋە، ھەر تكاى گەرپانەۋەى لىكردوۋە (۱۲). جگە لەمانە ۋ دواى گەرپانەۋەى (مەولانا)ش بۆ كوردستان و لە يەكتەر دووركەوتنەۋەى ئەم قوتابى و مامۆستايە، شاعە بدوللای نامەش و دەنگىشى لە (مەولانا) دانەبرپوۋە ھەتا لە ژياندا بوون، نامەى گەرم و بەسۆز لە نىوانىاندا بوۋە (۱۳).

مەولانا، لەگەل گەرپانەۋەى خۆيدا لە ھىندىستانە ۋە بۆ كوردستان، ئەو شىئىرانەيشى ھىننايە ۋە، كە لە ماۋەى مانەۋىدا لە ھىندىستان، بەيادى نىشتمانە ۋە نووسىبوونى و ديسانەۋەش لە ولات، لەناو كۆرۈكۆيۈنەنە ۋە كانى شىئىر دۆستاندا، بەگەرمەۋە لە نامىزگىران و دەستا و دەستيان پىكراۋ لەلايەن شاعىرانىشە ۋە كرانە دەستەچىلە ۋ سەرمەشق^(۱۴)، بۆ ھىنناكايەى زەمىنەى بزوتنەۋەيەكى تازەى ئەدەبىيى و شىئىرى، كە دواتر بەئەدەب و شىئىرى قەلئەمەۋى بابان ناسراۋ (سالم) و (كوردى)، پىنشەنگ و دامەزىنەرەكانى بوون.

بەلام (مەولانا) بەرلەۋەش سەفەرى ھىندىستان بكات و لە كوردستان دووربەكەۋىتە ۋە، بەھەمان ھەستى بەكولەۋە، شىئىرى بۆ خۆشەۋىستىيى نىشتمان و

سەرۆه‌رییه‌کانی و شه‌هیدانی نووسیوه، که سه‌رله‌به‌ری شیعیری ئەم قۆناغه‌ی، تاییه‌تن بۆ بۆنه‌ی گه‌وره‌ و کاره‌سات و پروداوی چاره‌نووس‌سازو خه‌م و شادیی خه‌لکه‌وه، وه‌ک ئەوه‌ی شیعیری بۆ ئیبراهیم پاشای بابان (?- ۱۸۰۲ز)^(۱۵) کی بناغه‌دانه‌ری شاری (سلیمان) و بۆ کوژرانی (سه‌لیم به‌گی بابان-؟- ۱۸۰۶ز)ی برای ئەوره‌همان پاشاو میریکی تری بابانی، به‌ناوی: میر عوسمان (?- ۱۸۰۶ز) نووسیوه^(۱۶)، که ئەم دوو میره‌ی بابان، سالی (۱۸۰۶ز)، له‌ نه‌به‌ردیکی زۆر جوامیرانه‌و که‌م وینه‌دا، هیرشیک‌کی غافلگیرانه‌یان به‌سه‌رکردایه‌تی ئەوره‌همان پاشا، کرۆدته‌ سه‌ر به‌شیک‌کی زۆری سوپای والی به‌غدا، له‌ نزیك زه‌ریاچه‌ی (زریبار- مه‌ریوان) و له‌ ماوه‌ی ته‌نیا (۱۰ ده‌) ده‌قیقه‌دا تیکیان شکاندوون و فه‌رمانده‌ی سوپاکه‌یشیان (سلیمان که‌هیا) به‌دیل گرتوه^(۱۷).

ئەم نه‌به‌رده‌ ئەوه‌نده‌ ده‌نگیداوه‌ته‌وه‌و ئەوه‌نده‌ سه‌رکه‌وتنی سیاسی و سوپایی بۆ میرنشینی بابان و ته‌نانه‌ت بۆ میرنشینی ئه‌رده‌لان و ده‌وله‌تی ئیرانیش هه‌بووه، که‌ دواتر چ ئەمانوللاخانی ئه‌رده‌لان (۷۷۵-۱۸۲۴ز)، به‌سه‌رکه‌وتن و شانازیی خۆیانیان ئەژمار کردوه. ته‌نانه‌ت ئەمانوللاخانی ئه‌رده‌لان، وینه‌ی پروداوه‌کانی ئەم نه‌به‌رده‌ی له‌سه‌ر دیواری ژووری میوانی ته‌لاره‌که‌ی خۆیدا دروستکردوه^(۱۸) و له‌لایه‌ن گه‌شتوه‌رانی بیانیسه‌وه‌ ئاماژه‌ی پینکراوه‌و باسی کراوه‌ته‌وه^(۱۹).

به‌لام پیده‌چی مه‌ولانا خالید له‌ دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی له‌ هیندستان، که‌مه‌تر خه‌ریکی نووسینی شیعر بووبی و زۆرتر سه‌رگه‌رم و سه‌رقالی ئەو په‌یامه‌ی بووه، که‌ ئیتر به‌تاییه‌تی و به‌یه‌کجاریی خۆی بۆ ته‌رخانکردو سه‌رومپی ناوبانگ و زایه‌له‌یشی هه‌ر به‌م په‌یامه‌ ناسرا.

ئەم په‌یامه‌ی مه‌ولانا خالید، چی بوو؟!

بۆ وه‌لامی ئەم په‌رسیاره، ده‌بێ ئاورپکی خیرا، له‌ دوا‌ین گۆرپانه‌کاریه‌کانی بیروباوه‌ری ئەو رابه‌رانه‌ی نه‌قشبه‌ندی بده‌ینه‌وه، که‌ مه‌ولانا خالید، هه‌وینه‌ی بیروباوه‌ریانی بۆ کوردستان هینایه‌وه.. هه‌رچه‌نده‌ چهند سه‌ده‌یه‌کیش به‌ر له‌ سه‌رده‌می (مه‌ولانا خالید)، ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی له‌ پێش پیکهاتنی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وییه‌وه (۱۵۰۱ز)، په‌لوپۆی له‌ کوردستاندا بلاوبوووه‌و له‌ هه‌ندی قۆناغیشدا رووناکبیرانی کورد، له‌رابه‌ره‌ دیاره‌کانی ئەم ته‌ریقه‌ته‌ بوون، وه‌ک نمونه‌ی (فه‌تح

عەلى كوردى)، كە ئىنسكلۆپىدىي ئىسلامى، بەخەلكى (ئامىدى) يادداشتى
 كىرۈۋە (۲۰) ۋە لەسەرەتاي پىكھاتنى دەۋلەتى سەفەۋىدا، لەدەۋرۈبەرى (قەزۈىن)،
 ۋەك مەرىدىكى چالاكى (عوبەيدۇللاى ئەحرار)، رابەرايەتى ئەم تەرىقەتەى كىرۈۋە
 نەيارىكى نەترسى سەفەۋىيەكان بوۋە ھەر ئەۋانىش لە كاتى ھىرشى
 رەشەكۆزىياندا بۇ سەر سونى مەزھەب ۋە نەيارەكانىان، گرتوۋىانە ۋە كوشتوۋىانە
 ئەم كارى رەشەكۆزىي سونى مەزھەبىش، كە سەفەۋىيەكان لە سەرەتاي
 دەسەلاتگرتنە دەستىانەۋە، لەبەريان گرت زەنگى قەلاچۆكردنى مەزھەبى سونى
 بوۋ، لە باكورۇ خۆرئاۋاي ئىراندا ۋە لەم شالاۋەدا، تەرىقەتى نەقشەبەندى-ش كەۋتە
 بەر شالاۋى راستەۋخۆى سەفەۋىيەكان ۋە جىگەۋىيەگەى لە مەلئەندە دىرئىنەكانىاندا
 پى ئىژكردن ۋە ناچارى كىرە بەرە بەرە مەلئەندەكانىان بۇ (تەۋرىز) ۋە (ۋرمى)
 بگۆزىنەۋە، كە لە (ۋرمى) ۋە ئاقارى ۋرمىدا: لەنگەرىكى دىرئىخايەنى گرت ۋە لە
 ۋرمىشەۋە بەھەموۋ ناۋچەكانى كوردستاندا بلاۋبوۋەۋە لە ئاكامدا بە ھۆيەۋە كە
 سولتانهكانى (عوسمانى)ش، سونى مەزھەب بوۋن ۋە شەرى بەردەۋامى سەفەۋىيان
 كىرۈۋە، شارى (ئەستەموۋل) ۋە ھەندى شۆئىنى قەلەمپەرەۋى عوسمانى، بكنە پەناگە ۋە
 مەلئەندى چالاكىيىۋە.. دواترىش لە زۆر جىگەى ئاسىيى ناۋەرەست ۋە ھىندستاندا
 بلاۋبىنەۋە ۋە چالاكىيان تىدا بنۆئىن، كە دۋاي چەندىن قۇناغ ۋە ئالوگۆرى فىكىرى
 بەردەۋام بەسەر ئەم تەرىقەدا، يەكىك لە شىۋازە سەرەكىيەكانى ئەم
 كۆرانكارىيانە، لە ھىندستان، لەسەر دەستى شىخ ئەھمەدى سەرى ھىندى
 (۱۵۶۳-۱۶۲۴ز)، ناسراۋ بە (المجدد)دا، شەقل بگرى ۋە پەلوپۆى بۇ (مەككە) ۋە
 شۆئىنانىتر لىببىتەۋە لەم قۇناغە بەدۋاۋە، ئەم تەرىقەتە پىي ۋە تراۋە: نەقشەبەندى
 موجدەيدى، كە ئايدىۋۆزىيەكى جىاۋازۋ خۆئىيىكى تازەى بەبەر ئەم تەرىقەدا
 كىرۈۋە لەھەمان كاتىشدا ئەۋ گىانى گۆشەگىرىي ۋە تەرىكىيەى لە خۆى دامالى،
 كە رابەران ۋە پەپرەكارانى پىشۋورتى ئەم تەرىقەتە، بەتەنگ كىشەكانى رۆژانە
 خەم ۋە خۆزگەكانى خەلكەۋە نەبوۋن، چونكە ئەم رابەرە: (ئەھمەدى سەرى ھىندى)
 پىي ۋە بوۋ، بۇ كاركردنە سەر بىروباۋەرى دەسەلاتداران ۋە فەرمانرەۋايان ۋە رىئوئىنى ۋە
 ئامۆزگارىي ۋە رازىكردنىان، بۇ چاكە ۋە خزمەتى خەلك، دەبى پىدىك لەگەلىاندا
 ھەلئەستىۋ لەم پىناۋەشدا، نامەيەكى زۆرى بۇ ئەۋ فەرمانرەۋايانەى مەغولىي

ناردووه، که له و کاته دا حوکمی هیندستانیان کردووه و له ئاکامدا به باری سهرنجی خوئی قایلی کردوون. شان به شانی ئەم نامانەش که بۆ فرمانرە وایان دهنوسران، هاوکات بیروباوهر و باری سهرنجی خوینیش پوخت ده کرده و له شیوهی (نامه) و (نوسین)دا، به په پیره و کارانی خوینیان ده گه یاندو به مه شو له ریگهی ئەم نامانەوه، مشتومرو لیکۆلینه وهی فیکریی تیروته سه ل ده هاته گۆری. به مجۆره ئەم تهریقته، له سه رده می ئە هه دی سه ری هیندیدا، رۆلئیکی گرنگو به رچاوی به خوئی وه دیوه و به ره و کاملبوون و گه شان وه و ره گ وریشه دا کوتان و خو پزگار کردن له سیبه ری جیپه نجهی ریبازه کانیتز هه نگاوی هه لگرتووه و به رده وام جه ماوه ری زۆرتری لی ئالاوه، که دواتر له سه رده می (شاعه بدوللای ده هله وی)، مامۆستاکهی (مه ولانا خالید)دا، خانه قاکهی له هیندستان، بۆته مه لبه ندیکی سیخناخ له قوتاییانی ئاسیا و ئە فه ریکا^(۲).

* * *

مه ولانا بۆ به ئە نجام گه یاندنی په یامه که یشی، قه له مه ره وی بابان به گشتی و به تایبه تیش پیته خته تازه که یان: شاری (سلیمانی) هه لبژارد.

هه لبژاردنی شاری (سلیمانی) له لایهن مه ولانا خالیده وه، بۆ ئە وهی بیکاته بنکه و مه لبه ند، بۆ بلا و کردنه وهی په یامه که ی، کارئیکی ئە وه پری هۆشیارانه و (شاریی) یانه بووه، که ئە گه رچی شاری سلیمانی له و کاته دا (له باری ته مه نه وه) تازه ترین پیته ختی نیوان هه موو میرنشینه کانی کوردستان بووه، به لام هه ر له بنه ره ت و مه به ستیش له دروستکردنی، بۆ ئە وه بووه بیته پیته ختیکی به مانای وشه ی ئە و رۆژگاره: هاوچه رخ، چونکه له پال ئە وه دا، که هه ر زوو ناودارترین زانایان و پروونا کبیرانی ئە و سه رده مه ی کورده وارییان له هه موولایه کی کوردستانه وه بۆ بانگه یشتن کردووه و ته کیه و خانه قاو مه دره سه یان بۆ کردوونه ته وه، هاوکات خاوه ن پیشه و جووتیارو سه ربازیشیان له هه موو ناوچه و هۆزی جیا جیای کوردستانیان تیدا نیشته جی کردووه.

بەلام قەلەمپەرى بابان، لە پيش سەفەرى مەولانا بۆ ھىندستان و دواى گەرانه وەيشى، لە وپەرى پشيوپى و داپژان و دواكە و توييدا بوو، چونكە شەرى چەندىن سەدەى شىعە و سونى نيوان ھەردوو دەولەتى ئيران و عوسمانى و شەرى ئەم دوودانەش لە گەل دەولەتى روس لە لايەك، كە لە ھەموياندا كورديان بەناوى (جىھاد) و (غەزا) وە بۆ بردوون و لە پال ئەمانەشدا شەرى مېرئىشەكانى ئەردەلان و بابان و ئاژاوە و ناكۆكى نەپساوى نيوان ئەندامانى بنەمالەى بابان لەسەر دەسەلات لە لايەكى ترەو، ببوونە سۆنگەى تىكدانى ژيانى كۆمەلايەتى و داتەپىنى تابوورى و بارىكى گران، بەسەر ئەستۆى دانىشتوانەو وە خەلكەكەى بەجۆرىك وەرس و بىزارو ھەراسان كردبوو، كە بەدواى دەرەتان، چارەسەرىكدا دەگەرەن، بۆيە كە مەولانا خالىد بۆ كوردستان گەرايەو وە بانگەواى بۆ رىيازە تازەكەى بەناو خەلكدا بلاوكردەو، خەلكەكە وەك بانگەواىكى رزگار كەر بەپىرىيە وەچوون و پيشوازىيان لىكرد، بەتايبەتەش چىنى جووتيارو تويزى بازارپى و پيشەگەرەن، كە شەرى خويناوى و بەردەوامى ناوچەكە، ژيانى لى شىواندبوون و زىانى لەبەرژە و نەندىيەكانىان دەدا.. بەجۆرە مەولانا خالىد لە ماوہىەكى زۆر كورتدا، بنكەيەكى جەماوہرى زۆر بەر بلاوى پىكەينا. بەتايبەتەش ئەگەر لىرەدا ئەو ھەمان لە يادبى، كە مەولانا لە ھۆزى (جاف) و ئەم ھۆزەش لە سالى (١٦٣٨ز) بەدواو، كە تىايدا سولتان مرادى چوارەم (١٦٢٣-١٦٤٠ز)، بەغداد و شارەزوورى گرت و پاشان بەگويرەى رىكە و تننامەى (زەھاو-١٦٣٩ز)، ئەردەلانى و پىرەوانى (ئەھلى ھەق)، چوونەو و ناو قەلەمپەرى ئىران، بەشىكى زۆر لە جافى (جوانرۆ)ش رژانە (شارەزوور)^(٢٢) و بەمەش ھۆزى جاف (بەئىستاشەو) بوونە تاقانە ھۆزى گەرەو بەدەسەلاتى شارەزوور، كە دواتر بوو پىتەختى بابان و ئەورەھمان پاشاى بابانىش لە يەكەمىن قۇناعى گرتنە دەستى فەرمانرەوايەتى باباندا و بۇزىاتر بەھىزكردى دەسەلاتى خۆى لە شارەزووردا، خزمایەتییەكى سىاسى لەگەل يەكەك لە گەرە سەرۆك ھۆزى جاف، واتە: لەگەل وەلەد بەگى جافدا دروستكردو خوشكىكى خواستوو^{٦٠} و بەھۆيەو و لىرە بەدواو ھۆزى جاف، چ لە كاروبارى

٦٠- ئەم ھەوالە، لە گەشتنامەكەى (رىچ)دا، دەلى ئەورەھمان پاشاى بابان، خوشكىكى كەنجوسەرەو

میرنشینە کەو چ لە سوپای باباندا چاکترین جەنگاوەری ناو سوپاکە^{٦١} بەشدارو
 ھەمەکارە گی وەرەبوون^(٢٣) و بەپێی قسە (کلودیوس جیمس رېچ)، چوار ھەزار
 پیادە جاف، لە سوپای باباندا بوون^(٢٤). کە بێگومان ئەم ھێزە، بربەرە سوپای
 بابانیان پیکھیناوە و بۆ کاتی جەنگیش، (٢٠٠٠) دوو ھەزار سوارەیان نامادە
 بوو و^{٦٢} وەك رووداوەکانیش بۆمان دەگێرنەو، ھەر نەبەردێکی سوپای بابان،
 ھێزی (جاف) تیدا نامادەبووی، تیایدا سەرکەوتوو بوو و ھەر کاتیکیش ئەم
 ھێزی جاف، پشتی لە بابان کردی، تیایدا تیکشکاوە. لەبەرئەو ئەم ھێزە
 گەورە پشتیوانییەکی یە کجار بە ھێزی (مەولانا خالید)یش بوو و ئەو نەندە
 ملکہچی فەرمانەکانی میرانی بابان بوون، ئەو نەندەش گۆرپرایەتی مەولانا خالید
 بوون و وەك زانا و رووناکیبیریکی گەورە ھۆزی خۆیان بۆیان نواریوە و شانازیان
 پێوە کردوو.

سەرباری ئەو ھەموو شەڕ و مەلانی و ناکوکییە (وتمان) لە ناوچە کەدا
 بوون، بەلام مێمل و بەرەستییکی تری پتەوی بەردەم تەریقەتی نەقشبەندی،
 کە پێشتر لە ناوچە کەدا بوو، تەریقەتی (قادری) بوو، کە زانای گەورە و
 ناو دار شیخ ماری نۆدی (١٧٥٣-١٨٣٨ز) رابەراییەتی دەکرد و بە
 ھۆیەشەو کە ئەم تەریقەتە زۆر دەمیك بوو رەگ و پریشە لە ھەرێمە کەدا
 بوو و لەگەڵ سەران و کار بە دەستانی بابانی و عوسمانیدا سەر و پێوەندی
 بە ھێزی ھەبوو و ھاوکاتیش گەرانەو ھەو مەولانا خالید و بلا و بوونەو ھەو خێراو
 بەرفراوانی تەریقەتی نەقشبەندی، بە مەترسییەکی گەورە و راستە و خۆی، بۆ
 سەر خۆی زانیو. بۆیە ھەر زوو تەریقەتی (قادری) کەوتۆتە نە یاریی و زمان

بەگی جافی خواستوو، بەلام نووسەری ھێزا و ھاوڕێی بەرپریم: کاک عەلی بەگی جاف ئەم ھەوئەلی بۆ
 راستکردمەو، کە ئەو ھەمان پاشا خوشکی وەلەد بەگی جافی خواستوو، نەك کە بخوسرەو بەگی جاف.
 لەم بارە یەو ھەوئە بنوارە گەشتنامە رېچ، لاپەرە (١٣٢).

٦١- گەشتنامە رېچ، لاپەرە (١١٩).

٦٢- گەشتنامە رېچ، لاپەرە (١١٩).

لیدان و راپۆرت نووسین، لای میرانی بابانی و عوسمانی و پیاوانی ئایینی و
 تەنگ پێهەلچینی مەولانا و ناوزراندنی بە کافرو مولحیدو زەندیق و ھەرەشە و
 تەقەللای تارادە تیۆرکردنی.. ھەموو ئەمانەش بوونە ھاندەری ئەوێ
 تەریقەتی نەقشبەندی، لە لایەن جەماوەری دژ بەو سیستەمە چەقبەستووە،
 وەك تاقانە ئەلتەرناتیف و وەك ھەلۆیستیکی دژ بەزۆلم و بێدادیی
 و ھەربگری. بە تاییبەتیش کە (مەولانا)، لایەنگرو پەپرە و کارانی خۆی، بەو
 پەرەردە دەکرد، تا راستە و خۆ نەبنە پاشکۆی ھیچ کام لەو دوو دەولەتە
 عوسمانی و قاجاری و ھەر ئەم ھەلۆیستە مەولانا خالید، لای والییەکانی
 (عوسمانی)یش لە مووسڵ و بەسەرە و شام و بە تاییبەتیش لە بەغداد، پشٹیوانیی
 لی بکەن و بەنزیک و ھەلۆیستی خۆیانی بزانی و ببنە دۆست و مریدی، چونکە
 ئەوانیش کەم و زۆر، ھەزیان لە جیبەجیبکردنی کتومت و بێ سی و دووی
 فەرمانەکانی بابی عالی نە دەکرد و پێیان خۆش بوو جوړیک لە سەر بە خۆیی و
 ئازادی خۆیان پێپرە و بکەن.. جگە لە کوکردنەوێ زۆرینە نە ئادارترین
 زانیان و رێبەران ئایینی لە ھیندستان و ئێران و ئەفغانستان و تورکیا و
 ھەرەبستانەو^(۲۵) بە گشتی و بە تاییبەتیش لە ھەموو ناوچە جیا جیاکانی
 کوردستانەو، وەك: کۆیە، کەرکوک، ھەولێر، ئاگرێ، شەمزینان، ھەکاری،
 ئورفە، دیاربەکر، سنە، سابلاخ، ھەورامان.. لە خانەقاھە خۆیدا کە لەو
 کاتەدا خانەقاھە مەولانا خالید لە (سلیمانی)، یان شاری سلیمانی بەھۆی
 خانەقاھە مەولانا خالیدەو، ببوو ھەرەشە و شاوەترین ئەلبوومی کوردستانیکی
 بچووک، بەھەموو فەرھەنگە جیا جیا و زاراوە و بن زاراوە کانییەو و لە
 ئاکامیشدا ھەر لەم فەرھەنگ و دیالیکتە تێکەڵە یەش، زەمینە و کەش و
 ھەوا، بۆ سەرھەڵدانی دیالیکتی ناوخیش رەخسا، واتە: ئەو دیالیکتە کە
 (نالی) و ھاوڕێکانی، شیعریان پێ نووسی و ئەمیش وەك بانگەوازە کە
 مەولانا، زۆر بە خێرایی دەستی بە تەئینەو کرد.. سەرباری ئەوێ کە ھەر
 لەم خانەقاھە مەولاناو و لە رێگە ئێوە و زانستخاوانە ئێوە لە خانەقاھە
 مەولاناو، بۆ ھەر یەم و شارەکانی خۆیان دەگەراندەو، فەرھەنگ زانستی
 نوویی خانەقاھە مەولانا ئێوە بۆ سەرتاسەری کوردستان بردۆتەو و

فیروخو زانی تریشیان پیّ پەرورده و گوڤ کردوو و هه ندی کیشیان بوونه ته
 رابه ری میللی و شوڤشگیڤی به نامی، دژی زولم و زۆرداری فرمانه وایان..
 که هه موو ئەم کارانهش، هه ره له سه رچاوه روون و له بن نه هاتوو هه کی
 خانه فاکه ی (مه ولانا خالید) هه هه لئولان و هه مووشیان له ماوه یه کی زۆر
 کورتی ته مه نی کارکردنی مه ولانا دا به ریخرا.. به واتایه کیت: ته وه ی
 مه ولانا خالید، له دوای گه رانه وه ی له هیندستان، وه ک روونا کبیریکی
 ریفرۆمخوازی ئیسلامیی، له ماوه ی (۸-۹) سال کارو ئیرشادکردنی
 پچرپچریدا، له ناو قه لئه مره وه ی میرنشینی بابان و ده ره وه ی میرنشینه که دا
 ته نجامیدا و چه ندان بزووتنه وه ی هاوته ریبی، وه ک: بزووتنه وه ی شیعو زمان و
 فیکرو ره خنه و دیالوگی نوئی لیکه وته وه، نه به هیچ زانکو و دام و ده زگایه کی
 فرهه نگی و زانستی ده کراو نه له هیچ سه رده میکی پیشووتری
 کوردستاندا، بزووتنه وه ی فیکری و فرهه نگی تاوا ئیقلیمگیرانه ی
 کوردستان روویداوه و نه تاواش خیرا، ره نگدانه وه و ته نجامی به رچاوی
 هه بووه.. له کاتیکدا ئیمه ده زانین خستنه ری و ته نجامدانی به رنامه و
 پرۆسه ی فیکری و فرهه نگی، زۆر درهنگ ته نجامیان ده رده که وی و
 ته گه ریش سه ربگری و ده ربکه وی، ده بی له کهش وهه واو کۆمه لگه یه کی
 ئارام و سه قامگرتوودا، ته نجام بدری.. که چی ته وه ی له مانهش زیاتر جیی
 رامان و سه رسوپمانه، (مه ولانا) ئەم بزووتنه وه نوئییه ی له کهش وهه واو
 داروباریکی زۆر سهخت و جه نجال و دایژاو و تی کچرژاودا ته نجامداوه، که
 تیایدا به رده وام له شکرکیشیی و شهرو به یه کداهه لپژانی سوپای ئیران و
 عوسمانی و سه رانی بابانیش له ناوخویاندا، هه ریچه که یان شهراوی کردوو و
 بو بردنه وه ی ئەم شهراشه، هه میسه پیوستییان به زۆرتین ژماره و
 کۆمه لی چه کداربووه، که ئەم ژماره چه کدارهش، هه میسه بریتی بوون له
 سه رانی عه شایه رو دهست و پیوه ندی نه خوینده وار (نهک خوینده وار) و هه ره
 ته مانیش له ئاکامدا بریان له سه ره چاره نووسی شه ره کان و ته رازووی هیزه کان
 داوه و به مهش هه میسه رۆلی خوینده واران و روونا کبیران، له خانه ی
 له بیرچوونه وه و په راویزو پاشکو یه تییدا بووه.. که چی مه ولانا له م هه لومه رجه

جه نجاله دا، توانی بییته حقیقهت و گوشاریکی تازه بابهت و ره خنه ی
 بابه تیپانه، له سیسته می بهر پوه بردن و دیدیان بگریت و پیشنیارو
 هه لویست و دیدی روونا کبیرانه یان پیشان بدات و دهسه لاتدارانی ته و
 سه رده مه ی وا لی کرد، به چاوی ریژو گوئی لیگرتنه وه، حساب بو دیدو
 هه لویست و پیشنیاری خوینده وار بکه ن و له به رده میدا بچه میینه وه، که ته م
 ریژلیتانه، له پله و پایه ی مه ولانا خالید، ریژلیتانه نه بوو له له شگری زۆرو
 چه کی مه ولانا خالید، به لکو ریژلیتانه بوو له پله و پایه ی روونا کبیرانه و
 نیشتمانپه روه رانه ی مه ولانا خالید. هاوکار ریژلیتانه نه بوو له پله و پایه ی
 پروتی رابه ریکی ثابینی وه که مه ولانا خالید. ته گینا هه ر له و رۆژگار ه دا،
 که دهسه لاتداران و فه رمانپه وایان، ریژی بی سنوور له مه ولانا ده گرن،
 رابه ری تری گه وه ی ثابینی، له سلیمانیدا ده ژی. جگه له وه ی ته وه نده ی
 پیوه ندی به ریژلیتانه ی سه رانی بابانه وه هه بی له مه ولانا خالید، ته وه نده ش
 لیی دلنیا ن، که بارته قای هه موویان، دل سو زو خه مخۆرو به ته نگه وه هاتووی
 یه کی تی و سه رکه و تن و سه روه ری می رنشین بابانه و له م بواره دا (بو وینه)
 له کاتی کدا میری کی بابانی وه که ته وره همان پاشا، که زۆرینه ی مملانی و
 شه ره کانی ته م قوناغه ی، له گه ل والیه کان و سوپای عوسمانی (واته: له گه ل
 له شگری ئیسلام و خلیفه ی ئیسلامدا) بووه و ته گه ر مه ولانا به پیودانی
 لی کدانه وه ی ئیسلامی بانه، هه لویستی وه ر بگریته (که لایه کیان ئیسلام و
 لایه که ی تر: شو ر شگی ری کی یاخی کورده)، ده بوو پشتیوانی له خلیفه ی
 ئیسلام بکات، که چی مه ولانا خالید پشتیوانی له شو ر شگی ره کورده که
 (ته وره همان پاشا) ده کات و شیعی شانه ی پیوه کردنی بو ده نووسی! (۲۶).

پهراویزه‌کان:

۱. بیسارانی، ملا حامد، ریاض المشتاقین، در بیان احوال مناقب حضرت مولانا خالد ضیاء‌الدین و حضرت شیخ عثمان سراج‌الدین. به تصحیح و مقدمه و حواشی و تعلیقات: أبوبکر سپهرالدین، چاپ اول ۱۳۸۶ش، ص. ۱۱۳
۲. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی ناوبراو، ص. ۱۱۲
۳. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی ناوبراو، ص. ۱۱۴
۴. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی ناوبراو، ص. ۱۱۳
۵. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی ناوبراو، ص. ۱۱۱
۶. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو.
۷. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو.
۸. موده‌پیس، مه‌لاعه‌بدو لکه‌ریم، یادی مه‌ردان، به‌رگی یه‌که‌م، کۆری زانیاری کورد، به‌غدا ۱۹۷۹، ل. ۵۵۳
۹. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل. ۵۵۳
۱۰. بیژن‌له‌ی، أشعار حلاج، تهران ۱۳۵۴س، ص. ۷۰
۱۱. ملا حامد کاتب، ریاض المشتاقین، ص. ۱۲۹
۱۲. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو. ل. ۳۲
۱۳. حکمت عبدالحمید سیفی لاهور، مکاتیب شریفه (حضرت شاه غلام علی دهلوی، استانبول-ترکیا، ۱۹۹۲، صص: ۴۳، ۵۴، ۲۲۹).

ئەم كۆتۈپ بەر بىر تىپىيە لە نامەكانى شاعەردوللاى دەھلەوى.

۱۴. لەناو شاعىرانى رۆژگارى مېرنىشىنى باباندا، (سالم)ى شاعىر، زۆر راستگۆيانە لەو ئەگادارمان دەكات، كە خۆى (سالم) و (ئالى) و (كوردى) و (مەشوى) و... دەستەچىلەى ھونەرى (شىعەر)، لە (مەولانا خالىد) وەر دەگرن:

لە رۆژى ئىمتىحانا دىم، بەر ابەر طالب و مەعشوق
كە مەربەستەى ھونەر ھاتن، لە تىپى عەشقبازانا:
لە لايى: (ئالى) و (مەشوى)، لە لايى: (سالم) و (كوردى)
لە ھەنگامەى ھونەر گەرمىيى، تەكاجۆ بوون لە: (مەولانا)

بۆ زياتر زانىارىيى، بنواپە: دىوانى سالم، چاپخانەى كوردستان، ھەولېر، چاپى دووھم ۱۹۷۲، ل. ۳۰.

۱۵. مەتمەدى، دكتور مەھىندخت، مولانا خالد نەقشبەندى و پىروان گرىقت او، انتشارات پاژنگ، تەھران ۱۳۶۸ش، ص ۲۹، ھەروھە يادى مەردان، بەرگى يەكەم، ل ۵۸۴، ھەروھە: مەستەفا، نەوشىروان، مېرئايەتى بابان لە نىوان بەرداشى رۆم و عەجەمدا، چاپى دووھم، چاپەمەنى خاك، سلىمانى ۱۹۹۸، ل. ۱۱۰.

۱۶. يادى مەردان، بەرگى يەكەم، ل ۳۰۱، ۴۹۵.

۱۷. ھەمەباقى، ھەمەد، مېرنىشىنى ئەردەلان، بابان، سۆران لە بەلگەنامەى قاجارىدا، چاپەمەنى ئاراس ۲۰۰۲، ل. ۵۲.

۱۷. گەشتنامەى كلودىوس جىمس رىچ بۆ كوردستان، وەرگىرئانى لە ھەربىيەو ھە بۆ كوردى، ھەمەد ھەمەباقى، چاپى سىيەم، چاپەمەنى ئاراس، ھەولېر، ۲۰۰۲، ل ۱۸۱، ۱۹۶.

۱۸. سەراچاھى پىشوو، ل ۱۸۱، ۱۹۶. ھەروھە: پ.ام. ژوبەر، مسافرت بە ارمنستان و ايران، ترجمەى محمود صاح انتشارات چەر، تېرېز، سال چاپ، ص ۲۵۰- ۲۶۲.

۱۹. دائره المعارف الاسلاميه، مجلد ۷، ص ۹۳۵، گبعه بريل هولندا ۱۹۹۳.
- هروه‌ها: فتح الله جرجيس، مبحيان على هامش پوره الشيخ عبیدالله النهري،
الگبعه الاولى، ستوكهولم ۲۰۰۰، دار الشمس للگباعه، ص ۱۸۰.
۲۰. فتح الله، جرجيس، مبحيان على هامش پوره الشيخ عبیدالله النهري،
ستوكهولم، ۲۰۰۰، ص ۱۸۷.
۲۱. بؤ زياتر زانياري له م باره‌يه‌وه بنواره: مشير الدوله، ميرزا سيد جعفر
مهندس باشى (رساله تحقيقات سرحديه)، به اهتمام محمد مشيرى، انتشارات بنياد
فرهنگ ايران، تهران ۱۳۴۸ ش.
۲۲. گه‌شتنامه‌ى ريچ بؤ كوردستان، ل ۱۲۷.
۲۳. هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۱۱۹.
۲۴. يادى مه‌ردان، به‌رگى يه‌كه‌م، ل ۲۳.
۲۵. پيشتر ئامارزه‌مان به‌م شيعره‌ى مه‌ولانا كرد، كه بؤ ئه‌وره‌همان پاشاى بابانى
نووسيوه.

مهولهوی!

یان

که پانه وه بۆ سه رچاوه؟

کامه پهری و ئه وینی نهینی و ئه فسانهیی بوو، ههر له سه ره تای ته مه نی (مهولهوی) یه وه ده ستیان له دلّه ئاسکه که ی وه شانده و هه موو عومری (مهولهوی) یان نو قمی ئه وینی کی سه رومر و بی پرا نه وه ی سه رووشت و زی ده که ی کرد، که ههر به گر و کلپه ی هه مان ئه وینی شه وه، با وه ش به شی عردا بکات و خۆی به میراتگری قه باله ی ئه ده بی کی ته مه ن درێژی دیالیکتی گۆران بزانی و له ماوه یه کی کورتی تاقیکردنه وه ی شی عریدا، له یه ک کاتدا: له لایه که وه توانی رووبه ری جوگرافیای جه ماوه ری ئه م شی وه زمانه فراوانتر و شیرینتر بکات و له لایه کی تریشه وه له ناو ئه م جوگرافیایه دا نه خشه یه کی تایبه ته مند و جیاواز بۆ خۆی دیاری بکات“ که شی عری کوردی له سه ر ده ستی ئه مدا، بالاتر و هه لچۆ و هه موو کۆله که کانی ئیستاتیکای شی عر، تازه گه رییان به سه ردا بیته و جوانیی و نه مریی هه تا هه تاییی به شی عر بدات!?!.

ئه گه ر ئه م پرسیا ره چرانه، تا ئیستا له لایه ن ره خنه گران و توێژه ره وان و شی عرناسانی کورده وه، به ته واوی وه لّام نه درایته نه وه و پله و پایه و شوینی مه وله وی له ئه ده بی کوردی و له بواری نرخناسیدا ده ستنیشان نه کرابی، مانای وانیه مه وله وی په یامه که ی خۆی به ناته واوی داوه ته ده ست نه وه ی دوا ی خۆی، به لکو به پیچه وانه وه، ئه وه ی دوا ی مه وله وی و به تایبه تیش له م حه فتا سه لئه ی دوا ییدا، که کاروباری به سه رکردنه وه ی شاعیرانی کلاسیکمان و ناساندنیان که وتوونه ته به ر رووناکیی و له هه مان کاتیشدا، که گوژم و هه نگاوی خێرای ره خنه ی با به تی و زانستیانه ی ئه ده بیی، لای گه لانی دوورو دراوسی کانمان، له به ره و پێش چووندان“ ئه وه ی ده رباره ی مه وله وی بۆ نه وه ی نو ی ناساندراب، چه ند ته قه ل لایه کی ناوبه ناو

بوون^{۶۳} که له عۆدهی ئەم کورتە نووسینەى مندا نییه، ئەو نووسینانە بەسەر بکه مەوه و هه‌لیان سه‌نگینم. بۆیه ئە گهریمه‌وه بۆ مهبه‌ست و ئەلیم: قه‌واره‌ی ئەو ناساندنەى لەم هه‌فتا ساله‌ی دوایدا، بۆ مه‌وله‌وی کراوه، هه‌شتا به‌ ئەندازه و قه‌واره‌ی ئەو ناساندنە نییه، که مه‌وله‌وی له سه‌رده‌می ژيانی خۆیدا، به‌ خۆیه‌وه دیوه و بۆی کراوه چونکه مه‌وله‌وی هه‌شتا خۆی له ژياندا بووه، که له لایه‌که‌وه: وه‌ک شاعیریکی هه‌ره گه‌وره و دیار، له لایه‌ن تیکرای شاعیرانی دیالیکتی (گۆزان) هوه به‌سەر کراوه‌ته‌وه و لێی ئالاون و وه‌ک رابه‌ریکی شیعریی و ناوه‌ندیکی ئەده‌بیی، خۆشیان و بێستوه و نامه‌ی شیعرییان له‌گه‌ڵدا ئالۆگۆر کردوه“ له‌لایه‌کی تریشه‌وه وه‌ک مرۆڤ له‌ هه‌موو شاعیرانمان زیاتر پێوه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی به‌ هه‌یزووه و نامه‌ گه‌لیکی زۆری لێ جیماوه، که بۆ دۆستگه‌لیکی سه‌ر به‌ توێژ و چینه جیاجیاکانی کۆمه‌ل نووسیونی و ده‌یسه‌لینن که چ لای جه‌ماوه‌ری هه‌ژاری ناوچه دواکه‌وتوه‌که‌ی و چ لای پیر و پیرزاده‌کانی و چ لای زانایان و چ لای میرانی بابان و به‌ تاییه‌تیش لای میرانی ئەرده‌لان و ته‌نانه‌ت لای سه‌رانی (قاجار)یشه‌وه، به‌

۶۳- ته‌قه‌لا دیاره‌کانی ئەم مه‌یدانه‌ نه‌مانه‌ن:

*رۆحی مه‌وله‌وی، به‌رگی یه‌که‌م: (۱۹۳۵)، به‌رگی دووه‌م: (۱۹۴۰)، پیره‌مێرد.

*دیوانی مه‌وله‌وی: کۆکردنه‌وه و لیکۆلینه‌وه و له‌سه‌ر نووسینی، (مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس)، به‌غدا (۱۹۶۱ز)

*گۆزان، یادی پیره‌مێرد (لاپه‌ره ۷۳ — ۸۳) به‌غدا (۱۹۵۱ز).

*مه‌یهره‌جانی مه‌وله‌وی، کتیبی ژماره (۱) ی گۆقاری رۆشنیبری نوێ، به‌غدا، چاپخانه‌ی (الزمان) (۱۹۸۹ز).

*میژووی ئەده‌بی کوردی (عه‌لاه‌ده‌ین سه‌جادی) به‌غدا، (۱۹۵۷ز).

*ئەده‌بی کوردی و لیکۆلینه‌وه‌ی ئەده‌بی کوردی (عه‌لاه‌ده‌ین سه‌جادی، به‌غدا) (۱۹۶۸ز).

*ئەنوه‌ر قادر مح‌مه‌د (لیریکاری شاعیری گه‌وره‌ی کورد: مه‌وله‌وی، ستۆکهۆلم (۱۹۹۱ز).

*مح‌مه‌د ئەمین ئەرده‌لانی (دیوانی مه‌وله‌وی) وه‌رگێرانی بۆ سۆرانی (به‌رگی یه‌که‌م) به‌غدا (۱۹۹۱ز).

*کۆنگره‌ی مه‌وله‌وی، سه‌قز: (۸ تا ۱۰/۷/۱۳۷۲) هه‌تاوی، به‌رامبه‌ر (۲۹ تا ۳۱/۸/۱۹۹۲ز).

که سیکی زانا و رهوشت بهرز و خاوهن هه‌لۆیست و دلسۆز، سهیری کراوه و جیگه و ریزی تایبه‌تی هه‌بووه و پله‌وپایه‌ی مه‌زنیان بۆ داناوه و له‌م مه‌یدانه‌شدا گه‌لسی جار تکای لی‌کراوه و هه‌ک ریش سپی و ناو‌بژیکار، بۆ برانه‌وه‌ی گه‌لسی کیشه‌ی کۆمه‌لا‌یه‌تی و تایینی، بیته مه‌یدانه‌وه و قسه‌ی خۆی بکات و لای هه‌ردوو میرانی بابان و نه‌رده‌لانیسه‌وه پینشیا‌ری بۆ کراوه، بجیته پایته‌خت و شاره گه‌وره‌کانیا‌نه‌وه و له‌سه‌ر فه‌رمانی (غولام شا‌خان)ی میری نه‌رده‌لانیش، له‌ ئاهه‌نگی‌کی پر ته‌داره‌کدا، به‌ ره‌سمی له‌قه‌بی مه‌وله‌وی پیدراوه.^{٦٤} دیسان هه‌ر ئه‌م شازادیه، له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا که له‌ باوه‌ش دایکی‌کدا گه‌وره بووه، سه‌دان فرسه‌خ له‌ زید و زمانی مه‌وله‌وی یه‌وه دووره،^{٦٥} که‌چی ته‌وه‌نده عاشق و هۆگر و سه‌راسیمه‌ی شیعی‌ری

٦٤- میژو‌ری ته‌ده‌بی کوردی، عه‌لاه‌دین سه‌جادی (چاپی دو‌وه‌م به‌غدا) (١٩٧١)، لاپه‌ره (٢٨١).

٦٥- بۆ زیاتر رو‌نکردنه‌وه، ده‌بی ته‌وه بلیم که: غولام شا‌خان یه‌ک له‌دوا میرانی میرنشینی نه‌رده‌لانه و له‌ باوکه‌وه کورێ دو‌وه‌می خه‌سه‌ره‌خانی کورێ ته‌مانۆللا‌خانی گه‌وره‌ی میری نه‌رده‌لانه، که باوکی به‌ خه‌سه‌ره‌خانی ناکام به‌ناویانگه و دیسان وه‌ک شاعیریش ده‌ناسرێ و شیعی‌ری به‌ زمانی فارسی زۆره و نازناوی شیعی‌ری والی یه. له‌ دایکی‌شه‌وه، کورێ حوسن (جیهان)ه، که (٢١)هه‌مین کچی فه‌تح عه‌لی شای قاجاره و ته‌میش وه‌کو شاعیرێکی فارسی زمان ده‌ناسرێ و نازناویشی (ام القانون)ه، به‌ واتا: له‌ سه‌ری‌که‌وه ره‌گه‌زی دایکی فارسه و شیعه مه‌زه‌به‌به و باوکی‌شی خه‌سه‌ره‌خانی ناکام، وه‌ک وترا، هه‌ر به‌ فارسی شیعی‌ری نووسیوه و له‌ سه‌ری‌کی تریشه‌وه ماهه‌شه‌ره‌فخام (مه‌ستوره‌ی) نه‌رده‌لان (١٨٠٥ — ١٨٤٧ز)ی شاعیر و میژو‌رو‌نوسی ناوداری کورد، زپ دایکی‌تی، که ده‌بیته هه‌وی دایکی و ژنی دو‌وه‌می باوکی‌تی، که به‌سه‌ر دایکی هاتووه و ده‌بوایه ئه‌م چهند جیاوازیی و هۆیه، کار له‌ هه‌ستی غولام شا‌خان بکه‌ن، تا زۆر هه‌ز له‌ زمانی کوردی نه‌کات.. که‌چی شیعی‌ری مه‌وله‌وی، ته‌وه‌نده جیپه‌نجه و زه‌بری له‌سه‌ر هه‌ست و ناخی غولام شا‌خان داناوه، که وه‌ک وترا: نه‌ک هه‌ر به‌ دیالیکی (گۆران)، به‌لکو به‌ شیوه‌ زمانی ناوچه‌ی تاوه‌گۆزی، شیعی‌ری له‌گه‌ل مه‌وله‌وی دا، نالۆگۆر کردووه!!

مهوله‌وی بووه، نەك هەر به دیالیكتی گۆران، بە لكو سهیر له وه‌دایه، به شیوه زمانی ناوچه‌ی تاوه‌گۆزی، شیعی له‌گه‌ڵ مهوله‌وی دا ئالوگۆر کردووه!^{٦٦}

ئەم جیگه و ریژه ئەدهیبی و کۆمه‌لایه‌تییه‌ی مهوله‌وی، دیارده‌یه‌کی ئەوه‌نده پر سه‌روه‌رییه بو ئەدهبی کوردی، که پیشینه‌ی نه‌بووه و شاعیرێکی ترمان نییه ئەوه‌نده‌ی مهوله‌وی، ئەم شکۆ و مه‌زنایه‌تییه‌ی به‌خۆیه‌وه دیبێ. سه‌ره‌پرای ئەمه‌ش، ئەوه‌ی جیی دلخۆشییه، ئەم دیارده‌یه ئەوه‌نده‌ی تاله‌موویه‌ک، شاعیرێتی و که‌سایه‌تی (مهوله‌وی)یان به‌ره‌و له‌خۆبایی بوون و چاوپرینه‌پله و پلیکانه‌ی خۆ به‌رزکردنه‌وه له‌سه‌ر حسابی ناوبانگ و شاعیرێتی خۆی نه‌بردووه“ یان نه‌وی کردنی سه‌ری بلندی شیعر، له‌به‌رده‌م ده‌رباریکدا“ به‌لکو له‌کۆکردنه‌وه و هاوئاهاهنگی کردنی ئەم دوو جۆره‌ پێوه‌ندییه‌دا، رۆژ داوی رۆژ خۆشه‌ویستی خۆی و شیعی، زیاتر و زیاتر، له‌بازنه‌یه‌کی به‌ربلا‌ودا، قوولتر و داکوتاوتر بردووه“ به‌جۆریک لای شاعیران و شیعره‌وستانێ، بۆته‌ ره‌مزیکێ دره‌وشاوه‌ی ئەدهیبی، که شیعر سه‌ره‌باری په‌یامه‌ ئەده‌بییه‌که‌شی، له‌عاست به‌رزکردنه‌وه‌ی چیژی چه‌شتنی رۆحیی و هونه‌ری، له‌پالیشیدا له‌خه‌م و خه‌ونی خه‌لک نزیك ببیته‌وه و ده‌سته‌ده‌سته هۆگر و شیفته‌ی شیعر بن.

له‌په‌یجور و تاوتوپینکردنی ئەم دوو جۆره‌ پێوه‌ندییه‌ی مهوله‌وی دا، هه‌ندی ئاکامان ده‌ستگیر ده‌بن، که جیی سه‌رنج و لیدوانی تازه‌ن و بو‌ئوه‌ ده‌شین بن به‌که‌ره‌سه و هه‌وینی زیاتر ناساندنی مهوله‌وی و شیعی کوردی له‌و سه‌رده‌مه‌دا.

بو‌ده‌رگا خستنه‌ سه‌رپشت له‌سه‌ر ئەم رازه، سه‌ره‌تا ده‌بی ئەوه‌ بلیم که ئەم دیالیکته‌ی مهوله‌وی شیعی پێ نووسیوه، سه‌دان سه‌ل به‌ر له‌ (مهوله‌وی)ش ئەده‌بی پێ نووسراوه“ چونکه‌ کۆترین میژینه‌ی ئەده‌بی شیعی، زمانی کوردی، که له‌به‌ر ده‌ستدایه و له‌سه‌ده‌ی ده‌یه‌می زاینه‌وه‌ ده‌ست پیده‌کات، ده‌یه‌سه‌ملمین که له‌پاش داها‌تنی ئایینی ئیسلام و راسته‌وخۆش له‌سه‌ره‌تای ها‌تنی ئایینی ئیسلامه‌وه‌ ده‌ست پێ ئەکا، تا سه‌ده‌ی سیانزه‌هه‌می کۆچی، واته‌: نزیك کۆتایی

٦٦- یادی مه‌ردان: (به‌رگی دووهم، مه‌لاعه‌بدولکه‌رمی موده‌پیس) به‌غدا چاپخانه‌ی کۆری زانیاری عیراق، سالی (١٩٨٣ز) لاپه‌ره (٣٨٥، ٣٨٨).

سەدەى نۆزدەهەمى زايىنى، كە ئەم دىيالىكتە زمانى ئەدەبىي و ئايىنى ناوچەى ناوەندى و باشوورى كوردستان بوو.

بۆيە تەمەنى ئەم دىيالىكتە، لە تەمەنى تىكپراى دىيالىكتەكانى تىرى زمانى كوردى دىرتتەرە و ئەگەریش خۆرەھەلاتناسانى وەكو: ئەلىكسندەر ژابا، مارتن، ھارتمان، ب. لىرخ، رۆژى بلىسكۆ، فىلچىفسكس و رۆدىنكۆ و.. ھتد ئەو ەسەلمىنن كە ئەدەبى كوردى، لە سەرەتاي دەست پىكردىيەو، بە دىيالىكتى باكوور دەستى پىكردىي و بە تايبەتیش لە ەھلى ھەرىرى (سەدەى يانزەھەمى زايىنى) يەو. ئەوا لەم دىيالىكتەدا لە سەدەى دەيەمى زايىن و، رەنگە پىشتىرىش، كىتەبى ماریفەت و پىرشالىيارى زەرتوشتى پى نووسراو،^{۶۷} كە لە بارەى ئايىنى (زەرتوشت) ەوہيە. دوای ئەمىش كىتەبى (سەرئەنجام)ى^{۶۸} پى نووسراو، كە لەناو خەلكدا بە سروودى يارسان ناسراو و كىتەبى ئايىنى (ئەھلى ھەق)ە.^{۶۹} لە پال ئەمانەشدا وەك لە ئىنسكلۆپىدای ئىسلامى (چاپى ئىنگلىزىيەكەيدا) ھاتووہ (بابا تاهىرى ھەمەدانى)ش شىعەرى بە دىيالىكتى گۆران، بۆ بلاوكردەوہى بىروباوہرى ئەھلى ھەق، لەناو (گۆران)ە نەخویندەوارەكاندا نووسيوہ.^{۷۰}

ئىتر ئەم ئەدەبە بە دەم رەگ داكوتانى زياترەو، ھەر لە بەخشىن و درەوشانەوہدا بوو، كە شاعىرانى ديار و ناودارى بەر لە مەولەوى و سەردەمى (مەولەوى)ش، ھەر بەم دىيالىكتە شىعەريان نووسيوہ، وەك: مەلا پەرىشان (سەدەى چواردەيەمى ز)، بىسارانى (۱۶۴۱ — ۱۰۷۲ز)، خانای قوبادى (۱۷۰۰ — ۱۷۵۹ز)، مەلا خدرى روارى (۱۷۲۵ — ۱۷۹۰ز) سەيدى ھەورامى (۱۷۸۴

۶۷- دانای ھەورامى (پىرشالىيارى زەردەشتى، بەغدا) (۱۹۶۸ ز).

۶۸- ماشەللای سوورى (سەرئەنجام)، (تارنى) (۱۳۴۴)، ھەتاوى.

۶۹- مامۆستا محمەد ئەمىن ھەورامانى سەبارەت بەم كىتەبە دەلىلئىشيوہى شىعەرەكان و ناوہرۆكيان ئەيسەلمىنن كە دىيالىكتى ھەورامى (۸۰۰) سال لە مەوہەر، زمانى ئايىن بوو. زارى زمانى كوردى لە تاي بەراوردا (بەغدا ۱۹۸۱ز)، لاپەرە (۱۷).

۷۰- لىرىكاي شاعىرى گورەى كورد (مەولەوى) لاپەرە (۳۲).

(۱۸۳۵ — ۱۸۴۸ز)، میرزا شافعی جامه‌پیزی (۱۷۸۵ — ۱۸۴۸ز)، ئەحمەد بەگى
 كۆماسى (۱۷۹۳ — ۱۸۷۶ز)، میرزا قادرى پاوهىيى (۱۸۳۵ — ۱۹۰۷ز)، ...
 ھتد. ئەمانە و جگە لەو (۲۷) شاعىرەى كە ئى.بى.سۆن، لەو وتارەيدا سەبارەت
 بە شىعەرى گۆران لەسەرى نووسىيون و نمونەى لە (۷) شاعىريان ھىناوتەوہ “ كە
 كاتى خۆى دكتۆر سەعید سەنەبى ئەم دەستنووسانەى پىشكەش كەردوون و ئىستا
 لە مۆزەى بەرىتانى پارىزراون و ھەمووشيان پىش سالى (۱۷۸۸ز) ژيان. ^{۷۱}
 بەم ئاوەردانەوہ خىرايە، لە ميژينەى ئەدەبى دىيالىكتى گۆران، بۆمان
 دەرئەكەوئى كە ئەم شىوہ زمانە، لە دىرينەيەكى ھەزار سال زياترەوہ، جگە لە
 زمانى ئەدەبىيى، زمانى ئايينيش بووہ. لە تەمەنى ئەم ھەزار سال بەخشينەشدا،
 بئى پشوو بە تەوژم و تين و درەوشاوبىيى ھاتووہ و زۆر كەم وابووہ لەو تەمەنەيدا لە
 بەخشين كەوتوبىيى. بە پىچەوانەى ئەدەبى دىيالىكتى باكورمان، كە ئەگەر لە
 قۇناغەكانى دەرکەوتنى شاعىرانى وەك:فەقىتى تەيران (سەدەى چواردەيەمى زايين؟)
 و مەلای جىزىرى (سەدەى پانزەيەمى زايين) و ئەحمەدى خانى (۱۶۵۰ —
 ۱۷۰۶ز)دا، لە لووتكەدا بووبىيى، ئەوا دواى ئەحمەدى خانى، ئىتر وزەى
 بەردەوامىيى و درەوشاوبىيى، وەك تين و تاوى پىشينەى نەما.
 بەلام ئەدەبى دىيالىكتى گۆران، بئى پسانەوہ لە بەخشيندا بووہ و ئەو چەند
 شاعىرە (گۆران)ەى ناومان ھىنان، نمونەگەلىكى كەمن، لە سەرومىيى ژمارەى
 زۆرتى ئەو شاعىرانەى كە لە تەمەنى ئەم ھەزار سالەى دىيالىكتەدا دەرکەوتوون.
 لەبەرئەوہ ئەگەر بەرھەمى ھەموو شاعىرە بەرزەكانى ئەم شىوہ زمانە، بە
 شىوہيەكى زانستىيانە بەيژينە ژىر توئىژينەوہ و ليكۆلینەوہ، ئەوا بۆمان ساغ
 دەبيتەوہ، كە ئەدەبى ئەم دىيالىكتە، لە ئەدەبى دىيالىكتەكانى ترمان بە تەمەنتر و
 دەولەمەندتر و بەربلاوترە و بە تايبەتيش ئەو ژمارە زۆرە داستان و چىرۆكە
 دلدارىيانەى كە بەم دىيالىكتە نووسراون و لەبەردەستدان و چىرۆكە ئەدەبىيى
 دىيالىكتەكانى ترماندا، يەكجار زۆرن و كەم وىنەن.

۷۱- مینۆرسكى، گۆران، وەرگىرانى ناجى عەباس، گۆقارى گەلاوئۆ، بەغدا، ژمارە (۵)، ۶، ۷، ۸،
 ۹، (۱۰)، سالى (۱۹۴۴).

ئەم بەراوردەشمان ئەگەر ھەر بەرامبەر دیالیکتی کرمانجی باکور بووبی، ھی ئەو بووہ کہ دیالیکتەکانی ترمان، یان بەرھەمی ئەدەبیان زۆر کەم پئی نووسراوہ، یان زۆر درەنگانی کەوتنە بەخشین و درەوشانەوہ“ وەک ئەدەبی دیالیکتی باشوور (شیوہی سلیمانی)، کہ بەرھەمی شیعری شاعیرانی سئی کوچکەیی بابان:نالی و سالم و کوردی و ھاوڕێکانیان“ واتە لە سەرەتای سەدەیی نۆزدەھەمی زاینەوہ، کەوتە بەخشین و خوێاندن.

جگە لەمەش، سیماکانی ئەدەبی دیالیکتی گۆران، لە چا و سیماکانی بەرھەمی ئەدەبی دیالیکتەکانی ترماندا، زۆرتر شەقل و ھەوینی خوێناییانە و بۆن و بەرامەیی کوردەوارییان پێوہ دیارە، کہ لە بەکارھێنانی کیشی خوێنایی (کیشی دە برگەیی)، لە تێکرای بەرھەمەکانی ئەم دیالیکتەدا دیاردەیی بەلگەنەویستە، کہ بلێن ئەدەبی ئەم دیالیکتە، تا چ رادەیکە ھەلقولاو و گوێشکراوی رەسەن و کوردستانیہ... بۆیە دەلێن ئەم دیالیکتە، رەگ و ریشەیی لە میژینەییەکی زۆر کۆندا دا کوتاوە و ھەر ئەمیش بووہ بۆتە یەکیک لەو ھۆکارانەیی لە تەمەنی زیاتر لە شەش سەدەیی میرنشینیی ئەردەلان دا، کردوویەتی بە زمانی رەسمی و ئەدەبیی ئەم میرنشینییە^{۷۲} و (ھەر دەسەلاتی ئەم میرنشینەن، ئەدەبی بە دیالیکتی (گۆران) ی پێشخست و گەیانندیہ لووتکەیی داھێتان و گەشەسەندن،^{۷۳} بە رادەیکە کہ زەبر و دەسەلاتی داھینەرانی ئەدەبی ئەم دیالیکتە، ھەمیشە لە سنووری میرنشینیی ئەردەلانیشی تێپەراندووە و وەک (گۆران) ی شاعیر دەلی: (لە کاتی شکۆیا، جار بووہ، سئی کوچکەیی ناوہندی کەرکوک، ھەمەدان و کرماشان ھەمووی بگریتەوہ).^{۷۴} بۆیە دەبینین لە نیوان ئەو (۳۸) نامەییە مەولەوی، کہ تا ئیستا بە چاپ گەشتوون و ئەو شاعیرانەش کہ شیعری لەگەندا گۆریونەتەوہ،

۷۲- محمد أمين زکی: تأریخ الدول و الامارت الكردية في العهد الاسلامي، ترجمة محمد علي عوني، القاهرة/ ۱۹۴۵ — صفحة (۲۷۶).

۷۳- ئەنوەر قادر مەمەد: لیریکی شاعیری گەورەیی کورد، مەولەوی، لاپەرە (۳۸).

۷۴- گۆران: یادی پیرەمیژد، بەغدا (۱۹۵۱ز)، لاپەرە (۷۸).

هەندىكىيان بۆ دۆستگە لىيكن، لە دەرهەوى سنوورى ئەم مېرئىنەن، بەلام لە هەمان كاتىشدا، نامەكانىش و شىعرەكانىش، بۆ ئەو دۆستانەن، كە ئەدەبى دىيالىكتى گۆران شەرمەشقىيانە و^{۷۵}، ئەوئەندەشى كە ئىمە مەبەستمانە، نامە شىعەرىيەكانى (مەولەوى)ن، كە لەگەل ئەم شاعىرانەدا هەيەتى: ئەحمەد بەگى كۆماسى، مەلا نىزام، شىيخ عەبدولرەھمانى داخى، شىيخ حەسەنى سازانى (بولبول)، مەلا فەتاحى جەبارى، شىيخ مۆمىنى سازانى، مەلا عەبدولرەھمانى نەجار، مەلا يونس، شىيخ عەزىزى جانەوهرەبى، مەلا چراخ و زىبا خانم.

كەواتە مەولەوى هەلگەر و درىژەپىدەرى پەيامىكى رەسەنى دەستاو دەستكر دووى نەو، دواى نەوئەيە “ كە ئەم دىيالىكتە تويشويەتى. ئەم دىيالىكتەش ئەوئەندەى ئەو شەقلگرتنە پىشكەوتووى كە بەو عومرە بە دەستى هينناو و ئەوئەندەش كە لەگەل خەلك و زىدەكەياندا ژياو “ بۆتە پىناسە و مېژوويەكى خەلكە كە. (مەولەوى)ش لەم مەيدانەدا كە هات، بە عەشقىكى قالى يەزدانى و ئەفسانەبىيەو، زۆر بە ئەمانەت و ئەمەكدارىيەو، بە دەسەلاتىكى شاعىرانەى كەم و ئىنەو، شوورە و سنوورىكى خەيالىي بە دەورى ئەم دىيالىكتەدا دروستكر دوو، كە ئەگەر بكرى و بتوانىن، ناوى دەنيين: كۆمارى شىعەرى مەولەوى!، وەك چۆن ئىفلاتۆن كۆمارى خەون و ئاواتى خۆى پىكەيىناو، (مەولەوى)ش لەم كۆمارەدا، بەسەر كىوى شىعەرى لەبن نەهاتووى خۆيەو، وەك ئاسكىكى سلۆك و بە پارىژ! بە چاوى هەمىشە زىت و بىدار و بى ئۆقرەو.

بە دلە راوكە و بىرەبىرەيەكى بى ئەندازەو.

بەهەناوىكى هەلۆەدا و بى ئارام و شپىزەو.

كە گىيان دەكەن بە تەنوورى سوورەو بووى گرگانى ژانى شىعەرىژانى بەردەوام.

هەر سات و رۆژ و شەوئەى بەسەر رەوئەزىكى نەديوى ئەم كىوئەو.

هەر دەمەى بەلای خەم و خەندەيەكى تازەى ناو ئەم كۆمارەو.

شارەزا و بە ئاگا، لە بچووكتىن رووداوەكانى ناو ئەم كۆمارە،

۷۵- لەم (۳۸) نامەيە، تەنيا نامەيەك، كە بۆ كاك (ئەحمەدى شىيخ) نووسيو و تا ئىستا نازانىن كە

ناخۆ كاك (ئەحمەدى شىيخ)يش، بۆ دلئەوايى مەولەوى، دىيالىكتى (گۆران)ى خۆشويستوو، يانا!؟.

هەر له شنینهوهی چله و نهوشهیهکی کاوانهوه، تا له رینهوهی چله
 گیایهك، راجه نیوه و داچه له کیوه ..
 ..شوین فرینی بالندهیهکی کۆچه ریی که وتوو و تا گه پراوتهوه، په ژاره و
 چاوه پروان بووه ..
 ..گویتی له خوړه و قه لبه زه ی ئاوی دوورترین و ته نگترین ده ربه ند و گه روو
 بووه ..

.. له سه رما و سۆله ی زستانه سارده کاند، توپی ده روونی خۆی، نهك هەر بۆ
 مرۆقی نیشتمان که ی، به لکو بۆ نه سیم — ی نیشتمان کردوو به لانه و ژووری گه رم:

نه سیم! په نجه ی پات ئه ر سه ردیی کیشان بداره ش نه تو ی دل، ده روون ریشمان

تاشنایه تی و ئه وینی مه وه لوه ی له گه ل سروشتی نیشتمان که یدا، هه موو ته مه ن و
 هه ست و شیعر ی داگیر کردوو و له یه کدا تهاونه ته وه .. به جوړیک وهك چو ن ده لپن
 چه زه تی سلیمان، زمانی بالنده و گیانله به رانی زانیوه، (مه وه لوه ی) یش ئاوا، زمانی
 بوونه وه رانی سرووشته که ی خۆی زانیوه و یه که یه که، له گه لپاندا ژیاوه و دواوه ..
 سه ری ناوه به سه ریا نه وه و رازی دلی خۆی بۆ هه لپشتوون .. پیا سه ی هه ردان و
 سه ربه رزان و لای دۆستان ی له گه لدا کردوون .. تییری له دیده نی و تیروانی نی
 به رده و امیان نه خوار دووه و له هه موو دیده نی و به سه رکردنه وه یه کیشدا، جار دوا ی
 جار، جوانتر و رازا وه تر، ها توونه ته به رچاوی .. وهخت و ناوهخت به سه ری
 کردوونه ته وه ... له به ره به یاندا، که کازیوه ی نیشتمانی دیوه “ وهك دلداره که ی له ناو
 نوینی خه ودا ببینی، ئاوا ها توته به رچاوی و به تاسه وه، سه ری له سنگ و به رۆکه
 رووته که ی کازیوه، نزیك ده کاته وه و بۆنی ده کات:

بۆی یه خه ی سه حه ر، په ی ده ماخ دل
 مانۆ وه نه سیم، جیب جه مین گول

..له گه ل کۆچی گهرمیان و کویستانی خیلاتی جاف دا، سه ره پئیانی لیگرتوون
و یهك یهك سه رژماری کردوون، تا بزانی کامیان که مه!..
ریشهی جهرگ و په ردهی دلی خوی بو کردوون به نووشتهی چاوه زار و به قوّل و
مه چه کی کچه جوانه کانی جافه وهی به ستووه..
له بچوو کترین و دوورترین خهم و کۆستی نازیزانیدا، کسپه و زام گه یه وته دلی ئهم و
فرمیسکی شیعیبی، له خه مبار و کۆست که وتوووه کان، زۆرتتر و به سویتتر هه لپشتوووه...
که روومه ته سپی و سافه کانی شیخ عه زیزی جانه وه ریبی (هاورپی)، ئاوولته
ده رده کهن، وشه کانی ئهم، روومه تی خویان ده رنن...!
له گه ل (مه جموودی یاروه یس)ی کور کوزراودا، گریان و شیوه نامه ی شیعی
چه ندان جار گریاوی ئهم، بی برانه و تر بووه...
له پرسه ی ناکامیی شیخ صه مه دی خانه گادا، زاوا رۆیه ی ئهم، به کۆلتر بووه...
له کۆته لی جافه کانیشدا، شیعی ئهم، بو کوزرانی قادر به گی که یخوسره و به گ،
به جۆشتر بووه...
...ئه گه ریش خوی نه ییتوانیی سه ردانی دۆستییکی بکات، یه کیک له
بوونه و هره کانی سروشته که ی راسپاردوو، که کاره که ی بو بکات... له مه شدا
زۆرتترین راسپارده کانی به (بـ)دا ناردوو، که له م بواره دا مه وله وی، تاقه
شاعیری که، به ئه ندازه یه کی که م وینه، جۆره کانی (بـ)ی زیده که ی بناسی و
شیعی زۆریان بو بلّی.^{۷۶}

۷۶- برونه ئهم نمونانه، که باسی جۆره کانی (بـ)یان تیدایه، به تایبه تی نه سیم:

نه وه خت هیجران، ویداعت فاما

نه وه شه ما ل دا، په یامت تاما!

۱۳ل

ئاماوه وه هار، وه هار شادی

بو ی عه تر نه سیم، خونچه ی نازادی

۳۸ل

زایفیم هدریه‌ند جه‌هده به‌رش‌ی یه‌ن
نه‌سیم ئه‌ر بارۆم عه‌ج‌ایب نییه‌ن
۴۹ل

رجام هه‌ن فه‌ردا نه‌و گه‌رده‌لوول دا
بویه‌ری نه‌ژۆیر س‌ایه‌ی ره‌سوولدا
۹۹ل

گاچوون بۆی نه‌سیم وه‌ رووی شه‌تاودا
گاچۆن گول نه‌پ‌ای چۆپه‌ی به‌فه‌راودا
۱۴۶ل

ئهو، سه‌بوون سه‌فته‌ی پر داخ بی‌ په‌رداخ
تۆ، بۆی شه‌نۆی بای ئی‌تلاخ نه‌ ده‌ماخ
۱۴۱ل

نه‌سیم! به‌س بویه‌ر وه‌کۆس‌اراندا
وه‌سه‌ن شه‌انای وه‌لگ وه‌دی‌اراندا
۱۴۳ل

شه‌نۆی ره‌شه‌بای زوسان هیه‌ج‌ه‌ران
سه‌ر چله‌ی عه‌یشه‌م که‌رده‌ن وه‌ بوریان
۱۲۹ل

...يان كه دۆستىكى بەسەر دەكاتەو، يەكسەر لە پاليشيدا، ناوى ئەو جيڭايە،
يان رەمزيكى ئەو جيڭايە ناو دەبا، كه ژينگەى دۆستەكەيەتى “وەك ئەوہى بە ھەلى
بزانى و بە تيرىك دوو نیشان پيىكەوہ پيىكى و بلى بيري ھەردووكتان” بيري ھەمووتان
دەكەم و ھەردووكتان لاي من، تەواوكەرى يەكترن و يەك شتن... لەمەشياندا ديسان
وەك مەبەستى بى، زۆربەى ئەو جيڭايانە ناو دەبات، كه لەناو كۆمارەكەيدان!... واتە
ئەو شوپانەن كه ديالىكتى گۆران دەيانگرىتتەو، وەك: (بانە، ئار بەبا، سەقەلا، كىوى
ئاتەشگەى پاو، خانەگا و پاو، قوللەى قەزالە، كىوى شاھۆ، شاكەل، چەمى زەلم،
رووبارى سپروان، ئەردەلان، كىوى ئاويدەر — ى لاي شارى سنە، مەريوان، زرىبار،
كوستانى سارال، ھەزاركانيان، قوللەى وەيس^{۷۷}... ھتد).

چۆن وەلگ شادى من وای دورى لەيل

وہيشوم بەرد ئەو ھەرد، نەو رشتەى سوہيل

ل ۱۶۰

پوش ئايريچم جاى نەسىم نيەن

ھورکەردە و بەردىم تا وە لاش شيبەن

ل ۲۷۵

چ شيرين زەرگەر، تۆف ھەواى سـ

گۆشراوہ نە گۆش نەونەمامان كـ

ل ۲۷۸

شەمال! نەرجوم ھەن ھەى وە فيدات بـ

وہ سەرگەرد بال شانى ھەوات بـ

ل ۳۰۳

۷۷- پروانە ئەم نمونانە:

چه پگهرد پهی دوریت شانانا مؤرهی نهرد
وه زاهیر بانهش وه بههانه کهرد

۸ل

جه سهه رقه لاهه مه گیلون پهی تو
دهک دیدهم ههردوو سهه دجار فدیت بو

۱۶ل

تانه پژی نهی چهه، سهه یوان نهو چهه
جوشاوی وه ههم، نهی چهه تا نهو چهه

۱۳۱ل

سهه بهر کهر نه سهه کوی تاته سهه گاهه
بدیه وه سهه سکن خانه گا و پاهه

۳۰۴ل

زار زار و خاس خاس، وه زار بناله
جاگیر نه سهه نهو ج قوللهی قهزاله

۳۰۴ل

دلهی خهه خدیال، جهه ش تا وه رده وه
(مه عدوم) ههم ههوا ی زههاو کهرده وه

۲۴۳ل

دیدم ریژاوه، روخسارم زهردهن
جهداخ یاران، پیران — م کهردهن
ل ۳۵۴

ثانا دهور مدۆ وه شهاهۆ کۆ — وه
وه سزای دووری دیدار تۆوه
ل ۳۰۹

فهضای ساییدی عدرش دانای جهلیلین
یا باره گای پاک سدید خلیل — هن
ل ۳۵۷

وادهی خاوییهن، وادهی شکاره
دهشتهکی پای هرد شاکهل دیارن
ل ۳۷۳

گیچ مهدا سهبون شاره زوور دل
سیروان هوناو، دهرووش گول گول
ل ۴۱۸

واژواش مهویهرد، نهو ده ماخ، دهم دهم
تاف مهوهست سهراو، چهرخ زهلم چه
ل ۴۱۸

خاو خاو پەي نەچپەر، چەم وە نگاوه
تەك مەداين وە لای كۆي ناتەشگاوه
ل ٤٩٠

من مات و بێدەنگ، بێ صددا و نـااله
بەكی بيم چون سەنگ قوللەي قەزائە
ل ٤٩١

ئيسە و ئەلماس دووری دڵ كـاوام
مەلال بەدحان، ئەردەلان ماوام
ل ٤٩٢

دەي سا شۆ بويەر نەو سوب سەرحەردا
چۆن دووی هەناسەم وە ئاويدەردا
ل ٤٩٣

ها نە بانە دا، بێكەس كەفتەبێ
دياری ئازار تۆ شـنەفتەبێ
ل ٤٩٧

ئاير سەندەبێ، جە گردین لاوه
پووشەكەي جەستەش وە ئاوبەباوه
ل ٤٩٨

گیج زریوار هه‌رسهم مه‌وج وه‌رده‌ن
سارای مه‌ریوان ته‌مام هه‌ر کهرده‌ن
ل ۵۰۰

شه‌وان هام رازهن، روان هاوم‌النه
(قلب الاسد)م، قه‌وس ساراڤ — ه ن
ل ۵۱۸

هه‌وای سه‌ر ساراڤ وه‌خسوس وه‌ته‌ن بۆ
ئه‌رچی سه‌فای رۆج، راحه‌تی ته‌ن بۆ
ل ۵۲۶

وه هه‌ر جا ته‌ش‌ریف تۆ ئه‌رزانییه‌ن
هه‌ر دیده‌ په‌ی تۆ، هه‌زار کانی یه‌ن
ل ۵۲۹

هال به‌ده‌ال به‌ده‌ن، هالی و هه‌واله
یانی های چۆن سه‌نگ قولله‌ی قه‌زاله
ل ۵۳۲

تارۆ من ده‌ردم سه‌رمه‌شق قه‌یسه‌ن
نه‌جد سارای صاف پای قولله‌ی وه‌یس — ه ن
دیوانیکی ده‌ستنوسی مه‌وله‌وی — لای خۆم)

ئەمە ئەو ھەمان لا دووپات دەكاتەو، كە مەولەوى ھەر ئەم كۆمارەى خۆى پى
 كۆمار و نىشتمانە و ھىچ جىگايە كى ترى پى نىشتمان نىيە، بۆيە كە ئەھمەد
 بەگى كۆماسى، بۆ ناوچەى رەشت و گىلان دوور دەخريتەو، بە شىن و شەپۆرەو،
 ھانا بۆ سروسەت دەبا و گلەيى لە دۆستەكانى خۆى و ئەھمەد بەگ (بونەو ھەرەكانى
 سروسەت) دەكات، كە ئىتر خۆيان نەرازىننەو و ماتەم بن، چونكە كەسىكى ناو
 كۆمارەكە، جىيان دەھىلى:

ملان!، سەرىزان!، كۆساران!، ھەردان!
 بى شەرتان، جەداخ وەفاتان مەردان
 چىشەن ئارايىش سەرتا وە دامان!
 مەر خالۆم، وەعەزم سەىرتان ئامان؟
 مەشنىە چىن چىن چنور نەكـاوان
 توخوا ماتەم بە، ھاژەى وەفراوان!

۱۴۱ل

ئەمە لە كاتىكدا، كە ناوچەى رەشت و گىلان، ئەو شوپنە ناخۆشە نىيە، دلى تىدا
 تەنگ بى.

بەلام بە پىچەوانەو، كە دۆستىكى دووركەوتەى، پى دەنىتەو سەنورى
 كۆمارەكەى، دل و دەروونى ئاوەدان و رۆشن دەبىتەو و شاگەشكە دەبى و رۆحى
 دەكەوتتە شايى... وەك چۆن بۆ ھاتنەو شىخى بەھادىن لە سەفەرى جەج، دەلى:

ئايىنەى كامل!، ئازىزەكەى فەرد،
 فىداى نامات بام سەفاىت ئاوەرد
 خەيلىن گەرد پات، نەدەدەم دووربى
 يانەى چەم وىران، تەمام خاپووربى
 خاس بى تەشرىفت ھەم ئاوەردەو،

گەرد پات، وەتەن ئاوا کەردەوہ

٤٧٧

ئەم لکان و نووسانە پەرئەوینە، پیناسەییەکی تاییەتمەند و دەگمەنیان بە مەولەوی داوہ، کە لەناو سەرجمەیی شاعیرانی کورددا، شیعری هیچیان ئەوئەندە شیعری مەولەوی، بۆنی نیشتمانیان لێ نایەت... شیعری مەولەوی نوقمی خەم و خەندە نیشتمانە... بۆنی نیشتمانە... وەك چۆن بەدیتنی گۆلی نیرگز، بۆنی بەھار دەکەین، بە شیعری (مەولەوی)ش، بۆنی خاکی مەولەوی دەکەین... ئەو بۆنەییەشی ئەوئەندە شاعیرانە و ھونەرمندانە، ئاویتە و ئاخینراوی شیعەرەکانی کردووە، رووخسار و ناوەرۆکی شیعەرەکانی پیکەوہ جۆشداوہ... لە رووخساری هیچ شیعریکیا ئایدیا ھاوار و ژاوەژاوی دروشم و پێدا ھەلدان ناکات... بۆیە لە شیعری سەرۆمپی ئەو شاعیرانە کوردیشدا، کە لە ریزی پیشەوہی دلداران نیشتمانی، شیعری کەسیان، ئەوئەندە شیعری مەولەوی، عەشقی نیشتمانیان لە ھەناویاندا ھەلئەگرتووە... ئەگەریش ھەلیان گرتبێ، لە رووخساری شیعەرەکانیاندا ھە... نەك لەسەرلەبەری ناوەرۆکدا... چونکە مەولەوی یەكجار شارەزای خەم و خەونی نیشتمانە... چونکە مەولەوی لە نزیکەوہ سەری بە دلی خاکەوہ ناوہ، تا لێدانەکانی دلی بژمیرێ... .

بۆ وینە، شاعیریکی پیشینە و سەودای نیشتمانی وەك ئەجمەدی خانی (١٦٥٠ز — ١٧٠٦ز)، سەرباری ئەوئەش کە ھەموو خەون و ئاواتی، سەرفرازی گەلەکەیی بوو و لەم بوارەدا شاعیرانی تری کورد لەمەوہ فییری دلداری خاکی بوون، کەچی لە تیکرای داستانی (مەم و زین)ەکەیی دا، کە داستانیکی خۆمالییانەشە، بەلام لە باس و خواسی پێوئەندی کۆمەلایەتی و داب و نەریتی خۆمالییانەدا، ئەگەر لەگەڵ شیعری شاعیرانی داروسییەکانی کورددا، تیکەڵ بکریت، نانسریتەوہ... یان شاعیریکی وەك حاجی قادری کۆیی (١٨٢٤ — ١٨٩٧ز)، کە قوتابیەکی قوتابخانەکەیی خانی یە و بەبولبولی نیشتمان ناسراوہ و سەرەرای ئەوئەش کە (گۆران)ی شاعیر پێی دەلی: (ئەو نیشتمان پەرسەتە، دلسۆزە، کە ھەر

هاوارئیکی شیعی، به شی شۆرشیک ئاگر و جوۆشی له گهروو دههینایه دهری،^{۷۸} کهچی ته گهر وهك بهراورد، چهپکه گوئی شیعی، له گهل شیعی مهولهوی، به دوو دهستهوه بگيرین، بئ هیچ دوو دلیهك، ههست دهکە شیعی مهولهوی، زیاتر بوئی نیشتمانیان لی دیت... یان شاعیریکی وهك نالی (۱۸۰۰ز — ۱۸۷۳ز)، که ئاواره و سه رهه لگرتووی هه تاهه تایی و راسته قینهی پیناوی داروبه ردی سلیمانی و قه ره داخ و خاك و خۆل و هه بیبه یه و (له م شهرحی ده ردی غوربه ته) ایاندا، گه یوه ته تینی و دلی وه خته (ببی به ئاو و به چاودا بکا عبور)، دیسانه وه له م دل بوونه به ئاوه شدا، شیعی ئه وه ندهی شیعی مهولهوی، هه نسکی ته ر و به سوژ و خۆمالییانهی تیدا نیبه.

یان شاعیریکی وهك سالم (۱۸۰۰ — ۱۸۶۶ز)، که ده توانی ناوی بنری شاعیری جاومی و سوارچاکی بابان و له هه موو نه به رده کانی نیوان بابانی و عوسمانیدا، ته گه ریش راسته و خۆ، خۆی به شداری نه کردبئ، شیعی شیوه نامه ی بو قاره مانیتی بابان نووسیوه و به داگیرکردنی میرنشینی بابان، گریانیک گریاوه، وهك گۆزان ده لی: که هه رگیز جوۆش و کوئی دانه مرکیته وه.^{۷۹} کهچی ئه میش، فرمیسه که کانی، ئه وه ندهی فرمیسه که درشته کانی مهولهوی، له ئاوی زه لم و سیروان ناچن... له م باره یه وه دکتور عززه ددین مسته فا ره سول رایه کی نزیک به م بوچوونه مان هه یه، ده لی: (هه رچی وه سفی سرووشته، لای خانی و نالی و شاعیرانی کلاسیکیمان، دیمه نیکی گشتی سرووشتمان دیته به رچاو، بیته وهی جیای بکه ینه وه، که ته مه، سروشتی کامه ولاته“ به لام هه رچی نه خشه ی سرووشته له شیعی (مهولهوی) دا، ته واو کوردستانییه،^{۸۰}.

بویه ته گهر عه قدالی دیتنی رووی راسته قینهی خۆمان بین“ ته گهر شه یدای دیتنی سه راپای نیشتمان بین“ ده بی سه یری ئاوینه ی شیعی مهولهوی بکه ین“ وهك

۷۸- یادی پیره میژد، وتاری مامۆستا گۆزان، به غدا (۱۹۵۱ز)، لاپه ره (۷۵).

۷۹- هه مان سه رچاوه ی پیشوو.

۸۰- میه ره جانی مهولهوی به غدا (۱۹۸۹ز)، لاپه ره (۱۰۳).

چۆن ئەگەر بۆ روخساری (شەمسى تەوریزی) بگەرئین، دەبى دووتویى شیعەرى (مەولانای رۆمى) بۆ بگەرئین...!

شیعەرى مەولەوى، لە گەل ئەوئەشدا كە زۆر عارفانە و صۆفیانە، بەلام بە پێچەوانەى ھەموو شاعیرانى سەرتاسەرى ئەم ریبازگەيەو، كە ئەگەر جوانیى و خۆشەویستىی خوا (کردگار)، لە شیعەرەکانیان دەرئەهێنن، ھىچیان تیدا نامیئیتەو، “كەچى لە شیعەرى (مەولەوى)دا، ئەگەر ئەم كارەش بکەین و ھەرشىكى تریش دەرھاوئین، ھىشتا نىشتمان، بە ھەموو كەژ و كوستان و گەرمیان و رووبار و قەلبەز و گوڵ و سروە و درەخت و مرۆفییەو، لە ھەموو شیعەرىكى مەولەوى دا، لە ھەموو بەیتىكى مەولەوى دا، بەلكو لە ھەموو پیتىكى مەولەوى دا، بانگمان دەكەن و ھاغان دەدەن، خۆشیاغان بوین” چونكە لای مەولەوى، ھەموو جوانییەكانى کردگار، لە كوردستاندايە! لە سرووشتنى رەنگىنى خاكى مەولەوى دایە... ھىچ شتىك، ھىچ جوانییەك، لە دەرەوى خاكى مەولەوى دا نەبوو و نییە... ئەو جوانییانەش بە جۆرىك لە نىشتماندا دەبینن، كە تايبەتمەندى خۆماليیانەیان پێو بۆ... یان بە واتای (گۆران)ى شاعیر : مەولەوى ئەو شاعیرە بەرز و نەمرەيە، كە ھەموو بەیتىكى دیوانەكەى، كچە كوردیكى شۆخ و نازدارە، بە بەرگ و پۆیلانەى خۆمالي تەواوئەو.^{۸۱}

* * *

لەم دیدەنیە كورتەى كۆمارەكەى مەولەوى دا، بە شوین سەرەداوى ئەو رازەدا دەچینەو، كە پىشتەر دەرگامان لەسەر كردهو و وتمان ئەو دوست و شاعیرانە و ئەو چیا و گوند و شارانەى ناویان لە نامە و شیعەرى مەولەوى دا بوو، ھەموویان ئەوانە بوون كە كۆمارەكەى مەولەوى دەگرتنەو! ئەمەش پرسیارىكمان لا دروست دەكات، كە ئەگەر

۸۱- یادی پێرەمیرد (وتارى مامۆستا گۆران، بەغدا (۱۹۵۱ز)، لاپەرە (۷۸).

پیشتریش کرابی،^{۸۲} لاوه کین بوون و خویمان بو سؤراخ و وهلامدانه وه، ماندوو نه کردوو ه. منیش رهنکه وهلامی بنپریم نه بی. بویه ههر ته وهنده توخنی ده کهوم، که دهره قه تی دیم و ده لیم: لهم نامه گه لهی که مهولهوی، بو دۆستان و به تاییه تیش بو شاعیرانی نووسیون، نهک ههر نامه بو نالی، یان بو مه حوی، که ئەمی دواییان له چاوه وانی تر دا، به گیانی (مهولهوی) ش نزیکه و له گهل مهولهوی دا، سهر به یهک ریبازگهی ئایینیشن“ به لکو تاقه نامه یه کیان تیدا نییه، بو شاعیریکیان نوسرابی، که شیعیری به کیشی عروز نووسی بی...! ئەمه له کاتی کدا له پال کۆماره کهی مهولهوی دا، واتا: له میرنشینی بابان دا، که دراوسی نزیک و تیکه لای وه مه لایه نهی له گهل میرنشینی شه رده لان دا هه بو وه و به هوی گواستنه وه ی پایه ته خته که شیانه وه، له (قه لچوالان) وه، بو سلیمانی و دهسه لات پهیدا کردنی زیاتر و به هیژبوونیان و بو چاولیکه ریش له میرنشینی شه رده لان، که شیوه زمانیکی شه قل گرتوویان هه بو وه“ پیوستی بوونی شیوه زمانیکی تازه یان له قوتابخانه شیعیریه کهی نالی و هاوړپیکانیدا دیوه ته وه و سهرومپی ژیانی (مهولهوی) ییش، هاوکاتی سه ره لدان و گهر مهی باس و خواسی شه قوتابخانه شیعیریه ی نالی بو وه... که چی بو وینه: مهولهوی، که چند جار نامه له هه ورامانه وه، بو به غدا، بو (مه محمود پاشای جاف)^{۸۳} دهنووسی، یان که مهولهوی خوی له به غدا بو وه و له وپوه نامه بو شه محمد پرسی بو بناری هه ورامان شه نووسی^{۸۴} به سهر سلیمانی تازه پیته ختی بابان و شاری نالی و هاوړپیکانیدا، باز ده دا و له ناوهی نانی شه جیگایانه شدا، له دووتوی شیعه کانیدا به سهرمان کردنه وه“ ناوی تاقه چیا و گوند و شاروچکه و شارپیکش ناهین، که له جوگرافیای میرنشینی باباندان...! ئەمه شه وه مان لا دهسه لمین، که مهولهوی کهم و زۆر پیوهندی شه دهیی له گهل شاعیرانی شه قوتابخانه

۸۲- میهره جانی مهولهوی، وتاری فاتیح عه بدولکریم، لاپه ره (۴۷)، ههروه ها لیریکی شاعیری کهوره ی کورد مهولهوی لاپه ره (۷۵، ۷۶).

۸۳- یادی مهردان، بهرگی دووه م، لاپه ره (۴۶۱، ۴۶۴، ۴۶۵، ۴۶۷). ههروه ها: دیوانی مهولهوی، لاپه ره (۱۵۵، ۱۸۵).

۸۴- دیوانی مهولهوی، لاپه ره (۳۱۵).

تازەيەدا نەبوو و نەيويستووە بيبى و... بە نامەكان و بە ناوھينانى شوينە جوگرافىيەكانيشدا دەردەكەوى، كە لەسەر چەمى (زەلم)ى خۆرئاواى ميرنشىنى ئەردەلانەو، تا قوللەى (وھيس)ى، سنورى خۆرھەلاتى ميرنشىنى ئەردەلان دەبينى!

وھلامى ئەم پرسیارە سەختە و بەو ھۆيەشەو، كە تا ئیستا بەلگەيەكمان لەم بوارەدا لەبەردەستادا نيبە و ئاگادارى ئەو باس و خواسانەش نین، كە لە دانىشتنە ئەدەبىيەكانى ناو مزگەوت و ديوەخانەكانى ئەو رۆژگارەدا، لەمەر شيعر و زمانى كوردییەو، كرابن بۆيە ناچار ھەر پەنا دەبينەو بەر دەقى شيعرى، شاعیرانى ديالىكتى گۆران و دەلین ئەم قوتابخانەيە، ھەموویان پابەندى پێرەوکردنى ئەم سیمایانە بوون، كە لەمێژووە لە شيعرى ئەم ديالىكتەدا ھەبوو بە گشتى و بە تايبەتیش كیشى خۆماليانە و رەسەنى (۱۰ پرگەيى)، كە زۆرتەرين ئەدەبى ميللى و فۆلكلۆرى كوردى پى نووسراو... لەسەر ووشیانەو ھەولەوى، كە لە ھەموویان زیاتر دلەستەى ئەم كیئشە بوو و پيشى وابوو كە شيعرى كوردى، دەبى بەو كیئشە خۆماليە بنووسرى و، چونكە خۆى كە دوو كتيبى باوەرنامەى بە زمانى بيانى، واتە: (الفضيلة و الفوائج) ھەكەى^{۸۵} بە زمانى ھەرەبى و فارسى نووسىو، كە كیئشكى عرووزە و بریتىيە لە شەش جار: **مستفعلن**، كە چى (عەقیدەى مرضیة) كەى^{۸۶} بە كوردى نووسىو، لەگەڵ ئەوھشدا كە پەيامى ئەم كتيبەش، ھەمان پەيامى: (الفضيلة و الفوائج) ھ، بەلام چونكە ئەمیانى بە كوردى نووسىو، بە كیشى (۱۰ پرگەيى)ى خۆمالي داپرشتوو. جگە لەمانەش، چونكە شیۆەزمانەكەشیان، بەرى رەنج و شەونخوونى دەیان و بگرە سەدان شاعیر و رووناكیر و زانای ناسراو و گومناوى ناو ئەو تەمەنە دريژەى ميژووى كلتورى ناوچەيەكى بەرىن بوو، بۆيە من پیموايە كە: **مەولەوى** ئەو قوتابخانە شيعریيە عرووز ئامیزەى نالى، بە كودەتايەكى نامۆ و ناوخت بۆ سەر شیۆەزمانى (گۆران) زانیو و بە ھىچ شیۆەيەك لە كۆمارەكەى خۆیدا، تەنانەت ھەك پرژى باسكردنیش، باسى نەكردوون و جینگەى نەكردوونەتەو. چونكە ھەك و تمان ھەر نیشتمانى شيعرى رەگ داكوتاوى ديالىكتى (گۆران)ى پى نیشتمان بوو. بۆ پشٹیوانیش لەم بۆچوونەمان خۆشەختانە،

۸۵- پروانە (الوسيلة في شرح الفضيلة) بغداد (۱۹۷۲ز)

۸۶- پروانە عەقیدەى مرضیة، مەولەوى، شەرح و لیکناوەدى مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس، بەغدا، (۱۹۸۸ز).

ماوهديه ك بهر له نووسيني ئەم چەند لاپەرەيه، له مالىكى شيعر و هونەر ئاميزى شارى سنه^{۸۷} شيريندا، ديوانىكى دەستنووسى (مهولهوى) مان ديبهوه، كه روونووسى دەست خەتى مهولهوى خويەتى و پيشكەشى مامۆستاكهى خۆى: حاجى مامۆستا (مينهبرى)ى كرووه و له پيشكەش كردنه كەشدا ئەوه دەسه ليمىنى كه دياريبه كهى، واته شيعره كانى، به شيوه زمانى (گۆران)نن، كه به مجۆره به فارسى، پيشكەشى ده كا:

(در خاطر محبان جانى سوزش مشتاقان وارزومندان جنانى، چه در لباس تازى و چه در كرباس گورانى تفاوتى نخواهد فرمود، و بر بى التفاتى نخواهد افزود. ارى (هر يکى را اصطلاحى داده ايم) هر يکى را سیرتى بنهاده ايم).^{۸۸} پس فقرات گويای خاموش نایب فقير مدهوش است، یسلم علیکم و علی من لدیکم، عبدالرحيم المعدوم.

۸۷- مەبەست لە مالى باوكى هونەرمەندانى ناسراو، هاوڕێیانم! كاكه هادى و كاكه مەهدى (زبانه ددینى)یه، كه باوكى كوچكردوویان شاعیر شیخ محمد جەمیل زبانه ددینى، (۱۹۲۵ — ۱۹۸۳ز)، كورى شیخ محمد شەریف، كورى شاعیرى گەرە و ناسراوى كورد (شیخ محمد سەلیم) ناسراو بە سالمى سنه، له ژبانی خۆیدا، بە خەتییكى زۆر خۆش، روونووسى ديوانىكى مهولهوى تاوه گۆزى كرووه، كه مهولهوى ئەم ديوانهى به خەتى خۆى، پيشكەش به مامۆستاكهى خۆى !! حاجى مامۆستای مینبەرى كرووه. مزگینى دەدەم بە خۆینەران و شيعردۆستانى مهولهوى، كه ئیستا ئەم ديوانه، لای منە و توێژینه وهیهكى ورد و قوولم لەسەر كرووه و نامادهى چاپه. ئەوهى جیبى مژدیه لەم ديوانه دا، نزیکهى (۴۰) چل شيعر لەم ديوانه یه دا، كه له ديوانه چاپكراوه كهى مامۆستا مه لا عەبدولكەرىمى مودەرىس دا نيبه.

۸۸- هر يکى را اصطلاحى داده ايم... هتد، بهیته شيعریكى (مهولانای رۆمى)یه: مهولهوى له نیازه كهى خۆى هیناویه تیبه وه، تا لای مامۆستاكهى، پاكانه بۆ ئەوه بکا و بلێ: من، كه به شيوه (گۆران)ى شيعر ده نووسم، به هرهیه كه خوا پیتی داوم، له مه شدا لای خوا، جیاوازی نيبه، به هەر زمانىك بنووسم.

***سەرئەنج:**

ئەم وتاره به شیکه له کتیبیكى سەربه خۆ، به ناوى (خۆیندنه وهیه كهى تازهى مهولهوى)، كه له ئایندهیه كهى نزیکدا به چاپی ئە گهیه نم. له هەمان کاتیشدا، هەر ئەم وتاره، له کۆنگرهى (مهولهوى) دا خۆیندرايه وه، كه له شارى (سەقر)، له رۆژانى (۲۹ تا ۳۱/۸/۱۹۹۲ز) سازدرا.

مهولهوی تاوه گوزی

و

موزیک و گۆرانی

(۱)

موزیک و گۆرانی به گشتی و موزیک به تاییه تی له شیعی مهولهوی تاوه گۆزی (۱۸۰۶ — ۱۸۸۲ز)دا، دیاردهیه کی شهونده زهق و بهرچاوه، که ده توانین بلین نهک ههر له ناو زنجیره ی شاعیرانی دیالیکتی (گۆران)دا، بهو شه ندازه یه ئاوه ری لینه دراوه ته وه، به لکو لای شاعیرانی دیالیکته جیاوازه کانی تری کوردیش، بهو چه ندایه تی و هوشیاری و ریژ و شکویه وه، باس له موزیک و گۆرانی نه کراوه. له م رووه وه که م شیعر و قه سیده ی مهولهوی هه یه، ئاماژه ی به موزیک و ئامیره کانی موزیک نه کردب. ئامیره کانیش شه ونده ورد و شاره زایانه باس ده کات، مه گهر ههر شه و که سانه بیزانن، که به تاییه تی له بواریکی موزیکدا کاریان کردب، یان راسته خو خۆیان یه کیک له ئامیره کانی موزیکیان ژهنده ی.

شم تاییه تمه ندییه ی مهولهوی تاوه گۆزی، له و کاتانه دا ئاشکراتر ده رده که و، که بو شم مه به سته به راوردنیک له نیوان شیعی مهولهوی و شیعی شاعیرانی هاو دیالیکت و هاوسه رده م و هاوناوچه که ی خۆی، وهک نمونه ی: **شمحمد بهگی کۆماسی و مهلا مسته فای بیسارانی** دا بکه ین، که شه گهر چی شه وانیش وهک مهولهوی له کهش و هه وای کۆمه لایه تی و ئابووریدا ژیاون و دۆستایه تی به تین و نامه ی شیعی ریش له نیوانیاندا هه بووه، به لام ئاماژه کانی شه وان بو موزیک و گۆرانی، نهک ههر به شه ندازه ی ئاماژه کانی مهولهوی نییه، به لکو به ئاسته میک هه ست به بوونی هه ندئ ورده ئاماژه بو موزیک و گۆرانی ده که ین.. شه مه له کاتیکیا که دیالیکتی گۆران، خۆی له خۆیدا جۆره ئاواز و ترپه (ئیقاع)یکی موزیکی زۆر شیرن و شاراوه، له هه وین و دووتویی واژه کانی خۆیدا حه شارداوه و شیوه زاریکه، ههر ده لپی ههر له بنه رته و بناواندا بو شه وه دروست بووه، تا شیعی پی بنووسری. بویه ئاویتته بوونی شم هه وینی ئاوازانه ی ناو هه ناوی

واژه‌کانی ئەم دیالیکتە، لە گەڵ ئەو هەموو ئاماژە جوانانەى مەولەوی دا بۆ موزیک و گۆرانی، ئەوەندەى تر جوانیی و شیرینی بە شیعری مەولەوی بەخشیوە و بە هەردووکیان شیعری (مەولەوی)یان پڕ کردووە لە ترپە و تاڤگە و شەپۆڵی لە بن نەهاتووی ئاوازی موزیکی شیعەر.

بۆ گەران بە شوین هۆیه‌کانی ئەم تاییبەتمەندیی و جیاوازییەى شیعری مەولەوی دا، کە ئیمە مەبەستمانە و بریتییه‌ لە ره‌گەزی موزیک و گۆرانی، با لە سەرەتاوه‌ بە شوین کەرەسەکانی ئەم ره‌گەزەدا بگەرێن و بەسەریان بکەینەوه‌.

مەولەوی لە بواری ناوه‌پنانی موزیکدا، ناوی ئامیرەکانی: دەف، سەمتوور، چەنگ، نەى، روبات، تەموورە، کەمانچە، تار، چل چەنگ... دینى، کە وەك دەزانین نەندى ئەم ئامیرانە لەسەر دەمی رمین و برەوی ئایینی (زەر تووشت) لە کوردستان دا بە کاربران، بە تاییبەتیش: چەنگ، چل چەنگ، سەمتوور، کە بیگومان (مەولەوی)ش لە گەڵ ئیمەدا ئەم راستییە دەزانى، بۆیه‌ هەر لە موزیکژەنانى رۆژگارى دەولەتى ساسانى (٢٢٧ — ٦٣٣ز)، کە پەیره‌وى ئایینی زەر تووشیان کردووه‌، ناوی بە نامیترين جووته موزیکژەنى وەك نەکیسا و باربەد دینى:

کەف بدە لە دەف، پەنجەت لە رووی نەى
وینەى باربەد، بەزم ئارای کەى
نەکیسا ئاسا، دەس دەر وه‌ سەمتوور
دەف و نەى و چەنگ، باوهر وه‌ جزوور^{٨٩}

بەلام ئایینی زەر تووشت، تا هاتنى ئایینی ئیسلام و بلا بوونەوه‌ى بە ناو کوردستان (٦٥١ز)دا، پەیره‌و کراوه‌ و دواتر کە هەر لە لایەن دەسەلاتدارانى ئایینی ئیسلامه‌وه‌، دەولەتى ساسانى لە ناو براوه‌، ئیتر زۆر لە ریبەران و مووغەکانی ئایینی زەر تووشتى، خۆیان لە ناوچە سەختەکانی هەورامان دا قایم کردووه‌ و دواى تیبەره‌پوونى رۆژگاریکى

٨٩- دیوانیکى دەستنووسى هیشتا چاپ نەکراوى مەولەوی (لای خۆم).

دریژ، ئالۆگۆرپان به سهر ئایینی زهرتوشت دا هیئاوه و ئایینیکی تریان لئ پیکهیئاوه، که به ئایینی **ئههلی ههق** = یارسان ناسراوه و بهرنامه و ریسیای ئایینه کهیشیان، له کتیییکی تایبته بهم ئایینه، به زمانی کوردی دیالیکتی **گۆزان** و **کرمانجی خواروو**، به ناوی **سهرئهنجام**، به شیعی دوو بهیتی (مهسنهوی) داناهه، که کیشی شیعه دوو بهیتییهکانی **سهرئهنجام** بریتییه له کیشی **پهنجه** = **هیجا** و دواتریش سهرلهبهری شاعیرانی دیالیکتی **گۆزان**، ههر به ههمان **کیش** شیعیان نووسیوه^{۹۰}.

ئهوهی ئیمه سهبارته بهم ئایینهی ئههلی ههق = یارسان مهبهستمانه و وهک میراتگریکی ئایینی زهرتوشت هاته کایهوه و له ناوجهکانی ههوراماندا سهری ههلداو دواتر له ههریمهکانی کرماشان و لورستاندا بلاویوه و وتیشمان پهیرهوکارانی ئهم ئایینهش، وهک ئایینی زهرتوشت، ئامیری (موزیک)یان له سرووت و ترادیسۆنهکانی خواپهرستی خۆیاندا، تیکهلاز و سکالایان دهکرد، بۆیه لای ئهمانیس **موزیک** بووه ههوین و کۆلهگهیهکی پیروزی پیکهاتهی ئایینهکهیان.

بهلام مهولهوی تاوهگۆزی، لهگهلا ئهوهشدا، که به زید و جوگرافیا و (شیوهزار)یش، لهناوجهرگهی قهلهمپهروی پیروهانی ئهم ئایینهی (ئههلی ههق = یارسان)یشدا، نییه و وهک موسلمانیکی بیروباوهر قایم و توکمه و پهیرهوکار و تهنانته خهلیفهیهکی بهرجهسته و درهوشاوهی ریتازی **ئهقهشبهندی**، سهر به رابهری ناسراو: **شیخ عوسمانی** تهویله: شیخی سیراجهددین (۱۷۸۰ — ۱۸۶۶ز) و زانیاری و شارهزاییهکی زۆریشی له فیهی ئیسلامیدا ههیه و چهندان کتییی وهک: **العقیده المرجیه و الفجلیه و ... ههیه**، کهچی دلبهستهبوون و سهراسیمه بوونیکی سهر و ئاشکرای به بنهما و گهلی لایهنی ئهم ئایینه (ئههلی ههق)وه ههیه، که هیماکانی ئهم سهراسیمهیی و دلبهستهبوونهی بهم لایهنانهوه، له شیعهکانیدا رهنگیان داوتهوه، وهک ئهوهی لایهنیکی بنهپهتی و بهچاوی ئهم ئایینه، برۆای به جیگهگۆرکی (رۆح = گیان) ههیه، له جهستهیهکی

۹۰- سهرئهنجام بریتییه له ۶ بهرگ: دهوهی ههوتهوانه، بارگه بارگه، گلیم و کول، دهوهی چلتهن،

دهوهی عابدین، ورده سهرئهنجام.

مردووهوه، بۆ جهستهيه كى تازه له داىكبوى زىندوو، واته: (تناسخ^{۹۱})، يان: (دۆنادۆن)هيه و ماناشيان به روونى ته ميه كه هه موو بوونه وهر و شه فرينراوه كانى ته م گهردوونه، رۆحيان له بهردايه و ته م (رۆح)هش، نامرئ و دواى مردنى جهسته يان، دووباره و سه رله نوئ رۆحيان له كات و سه رده مى تردا، به بهرجه ستهى تردا ده كريتته وه و ته وهندهش پيوهندى به مرۆقه وه هه بئ، ته گهر مرۆقه كه چاك و پاك بيت، ته وا رۆحى به بهرجه ستهى گيانله بهر و مرۆقى چاك و پاكى دواتردا ده كريتته وه و پيچه وانه كه شى، هه روا ده كه ويتته وه.

مهولهوى له هه ندى شيعريدا، ئاورى له فهلسه فهى ته م ئايينه داوه ته وه، وهك نمونهى ته م دوو پارچه شيعرهى كه له ههردوو شيعره كه دا، له زمانى پارچه شووشه يه كى شكاه وه بۆ مهولهوى ده دوين و چيرۆكى رۆحى به (تناسخ) بووى خويان، بۆ مهولهوى ده گيرنه وه، كه چۆن له پارچه بهردى كه وه، بوونه ته شووشه و دواتريش كراونه ته په رداخ (ليوان)، كه ته مه سه رتا و چه ند به يتتىكى هه ريه كه له و دوو شيعره يه *:

(۱)

روئ فكر به خت سىايى وئم مه كهرد:
 په ي چيش ههر په ستيى په رئ من ئاوه رد!
 ياران گشت كه يف وهش، سه فا فراوان
 يهك يهك وه ئه علاى مه قامان يوان

۹۱- له م باره يه وه په يره وانى (ته هلى ههق)، له جياتى واژهى (تناسخ)، واژهى ترى وهك: (پۆشاك پۆشى)، يان: (دۆنادۆن) يش به كارده بن، كه (دۆنادۆن)، له (دۆن)ى توركييه وه هاتوو و هه مان ماناى (پۆشاك) ده گه يه نئ. له م روانگه يه وه پيره وانى ته م ئايينه پينان وايه (خواس) بۆ خۆى پۆشاكى خۆى ده گۆرئ و له شيوهى مرۆفدا ده رده كه وئ. بۆ زياتر زانبارى له م باره يه وه، بنوايه: چه ند باسئك ده ربه رى ته هلى ههق، و. له فهرنسا ييه وه: د. نه جاتى عه بدوللا، چاپه مه نى موكرىانى، هه وليئر، ۲۰۰۵، لاپه ره ۱۵۷.

گرد سهرشار مهی، لهقا نماوه
 ههر من بهستهی خاک، چهه تهو دماوه
 جهو فکرها دا بیم، یهک هاودهرد ویم
 ریژه بلووری قه دیمش دا پیم
 ناماوه جواو، ریژهی قه دیم سال
 به زویان حال فسیح تهر جهقال
 وات: من سهنگی بیم، کهفتهی ههواران
 بی قه در و قیمهت، نارپهواي شاران^{۹۲}

(۲)

نه تیجهی پاک دین، شیخ سازانی
 خاس وهتهن نه دل (مهعدووم) سازانی
 په رسام حسب الامر، گوزه شتهی نه حوال
 جواو دا ریژهی شیشیهی قه دیم سال
 زهرفی بیم، نه تهوی وهخت شامهوه
 چون ستارهی سویح، مهدهره وشامهوه
 پهی گولاو پاشیی و نه شتهی بهزم (کهی)
 گا پر گولاو بیم، گا سهرشار مهی^{۹۳}

* * *

جگه لهه لایه نه، مهولهوی لایه نیکی تری شانازی پیروهانی ئایینی (تههلی
 ههق = یارسان) ی بهسه رکردوتهوه، که شانازی کردنیانه به رابه رانی گهوره و

۹۲- (دیوانی مهلهوی، کۆکردنهوه و لیکۆلینهوه و لیکدانهوه و لهسه نووسینی: مهلا عهبدولکه ریمی

موده ریس، بهغداد، چاپخانهی نه جاح ۱۹۶۱ز، لاپه ره ۲۵۶)

۹۳- (دیوانی مهولهوی، ۴۲ل)

کۆچکردوووی خۆیانەوه. یەکیکیش لەو رابەرانیان، کە لەپلەیی (فریشتەیی
حەوتەوانە)دا، دایدەنن (باوەیادگار) ه .

(باوەیادگار)، زانناوی ئایینی (سەید شەحمەدی عەلەوی بەرزنجی سەرانیی)یە،
کە لە سەدەیی حەوتەمی کۆچیدا ژیاوه و سالی (۷۹۵ک — ۱۳۹۲ز)، بە دەستی
لەشکری تەیمووری لەنگ کوزراوه و لای پێرەوانی ئایینی ئەهلی هەق، یەکیکە لە
فریشتەکانی (هەفتەن)، یان (حەوتەوانە) و گلکۆیەکەیی لەسەر چیا (دالەهۆی
(سەرانی)یە و مەزای پیرۆزی ئەهلی هەقەکانە^{۹۴}.

بۆ ئەوەش خۆینەری هیژا هەندیک زانیاریی لە بارەیی (فریشتەکانی حەتەوانە)ی
ئایینی (ئەهلی هەق)هوه هەبێ، دەبێ بلێین: بنەمای سەرەکی لە سیستەمی
ئایینی (ئەهلی هەق)دا، بریتییه لە باوەرپوون بە دەرکەوتنی یەک لە دوا
یەک(بەرودوا)ی خودایەتی (Divinite) ، یان (پاشای جیهان)، کە هەر وەکو خۆی
دەمینننەوه و تەنیا (پۆشاکەکانی)، یان: (دۆن = don)ەکانی، یەک لە دووی یەک
دەگۆردرین و دەتوانین هەندێ لەوانە بژمیرین:

یەکەمین دەوره: Cycle، دەورهی ئەزەلە: Pretemite، ئەوهی خاوەندگار، کە
جوار فریشتەیی لە دەوره: جوبرایل، میکایل، ئیسرائیل و عیزرائیل.
دووەمین دەوره: ئەوهی مورتەزا عەلی = عەلی)یە، کە فریشتەکانی بریتین لە:
دەستەییەک لە موسلمانانی ناسراو: سەلمان، قەمبەر، محەمەد، نۆجیر و دواتریش
فاتیمە.

۹۴- بۆ زیاتر زانیاریی لەم بارەییەوه، بنواڕه:

— چەند باسیک دەربارەیی ئەهلی هەق. سەرچاوهی پیتشت باسکراو. لاپەرە (۴۴ — ۴۷).

— مەری، دکتەر محمد: تحقیق دربارەیی یکی از پنجاچهی تاریخی کردستان از قرن دهم هجری (قبالی انزله) در
مجله‌ی اسبابی پاریس، ۱۹۶۳، ص ۲۲۹ — ۲۵۶. (ئەم زانیارییه لەم سەرچاوهیه وەرگیراوه: جەعفەر،
مامۆستا: میژووی بیری کوردی، لە بلاوکراوه‌کانی مەکتەبی بیر و هوشیاری (ی.ن.ک)، چاپی یەکەم،
سلیمانی/۲۰۰۹، ل ۲۰۴ تا ۲۱۰.

وہك سەرنج دەدەين لەم دەورەيەدا شوپن و پلە و پایەى مەزنایەتیی (عەلى) دەردەكەوى، كە لە پلەى یەكەمیانە .

سپییەمین دەورە: بریتییه لە دەورەى (شاخوشین)، فریشتەکانیشی بریتین لە: بابا تاهیری ھەمەدانى (شاعیر)، بابا بوزرگ، كاكە رەزا، كۆرئى فەقى و مامەد جەلال. چوارەمین دەورە: بریتییه لە: دەورەى سولتان (سوهاك)، بەیاوەرەبى: بنامین، داوود، پیرموسى، مستەفا داوودان، خاتون دايرى، كە ھەندى جاریش (خاتون رەزبار)، یان: (دايە رۆزبار = دايە رەمزيار) شوپنى دەگریتەوہ .

ھەلبەتە ھەر یەك لەم فریشتانە، رۆلى تايبەتى خۆیان ھەيە و بەپىي پرنسپيەکانى ئەھلى ھەق ديارى كراون، كە وردەكارپيەکانى ئەو پرنسپيە و زانیاریانە، بۆ ئەم بابەتەى ئیمە، لە مەبەستمان دوور دەخاتەوہ، بۆیە دەگەرپیمەوہ بۆ كرۆكى مەبەستەكەمان و دەلییم: مەولەوى شیعریكى زۆر بە كۆل و بە سۆزى لەسەر گۆرپى (باوەیادگار) و بۆ خودى (باوەیادگار) نووسیوہ ، كە ناوەرۆكى شیعەرەكەى مەولەوى، ئەوئەندە زانیاری قوولئى لەبارەى پلەو پایەى (باوەیادگار) و (دۆنادۆن) و (حەوتەوانە) و ھەندى لە فریشتەکانى حەوتەوانە و بە تايبەتیش (عەلى: مورتەزا عەلى) تىدایە، كە نیشانەى پاشخانىكى زۆر شارەزایانەى (مەولەوى)یە، لە بارەى ئەھلى ھەقەوہ . لەبەرئەوہ ئاوەردانەوہى مەولەوى لە (باوەیادگار) و بەسەرکردنەوہى ئەم كەسایەتییە مەزنەى ئەھلى ھەق، لەلایەن (مەولەوى)یەوہ، لەلایەكەوہ ئاوەردانەوہیەكى ئەوپەرى ھۆشیارانەى مەولەوى یە لەم ئایینە كوردییە و لەلایەكى تریشەوہ كرانەوہ و دىالۆگىكى خویندەوارانەى تاقانە شاعیرىكى موسلمانە، لەگەل ئایینیكى ترى نەتەوہكەى خۆیدا، كە ئەمە نەك ھەر بۆ شاعیرىكى موسلمانى ئەو سەردەمە، بەلكو بۆ نزیكەى (١٥٠) سال زیاتر بەر لە ئیستا، زۆر ئەستەم بوو، كە وەك دەزانین ئەم ئایینە لەلایەن زۆر لە موسلمانانى بىرتەسك و دەمار گرژ و تەنانەت خویندەوان و شاعیرانىشەوہ دژایەتى كراوہ و تانە و تەشەرى زۆریان لیدراوہ. خۆ ئەگەر لەم بۆنەيەدا ئەو شیعەرەى شاعیرى گەورە: شیخ رەزای تالەبانى (١٨٣١ — ١٩١٠ز)مان بە یاد بێتەوہ، كە لەھەمان رۆژگارى ئەم شیعەرەى مەولەوى دا، دژى پیرەوانى ئەھلى

ههق (کاکهیی) نووسیویه‌تی و چ سووکایه‌تییه‌کی به پیرۆزییه‌کانی ئەم ئایینه کردووه^{٩٥}، یان شاعیریکی سەر به‌هه‌مان (ریباز و شیخ و پیر) ی مه‌وله‌وی، وه‌ک (مه‌حوی: ١٨٣٢-١٩٠٦ز)، که توانج و سووکایه‌تییه‌کی به یه‌کیک له ره‌مزه پیرۆزه‌کانی پیرۆه‌وانی ئەه‌لی هه‌ق، واته‌ : (دایه ریزار) ده‌کات^{٩٦}، ئەوسا ده‌زانین که ئەم شیعه‌ی مه‌وله‌وی، له‌و رۆژگاردا و بگره‌ بو ئیستاش، وه‌ر سووڕانیکی چهند نوێیه‌ له‌م بواره‌دا، چونکه ئەم شیعه‌ی مه‌وله‌وی بو (باوه‌یادگار). هه‌روا رووداویکی شیعه‌ی و پیرۆکه‌یه‌کی سوژداری و راگوزارییه‌ نه‌یه، به‌ تایبه‌تی که وه‌ک له‌ناوه‌رۆکی شیعه‌که‌دا ده‌رده‌که‌وئ، مه‌وله‌وی له‌ ته‌مه‌نیکی ته‌واو کامل و پینگه‌یشته‌وودا له‌گه‌ل رۆحی (باوه‌یادگار) دا ده‌دوئ، که هه‌ر له‌م ته‌مه‌نی پیری و کامل‌بوونه‌یدا، نامه‌یه‌کی بو شیخ‌عه‌لی حیسامه‌ددین (١٢٧٨ — ١٣٥٨ک)ی کورپی شیخ به‌هائه‌دین نووسیوه و ناوه‌رۆکی نامه‌که له‌ زۆر رووه‌وه‌ گرنگه و تیایدا زۆر به‌ شکۆه‌ داوا

٩٥- شیعه‌که‌ی شیخ ره‌زای تاله‌بانی درێژترین شیعه‌ی سه‌رله‌به‌ری دیوانه‌که‌یه‌تی و بریتیه‌ له (٦٠) به‌یت، که (٥٩) به‌یتیان کوردیه‌ و تاکه به‌یتی سه‌ره‌تای شیعه‌که‌ش به‌ زمانی تورکی و عه‌ره‌بیه‌ و ناوا ده‌ست پێده‌کات:

بابان باشنده بر باگمان یشیل وار

امام القوم فی تقسیم شلوار

بو زیاتر ناگاداریون له‌م شیعه‌ی شیخ ره‌زا، بنواره‌ندیوانی شیخ ره‌زای تاله‌بانی، ئومید کاکه‌ره‌ش، پیاچوونه‌وی (حه‌مه‌بۆز)، چاپه‌مه‌نی پرۆژه‌ی هاوسه‌ر، سلیمانی، چاپی دوومه (٢٠٠٥)، لاپه‌ره (٩٧ — ١١١).

٩٦- وه‌ک نمونه‌ی ئەم دوو به‌یتیه‌ی مه‌حوی، که له‌ ٢٦٦ ول ٣٢٢ی دیوانه‌که‌یه‌یه :

١- دنیا به‌ حیله، مه‌یلی به‌ ئەبنای ئەگه‌ر ببئ

ئەم (دایه ریزار)ه، به‌فرزه‌ندی شوو ده‌کا

٢- ئەکده‌شی خینزیر و سه‌گ، مه‌عجونی به‌نگ و خه‌نده‌ریس داکی دایه (ریزار)ی، بابی (بابی)ی قه‌ه‌به‌باب.

له شیخ عه‌لی حیسامه‌ددین ده‌کات، تا هاواری (حه‌زه‌تی عه‌لی) بکات و له هه‌مان کاتدا شیخ عه‌لی، له ره‌مز و جیهانی میتۆلۆگیا نزیك ده‌کاته‌وه:

ناد علیاً مظهر العجائب تجدده عوناً لك في النوائب^{۹۷}

ئهم ئاماژه‌کردن و خۆبه‌ستنه‌وه‌یه‌ش به جیهانی میتۆلۆدیا‌وه، ناچیتته‌خانه‌ی وه‌رگه‌ران له ریبازی ئایینی، به‌لکو برۆابوونه به یه‌کیته‌ی ئایین و یه‌کیته‌ی ئایینه‌کان، که لای زۆریه‌ی سۆفیگه‌لی گه‌وره باو بووه. ئه‌وانه به گیانی ده‌مارگیریی و ته‌عه‌سوویه‌وه سه‌یری بیرویا‌وه‌ری خۆیان نه‌کردوه. (هادی العلوی) سه‌بارت به‌م هه‌لۆیسته‌ی ئهم سۆفیانه و به‌تایبه‌ت (أبن العربی) ده‌نووسی:

(أن عقیده المسلم و اليهودی و النصرانی سوا)^{۹۸}. گه‌ر که‌سی‌کیش له‌م بۆچوونه‌ی (أبن العربی) تینه‌گات، قه‌ت ناتوانی له (مه‌وله‌وی تا‌وه‌گوزی) یش تیبگات، که بۆ: حاجی مه‌موودی یاروه‌یس ده‌نووسی:

(چه‌گونه حتی خودم از گبر و یهودی بهتر نمیدانم)^{۹۹}.

زۆرینه‌ی سۆفیگه‌لی مه‌زنیش ئهم هه‌لۆیسته‌یان به‌رامبه‌ر ئایینه‌کانی تر هه‌بووه.

له‌به‌رئه‌وه‌ش که شیعه‌که‌ی مه‌وله‌وی بۆ باوه‌یادگار، ورده‌کاری و زانیاری زۆری له‌باره‌ی ئایینی (ئه‌هلی هه‌ق) هه‌ تیدا‌یه، بۆیه پیمان باشه هه‌موو شیعه‌که به‌رچاوی خۆینه‌ران بخه‌ین:

۹۷- موده‌ریس، مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ریم، یادی مه‌ردان، به‌رگی دووه‌م، کۆری زانیاری عیراق (ده‌سته‌ی کورد)، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری عیراق، به‌غدا ۱۹۸۳، ل ۴۲۷.

۹۸- العلوی، هادی: مدارس صوفیه، دمشق، ۱۹۹۷، ص ۸۲.

۹۹- موده‌ریس، مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ریم، یادی مه‌ردان، به‌رگی دووه‌م، (هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو) ل ۴۷۰.

سدرش سار صدهبای بهزم مونا جات
 مه لجهی ئیلتیجای ئه ریاب حاجات
 جای رجای جدرگهی پادشا و ده رویش
 باره گا و پهنا، پهی بیگانه و خویش^{۱۰۰}
 ئاهاووی خوته نیی فهیچ ئیلاهی
 ئافه ی ئاف راهی، جه مه هه، تا ماهی
 شکۆفه ی وهش بۆی ره پچانه ی ره سوول
 نه و باوه ی نه مام، گیبه ی (به تول)
 سه رو سایه دار، نیشانده ی وهلی
 په عه نی یادگار: مورته زا عه لی
 وه رهوزه تانا هه ر نور واران بۆ
 تا ده فع زولمهت، دیده ی یاران بۆ
 هه وای سایه تان، هه ر مه مدود مانۆ
 سه بوون بورده ی جورم، نه ک زه ره ر سانۆ
 ناپوخته کاریی و شه رمه ساریی من
 خه جلهت غه فلهت، گونا هکاریی من
 که فته ن وه هه مدا، یه ند زۆر ئاوه رده ن
 رووی رجام، وه پای باره گات که رده ن
 تۆ چون جه ئه ولاد ئه مجاد مه ولای
 په ی رجا وه جا، په ی هیممهت ئه ولای
 زاری و زکاریی و زویریی که ردم
 وه بارگهی پاکت په نا ئاوه ردم
 ئامام، سه ر نیام وه باره گاوه

۱۰۰- مهولهوی دئنیایه که جگه له کورد ، کهسانی تری سه ر به نه ته وه کانی تریش، زیاره تی گلکۆی

(باوه یادگار) ده کهن.

غەریو، موو سفید، وه رووی سیاوه
 تهن:مهعصییەت بار، دەر وون: پڕ جه دەرد
 دیدە: تەر، لەب: خوشک، دل: گەرم، نەفەس: سەرد
 های چەند پلە ی سەخت، هانە ریمەدا
 جە رووی ئیلتیفات، بدیە پیمەدا
 بەلگم جە رووی ئەو ئیلتفاتەوه
 مەولام حازر بۆ، وه نەجاتەوه
 دەس شای مەردان، مەدەد کارم بۆ
 پلە:ئەو پلە، ئەو:دەس وارم بۆ
 مە عصییەت نییەن، چون هیچ صەدمەتی
 خەیلی مەلووم، یا پیر! هیممەتی
 هیممەتت باعیپ رستگاری بۆ
 یار بۆ، دیار بۆ، یادگاری بۆ^{۱۰۱}

* * *

وهك پيشتريش وتمان:مەزار و باره گای (باوه یادگار)، لەسەر چیا ی (دالەهۆ) یه و
 ئەم زنجیره چیا یه ش، زۆر له زێد و جوگرافیای مەولهوی، واتە:له ناوچهی
 (تاوه گۆری) یه وه دووره و بۆ تەمەنیکی پیر و به سالآچووی وهك (مەولهوی) ییش،
 كه خۆی لەم شیعەرەدا، باسی (ریشی سپی) خۆی کردووه، دەبی دوای
 ماندووبوونیکی زۆر دژوار، توانییتی زیارەتی گلکۆی (باوه یادگار) بکات.. که چی
 وهك له نمونە ی شیعری تری مەولهوی دا دەبینین: مەولهوی ئەوینیکی قوولی
 له گەل شوینە پیرۆز و مەزاره گرنگه کانی ئایینی (تەهلی هەق) دا هەبووه و وهك
 له نمونە شیعرییانهیدا به دیارده کهوئ، مەولهوی نهك هەر تەنیا خۆشی ویستوون
 و زیارەتی زۆرینه یانی کردووه، بەلکو شیعریشی بۆ وتوون.

۱۰۱- (دیوانی مەولهوی لاپەرە (۲۸۸ — ۲۹۱).

زۆرترین و گرنگترین شوپنە پېرۇز و زيارەتگەکانی ئايىنى ئەھلى ھەق، لە ناوچە شيرين و جوان و لەھەمانکاتدا، زۆر سەختەکانی (رېژاۋ)دان و لە نزيك و دەوری گوندى (رېژاۋ)يش، چەند گوندىكى دلگير ھەن وەك: زەردە، ياران، پيران، .. لەناو ئەمانەدا گوندى (زەردە)، وەك قىبلەى پېرەوانى ئەھلى ھەقە و بە دريژاۋى رۇژانى ھەفتە، پېچكەى زيارەتكاران، دەستە دەستە، سەردانى دەكەن.

مەولەوى ناوى ئەو چەند گوندى بە جۇرئەت بە ھەيتە شيعرئەكىدا گونجاندوون، وەك ئەو ھەريەكەيان بەشئەك بن لە ئەندامەکانى جەستەى خۇى و ديدەکانى و فرميسكى چاوى و روخسارى خۇى:

ديدهم: (رېژاۋ)ە، روخسارم: (زەردە)ن

جە داخ: (ياران)، (پيران)م كەردەن^{۱۰۲}

ھەر لە بواری ناوھيتانى ئەو رەگەزانەى لای پېرەوانى ئايىنى (ئەھلى ھەق)، زۆر پېرۇز و گرنگن، مەولەوى ناوى سەرەكيترين ئاميرى موزيكيى ئەھلى ھەق دئىنى، كە ئاميرى (تەموورە)یە و ھەويىن و بنەماى ئايىنى ئەھلى ھەقە و ھەموو بۆنە و سرووتگەلى ئايىنى و كۆمەلایەتییان، لە مال و لە (جەمخانى) كانياندا، ھەر بە ئاميرى (تەموور)ەو ئەنجام دەدەن و بە ھەمان ئەو ناوھشەو، ناوى دئىنى، كە ئیستا خودى پېرەوانى ئەھلى ھەق، ھەر پېنى دەلئین: تەموورە^{۱۰۳}

لوولەى تەراويح، وەش وەش مدۆ دەنگ

بىخ ئاھەنگەن (تار)، (تەموورە)ى ئاھەنگ

۳۹۴ل

۱۰۲- ديوانى مەولەوى لاپەرە (۲۸۸ — ۲۹۱).

۱۰۳- لە كاتتەكدا دراوسىكانى قەلەمپەرى ئايىنى ئەھلى ھەق، بە ناوى ترى وەك: تەميرە، تەنبير، تەمير، تەنبير، تەنبور... ھتد. ناوى دەبەن.

ئەم پەنجەرە كۆرۈنۈش ۋە ئاسۇ بەرپەن رومانىنى مەولەۋى تازە كۆزى، بۇ ئايىنە كانى تىرى جيا لە ئايىنى ئىسلام ۋە بۇ جوگرافىيە كى فراوانتر لە جوگرافىيە زىدى خۇى ۋە ئەو ھەموو گەران ۋە سەردانە بەربلاۋانە مەولەۋى، لەو ھەرىمە بەرىنەدا، گەلى تىرۆزى رووناك ۋە پىرشنگداريان لەسەر شىعەرى مەولەۋى كۆرۈنۈش ۋە فەرھەنگى ۋازەگەلى شىعەرى (مەولەۋى)يان دەولە مەندتر كۆرۈش ۋە لە ھەمانكاتدا لە خەم ۋە خۇزگەى جەماۋەرىكى فراوانترىش نىك بۆتەۋە، كە زۆرىنەى ئەو جەماۋەرە بە گشتى ۋە جەماۋەرى پىرەۋانى (ئەھلى ھەق) بە تايىبەتى، كە لە دىرەمانەۋە ((لەبەر زۆرھۆ، كە ئىرە جىيى نىيە) تەنگىيان پى ھەلدەچنرا ۋە پەراۋىز دەخران ۋە دەچەۋسىنرانەۋە، كاتى دەيانزانى ھەندى لە پىرۆزىيى ۋە سەرۋەرىيە گەمارۆدراۋە كانى خۇيان لە شىعەرى مەولەۋى دا دەبىنىيەۋە، ھەستىيان بە بەسەركۆرۈش ۋە نىمچە ئابلوققە لەسەر لاپردن ۋە رىزلىتان ۋە شانازىيى بەخۇۋە كۆرۈش دەكرد ۋە باۋەشى رىز ۋە گەرمىيان بۇ شىعەرى كانى مەولەۋى دەكۆرۈش ۋە ۋەك خۇراكىكى گىيانىيى بۇ شىعەرى (مەولەۋى)يان دەنۋارى. لەم روۋەۋە ھىشتا مەولەۋى خۇى لە ژياندا بوۋە، كە لە كۆر ۋە كۆمەل ۋە قەلەمپەۋى خۇياندا، رىمىن ۋە برەۋيان بە شىعەرى مەولەۋى دەدا ۋە ھەندى جارىش (تاكە بەيت) ۋە ھەندى شىعەرىيان دەكۆرۈش سۆز ۋە سەروود ۋە لە مەقامى بەناۋبانگى (قەتار = گاتا) تايىبەت بە پىرەۋانى (ئەھلى ھەق)دا جىگەيان دەكۆرۈش (كە تا ئىستاش ئەم نەرىتە ھەر بەردەۋامە) ^{۱۰۴} ۋە ھەموو ئەمانەش واپان دەكرد بە چاۋىكى تايىبەتى ۋە

۱۰۴- لەم بواردە لە جىيى خۇيدايەتى نمونەيك لەم بارەيەۋە بەيادى خۇپنەران بەيىنەۋە، كە خوالىخشىبو: سەبىد ئەھمەدى غازەبانى، بۇ جەنابى زاناي نەمر: مامۇستا عەبدولكەرىمى مودەپسى گىراۋەتەۋە:

ریژوهه، بۆ خودی (مهولهوی) بنوارن، که نووسه‌ری ئەم دێرانه، له زۆر لهو سه‌ردانه مه‌یدانییانه‌ی خۆمدا، بۆ ناوچه‌کانی ئەهلی هه‌ق^{١٥} و دیدارم له‌گه‌ڵ پێره‌وانی ئەهلی هه‌ق دا، هه‌میشه راسته‌وخۆ سه‌باره‌ت به (مهوله‌وی)، لێم بیستون، که پله‌وپایه‌ی مهوله‌وی و ته‌نانه‌ت (عه‌نبه‌رخاتون) ی هاوسه‌ریشی، وه‌ک به‌شیک له‌ خۆیان ئەژمار ده‌که‌ن و به‌ پێودانی ئەو نازناوی (باوه‌)یه‌ی بۆ رابه‌ره‌کانی خۆیانی داده‌نیین، به (مهوله‌وی)یش ده‌لێن: باوه مهوله‌وی و به (عه‌نبه‌ر خاتون)یش ده‌لێن: دایه‌ عه‌نبه‌ر!

سه‌یید هه‌سه‌نی موختی داوا‌ی هه‌بیه‌ خانمی کچی شیخ‌عه‌لی عه‌بابه‌لی ده‌کا و ده‌یده‌نی. که له (سلێمانی) یه‌وه ده‌رۆن بۆ عه‌بابه‌لی به‌ شوێن بووکدا، شیخ‌عه‌لی باوکی بووک، به‌مهوله‌وی ده‌لی: مهوله‌وی من که‌سم نییه‌ له‌گه‌ڵ هه‌بیه‌ بینه‌رم بۆ سلێمانی و له‌ تۆ مه‌هره‌م ترم نییه‌ به‌ مائی ئیمه‌، له‌گه‌ڵی برۆ. ئەویش له‌گه‌ڵ بووک ده‌روا.

له‌ رێگادا به‌ عاده‌تی برا زاوا، ده‌ست ده‌که‌ن به‌ گۆرانی وتن: یه‌کێ له‌ کۆمه‌له‌که‌ ناوی هه‌مه‌ی ئامین بووه، ده‌نگی زۆر خۆش بووه، ده‌ست ده‌کا به‌ قه‌تار و ئای ئای وتن به‌ شیعرێ مهوله‌وییه‌وه. مهوله‌وی به‌ سواری ولاغ‌ه‌وه له‌ به‌ر خۆشیی ده‌نگی هه‌مه‌ی ئامین جه‌زبه‌ ده‌یگرێ و به‌جۆرێ له‌حالی ته‌بیعی ده‌رده‌چێ، ده‌که‌ویته‌ خواره‌وه. خه‌لکه‌که‌ داده‌به‌زن و راستی ده‌که‌نه‌وه و سواری ولاغ‌ه‌که‌ی ده‌که‌نه‌وه و له (هه‌مه‌ی ئامین)یش تووره‌ ده‌بن، ده‌لێن: خه‌تای تۆ بووه، وا مهوله‌وی که‌وته‌ خواره‌وه.

(هه‌مه‌ی ئامین) یش دێ به‌لای مهوله‌وییه‌وه، پێی ده‌لی: (قوربان! بۆچی وات پێته‌ت؟. خۆ من هه‌ر شیعه‌ره‌کانی خۆم ده‌خوێنده‌وه!). ئەویش ده‌لی: (کوهره‌! که‌ی شیعرێ من ئەوه‌نده‌ خۆش و به‌ته‌ئسیره‌؟ به‌ خوا خه‌تای "ناواز" هه‌که‌ی تۆ بوو ...)

بۆ زیاتر زانیاری له‌م باره‌یه‌وه بنواره‌: موده‌ریس، مه‌لا عه‌بدوکه‌ریم، یادی مه‌ردان، به‌رگی دووه‌م، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری عی‌راق، به‌غدا ١٩٨٣، ل ٣٧٦.

١٠٥- به‌هار و هاوینی (١٩٩٣ز)، که‌ خه‌ریکی نووسین و ئاماده‌کردنی کتێبی (میژووی موزیکی کوردی)بووم.

(۲)

به لّام وەك پيشتر وتمان ئەو ئاميرانەى موزيك، كه مهولهوى ناويان دىنى، به تاييه تيش: چەنگ، چل چەنگ، كه مان سەمتور، تار... كه متر له سنورى جوگرافىاى پيرەوانى ئەهلى هەق و خودى ناوچە كەى مهولهوى (جوانپۆ) شدا به كار دەبرين و زۆرتر له رۆزگارى دەسەلاتى دەولەتى ساسانى و زۆر پيشتريشدا به كاربراون، به واتايە كى تر: زانباريه كانى مهولهوى له سەر موزيك و ئاميرە كانى موزيك، هەر تەنيا له رپگەى ئەو خۆشەويستى و دۆستايە تيبه وه نەبووه، كه له گەل پيرەوانى ئەهلى هەق و موزيكە كه ياندا هەيووه، چونكه (وەك پيشتر وتمان) ئەو ئاميرە موزيكەى كه ئىستا پيرەوانى ئەهلى هەق به شيوەيه كى گشتى، زۆر لايان پيرۆزه و له جەمخانه و له ماله كانى خۆياندا، بۆ دەرپرینی راز و سۆز و سكالامى ئايينيان به كارى دەبن، زۆرتر هەر ئاميرى (تەمووره = تەميرە) يە، كه هەر به تەنيا دەژەندرى و به دەميشيبه وه كه لّام = شيعر دەخويندري. له كاتى كدا ئەو چەند ئاميرە موزيكەى پيشتر ناومان هينان، مهولهوى به جۆريك باسيان دەكات، كه هەندى جار سى، تا چوار ئامير پيكه وه وەك تيبكى موزيك، له كۆر و كۆنسيرتىكى موزيكيدا به شداربن:

(۱)

شيعر ويّم تهغواي (سه متور) سـازى
ليدهر سا (نه چى)! هەر ناريش گـازى
چنگ پيکۆ نه جهرگ نه غمى سـازه کەت
به رارۆ تۆتۆ، ميقراز گازه کـهت
سا دهرويش! کـه فـى بـه نه رووى (دهف)
گيان مونته زيرهن پهري رـيـزى دهف
(موغهننى)! ليدهر، يهک ئيمشه و سـازان
به شقى ئەو کهسه، تۆش ئـاوات وازان^{۱۰۶}

واته: ئەي شمشالژهن! شيعره کاني خۆم له باتى ئامپىرى سه متور، به شمشال
بژهنه! با هەر ژييه کى (سه متور) هه که، وه کو گازيک واي، بۆ ده رکيشانى ريشه
جهرگم و نه غمى سـازه کەت، چنگ له جهرگم گير بکات و چين چين وهک گازی
مقهست، دهري کيشى.

دهرويش! تۆش له پى دهستت بۆ (دهف) هه کەت ببه و رۆحم چاوه نواری له رينه وهى
ئەو ئەلقانهن، که به که مهى دهفه که وهن.

تۆش ئەي گۆرانيبيژ (موغهننى)! ئيمشه و ئاههنگيکمان بۆ ساز بکه، چونکه
ئەوينى من، بۆ که سيکه، به ئاواتى گۆراني وتنى تۆوهيه.

* * *

۱۰۶- ديوانى مهولهوى، کۆکردنه وه و ليکدانه وه و له سه ر نووسينى: مه لاهه بدولکه ريمى موده ريس،
به غدا، چاپخانه ي (النجاح)، سالى (۱۹۶۱ز)، لاپه ره (۳ — ۴).

(۲)

موغەننى! كۆكەر: سازانت وه هــــــــــــــــم
(سەمتور) ئى، (تار) ئى، وه هەم كەرە جەم
(نەيچى)! سا ئىدەر، قەزات وه مائىم
دەمى دەر وه (نەى)، دەر وون زوخائىم
هۆشى دەر، هام فەرد! سازان بسازە
بالات وه كالائى خەمــــــــــــــــان بوورازە
باوەرە، بسات تەمــــــــــــــــام تەياركە
شەوخەفتەن شووم، بەزار ماركــــــــــــــــە
قەزاي پەنجەكەت دەك لــــــــــــــــەمن كەفى
خەيلى عاجزم، سا ئىدەر: (دەف) ئى^{۱۰۷}

واتە ئەى گۆرانىبىيژ! ئامىرەكانى موزىكات: (سەمتور) و (تار) هەكەت، بخەرە
تەك يەك و تۆش ئەى شمشالژەن! دەردت لە مائىم بکەوى، دەم بە شمشالەكەتەوه
بنى، سوتاووم و خەرىكم بىم بە خەلئوز، هۆش بەبەر خۆتدا بىنەوه و ئامىرەكانى
موزىك، بۆ بەكارهينان لە پال يەكدا دابنى و ئامادەى بەكارهينان بىبە و بالات
لەگەل كالائى خەم بەيەكەوه بدوورەوه. پىويستى و كەرەسەكانى رابواردن ئامادە
بکە و خەوم لى بزرپنە، با ئەم خەوه شوومە ، بەرم بدات و بە ئاوازی دەفەكەت،
دل بە جۆش بىت.

۱۰۷- دیوانى مەولەوى، سەرچاودى پىشتەر باسکراو، لاپەرە (۲۰ — ۲۱).

(۳)

ئاوازه‌ی مهیندت، نه ده‌روون ســــــــــــهد تهرز
چون (چل چەنگ) وه چەنگ، خەمان بییهن بهرز
بیپه‌ژشیی جه‌هۆش، کــــــــــــهم فامیی جه فام
وه هه‌زار مه‌قام، مــــــــــــده‌ران جه‌فام
سا (نه‌یچی) ده‌خیل، بی دێر و دره‌نــــــــــــگ
موتریب! فیدات بام، (نه‌ی) باوهر وه ده‌نــــــــــــگ
که‌ف بده نه (ده‌ف)، په‌نجەت نه‌پرووی (نه‌ی)
وینه‌ی (باربه‌د)، به‌زم ئارای (کــــــــــــه‌ی)
(نه‌کیسا) ئاسا، ده‌س دهر وه (ســــــــــــه‌متور)
(ده‌ف) و (نه‌ی) و (چه‌نگ)، باوهر وه حــــــــــــزور
(چل چه‌نگ) نه‌سه‌ر چه‌نگ، په‌نجەت دهر قه‌رار
وه هه‌زار ده‌سان، بنوازم ئه‌مــــــــــــجار
ویت به حه‌قیقه‌ت، مه‌ست بکه‌ر جه مــــــــــــه‌ی
سازان بســــــــــــازه، په‌ی واوه‌یلای وه‌ی
که‌ف بده نه (ده‌ف)، (چه‌نگ) باوهر وه نه‌ی
هیچ مه‌واچۆ که‌ی! توخودا ســــــــــــاده‌ی
به‌و ئاواز به‌رز، خاس بکــــــــــــه‌ر رازان
به‌ه‌شق ئازیز، نــــــــــــازک ته‌ندازان^{۱۰۸}

۱۰۸- دیوانیکی ده‌ستنووسی هیشتا چاپ نه‌کراوی مه‌وله‌وی (لای خۆم)، لاپه‌ره (۸۹ — ۹۰).

واتە: ئاۋازى كۆيۈرەۋەرىيى لە دەروونىدا، بەسەد جۆر سەريان ھەلداۋە و ۋەك دەنگى چل چەنگ، دەنگى (خەم)م لى بەرز دەيىتەۋە و بېھۆشىي لە ھۆشدا و كال و كرچىم ۋەك دەنگى ئەو (مەقام)ە بە سۆزانەي دل لەت لەت دەكەن، بە ھەزار جۆر مەقام، ئازارم دەدەن. لەبەرئەۋە كاكى شمشالژەن! خىراكە شمشالەكەت بژەنە و تۆش كاكى گۆرانىبىژ! دەستم دامىنت، تۆش ھەر خىراكە، بە قورباننتان بىم، تۆش ئەي دەفژەن و گۆرانىبىژ و شمشالژەن! ھەرۋەك (باربەد) و (نەكىسا)ى جووتە موزىكژەنى بەناۋبانگى سەردەمى ساسانى، كە بەزم و ئاھەنگيان بۆ كەيخوسرەو ساز دەكرد و موزىك و (سەمتور)يان دەژەند، دەست بۆ (سەمتور)ەكەت بەبە و بە ھەمووتان ئامپىرەكانى: دەف و نەي و چەنگ و چل چەنگ و سەمتور بەيىننە مەيدانەۋە و دەستەكانتەن بكەن بە ھەزار دەست و سازەكانتەن بژەن و ھەرگىزىش مەلئىن: كەي دەست بە ژەندەن بكەين و ھەر ئائىستا بە دەنگى ئاۋازى بەرز، دەست پىبكەن و بە يادى ئەوينى يارى ناسك و نازدارەۋە، رازى دلئەن بچۆشى.

(۴)

پىم دەر تا پەردەي يەخ كەردەم بوو گەرم
 موترىب! ۋە(پەردە)ى (روباب)، بى شەرم
 فيدات بام (نەيچى!)، كەسم ھەر تۆنى
 خەكىم زامان كۆنە و ھەمم نۆنى
 لىدەر مەقامى، دل بـ سـ ا ر ۆ ئەو دەرد
 ئازىز سلا مەت، م ن ھا ك ۆ چ ە م كەرد^{۱۰۹}

واتە: سۆزىكى ۋا گەرمم بەدرى، تا پەردەي بە سەھۆل و بە شەختەبورى جەستەم، گەرم بىت و بتويىتەۋە. لەبەرئەۋە ئەي كاكى گۆرانىبىژ! ئامپىرى (روباب)ەكەت، بەبى شەرمىي كۆك بىكە و تۆش ئەي كاكى شمشالژەن! كە لە جىيى ھەموو كەسىكىمىت و شارەزاي زامى كۆنە و تازەم ھەر تۆيت، تۆش مەقامىكى ۋا

۱۰۹- دىۋانى دەستىنۋوسى ھىشتا چاپ نەكرائى مەۋلەۋى (لاي خۇم)، لاپەرە (۱۱۲).

بژهنه، تا ئەم دەردەم له بن دەربهینی. ئەوسا تیتز هەرچیم بەسەردی، با بەسەرم
بی، هەر یار سەلامەت بچ، قەیناکە.

(۵)

یا:ئولهلهی (دەف)، شا دەرویش! جۆشی
بەو سەدای ریشەیی دلّ ئاش—ناوه
یا:جۆش (سەمتوور)، موترب! خـرۆشی
چەنی ئەی دوو فەرد، حەسـرەت مەعناوه^{۱۱۰}

واتە:ئەی دەنگ و ئاوازی شای دەرویشان! بەو دەنگە خۆشەتەوه، که له گەل
رەگ و ریشەیی دلّدا ئاشنایه، وەرە دەنگ. تۆش ئەی جۆشی ساز و سەمتووری
گۆرانیبیژ (موترب)! له گەل ئەم دوو بەیتە شیعرەمدا هاواری بکه، که باسی راز و
دەردی دلّم دەکەن.

(۶)

ساقی! مەیی، هەیی داد، (موغەننی!)، (چەنگ)ئ
(نەچی!) هەیی فەریاد، موترب! ئاهەنگی
گەرمیی مەیی، نەوا و کـزەیی (دەف) و (نەیی)
تیکەل بۆ چ—هەنی زایەلەیی:وہی وہی^{۱۱۱}

۱۱۰- دیوانی مەولەوی، لاپەرە (۷۰).

۱۱۱- دیوانی مەولەوی، لاپەرە (۹۵).

واته: ساقى! تۆمەي بېنە، تۆش گۆرانىيىت! دەنگ له (چەنگ) هكەت بهيىنە،
 تۆش شمشالژەن! با هاوار و نالە له شمشالكەتەوه هەلسى. با گۆرانىيىت
 ئاھەنگىك ساز بكات. تا به ھۆي گەرمىي مەي و كزەي دەنگى (دەف) ەو، كە
 تىكەل بە يەك دەبن، هاوار و گريانىك له رۆھمدا دروست بكەن.

(۷)

برپيان تاى (روياب) قافيه خوانيم
 نەمەندەن تاقتە عىبارەت زانيم
 دەمەي ھەناسەي گەرم (تار) ەكەم
 نەكوورەي دەروون پەر جە خارەكەم
 ئايردان حوجرەي دلەي پەر دەردم
 سۆچنان كتاو مەجموعەي فەردم^{۱۱۲}

* * *

ھەر بەمجۆرە، جاروبارىش داوا لە موزىكژەن و موتريب (موغەننى) دەكات،
 ھەمان ئەم سازانەي بە تەنيا بۆ بژەنن:

موتريب! سازەكەت، تۆف چ وەش تەرز بى
 ئەمجارىش وەك دەنگ مەجلىس ھەر بەرز بى

تا كوورەي زاريم بليىسە ســـــــــــــــــانۆ
 داخ لوای ویم، جە دل ئـــــــــــــــــانۆ^{۱۱۳}

۱۱۲- ديوانى مەولەوى، لاپەرە (۱۹۴).

۱۱۳- ديوانى مەولەوى، لاپەرە (۴۳۰).

موتریب! یه کارهن؟ مهر سیاسه نگی!
من بیهی حاله وه، تو: وه بیده نگی!^{۱۱۴}

موتریب! مه قامی، دهر دم ناچا ره
ساقیا! جامی، دوست ئینتیزارهن^{۱۱۵}

های موغهننی! (تار)، حه نجه ری وهش تهرز
وه سهر په نجهی ناز، باوهرۆ تهو لهرز^{۱۱۶}

زرنگهی سه دای سساز، جه ریشهی ته عزام
(که مانچه) ده ستور، ماوهرۆ مه مقام^{۱۱۷}

(سه متور) سسینه م، وه زایه لئی بهرز
مه ژهنۆ نهوای دووریت، وه سسه د تهرز^{۱۱۸}

شه مع شام شووم، ماتهم هۆر گریه
تای تهل (سه متور) شادی و زهوق بریا^{۱۱۹}

۱۱۴- دیوانی مهولهوی، لاپه ره (۲۷۶).

۱۱۵- دیوانی مهولهوی، لاپه ره (۲۳۶).

۱۱۶- دیوانی مهولهوی، لاپه ره (۲۶۸).

۱۱۷- دیوانی مهولهوی، لاپه ره (۲۴۳).

۱۱۸- دیوانی مهولهوی، لاپه ره (۲۴۲).

۱۱۹- دیوانی مهولهوی، لاپه ره (۲۸۴).

لەرزەى ريشەى دڻ، (سەمتوور) دەستوور
وہزن تەبەع (تار)، پەر سۆزەى (سەمتوور) ۱۲۰

لوولەى تەراويع، وەش وەش مەدۆ دەنگ
بى ئاھەنگەن (تار)، (تەمورە) ئاھەنگ ۱۲۱

* * *

وہك سەرنج دەدەين ئارەزووى مەولەوى، بۆ ئامادەبوون و بېستنى ئەم
ئامېرانەى موزىك پېكەو، وەك ئەو وایە كۆنسىرتىكى موزىك ساز بكرىت. كە
سازكردنى ئەم كەش و ھەوا (موزىك) بېھش، زۆرتەر لە كەش و ھەواى (موزىك) بى
و سۆزى ئايىنى پېرەوانى تەرىقەتى شاعىر و عارف و ھەكىمى بەناوبانگ و
خاوەنى مەسنەوى = دووبەيتى: مەولانا جەلالەددىنى رۆمى، واتە مەولەوى
بەلخى (۱۲۰۷ — ۱۲۷۳ز) دەچى، كە پېرەوانى ناوبرا، بەم كەش و ھەوايە
دەلېن: سەماع = بېستىن و مەبەستىشيان لە سەماع = بېستىن، ھەر بېستىنى ئەو
ئاوازى (موزىك) انەيە، كە لە ترادىسىيۆن و بۆنەكانى ئايىنى دا، بەكارىان دەبەن.
پېرەوانى تەرىقەتى مەولەوى رۆمى، لەم بۆنانەدا، لەگەل خويىندەنەوى شىعرە (مەسنەوى
= دووبەيتى) يەكانى مەولانا جەلالەددىنى رۆمى دا، گوئى لە ئاوازى خۆش و شادى موزىك
دەگرن و بە دەم گوئىگرتنى ئەو ئاوازانەو، دەست و پەل رادەو شىپنن و (سەما) یشى لەگەلدا
دەكەن. كە ئەم نەرىتە، لای ھەندى لە زانايانى موسلمان پەسند نىيە. ۱۲۲

بەلام مەولەوى تاوەگوۆزى، خۆى سەر بە رىبازى نەقشبنەدى بوو و ئەم رىبازەش
رەنگە تاكە رىبازى سۆفى بىت، كە رىگەى بە (سەماع) نەدابى و دەبى كۆرەكەيان بەبى

۱۲۰- ديوانى مەولەوى، لاپەرە (۳۳۰).

۱۲۱- ديوانى مەولەوى، لاپەرە (۳۹۴).

۱۲۲- بۆ پتر زانبارى لەم بارەيەو، بناورە: فرەنگ اصگلات و تعبيرات عرفا، تاليف: سجادى،
صص: (۲۲۵ — ۲۲۳). ھەر وەھا: فرەنگ دەخدا، جلد ۹، صص: (۱۳۷۴۹ — ۱۳۷۵۰).

دەنگی بکەن. کەچی مەولەوی تاوێگوزی بێ پەروا و بێ گۆیدانە بیروپرای ئەو
 موسلمانانە ئەم نەریتی (سەماع)ەیان بەلاوێ پەسەند نییە، بە هەمان نەریتی
 مەولەوی بەلخی، کە رینگە بە (سماع) داوێ و لە (خانەقا)کانیاندا، سەما و گۆرانیی
 و بە کارهێنانی ئامییری موزیک، رینگە پێدراوێ داوا لە گۆرانییێژ (موغەننی)
 دەکات، تا کەش و هەوای (سەماع)ی بۆ سازیکەن:

(۸)

گۆشەیی مزگی دەبیر، گۆشەیی مزگی دەبیر
 هانا (موغەننی!)، یادت بۆ وێ خەبیر
 جە کۆن چریکەیی جـە لای زەنگ روج
 (سەماع)ش پەیمان مەدا سەد فتوح
 بەو لایبەر وەسواس (... ۱۲۳) جـە واس
 وێ کزەیی گیان سۆز، مەقامە کەیی (راس ۱۲۴) ۱۲۵

۱۲۳- ئەو وشەییە جیگە کەیی چۆل بوو.

۱۲۴- راس: مەبەست لە مەقامی (راست)ە.

۱۲۵- دیوانی دەستنووسی هێشتا چاپ نە کراوی مەولەوی (لای خۆم)، لاپەرە (۱۱۱).

سەرئنج:

(نالی) و (مەحوی)ش لە بارەیی (سەماع)ەو، ئەم دوو بەیتەیان هەییە:

۱ — (سەماع)ە، گەردشی عیشقە، حەقیقەت

لە سۆفی و رەقسی تەقلیدی، نەما باس

(نالی، ۲۳۳).

۲ — (سەماع)ی سازی عیشق و رینگە بۆ پارانەوێت (مەحوی)

لەبەر قاپی گەلەب بێ، گۆی: دەبێ کەر بێ، زوبانت: لال

(مەحوی، ۲۰۴).

واته: وام له سووچی مزگهوتیځدا و هاوار له گۆرانیبیژ ده کهم و ده لیم نیادت به خیر، کوا تهو چریکه یهت، که لای زهنگولهی رۆحه وه دیت و (سه ماع = بیستن) یشی، سه د په میان و سه رکه وتن د به خشی. و هره و ئەم دلّه پراوکه یه م لابه ره و به کزه ی مه قامی (راست) گیانم بتوتینه وه.

* * *

له گه ل داواکردن و تکای مهولهوی تاوه گۆزی دا، له موتریب و موغه ننی و موزیکژهن، هاوکات هه میشه ش داوایان لیده کات، تا به ده م گۆرانی چرین و موزیکژهن دنده وه، شیعره (دووبه یتی = مه سنه وی) یه کانی خۆیشی له گۆرانی و مه قامه کانیاندا بو بکه ن به هه وین:

(۹)

شیعر ویم ته خوای (سه متوور) سازی
 لیده ره سا (نه یچی)! هه ر تاریش گازی^{۱۲۶}

واته: نه باتی سه متوور و نه ی = شمشال و ده ف، شیعره کانی خۆم بکه نه ناوازی موزیک و له گه ل گۆرانی دا به کاریان بهینن.

* * *

۱۲۶ - دیوانی مهولهوی، لاپه ره (۴).

(۱۰)

سادهی سا نهیچی! ریشهی دل کـــــــــــــه ره پهی
تالیم دهر تهی فـــــــــــــهرد، وه نهزمه کهی (نهی):
ئیمشه وه ههرحال، شـــــــــــــه وه رۆژ بهروون
تهی خوا! سا مهرگی، سهحه ره چیش کـــــــــــــه روون^{۱۲۷}

واته: تادهی شمشالژهن! ریشه و بهندی دلم بچره و به دهنگی شمشال، تاواز بو ته م
تاکه بهیته شیعهی خوم (بهیتی دواتر) دابنی، که دهلی: ههرجوئی بی ئیمشه و،
رۆژ ده که مه وه و به ره به یانیش خوا که ریمه و خوئی ده زانی چی ده کات.

(۱۱)

نهیچی! من په نجهی پای نالهم سفتهن
تۆ، دهی چون ته ئسیر وه نالتهت جفتهن
چه ند فهد (مه عدوم)، دهر وون نه وهی دا
باوهر جه ته نخواستی ناله وه (نهی) دا^{۱۲۸}

۱۲۷- هه مان سه رچاوه، لاپه ره (۲۳).

۱۲۸- هه مان سه رچاوه، لاپه ره (۲۵).

واته: کاکی شمشالژهن! من په نجهی هاوار و نالینم سووتاو و نالهم ناروات، به لام
نالهی تو، له گهلا کارکردندا جووته، دهی ئەم چهند بهیته شیعره‌ی مه‌عدووم (که
نازناوی شیعره‌ی خودی مه‌وله‌وی یه)، بکه‌ن به تاواز و به شمشالیش بیانژهنه.

* * *

(۱۲)

په نجهت بهو نه غمه‌ی بین وه تینه‌وه
باوهره ئەی به‌یست، وه حه‌زینه‌وه^{۱۲۹}

واته: کاکی شمشالژهن! په نجه کانت بجه سهر شمشال‌که‌ت و به هه‌موو هی‌ز و
تینته‌وه، ئەم بهیته شیعره‌ی خو‌م به غه‌مناکی یه‌وه بو بژهنه.

* * *

(۱۳)

موغهننی! ته‌نخوای من وه نه‌ه‌وایی
وهی چهند (فهرد) ه‌وه، ه‌ورد‌هر سه‌دایی^{۱۳۰}

واته: ئەی گ‌ورانیی‌ب‌ژ! له جیاتی من، ئەم چهند به‌یت (فهرد) ه شیعره‌ی خو‌م به ده‌نگی
به‌رز بو بخوینی.

* * *

۱۲۹- هه‌مان سه‌رچاوه، لاپه‌ره (۲۱۶).

۱۳۰- هه‌مان سه‌رچاوه، لاپه‌ره (۲۲۷).

(۱۴)

موتریب! یه کارهن، مهر سـیـا سـهـنگی؟
من بهی حالـهـوه، تۆ وهی بیـدهـنگی؟
جه تهـنـغـوای نهی بهزم، خهم وهیلانهوه
هۆردهر نهی چند (فهرد)، وه دیلانهوه^{۱۳۱}

واته نهی گۆرانیبیژ! ته مه چ کاریکه! من بهم حالهوه و تۆش ده لیبی بهردیت،
وا وشک و رهق وه ستاویت! تکایه تهم چند بهیت (فهرد) ه شیعهی خۆم بۆ بکه به
مه قامی (دیلان) ..

* * *

(۱۵)

له رزه ی ریشهی دل، (سه متوور) ی ده ستوور
وه زن تهبع تار، پر سۆزه ی (سه متوور)
واچه بهو مه قـاـم ته لواناتهوه
هه ی داد، هه ی بیـداد، (مه عدوم) واته وه:^{۱۳۲}

واته ساتوخوا کاکای گۆرانیبیژ! مه قامیکم بۆ بلی، ببی به مایه ی له رینه وهی
ریشهی دل که مه، که هه میشه وهک ئامیری سه متوور دهنگی لیوه دیت و
ئاوازه که یشی لهو ئاوازانه دهچ، که به ئامیری تار ده ژهندرین و پر بی لهو جۆش
و سۆزه ی که له ئامیری (سه متوور) دا ههستی پیده کری.

۱۳۱- هه مان سه رچاوه، لاپه ره (۲۷۶).

۱۳۲- هه مان سه رچاوه، لاپه ره (۳۳۰).

* * *

(۱۶)

يا وه لوه لهی (دهف)، شا دهر ویش جۆشی
بهو سه دای ریشهی دلّ تاشناوه
يا جۆش (سه متوور)، مو تریب! خرۆشی
چون ئهی دوو (فهرد)، حه سرهت مه عناهه^{۱۳۳}

واته ئهی دهنگ و ئاوازه ی شای ده ویشان، بهو دهنگه خۆشه ی خۆته وه، که له گه ل ریشه ی دلّدا تاشنایه، دلّ بهیینه جۆش و کول. تۆش ئهی جۆش و خرۆشی ئامییری سه متوور، بهم چهند بهیت (فهرد) هی خۆمه وه بخرۆشه، که هه موویان له مانای حه سرهتدا که یلین.

* * *

(۱۷)

سامان سام کسه ردهن، دهر د بۆ دهوا
موغنی! داده ی، وه ناله ی نهوا
بوانه ئهی (فهرد)، بهو حه نجه ره ی بهرز
تا مینای فه له ک باوه رۆ ئه و لسه رز^{۱۳۴}

۱۳۳- هه مان سه رچاوه، لاپه ره (۷۰).

۱۳۴- دیوانی ده ستنورسی هیشتا چاپ نه کراوی مه وله وی (لای خۆم)، لاپه ره (۱۱۰).

واته: دهرديکي وام گرتووه، دهرمانی نییه و مروّف سام وبسیم له مجوره دهردانه دهکات. ئادهی کاکي گورانيبيژ! . ئەم بهیت (فهرد) ه شيعرهی من، به چريکه يه کي ئەونده بهرز بچره، تا به لکو قوبه ي گهر دوون بهرزيت.

* * *

ههر له بواری ئە مجوره نمونانه دا، که داوا له گورانيبيژ (موغه ننی — موتريب) دهکات، تا فهرد (بهیت) ه، شيعره کانی خو ی به ئاواز و مه قامه وه بخوينن. نمونه يه کي تری له مانه جوانترمان نيشانده دات. لهم نمونه يه دا له لایه که وه زانیاری و شاره زایيه کي زوری مه وله وی، له باره ی موزیک و له لایه کي تريشه وه توانای مه وله وی له وينا کردنی تابلویه کي هونه ریی تايهت به ئامیری موزیکي تار، که ته نیا له نیو تاکه به يتی شيعر ی کیدا، زور خیرا، جهسته و بالای خو ی: (مه وله وی) مان له شیوه ی ئامیریکی (موزیک يی) که مان و تار، بو بهر جهسته دهکات. به لام بالایه ک، که ته نگ و چه له مه و کاره ساته قورس و گرانه کانی ژيان، ماندوویان کردبی و بالایان چه ماندیته وه و له دهستدانی زور له خوشه ویستان و پیرۆزی و به دی نه هاتنی خه ونه سه وزه کانیش، چاوه کانیا ن فیری فرمی سک رشتنیکی به رده وام و نه براره ی وه ک شیوه ی تاله پلوسک و چۆراوگه يه کي باریک و روون کردبی و له روخساره وه بو به ریی پرژی. یان وه ک خو ی ده لی: کاره ساته دلته زینه کانی ژيان، ئەم فرمی سک چۆراوگه به ستوه ی چاوی مه وله ویان (کوک) کردبی، که واژه ی (کوک) له زانستی موزیکدا (وه ک پيشتریش وتمان) ههر ئەو که سانه ده یزانن که خو یان راسته وخۆ، موزیکیان ژهندي، یان له بواری زانستی موزیکدا کاریان کردبی.

ئالییه دا، خاوه نی ئەم بالا چه ماوه فرمی سک ریژه کوک کراوه: مه وله وی، داوا له گورانيبيژ (موتريب — موزیکژهن) دهکات تا بالا چه ماوه که ی، وه ک ئامیریکی تار و تاله پلوسکه فرمی سک کانیشی، وه ک (ژنی) یه کي کوک کراوی (تار) که له بهرچا و بگری و بکه ویتته ژهنینی ئەم جهسته به تار بووه. که ده بی بلیم سه ليقه و ده سه لاتی شاعیرانه و هونه رمه ندانه ی مه وله وی، له وينا کردنی ئەم جهسته يه ی

کویره وه ریبیه کانی ژیان، کردیانه تار و له تاکه نیوه بهیتی شیعریکدا، زۆر خیرا، به بهرچاوی خهیاڵمانی هیئا، زۆر له وه بالآتر و به توناتر بووه، که من بهم چهند رسته درییژ و پشووه سوارانه مه وه (له گه ل داوای لیبورردنم له گیانی به رزی مه وه له وی)، بتوانم تهقه لالی نه زۆکانه ی لیكدانه وه ی ئه وه وینه شیعریبی یه، بو خوینه ران راشه بکه م، له کاتی کدا مه وه له وی هه ر ته نیا له ساته وه ختیکی زۆر کورت و ته نانه ت له ما وه ی چاوتر و کاندنی کدا و توویه تی:

(۱۸)

موتریب! یه (که مان) بالای خه م وه رده م
 یه (تارنه سرین)، خه م (کۆک) ئا وه رده م
 ساده ی ته فخوا ی من، وه ی ده م ده رده وه
 لیده ر نه وایه، وه ی چه ند فه رده وه: ^{۱۳۵}

* * *

۱۳۵- دیوانی مه وه له وی، لاپه ره (۵۳۶—۵۳۵).

سه رنج: هه لبه ته ئه وه (فه رد — به تی) شیعرانه ی مه وه له وی مه به ستیتی، له دوا ی ئه م دوو به یته وه ن و نیمه ته نیا مه به ستمان ئه م دوو به یته بو، که پیوه ندییان به موزیکه وه بو.

دەف:

ھەر لەم نمونەى قوولبۆنەوہ و لىبرايمانانەى مەولەوى، لە ئاميرگەلى موزىك و خۆيىچوواندننى بە ئاميرى موزىك، نمونەيەكى ترى ھاووينەى پيشوو بەسەر دەكەينەوہ، كە لەمياندا لەگەل ئاميرىكى تردا، كە ئاميرى (دەف) ە و سەدان سالە لە كوردستاندا، ھەم لە كۆرى ئاھەنگى كۆمەلايەتى و ھەم لە كۆرى خواپەرستيشدا بەكار دەبرى، خۆى بە ئاميرى (دەف) دەچويناى و ئەوندە شاعيرانە، لە ئاميرى (دەف) و كەرەسەكانى پىكھاتەى (دەف) ورد دەبيتەوہ (كە برىتين لە پىست، كەمە، حەلقەى دەورى كەمە — كە)، تا جەستەى خۆى دەكاتە ئاميرى (دەف) و بە ھۆيەوہ بتوانى لە ريگەى جەستەى بە (دەف) بووى خۆيەوہ، پەيامىكى تر بە دلدار و دل بەرەكەى (واتە:خوا) رابگەنى، كە پەيامى ئەم لە پەيامى ئاسايى دلدارانى تر، جياوازتر و گەورەترە و دەيەوى لە ريگەى ئەم وينە سازيە شيعريەوہ، بە (يار — دلدار — دل بەر)ى بسەلميناى كە ئەوينى يار، نەك ھەر لە جەستە ئاسايەكەى خۆيدا جىگە دەكاتەوہ، كە خوين و گوشت و لىوپرپژە لە ھەست و ھۆش و سۆز و كولى ئەوين، بەلكو بۆ ھەموو ئەو شتانەش دەگويزيترەوہ، كە لەم گەردوونەدا ھەن و گيان (رۆح) يان لە بەردا نيبە و دەيانكاتە عاشق و ئەويندار و لە ريگەى ژەندنيانەوہ، بە دەنگيان دەھيئاى و ئەوانيش باسى ئەوينى خويان بۆ يار دەكەن.

مەولەوى جگەلەوہى لەم وينەى جەستە بە (دەف) بووى خۆيدا، سۆزى دەرويشانە دەيگرى و ناخى دلدارانەى بە دەنگ ديت (دەژەندرى)، ھاوكات راستيەكى تر لە بەرامبەر بەراورد كەردنى خۆى و دلدارەكەيدا دەردەبرى، كە رازى خۆ بچوك كەردنەوہى خۆيەتى لە ئاستى دلداردا، تا ئاستى ئەوہى (يار)، ئەوندە مەزن و شكۆدار و بە دەسەلاتە، ھەموو دەسەلاتەكانى ترى لە خۆيدا تانداوتەوہ.

بۆيە مەولەوى ھەموو دەسەلاتىكى خۆى لە (دلبەر)دا دەبينى و ەك پەپرە و كارىكى ريبازى نەقشبندى، كە بەرگى خورى (صوف) لەبەر دەكەن و پيستی پى داپوشراوى (دەف)يش، ھەر لە پيستی (مەر)ە، كە پيشتەر خورى پيوە بوو، واتە: لە پيستی (بەرە دووگى مەر)ە، ئەوا ئەميش:مەولەوى (دەف)، پيستی خۆ بچوك كەردنەوہى لەبەر كەردووە و بۆتە (كۆيلە)يەكى دلبەر و ەك بەلگەى ئەوہش كە كۆيلەكانى جازان، بۆ جيا كەردنەوہيان لە كەسانى ئاسايى، (گوارە)يان لە گوئ دەكرا، ئەميش (ئەلقە)كانى دەورى (كەمە)ى دەفەكەى، (كە كەمەى دەفیش، ەك گوئى مرۆف، شيوەى خپ و بازنەبييە) لە باتى جووتى گوارە، چەندان گوارە (حەلقە)ى لە گوئ كەردووە:

چون:دەف، بەرگ پۆس، ئيرادەت پۆشم
 (غولام) بەردەس، (حەلقە) نەگوشم^{۱۳۶}

* * *

ديسان ھەر لەم وینە شيعيرى و خۆ بچوك كەردنەوہيەى مەولەوى دا كە بۆتە ئاميرى دەف و لەبەر امبەر ئەوينى ياردا دەژەندرى، وینەى تريشى ھەيە، كە سەرەراى ئەوہى ئەم دەفە ژەندراوہ و سۆز گرتوويەتى، بەلام بۆ ريزلينان و ھيژا راگرتنى پلەوپايەى يار، ئەوہى لەياد نەچوہ، تا ئاداب و نەزاكەتى جوړى ئامادەبوون لە حزوورى ياردا رابگرئ و لە كاتى ژەندنيدا، كە دەجوئى و دەخروئى، دەبى ھوشى لە خۆى بيت و ھەر بە ھۆى سۆز و نالەى دەنگى دەفەكەوہ، ھيژ و ھوشى بەبەردا بيتەوہ و ەك (دەف)، روى لای (يار) بيت و پشت لە دلبەر نەكات، كە نيشانەى ھەرزەيى و لەبیر كەردنى نەزاكەت و پلەوپايەى يارە:

۱۳۶- ديوانى مەولەوى، ل ۲۸.

دهف ئاسا، بهو سۆز نالّه و سه داوه
روو ئهو یاران بوو، پشت ئهو دماوه^{۱۳۷}

* * *

وهك وتمان دهف ئامیژیکی موزیکی ته مهن دریژه له کوردستان و له دیزره مانه وه، له زۆربهی بۆنه گهلی (کۆمه لایهتی) و (تایینی) شدا به کارده بری، جگه له وهی که له ناوچه کانی هه ورامانی (تهخت)یشدا، له نزیکه ی هه زاران سال له مه و بهروه تا ئیستا، هه موو سالیک له رۆزانی (۱۰ — ۱) ی مانگی به هه مهنی هه تاوی — سه ره تای مانگی شوباتی زاینیی و به فرانباری کوردی دا، یادی (پیرشالیار) ده که نه وه، له م یادکردنه ودا دهیان ئامیژی (دهف) پیکه وه و له یهك کاتدا، سرووتی یادکردنه وه که گهرمتر و خرۆشاوتر ده کهن و ههر هه مان ئهم (یادی پیرشالیار)، به شیوه یه کی تایبهت تریش له لایهن پیره وانی (ته هلی هه ق)ه وه، له ناوچه کانی خۆیاندا ئه نجام ده دن^{۱۳۸}.

به بی هیچ سی و دوویهك، ده بی ئهم ئاماده بوونه هه میسه و زیندووهی ئامیژی (دهف) ی ناو خانه قا و ته کیه کانی پیره وانی تایینی ئیسلام و یاده کانی (پیرشالیار)، له هه ورامانی (تهخت) و ناوچه کانی (ته هلی هه ق) نشیندا، ئاماده بوونیکی به رده وامی ئامیژی (دهف) ی له بیره وه ری و هه سستی (مه وله وی)یشدا راگرتی، بۆیه مه وله وی له گه لا شیعیری تریدا، که ده یه وی ئاوازی شیعه کانی سیحراویی تر بن، په نا بۆ نالهی رۆح داچله کیینی ئامیژی (دهف) ده بات و داوا له (ده فزه ن) و ئامیژی (دهف) ده کات، تا ئاهه نگی شیعه کانی خرۆشاوتر بکه ن:

۱۳۷- دیوانی مه وله وی، ل ۳۱۹.

۱۳۸- بۆ زیاتر زانیاریی له م باره یه وه، بنواړه: علی حصوری: سیاوشان، نشر چشمه، چاپ دوم، تهران، ۱۳۸۴ش، ص ۱۱۶ — ۱۲۰.

قەزای پەنجە کەت دەک لەمن کەفنی
خەیلی عاجزم، سا لیڤەر (دەف) ۱۳۹

* * *

ماییل کەر بالا، وەلادا چون نەه
دەستیوت: (دەف) بۆ، ئەو دەس: جام مەه ۱۴۰

* * *

یا: ئەو ئەو ئەهه (دەف)، سا دەرویش! جۆش
بەو سەدای ریشهی دل تاش—ناوه
یا: جۆش سەمتوور، موتریب! خۆش
چەنی ئەهه دوو فەرد، حەسەت مەعناوه ۱۴۱

۱۳۹- دیوانی مەولەوی، ل ۲۱.

۱۴۰- هەمان سەرچاوه، ل ۲۸.

۱۴۱- دیوانی مەولەوی، ل ۷۰.

کاتیکیش که نالهی تامییری (دهف)، رۆح و ههناوی مهولهوی به کول دینی و
خۆزگهی دامرکاندنهوی قولپه قولپی رۆحی دهکات، دیسان ههر پهنا بو تامییری
(دهف) دهبات، تا ههستی خرۆشاوی ئارام بکاتهوه:

پهی دیگ دهروون، جۆش کول و کەف
تەسکین ئەمە کەزە کەف و دەف^{۱۴۲}

* * *

بەزم هەم فەردان یار مویەت کیش
یەک تێمشەو (دهف)ی، دەرویش! های دەرویش!^{۱۴۳}

* * *

سەدای (دهف) و (نەی)، مەیی نەگۆشت
نەشتە مەی بەخشۆ حەیات وە گۆشت
بویەر جەسای تەرز، (دهف) و (نەی)یەو
وہزات مەستی نەشتە مەیەو^{۱۴۴}

* * *

۱۴۲- هەمان سەرچاوە، ل ۴۰.

۱۴۳- هەمان سەرچاوە، ل ۷۱.

۱۴۴- هەمان سەرچاوە، ل ۳۲۷.

هۆش نوه سه دای (دهف)، گۆش نوه نه وای (نهی)
دهس نوه شیشه وه، لیو: وه جـــــام مهی^{۱۴۵}

* * *

سا دهی سه رپه نجهت پهی (دهف) به ره وه
رووی یاد بالاش، مه خسه ل ده ره وه^{۱۴۶}

* * *

ساقی! سا ده خیل، جام مهی وه کف
ده رویش! ئامانهن، کفه نه رووی (دهف)
من: ناله، تو: (دهف)، تهو: ساقی، یا دورد
هه نی فهرد، ده رد مهینهت گه ردهن ورد^{۱۴۷}

* * *

۱۴۵- هه مان سه رچاوه، ل ۲۳۰.

۱۴۶- هه مان سه رچاوه، ل ۲۴۹.

۱۴۷- هه مان سه رچاوه، ل ۱۸۴ — ۱۸۵.

مهقام:

ئالەم کاتانەدا، که مهولهوی تاوهگوزی رۆحی پر دهبی له نالە و خرۆشی دەنگی (دەف) و هەست و جەستەیی دەهەژێ، هەزەدەکات (مهقام) زانیکی دەنگخۆش، هەلقولینی ئیلهامی شیعری بلاوینێ، تا بەهرەیی ئەفراندنی، له هەلقولین و بەخشینی بێرپانەوه نەکهوێ... لێرەوه نەپینییەکی تری ئەوین و زانیاری (مهولهوی) مان له بارەیی زانستی (مهقام) هەو بۆ دەردەکهوێ، که چەند شارەزایانە باس له (دەسگا) کانی موزیکی گەلانی ئاریایی نەژاد و مهقام و بەشەکانیان دەکات.

سەرەتا لەم (۵) بەیتە شیعەرەدا، داوا له موغەننی — گۆرانیبیژ دەکات، تا مهقامی (نەوا)ی بۆ بخوینێ، که (نەوا) یه کیکه له (۷) دەسگا^{۱۴۸} بنه پرتیبه کانی موزیکی گەلانی ئاریایی نەژاد:

بابەییۆ وەش وەش، سۆزەیی سەداکەت
لەرەیی (نەوا)ی تەرز، شیرین ئەداکەت^{۱۴۹}

* * *

موغەننی! تەنخوای من، وه (نەوا) یی
وهی چەند فەردەوه، هۆردەر سەدایی^{۱۵۰}

* * *

۱۴۸- ئەو (۷) دەسگایە بریتین لە: هومايون، ماهور، سینگا، چوارگا، شور، نەوا، راست، یان پینجگا.

۱۴۹- دیوانی مهولهوی، ل ۴۰.

۱۵۰- هەمان سەرچاوه، ل ۲۲۷.

فەلەك! داد جەدەرد بىخ دەواكەى تۆ
موغەننى! فەرياد، ئەو (نەوا)كەى تۆ^{۱۵۱}

* * *

سامان سام كەردەن، دەرد بىخ دەوا
موغەننى! دادەى، وە نالەى (نەوا)
بدانە ئەى فەرد، بەو حەنجەرەى بەرز
تا میناى فەلەك، باوەرۆ ئەو لەرز^{۱۵۲}

* * *

لەم تاكە بەیتە شیعەرەشدا، داوا لە موتريپ (گۆرانىبىخ) دەكات، تا مەقامى
(حىجاز)ى بۆ بخوینى، كە مەقامى حىجاز — یش، (گۆشە)، يان (پەردە)یەكە لە
دەسگای (شور)^{۱۵۳} و (مەولەوى)ش زۆر ھۆشيارانە، ھەر بە ناوى (پەردە)و،
ناوى دىنى^{۱۵۴}:

۱۵۱- ھەمان سەرچاوە، ل ۴۲۸.

۱۵۲- دىوانى دەستىنوسى بلاونەكراوۋى مەولەوى (لاى خۆم)، ل ۱۱۰.

۱۵۳- ھەر ئەم مەقامە، بە ناوى (ئەبوعەتاش)ش ناو دەبرى.

۱۵۴- ھەر لە بواری ناوھىنانى (پەردە)ى موزىكدا، مەولەوى نمونەى تريشى وەك ئەم بەیتە ھەيە:

پىم دەرتا پەردەى يەخ كەردەم بوو گەرم

موتريپ! وە (پەردە)ى (روياب)، وە بىخ شەرم

ل ۱۱۲، دىوانى دەستىنوس لای خۆم.

موتربب! بهو نهغمه‌ی شانازیته‌وه
یا بهو (په‌رده‌ی پاک (حیجان) یته‌وه^{۱۵۵}

* * *

له‌م دوو جی‌گایه‌شدا، ناوی مه‌قامیک دینی، که له‌و رۆژگارهدا باوی بووه و
ئیس‌تا شوینه‌واری نازانی، به‌لام وه‌ک مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌پریس،
ئاگاداری ناوچه‌ی هه‌ورامان بووه، ده‌لی: ئاوازیکی کۆنی کوردی یه^{۱۵۶}:

بو‌له‌ند که‌ر مه‌قام (دلسۆز) وه‌ راسی
ته‌نزیه‌ش فه‌ردگه‌ل: خالۆی (کۆماسی)^{۱۵۷}

* * *

بو‌له‌ند که‌ر (دلسۆز)، سه‌دای دلته‌نگی
به‌لکم بیدار بوو جه‌ی خاوسه‌نگی^{۱۵۸}

* * *

له‌ دوو جی‌گه‌ی تری شیعره‌کانیدا، ناوی دوو مه‌قامی کۆنی کوردی، به‌ ناوی
مه‌قامی (دیلان) و مه‌قامی (شانازی) دینی، که‌ ته‌وانیش له‌ ئیس‌تادا زانیارییمان

۱۵۵- دیوانی مه‌وله‌وی، ل ۴۶۰.

۱۵۶- دیوانی مه‌وله‌وی، ل ۴۲۸، ۴۶۰.

۱۵۷- هه‌مان سه‌رچاوه‌، ل ۴۲۸.

۱۵۸- هه‌مان سه‌رچاوه‌، ل ۴۶۰.

لهسهريان نيبه، بهلام ديسان و به گویرهی زانیاریی ماموستا مهلا عهبدولکهریی
مودهپیس، سهبارت به یهکه میان (دیلان) دهلی: مهقامیکی کونی کوردی یه،
لهکاتی بوک گواستنهدا دهوترئ^{۱۵۹}:

جه تهغوی نهی بهزم، خهم وهیلانهوه
هۆردهر ئهی چند فهدر، وه (دیلان)هوه^{۱۶۰}

* * *

سهبارت به دووهمیشیان (مهقامی شانازی) دهلی: مهقامیکی کۆنه^{۱۶۱}:
موترب! بهو نهغمی (شانازی)یتهوه
یا: بهو پهردهی پاک حیجـازیتهوه^{۱۶۲}

* * *

مهولهوی به دهم ئهم زانیارییانهیهوه لهمهپر (موزیک و دهسگاکانی موزیک و
مهقام و پهرده)وه، ئاماژه به دوو دۆخی موزیکی وهک (زیل و بهم)، یان (زیر و
بهم)یش دهکات: که دوو واژهی لیكدراوی موزیکن و یهکه میان (زیر — زیل)،
مهبهست له دهنگی (ناسک)ه و دووهمیشیان (بهم)، مهبهست له دهنگی (گر)ه:

۱۵۹ - ههمان سهراوه، ل ۲۷۶.

۱۶۰ - ههمان سهراوه، ل ۲۷.

۱۶۱ - ههمان سهراوه، ل ۴۶۰.

۱۶۲ - ههمان سهراوه، ل ۲۱.

سه‌دای (زیل و بهم)، مهینهت سه‌د تهرزن
خه‌فت: شادیشهن، خه‌م: ده‌ماخ به‌رزن

* * *

سا گۆش دهر ساتی وهی (زیر و بهم) دا
بویه‌ر وه نالین ته‌هل مه‌اتهم دا^{۱۶۳}

* * *

۱۶۳ - دیوانی مه‌وله‌ری، ل ۳۱۴.

نهی = شمشال:

به لّام ته گهر له ئاکامی ئەم رووماڵکردنە پێوەندی و ئەوینی مەولەوی، له گەڵ ئامیژگەلی موزیکدا، زۆرتر ورد ببینەوه، دەبینین لەناو تێکرای ئەو ئامیژە موزیکیانە پێشتر بەسەرمان کردنەوه و ناومان هینان، ناوی ئامیژی (شمشال) — نهی — لووله، له چاوه سههرله بهری ئامیژه کانی تردا، له هه موویان زیاتر ناوی دیت. یان به واتایه کی تر: مەولەوی له گەڵ ئامیژی (نهی = شمشال) دا، زۆر هۆگره و زۆریش به تاسه و کوله وه، ئاره زووی بیستنی دهنگی شمشالی ههیه و پتر له ئامیژه کانی تری موزیک، داوا و تکا له شمشالژهن (نهیچی) دهکات، تا به هانای بانگه وازی رۆحیه وه بیته و رۆحی بلاوین، که ئەم چهپکه شیعره و بهیته شیعره ی، له جهسته ی شیعره کانی مەولەوی به نمونه یان دههینینه وه، به لگه ی ئەو نزیکیه تییه ی مەولەوی و ئامیژی (نهی = شمشال) ن:

تا موترب وه سـاز حه نجه ره ی بـیـگـهـرد
هۆردۆ مه قـامـی، ده وا کـهـرۆ دهـرد
به لّ ناکا (نهیچی)، به یۆ جه لاه
وه مه قامه که ی قه قنه س ئاسـاـوه^{۱۶۴}

* * *

(نهیچی)! سا لیدهر، قه زات وه مـاـلم
ده می ده ر وه (نهی)، ده روون زوخـاـلم^{۱۶۵}

* * *

۱۶۴ - هه مان سه رچاوه، ل ۱۰.

۱۶۵ - هه مان سه رچاوه، ل ۲۰.

(نەپچى)! درەنگەن، سا مەككەر درەنگ
 فیدای پەنجەت بام، (نەى) باوەر وە دەنگ
 ھەر تەرزى پەى ویش بکـ ھەرۆ رازى
 گىرۆ نە دەروون ھەر سـ ھەزى، گازی
 بچۆشۆ ھەر کەس، وە قەد نالـ ھەى ویش
 بنۆشۆ ھەر کەس، وە پىالـ ھەى ویش
 جەلای ھەر گەردى، وە سـ دەوائىوون
 دەوای ھـ ھەردى، وە نەوائىوون
 ھەر مەقامىوون جگـ ھەر تاون بو
 گىفلى بىچـ ھەى دلان لاون بو^{۱۶۶}

* * *

سا دەى ساحىب (نەى)! رىشەى دل کەر پەى
 تالىم دەر ئەى فەرد، وە نەزمەكەى (نەى)
 ئىشەو) وە ھەر حال، شەو وە رۆ بەروون
 ئەى خوا، سا مەرگى، سەھەر چىش کەروون^{۱۶۷}

* * *

۱۶۶- ھەمان سەرچاوە، ل ۲۲

۱۶۷- دیوانى مەولەوى، ل ۲۳.

(ندیچی)! من په نجهی پای نالهم سفتهن
تو! دهی چون ته تسیر وه نالسه ت جفتهن
چهند فرد (معدووم)، دهر وون نه وهی دا
باوهر جده نغوای نالسه، وه (ندی) دا^{۱۶۸}

* * *

(ندیچی)! وه بی بهزم، یاران جانی
کام سهفا مهندهن پهی زینده گانی!
چون مه زاق تالهن، جه گردین لاوه
بو وه شه پیرینی یهک دوو نه واوه
یه کی: یه که جاربی تاونومه وه
تهو یهک: لاونوم، یاونومه وه^{۱۶۹}

* * *

۱۶۸- هه مان سه رچاوه، ل ۲۴ — ۲۵.

۱۶۹- هه مان سه رچاوه، ل ۴۶.

بزاندی خەم چۆن گ—هەردەنم پامال
 دەخیلم س—اقتی! گەردن سیم قال
 جامی جەمەعجون دەرد ئەو گاران
 دورد وامەندەئە بەزم—هەکەئە جاران
 پیم دەر، تا ریشەئە هەستیئە ک—هەرۆ پەئە
 قوربان تۆیج (نەئیجی)! دەستیئە دەر پەئە (نەئە)
 وە تەرزە ک—هەئە ویت، من لاونەو
 وە مەقامی وەش، خ—هەم تاونەو
 با خاس خاس هۆش—م، هێج نەمەنۆ پیم
 بەل تازیز وە خەیر، رەحمی ک—هەرۆ پیم^{۱۷۰}

* * *

ویدەردە ویدەرد، هەولئە پ—هەئە باقی
 ئەمجار یە دەرویش، یە (نەئیجی) و ساقی
 هۆش: وە سەدای دەف، گۆش تۆه نەوای (نەئە)
 دەس: وە شیشەو، لیتۆه ج—ام مەئە^{۱۷۱}

* * *

۱۷۰- هەمان سەرچاوە، ل ۱۵۰.

۱۷۱- هەمان سەرچاوە، ل ۲۳۰.

موتريب! يه كارهن! مـــــــــــــهر سياسه ننگي!
من بهي حـــــــــــــالده، تو وهی بيده ننگي!
جه ته غواي (نهی) بهزم، خـــــــــــــم وهيلانه وه
هۆردهر ئهی چهند فـــــــــــــهرده، وه ديلا نه وه^{۱۷۲}

* * *

بي ئه مريی فدرمـــــــــــــان، تازيز تا وه كهی؟
های دهرويش! نهیچی! مهیچی! دهف، مهی، (نهی)
بهلا بالّ بهيداخ، تا قـــــــــــــهت ئه و پابۆ
بۆی ته ئســـــــــــــير بهزم، به دره قهی رابۆ
دهس گيروو نه سهر ســـــــــــــه دای (نهی)، پهی پهی
تا وه ئينتیهای ئه و ســـــــــــــهر سه دای (نهی)
چون پيالّهی ســـــــــــــاف، دهروون جه مهی كهیل
مانوو خاس خاس، عه كـــــــــــــس چیه ره ی لهیل^{۱۷۳}

* * *

هۆردهر چهنی ســـــــــــــۆز، دهروون پر نیش
فهریاد ئه و ســـــــــــــاقی! و ئه و (نهیچی) و دهرويش
ســـــــــــــه دای دهف و (نهی)، بهیۆ نه گۆشت
نه شهی مـــــــــــــه ی، به خشۆ: حه دیات وه هۆشت
بویه ره جه ســـــــــــــای تهرز، دهف و (نهی) ه وه
وه زات مهستی نه شـــــــــــــه ی مه یه وه^{۱۷۴}

۱۷۲- دیوانی مهولهوی، ل ۲۷۶.

۱۷۳- هه مان سه رچاوه، ل ۳۱۹.

* * *

نه‌وای ناله‌ی دل، وینه‌ی ســــــــــــه‌دای (نه‌ی)
پیاڵه‌یی زووخــــــــــــا، مه‌نۆشوو چون مه‌ی^{۱۷۵}

* * *

ســــــــــــا (نه‌یچی)! ده‌خیل، بی دێر و دره‌نگ
موتریب! فیدات بــــــــــــم، (نه‌ی) باوهر وه ده‌نگ^{۱۷۶}
. . .

سازان بســــــــــــازه، په‌ی واوه‌یلای وه‌ی
کــــــــــــه‌ف بده‌ر نه‌ ده‌ف، چه‌نگ باوهر وه (نه‌ی)^{۱۷۷}

* * *

هه‌ستی و نه‌ســــــــــــتی، وه بی ته‌ویره‌ن
(نه‌یچی)! هــــــــــــه‌ر ته‌رزی، یاها دلگیره‌ن
لێده‌ر تا جــــــــــــم بۆ، په‌شپویی هۆشم
نالهی هه‌زینت به‌یۆ نه‌گوشــــــــــــم
ته‌ئسیرش چون ســــــــــــیم، تاوئۆمه‌وه
وه ئه‌سل مه‌تــــــــــــه‌ب، یاوئۆمه‌وه^{۱۷۸}

۱۷۴ - هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۲۲۷.

۱۷۵ - هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۴۴۶.

۱۷۶ - دیوانی ده‌ستنووسی بلاونه‌کراوه‌ی مه‌وله‌وی (لای خۆم)، ل ۸۹ — ۹۰.

۱۷۷ - دیوانی ده‌ستنووسی بلاونه‌کراوه‌ی مه‌وله‌وی (لای خۆم)، ل ۹۰.

فامم زه لیلیه، دهر وون زامدارهن
(نه یچی) ! نالهی (ندی)، نه مجار وه کارهن
فیدای په نجهت بو، مه قسامی وهش تهرز
لیدهر، تا ریشهی دل بارۆ ته و لهرز
گۆش دهر وه نه وای دلپه زیره کسهت
هۆش دهر وه نه غمه هی وهش ته قریه کسهت^{۱۷۹}

* * *

فیدات بم (نه یچی) ! که سه م هه رتۆنی
حه کیم زامان، کۆنه و هه م نۆنی
لیدهر مه قسامی، دل بارۆ ته و دهر د
نازیز سلامت، من ها که چۆ چه م کرد^{۱۸۰}

۱۷۸ - دیوانی دهستنوسی بلاونه کراوهی مهولهوی (لای خۆم)، ل ۱۰۵ — ۱۱۱.

۱۷۹ - دیوانی دهستنوسی بلاونه کراوهی مهولهوی (لای خۆم)، ل ۱۱۱.

۱۸۰ - دیوانی دهستنوسی بلاونه کراوهی مهولهوی (لای خۆم)، ل ۱۱۲.

(۴)

نه‌نجام:

هر له به‌سه‌رکردنه‌وهی ئەم نمونە‌گەله شیعرییانه‌ی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی دا، که سه‌باره‌ت به‌ موزیک به‌ گشتی و به‌ تایبه‌تیش به‌ ئامی‌رگه‌لی موزیک نووسیونی، ده‌توانین به‌ دل‌نیا‌یه‌وه ب‌لێین: مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی له‌ناو سه‌رله‌به‌ری شاعیرانی کورددا، تا‌قانه‌ شاعیرێکه، له‌لایه‌که‌وه به‌و رێژ و شکۆیه‌وه باس له‌ موزیک ده‌کات و له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه به‌و ئەندازه زۆر و به‌رچاوه‌وه، ئاو‌ر له‌ موزیک و ئامی‌رگانه‌ی موزیک ده‌داته‌وه. له‌م ئاو‌ردانه‌وه‌شیدا زۆر به‌ ئاگاداریی و شاره‌زاییه‌وه، دیرینه‌ی موزیکی ئایین و گه‌لانی ناوچه‌که به‌یاد ده‌هینیتته‌وه و به‌ هزرێکی هوشیار و شارستانیانه، رێژ له‌ موزیکی ئایین و رییازه‌ کۆنه‌کانی ئایین به‌ گشتی و له‌ موزیکی ئایینی (ته‌هلی هه‌ق) به‌ تایبه‌تی ده‌گرێ و بنه‌ما و فه‌لسه‌فه و بیروباوه‌ری ئایینی (ته‌هلی هه‌ق) باسده‌کات و رێژ له‌ سرووت و رابه‌ر و مه‌زارگه و شوینه‌ پێرۆزه‌کانیشیان ده‌گرێ و زیاره‌تیشیان ده‌کات. ئەمه‌ش دیارده‌یه‌کی ناوازه و ده‌گمهنی رووناکبیرانه‌ی شاعیرێکی هوشیار و موسلمانێکی هه‌ست و هۆش‌کراوه‌ی نزیکه‌ی سه‌ده و نیویک له‌مه‌وبه‌ره، که ئەوین و خۆشه‌ویستی راسته‌قینه‌ی خوا، هه‌موو سنووره‌ جیاوازه‌کانی نیوان ئایین و زمان و ره‌گه‌ز و جوگرافیاکانی به‌لاوه‌ ناوه و له‌ناو سه‌رله‌به‌ری ئەو جیاوازیانه‌دا، له‌ناو سه‌رله‌به‌ری هه‌موو کیشوهر و هه‌موو گه‌ردووندا، ته‌نیا و ته‌نیا، ئەوینی تا‌قانه‌ یار = دل‌به‌ری تا‌قانه‌: (خوا) و جوانیی ده‌دره‌وشیتته‌وه.

له‌ سه‌رومپری شیعی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی دا، هه‌موو شتی‌ک که له‌م گه‌ردوونه‌دا هه‌ن، له‌ چاوی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی دا جوانن: دار، به‌رد، کانی، چه‌م، زێ، تا‌فگه، قه‌لبه‌ز، بالنده، دره‌خت، گۆل، باران، به‌فر، با، سه‌هۆل، شه‌خته.. هه‌موو ئەمانه‌ش له‌ هه‌موو وه‌رزه‌کانی سالد، روخسار و دیمه‌نیان، له‌ روخسار و دیمه‌نی

وهرزه كانی پښترياندا جياواز و جوانتر ده بنه وه. له روخساری هه ریه كه شياندا، بریسكه و سه ره تاتكې و چاوبركېي یار — دلبره (خوا) یان تیا دا ددره وشیتته وه و به هه مووشیان رامن و سه راسیمه بوون و دلبره سته بوون، به مهوله وی تاوه گوزی ده به خشن، تا زیاتر هه لوه دا و شهیدای نهوین و بون و به رامه ی خوئیانی بکه ن و تا کامیش روخساری یار (خوا)، له هه موویاندا ده توتیتته وه و به هه موویان شوینه گومی له مهوله وی تاوه گوزی ده که ن، بویه کاتی مهوله وی تاوه گوزی ده یه وی ته م رازه بو ته وینی بی سنووری ته م دلبره (خوا) بدرکینې، ده لی:

مه ترسوو جه حیفف ته قریر نه حوال
 سوچو خه زانه ی خه یال شه مال
 من خو شه و رو، ثاره زوی تو من
 په ری دیده نت، نه زر و فتو من
 به لام یه ند به یاد بالاکسه ی تو وه
 ده ورم دان وه ده ورم سارا و سه هر کو وه
 بوی بالات هه رزان، وه ده شت و هه ردان
 نه زرای لای تو م وه کام گورزه دان^{۱۸۸}!

واته تناسه ی دیدینتان نه وه نده به کول له دلدا په نگی خوار دوتته وه، ناویرم هه والی خو متان به (با) ی (شه مال) دا بو بنیرم، چونکه ده ترسم نه و کلپه یه ی له دلمدایه، که نجینه ی (شه مال) یش بسووتینې. من عه قدال و سووتاوی دیتنتانم و هه میشه و هه میشه، به پروژ و به شه و، ثاره زوی دیتنتان ده که م و له م پیناوه شدا، هه رچیم هه یه، ته رخان و نه زری دیتنتانم کردو وه و بو دیدار یشتان هه ر له که پران و سو راخ و پشکنیندام و هه رچی ده شت و چول و هه ردان و چیا هه یه، که راوم و له هه ر شوینیکیش که ده چمی، هه ر بون و به رامه ی گولی خو تی تیدا بون ده که م! ده نه ی گوله که! پی م بلې خو ت له کویدایت؟! وا هه ر گولوت بون ده که م!.

۱۸۸ - دیوانی مهوله وی، ل ۱۵.

له مجۆره شهوینه بئ سنوور و رهها و بئ کۆتایبانه دا، یار = دلّهر (خوا)، له هه موو جینگهیه که و له هیچ جینگهیه کیش نییه. له بهرته وه ده بئ (دلّدار)، هه موو سنووره کان ببه زینئ و هه میشه و هه میشه له گه پان و سوّراخ و پشکینیی بیپرانه وه دا بیت و له هه موو ئەم گه پانانه شدا، نهک هه ر بیزار و ماندوو نه بئ، به لکو به تاسه ی گه رمتر و نه فس و پشووێ تازه وه، شهیداتر و په روشتتر، به دوای یار (خوا) دا بگه پئ و چیتئ هه نگوینی و ئەفسانه یی له م ماندوو بوونه چه ش بکات و له م گه پانانه شدا، هیچ جینگهیه ک و هیچ قۆناغه رتیه ک، نه بیتته نیشتمانی و له هه موو شوینئ خوی به غه ریب و گه پیده و نامۆ بزانی و بئ هه دادان، هه لپه و دلّه پراوکه و په ژاره و گه پانی بوّ ئەو زید و نیشتمانه ون و ئاشکرایه بیت، که یار = دلّهر (خوا) ی تیدا ون و ئاشکرا و دیار نادیار و شاراو و له بهر چاوه!!

له هه موو ئەم دلّه پراوکه و گه پانانه شدا، مه ودا ی نیوان له یار دابپان و به یار گه یشتن، تا دیت دوور و دوورتر ده که ویتته وه... ئیتر (دلّدار) ی شهیدا و هه لوه دا، هه ستی مه ترسیکردن به ته نیایی و جودایی، داگیری ده کات و دهیه وئ ئەو مه ودا و قۆناغی مه ترسییه تپه رپئئ. ئەم قۆناغه پر دلّه پراوکه و په ژاره یه ش لای خواناسانی گه وره و دلّدارانی به هه ردار، به وه رزی داهیتان و بیت و به خشین و ئەفراندنی مه زن داده نرئ.

مه و لهوی تاوه گۆزی، که له یه ک کاتدا خواناسیکێ گه وره و شاعیریکێ به هه رداریشه، درتتترین وه رزی داهیتان و به خشینه بالاکانی شیعی، بریتی بووه له م قۆناغی نامۆیی و دلّه پراوکه و گه پانانه ی، به دوای یار (خوا) دا و بوّ دامرکاندنه وه و هیورکردنه وه ی په ژاره ئاگراوی و نه پساو هکانی روّحیشی، بئ په روا له بیستنی بیروپرای داخراوی هه ندئ له رابه رانی ئایینی ئیسلام، هانا و هاوار بوّ موزیک و ئامیره کانی موزیک و (سه ماع) بردوو و وه ک له سه رووتریش ئامازه مان پیکرد، له ناو تیکرایی ئامیره کانی موزیکیشدا، هانا و هاواری بوّ ئامیرئ شمشالّ (نه ی) بردوو و وه ک ده شزانین ئامیرئ شمشالّ، هه روه ک چۆن میژوو یه کی دیرینه ی له کلتووری کورده واریدا هه یه و له زۆر (بهیت) و شیعی فۆلکلۆری و شیعی شاعیرانی کورده دا، ئامازه ی جۆراوجۆری پیکراوه و لای په یه روانی ئایینی (به زیدی) ش، ئامیریکێ رتیلێگیراو و به کاربراهه، به هه مان شیوه له کلتووری گه لانی ئاریایی نه ژادیشدا، دیرینه یه کی شپرینی هه یه.

به لآم ئاماژەکانی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی بۆ ئامیڤری شمشال (نه‌ی)، له‌و نمونانه‌ی به‌رچاومان خستن، جیاوازترن و په‌یامی جیاوازیشیان له‌گه‌ڵ خۆیاندا پێیه. له‌م نمونه‌گه‌له‌ی ئامیڤری شمشالدا، که مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی هێمایان پێده‌کات، ئامیڤری شمشال هه‌ربه‌ته‌نیا ئامیڤریکی ئاسایی موزیک نییه، تا شاعیر په‌ژاره‌ی رۆحی نامۆی خۆی پێی بلاوینی، به‌لکو ئامیڤری شمشال، ئامراز و هۆیه‌که، شکۆدار و بالا و له‌ جیاتی رۆحی خودی شاعیر، ده‌ژهن‌دری و ده‌دوی. هه‌ر له‌به‌رته‌مه‌شه‌ گه‌وره‌ خواناسان و مه‌زنه‌ شاعیران، جوانترین راز و بالاترین شیعیان له‌ ده‌نگی شمشالدا ده‌رپێوه، که ئهم نه‌ریته‌ له‌ دای شاکاره‌ به‌ نامیکه‌ی شاعیری گه‌وره‌: (مه‌وله‌وی رۆمی = مه‌وله‌وی به‌لخی) یه‌وه، له‌لایه‌ن شاعیرانه‌وه‌ کرایه‌ سه‌رمه‌شق.

مه‌وله‌وی رۆمی له‌ شاکاری (مپنوی معنوی) یه‌که‌یدا، که بریتیه‌ له‌ شه‌ش به‌شی گه‌وره‌ و به‌ هه‌موویان (٩٠٧٢٠ — نو‌هه‌زار و هه‌وت سه‌د و بیست) به‌یته‌ شیعرن^{١٨٢}، له‌ سه‌ره‌تای یه‌که‌مین به‌شیدا، به‌ شیعی (نه‌ی = شمشال) و به‌م به‌یته‌ ده‌ست پێده‌کات.

بشنو این نی چون حکایه‌ت می‌کند
از جداییها شکایت می‌کند^{١٨٣}

واته:

گوئی له‌ شمشال (نه‌ی) بگه‌ره، بزانه‌ چی ده‌لی!
داد و گازه‌نده‌ی له‌ ده‌ست جوداییه

* * *

١٨٢- مه‌وله‌وی رۆمی جگه‌ له‌کتیبه‌ی: مپنوی معنوی، ئهم چه‌ند به‌ره‌مه‌یشی هه‌یه: غزلیات شمس تبریزی، رباعیات، فیه‌ ما فیه، مکاتیب، مجالس سبعة.

١٨٣- مپنوی معنوی، به‌ تصحیح و پیشگفتار عبدالکریم سروش، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی، چاپ ششم، تهران، ١٣٨٠ش، ص.٥.

ئەم شیعەری (نەى = شىمال)ى مەولەوى رۆمى، ئەگەرچى ھەرتەنیا (۳۰) بەیتە، بەلام لەسەردەمى نووسىننەو بە پسانەو و تا ئىستاش بۆتە جىي لىدوان و لىكۆلىنەو و مشتومر و ھەلسەنگاندنى زۆرى ئەدەبىي و لەسەر نووسىنى دەيان وتار و كىتەبى ھەمەجۆر.

مەولەوى رۆمى، لەم شیعەرى (شىمال)ەيدا، جەخت لەسەر ئەو دەكاتەو، كە ئەو نالە و بانگەوازەى لەم شیعەرى شىمالەيدا، كۆپە و ئاگرە، نەك (با) و (فەو)! ھەركەسىكىش خاوەنى ئەم كۆپە و بلىسەيە نەبەت، لە نرخى نەبووانە!

اتشت اين بانگ ناى و نيست باد

ھەركە اين اتش ندارد، نيست باد^{۱۸۴}

* * *

مەولەوى رۆمى لەم شیعەرى شىمالەيدا، ئەوئەندە بە سۆز و نالەى گەرمەو، دەردى جودايى و لىك ھەلپرانى خۆى باسدەكات، لەھەر بەيتىكى ئەم شیعەردا، ھەست بە تىنى گەرمایى دل و دەروونى خۆشاوى شاعىر دەكرى، بۆيە ئەو شاعىرانەى ئاستى ئەوين و خواناسىيان دەگاتە ئەوئەى ھەست بە سووتانى خۆيان بگەن، لە ھەمان كاتيشدا ھەست بە دابارىنى پرشنگ و تيشكى (خوا) دەكەن، بۆ ناو جەستەى خۆيان و تەننەوئەى ئەم پرشنگ و تيشكەى خوا، بۆ سەرۆمىر جەستەيان، تا ئەو سنوورەى ھەست دەكەن تىتر جەستەيان دەبەتتە چەپكى پرشنگ و رووناكىي خوا و ھەر بەم ھەستەشەو ھەلسوكەوت لەگەل ژىنگەى دەروەرریشياندا دەكەن، كە مەولەوى تاوہگۆزى بە جۆرىك لە جۆرەكان، دابارىنى بەشيك لەم تيشك و پرشنگەى (خوا)ى بۆ ناو دل و دەروون پىپراوہ و بە پەژارە و دلەراوگەو، خۆزگەى گەيشتن بە دابارىنى

۱۸۴ - ھەمان سەرچاوەى پيشوو، ص ۵.

سەرئەنجام: ئە نووسىنەوئەى ئەم نمونانەى (مەولەوى رۆمى)دا، رينوسەكەى دكتور عەبدولكەرىم سەروش — م پەپرەوكردووە.

پرشنگی زیاتر و زیاتر و خۆزگه‌ی دهربرینی ئەم تاسه‌یه‌ی، له ئامیژی (شمشال) دا خواستوو و بۆ هیچ دووئالی و سۆ و دوویه‌کیش، له‌م ته‌قه‌لالا‌یه‌یدا، جیبه‌نجه و ره‌نگدانه‌وه‌ی مه‌وله‌وی رۆمی پێوه‌ دیا‌ره، بۆیه مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی هه‌شتا خۆی له ژياندا بووه، که شיעردۆستانی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی، هه‌مان ئەم نزیکایه‌تی و ره‌نگدانه‌وه‌یه‌ی شیعری (مه‌وله‌وی رۆمی = به‌لخی) یان له‌ناو شیعری مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی دا، هه‌ست پێکردوو و وه‌ک مامۆستا عه‌لاه‌دین سه‌جادی نووسیویتی: له شاری سنه، له ئاهه‌نگی‌کی پر ته‌داره‌کدا و له‌سه‌ر فه‌رمانی (غولام شاخان) ی میری ئه‌رده‌لان، به شیوه‌یه‌کی ره‌می، له‌قه‌بی (مه‌وله‌وی) پیدراوه^{١٨٥}، که ته‌گه‌رچی مامۆستا عه‌لاه‌دین سه‌جادی له‌م نووسینه‌یه‌دا، هیچ به‌لگه‌یه‌کی بۆ پشت راستکردنه‌وه و سه‌لماندنێ ئەم رووداوه‌ی به‌ دیا‌ر نه‌خستوو، به‌لام گه‌یانه‌وه‌که‌ی زۆر گومان هه‌لناگرێ، چونکه له پال ئه‌وه‌شدا که مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی، که خۆی ناوی (عه‌بدوڵپه‌حیم) و نازناوی خۆی هه‌ر به (مه‌عدووم) ناوبردوو و له هیچ شیعری‌کیدا ناوی‌کی له‌نازناوی (مه‌وله‌وی) نه‌بردوو، به‌لام هاوته‌مه‌ن و هاوسه‌رده‌مه‌کانی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی به‌ گه‌شتی له نه‌وه‌کانی رۆژگاری ئیمه‌ چاکتر به‌ که‌سایه‌تی و ناوه‌رۆکی شیعره‌کانی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی تیگه‌یشتن، بۆیه ئەوان له جیاتی ناوی (سه‌یید عه‌بدوڵپه‌حیم) و نازناوی (مه‌عدوومی)، نازناوی (مه‌وله‌وی) یان به‌سه‌ردا دا‌برپه‌وه، چونکه ئەوان زۆربه‌ی (مه‌وله‌وی رۆمیناس) بوون و به‌لای که‌مه‌وه (مه‌ینوی معنوی) و (کلیات شمس تبریزی) (مه‌وله‌وی رۆمی — ١٢٠٧ — ١٢٧٣ز) یان خۆیندۆته‌وه. له‌به‌ر ئەوه‌ رووناکی‌برانی ئەو رۆژگاره و به‌ تابه‌تیش مامۆستای گه‌وره: مه‌لا حامیدی کاتب (١٨١٠ — ١٨٩٢ز) ی هاوڕێ و هاوسه‌رده‌می مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی و ژیننامه‌نووسی مه‌ولاناخالییدی نه‌قه‌شبه‌ندی (١٧٧٩ — ١٨٢٧ز) و شیخ عوسمانی سیراجه‌ددین (١٧٨٠ — ١٨٦٦ز)، له کتێبه‌ ناوداره‌که‌یدا: (ریاج‌المشتاقین)، که له رۆژگاری مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی دا نووسیویه‌تی، له هه‌ر بۆنه‌یه‌کدا ویستبیتی ناوی (سه‌یید عه‌بدوڵپه‌حیم — مه‌عدووم — مه‌وله‌وی

١٨٥ - عه‌لاه‌دین سه‌جادی: میژووێ ته‌ده‌بی کوردی، چاپی دووهم، به‌غدا (١٩٧١)، لاپه‌ره (٢٨١).

تاوه گۆزی) بهینى، هەر به مهولهوى ناوى بردووه^{۱۸۶}. دواتریش هەر ئەم نووسەرە، لە سەرچاوهى تر و بۆنهى كۆچى دواى مهولهوى تاوه گۆزى دا، كه شيعرى به (فارسى) بۆ لاواندنهوى مهولهوى نووسيوه، هەر به (مهولهوى) ناوى بردووه و (قافيه)ى كۆتايى شيعره كەشى هەر به ناوى مهولهوى نووسيوه:

آسمان گـر خون ببارد بر وفات مولوى
 زييد ار برگ سـيه پوشند اهل دنيوى
 مجمع علم و عبادت مخزن صدق و صفا
 مظهر عقل و درايت مير ملك معنوى
 پيرو شرع محمد شـيخ اولاد حسين
 سـالك راه گريقت در گريق اخروى
 فارس نغم و قصايد در حقيقت، در مجاز
 ريزه چين جودش صـد امير دهلوى
 بهر تاريخ وفاتش انقدر كرديم فـكـر
 كاسمان (غش) كرد بر مرگ جناب مولوى^{۱۸۷}

ئەمەش راستگۆتريه بەلگهيه لهسەر ئەوهى، كه له ده ميكهوه و هه ميشه، هەر به ناوى (مهولهوى) ناويان بردووه و هەر به (مهولهوى)يش ناسراوه، كه دياره مه بهست له م نازناوهى، جوړيك سهرمه شق كردنى بووه له (مهولهوى رۆمى).

۱۸۶- بۆ زياتر زانيارى له م بارهيهوه، بنواړه: بيسارانى، ملا حامد، رياج المشتاقين، به تصحيح و مقدمه و حواشى و تعليقات: ابوبكر سپهردين، انتشارات محمد رؤف سپهردين، چاپى جمالى، چاپى

اول ۱۳۸۶ش، صص: ۲۸۸، ۲۸۹، ۳۱۵

۱۸۷- موده ريس، مه لا عه بدولكه ريم، يادى مهردان، بهرگى دووهم، چاپخانهى كۆرى زانيارى عيراق، به غدا، ۱۹۸۳، ل ۳۶۶.

هه‌لبه‌ته ئەم سەرەمەشقکردنەى مەولەوى تاوەگۆزى، لە مەولەوى رۆمى، جىيى لىپرامان و سەرسامىي نىيە، چونكە رىبازەكەى مەولەوى رۆمى لە رۆژگارى خۆيەوه و تا ئىستاش هەر لە زياد بووندايە و بە سەدان چالۆيىكار و پەيپەوکار و سەرمەشقىارى هەيە و تا دىت دەتەنيتهوه و لە سنوورى خۆرەه‌لات تىدەپەري و بەرەو ئەوروپا و ئەمريكاش دەچى! چونكە ئەم رىبازى مەولەوى رۆمى، شەقل و شيوەيەكى (دامەزراو — ئىنستىتوتستىيۆن)ى بەخۆيەوه گرتووه و پەلوپۆي بۆ زۆر هەريم رۆيشتووه. لەم بوارەدا بۆ نمونە دەليين: ئەوليا چەلەبى سالى (١٦٣٥ز)، لەسەر فەرمانى سلتان محەمەدى چوارەم، ئاماريك لەسەر خانەقاكانى مەولەوى رۆمى كۆدەكاتەوه، كە لەو كاتەدا و هەر لە قەلەمپەوى دەولتەى عوسمانىيدا، ژمارەيان بە (٥٥٠) خانەقا و (٦٠٠) حوجرە دادەنى، كە ديارە لەمەدا بەردەوامبوونى رىبازەكە و بەردەوامبوونى نەوەكانى (مەولەوى رۆمى)يش رۆلى خۆيان لە پاراستن و تەشەنەکردنى شوينەوارى (مەولەوى رۆمى)دا هەبووه^{١٨٨}.

لەم شوين پى هەلگرتن و سەرمەشقىکردنەى ئەم شيعرى (شمسال)ەى مەولەوى رۆمى دا، شاعيريكى ناودارى ترى كورد، واتە: هيمن موكرىانى، سەد سال دواى مەولەوى تاوەگۆزى و لە ئاكامى ئەو ماوهى (١٢) سال، دابران و دووركەوتنەوه لە زياد و بنەمالە و دەربەدەرى و ئەو چەرمەسەرييەى بەسەر خۆى و نەتەوه‌كەيدا هاتبوو، شيعيريكى ناوازه و زۆر بە كول و بە سۆزى بۆ دەردى جودايى خۆى و بە ناوى (نالەى جودايى)، لە (١١١) بەيتدا نووسيوه، كە يەكيكە لە شيعرە هەرە بالاكانى (هيمن) و بەم بەيته دەست پىدەكات:

١٨٨- جەغفەر، مامۆستا: ميژووى بىرى كوردى، لە بلاوكراوەكانى مەكتەبى بىر و هوشيارى (ى.ن.ك) چاپى يەكەم، سليمانى ٢٠٠٩، ل ٢٠. (بە هەندى دەستكارى زۆر كەمەوه).

ساقیا! وا بادهوه، وا بادهوه
روو له لای من که، به جامی بادهوه^{۱۸۹}

* * *

(هیمن) له (نالهی جودایی) دا، جگه له وهی هه مان کیش (وهزن) ی شیعری (نه ی = شمخال) ی مهولهوی رۆمی و پرنسیبه کانی شیعری دوو بهیتی (مپنوی) پهیره و کردوه و به هه مان کهش و هه وای دهردی جودایی، داد و گازهنده له دهست لیک هه لپران و نالّه و هاواری گهرم و به کول، بو دابران له ژیانی نازادی و بیزارییی له ژیر دهستی خۆی و گه له کهی دهکات، له هه مان کاتدا له لایه کهوه له چهند جیگه یه کدا تاماژهی راسته و خۆی به شیعره به ناوبانگه کهی (نه ی — مهولهوی رۆمی) کردوه:

جا که سه رخۆش بووم، به دهنگیکی نهوی
بوژ ده لیم تهو شیعره به رزه ی مهولهوی^{۱۹۰}

* * *

بۆیه نالهم تیکه لئی (نه ی) کـردوه
شیوه نیکم پییه، (نه ی) نه ی کـردوه^{۱۹۱}

* * *

۱۸۹- بارگهی یاران — سه رجه می شیعری هیمن، بهرگی یه کهم، چاپه مه نی تاراس، چاپی دووه م،

هه ولتیر (۲۰۰۶)، لایه ره (۱۹۵ — ۲۰۴).

۱۹۰- هه مان سه رچاوه، ل ۱۹۹.

۱۹۱- هه مان سه رچاوه، ل ۲۰۰.

له هه مان کاتدا چهند بهیت و نیوه بهیته شیعی (شمشمالاً — ی مهولهوی
رۆمی) یشی، وهك ئەم نمونانه، له جهستهی شیعره که ی خویدا گونجاندرون:
.۱ تا نه افتادم ز پا دستم بگیر

(واته: تا له پی نه که وتووم، دهستم بگره)

- .۲ بشنو از نی چون حکایت میکند
از جدائیها شکایت میکند
- .۳ هرکسی کو دور ماند از اصل خویش
باز جوید روزگار وصل خویش

(واته: هه که سی له زیدی خو ی هه لکه ندری، داوای گه پانه وه ی بو زیده که ی
خو ی، له رۆژگار ده کات)

مه حوی

میراتگری په یام و هه لویستی جوامیرانه ی مه ولانا خالد

ته گهر داگیر کردنی میرنشینگه له نیمچه سهر به خوکانی کورد - ی قه له مړه وی عوسمانی، له کوژتایی نیوه ی په که می سده ی نوژده دا، شه قلیکی بیزاریی و توورپه بوونی به شیعر ی نالی و سالم به خشیی، ته وا ته م بیزار ی و توورپه بوونه، له سهره تای نیوه ی دووهم و دواتری هه مان سده دا، به شیوه یه کی جیاواز و هه لکشوتر و تا ئاستی یاخیبون، به میراتی بی بو شاعیرانی وه: مه حوی (۱۸۳۲ - ۱۹۰۶)، حاجی قادری کوئی (۱۸۳۵ - ۱۸۹۷) و شیخ رهزای تاله بانی (۱۸۳۷ - ۱۹۱۰)، به جیده هیلی. که ته گهر ته م هو یه (هوی داگیر کردن و له ناوبردنی میرنشینه کانی کورد)، شیوازیکی نیمچه یه کسان و له یه کچووی به که ش و هه وای شیعر ی نالی و سالم دابی، به لام شه قلیکی سهرومر جیاواز و له یه که نه چووی به شیعر ی مه حوی و حاجی قادر و شیخ رهزا به خشیه، که ههر ته نیا و ته نیا هو یه کانی داگیر کرده که، رایه لی هاوبه ش و ناوکویی ته م سی شاعیره ی دواییه و له م بواره شدا ههر به که یان له چه ندان بو نه دا، شیعر ی هسره تتامیران بو له ده ستدانی ته و میرنشینانه به گشتی و میرنشین ی بابان به تاییه تی هیه (که تاییدا چاویان هه له یناوه).. ته گینا جگه له وه ی بناوان و داروپه ردو، واته: ستراکچه ری شیعر ی ههر به که له م سی شاعیره، تاییه تمه ندیی و بو ن و به رامه و دهنگ و رهنگ جیاواز و روانگه ی سهر به خو یان هیه. له هه مان کاتیشدا میراتی بی و هه وینی توورپه یی و یاخیبوونی شیعر ی مه حوی، ده گه ریته وه بو هو ی تر و بو سهرده می تری پیش داگیر کردنی میرنشینه کانی کورد، که سهرده می سهره له دان و بلا بوونه وه ی بانگه واز و په یامی مه ولانا خالد (۱۷۷۹ - ۱۸۲۷) ی شاره زوورییه، له دوو

تویی تهریقتهی نه قشبه ندیدا و میژووی ئەم تهریقتهش ده گه پیتتهوه بو چه ند سدهیه کی زۆر دیرینه تری پیش سه ره له دانی مه ولانا خالید و وه که به لگه گه لی میژوویی، پیمان ده لاین له پیش پیکهینانی ده ولتهی سه فه ویه وه (۱۵۰۱)، په لویۆی له کوردستاندا زۆر بلا بووبیتته وه و له هه ندی قوناغیشدا، روونا کبیرانی کورد له رابه ره دره وشاوه کانی ئەم تهریقته سه بوون، وه که نمونهی (شیخ عه لی کوردی - نامیدی)، که له سه ره تای پیکهاتنی ده ولتهی سه فه ویدا له ده ور به ری قه زوین، وه که مریدیکی چالاکی عوبه یدو لای ئە حرار (؟ - ۱۴۹۰ز) رابه رایه تی ئەم تهریقته سهی کردوه و نه یاریکی نه ترسی دژی سه فه ویه کان بووه و هه ر ئەوانیش له کاتی هیرشی ره شه کوژیانه یاندا، بو سه ر سوننی و نه یاره کانیا ن، گرتوویانه و کوشتوویانه و ئەم کاری ره شه کوژییهی سونیش، زهنگی قه لاچۆ کردنی مه زه به بی سوننی بووه له باکوور و خۆرئاوای ئیراندا، که له م شالا وه دا، تهریقتهی نه قشبه ندی، هاوه لو یستیکی دل سو ز و پته وی مه زه به بی سوننی بوو له دژی سه فه ویه کان و هه ر ئەم هۆیه ش، خودی تهریقتهی نه قشبه ندی خسته به ر شالا وی راسته وخۆی سه فه ویه کان و جیگه ی له مه لبه نده دیرینه کانیا ندا پی لی ژکردن و نا چاری کردن مه لبه نده کانیا ن به ره دووا بو ته ورپز و ورمی بگو یزنه وه و له ورمی شه وه به هه موو ناوچه کانی کوردستاندا بلا ویتته وه و له ئاکامدا به و هۆیه وه که سو لتانه کانی عوسمانی، سوننی مه زه به ب بوون و شه ری به رده وامی سه فه ویه کان کردوه، شاری ئەسته مو ل و هه ندی قه له مره وی عوسمانی بکه نه دا لده و مه لبه ندی چالاکی و دواتریش له زۆر جیگه ی ئاسیای ناوه راست و هیندستاندا بلا وینه وه و چالاکیان تیدا بنوینن، که دوا ی چه ند قوناغ و ئالو گو پریکی فیکریی به رده وام به سه ر ئەم تهریقته ته دا، یه کینک له شیوازه سه ره کییه کانی ئەم گو ژان کاریانه، له هیندستان، له سه رده ستی شیخ ئەحمه دی سه ره هیندی (۱۵۶۳ - ۱۶۴۲ز)، ناسرا و به (المجدد) دا، شه قل بگری و په لویۆی تری بو (مه که که) و شوینانی تر، بلا بو بیتته وه.

ئەم شه قله (مجدد) هی له سه ر ده ستی ئەم رابه رده گه لاله بوو، ئاییدی لۆژیایه کی جیاواز و خوینیکی تازه ی به به ر ئەم تهریقته دا کرده وه و ئەو تیوری (وحده الوجود) ه، که پیشتر ئەم تهریقته سه ی پیده ناسرا، کردیه (وحده الشهود) و

بەمەش پېچەوانەى بېروباوەرەكانى مېدىنى عەرەبى (۱۱۶۵ - ۱۲۴۰ز) بوو،
 كە لە دەمىكەو ئەم رېيازەى بە چەقبەستووى هېشتبۆو و لەهەمان كاتدا
 بەرەنگارى ئەو تەقەللایانەش بوو، كە دەیانویست لە رینگەى تەرىقەتى
 نەقشبەندییەو، سەرۆپۆەندى ئایىنى ئىسلام، لەگەل ئایىنەكانى تردا گرى بەن.
 هەر ئەم رابەرە پىی وابو بو کارکردنە سەر بېروباوەرى دەسەلاتداران و
 فەرمانرەوايان و رېنوینى و نامۆزگارىی و رازىکردنیا، بو چاكە و خزمەتى
 خەلك، پرد و دىالۆگىك لەگەلئاندا دا بەرزىنى و لەم پىناوەشدا نامەیهكى زۆرى بو
 ئەو فەرمانرەوا مەغۆلانە ناردوو كە لەو كاتدا حوكمى هیندستانیا، كەردوو و
 لەتاكامدا بە بارى سەرنجى خۆى، قایللى كەردوون و بەم هۆیەو لەسەردەمى ئەمدا،
 ئەم تەرىقەتە، رۆلێكى گىنگ و بەرچاوى بەخۆیەو دیو و بەرەو گەشانەو و
 كاملبوون و رەگ داکوتان و خۆرژگار كەردن لە سىبەر و جىپەنجەى رېيازەكانى تر،
 هەنگاوى هەلگرتوو و بەردەوام جەماوەرى زۆرتەرى لى ئالۆو، كە داوتر
 لەسەردەمى (شاغۆلام عەلى)، ناسراو بە شىخ عەبدوللاى دەهلهوى (۱۷۴۵ -
 ۱۸۲۴ز)دا، خانەقاكەى لە هیندستان بۆتە مەلئەندىكى درەوشاوە و بەهەزاران
 ئەویندار، لە ولاتانى ئاسیا و ئەفەرىقاوە زيارەتیا، كەردوو، كە مەولانا خالىدى
 شارەزورى، یە كىك بوو لەو ئەویندارانەى لە سالى (۱۸۰۹)دا، بو ماوەى دوو
 سال بۆتە شاگردى و ئىجازەى تەرىقەتى تازەى نەقشبەندى (المجدد) لى وەرگرتوو
 و سال (۱۸۱۱ز) بو كوردستان گەراوئەو.

بەلام مەولانا خالىد بەر لەوێ لە كوردستانەو بەجىتە هیندستان و داوى
 ئەوێش بۆى گەراوئەو، كوردستان بەگشتى و قەلەمپەوى بابان و پایتەختەكەیان
 (سلىمانى) بە تابیەتى، لەوپەرى پشپوى و داپژان و دواكەوتووییدا بو، چونكە
 چەندىن سەدەى شەرى شىعە و سوننى نىوان هەردوو دەولەتى قاجارى و عوسمانى و
 شەرى ئەم دووانەش لەگەل دەولەتى روس لە لایەك و شەرى خویناوى و
 بەردەوامى مېرئىشینهكانى بابان، سۆران و ئەردەلان و ئازاوە و ناكۆكى نەپساوەى
 نىوان ئەندامانى بنەمالەى فەرمانرەواى بابان لەسەر دەسەلات، لە لایەكى ترەو،
 ببوونە ماىەى تىكدانى بارى ژيانى كۆمەلایەتى و داتەپىنى ئابورى و بارىكى
 گران بەسەر ئەستۆى جەماوەرەو، خەلكەكەى بە جۆرىك وەرس و بىزار و شپىزە

کردبوو، که به دواى دهره تان و چاره سه ریکدا ده گه پان.. بویه هر که مه ولانا خالد گه پرایه وه و بانگه وازی بو ریبازه تازه که ی به ناو خه لکدا بلاو کرده وه، خه لکه که وه ک بانگه وازی کی رزگار که به پیرییه وه چون و پیشوازییان لی کرد“ به تایبه تیش چینی جووتیاران و توئیژی بازارپی، که شهر و شوپری خویناوی و به رده وامی ناوچه که، ژیانى لی شیواندبوون و زیانى له به رژه وه ندییه کانیا ن ده دا.

له به رته وه له ماوه یه کی زور کورت و چاوه روانه کراودا، به هه زاران که س، شه پؤل شه پؤل له هه موو لایه کی کوردستانه وه، له ده وری ریبازه که ی مه ولانا خالد ئالان.

به لام سه رباری شه و هه موو شهر و مملانی و ناکوکییه ی پیشتر باسما ن کردن و له ناوچه که دا بوون، میملاییکی سه رسهخت و به ربه ستییکی تری پته و ی به رده م ته ریه ته نه قشبه ندی، که پیشتر له ناوچه که دا بوو، ته ریه ته ی (قادری) بوو. شه م ته ریه ته ش زانای گه وره و ناودار: شیخ ماری نوئی (۱۷۵۳ - ۱۸۳۸) رابه رایه تی ده کرد و به و هوییه شه وه که شه م ته ریه ته له دیر زه مانه وه، ره گورپیشه ی له هه ریمه که دا بووه و له گه ل سه ران و کاربه ده ستانی بابانی و عوسمانیدا، سه روپیوه ندی به هیزی هه بووه و هاوکاتیش گه رانه وه ی مه ولانا خالد و بلاو بوونه وه ی خیرا و به رفراوانی ته ریه ته نه قشبه ندی، به مه ترسییه کی گه وره و راسته و خو، بو سه رخوی زانیوه، بویه هر زوو که وتوته دوژمنایه تی و زمان لیدان و راپورت نووسین لای میرانی بابان و سه رانی عوسمانی و ته نگ پیهه لچینی مه ولانا خالد و هه ره شه و ته قه لای تا راده ی تیرورکردنی... هه موو شه مانه ش بوونه ته هوی شه وه ی ته ریه ته نه قشبه ندی له لایه ن جه ماوه ری دژ به و سیسته مه وه، وه ک تاقانه شه لته رناتیش و هه لوئیستیکی دژ به زولم و زورداری و هه ربگیری... به تایبه تیش که مه ولانا خالد هر له سه ره تای بلاو کرده وه ی په یامه که یه وه، له ریگه ی (نووسین) وه بو سه رانی بابانی و عوسمانی و قاجاری و ته نانه ت بو خودی شیخ ماریش، که وتوته سه رکونه و ره خسه لیگرتنی سیسته مه سه پاوه که و هوشیار کرده وه ی سه ره به ری خه لک... که به م کاره ی مه ولانا خالد، بو یه که حجار له میژووی گوتاری رووناکییری کوردیدا، جوولانه وه یه کی

(شاری) و شارستانیانیان، دیالۆگ و مشتومرپیکی فەرھەنگی و نیشتمانیانیان، لەناو رووناکبیرانی ئەو رۆژگارەدا، دینیتە ئاراو و زەمینەییەکی بەپیت و بەپرشت، بۆ هینانە کایە قۆناغیکی نوێی رووناکبیری دەپەخسێ، کە هەر لەو سەرەدەمەدا، گەرەتترین بزوتنەوێ شیعری، لەسەر دەستی نالی و سالم و هاوڕێکانیان و گەشەوێ دیالیکتی (سلیمانی) سەرھەلەدا، کە تا ئیستا بەردەوام و سەرەتاکانی دەگەریتەوێ بۆ ئەو رۆژگارە مەولانا خالید، کە لە رێگە تەریقەتی نەقشبەندییەو، باس و خواستی تازەیی فەرھەنگی دەرووژینێ و رەخنە توند و تیژ لە رابەرانی لە رۆ لادەری ئایینی ئیسلام و فەرمانرەوایانی ملھور و سیستمی گەندەلەووی سیاسی دەگرێ... کە ئەگەر لە میژووی بزوتنەوێ گەلی ئایینی ئیسلامدا، نمونە وەک (ئاتەئیزم - ئیلحداد)، (سۆفیزم) و (تەئویلی) و رابەرانی تری وەک (سۆھرەوردی) و (ئەبەن رەواندە - ۸۲۵ - ۸۶۴)، لەناو گوتاری رووناکبیری عەرەبی و ئێرانیدا هەبوو، ئەوا بزوتنەوێ نەقشبەندی (المجدد)، کە مەولانا خالید لە کوردستاندا پیادە کردووە، نمونەییەکی بەرجەستە و بزوتنەوانەییە، کە بە گیانی رەخنە ئایینی و ریفۆرمخوایی و واقع بینانە کۆمەڵگە کوردستانەو، بۆ چارەسەری کێشەکانی ئەو کۆمەڵگە، هەنگاوی هەلگر تۆو و لەم رۆانگەییەشەو بوو، کە ئەو کاتە مەولانا خالید بۆ خویندن لە هیندستان بوو، شیعری حەسەرەتی دیدار و دیتنەوێ کوردستانی نووسیو و دواتریش هەر ئەم رۆانگە نیشتمانییە، بۆ شاعیرانی وەک نالی و سالم و هاوڕێکانیان بۆتە سەرەشق و چاویلکەری.

ئەگەرچی مەولانا خالید هەر تەنیا (۹) ساڵ (۱۸۱۱ - ۱۸۲۰ز)ی پەر لە مەملانی و رۆبەرپووبوونەو و دەستەوێ خەبوونی ئەو واقعە گەندەلەیی پێ مەودا دراو لەو (۹) ساڵەدا، یەک دوو جار رەنجاندیان و گوشاریان بۆ هینا، تا پایتەختی بابان (سلیمانی) بەجێ بهێلێ، بەلام لە ماوەی ئەو (۹) ساڵەدا، ئەو واقعەیی بەجۆرێک هینایە جوولە و جۆش و خۆش، کە پەیام و بانگەواز و لایەنگرەکانی مەولانا خالید، وەک ئاگرپوشوو، بە ئاقاری مەولانا خالیددا، بەرین و بەرینتر

دهته نیتته وه. بهرادیهه که ته نیا له تازه شاریکی وه که سه درده مهی (سلیمانی) دا و وه کلودیوس جیمس ریچ (۱۷۸۷ - ۱۸۲۱)، خۆی لهو رۆژانه دا له ناو واقیعه که دا بووه و دهیگپیتته وه، ناماری مرید و لایه نگرانی گه یشتوونه ته (۱۲) هه زار و له دهره وهی کوردستانیشدا گه یشتوونه ته (۲۰) هه زار مرید و (۳۴) خه لیفه ی کورد و (۳۳) خه لیفه ی سه ر به نه ته وه کانی تر، که ئەم ئاماره زۆر و جوگرافیا به رینه، بۆ ئەو ماوه کورته ی مه ولانا خالید بۆ کوردستان هاتۆته وه (۱۸۱۱) و تا کوردستانی جیه یشتتوه (۱۸۲۰)، جیی سه رنج و لی پامان و به لگه ی ته وه ن، که جه ماوه ر چه ند له و سیسته مه ی ته و رۆژگار ه بیزارن و له سه روو ته مه شه وه توانای ئەم رابه ره روونا کبیره دهرده خه ن، که چۆن له ناو ته و واقیعه گه مارۆ دراوه ی به مملانی و به گژدا چوونه وه ی سه رانی بابانی و عوسمانی و ته ریه ته ی بالاده ستی (قادری) دا، توانیوتی ته و واقیعه سه رکوت و بیده نگ کراوه، به ییتته دهنگ و جووله و راپه رین و ته و بزوتنه وه فیکری و روونا کبیرییه (شاری) یه هه لایستی و له ناو گوشار و ته نگ پیه ه لچنینیکی به رده وامدا، مشتومر و مملانییه که به خرۆشاوی بۆ دوا ی خۆی به جی به یلی و به یه کجاری کوردستان به جی به یلی“ که خودی بریار و سه ره له گرتن و جیه یشتته که ی کوردستانی، هه لویستیکی تری خوینده واران و شاربیانه ی مه ولانا خالیده و کاتی ده بینی ئاستی مملانی و رووبه روو بوونه وه که، خه ریکه بگاته به کاره ی نانی زمانیکی تری جیا له زمانی نووسین و مشتومر، که زمانی باوی چه ک و یه کتر کوشتنه، ته وسا به و بریاری سه ره له گرتن و جیه یشتته ی کوردستانی، ده یسه لمینی که ته و بروای به دیالۆکی (شاری) و شارستانیانه هه بووه.

مه ولانا خالید له دوا ی کوچی کتوپری بۆ به غدا (۱۸۲۰) و دوا یتر له ویوه بۆ شام و مه رگی نا کای هه ره له ئاواره ییدا (۱۸۲۷)، دوو کهس له خه لیفه کانی، له هه موو ته وانیتر چالا کتر و به نفوزتر بوون و خانه قا کانیان بوون به ناوه ندی گرنگی ئیرشاد و رابه رایه ته ی بلا و کردنه وه ی ته ریه ته، که یه که میان: شیخ عوسمانی سیرا جوددینی بیاره (۱۷۸۰ - ۱۸۶۶) و ته ویتریان شیخ ته های شه مزینی (؟) - (۱۸۳۵) بوون، که ته گه رچی ناوه ندی هه ردوو خانه قا که، له دهره وه ی قه له مه ره ی بابان، واته: له دهره وه ی مشتومر و مملانی به رده وامه که ی مه ولانا خالیددا

بوون، بەلام ئەمی دواییان بە هەمان گەرمایی و جۆشی ریفۆرمخووانانە می مەولانا خالیدەو، درێژە می بە زیندوو راگرتنی بیروپراکانی تەریقەتی (مجدد)دا و کەوتە سەرکۆنە می هەردوو سیستمی حوکمی عوسمانی و قاجاری و لە تاکامیشدا لە رۆژگاری شیخ عوبەیدوللای نەهری (۱۸۳۰ - ۱۸۸۳ز)دا، بۆ چاکترکردنی باری ژیانمی خەلک، راپەرین و شۆرشمی بەربلاوی سالی (۱۸۸۰) می لە دژی رژیمی قاجاری لی کەوتەو و دواتریش هەمان رپرەو، لە شۆرشەکانی شیخ عەبدولسەلامی بارزانی و شیخ سەعیدی پیران و دواتری بەرزان دا بەردەوام بوون و بالی دووهمیشیان، بالی خانەقای بیارە و شیخانمی هەورامان بوو، کە هەر ئەوئەندە می لە مەلەبەند و جەرگە می مەملانی و مشتومپرە کە دوورکەوتەو و لە نیوان سنووری هەردوو دەولەتی قاجاری و عوسمانی جیگیر بوو، ئیتر مۆرکە (رووناکیبری و ریفۆرمخووزی)یە کە می لە دەست داو و مۆرکی فیترکردنی رۆتینی نوقسان جیی گرتەو^(۱۹۲).. کە ئەم هەلوئستە می ئەم خانەقایە، جیی سەرنج و وردبوونەوئەیه، چونکە هەمان بالی (مجدد) می نەقشی، لەسەرتاسەری ناوچە کە دا، بەهەمان گیانی ریفۆرمخووانانە می راپەرپوو، لە گەل خەم و خۆزگە می خەلکی ستمەمدیدە دا بوو و لە دژی زولم و زۆرداری راپەرپوو، کە شۆرشەکانی شیخ شامیلی داغستانی (۱۷۹۷ - ۱۸۷۱) و (سۆفی ئیسلام) می هیندی و (خواجە یوسفی قەشغەری) و (عەبدولقادی جەزائیری)، نمونە می بەرجەستە می پەپرەوانی ئەم بالە (مجدد) می تەریقەتی نەقشەبەندین.

بەلگەشمان لەسەر خۆ نەبان کردنی خانەقای بیارە، لە بەرامبەر پەیامی ریفۆرمخووانانە می تەریقەتی نەقشیدا، سەرخوارکردنەوئەیه کی خیرا و راگوزارییە، لە جیهانی شیعیی لووتکەیه کی شیعیی ناو کەش و هەوا و تەمتومانمی فیکری خانەقای بیارە، کە شیعیی مەولەوی تاوئەگۆزی می (۱۸۰۶ - ۱۸۸۲).

شیعیی مەولەوی تاوئەگۆزی لە گەل ئەوئەشدا کە بۆن و بەرامە می نیشتمان بەهەموو کەژ و کوئستان و گەرمیان و رووبار و قەلەبەز و سروە و درەخت و

۱- هەلکەوت حکیم: ابعاد ظهور الطريقة النقشبندية فی کردستان - فی اوائل القرن التاسع عشر -

مرۆڤیییه وه، بانگمان ده کهن و پیمان ده لێن که هه موو جوانییه کانی کردگار، وهک (کچه کوردیکی نازدار، به بهرگ و پۆیلانهی تهواوه وه) (١٩٣) له کوردستاندان، که چی له گه له ته مانه شدا سه رجه می شیعری مه وله وی، یادیک له میرنشینی بابان ناکات، یادیک بو له ده ستدانی میرنشینی بابان، یادیک له روونا کبیران و شاعیرانی پایته ختی بابان ناکات، که له ورۆژگار هدا دره وشاوه ترین شاری فره هنگی کوردستان بووه. ته نانه ت مه وله وی، که چه ندان جار له هه ورامانه وه، نامه ی شیعریی بو به غدا بو (مه جموود پاشای جاف) ده نووسی، یان که مه وله وی خۆی له به غدا بووه و له وێوه نامه ی شیعریی بو (ئه حمده پریسی) ی بو بناری هه ورامان ده نووسی، به سه ر (سلیمانی) مه لبه ندی مه ولانا خالیدی نه قشبه ندیدا بازده دا و له ناوه ی نانی ئه و شار و شارۆچکه و جیگایانه شدا، که له دوو توپی شیعه کانیدا به لیشاوه هه ن، ناوی تاقه چیا و گوند و شارێکی ش ناهینی، که له جوگرافیای میرنشینی بابان، واته له مه لبه ندی مه ولانا خالیدان! له مانه ش سه یرتر، له سه رتاسه ری شیعری مه وله ویدا، تاقه شیعیک و تاقه به ییتیک، به لکو تاقه سه رفیکیک به دی ناکه ین، که یادی له مه ولانا خالیدی کردییت! له کاتی کدا (مه حوی)، به سۆزترین قه سیده ی بو ستایشی مه ولانا خالید نووسیوه، که ئه مه به ییتی به که می سه رته تا و به ییتی دوا به شی ئه و قه سیده یه :

دلم ئه مشه و نه خۆشی نیسه به تی چاویکی بیسه ره
 جگه ره غه لثانی خۆینی سه سه رته ی کیویکی خوونخوا ره
 جه مالی رایبگه ی، وا دل به ره، به ختی خه والووشم
 به ئومیدی ته ماشایه ک، هه میسه چاوی بیسه ره^{١٩٤}

٢- ئه وانه ی ناو که وانه که قسه ی شاعیری گه وره (گۆزان) ن.

٣- دیوانی مه حوی، لیکدانه وه ی لیکۆلینه وه ی مه لا عبه دولکه ری می مو ده پریس و مه مه دی مه لا که ریم، چاپه مه نی کۆری زانیاری، به غدا، سالی (١٩٧٧)، لاپه ره (٤٦١، ٤٦٧).

خۆ ته گهر ته م ريباز گۆرينه ي خانه قاي بياره و هاوته ريب نه بووني له گهل
 په يامي (مجددي) نه قشبه ندي دا، تاوردانه وه و ليكۆلينه وه ي تايبه تي بويت“ كه
 ئيره جي نييه، به لام خۆ جيا كردنه وه و جيا واز بووني روانگه و كesh و هه واي
 شيعري مه وله وي، له گهل ريبازي مه ولانا خاليد و شيعري قه له مره وي بابان، هۆي
 ته وه يه كه جيهان بيني مه وله وي و داروپه ردوي شيعره كاني له سه رچاوه قووله كاني
 عيرفاني ئيراني پارا و ده بچ و ته م سه رچاوه يه ش، تيكه له يه كي فره روانگه يي تايينه
 كو نه كاني ئيرانه، هه ر له بودايي و ميتراييه وه، تا زه رتوش و ئيزه دي و ته هلي
 هه ق و ئيسلام، كه سه رباشقه به رجه سته كاني ته م شيعره، جه لاله دديني رۆمي،
 واته: مه وله وي رۆمي (١٢٠٧ — ١٢٧٣ز) يه و پيش مه وله وي تا وه گۆزيش
 هه موو شاعيراني دياليكتي گوران و مه لاي جزيري و دواتر يش وه فايي مه هابادي
 يه و كه ميكيش (بيخود)، هه ر له م سه رچاوه يه وه پارا و بوون.

ته مه له كاتي كدا كه شاعيراني هاو رۆزگاري مه وله وي تا وه گۆزي، وه ك نالي و سالم
 و هاو رپي كانيان، كه له ناو جه رگه ي مملاني تيه كه ي هه ردو و ريبازي (قادري) و (نه قشي)
 و سه ره له گرتن و كو چي مه ولانا خاليد، له سليماني دا، سه ريان هه لدا، بچ ته وه ش كه
 هي چيان به ناشكرا سه ر به ريبازگه كه ي مه ولانا خاليد بن، كه چي هه مويان ميراتي و
 هه وي تني بز ووتنه وه و مملاني تيه كه ي مه ولانا خاليد گرتنيه وه و تاراده يه كيش تيوه ي
 گلان و بي سلّه مينه وه، شيعريان له و كesh و هه وا جه نجال و خرۆشا وه دا چاوي هه له ينا
 و ناسنامه و مۆركي سه رده مه كه يان له شيعره كانياندا هه له گرت.

خۆ ته گهر نه بووني سه ر و پيوه ندي مه وله وي له گهل نالي و سالم و
 هاو رپي كانياندا، به گرميان و هۆي ته وه دابنيين، كه نالي و سالم، سه ر به ته ريقه تي
 نه قشبه ندي نين، ته ي خۆ شاعيري كي وه ك (مه حوي)، كه خۆي و باوكيشي، نه ك
 هه ر سه ر به ته ريقه تي نه قشبه ندين، به لكو هه ردو وكيان به رودوا، خه ليفه ي شيخ
 عوسماني بياره، واته: خه ليفه ي هه مان (پيري) مه وله وي - ن!، كه چي مه وله وي
 تا قه شيعر و تا قه حه رفيكي بو (مه حوي) ش نييه!!^(١٩٥) به لام (مه حوي)، كه

٤- به لام مه حوي شيعري بو مه رگي مه وله وي هه يه، كه ته مه هه ردو و به يتي سه ره تا و كو تايي ته و

مه به سستی سهره کی ئەم نووسینە ی تێمە یه و سەر به شه پۆله شیعرییه که ی دوا ی نالی و سالم و دوا ی رووخان و له ناوچوونی میرنشینی بابان و دوا ی ماوه یه که ی درهنگتری کۆچی مه ولانا خالید، له گه ل شاعیرانی هاوته مەنی خۆی، وهک: (حاجی قادری کۆبی) و (شیخ رهزای تاله بانی) و... هتد دا سهره لده دات" ئە گه ر چه ندان ره گهزی شیعری، له شیعره کانیدا جیی ئاوردانه وه و لی کۆلینه وه بن، ئەوا به رجه سته ترین ره گهزی شیعری مه حوی، ره گهزی هه لویسته، که سه رومری سیماکانی سه رده می مه ولانا خالید له خۆیاندا کۆده که نه وه و به هه موویان بنچینه ی شیعره کانی مه حوی پیکدین.

شیعری مه حوی به رجه سته کردنی جوامیرانه و راستگۆیانە ی ئەو واقیعه یه، که مه ولانا خالید خرۆشانندی و به خرۆشاوی بی بو دوا ی خۆی جیهیشت و به دوا ی شیدا داگیر کردنی دلره قانه ی له شکری عوسمانی بو سه ر قه لمه روه ی بابان به سه ردا هات و جگه له مه حوی، که سی تر نه ی توانی وهک مه حوی، له ناوچه رگه ی روودا وه کان و پووبه پرووبونه وه دا بمینیته وه و به رگه ی ئەو هه موو ته نگ پیهه لچنین و هه ره شه و زه بر و زه نگ گوشار و گه مارۆ رۆحیی به گری، که مه حوی له به رامبه ریاندا سه نگه ری شیعری لیگرتن و له گه لیاندا ده سته وه یه خه بو وه وه... به راده یه که له تیکرای شیعری مه حوی و ته نانه ت له زۆرینه ی به یته شیعره کانیشیدا، هه ست ده که یین: ها ئیستا نا، تاویکی تر، چه ند جه ندرمه یه کی داگیر که ری عوسمانی، هه لده کوتنه سه ر مه حوی و لیبی دهنه ون و به ده ست به سترایی بو به ر سیداره ی ده بن و مه حویش له ده می که وه خۆی بو ئەم به ر سیداره بر دنه ئاماده کرد وه...

ده وری هه ر چاویکی ئەم پرۆ دا وه سه د فه وجی به لا

دین و دل یه غما ده که ن، چاری که ن ئە ی شیخ و مه لا

(مه حوی) ئەم شه و ئەو په ربی شیوه ی له خه و دیب، ده بی

بۆیه ئەم پرۆ (مه وله ی) که وتۆته حالی هه له لا (**)

(*) دیوانی مه حوی لاپه ره (٢٩).

چونکه سه‌رله‌به‌ری شیعی مه‌حوی، شیعی رپه‌خنه‌ی توندوتیژ و پلار و توانج و لاقرتی و ده‌مامک هه‌لمالینه، له‌سه‌ر ته‌و واقیعه‌ی، به‌درۆ و ده‌له‌سه و فرت و فیل و چاو و راو، جه‌ماوهر ده‌چه‌وسیننه‌وه و ئایینی ئیسلامیش ده‌که‌نه سوپهر و چه‌تر!

ئه‌و واقیعه‌ی مه‌حوی سه‌رکه‌شانه دژی وه‌ستاوته‌وه، ئه‌وه‌نده سه‌خت و دژوار بووه، که مه‌حوی به‌ته‌نیا تیایدا ماوته‌وه و به‌رگری کردووه و وه‌ک (نالی) له قه‌سیده جوانه‌که‌ی: (قوربانی تۆزی ریگه‌تم، ئه‌ی بادی خۆش مرور) ه‌که‌یدا پیناسه‌ی ده‌کات: ته‌گهر شاعیریک دلی له‌به‌رد نه‌بیته، ناتوانی تیایدا بژی... بۆیه که نالی (دوای جیه‌یشتنی یه‌که‌جاره‌کی ته‌و واقیعه، کاتێ له‌شامه‌وه، نامه بوو سالم) ی به‌جیماوی ناو ته‌و واقیعه پر ترس و بیمه ده‌نووسی، پینی ده‌لی: ته‌گهر دلته له‌به‌رد نه‌بوویه، چۆن ده‌توانی به‌رکه‌ی ته‌و هه‌موو دژوارییه بگریته؟

حالی بکه به‌خوفیه، که ئه‌ی یاری (سه‌نگ دل)

نالی له شه‌هوقی تۆیه ده‌نیژی سه‌لامی دوور^{۱۹۶}

که هه‌ر نالی خۆی، له جیه‌یه‌کی تری هه‌مان به‌یتدا، ئاماژه‌یه‌کی سه‌یر، به‌ که‌ش و هه‌وا و زه‌بروزه‌نگ و درنایه‌تی سه‌رده‌مه‌که ده‌کات و به‌ئه‌ندازه‌یه‌که باسی مه‌ترسی و بالی رپه‌شی داگیرکه‌رانی عوسمانی ده‌کات، وه‌ک ته‌وه‌ی سیخوریان له‌سه‌ر هه‌ناسه‌دانی خه‌لکیش دانابیت: (حالی بکه به‌خوفیه!)...

به‌دوای نالی - شدا، شاعیرانی تری هاوڕۆژگاری مه‌حوی و هاوته‌مه‌نی، وه‌ک: حاجی قادری کۆیی و شیخ ره‌زای تاله‌بانی و که‌یفی جوانرۆیی، هه‌ر زوو سه‌ری خۆیان هه‌لگرت و له‌ ته‌سته‌موولدا گیرسانه‌وه و هه‌ر له‌ ئاواره‌ییشدا سه‌ریان نایه‌وه. شیخ ره‌زاش له‌ نیوان سلیمانی و که‌رکوک و به‌غدا و کۆیه و سنه و بانه و ته‌سته‌موولدا، گه‌ریده‌یه‌کی نه‌گیرساوه‌ی بی لانه و بی دالده بوو.

۵- دیوانی نالی، لی‌کۆلینه‌وه‌و لی‌کدانه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم موده‌ریس و فاتح عه‌بدولکه‌ریم،

چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا سالی (۱۹۷۶)، لاپه‌ره (۱۹۷).

کهچی مه حوی، به هه مان گیانی ره خنه گرانه ی مه ولانا خالیده وه، به ته نیا و بی پشتیوان، له مه میدانیکی پرتس و بیمی پروبه پروبوونه وه، که دهسه لاتداران به زه بیان به هیچ زینده وهریکی کوردستاندا نایه ته وه و (سالم) واته نی: دهست له دار و دره ختی پیروزی سه رگۆری پیاوچا کانیس ده وه شیئن:

زستانی ئه وه لاین بوو، درا بهرگی (شیخ هه باس)

رۆمیی ئه وه نده شوومن، له شه خسیس ده خه زه ره ر ۱۹۷

و... ئا له و داروباره دا، مه حوی به تین و تاوی به رزی شیعه وه، بیباکانه و نه ترسانه، به بی ئه وه ی بو ساتیکیش له هه ق بیژیی بکه ویت، گیانی خۆی ئاماده ی مه رگ کردوه و ته شه ری گرتۆته ناهه ق و داکوکی له هه ق کردوه و له خه م و خه ونی مرۆف دواوه... له کیشه ی رۆژانه ی مرۆف دواوه... هه لۆیستی شیعی جوامیرانه ی بو دهسته بهرکردنی به خته وه ریی مرۆف نواندوه و ره خه ی توندوتیژی له دهسه لاتداران و ئه وانه ش گرتوه، که هاوکاری دهسه لاتدارانی بیگانه یان کردوه و به گز زوئم و زۆردا چوه. هه میشه له به ره ی هه ق بیژیدا بووه و هه رگیز سازشی له گه ل دهسه لاتداران و فه رمانه وایانی رۆژگادا نه کردوه. ته نانته ئه و شیعه ره ش که به بۆنه ی سه رکه وتنی سولتان عه بدولحه میدی دوهم (۱۸۷۶ - ۱۹۰۹ز)، به سه ر خه لکی یۆناندا نووسیوتی و پیخۆشحالیی خۆی پی ده برپیه، ده بی به چاری ئه و رۆژگاره سه یر بکری و لیک بدریته وه، که به رای ئیمه، بو دوو هو ده گه ریته وه:

۱ - له ماوه ی (۴۰۰) سالی رابردوودا و به سوڤنگه ی شه ره کانی نیوان سوننی و شیعه وه، دیدی ئایینی به جوړیک تیکه ل دیدی سیاسی بسوو، هه لۆیستی سیاسی له سه ر داده پێژرا و له مه شدا مه زه به بی سوننی، لایه نگریی له ده وه لته تی عوسمانی و مه زه به بی شیعه ش لایه نگریی له ده وه لته تی قاجاری ده کرد. به تاییه تیش وه ک پێشتر

وتمان: له کاتی شالۆ بردنه سهر رابه رانی ته ريقه تی نه قشی و لایه نگره کانیاندا، له لایه ن شاهه کانی سه فه وی یه وه، رابه ران و لایه نگرانی نه قشبه ندی، ناچار ده بوون هاوه له لویستی له گه ل سونیه کاندای بکن و به وه هویه شه وه که سولتانه کانی عوسمانی، سوننی بوون، بویه به هه لیان ده زانی ئەم شالۆ وه سه فه وی بقۆزنه وه و پشتیوانیی له سوننی مه زه هب و مه زه هبه بهر شالۆ وه که وتوه کانی سه فه وی بکن.

۲ - سالی (۱۸۷۸)، له گه رمه ی خو ئاماده کردنی گه لی کورد، به رابه رایه تی شیخ عوبه یدوللای نه هری و هاوته ريقه تی مه حوی، بو رایه پین و شوپش، دژی رژی می عوسمانی، که تازه له دوا جه نگی دۆراوی له گه ل روس بیوه وه و به و بۆنه یه شه وه که گه لی ئه رمه ن، له وه جه نکه دا، به نه یی و به ئاشکرا، پشتیوانییان له سوپای روس کردبوو “سوپای روسیش بو پاداشتدانه وه ی چاکه ی ئه رمه ن” له کۆنگره ی ناشتی: سان ستیقانو (۳ مارتی ۱۸۷۸) و دواتر له په یماننامه ی بهرلین (۱۳ ته مووزی ۱۸۷۸) دا، مه رجی به سه ر ده ولته تی عوسمانیدا سه پاند، که ده بی یاسای ئوتۆنۆمی، بو ناوچه ئه رمه ن نشینه کان پیاده بکات و له مه شدا به شیکی زۆری خاکی کوردستان، بهر ئه و یاسایه ده که وت و ده ولته تانی ئه و روپاش هه مان پشتیوانییان له کیشه ی ئه رمه ن کرد، که ته گه ر هۆشیاری شیخ عوبه یدوللا و به ته نکه وه هاتنی گیانی دۆستایه تی کورد و ئه رمه نی نه پاراستبایه، ئەم بریاره ی روسیا و ده ولته تانی ئه و روپا، گه لی کورد و ئه رمه نی ده گلانده شه رپکی لابه لا و خویناوییه وه “بویه مه حوی ئەم رووداوانه ی به وردیی سه رنج داوه و هه موو ژیرکه وتنیکی ئه و روپا و سه رکه وتنی سولتان عه بدولخه میدی عوسمانی، به سه ریاندا پی خوش بووه... که پروناکبیر و شاعیریکی هه مان رۆژگاری وه ک حاجی قادری کۆیی، که له وه کاته دا له ته سه تموول بووه و له نزیکه وه رووداوه کانی سه رنج داوه، له مه دا هه مان هه لویستی مه حوی هه بووه.

له بهرئه وه ئەم شیعه ری مه حوی، بو ئەم سه رکه وتنه ی سولتانی عوسمانی، نایبته مایه ی داکوکی له ده سه لاتداران و فه رمانره وایان، به لکو شیعی ئه و رۆژگار و رووداوانه یه، که مه حوی به لای خویه وه، هه لویستی سیاسی له سه ر دارشتوون.

بۆیە شیعی مەحوی، شیعی هەلۆیستی سیاسی و ڕەخنە ی رووناکبیرانە ی شاعیریکی (شار) ه و لەو رۆژگار و سەردەمە بە زۆر داسەپاوانەدا، کە هەموو ئازادییەکی مرۆقی تیدا پیشیل دەکری و لە هەموو زەمان و لە هەموو جیگەیه کیشدا، خەمی مرۆف دەلاوینی^{۱۹۸} کە ئەم پەيامە ی مەحوی، جگە لەوە ی درێژە ی پەيامی بە پیتترین سەردەمی رووناکبیری کوردییە، کە بانگەوازه ریفۆرمخوازه کە ی مەولانا خالید^(۱۹۸) هەژاندی، لە هەمان کاتیشدا ئەزمونیکی دەگمەن و نمونە یەکی ناوازه یە لە میژووی ئەدەبی کوردیدا، کە ئەگەر (حافزی شیرازی) و (خاقانی) و (عوینی زاکانی) لە ئەدەبی فارسی و (ئەبونەواس) و (ئەبوعلەلامە عەری) یش لە ئەدەبی عەرەبیدا، هەمان پەيام و هەلۆیستیان بۆ ئازادی مرۆف هەبووی، ئەوا پەيام و هەلۆیستی شیعی مەحوی، لە هەلۆیست و پەيامی ئەوان کە مەتر نەبوو.

۷- مەحوی بۆ زیاتر بەرجهسته کردن و ئاشکراکردنی هەلۆیستی خۆی، لە هەلۆیستی مەولانا خالید و بیروبۆچوونەکانی، قەسیدە ی زۆر جوان و هونەری لەم بوارەدا، بەناوی (ستایشی حەزرەتی مەولانا خالیدی نەقشبنەدی) نووسیووە. (بۆ زیاتر ئاگاداری، بنواڕە دیوانی مەحوی، لیکدانەوه و لیکۆلینەوه ی مەلا عەبدولکەریمی مودەرریس، ل ۶۱ - ۶۷).

(۵) سەرنج: ئەم نووسینە، بۆ قیستیقالی مەحوی لە هەولێر، لە رۆژانی (۲۱ - ۳۰ ئابی ۲۰۰۱) دا نامادە کرابوو.

به دوا دا چوونی و تاریکی

مامۆستا تۆفیق وههبی

هاوینی سالی (۲۰۰۸ز) خه ریکی ناماده کردنی کتیپیک بووم له باره ی ئایینی (یه زیدی) یه وهو بو چنگخستنی سه رچاوهش بو ئهم کاره م، له ناو دهیان و دهیان سه رچاوه ی هه مه جوړدا، که لکیکی تاییه تی و جیاوازم له به شی یه که می سه رجه می به رهه می (عه ره بی) ی زانی گه وه: مامۆستا (تۆفیق وهه بی) وه رگرت، که بنکه ی (ژین) ی هه می شه چالاک و کارامه، له سالی (۲۰۰۶ز) دا به چاپیان گه یاند بوو. به و هۆیه شه وه که وه ک تاقانه سه رچاوه یه کی ده لئه مه ندو ره هه ند کوردا نه، پشتم پیده به ستو چه ندا نجار ده گه رامه وه سه ری و به وردی به وشه و رسته و په ره گرافه کانیدا ده چوو مه وه، بۆم ده رکه وت به دهم ئهم کاره مه وه، زۆربه ی هه لئه زۆره کانی چاپو ناته واوییه کانی تایپکردنه که شم به رچاو ده هاتنو به چاکم زانی بو ده ستنیشان کردنیان هیماو نیشانه یان له سه ر دا بنیتم و دواتریش و پاش ده ستخوشی کردم له برایانی بنکه ی (ژین)، سه رنجه کانی خۆمیان له باره ی ئهم هه لئه زۆرانه وه عه رزکردن، که به سنگیکی فراوانه وه لییمان وه رگرت و داوایان لی کردم هه لئه چنی به شی دووه می سه رجه می به رهه می (کوردی) ی مامۆستای ناوبراو، به من بسپیرو پاشانیش هه ر وایان کردو سه ره له به ری به شی دووه می نووسینی تایپکراویان بۆم ناروو منیش له به ر دوو هۆ زۆر به گرنگو بایه خ پی دانه وه، کاتیکی زۆرم بو به وردی خویندنه وه ی ته رخانکرد:

۱. هه لیکی هه لکه وت و زیپین بوو بو خۆم، تا زۆرینه ی به رهه می نووسینی ئهم زانا گه وه ره یه، له یه ک کاتدا و به سه رییه که وه بخوینمه وه، له کاتی کدا که پیشتر دوا ی

ماندوووونییکی زۆرو پچرپچر، دەستم بەبەشیکی ئەم گەنجینه شاراوێه گەیشتبوو. بۆیه چیژو زانیارییهکی بەکەلکی دامی و هاوکاتیش بوو مایهێ ئەوێ بههره و سه‌رمه‌شقی شاگردانه، له شیواز تووژینه‌وه‌ی خۆمالییانه‌ی ئەم نووسه‌ره فره به‌هره‌یه وه‌ر‌ب‌گرم.

٢. بۆ ئەوێ ئەم به‌ره‌مه به‌پیتته وه‌ك مه‌به‌ستو په‌یامی مامۆستا (تۆفیق وه‌هبی) به‌خویننه‌ران بگات، هه‌ولم دا جگه له هه‌له‌چنی، له‌گه‌ل هه‌ندی و شه‌دا، رینووسی کوردیی ئیستا له‌به‌رچاو بگرمو له زۆر شوینی پێویستی ناو رسته‌کانیشدا، جار‌جاره (کاما) یان نوخته‌یه‌ك دابنیم، چونکه له دەرشتنی چاپی یه‌که‌می ئەم چه‌پکه نووسینه‌دا، که زۆرینه‌یان (٧٠-٨٠) ساڵ به‌ر له ئیستا و پیتجنی (عه‌ره‌ب) دایان‌رشتوون، بۆ خویندنه‌وه‌ی ئیستا جو‌ره هه‌لوێسته‌و ته‌مومژییکی دروست ده‌کرد. له هه‌ندی جیگه‌شدا ته‌گه‌ر پێویستی به‌روونکردنه‌وه‌و سه‌رنج و په‌راویز هه‌بووبی، ورده سه‌رنج و په‌راویزم بۆ کردوون، (وه‌ك راستکردنه‌وه‌ی دیره‌ شیعریک، یان شتیکی له‌و بابته‌) و کوشاوم ئەو په‌راویزو سه‌رنجانه، زۆر که‌م و کورت بن، به‌لام له‌سه‌ر بابته‌تیکیان، که به‌ناوی (پیره‌مه‌گروون) هه‌و بوو، به‌و هۆیه‌وه که له‌لایه‌که‌وه: وتاره‌که، بۆ خۆم چیژو زانیاریی زۆرم لی وه‌رگرتو له‌لایه‌کی تریشه‌وه: نه‌مه‌ده‌توانی به‌بی هه‌لوێسته له‌سه‌رکردنیکی ئارام به‌لایدا تپه‌رم، بۆیه هه‌رچیم ده‌کرد سه‌رنجه‌که‌م له‌مه‌ی ئیستا بۆ کورتترو چرتر نه‌ده‌کرایه‌وه. له‌به‌رته‌وه ناچاربووم له شیوه‌ی په‌راویزی ده‌رهاوێژم و بیکه‌مه ئەم روونکردنه‌وه‌یه‌ی، که ناوی (به‌دواداچوون) م لێناوه‌و پیم چاکه به‌سه‌ربه‌خۆ بۆ زیاتریش که‌لک گه‌یاندن به‌خویننه‌ران، له‌م وتاره به‌نرخه‌ی مامۆستا (وه‌هبی)، له پیش (به‌دواداچوون) ه‌که‌ی خۆم، وتاره‌که‌ی مامۆستای ناوبراو، بجه‌مه به‌رده‌ست و چاوی خویننه‌ران، ته‌وسا روونکردنه‌وه‌که‌ی خۆمی له‌سه‌ر ده‌رده‌بم. (١)

پیره‌مه‌گروون (٢)

تۇھىق وەھبى

(تەگەر لە ملەى تاسلۇوجەوۋە ھەلبەگەرپىن بەشاخەكەى نىوەرۆى خۆرەلاتىداو بچنە تەپلەسەرىكى بەرزو پرووبكەنە رۆژھەلات، چاوتان ئەكەوى بەكىو شاخ و دەشتايىي كە سروشت بەھەموو تەردەستىي خۆيەوۋە رازاندوويەتتەوۋە رەنگاۋرەنگى كردوۋە، بەگشت ئەو رەنگانە كە چاۋ ئەگەشىننەوۋە فەرەحى ئەبەخشن بەدل، ئەوى بەشىكە لە نىشتمانى كورد، كە شاعىرو ئەدىبە ھەيرانەكانى، بە (كوردستانى) رەنگىن ناوى ئەبەن.

لەبەرچاوتانا، لەوى، دەشتايىيكي فراوان دريژ ئەبىتتەوۋە لە شىمالى خۇراوۋە بو نىوەرۆى خۆرەلات، وە دريژايى خۆرەلاتى ئەم دەشتايىيە، كە ناوى (دەشتى سلىمانى) ى زۆر لى دى، ريزە ديوارىكى شاخ كشاوۋە موازى بەنجىرە شاخەكەى بەرانان، كە ئەمىيان ديوارى خۇراۋايى دەشتەكەيە.

وہ تەگەر وردتر برۋانن، راست ئاقارى خۆرەلات لە پەراۋىزى بنارى شاخى كۆيژە كە يەكىكە لەو ريزە شاخانەى سنورى خۆرەلاتى دەشتەكە، شارى بەدى ئەكەن، ئەمە شارى سلىمانىيە، ئەم شارەيە دلە زىندوۋەكەى نىشتمانى كورد.

ئەو رىگايەى لە تەنىشتى چەپانەوۋە لە ملەى تاسلۇوجەوۋە گلۇرئەبىتتەوۋە بو دۆلى تانجەرۆ، ئەكشى بەناو دەشتايىيكي شەپۆلدەرا بەرەو خۆرەلات بو سلىمانى، كە لە پاش پەرىنەوۋەى ناوى قلىاسان، بەسەر پردە تازەكەيان، ئىنجا ئەگاتە جى. سلىمانى شارىكى تازەى كوردستانە (۱۷۸۴/۱۱۹۹) يادگارى ئىبراھىم پاشاى بابانە.

وہ تەگەر چاۋبگىپن بو لاي دەستەچەپەوۋە، كىۋىكى بلندى تاقانەى بەدەماختان بەرچاۋ ئەكەوى كە ھىشتا لوتى بەرزە بەو خەرۋىيى دىرىنىيەوۋە، خەرۋىيى ئەو رۆژگارەى كە خوايى بوو ھەرىمى سلىمانى و ھاوسىكانى ئەپاراست بەشاخەكانىانەوۋە، دۆل و پروبارو كانىيەكانىانەوۋە، بەمرۆيانەوۋە، بەگيان لەبەرۆ كشتوكالىيانەوۋە، وە تاگادارىيان بوو. ئەم كىۋە بەسامە خۆشەويستە كىۋى

(پیره مه گروون)ی موقه ده سی دیرینییه، که هیشتا ته مرّش موقه ده سه له شیعو
گۆرانیی کورددا.

کیوی پیره مه گروون، ته بیّ وه کو هه موو کیویکی مانه ندی خوئی، له ده وری
به رددا په رسترابی، قوربانی پیشککش کرابی و سویندی به سهر خورا بی، هه رچه ند
خوایه تییه که ی له ده وری تاریخیدا لیی دا که زراوه، به لام موقه ده س ته ماشاکراوه.
ماده کان له سه ده ی هه وته می پیش میلاده وه له رۆژانی جه ژنه یاندا، به وینه،
له جه ژنی سهری سالیاندا، له جه ژنه کانی گه رانه وه ی به هارو هاوینیاندا، له جه ژنی
نۆبه ره ی سه وزی پارانه وه بۆ باران له پاییزدا، وه بۆ رزگار بوون له بی بارانی و
نه بوونی و نه خویشی داگیرکهر و نه خویشی تر، وه بۆ پارانه وه بۆ منال بوون و
نه مردن، وه بۆ پارانه وه بۆ دوور بوون له دوژمنی داگیرکهر، وه بۆ پیروزی به سهر
دوژمن، سهر ته که وتنه ته وقه سهری پیره مه گروون و قوربانیان پیشککش ته کرد،
به ههر گه وری گشت خوایه کانیان (دیاس پیتهر) واتا (باوه تاسمان، خوا
تاسمان)، وه به خوی نوورو په یمان و سه رراستی، پارێزگاری و لاّت و دیهات و
که شتگا، (میپره) ی گه وره (میهر)، که له پیشا به خوی خورشید زانراوه، وه
به بانوو خوا (اله)، ته ناهیتا، ناهیدو خوایه کانی تریان.

نه بوخوزنه سهر (به خته نه سهر ۶۰۴-۵۶۱ پیش میلاد) ی شای بابل، قوله
عه جایه به که ی بابلی لاسایی (له تاسایی) کیوی پیره مه گروونی به شکۆ، یان کیویکی
تری لووت به رزی وه کو ته وی، دروست کردوه بۆ دلخویشی بانوشا (مه لیکه)
خۆشه ویسته که ی، (تامیتیس)، که دویتته ی شای ماد (ته ژنی ده ها که) بوو.

(تامیتیس) ته شیّ باره ها سهر که وتیته سهر ته و کیوانه بۆ به جیه پنیانی
په رستشی خوی ههره گه وریان (دیاس پیتهر) (باوه تاسمان) و میپره (میهر) و
خوایه کانی تریان. خوی نوورو په یمان و وه فاو سه رراستی بوو، به تاییه تی خوی
ههره خۆشه ویستی ماده کان بوو.

لام وایه هه تا دوایی سه رده می ساسانی په رستگاییکی تاگربوو بی له چه شنی
(چوارتاق)، له ته پله سهری کیوی پیره مه گروون، بیگومان له زۆر دوروه دیار بووه.
ته شیّ له سهر کیوی (سه رسیر) یش چوارتاقیک بووبی، که ناوی به دییه که ی
(چوارتا) وه ماوه ته وه. (۳)

بانوو خوا (الهه) ته ناهیتا له سووړې ساسانیدا (بانۆك ناو)، ااتا (خانم ناو) یاد
ته کرا، ته شی څه په رستشگاییکې (بانۆك ناو ۹ بوبی څه له سه رچاوه که ی
پیره مه گروون. سه رچاوه که هه ر څو بانوو خوا (ثانا هیتا) بو، ته یان په رست.

(ته ناهیتا) بانوو خوا ی سه رچاوه و رووبارو پیتو به ره که تی سه ر زه وی و هی
زاوړی بو. بوژاندنه وی کانیه کانو زیاد بوونی ناو، ته جه لی ی ته و بو، پیتو
به ره که تی به خش ته کرد به زه وی، وه میړدو منالی ته دا به کانیه کان، وه بانوو خوا ی
پیروزی ش بو.

له وه ی هه تا ئیستا به یانمان کرد وا دهر ته که وی که پیره مه گروون ده می څو ی
په رستراوه، ده می څو ته په رستشگا بو په رستنی ئاسمانو ئاسمانیه کانو ده می څو
ئاگر، ناو، له ده وی ئیسلامیدا بو ته جی مه رقه دی شه خسو پیر، که وا ئیستا
مه رقه دی پیره مه گروونی لییه. پیره مه گروون که وا دیاره، یه کی څو بوبی له پیره کانی
ئسماعیلی کون، مه رقه ده که ی له بن قوله ی کیوه که دایه، ژنان ته چنه سه ری،
قوربانی بو سه ر ته برن، داوا ی زگ پر بوونی لی ته که ن. ئه م شه خسه یه کی که له وانه
که حاجه تی ناومالی، که وه کو مه نجه ل و کاسه و که وچک و شتی تر بی، به نیاز بو
ته بری و لای دانه ری.

ته شی څه سلې ناوه که ی (پیره نه بر گودروون) (گوردووه) بوبی. پار له سه ردانی
دوا یی پیره مه گرووندا، له دی (زیویه) پیان وتم که پیره مه گروون یه کی که له
ته سحابه کان، دیاره ته وان راست ته که ن.

ته و دییه که ئیستا ناوی (زیویه) یه، هه میشه ئاوا بووه، وه جیگای ئاگره وان،
موگ و هی ربه ده کان بووه که پیاوی دینی زه رده شتی بوون. (زیویه) به پیی
ناوه که یه وه وا دیاره که له ده وی ئیسلامی شدا سه رده می ک ناوچه یی کی ته رقه تی
بوبی، وه (زاویه) (ته کیه) یی کی لی بوبی.)

* * *

وهك سه رنجمان دا مامۆستا تۆفېق وههېي لهم چهنډ لاپهړه زۆر كه مه دا
 (كه له باره ي دېرېنه ي چپاي پېر مه گروونه وهيه)، شهو هه موو زانباريه
 ميژووويه دهوله مه نده مان بهو خيڙاييه زۆر هوشيارو زيره كانه يه بو به سه ر
 دهكات هوهو ده مان با ته وه بو شهو سه ر ده مانه ي كه شهو چپايه و ئا قاره كه ي له
 سه دان و هه زاران سال له پيشتروهو، مه لبه ندي ئاييني دانيشتواني ناوچه كه
 به گشتي و به تاييه تيش له رۆژگاري ده سه لاتي ده وله تي (ماد- سه ده ي
 حه وته مي پيش زايين) دا، مه لبه ندي كي رپبه راني ئاييني (ماد) بو وه
 رپوره سمې ئاييني مان تيډا شه نجام دا وهو له ته كيشيدا كه ديته سه ر ناوي
 گوندي (زيويه) ي ناوچه رگه و ئامي زي چپا كه، به هه مان شيوه له م گونده ش
 ده دي و شه م گونده ش به دي رېنه ي چپا كه وه ده به ستيتته وهو ده لي: (شه م دييه،
 كه ئيستا ناوي زيويه- يه، هه ميشه ئا وا بو وه جيگه ي - ئا گره وان و-
 موگ و- هير به د- ه كان بو وه، كه پياواني ئاييني زه رتوشتي بوون). كه چي
 كه راشه ي وشه و ناوي گوندي (زيويه) ده كات، ده لي: وا دياره له سه ر ده مي
 (ئيسلامې) شدا، ناوچه يه كي ته ريقه تي بووبې و (زاويه): ته كي ه- يه كي لي
 بووبې!! كه وهك دياره مامۆستا وههېي وشه ي (زيويه) ي به وشه ي
 (زاويه) ي عه ره بي ليك دا وه ته وه، بويه ناوي (زاويه) بو رۆژگاري ئيسلامې
 ده گي رپته وه!

بويه كاتيك به پي و شوي ني به سه ر كر دنه وه كه ي مامۆستا (تۆفېق وههېي) دا
 ده چينه وه، كه ده لي: گوندي زيويه، جيگه ي ئا گره وان- موگ و- هير به- ه كان بو وه،
 بي هيچ دوو دلييه كه شه مه ي له گه لدا ده سه لمي نينو بو پشتي وان ي كر دنې شه م
 بو چوونه ي شي، شهو به ياد دينينه وه، كه هه ر له سه رو و تري شه و ديوي چپاي
 پېر مه گروونه وه رپزه چپايه كي تري به رزو زۆر سه ختو ره قه ن به ناوي چپاي
 (ژيلوان) هوه هه يه، كه له گه ل زنجيره چپايه كي تر دا به سه ر گوندي (چۆنماخ) ي سه ر
 به دو لي (جافايه تي) دا ده روان.

چپاي (ژيلوان) هه ر له ناوه كه يه وه بيرمان بو شهو ده بات كه شه م چپايه
 به دري ژايي سالاني كي زۆر (نه گه ر نه لي م چهنډ سه ده يه كيش) جيگه ي
 (ئا گره وان= ژيله وان) بو وه، چونكه تا ئيستا ش شوي نه واري ئا گري گه و ره و كوره ي

گهورهی ئاگر بهسەر هه موو رووخساری رهداگه پراوی چیاکه و تاته بهرده رهده کانیه وه دیاره و ده ریش ده که وی، که له ئاکامو به هوئی ئه و ته مه نه درێژهی ئه و ئاگره ی له سهرتاسه ری ئه م چیا به و ئاقاره که یدا هه بووه، شوینه واری درهخت و سه و زایی لی نییه .

من له دوو قوناغی ژیا نی پێشمه رگایه تیمدا (۱۹۷۴-۱۹۷۵) و (۱۹۸۰-۱۹۸۷) رۆژگارێکی زۆرم له نزیك ههردوو چیا ی پیره مه گروون و چیا ی (ژیلوان) دا، به سه بریدوه، به تاییه تی سالانی (۱۹۸۶-۱۹۸۷)، که به ماله وه له گوندی (میولا که) ی نزیك (چۆخماخ) ی دامینی چیا ی (ژیلوان) بووین، زۆر جار ههستیکی قوولی پر له پامان پالی پێوه ده نام به چیا ی (ژیلوان) دا هه لگه پریم و له دیمه نی رهش و هه لگه وتی سامناکی چیا که وردبمه وه! سه بر له مه دایه هه ر له ته نیشت چیا ی (ژیلوان) وه، چیا به کی تر به ناوی چیا ی (ئاسنگه ران) هه یه و شیوه هه لگه وتی ئه م چیا به ش و یکچووی چیا ی (ژیلوان) ه، وه ک به ناوه که ی ئه میشدا دیاره، ئه م چیا به تاییه ت بووه به پیشه گه رانی (ئاسن)، بو دروستکردنی که ره سه و چه کی جهنگی، بو سه ربازان و جهنگا وه رانی سوپایی سه رده مانی پیش هاتنی له شکر و ئایی نی ئیسلام بو ناوچه که .

میژوو ی (ناوی چیا ی (ژیلوان))، که بی هیچ سی و دوویه ک، گومان له کوردی بوونی (ژیلوان=ژیله وان) نا کری، ده بی بو سه دان سالی به ر له هاتنی ده سه لاتی عوسمانی بو ناوچه که بی ت، چونکه که ده سه لاتی عوسمانی ده ستیان به سه ر ناوچه که دا په یدا کردوه وه وه ک ره وشت و نه ریتی هه موو دا گیر کارانی ک، که پیش هه موو شتی ک ناوه دیرین و ره سه ن و کۆنه کانی ناوچه که یان بو زمانی خو یان (تورکی) گو پرپوه، هاتوون هه ر به پێودانی ناوی چیا ی (ژیلوان)، ناوی ئه و گونده ش، که له دامینی چیا ی (ژیلوان) دایه، به (چۆخماخ = چۆقماق = چه قماق) نا ونا وه، که هه ر به مانای ئاگر و ژیله مو دیت (۴) ..، به لام ئه م ناولینانه (چۆخماخ)، ته مه ن نزیکه ی (۴۰۰-۵۰۰) ساله ی عوسمانی، نه ک هه ر نه ی توانیوه ناوه دیرینه که ی چیا ی ژیلوان بسرپێته وه وه له بیر خه لکی بباته وه، به لکو له هه مانکاتدا ناوی (ژیلوان) نه ی نییه کی دیرینه ی زمانی کوردی ئاشکرا ده کات، که کورد له سه دان سال پیشتره وه له جیا تی وشه کانی (موبه د، ئاتورووان، ئاسورووان) ی پیره وانی ئایی نی

زهرتوشتی، که به کوردی (تاگرهوان) ده‌گریته‌وه، وشه‌ی (ژیلوان) یان به کاره‌یتناوه. هەر له‌م ره‌هه‌نده‌شه‌وه بیر بۆ ئه‌وه ده‌چی، که دوا‌ی هاتنی ده‌سه‌لاتی ئیسلام بۆ کوردستان و بۆ پازیکردنی ده‌سه‌لاتدارانی ئیسلام، له‌ ناوچه‌که‌دا، له‌ بری وشه‌ی (موبه‌د) و (ئاتوروان)، وشه‌ی (ژیلوان) یان به کاره‌یتناوی. هەر وه‌ک چۆن له‌ ولاتی ئیترانی‌شدا (سه‌رده‌می ساسانی)، بۆ هه‌مان مه‌به‌ستی دلنه‌وا‌یی‌کردنی فه‌رمانده‌کانی ئیسلام، له‌بری وشه‌گه‌لی نایینی زهرتوشتی وه‌ک: ئیزده‌د، موگ، موبه‌د، وشه‌کانی: یه‌زدان، هیربه‌د و مه‌له‌ک (فریشته) یان به کاربرد.

ده‌گه‌رپه‌مه‌وه بۆ سه‌ر ناوی (زیویه) و ده‌لیم: میژووی ناوی (زیویه)، له‌ میژووی هاتنی ئیسلام کۆنتره‌و ئه‌گه‌ر مامۆستا تۆفیق وه‌هبی له‌ گوندی (زیویه) ی لای چیا‌ی پیره‌مه‌گرووندا شوینه‌واری نایینی ئیسلامی دی‌بی، ئه‌مه‌ شتیکی ئاساییه‌و نه‌ریت و ره‌وشتی هه‌موو ئالگۆرپکی رۆژگارو له‌ناوچوونی ده‌سه‌لاتی کۆن و په‌یدا‌بوونی ده‌سه‌لاتدارانی تازه‌و نایینی نوی، ئالگۆرپی هه‌مه‌لایه‌نه‌ش به‌دوا‌ی خۆیاندا دین، بۆ نمونه: ده‌سه‌لاتدارانی تازه‌هاتوو، له‌ شوین ده‌سه‌لاتدارانی پیتشو داده‌نرین و نایینی تازه‌ش، جیگه‌ی نایینی کۆن ده‌گریته‌وه. له‌م بواره‌دا چه‌ند نمونه‌یه‌ک بۆ بیرخستننه‌وه به‌یاد دینینه‌وه:

خشیارشا (۵۶۵-۴۸۵ پ. ز) هه‌خامه‌نشی، کاتی بروای به‌نایینی (زهرتوش) هینا، هیرشو له‌شکرکیشیی کرده سه‌ر په‌رستگه‌و مه‌لبه‌نده‌کانی نایینی (موغ-موگ) هکانی (ماد) و تیکیدان و داوا‌ی له‌دانیشتوانی قه‌له‌مه‌ره‌وه‌که‌ی کرد له‌ شوین و جیگه‌ی ئه‌و په‌رستگایانه‌ی (موگ) په‌رستگه‌ی (زهرتوشی) دروست بکه‌نه‌وه.. یان کاتی (هۆلاکۆ ۱۲۱۷-۱۲۶۵ ز) هیرشی بۆ سه‌ر ئیران کردو داگیر کرد له‌ ناوچه‌رگه‌ی هه‌ندی په‌رستگه‌ی زهرتوشتیدا، مزگه‌وتی دروستکرد، وه‌ک له‌ ناو په‌رستگه‌ی گه‌وره‌و به‌ناویانگی (تازه‌ر گشنسب=شیز) دا، مزگه‌وتی گه‌وره‌ی بۆ خواپه‌رستی پی‌ره‌وانی نایینی ئیسلام دروستکرد، به‌لام به‌م کاره‌، ناوی دیرینه‌ی په‌رستگه‌ی (تازه‌رگشنسب) له‌یاد نه‌چوو.. که له‌م پرووه‌وه ده‌یان و سه‌دان نمونه‌ی له‌مۆزه هه‌ن.. بۆیه‌ بوونی شوینه‌واری ئیسلامی له‌ گوندی (زیویه) دا مانای ئه‌وه ناگه‌یه‌نی، که به‌هاتنی نایینی ئیسلام بۆ دۆلی جافایه‌تی، ناوی گوندی (زیویه) ش له‌ ناوچووی، هه‌روه‌ک نمونه‌ی چیا‌ی (ژیلوان) ی پیتشر باسکراو، که وشه‌و ناوی

(چۆخماخ)ی تورکی نهیتوانی ناوه دیرینه که ی (ژیلوان) له بیر خه لکی ناوچه که بباته وه .. ههر له بهر ئەمه شه به دلنیا بییه وه ده لئین: ناوی (زیویه) به ناوی (زاویه) ی عه ره بییه وه نه هاتوه . به لگه شمان له سه ر ئەم پیدا گراییه مان له وێوه دیت، که ههر له کوردستاندا ده یان گوندو شوینی تر به هه مان ناوی (زیوی)، زیوکه، زیوه، زیویه) وه هه ن، که هه موویان له رووی ناوه وه له بنجدا یه کنو له هه موو ئەم گوندانه شدا، هاوشیوه ی گوندی (زیویه) ی لای چیا ی پیره مه گروون، (مزگه وت) یان تپدایه، وه ک ئەم مشته نمونه یه:

-زیوی-ی لای راژان (ناوچه ی مه رگه وه ر).
 -زیویه-و- زیوکه-ی لای شاری (شنۆ).
 -زیویه-ی کۆنه لاجان (لای شاری خانی).
 -زیویه-ی سه ر به دئیستانی (مه نکاریی) ی سه رده شت، که به سیوه لاسوره به ناوبانگه .

-زیوه-و بهر زیوه-ی ناوچه ی باله کایه تی.
 -زیوه-و-ده ره زیوه-ی ناوچه ی خو شناوه تی.
 -زیوی-ی ناو شاری که رکوک.
 -زیوه مه ر-ی ناوچه ی قه ره داخ.
 -زیوی-ی شیخ پیرمووس (ته نیشته بامه رنی).
 -زیوکه-ی سه ر به ناحیه ی نه هلی (نه هله) ی پارێزگه ی مووسل.
 -زیوه-ی سه ر به ناحیه ی نه هلی- مووسل.
 -زیوه-ی سهیدا، سه ر به ناحیه ی نیروه و رێکان.
 -زیوی-ی شکان سه ر به ناحیه ی نیوه و رێکان (قه زای ئامیدی).
 -زیوکاشین-ی سه ر به قه زای ئامیدی.
 -زیوکاژیری- سه ر به قه زای ئامیدی.
 -زیوا-ی شه فیقی- سه ر به قه زای دهۆک.
 -زیوکا-ی سه ر به ناحیه ی نیروه و رێکان.
 -زیوا-ی سه ری، سه ر به ناحیه ی نیروه و رێکان.
 -زیوه-ی سه ر به ناحیه ی دیانا.

-زیۆکه-ی سهر به ناحیه ی ناودهشت.

-زیوه-ی ناوچه ی نزار له بارزان (سهر به قهزای ئاكری).

-زیوه كه-ی كه ندالان (ناوچه ی دۆسكى).

-زیوكا عه بوى (ناوچه ی دۆسكى).

-زیوكه-ی محمه د یاسین (ناوچه ی دۆسكى).

-زیوه-ی سهر به ناحیه ی زاویته.

-زیوكی-ی جیسك (سهر به ناحیه ی گولی).

-زیوكا-ی سنديای (سهر به ناحیه ی گولی).

-زیوه پیرامیس-ی سهر به ناحیه ی سهرسهنگ.

-زیوه-ی سهر به قهزای رانیه.

-زیویه-ی سهر به قهزای شارباژی.

-زیوه-ی سهر به دیستانی دۆل.

-زیوه-ی سهر به دیستانی گهورك-نه لێن.

-زیوه-ی سهر به دیستانی ملكاوی.

-زیوه-ی سهر به دیستانی مهنگوری خۆرهللات.

-زیوی-ی سهر به دیستانی (تیل تیمور)ی به شی ناوخی مه هاباد.

-زیوه گه وره-ی سهر به دیستانی (سوگمان ئاوا)ی ده وروبه ری شاری (خوی).

-زیوه-ی سهر به دیستانی (فارسینجی)ی سهر به (ئه سه دئاوا)ی پارێزگه ی هه مه دان.

-زیویه-ی سهر به دیستانی (بیله وهر)ی به شی (كامیاران)ی سهر به پارێزگه ی _سنه-كوردستان).

-زیویه-ی سهر به دیستانی (ئیسفه ندئاوا)ی سهر به شاری (قوروه)ی پارێزگه ی (سنه-كوردستان).

-زیویه-ی سهر به دیستانی ژاوه رۆری هه ورامانی ته خت.

-زیویه-ی سهر به دیستانی (نه مه شیر)ی شاری (بانه).

-زیویه-ی سهر به دیستانی (گول ته په)ی ناوچه ی فه یزوللا به گی - ده قهری شاری (سه قز)(5).

که له ناو ئەم لیستە ناوهدا و ئەوەی زۆرتر لە مەبەستە کەمی ئیمەوه نزیکه، ئەم دواناوه، واتە: (زیویه)ی دەقەری شاری سەقزە، لە خۆرەلانی کوردستان، کە نزیکهی (۵۰ کیلۆمەتر) دەکەوتێتە باکووری خۆرەلانی سەقز و بە هەمان شیوهی ناوچهی دۆلی جافایه تیش، شەقل و مۆرکی _گۆل تەپە) ی تورکی، بەسەر ناوچه کەوهیه.

دانیشتوانی ئەم گوندە کوردن، کاریان کشتوکالا و ئاژەل بەخپۆکردنە، کەشوهه‌وای زۆزان و سارده سێره و جینگه‌یه‌کی ئاوێژه و بە برشته. وهك هەر گوندیکی تر، قوتابخانه و مزگه‌وتی تێدايه. سالی (۱۹۶۳) شوینە‌وارناس و دیرینه‌زان، کۆلیاری و پشکنینیان تیدا کرد. دیرینه و شوینە‌واری شاریکی کۆنی تیدا دۆزرایه‌وه و گەلی شتومه‌کی تیدا چنگ کهوت، کە نیشانه‌ی پیتشکه‌وتنی هونه‌ری و ورده‌کاری و پیشه‌یی و خوینده‌واری بوون. ئەم گوندە لە بنه‌رە‌تدا ناوی (زیبیه) بووه کە لەگەل ناوی ئیستایدا زۆر لە یه‌که‌وه نزیکن و گوايه ئەم ناوانه، له‌وه‌برده‌ نووسه‌ میژوو‌ییانه‌دا نووساون، کە سارگۆنی دووه‌می ناشووری (۷۲۲-۷۰۵ پ.ز) و ناسراو به (شروکین)ی ئیمپراتۆری ناشووری، ئەم باسانه‌ی له‌ سالی شه‌شه‌می پاشایه‌تی خۆیدا یاداشت کردوه و نووسیویه: (شاری ئیزیرتو) ی وێران کردو سووتاند و دووشاری تری (زیبیه) و (ئارمانیدیش) یشی داگیر کردوه، هەر ئەم (سارگۆن)ه‌ دواتر له‌ به‌رده‌نوو‌سیکدا ئاماژه‌ی بۆ ئەوه‌ش کردوه، کە دوا‌ی داگیرکردن، ئەم دوو شاره‌ی (زیبیه) و (ئارمانیدش)ه‌ی سووتاندوون.

له‌ ئاکامی ئەو کۆلیاری و پشکنینانه‌ی له‌م گونده‌دا کران، گەلی خشل و که‌ره‌سه‌ی زیپینی تیدا دۆزرایه‌وه. هه‌ندی له‌و شتانه‌ی تیدا دۆزرایه‌وه: سینه‌به‌ند و گه‌ردنبه‌ندیکی له‌ زیپ دروست‌کراوی هه‌لقه‌هه‌لقه‌یی بوو. کە هه‌ردووکیان به‌ وینه‌ی که‌له‌سه‌ری جانه‌وه‌رانی وه‌کو: شیر، دیو، ده‌عبا و درنده‌ی نه‌ناسراوی ته‌فسانه‌یی نه‌خشینه‌رابوون. هه‌روه‌ها کالانی خه‌نجهر و نیزه و په‌یکان و چه‌کی تری جه‌نگی. دیواره‌کانی کە له‌ ژێر زه‌ویدا ده‌ره‌یتراون، زۆر سه‌ختن، پلیکانه‌ی به‌تاته‌به‌ردی تاشراوی لووس و نه‌خشی سووره‌وه‌کراوی قالب زل دروست‌کراون. هه‌ندی له‌ ژوو‌ره‌کانی ئەم ته‌لار سازه‌یه‌ی، به‌ داری (سه‌روو) داوه‌را کران، کە داری (سه‌روو)-

سهول)، ئىستا لەو دەقەراندەدا نابىنرېن. دىوارەکانى بە كاشى سۈورەۋەكرامى
رەنگاۋرەنگ نەخشىنراون.

بە پىي لىكۆلىنەۋەدى دىرىنەناسان، ئەم شتانه ھەموو، پاشماۋەدى سەدەدى
نۆيەمى پىش زايىنن. كە دەبى لىرەدا لە يادمان بى، لە سەردەمى نۆيەمى
زايىندا، دەۋلەتى (مانا)، يان (ماندى) دەسەلەتى بەسەر ئەم ھەرىمانەدا ھەبوۋە
يەكىك بوۋە لە دەستە دەۋلەتەكانى (زاگرۆس)، كە بەر لە ئىمپراتۆرىيەتى (ماد)،
لاى باشوورى زەرىياچەى (ورمى)، فەرمانرەۋايەتى كەردوۋە. بەم پىيە، شارى (زىۋىيە
= زىيىيە) و ئەو شارانەى كە (سارگۆنى ئاشوورى)، لەم ھەرىمانەدا داگىرى
كەردوون. لە شارەكانى دەۋلەتى مانا بوون .

ئىستا ئىتر پەرسىيارىتر دىنە ئاراۋە:

۱. ئاخۆ ئەو گوند و شوپىنەنى ناويان (زىۋى، زىۋىيە، زىۋكە، زىۋە) يە،
شوپىنەۋارى ناۋقەلەمپەۋەدى ھەمان شارستانىتى (مانا) يىن!؟
۲. ئاخۆ ناۋى (زىۋى، زىۋىيە، زىۋكە، زىۋە) ناۋى سەردەمانى پىش
ئىمپراتۆرىيەتى (ماد) ن!؟
۳. ئاخۆ ھىچ گوند و جىگەيەكىتر لە كوردستاندا، ئەۋەندەدى ناۋى (زىۋى)،
زىۋىيە، زىۋكە، زىۋە) بەم ژمارە زۆرە دوپات بوونەتەۋە ۋ ھەن!؟
۴. ئاخۆ بنەما و ناۋى (زىۋى، زىۋىيە، زىۋكە، زىۋە) چى بى ۋ لە بنەپەتدا چۆن
بوۋبى!؟
۵. ئاخۆ ناۋى ئەم ھەموو گوند و جىگەيانەنى ناويان (زىۋى، زىۋىيە، زىۋكە،
زىۋە) يە، لە وشە و ناۋى (زاۋىيە) عەرەبىيەۋە ھاتوون!؟

پهراویزه‌کان:

۱. نووسینه‌که‌ی مامۆستا (وهه‌بی) به‌هه‌مان شیوازی نووسراوه، که نیوسه‌ده له‌مه‌وبه‌ر، له‌گۆفاری (پیشکه‌وتن) ژماره (۸)، سالی یه‌که‌م، نیسانی ۱۹۵۸، ل ۱-۱۴، بلاوی کردۆته‌وه.
 ۲. پیشکه‌وتن (گۆفار)، ژماره ۸، سالی یه‌که‌م، نیسان ۱۹۵۸، ل ۱-۴، به‌قه‌له‌می مامۆستا بلاوکراره‌ته‌وه.
 ۳. له‌باره‌ی (سه‌رسیر) و (چوارتا) وه‌ وتاریکم نووسیوه له‌به‌ره‌وه بلاوی ته‌که‌مه‌وه، له‌ سالی ۱۹۴۵دا له‌ سلیمانی بۆ یه‌که‌م جار لی‌بوونه‌وه‌ی ناوی (سه‌رسیر)م بلاوکرده‌بووه‌وه، وه‌ وتوبووم که له‌ (سه‌ردسیر)ی فارسییه‌وه هاتووه، که مانای (هاوینه‌هوار)ه.
 ۴. هه‌ر له‌ شیوه‌ی ئەم ناوه‌ تورکییانه‌ی عوسمانی، له‌ هه‌مان ناوچه‌دا، ناوی گوندی (یاخ سه‌مه‌ر) و (قزله‌ر) و چه‌ندان گوندی هاوسی (چۆخماخ) هه‌ن.
 ۵. بۆ به‌سه‌ر کردنه‌وه‌ی ناوی (زیوی، زیویه، زیوکه، زیوه) سه‌یری ئەم سه‌رچاوانه‌ش کراون:
۱. فرهنگ دهخدا، جلد ۹، ص ۱۳۱۱۹.
 - ب. محمه‌د جه‌میل رۆژبه‌یانی، ولاته‌که‌ت باشتی بناسه. چاپه‌مه‌نی ئاراس: ۲۰۰۵، هه‌ولێر، ل. ۳۱۰-۳۱۳.
 - ج. د. غه‌فوور عه‌بدوڵلا، گونده‌کانی کوردستان، به‌رگی: ۱، ۲، ۳، ۴، هه‌ولێر، ۲۰۰۵.
 - د. د. غه‌فوور عه‌بدوڵلا، فه‌ره‌نگی جوگرافیایی کوردستان، چاپه‌مه‌نی موکریانی، ۲۰۰۸، هه‌ولێر.

هەندى ئاشناى نامۆ

- ۱ -

هەندى جار بە دەم نووسىنەو، برى واژه و زاراوه، دینه بەر نووکی قەلەم “ که ئەگەرچى بنەرەت و مەبەستى نووسىنەکه، کارى بەو واژه و زاراوانە نىيە “ بەلام لەهەمان کاتىشدا بى ئەوہى دەسەلات لە دەست خۆتدا بىت، لەنگەرئىک، يان هەلۆيستەيەکی کورتى کەم خايەن لە ئاستياندا دەگریت و بە دەميشييەوہ پشوويەك دەدەيت. ئەوسا لەم دەرفەتى پشووەدا، بەچاويکی ناسياوانە، لە سەر و روخسارى ئەو واژه و زاراوانە ورد دەبیتەوہ و هانا بۆ بىرەوہریت دەبەيت، تا ناويان و مانايان و ناسياويت لەگەلياندا بىر بکەيتەوہ و بزانيت چۆن تىکەل کاروانى ئەو شەپۆلە واژه و زاراوه ئاشنا و ناسياوہ کەوتوون، کە رۆژانە هاوړيپەتى قەلەمەکەت دەکەن!

ئەم چەند واژه و زاراوہيەش “ برىکن لەو نمونانە:

بان؛ نەبان

مامۆستا هەژار موکریانى لە لاپەرە (۴۷)ى بەرگى يەكەمى (هەنبانە بۆرینە)دا، لەبارەى واژهى ((بان))وہ ئاواى نووسيوہ:

- ۱ - بان: بانگى نوێژ (مە لا بانى دا).
- ۲ - گازى: (بانى کە بابى).
- ۳ - لای سەروو: (لە بان ئەو کيفە).
- ۴ - سەربانى خانوو.
- ۵ - بانو: زەمىنى دەشت و بلند: (بان هۆبەتوو، تالەبان).
- ۶ - هۆگر و خاوەن بەزەبى: (ئەو مانگايە لە گوێلکەکەى نەبان بوو).

۷ - بين، بوون.

ديسان ھەر مامۆستا ھەژار، لە لاپەرە (۸۷۷) ی بەرگی دووھمی
(ھەمبەنە بۆرینە) دا، لەبارەى واژەى (نەبان) ھوە ئاواى نووسيوھ:

۱ - شيردەرئى كە بېچووى خۆى ناوئى و شيرى ناداتئى.

۲ - كەسئى كە دەنگى لە يەكئى گۆريوھ: (كاکم ليمان نەبانە و نامان دوينئى).

۳ - بەدميجاز، ھەميشە قەلس و توورە.

بەلام لە نيوان ھەردوو واژەى (بان) و (نەبان) ی ئەم لىكدانە ھەيەى مامۆستا
(ھەژار) دا، واژەيەكى ھاوبەشى وەك (نەبان) دووبارە بۆتەوھ، كە وەك وتمان: بەو
مانايە ديت " كە شيردەرئىك خۆى لە بېچووه كەى دەگۆرئى، يان: نايەوئى و شيرى
ناداتئى. كەواتە ماناى گشتى واژەى (نەبان) ئاواى لئى ديت: خۆ تينەگەياندن و
روويينەدان و دوورى لىگرتن و سەير نە كردبئى " بۆيە لە فۆلكلوردا وتراوھ:

تەحالەو ريزە خالانە

بۆ من چاكن ئەو چاوانە

يارى خۆمە و لىم (نەبانە)

واتە: يار دەشزانئى من يارى ئەوم " بەلام رووى سۆز و بەزەبى لئى وەرگىراوم و رووم
ناداتئى و بەچاوى جارائى بۆم ناروانيت، بۆيە دەشئى دوو كەسى ناسياو، كە لە رئى و
گوزەردا تووشى يەك دەبن، يەكئىكيان بەھەر سۆنگەيە كەوھ بوويئت، خۆى لەوى تريان
بيئاگا و نەديو دەكات، وەك ئەوھى خۆى وا نیشان بەدات، كە گوايە نەيديوھ و چاوى
بەسەير كردنى شتئىكى ترەوھ خەريك كردوھ، كە بەمە دەلئىن خۆى لئى (نەبان) كردوھ.

ئەى باشە، ئەگەر بېشگرى (نە) ی ئەم واژەى (بان) ە، بەو جۆرە بېينەوھ ياد " كە وەك

دەزئىن لە كورديدا (نە) بچيتتە بېش ھەر واژەيە كەوھ، دەبیتتە بېچەوانەى ئەو شتتە، وەك:

چوون = نەچوون

خواردن = نەخواردن

خۆش = نەخۆش

خەوتن = نەخەوتن

بينين = نەبينين

بيننا = نەبيننا

ئەوسا واژەى (بان) دەبىتتە پىچەوانەى (نەبان) و ماناى (بان) ىش دەبىتتە:
خۆتتىگە ياندن و روويىدان و سەيرکردن. بۆيە لەفۆلكلورى كورديدا واژەى (بان) بە
ماناى تىروانىن و سەيرکردن و نزيكى كردنە:

هەتا خۆم كور بووم بە (بان)انەو
كچگەل بە دوعا و بە پارانەو
ئىستاكە پير بووم، پىم دەلین خالۆ
بەرتيليش دەدەم، نامبەنە مالۆ

واتە: هەتا لەتافى لاويدا بووم، كچانى زۆر، پەرۆشى ئەو بوون روويان پى
بدەم و خۆمیان تىبگەيەم و بيانلاوینم و چاوپرکييان لەگەلدا بکەم... كە لە مانا
گشتىيە كەى ئەم واژەيەو، هەر سەيرکردن و بينينمان لا گەلآلە دەبىت، بۆيە دەبى
ماناى واژەى (بان) هەر (بينين) بىت" كە محابن هيشتا فەرەهەنگەلى كوردى
بەمجۆرەى لەبارەو لىك نەداو تەو.

هەرى لە بەرى جيا ناكاتەو

ئەمە پەندىكى پيشينانى كوردىيە، بەلام لە (پەندى پيشينان)ە كەى مامۆستا
(شىخ محەمەدى خال)دا نەهاتو.

لە لاپەرە (٩٦٥)ى بەرگى دووەمى ((هەنابە بۆرينە))شدا، ماناى واژەى
(هەر) ئاوا لىكداو تەو.

١ - هەر: قور.

٢ - زىقە، گريانى مندال.

٣ - زەرەى كەر، گورە.

٤ - خاك، خۆل.

بەلام ((هەر)) و ((هەرگ)) لە دىاليكتى گۆران - دا بە ماناى (قور) و (ليتە)
و (خاكى تەر) دىت. مەولەوى تاوەگۆزى، لەم چەند بەيتەدا ((هەر))ى بە ماناى
قور و ليتە هيناو:

۱ - گیتج زریوار ههرسم مهوج وهردهن.

سارای مهريوان ته مام ((ههپ)) كه ردهن (ل: ۵۰۰).

واته: زریباری فرمیسمك شهپۆلی داوه و دهشتی مهريوانی كردوو به قور.

۲ - ها، كاوان كاوان، دلّ چون دلّپیشان

((ههپ)) دان وهسهدا، ههردان پهی ویشان (ل: ۵۲۳)

واته: بهرزاییه كان وهك دلّ برینداران، دلّیان لهت بووه و چیاكانیش قورپان

بهسهری خویندا داوه.

۳ - یاشیخ ((ههپ)) گاوان مهیلهكهی لهیلی

سهر به سهر وهگیان ههرزانهن خهیلی (ل: ۵۳)

واته: یا شیخ؟ قوراویك كه بههۆی مهیلی لهیلی - وه له گیانی دلّدار بیژئی

ئهوهنده به نرخه تهگهر سهربهسهر، به گیانی خۆی بیگۆریتتهوه، هیشتا به ههرزانی

دهست كهوتوه.

كهواته ههپ، بهمانای قور دیت.

بهلام ((بهپ)) واژهیهکی عهرهیبیه و بهمانای زه مینی وشك دیت، بۆیه ههردوو

واژهكه، بهدهستی ئه نقهست، به پیچهوانهی یه كتر دانراون، تا مانای دژ بهیهك

بدهن و مانا گشتییهكهی بیته: ((تهپ و وشك)) كه له بنهرتدا پهندهكه بهرامبه

ئهو كهسه گیل و نهشاره زایانه به كار دههینین، كه ئاوهزیان به جیاكردنهوهی: چاك و

خراپ، دۆست و دوژمن و تهپ و وشك ناشکی، بۆیه دهلین: (ههپ) له (بهپ) جیا

ناكاتهوه.

سهرنجیکی تر لهسهر ئه مه پهنده“ لیكدانی ههردوو واژهی (ههپ) و (بهپ) كیش

و قافیهداره“ كه نمونهی تری ئه مجۆره واژه دژبهیهكانه، له زاراوهی تری وهك (تهپ) و

(بهپ) دا دهبینین و من دلّنیام ئه م دوو واژهیهی ئه م زاراوهیهش له بنهپهتدا ههر (تهپ) و

(بهپ) ههمان پیودانی پهندی (ههپ) و (بهپ) بوون، كه ئیستا له م زاراوهیهدا

بزوینی (بهپ) هكه سواوه و بۆته (بهپ) و زاراوهكesh به گشتی مانای هیشتا (تهپ)

دهگهیهنی“ كه نابی ماناكهی وابیت، بهلكو دهییت به ههمان پیودانی پهندی (ههپ)

(ی) له بهپ - ی جیا ناکاتهوه) سهیری بکریت.

بۆ بېرھېنانەۋەي خوينەر و ھەر لەم بوارەدا، زاراۋەي (حازر و بزر)، (بەزمەم رەزم) *، ھەلبەز و داھەز) مان لە كوردی دا ھەيە، كە بەپێدانی زاراۋەي پېشوو، ھەردوو واژەكەي ئەمانیش، دژبەيەكن و ھاوكاتیش (كېش و قافیە) دارن، تا لەسەر زمان و لەكاتی بەكارھێناندا ئاسان و ۋەك جۆرە شیعریكیش بن. ھەر بۆیە لەم بوارەدا بېر بۆئەو دەچێ، كە واژەكانی ئەمجۆرە نمونانە، ھەروا بە رێكەوتیک نەچونەتە پال یەكتری، بەلكو دەبێ زمانزان، یان فەرھەنگ نووسیك، كاری لەسەر كردبن و لەم نمونانەش زۆرتەر بووبن، بەلام ئیمە ھەر ئەم چەند دانەيەمان سىنگاوسىنگ بۆ ماپیتەوہ.

كونه مشكى لێكرد بە قەيسەرى!

يان

قەيسەرى لێكرد بە كونە مشك؟!؟

ئەمیش پەندىكى دێرينەيە، تەمەنى لەگەڵ دروستکردنى (شار و بازار و قەيسەرى) داىە. داخەكەم لە (پەندى پېشىنان) ەكەي مامۆستا شىخ محەمدى خال - دا نەھاتووہ. تا ئىستا لە زۆر دەقى كوردیدا دەيىنم بە ھەلە بەكارى دىنن. ئەگەر لە رووى واتاوہ سەيرى بكەين، ھەست دەكەين بەو مانايە ھاتووہ، كە بەراورد لە نىوان دوو جىگەي ۋەك (قەيسەرى) و (كونە مشك) دا دەكات... بىگومان دەشزىن جىاوازىي لەنىوان ئەم دوو جىگەيەدا، ئەوئەندە زۆرە " جىي بەراورد نىيە.

چونكە رووى دەمى پەندەكەش لە مرۆقە " نەك لە مشك، ئەوا دەزانين كە مرۆقە دەتوانى لە بازار و قەيسەرىدا، بە پان و پۆرپى بازار و قەيسەرىيەكەدا بسورپیتەوہ. بەلام بەپىچچەوانەوہ، مرۆقە بەكونە مشكدا ناچىت. لەبەرئەوہ مادام رووى دەمى پەندەكە ھەر لە مرۆقە (ۋەك وتمان)، ئەوا دەبێ ئەم مرۆقە (لەوكاتەدا) ئەوئەندە بەتەنگ ھىنرايىت، كە مەوداى ھەنگاۋەلھىنان و بزووتنى لەبەردەمدا

* بەزم و رەزم: شادى جەنگ، خۆشى و شەر و ھەرا.

تەنگەبەر و تەسك و پۈر تەنگۈچەلەمە كرابىتتەوہ. واتە: تەگەر لەبەر ھەر ھۆيەكى گوشارى وەك قەرزارىيى، يان دوزمنكارىيى، يان ھەزاريى بىتتە“ تەوا ئاسۆي بەر پىي و بەرچاوى، تاريك و تەنگ دەبىي و تروسكاييەك شك نابات، تا وردە وردە ھەست دەكات تواناي ھەنگاۋ ھەلھىتان و پەلوپۆ ھاويشتن و دەرەتانيك و دەستگريكى نىيە“ بەدەم ئەم تەنگانەيەيەوہ بىتتە. بۆيە ھەست دەكات تەنگى پىي ھەلدەچىرىي و دىيىاي لىي بچووك و بچووكتر دەبىتتەوہ“ لەم بارەدايە ئەم مەزقەي ناو ئەم تەنگەزەيە، ئەو شار و بازار و قەيسەريەي جاراني لىي تاريك و نووتەك و يەكجار تەنگەبەرە. بۆيە كاتىي كەسيك، كەسيكى تر بەتەنگ دىيىي“ دەلئىن: قەيسەري لىي كرەتتە كونە مشك. كە غونەي ترى ئەمجۆرە پەندەمان، بەم شىوانەي تىرش ھەن (ھەرچەندە ھىچيشيان لە - پەندى پىشيانان - ەكەي مامۇستا شىخ مەمەدى خال - دا نەھاتون).

۱ - دىيىاي لىيكرد بە چەرمى چۆلەكە: واتە ئەوئەندەي گوشار بۆ بردوۋە و ئەوئەندەي تەنگ پىيھەلچىنەوہ، ئەم سەر زەمىنە بەرىنەي لىي تەنگ و بچووك كەدەوہ“ بەئەندازەي چەرمە چۆلەكەيەك.

۲ - سەرى دىيا بەپوش نەگىراوہ. واتە: ئەم ئاسمانە بىي سنوورەي تا چاۋ ھەتەر دەكات، ھەر ئاۋەلەيە، كەچى كە يەكك داد لە دەست تەنگزەيەك دەكات“ بەرامبەرەكەي دلخۇشيبى دەداتەوہ و پىي دەلئى: سەرى دىيا بەپوش نەگىراوہ. واتە: ھىشتا ئومىد و ئاسۆي رووناك ماون.

لەبەر ئەمانە، شىۋەي بەكارھىتانى: ((قەيسەري لىيكرد بە كونە مشك)) راسترە، نەك پىيچەوانەكەي.

رەنجبەر، يان رەنجبار؟

لە كوردەوايدا بەتايبەتیش لەناو گوندنشینە كاندا (رەنجبەر) بەو كەسە دەلین، كە بەرامبەر بە كرێبە كى دريارىكراو، كار بۆ كەسێكى نر دەكات، واتە: ھەر نزيكە بە (كرێكار)ى ناو شارەكان، كە ھەردوو وشەكە لە بنەرەتدا لە دوو واژەى سەر بەخۆ لێكدراون. چونكە واژەى (رەنج) بە تەنيا بەماناى تەقەللا و كۆششە و تواناى خستەنە كار و وزە بەخشین دەگەيەنیت، وەك چۆن (كرێكار) لە واژەى (كرى + كار) پێكھاتوو، ھەر بەو جۆرەش (رەنجبەر، يان رەنجبار)، لە (رەنج + بەر) و (رەنج + بار) پێكھاتوو.

بەلام لە وشەى لێكدراوى (رەنج + بەر)، يان (رەنج + بار)دا، جۆرە تێكەلاوى و گۆرانكارىيە كى زمانەوانى بەسەردا ھاتوو، كەوا پێدەچى پاشگرى (بەر)، يان (بار) لە بنەرەتدا جۆرێكى تر بووبیت و بەپێى تەمەنى مێژووى ديارينەى ئەم واژەى، لە كوردەوايدا (كە كۆمەلگەيە كى كشتوكاڵ كار بوون) و لە دەمێكەو بەسەر زارى زۆربەى جەماوەرى خەلكە كەيەو واژەش وەك ھەر پێويستىيە كى تری ژيان، گۆرانكارىيە بەسەردا دیت، بەتايبەتى بەمەبەستى سفتوسۆل بوون و بى گريوگۆل بوون، لەسەر زمان و خپرايى لە بەكارھێنانيشدا، كە خپرايى بەكارھێنانى واژەكە، لەسەر زمان، واى سواندوو، ھەر وەك چۆن ئیستا لەسەر زمان و گويمانە ھەر بەو جۆرەش بەكارى بەيەنەو.

بەلام بە بەراورد لەگەڵ دەستەواژە ھاوياساكانى ترماندا، كە ھەمان گۆرانكارىيان بەسەردا ھاتوو، بۆمان دەردەكەو، كە واژەى لێكدراوى (رەنجبەر) لە سەرەتادا (رەنج + بار)، واتە: (رەنجبار) بووبى، چونكە:

١ - نالى دەلى:

ئاوى سوپى چاو و (بار)ى تالى لىو
سوپى و تالى، دەم دەدەم و ژەم ژەم دەخۆم

* * *

واته: قورساییه کی گران له سه ر لیومه، که به ددان لئی ده که مه وه و ده بخۆم...
بۆیه له سه ر هه مان پێودان دهوتری: (فلانه کهس، لهش به باره) واته:
بارستاییه کی قورس له سه ر له شیتی، ئیتر ئه و بارستاییه، نه خۆشیی بیته، یان
ئه رکی سه ختی ژیان...

یان دهوتری: (فلانه کهس، هیچی له باردا نییه، واته: دهسته چاپه و بی
دهسه لات و بی خێر.

یان دهوتری: (فلانه کهس، ناله باره)، واته: نایه ته ژیر باری ئه و ئه رک و
فه رمانه وه" که پێویسته بیکات.

یان دهوتری: (فلانه ئافره ت منداڵ باره)، واته: مندالی له ئه ستۆیه و ئه رکی
سه رشانی قورسه.

که واته پوخته ی مانای (بار)، له و نمونانه دا "به مانای گرتنه ئه ستۆ و هاتنه
ئه ستۆی ئه رک و فه رمان و قورساییه ک، که هه ندی جار مرۆقه که، خۆی به پیر
گرتنه ئه ستۆی ئه و (بار) هه ده چیت، وه ک نمونه ی (ره نجبار) ه که و هه ندی جاریش
دیارده کانی تری ژیان، وه ک هه ژاری و نه خۆینده واری و نه خۆشیی و کاره ساتی
سروشتی، له ئه ستۆی مرۆقی (بار) ده کات.

۲ - له فۆلکلۆری کوردیدا دهوتری:

له ناو سابلاخ دا، بورجیک دیاره به قه ده ئه و بورجه، خه م له دلّم باره

واته: به بارستایی و قورساییی و بهرزایی ئه و بورجه، بارته قای خه م، نیشته تته
سه ر دلّم" بۆیه له سه ر پێودانی ئه م ریسایه، دهوتری: فلانه کهس خه م باره، واته:
خه م له ئه ستۆیه تی.

۳ - دهوتری: فلانه کهس (نوێژکه ر) ه!. که دیاره له سه ره تادا وشه لیکدراوه که،
له وشه ی (نوێژ + کار) هه هاتوه و ئه مه ییش چونکه له ده مه یکه وه" له سه رده می
په یدا بونوی نایینی ئیسلامه وه، له ناو کوردستاندا به کار دیت، تیپی (ئه لف) ی
وشه ی (کار)، که خۆی زۆر کورت دیته سه ر زمان و گوێ" بووه به (بزوین = ه) و
له (نوێژکار) هه وه بووه به (نوێژکه ر)، که هه رگیز ریی تیناچی ئه م وشه لیکدراوه،
له بنه ره تدا به و سووکایه تییه له دایک بوو بیت، یان دواتر ویسترای سووکایه تی پی

بكریت! له كاتیكدا كه بهر پزهوه سهیری ئایینی ئیسلام كراوه، چونكه نمونه ی تری له مجۆره وشهیه مان زۆرن، وهك: وشه ی (راوكه ر)، كه ته میش دیاره له بنه رهدا (راو + كار) بووه، وهك وشه ی (وه رزشكار).

٤ - تیپی (ئه لف) ی تیکرای ئه و وشانه ی سه ره وه، كه هه موویان له بنه رهدا حه رفی (ئه لف) بوون و له بهر كورتیی تیپه كه، له سه ر زمان و گو یچكه و له و جینگه یه دا سواون و گو ردراون به تیپی (ه)، اته: به (بزو یین)، ئه وه مان لا دروست ده كات، كه وشه ی لیك دراوی (ره نجبه ر)، هه ر (ره نجبار) بووه.

هه رچه نده له شیته لكر دنی وشه ی (ره نجبه ر) دا، وا دیتته به ره هه ست، كه (ره نجبه ر) به و كه سه بلین گوایه به ری ره نج و ته قه للاكه، بو خزی بیات.

به لام وهك وتمان: له و وشانه دا (بار) ی سواون و بوون به (به ر) و له و گو ران و سواندنه شدا، مانایان نا گو ردری و وهك خو یان ده میننه و... ته گینا ته گه ر وابی “ ئه و كاته كه دهوتری: (فالانه ئافره ت منداله به ره) “ ئاخو ده بوایه مانای وابیت، كه گوایه منداله كه ی دزیوه؟! (*).

* * *

هه‌ندی‌جار به‌دهم بینین و بیستنه‌وه، بری‌ واژه‌و زار‌وه به‌ر چاو و گوی‌ ده‌که‌ون، ده‌م و ده‌ست به‌ری چاو لیل‌ و گوی‌چکه‌ش له بیست‌ بیزار ده‌که‌ن: ئیتر به‌په‌له‌ بریار ده‌ده‌یت گوی‌چکه‌و چاو‌ت، له‌بیست‌ و بینینی‌ ئه‌و ره‌شه‌بایه‌ دووربخه‌یته‌وه، که‌ به‌ مه‌به‌ستی شیواندن و کاولکاری، روه‌ی له‌زمانی‌ کوردی‌ کردووه‌و هیچ‌ داموده‌زاگایه‌کی‌ (زمانه‌وانی‌)ش ده‌سه‌لاتی‌ به‌رگری‌ له‌م ویرانکاریه‌ پیناکری‌، که‌له‌ هیچ‌ قوناغی‌کی‌ می‌ژوه‌ی‌ زمانی‌ کوریدا، ئه‌وه‌نده‌ی‌ ئیستا، مه‌ترسی‌ی‌ بۆسه‌ر زمانی‌ کوردی‌ په‌یدا کردب‌ی‌. وه‌ک نمونه‌ی‌ (دلۆپیک‌ له‌ زه‌ریا):

ناوزه‌د:

واژه‌ی‌ ناوزه‌د! له‌چیه‌وه هاتووه، که‌ له‌م چه‌ندساله‌ی‌ دواییدا، زۆر نه‌شاره‌زایانه‌ له‌نوسینی‌ کوریدا به‌کاری‌ ده‌هیئن‌!. بۆیه‌ پیم‌ باشه‌ شتیک‌ له‌سه‌ر ئه‌م واژه‌یه‌ بلیم‌: که‌ (زه‌د) له‌بنه‌ره‌تدا چاوگی‌ قرتاوی‌ (زَدَنَ - زه‌ده‌ن)ی‌ زمانی‌ فارسییه‌و به‌مانای‌ (لیدان)ه‌، که‌چی‌ ئه‌وه‌ی‌ سه‌یره‌ ئه‌و نووسه‌رانه‌ی‌ به‌وه‌ی‌وه که‌ ماناکه‌ی‌ نازانن، زۆرجار واژه‌ی‌ (ناوزه‌د!) و هه‌ندی‌ جاریش دیومه‌ و بیستومه‌ به‌ (ناوزه‌نگ)یشی‌ به‌کارده‌بن‌!... له‌م سه‌رنجه‌مدا له‌سه‌ر ئه‌م واژه‌یه‌، مه‌به‌ستم ئه‌وه‌نییه‌ بلیم‌ ناب‌ی‌ واژه‌ی‌ بیانی‌ به‌کار بری‌. به‌ پینچه‌وانه‌وه‌ من‌ بروام‌ وایه‌ ده‌وله‌مه‌ندترین‌ زمان، ئه‌و زمانه‌یه‌ که‌ (ته‌نتین)ی‌ واژه‌ وه‌رگرتنی‌ زمانگه‌لی‌ بیانی‌ به‌هه‌یژه‌ و زیره‌کانه‌ واژه‌ی‌ بیانی‌ ده‌قۆزیته‌وه‌و له‌ شوینی‌ پتویست‌ و شیاو و له‌هه‌ناوی‌ رسته‌ی‌ په‌سه‌نی‌ زمانه‌که‌یدا به‌کاری‌ ده‌هیئن‌. چونکه‌ (زمان) به‌به‌کاره‌ینانی‌ واژه‌ی‌ بیانی‌، نابیتته‌ زمانیکی‌ نامۆ، به‌لکو به‌به‌کاره‌ینانی‌ رسته‌ی‌ سه‌ر به‌ میعماری‌ بیانی‌، ده‌بیته‌ زمانیکی‌ ئالۆز و نامۆ... له‌م بواره‌دا ته‌گه‌ر شاعیرانی‌ کلاسیکی‌ کورد به‌نمونه‌وه‌ له‌ناویشیاندا (نالی) به‌یاد به‌ینینه‌وه، ده‌بینین‌ واژه‌گه‌لیکی‌ زۆری‌ بیانی‌ (عه‌ره‌بی‌ و فارسی) به‌کارده‌هیئن‌، به‌لام له‌ناو که‌ش و هه‌واو هه‌ژموونی‌ رسته‌ی‌ خۆمالیبانه‌وه‌ په‌سه‌نی‌ کوردا ده‌یانگۆنجین‌. له‌م بۆنه‌یه‌دا

ته گهر ههر له سه ر واژه ی (ناوزه د) بوه ستین و بلین گریمان له جیی واژه ی (ناوزه د)،
واژه یه کی تری کوردیمان نه بیته، ته واهه یناکه ری پیدراوه. به لام خو شبه ختانه
چه ندان واژه ی ترمان له جیی واژه ی (ناوزه د) هه یه وه ناو دیر ده کری، یان:
ناو ده بری.

* * *

جهنگی جیهانی یه که م:

جهنگی جیهانی دووهم:

ته م رسته یه ته رجه مه یه کی ده قانوه قی عه ره بییه، که هه یچ رسته سازی و
بیر کردنه وه یه کی کوردییانه ی تییدا له به رچاو نه گیراوه. که ته گهر به جیا له سه ر
وشه کانی رسته که قسه بکه یین، ئاوا ی لی دیت: جیهان، مه به ست له و گۆی زه وییه یه،
که ئیستا ئیمه ی له سه ر ده ژین. ئیتر جیهان (له ئیستادا) گۆیه کی تری زه وی نییه،
مرۆقی له سه ر بژی. که واته (جیهانی یه که م و جیهانی دووهم و سییه م) نییه. به لام
مه به ست له واژه ی (جهنگ) ی ته م رسته یه، ته و جهنگه یه که له سه ده ی رابردوودا
له سه ر ته م گۆی (جیهان) ه روویانداوه مه به ستیش له جهنگی یه که م و جهنگی
دووهم، یان: یه که م جهنگ و دووهم جهنگه. به م پییه میعماری رسته که بو کوردی
ئاوا ی لی دیت: (جهنگی یه که می جیهانی) یان: (یه که م جهنگی جیهانی) و بو
دووهم جهنگیش به هه مان شیوه ده بیته: جهنگی دووهمی جیهانی، یان دووهم
جهنگی جیهانی.

* * *

(كان)ى پاشگرى (كۆ)، وەك: شاعيره سۆفийه كان: ليرەدا (كان)ى پاشگر (سۆفى
 — بيه كان)، مەبەست و تايبەت لە (كۆ)ى ئەو شاعيرانەيه، كە سۆفى مەشرەب و
 سۆفیزم. لەبەرئەو دەبى بنووسرى: شاعيرانى سۆفى، يان ئەگەر پاشگرى (گەل)،
 كە زۆرتر بۆ ئەمجۆرە (كۆ) يانە بە كاردەبرى و لەبنەچەشدا ئەردەلانیبەو لەسەدان
 سەلەو سەرلەبەرى كورد بە كاری دەبات، شتیكى لەبار و جوانە و لەناوچەكانى
 گەرمیان و ئەردەلانددا زۆر رۆيشتوو و بۆ دەیان وشەى وەك: كورگەل، كچگەل،
 پياوگەل، ژنگەل، گەلى كورد ... هتد، بە كاری دەبن. ئەوسا ئەم رستەيەمان
 ئاواى لیدیت: (شاعیرگەلى سۆفى). هەرچەندە هەندىك زمانەوانانى كورد، پێیان
 وایە پاشگرى (كان)ى سۆفийه-كان، ئامرازى خستنه سەرەو دەشى وەك خۆى:
 (شاعیره سۆفийه كان) بنووسرى. كە من لەگەل ئەمەدانیم و پیم وایە ئەم (ئامرازى
 خستنه سەر)ە، تەنیاو تەنیا بۆ (سيفهت) دەبى، وەك: كچە جوانە كان،
 كورەقۆزە كان، سیوگەرە كان، هەورەبەرە كان، نەك بۆ (ناو)، كە مخابن بە پێودانى
 ئەم هەلە باو، دەیان و دەیان دەستەواژە و رستەى وەك ئەمجۆرە رستە ئالۆز و
 شپرزانه، بەبى لەبەرچا و گرتنى هیچ تايبەتەندىبە كى زمانى كوردى لە ئیستادا
 بە كاردەبرین و گۆرینەو و سړینەو و هشیان، زۆر سەخت و ئەستەمە، وەك ئەوەى
 دەلین و دەنوسن: حیزه كوردستانییه كان! لە كاتیكدا وەك دەزانین هەر (یهك)
 كوردستان هەیه، بەلام لە كوردستاندا چەندان حیزب هەیه، كە دەبى سیغەى (تاك)
 بۆ (كوردستان) و سیغەى (كۆش) بۆ (حیزه كانى كوردستان) بە كاریبى... بەلام
 هەلە باو كە لەویدایە، كە پاشگرى (كان)ى (كوردستان- بيه كان)، بۆ حیزه كانە،
 نەك بۆ كوردستان و بەم پێیە دەبیت بوترى و بنووسرى: (حیزه كانى كوردستان)،
 يان: (حیزه گەلى كوردستان). هەر لەم بوارەدا نمونەى تری لەمجۆرە دەهینینەو
 دەلین: لە كوردستاندا روبرو چىای زۆر هەیه و بۆ ناوھێنانیان بە (كۆ)، دەبى
 بوترى: روبرو بارە كانى كوردستان، چىاكانى كوردستان. نەك
 روبرو بارە كوردستانییه كان!، يان چىا كوردستانییه كان... هەر بەو پێودانەش دەبى
 بوترى: كچانى سلیمانى، نەك كچە سلیمانییه كان! و شەقامە كانى سنە، نەك
 شەقامە سنییه كان! كوران، يان: كورگەلى دیار بە كر، نەك كورە دیار بە كر یه كان!.

یان دەوتری و دەنوسری: (ریکخراوه دیموکراتییەکان)!. کە ئەمیش وەک رستەیی پیشوو، دەبی سیغەیی (کۆ) بۆ (ریکخراوه کان) بیئت، نەک بۆ (دیموکراتی). چونکە لە کوردیدا وشەیی (دیموکراتی) جەمەع ناکریتتەوه، بە لکو وشەیی ریکخراو جەمەع دەکریتتەوه و بۆ ئەم رستەییەش دەبی بوتری و بنوسری: (ریکخراو گەلی دیموکراتی) و هەر لە نمونەیی ئەم هەلە باوانەدا دەنوسری: ولاتە ئەوروپییەکان!، هیزە ئەمریکییەکان، هەوالە وەرزشییەکان!. کە لەمەشدا دەزانین (ئەوروپا) بریتییه لە چەندا ولات و بەهەموویان (یەک) کیشوهریان پیک هیناوه و ئەم کیشوهرەش وەک وشەیی (کوردستان)ی پیشتر باسکراو، جەمەع ناکریتتەوه. واتە: یەک ئەوروپا هەیه. بۆیه دەبیئت دەستەواژەکە بەمجۆرە دابریژری: (ولاتانی ئەوروپی) و... هیزەکانی ئەمریکا، نەک: هیزە ئەمریکییەکان!، هەوالەکانی وەرزش، نەک هەوالە وەرزشییەکان!.

حۆتەگەر بگەریننەوه بۆ خودی ئەو رستەو نمونە عەرەبیانەیی، ئەمجۆرە رستە کوردییانەیان لیۆه تەرجمەکراوه، ئەوسا بۆمان دەردەکەوی کە وەرگیڕە کوردەکە، نەزمانی کوردی دەزانن نە عەرەبی. ئەگینا لە رستەو نمونە عەرەبییەکەشدا، ئەو سیغەیی (کۆ)یەیی تێمە مەبەستمانە و دەبی بە (کۆ) بنوسریین، لەویشدا هەر وان، وەک ئەوهی لە عەرەبیدا دەنوسری: الشعراء الصوفیون، الدول الاوربية، الاحزاب الكوردستانية، المنظمات الديمقراطية، القوات الامريكية، الاخبار الرياضية. واتە: وشەکانی الشعراء، الدول، الاحزاب، المنظمات، القوات، الاخبار، هەموویان (کۆ)ن و وشەکانی (الاوربية، الكوردستانية، الديمقراطية، الامريكية، الرياضية)ش، هەموویان بە سیغەیی (تاک) هاتون، کەچی وەرگیڕە نەشارەزا کوردە، سەقەتییان دەکات و لەباریان دەبات و بەمجۆرە ئەم کوردی نەزانانە، زمانی کوردی کاول دەکەن.

ئەم كۆتۈپ خۆندەو:

(شارى سەلىمانى-مەملانى گروپە كۆمەلەيەتتەكان: ۱۸۲۰-۱۹۲۰)

(۱)

گەرەتتەن تەنگەزە لە بەردەم نووسىنەوئە لايەنە جىجىياكانى مېژووى گەلى كورددا، نەبوونى سەرچاوەيە، سەرچاوەش بەواتاي نەبوونى نووسەرى كورد خۆي، واتە: نووسەرى خۆماليە!. كە ئەم دياردەيە بەتەنياو لە سەرتاسەرى خۆرەهەلاتى ناوهراستدا، هەر تايەت بوو بەكوردو هەر كوردش بەم شيوە سەمەرەيە ماوەتەو و پېي وايە دەبى گەپدەو لىكۆلەر و سىياسەتمەدارى بيانى، هەموو كەرەسەو پىداويستى و پلانى هەموو بوارەكانى ژيانى ئابوورىي و كۆمەلەيەتتەي و سىياسىي و..هتد، بۆ بنووسىتەو و دەستەبەر بكەن!. ئەمەش بىگومان هەر لە ئەفسانەو مېتۆدەكانى خەيالدا جىگەيان دەبىتەو. كەچى زۆر لە نووسەرانى كورد، ئەم دياردەيە بۆ ئەو دەگەرپىننەو، كە كورد بەدرىژايى مېژوو، دەولەتتى نەبوو و نەبوونى دەولەتتەش واى كردوو زەمىنەي لەبار، بۆ زۆر كارى گەنگ و لە ناويشاندا بۆ كارى نووسىن نەرەخسابى!. كە ئەم قسەيە چەند لە راستىشەو نەزىك بى، بەلام راستىيەكى لاوازە، يان ئەگەر بوپم بلىم: بيانوويەكى لاوازەو ماناي خۆيە دەستەو دەانە بۆ هەلومەرجى سەپاو. چونكە ئەگەر كورد دەولەتتى نەبووبى، بەلام لە سەدان سال لەمەوبەرەو، چەندىن مېرنشىنى خۆي هەبوو، كە ئەم مېرنشىنانە، ئەگەر دەولەتتەش نەبوون، نېمچە دەولەت بوون و نەتەو دراوسىكانى ترى كوردستانىش، هەر لە رىگەو ژىر سىبەرى ئەو مېرنشىن و نېمچە دەولەتانەو، سەدان كۆتەيان لە بارەي زمانو فەرەنگو مېژووى خۆيانەو خستۆتە ناو

کتیبخانه کانی دنیاوه^(۱). به لّام ئیمه، له ماوهی نیوان شه (۳۰۰-۴۰۰) ساله ی دهسه لّاتی میرنشینه کانی کورددا، ژماره ی نووسه ری کوردو به ره مه کانیان (واته: شه به ره مه مانه ی له سه ر بابه تیکی فره هنگی و میژووی کوردیان نووسی بی)، له ژماره ی په نجه کانی تاقه دهستی که مترن! له به ره شه وه گه رانه وه بو له سه ر نووسی نی هه ر لایه نیکی ژیان ی شه سه ر ده مه ی گه لی کوردو قو ناغی دوا ی له ناوچوونی شه میرنشینه ش، ده بیته شه و کاره دژاران ه ی ره نجی بی پرا نه وه و خوینی جگه ریان ده وی. چونکه له یه که مین پیوستی و که ره سه ی نووسینه وه، که سه رچا وه به لگه نامه یه، ئیتر ده بی مه لبه نده کانی ئه رشیفی و لّاتانی ده ره وه ی کوردستان یان بو پیشکینری، که شه میش خو ی داستانیکی تره، به تاییه تیش نووسین له سه ر لایه نیکی هیشتا ده ست بو نه براوی وه ک بابه تی سوسی لۆگی (کۆمه لناسی) ی کۆتاییه کانی ژیان ی میرنشینی بابان، که له چا و میرنشینه کانی تری کورددا و به نمونه: میرنشینی ئه رده لّاندا، که له هه موو روویه که وه له میرنشینه کانی تری کورد، سه قامگیرترو دامه زراوتر بو وه، کاریکی سه خته، چونکه میرنشینی بابان له دوا په نجا ساله ی ته مه نیدا، به سو نگه ی شه رو تی به لچوونیان له گه ل هه ردوو دهسه لّاتی عوسمانی و ئیرانی و هاوکات شه رو مملانیی خو به خو ی خویشیاندا، کاریکیان به سه ر میرنشینه که هی ناوه، داری به سه ر به ر دییه وه نه می تی.

ماموستا جه عفر (فازیل که ریم شه حمه د) کتی بیکی به ناویشانی سه ره وه چاپ و بلا و کردۆتوه، که وه ک له ناویشانی کتی به که وه ده رده که وی، ته رخانه بو مملانیی گرویه کۆمه لایه تییه کانی شاری سلیمانی، له نیوان سه د سالی (۱۸۲۰- ۱۹۲۰ز) دا هه لبژاردنی شه م بابته و ته قه للاش بو دیتنه وه ی سه ره دا وه کانی سه ره تا و چوینی شه و مملانییه، له زور رو وه کاریکی:

۱. ئازایانه یه. چونکه شه گه رچی هیما و نیشانه کانی شه و زوران و مملانیی نهیی و ئاشکرایه، شه وه نده ئاکامیان لی که وتۆتوه، که چاودیری وردو نریک، به ئاسانی ده لاقه و درزه کانی پاشماوه ی مملانییه که (هه ست) پی ده کات، به لّام هه ر ته نیا (هه ست) ی پی ده کات، نه ک بتوانی ده ست له سه ر بنه ماو هۆیه زانستییه کانی شه و مملانییه دابنی. له به ره شه وه ی سه ره تا کانی شه و زوران و کیشمه کیشمه یه، شه وه نده ته ماوی و پر توونکه توونکه ن، که چاوی (هه ست) هه ر ته ریان ناکات و

دهبى راسته وخۆ ريگهى بۆ له بهر بگيرى. له بهر گرتنى بواريگيش، كه پيشتر ريچكهى نه شكينرابى، كاريكى تهسته مه. بويه من ئهم كاره، به كاري (نه كرده) ناوده بهم، چونكه له لايه كه وه پيشتر كهس نه يكرد وه، له لايه كى تریشه وه، به هوى دژواري ته نجامداني كاره كه وه، له دهست هه موو كهس نايهت، كه نووسه ر خۆى ئهم چه له مانهى له پيشه كى كتیبه كهيدا ديارى كرد وه و ليين نه سله ميوه ته وه..

۲. زيره كانه شه، چونكه هه ر هه لېژاردنى ته و قوناغهى ژيانى كۆمه لايه تيبى سليمانى، جياوازييه كى سه روچرى له گه ل سه رله به رى شاره كانى ترى كوردستاندا هه يه، له بهر ته وهى شارى سليمانى به پيبى برپاريكى ميرانى بابان دروستكراوه (۱۷۸۴ز) و بۆ ته وهش زۆر به خياريى بيبته مه لبه نديكى دره وشاوهى فره ههنگى، بازرگانى، كۆمه لايه تيبى، زۆر به په لهش زاناو رووناكبيرى ناودارى ته و سه رده مهى كوردستانيان بۆ پايته خته كه يان بانگهيشت كرد وه و ته كيه و خانه قاو مه دره سه يان بۆ ئاماده كرد وون. هاوكات وه ستاكارو پيشه گه رى چاك و دهست رهنگينيشيان بۆ كاري بيناسازى و پيشهى جياجيا، له ده ره وهى قه له مپه وه كه يانه وه و به تاييه تيش له شاره كانى (سئه) و (بانه) و (سه قز) وه بۆ نيشته جيپوون له (سليمانى) دا هانداوه. ته نانهت جووتيارو كرېكارو سه ربازيشيان له و ناوچه و ئيلانه وه خواستوون، كه به ر له دروستكردنى (سليمانى)، به شاريان له به رپه و بردنى ميرنشينه كه دا نه بووه^(۲).. به م بۆ نه يه وه پيڤكهاتهى سليمانى، پيڤكهاته يه كى هه مه جوړه و به يه كتر جياوازو نامبوون. كه له م پيڤكهاته جياوازانه شدا، شه رم و شكۆ له يه كتر كه متر ده بيبته وه. بويه له م باره دا ئاستى مملانييه كهش زياتر هه لده كشى و هه ر پۆله يان ويستويانه به په له ببنه خاوهنى ده سه لات و دارايى و جيڤه كردنه وهى خويان، كه هه ر خودى ئهم خواست و ته قه للا هه مه جوړه، له هه مان كاتدا ماك و تووى مملانى و به ربه ره كانييه كى نه يينى و هه ندى جاريش ئاشكراى له پرۆسهى پيڤكهاتهى (سليمانى) دا كرد وه و له هه مان كاتدا سه ربارى ئهم دۆخه ش، كه هيشتا مملانييه كه شه قلى نه گرتبوو، مملانييه كى توندتر له سالى (۱۸۱۱ز)^(۳) به دواوه، نهك هه ر تيڤكه ل

ململانی فراوانه که بو، به لکو جله وی ململانییه که یشی به دهسته وه گرت، که ئه ویش ململانیی نیوان ههردوو ریبازی (قادری) و نه قشبه ندی) بو، که یه که میان زانای ناودار شیخ ماری نوئی (۱۷۵۲-۱۸۳۸ز) و دوو میشیان مهولانا خالید (۱۷۷۹-۱۸۲۷ز) رابه رایه تییان ده کرد.

به لام ئەم ململانییه یان له ململانیی چین و دهسته جیاجیاکانی تری ناوشاری سلیمانی به ته وژمتر و ئیقلمگیر تر بو، چونکه به شیکی فراوان له به شداران و پیکهاتهکانی ململانی پیشووه کهش، به دوو شیوهی جیاواز، تیکه له ئەم ململانییه بوون و به مهش پرۆسهی ململانیی گروپگه لی کۆمه لایه تیی سلیمانی، تین و تاوی به کولی تیپژاو گه یشته ترۆپک و به جوړیک بینی خوارده وه و رهگی داکوتا، که له دوای مه رگی ههردوو رابه ری ته ریه ته کهش، هه ر درێژه ی کیشاو پسانه وه ی بو نه بو.

بۆیه دووباره ی ده که مه وه، که هه لباردنی ئه و قۆناغه ی ژیا نی کۆمه لایه تیی شاری سلیمانی، بو لی کۆلینه وه له سیمو کرۆک و جوړی ململانی و کیشمه کیشمهکانی کۆمه لایه تیی، هه لباردنیکی ژیرانه یه.. له پال ئەم هه لباردنه شدا، نووسه ر له ناو جه رگه ی ئەم ململانییه دا، بو بابه تیکی دیاریکرا و ده گه ری، که پیشتر له بهرنامه که یدا رهنگی بو رشتوه، ئه ویش به دیار خستنی (چه مکی هاوشارییون، واته: بازرگان و کاسب و روونا کبیر) ه له شاری سلیمانیدا، که ئەم پۆله خه لکه له پرۆسه یه کی میژوویدا، چینی بورژوا پیکدینن و نووسه ر به په رۆشه وه به دوای بابه تی گه را خستن و چرۆکردنی ئەم چینه ی شاری سلیمانیدا ده گه ری و له م پیناوه شدا به مان دوو بوونیکی پشو ودریژانه وه، په لی بو زۆر سه رچا وه به لگه ی ده ست بو نه براوی بابه ته که ی بردوه.. به لام محابن، سه ره پای ئه و هه موو ته قه للا یه ش، که چی رۆلی بورژوا ی کوردی له شاری سلیمانیدا، رۆلیکی ساوا و لاوازی بووه. چونکه وه ک نووسه ر خو ی ده لی: (ئیمه ئه مپرۆش له روومان نایه ت باسی ئه وه بکه یین، که چینی بورژوا مان هه یه، یان هه بوویت.. له (پیشه کی).

به لام دهره که وتنی رۆلی کارای بورژوا ی کورد له ماوه ی سه د سالی (۱۸۲۰- ۱۹۲۰ز) دیاریکرا ودا، پشووی نووسه ری سوار نه کردوه، به لکو به هه مان ته قه للا ی دیتنه وه ی دوورترین تروسکه و بچو وکتربین به لگه وه له ئیستگه کان و خالی

رووداوه بچووک و گهوره کانی تهمه نی سلیمانیدا، لهنگه ری گرتووه و رووداوه کانی دواندووه.

یه که مین ئیستگه ی بهرجهسته ی ئه و رووداوانه ش، راپه رپینی سالی (۱۸۸۱ز) ی شاری سلیمانیه، که ماوه ی (۳) رۆژی خایاندووه و تیایدا شاری سلیمانی نازاد کردووه.

نوسه ر ئه م زانیارییه ی له سه رچاوه یه کی (میجه رسۆن) هوه هیناوه (ل ۶۴)، که ئه ویش سه ره تای سه ده ی پیشوو، به سه ردانیکی نه یینی له سلیمانی ماوه ته وه و وه ک (سۆن) باسی ده کات، ئه م راپه رپینه، ئاکامی یه که گرتنی نوینه رانی چینی بورژوا ی شاری سلیمانیه، دژی به ره ی شیخان (نه وه کانی شیخ ماری نویدی)، بو ئه وه ی له یه ک کاتدا په لاماری حاکمی عه سه که ریی عوسمانی و بنه ماله ی شیخان پیکه وه بدن و له شاریان ده رپه رپین.

له م راپه رپینه دا (وه ک سۆن ده یگپه رپه ته وه) نوینه رانی چینی بورژوا، پیوه ندیبان به هۆزی (هه مه وه ند) هوه کردووه، که ئه و زه مانه به عه شیره تیکی جه نگاوه رو چاونه ترس ناویان رۆیشته وه (ل ۶۴).

له م راپه رپینه دا ئه وه ندی نامینی شار بکه ویتته ده ست کۆمه لانی خه لک، به لام (په لاماری هیزی سه ربازی عوسمانی، به توندی هیرشیان کرده سه ر راپه رپیه کان و سه رکوتیان کردن و. ل ۶۵).

نوسه ر ئه م رووداوه ی له دوو جیگه ی کتیبه کهیدا به سه رکردۆته وه (ل ۱۱)، به لام له هیچ کامیاندا لهنگه ری لایان نه گرتووه و که م و زۆر ورده کاری و سه رنج و لیکنانه وه ی خۆی له سه ر نه کردووه. له کاتی کدا من چاوه نوایم ده کرد هه لۆیسته ی له سه ر بکات و ته قه للای ئه وه بدات چاوه له بخت و ئاسۆی جوگرافیای شاری سلیمانی تیپه رپینی و بو ناوچه کانی تری کوردستان له گه ل رووداوه کانی تری شارو ناوچه کانی کوردستاندا، هاوتاهه نگیان پیبکات. به مه ش ده سه ته چیله و پشتیوانیی زیاتر، بو روونکردنه وه ی ئه م رووداوه پهیدا ده بوو. که نوسه ر ئه مجۆره کاره ی بو روونکردنه وه ی چهند بابه تیکی تری کتیبه که ی کردووه، وه ک له (لاپه ره کانی: ۵۹، ۹۰) دا، نمونه ی له هه ندی هه وال و رووداوی شاری کرماشانه وه، بو سلیمانی گواستۆته وه.

لەبەرئەوه پييم باشه من لای خۆمهوه مۆلەت له نووسەر وەربرگرم و بەمجۆرە چرو
 خیرایه، له م رووداوهی سالی (١٨٨١ز)ی شاری سلیمانی بدویم:
 راپەرینی سالی (١٨٨١ز)ی شاری سلیمانی، هاوکات و هاواههنگه له گهڵ
 تەنینهوهی جەماوەرییانهی شۆرشی (١٨٨٠-١٨٨١)ی کورد، که شیخ
 عوبەیدوللای نەهری (١٨٣٠-١٨٨٣ز) رابەراییهتی کرد. ئەم شۆرشه که ناوهندی
 سەرکردایهتییه که له (نەهری)ی باره گاکهی شیخ عوبەیدوللای بوو، دای زنجیرهیه که
 کۆبوونهوهی فراوان له گهڵ نوینەران و سەرانی هه موو ناوچه جیاجیاکانی کوردستان،
 که نوینەری شاری (سلیمانی)یشیان تیدا بووه،^(٤) له بههارو کۆتایی هاونی
 (١٨٨٠ز)دا سازدرا، بریاردرا بۆ رزگارکردنی کورد، له دەست زوڵم و ستمی
 هەردوو دەولەتی قاجاری و عوسمانی، بەدوو قۆناغ دەست بەتازادکردنی کوردستان
 بکری. قۆناغی یه کهم له کوردستانی بندهستی ئێران و پاشانیش کوردستانی
 عوسمانی تازاد بکری.

بۆ ئەم مەبهسته، له کۆتایی (مانگی ٩/١٨٨٠ز)دا، هیزی سواره و پیادهی
 کورد،^(٥) له دوو قۆڵهوه بهرهدوا، هیرشیان بۆ سەر ناوچهکانی موکریان و
 تازەربایجانی خۆرههلات (تهوریز) و خۆرئاوا (ورمی) بردو له ماوهیهکی زۆر کورتدا
 زۆربهی ناوچهکانیان تازادکردو له ناوچه کوردنشینهکانی وهک: سابلاخ، سهقز،
 بانەدا بهنیازی پیکهینانی دهولەتی کوردستان، فهرمانهواو کاربهدهستیان بۆ
 دیاریکردن.

ئەم بهرنامهیهی شیخ عوبەیدوللای هه پشهیهکی ترسناکی بۆ دهولەتی ئێران
 بهتاییهتی و بۆ هەردوو دهولەتی عوسمانی و روسیاش بهگشتی دروست کرد. بۆیه
 ئێران بهپهله هه موو هیزهکانی خۆی له سهرتاسهري ئێرانوه، بۆ سهرکوتهکردنی
 شۆرشه که خپرکرنهوه و روسیاش بههه مان خیرایی و بۆ رینگهگرتن له تەنینهوهی
 شۆرشی کورد، هیزی سەربازی خۆی ناردە ناوچهی (جهلفا) و تورکیاش هیزیکی
 زۆری بۆ سەر سنورهکانی ئێران-عوسمانی دامهزراندو بههه موویان گهله کۆمهکی
 سەربازی و دیپلۆماسییشیان له بهرنامهکانی شیخ عوبەیدوللای کرد. لەبەرئەوه
 هیزهکانی کورد، له بهرامبەر هیزی سوپای ئێران و چهکدارانی خۆبهخشی ناوچه
 عهجهم نشینهکاندا، نهياتتوانی هەردوو شاری (تهوریز) و (ورمی) بگرن و له دای

شەپرو تېھەلچوونو پەلامارى خويىناويى لە نيوان ھەردوو ھىزى كوردو سوپاي ئيرانيدا، كە نزيكەى دوو مانگو نيوي خاياند، ھىزەكانى كورد لە (۱۱/۱۲/۱۸۸۰ز)دا، تىكشكان و تىكشكاويى بەرەو سنورى عوسمانى (ناوچەى ھەكارى) پاشەكشەيان كرد. دەولەتى ئيرانيش لە (۱۱/۲۲/۱۸۸۰ز) بەدواو، لە تۆلەى ئەم ھىرشەى شۆرشگىراني كورددا، كە كوردانى ھەموو ناوچە كوردنشينەكانى ئيران بەھەموو جۆريك بەشداریى و ھاوكاريان كرد، كەوتە سزادانى بەكۆمەلە سووتاندنو كاولكردنو تالانكردنى گوندو مەزراكانيان. دانىشتووانەكانيشيان لە ترسى گيانى خويان، بەدەيان ھەزار كەس ئاوارەى ناوچەو شارەكانى رەواندزو نەھرى و ھەوليرەو سليمانى و شوينە سەختەكان بوون. بەم بۆنەيەو نزيكەى (۴-۵) مانگ سوپاي ئيران، زۆر دلرەقانە، ھەموو گوندە كوردنشينەكانيان كاول كردو بوونە چۆلەوانىي. شىخ عوبەيدوللاو فەرماندەكانى ترى شۆرشيش، بەھەموو جۆريك كەوتنە كۆكردنەو دەوالدەدانيان و ريكخستەو ھى جەماوەر بۆ ھەلگىرساندەو ھى شۆرش و پيوەندى و نامەگۆرپنەو لەگەل سەرانى خىلەكانى پشددەرو رانيەو قەلادزى و كۆيە.

لەم سەروبەندەدا، بەپىداگىرى ئيران، ھەردوو دەولەتى روسياو بەريتانيا، گوشارى زۆريان بۆ سەر دەولەت و دەربارى عوسمانى دەبرد، تا بەھەر شپۆھەيك دەبى، رىگە لە سەرھەلدانەو ھى راپەرىنى كورد بگىرى و شىخ عوبەيدوللا لە ناوچەى (ھەكارى) دووربخريتەو. لەم پىناو دەا سەرانى دەولەتى عوسمانى، دەيانويست بەئارامىي و لەسەرخۆ لەگەل شىخ عوبەيدوللادا بچوولپنەو ھەو بەخۆشيبى لەداوى بچن. لە زستانى (۱۸۸۱ز)دا، بەگەرمىي كەوتنە ھاتوچۆ بۆ لای، لە بارەگاھەى خۆى لە نەھرى. سەرەتاي ئەم سەردانانەش بەو دەستى پىكرد، كە سولتانى عوسمانى، ياوهرىكى جەنگىي خۆى بەناوى (كۆلۆنيل ئەحمەد بەگى ياوەر) بەنوینەرايەتى خۆى بۆ لای شىخ عوبەيدوللا ناردو كۆبوونەو ھى نھىنى و دووقولييان كردو ھەو بەناوى سولتانيشەو بەلپنى پشتيوانىكردنى لە ھەلگىرساندەو ھى شۆرش لە ئيرانداو جىبەجىكردنى ھەندى لە داخوازيەكانيشى لە قەلەمەرەو ھى عوسمانى پىدا. ئىتر ھەر ئەم ياوهرى سولتانى عوسمانى (كۆلۆنيل ئەحمەد بەگ) ھە، بەھەمان مەبەست سەردانى شىخ عوبەيدوللاى كردو ھەو ھاوئاھەنگىي كۆكردنەو ھەو سزادانى

جە ماوەری ناوچە جیا جیاکانی کوردستانی لە گەڵ شیخ عوبەیدوللا بە گشتی و لە گەڵ شیخ عەبدولقادری کۆری شیخ عوبەیدوللا دا بە تاییەتی کردوووە بە جووتەش (شیخ عەبدولقادرو کۆلۆنیل ئەحمەد بەگ)، لە سەرەتای مانگی (۳/ ۱۸۸۱ز) دا، سەردانی شاری (رەواندز) و (هەولێر) یان کردوووە لە هەردوو شارەکە، بەرپنۆینی و نامۆزگاریی ئەحمەد بەگی کۆلۆنیل، کۆبوونەویان بەو سەرۆک عەشایەر و جە ماوەرە زۆرەووە کردوووە، کە پێشتر شیخ عوبەیدوللا لە هەموو ناوچەکانەووە بانگهێشتی کردبوون.. لە هەولێریش تەلگرافیککی تێروتەسەلیان بەناوی جە ماوەری کوردستانەووە بۆ خاوەن شکۆ (سولتانی عوسمانی)، بەسکالاو گازەندەووە بەمجۆرە کردوووە:

(.. بۆچی دەولەتی روس لایەنگریی لە کۆمەڵو دینی خوێ، بۆ پشتیوانیی لە گەڵ (قەرەباغ) و (سەرستان) کردوووە، کەچی بەرپزتان، کە خەلیفەیی موسلمانان، چۆن رازی دەبن دەولەتی عەجەم، بۆ خزمەتی مەزھەبی خوێ، خوینی ئیمە برپزێی و مالمان تالان بکات و مەزھەمان بگۆرێ و لە نیشتمانی راستەقینەیی خوشمان ئاوارەمان بکات!..) (۱).

دوای کۆبوونەووەیە کەمی هەولێر، شیخ عەبدولقادری کۆری شیخ عوبەیدوللا، بەنیازی بەسەرکردنەووەی عەشایەرەکانی ناوچەیی (کۆیە) و (پژدەر) و ریکخستەنەووەیان، سەردانی کۆیە و پژدەری کردوووە لەویشەووە بۆ (بیتوین) چوووە ماوەیەکی میوانی (مامەند ئاغای پیران) بووە. (۷)

زانباریی و بەلگەکانی بەردەستم، کە لەسەر شۆرشیی شیخ عوبەیدوللا کۆمکردوونەتەووە، تا ئێرە هەوائی ئەوویان تیدا نییە، کە شیخ عەبدولقادر لەم بەسەرکردنەووەی ناوچەکانی باشووری کوردستاندا، کە لە مانگی (۳/ ۱۸۸۱ز) دا کردوونی، سەردان و کۆبوونەووەی بەعەشایەر و جە ماوەری شاری (سلیمانی) ش کردبێ، دەشی لە سەرچاووە بەلگەیی تردا، کە چنگ من نەکەوتوون، نوینەرانی شاری (سلیمانی) یشی دیبێ، بەلام چەند مانگیکی دوای ئەم زنجیرە سەردان و کۆبوونەووە و خۆتامادە کردنەووەی بۆ هەلگیرساندەووەی شۆرش، دیسانەووە دەربارەیی عوسمانی، لە ژێر گوشاری ئێران و روسیا و ئینگلستاندا، گوشاریان بۆ شیخ عوبەیدوللا بردوووە، کە دەبێ سەردانی سولتان و ئەستەموول بکات.. وەک

دەردەكەوى شىخ عوبەيدوللاش تارادەيەك پرۆاى بە بەلئىنەكانى دەربارو سەرانى
عوسمانى كەردبى، بۆيە دواى تەنگ پى ھەلچىن و گەمارۆدانى بارەگاكەى بەھىزى
سوپاوە، بەناچارى لى (٤/٦/١٨٨١ز)دا، بۆ ئەستەموول براوە.^(٨)

ئەم بەلئىن و پەيمان شىكىنىيەى سولتان و دەربارى عوسمانى بەرامبەر بە شىخ
عوبەيدوللاو جەماوەرى كوردستان، بۆ داكوكى لى مافەكانى و دواتر گرتن و بردنى
شىخ عوبەيدوللا بۆ ئەستەموول، جەماوەرى كوردستان و پەپرەوانى رىبازى نەقشى
توورەو بىزار كەردووە و ئەو (مىجەرسۆن)يش سەبارەت بە پىوھەندىكەردنى
نوئىنەرانى شارى سلیمانى، بە خىلى (ھەمەوھەند)وھە دەيگىرپىتەو، روونكەردنەو
بەرەستەكەردنىكى جوانى رووداوەكانە. چونكە ئەگەر سەرەداوەكانى ئەم
گىرپانەوانە، لەگەل يەكتەر گرىبەدەينەو، وئىنەيەكى روونترى شىوھى راپەرپىن و بىزارى
دەربىرپىنەكەمان بۆ دەردەكەوى، بەوھى كە خىلى (ھەمەوھەند)، وەك خىلىكى
سەرەكەش و ياخى لى دژى ھەموو دامو دەزگاكانى ئىدارەى دەولەتى عوسمانى و
بەرەى (شىخان)يش وەك پالپشت و ھاوكارىكى رژىمى عوسمانى، دەبى بۆ راپەرپىن
دژى دەسەلات و ئىدارەى عوسمانى، پەنا بۆ ھىزىكى دژى عوسمانى بىرى، كە لەو
كاتەدا خىلى (ھەمەوھەند)ە.

لەم رووداوەدا وئىنەى دوو دەستەى دژ بەيەكى ئەو روژگارەى شارى
(سلیمانى)مان لە بەرچاودا بەرەستە دەبى:

بەرەى دەسەلاتدارانى عوسمانى و ھاوكارانى، كە بەرەى (شىخان)ن و بەرەى
نوئىنەرانى چىنى بورژوا، كە نوئىنەرانى ئەم چىنە، پىكھاتەيەكى تىكەلە لى
كاسبكاران و پىشەوهران و خوئىندەواران و پەپرەوانى رىبازى نەقشى، رۆلى
سەرەكىيان لەم بەرەيدا ھەيە، ئەگەر نەلئىم ھەموو رابەرەيەتىكەردنەكەى ئەم
بەرەيە، وەك دواتریش و بەتايبەتى لى سەرەتاي سەدەى بىستەدا، ھەر ئەمانن.
چونكە ئەو شىعر و لاواندەوانەى لەو بۆنەيدا بۆ گرتن و بردنەكەى شىخ عوبەيدوللا
بۆ ئەستەموول، لى لايەن پەپرەوانى رىبازى نەقشىيەوھە لى شارى سلیمانى و تراون و
دواتریش لى كۆرۆ موناجاتى ئايىنىدا، بەدەفەوھە خوئىندراونەتەو، تا دواى
سەرەتاكانى سەدەى پىشوووش ھەر بەسەر زارى پەپرەوانى نەقشىيەكانى

(سليمانى) يه وه بوون. له م باره يه وه ته فسه رو رووناكبير: ره شيد شه وقي (۱۹۰۳-
 ۱۸/۱۰/۱۹۶۷ز) له بیره وه ريبه كانى مندالى خويدا تاواى ده گيرتته وه:
 .. چونكه دهنگخوش بووم، ده فيكيان بو دروست كرد بووم و فيرى گورانى
 ده رويشانيان كرد بووم، تهو گورانبيهش ته وه بوو كه به سهر شيخ عوبه ييدوللاى
 نه هریدا و ترابوو، كه تهو خوالىخوشبووه ويستبووى له كوردستانى ئيراندا،
 سه ربه خويى ده وله تيكي كوردى ريكب خاتيه وه، به لام له بهر نووستويى گه له كه ي و
 هيرشى ئيران و توركى خه ليفه، بوى سه رنه گرت و توركان به دليل برديان بو به غدا و
 له وپشه وه بو ته سته موول. ته مهش يه كيكه له و گورانبيهانه:

شيخ عوبه ييدوللام به زه ليلى

برديان به ره و خوار به ديلى

حافيزى بى جو برائيلى

ده مرم بو شيخ عوبه ييدوللام^(۱)

هه لبه ته هاوكارى و پشتيوانى كردنى ده سته ي بازارگان و پيشه وه رو خوينده واران
 له رييازى نه قشى، هه ر به ته نيا له م بونه يه دا (۱۸۸۱ز) نه بووه، به لكو له سه ره تاي
 ده ركه و تن و دره وشانه وهى (مهولانا خاليد) وه، وه كه سىكى رزگاركارو
 ته لته رناتيف، بو چاره سه رى كيشه كانيان بويان نواريه وه ئوميدى زوريان پيى بووه.
 له ناو ته م جه ماوه ره فراوانه شدا نوينه رانى خوينده واران، له هه موو ده سته و
 توپتريك زياتر له مهولانا خاليد ئالاون و داكوكيان ليكردوه. چونكه جگه له وهش
 كه وهك رابه ريكي ثابىنى، خاوه ن بېروبوچوون و زانبارى نوى ناسيوبانه، هاوكات
 وهك ديارده و وه رسورپانتيكى نويى رووناكبيرى، كه له ماوه يه كى زور كورتدا
 (۱۸۱۱-۱۸۲۰ز)، گۆمى ليخن و مه ندى رووناكبيرى ده قه ره كه يشى شله قانده وه،
 دل به سته و سه راسيمه ي بوون.^(۱)

به م پييه، تهو مملنانى درپتخايه نه ي له نيوان (به ره ي شيخان) ي سليمانى و
 به ره كه ي تردا، كه بازارگان و پيشه وه رو په يره وانى رييازى نه قشى پيكيان ده هينا،

له ناوهرۆكدا خویندهواران رابهرايه تییان ده كرد. به واتایه كی تر: مملانی نیوان خویندهواران و نه خویندهواران بو، كه ته مجوره مملانییه، دژوارترین و سهختترین مملانیی میژوه، چونكه نه خویندهوار كاتی كه دلتیا دهبی له گهله خویندهواراندا ده بهزی، تهوسا له شیوازی هه ره شه و توقانندن و تیرۆر زیاتر، شیوازیکی تر شك نابات و ههر له سه ره تای مملانییه كه شه وه بهر له هه مو كه سیك، بهم شیوازه له گهله خودی "مهولانا خالد" دا جولانه وه له شاری سلیمانی ده ریان په راند. كه له بهرامبهردا مهولانا خالد، هه لویستی خویندهوارانه و پاراستنی ئاسایشی قه له مپهروی بابان و سهرومائی دانیشتووانی كوردستانی هه لپژارد. هاوكات ههر خودی مهولانا له هه مان رۆژگاردا، راسته و خو به (شیخ ماری نودی) ی رابهری بهری شیخانی وتوه: ئیوه له م مملانییه تاندا له گهله مندا، پشت به نه خویندهواران ده بهستن^(۱۱) و ناتوان و تووژیو دیالوگی خویندهوارانه و رووبه پروو له گه لماندا ساز بکهن.^(۱۲)

ده په راندنی مهولانا خالد له شاری سلیمانی، ته گه ر تینو تاوی مملانییه كه یشی به هه لچوویی رانه گرتبی و جوړیکیش له هه ره سو پاشه كشیی لای بهری لایه نگیری مهولانا و خویندهواران نیشاندابی، به لام مملانییه كه ی بهزیندوویی راگرتووه و هاوه لویستی و سۆزی روونا کیرانی له دژی ناهه قیی و غه در خو ش کردووه و به ره یه كی ئۆپۆزسیۆنی رانه گه یه ندرای لی پیکه پناون.

له م به ره یه دا سه رباری ته وهی كه خه لك، به ره ی شیخان و ده سه لاتی تورکی عوسمانییان به به ره ی دژی خو یان داده ناو قینیان به رامبه ریان ته ستوورتر ده بو، هاوكات لای خویندهواران به گشتی و لای شاعیرانی وهك: سالم و كوردی و نالی به تایه تی، گیانی بهرگری نیشتمانی، له دژی ده سه لاتی داگیرکارانه ی عوسمانی، په ره ی سهندو له شیعو به ره مه میاندا، به زه قیی رهنگیدایه وه و (مهولانا خالد) یان وهك ره مزى ته و غه درو رقه، به كارد هینا. نالی له و قه سیده به ناوبانگه یدا، كه له شامه وه بو (سالم) ی ناردووه و بریتیه له (۴۳) به یت، له (۱۱) به یتاندا باسی یادو خو شه ویستی خانه قاكه ی مهولانا خالد ده كات^(۱۳). (سالم) یش له زۆربه ی شیعه ركانیدا، تورکی عوسمانی، به دزیوتترین و دلره قترین دوژمن چواندووه، كه دیاره له مه دا هاوپه پمانه كانی تورکی عوسمانیشی مه به سه ته .

به مجۆره ئەم پرۆسەى مەملەتییە، هەر درێژەى کێشاوە و بەو هۆیەشەوە کە لەو سەردەمەدا هۆیەکانى راگەیاندن: رۆژنامە، رادیۆ.. لە کوردستاندا نەبوون و شیعەى ئەم شاعیرانە، لە خانەقاو تەکیەو مزگەوت و کۆرۆ کۆمەڵى رووناکبیراندا، دەستاو دەستی کردوو، ئەوا بەردەوام دەستەو پۆلى تری جەماوەرو خۆیندەوارانى دەستەکانى دواى خۆیان، بەم گیانە پەرودەردە بوو، کە بێزارى نامەکەى بازرگان و کاسبکارو زانایانى شارى سلێمانى، لە کۆتایى سەدەى نۆزدەو روونتر لە سالى (۱۹۰۲ز)دا، لە دژى گەورە بەرپرسیکى وەك پارێزگا (مەتەسەف)ى سلێمانى، بۆ سوێلتانى عوسمانى، دەبێتە دوو مەین راپەرپى دواى یەكە مەین راپەرپى سالى (۱۸۸۱ز)ى شارى سلێمانى و ئەمیش هەر تەواو کەرو درێژەدەرى ئەو رەقە پێشخواردوو، کە جەماوەرى هوشیارى شارى سلێمانى، لە دژى دەسەلاتدارانى عوسمانى و هاوێ پمانەکانیان ئەنجامیان داو. کە ئەم راپەرپى و مانگرتنە، لەو دەى بیست سالى پێشتر، خەستەرو پشوو درێژتریشە، چونکە ماوەى مانگێک درێژەى کێشاوە.

ئەم بێزارى نامەییە، کە لە لاپەرە (۶۵)ى کتیبەکەى مامۆستا جەعفەردا ناماژەى پێکراوە، ژمارە (۱۰۶) کەس ئیمزایان کردوو، لەمانەش (۸۲)یان ئیمزای بازرگان و (۲۶)یان ئیمزای زانایانى ئابینى، کە دێنێم ئەگەر بتوانرایە لیکۆلینەو بۆ ناسینەو دەى ناوى ئەو (۲۶) زانا ئابینى بەکراپایە، ئەوا بى هیچ گومانیک، یەك کەس لە کۆى ئەو (۲۶) زانایە، سەر بەرپىزى (قادری- بەرەشێخان) نەبوون.

ئەم رووداوانە و رووداوى پاشتریش، کە (۱۵-۲۰) سال دواى ئەم رووداوە دەردەکەوى، سەرھەلدانى دەستەییەکى تری نوێنەرانى بورژواى نیشتمانپەرورەن، کە بریتین لە بازرگان و پێشەوهران بە گشتى و بەتایبەتیش رووناکبیران و لە ناو ئەو رووناکبیرانەشدا ئەو دەستە رووناکبیرەى کە بە (مەنەوهران) ناسران. سەرھەلدانى ئەم شەپۆلەش، کە دەکەوێتە پێش سالی (۱۹۲۰ز) سەدەى پێشوو، هەر بەروبووم و سەرئەنجامى ئەو پرۆسەى مەملەتێ درێژخایەنەى پێشوترە، کە ئەم شەپۆلەى لە هەناوى خۆیدا پێگەیاندا. ئەم شەپۆلە، جگە لەو بازرگان و پێشەوهرانەى کە نمونەیان لە راپەرپى و مانگرتنەکانى پێشتردا بوون، ژمارەییەکى

زۆرى سياسه تهم دارو نوسهرو شاعىرو رۆژنامه نووسى گه وره شيان تىدا بوون، كه له هه لويستى سياسى و به ره هه مى نووسين و شيعرياندا، زور توندتر له دهسته كانى پيش خويان، دژى لايه نگرانى دهسه لاتى عوسمانى و نه خوينده واران و به رهى شيخان بوون، به جورىك كه سه ره راى تيرۆركردنى دره وشاوه ترينى جووته رووناكبرى ناو تهم شه پۆلهى وهك: جه مال عيرفان (۱۸۸۱-۱۹۲۲/۱۲/۱۲) و عارف صائيب، به لّام شينلگيرانه ترو بى پيروا، به ره هه ميكي ته ده بى ره خنه تاميژو جواميريان خسته سه ر خه رمانى ته ده بى كوردى، كه وهك تاكام، له به ره هه مى هيچ كامياندا، ددانى خيّر به به رهى شيخاندا ناهيئى، به لكو سه رومر ره خنه يه له به رهى شيخان.. ره خنه به هه موو جوره كانيبه وه: ره خنهى دلسوژانه و ژيرانه، ره خنهى لاقرتى و كاريكاتير تاميژو.. كه ئيتير هه ر تهم ته ده به ش، بووه مۆرك و شه قلى سه ر تا پاداگرى ته ده بى نيوهى يه كه مى سه دهى بيست.

به مجوره مملانىي دريژخايه نى تهم گروهه كوّمه لايه تيبانهى شارى سليمانى، كه ماموستا جه عفر، ماوهى سه د سالى نيوان (۱۸۲۰-۱۹۲۰ز)ى بو ديارى كردوون، سه ره نجام ميژووييه كى دريژيشى پر له جموجوول و بزوتنه وه وه هه لچوون و داچوونى به هه موو بواره كانى ژيانى كوّمه لايه تيبى، نابوريبى، سياسى، فرهه نكيى، ته ده بى.. به شارى سليمانى به خشيوه، كه به هه موو تهم جياوازيبانه ش، جياوازييه كى تاييه تهندي به شارى سليمانى داوه وه له شاره كانى ترى كوردستانى جياكردۆته وه وه كردوويه تى به شارىكي نمونه و پيشه نگو و ئالاي پيشره وايه تيبى له و بواره دا پى داوه وه به دريژايى ته و ماوه ديارى كراوه (۱۸۲۰-۱۹۲۰ز) و دواتريش، ده ستپيشخه ر بى و فرهه نكيى جياجيا، به شاره كانى ترى كوردستان به خشيت.

كه واته كاتى تهم سيما جياوازانه، شارى سليمانى له چاو شاره كانى ترى كوردستاندا جياواز نيشان ده دن، ئيتير ده بووايه هه ر نوسه ر خو، وه لامى ته و جياوازيبانه ش بداته وه، كه له نيوان شارى سليمانى و شارىكي وه كو (ره واندى) دا هيه وه ده پرسى: بو هه مان ديارده، له شارى ره واندى، كه پيته ختى ميرنشينى (سوژان) بووه، بىرى بزوتنه وهى نه ته وه بى، له ويش (ره واندى) سه رى هه لّنه دا؟! (ل ۳۵).

بیگومان و هلامی ئەم پرسیارە، هەر لە هەناوی ئەو ئەنجامگیرییەدا، کە
 وتمان: شاری سلیمانی لە ئاکامی پرۆسەیەکی مملانیی پینکەتەیهکی جیاوازی
 درێژخایەندا، ئەم ئەنجامی لیکەوتەو، کە ئەم مملانییە، لە پێش گواستنەوەی
 پیتەختی میرنشینى باباندا، کە لە (قەلاچوالان) بوون، رووی نەداوە، چونکە شاری
 (رەواندز) بەپێوانەى شاری (سلیمانی)، ئەو نەو نەو پینکەتەى تیکەل و جیاوازی
 بەرژەو نەند، تیدا کۆنەبوونەتەو، تا پرۆسەیهکی مملانی دروست بکەن.. لەبەرئەو
 ئەگەر میرانی بابانیش، پیتەختەکیان هەر لە (قەلاچوالان) بەیشتایەتەو، ئەوا
 (قەلاچوالان) ییش هەرۆک شاری (رەواندز) دەمایەو، ئەگەر نەلیم زۆر
 پاشکەوتوو تریش دەبوو.

هەر لە بواری ئەم بەراوردانەدا، نووسەر دەپرسی: بۆ شاریکی چکۆلانەى وەکو
 سابلاخ (مەهاباد)، کە سەردەمێک پیتەختی میرنشینى موکریان بوو، دەبیته
 ناوەندی بزوتنەو نەتەوايەتى، کەچی شاریکی گەورەتری وەکو (سنه)، کە بۆ
 ماویەکی دووردرێژ پیتەختی والییەکانی ئەردەلان بوو، ناتوانی خەرمانەى بیرى
 نەتەوایی لە خۆی بنالینى؟! (ل ۳۵).

و هلامی ئەم پرسیارەش ئاسانە، ئەگەر هەول بەدەین پێشینەیهکی میژوویی
 دەفەری موکریان و شاری (سابلاخ) بەسەر بکەینەو و بلین: شایەکانی سەفەوی
 رقیکی کۆنیان لە کوردانی باکووری خۆرئاوای ئێران لەسەر ئەو هەلگرتبوو کە
 کوردانی سوننی مەزەهەبی ئەو ناوچانە، لە شەری چالڤیران (۱۵۱۴ز) دا،
 پشتیوانیی و هاوکارییهکی راستەوخۆی سوپای عوسمانییان کردو شۆینەواری ئەو
 پشتیوانییەش، تا رۆژگاری شا عەبباسی یەكەم (۱۵۸۷-۱۶۲۹ز)، هەر و
 بەزەقیی مابوو و کوردانی ناوچەکانی: تەرگەوهر، مەرگەوهر، سۆما، برادۆست و
 موکریان، کە (ئەمیرخانی برادۆست- خانی لەپزیرین) فەرمانرەوایان بوو، هەر
 بەهێز دەبوون و خۆیان قایم دەکرد.. شا عەبباس ئەم گومانی خۆقایمکردنەى لى
 کردنە بیانوو پینگرتن و لە سالی (۱۶۰۹ز) دا، هیرشیکى گەورەى ناردە سەریان.
 پاش شەریکی سەخت و ئابلوقەدانیکى درێژ، شا عەبباس قەلاکەى ئەمیرخانی
 گرت و هەزاران کەسى لى کوشتن. شا عەبباس بەو شەو نەو سەتاو لەشکرەکەى
 شۆین ئەو هیزانەى کورد خست، کە مەیدانی شەرەکیان روو و موکریان دەهینا.

هیرشیککی گه ورهیشی بو سهر موکریان کردو له ویش کوشتاریکی ززری له کوردان کرد^(۱۴).. ئەم هیرشەیی شا عەبباس کە (٦٠) شەست هەزار سواربوون، ماوەی (٤) رۆژو (٤) شەو، خەریکی قەتل و عام بوون^(١٥).

نوسەرێکی عەجەم، کە باسی شەرو کوشتاری دوامەیدانی ئەم تێهەلچوونەیی کوردو سوپای سەفەوی دەکات، دەڵێ: ئەو شوپینەیی ئەو دوا کوشتاری کوردیان تێدا کردووە، بە (کوردقرا) ناسراوە^(١٦).. واتە: سەرلەبەری کوردانی جەنگاوەر و ناوچەکانیشیان لە ناو بردوون. ئەو مەیدانەش کە ئەم نوسەرە عەجەمە باسی دەکات، ناوچەی (شار و پێران)ی تەنیشت باکووری خۆرەلانی ئیستای شاری (مەهاباد)ە، کە نوسەرانی سەفەوی، هەر بەم کوشتارو کاولکارییەشەو نەوستان و دەیان هەزار بنەمالەیی کوردیان لەم ناوچانە، بو ناوچەکانی (خۆراسان)ی خۆرەلانی ئێران گواستەووە لە جیایی ئەوان، دەیان هەزار بنەمالەییان لە ئیلی ئەفشار، لە ناوچە کوردنشینەکاندا بەتۆپزێی نیشته جێ کرد.. ئەمەش بوو یەكەمین سۆنگەیی دروستکردنی ناکۆکی قوولیی هەمەلایەنەیی نەریتی ژیان و جۆری جیهانبینی و خوورەوشتی کۆمەلایەتی و پەروردهی ئاین و زمان، لە نیوان دوو نەتەوێ جیاوازی، واتە: کوردو عەجەمدا، کە ئەم ناکۆکییە، هەتا هاتوو قوولترو توندتر بوو و ئارام و ئاسایشی لە ناوچەکاندا نەهێشتوو، چونکە سوپای عەجەم بەبەرەوامیی بو تەمی کردن و سەرپێ دانەواندنی ئیلهکانی کوردو هیئانە ژیر باری فەرمانبەری، هەمیشە شەریان بە کورد فرۆشتوو و کوردیش بو پاراستنی کەسایەتی سەرەخۆی خۆی، هەر لەبەر هەڵستی و ناکۆکی و مەملانییدا بوون.. کە ئەم سەتم و زولمە نەتەواوەتیە هەر درێژەیی کیشاوو زەمینەیی بو چەندان جار یاخیبوون و شەرو شوپری ئیلهکانی (بەلباس) و دواتریش بو شوپری سالی (١٨٨٠ز)ی پێشتر باسکراومان خۆش کردوو.. کە لەم شوپرشەدا، یەكەمین شاری کوردنشین، کە لەلایەن شوپرشگیرانی کوردەووە رزگارو ئازادکراو هاوکات بەمەبەستی پێکھێنانی ئیدارەیی دەوڵەتی سەرەخۆی کورد، فەرمانرەوایی کوردی بو دیاری کرا، شاری سابلاخ بوو و هەر شاری سابلاخیش ناوەندو بارەگای سەرەکی فەرماندەیی هیژەکانی کورد (قوولی ئازەربایجانی خۆرەلانی). دوا سەرکووتکردنی ئەم شوپرشەش، راپەرینی (سەمکۆ)ی شکاک لە سالانی (١٩١٥-١٩٣٠ز) دەست

پيڊه كات، كه چەندان جار شاري سابلاخي له ژير دەسه لاتي ئيران نازاد كردوه. دواي تهو پيش له سالاني (١٩٤٠ز) به دواوهي سه دهه ي پيشووه، پيكيه ياني كوومه له و ريكيخراوي نه ته وه يي - سياسي و دروستبووني كووماري كوردستانيش، هەر له هه مان ده قهري مه هابادا روو ده دن، كه هه موو ئه م رووداوانه، كامي سه ربه خويي و نازاديين به م هه ريمه به خشيوه. بويه به رده و اميش خه باتيان بو به ده سه ته ي ناني نازادي كردوه.

ده مي پي ته وه سه ر برگه ي دوايي پرسياره كه ي نو سه رو سه ره له نه داني بيري ناسيوناليسي تي كورد له شاري (سه نه) دا، كه وه لامه كه ي شي ته وه ده بي؛ به و هو يه وه ته و هه لومه رجه ي له ناوچه ي موكرياندا روويداوه، له شاري (سه نه) ي پي ته ختي ته رده لاندا رووي نه داوه، ته وا دياره ته م ئا كامي هيشي لي نه كه وتوت ته وه. هه رچه نه ده هه ر ته و كاته ي سه راني سه فه وي به فه رمان ي (شا عه باس)، هير شيان بو سه ر ناوچه كاني موكريان كرد، له به رنامه يه ياندا هيرش بو سه ر ناوچه كاني ته رده لانيش بكن، به لام له به ر زور هو (كه ئيره جي نييه) ته مه يان بو نه چوه سه رو دواتر به هو ي ته و خزمه يه تي به ي له نيوان شا عه باس و خان ته حمه دخاني ميري ته رده لاندا هاتبووه گوړي و شا عه باس (زه رين كولا ه خانم) ي خوشكي خو ي به خان ته حمه دخان دابوو، له كاتي له شكركيشي سوپاي سه فه وي دا، بو سه ر ناوچه كاني موكريان، شا عه باس داواي له خان ته حمه دخان كرد، تا ته و پيش له شكرو هيزي خو ي كو بكاته وه و له و هيرشانه دا هاو كاري سوپاي سه فه وي بكات. خان ته حمه دخاني له شكري ته رده لاني كو كرده وه و به ده م بانگه وازي شا عه باسه وه چوه و به جوړي ك له سه ر كو ت كوردي دانيشتوو اني موكرياندا به دل و به كول به شداربووه، كه ته و به شه دانيشتوه ي موكريان، كه له ده ست سوپا كه ي خو ي و شا عه باس، رووه و (ره وانديز) هه لاتن و خو يان له قه لا و شو ي نه سه خته كاني ره وانديزدا قايم كردوه، شو ينيان كه وتوه و گه مارو ي دا ون و سزاي توندي به سه ردا سه پانديون^(١٧).. به لام له روژگاري ته م له شكركيشي و هيرشانه ي سوپاي سه فه وي دا بو سه ر ناوچه كاني موكريان، هيشتا شاري (سه نه) دروست نه كرابوو و پي ته ختي ميرنشي ني ته رده لان له قه لا ي (حه سه ن ئاوا) بوو، چونكه شاري سه نه، له سالي (١٦٣٥ز) دا دروست كراوه.

(۳)

بەرله وهی ئەم چەند سەرئەجە گشتگرە دوایی پی بهینم، به پیویستی دەزانم چەند ورده سەرئەجەکی تریش روونبکه مه وه:

۱. نووسەر له دوو جێگه ی کتێبه کهیدا (ل ۵۳، ۸۳)، له نگره ی لای بابته تی مردن و شوینی ناشتنی (سلیمان پاشای کوری ئە وره حمان پاشای بابان) گرتوه. له ههردوو جێگه کهشدا چه ندين لیكدانه وه و بۆچوونی جیاوازی سه بارهت به هۆی ناشتنی سلیمان پاشای بابان، به ته نیشته گۆری (شیخ ماری نۆدی) وه ده برپوه، که له یه که میاندا ده لی: (ناشتنی سلیمان پاشای بابان به ته نیشته گۆری شیخ ماری نۆدیوه، شتیکی گرنکه و جۆریکه له پشکداریکردنی پیاوه ئایینییه کان له ده سه لاتی دونیاییدا، دوور نییه گه هاوکیشه ی پشکداریکردن له ده سه لاتی سیاسیدا، به قازانجی مه ولانا خالیدو ته ریه ته تی نه قشبه ندی ببوایه، داها تووی میرنشینی بابان به جۆریکی تر نه بوایه).

له دووه میشیاندا ده لی: (مردنی شیخ ماری نۆدی- ۱۸۳۸ز- و ناشتنی له گردی سه یوان و مه رگی سلیمان پاشای بابان له هه مان سالدا و ناشتنی به ته نیشته گۆره که ی شیخ ماری وه، نا کرێ کاری ریکه وت بیته. ده توانی له ئا وینه ی ته کتیکی سمبولی و میتۆلۆجییه وه، ناشتنی دوو که سایه تی- دینی- و دنیایی- به ته نیشته یه که وه، که راستییه کی نه شاراو هیه، پیاوی- دنیایی- کورد، هیچ حسابیکی بۆ- پیاوی ئاین- ی نه کردوه وه هه ریه که یان له شوینی نێژراون. میران، پاش مردنی سلیمان پاشا، هه سته ی سیاسی و میژوویی خۆیان هه بووه وه هه سته یان کردوه له سه ر داروپه ردووی ده سه لاتی ئە واندا، ئە وا ده سه لاتی که خه ریکه له دایک ده بیته و ده سه لاتی ئە وان به ره و ئاوابوون و تیکشکان ده چیت و بیانوی بوونی، خه ریکه خۆی خۆی ده سپرته وه، ره زامه ندی یه کسانیبوون، ته نانهت له

گۆرستانیشدا، جۆریك بووه له ددان پیدانانی دەسەلاتی ئایینی ئەوەی رازیبووه باوکی بەتەنیشت پیاویکی ئایینییهوه بنیژری، ئەحمەد پاشای بابان بووه..).

وەك لەسەر ووتر وتمان: ئەم لیكدانەووە و بۆچوونانەى نووسەر، لەمەر ناشتنی سلیمان پاشا، بەتەنیشت گۆری شیخ مارفەووە دەریپرپون، جگە لەوەی زۆر لە یەكتر جیاوازن، لق و پۆپیشیان زۆر لى دەبیتهوه، بۆیه پیم باشە بۆ كۆكردنەووەی ئەم بیروبوچوونە جیاوازانەو سەرۆبەرکردنیان، چەند روونكردنەووەیهك بچمە روو:

۱. سەرەتا ئەو بەیادی نووسەری ئەم كتیبەو خوینەرانیشت دینمەو، كە (كلودیوس جیمس ریچ) لە كاتی سەردانەكەیدا بۆ كوردستان (۱۸۲۰ز) و ناشانابوونی لەگەڵ میرانی بابان و ئاگاداربوونی لە هەلۆیستی ئایینی و سیاسییان، لە یادداشتی رۆژی (۲۴ی حوزەیرانی ۱۸۲۰ز) دا، لە باسی مەولانا خالیددا دەنوسى: (عوسمان بەگ پیتی وتم: خۆی و مەحمود پاشا و زۆریهى سەرانی كورد، مریدى ئەون..)^(۱۸). بەم پێیەو بەگوێرەى ئەم هەوالەى (ریچ)، دەبى (سلیمان بەگى براى مەحمود پاشا، كە دواتر دەبیته: سلیمان پاشا، مریدو لایەنگیری شیخ مارفى نۆدى بى.. لە یادیشمان بى، كە ئەم هەوالەى (ریچ)، لە گەرمەى ناوبانگ و دەسەلاتى (مەولانا خالید) دایەو هیشتا لە (سلیمانی) دەرنەپەرێنراوه. بۆیه شتیكى ئاساییە ئەگەر سلیمان پاشا لە ژيانى خۆیدا وەسیتی كردبى، گۆرەكەیشى لە تەنیشت گۆری شیخ مارفى نۆدى وە بى، كە بە رابەرى ئایینی خۆى زانیوه.

۲. لەوهدا كە نووسەر دەلى: (پیاوی دنیایی كورد، هیچ حسابیكى ئایین نەكردووه)، من بیروپام پیچەوانەیه و بۆ ئەمەش دیسان بام هەر لە گەشتنامەكەى (ریچ) دا، یادداشتى هەمان رۆژی ناوبراو، بۆ بەلگەى ئەو بەینمەو، كە پیاوی دنیایی كوردە، زۆر ریزی لە پیاوانى ئایین گرتووه، وەك نمونەى نیوانى مەحمود پاشای بابان و مەولانا خالید: (میر - مەبەستى ریچ لە مەحمود پاشای بابانەو -، وا خورى گرتبوو، لە بەرامبەر مەولانا خالیددا بەپێوه بوەستى و قەننەى بۆ تیبكات)^(۱۹)

۳. سەبارەت بەو لیكدانەووەیهش كە نووسەر دەلى: (میران، پاش مردنى سلیمان پاشا، هەستى سیاسى و میژووبى خۆیان (هەبووه و هەستیان كردووه لە سەر داروپەردووى دەسەلاتى ئەواندا، ئەوا دەسەلاتىك خەرىكە لە دایك دەبیته و

دهسه لاتى ئەوان بەرەو ئاوابوون و تىكشكان دەچىت و بيانوى بوونى، خەرىكە خۆى دەسپىتەوه).

من پىم و نىيە مىرانى بابان پىشبینى ئەوهيان كەردى، كە دواى لە ناوچوونى ئەوان، دەسه لاتىكى تر، لە رابەرايەتى (شىخ) و (شىخان) جىگەيان دەگرىتەوه! بۆيە بۆ رىز لىنان لەو دەسه لاتە داها تووى شىخان، بەچاكيان زانىبى، گۆرەكەى سلىمان پاشا، لە تەنىشت گۆرى شىخ مەرفەوه بىت. خۆ ئەگەر لەم روانگە يەوه سەيرى داها تووى دەسه لاتى خۆيان بەردابايە، واتە: بەهيوای دەستبەردار بوونى دەسه لاتىيان بوونايە، دەبوایە (ئەحمەد پاشا) ی کورپو جىنشىنى (سلىمان پاشا)، كە راستەوخۆ دواى مەرگى باوكى، دەبىتە مەرنشىنى بابان، خەرىكى ئامادە كەردن و پىكەينانى ئەو سوپا نوپىە نەبى، كە بۆ بووژاندنەوه و بەهيز كەردنى مەرنشىنى بابان، ئاواتى زۆرى پىوه بەستوو و زۆرى پىوه ماندوو بوو و هەر ئەو سوپا يەشه، كە (نالى) بەشيعر^(۲۰) و هەموو ئەو گەردانەش، كە لە سەردەمى فەرمانرەوايى (ئەحمەد پاشا) دا، سەردانى كوردستانيان كەردوو، ستايشى دەكەن.

لە ناو ئەو گەردانەدا، نمونەى وەك (فلىكس جۆنزی) ئىنگلىزى، لە بارەى ئەم سوپا يەوه دەلى: هەر يەك سال دواى بەدەسه لات گەيشتنى، توانى هيزىكى سەربازى بەرچا، لە سەر شىوهى تاكتىكى ئەوروپايى رىك بخت و رايان بەينى.^(۲۱) هەرەها گەردەى فەرەنسايى (يۆژين فلاندىن)، هەر لە بارەى ئەحمەد پاشا و سوپا كە يەوه دەلى: (بەرورايەكى بەرزى لە بارەى گرنگى سوپا كە يەوه هەيه و زۆرى حەز لە هونەرى جەنگە و حەز دەكات سوپا كەى لە سەر شىوهى ئەوروپىيانە پەرورده بكات. چەند قوتابىيەكى لە ئەستەموڵەوه هينابوو. لە ناو ئەو قوتابىيانەدا، يەك يەكيان جىگەى برۆاى ئەحمەد پاشا بو، يەك يەك بو لە هاوخەباتكارانى خۆى، كورد يەك بو لە ناو ريزى سوپاى (ميسر) دا خزمەتى كەردبوو. ئەحمەد پاشا بۆ نيشاندانى تواناى سوپا كەى، مانۆر يەكەى لە بەرچاومان پىكەردن، كە دەبى بلیم بەوردىيەوه جىبە جىكەران. بۆ ئىمەش دووربوو لەوهى چاوه نوارمان دەكەرد^(۲۲).

۴. هەر له باسو خواسی مه‌رگی (سلیمان پاشای بابان) و له جیدانانی (ئه‌حمه‌د پاشا)ی کورپیدا، نووسەر ئاماژهی به‌و شیعه‌ره‌ جوانه‌ی (نالی)ش کردووه، که به‌تایبه‌تی بۆ ئه‌م بۆنه‌یه‌ی نووسیوه‌و سه‌ره‌تا که‌ی به‌م به‌یته‌ ده‌ست پیده‌کات:

تا فه‌له‌ک ده‌وری نه‌دا، سه‌د که‌وه‌که‌بی ئاوا نه‌بوو که‌وه‌که‌به‌ی میه‌ری موباره‌ک، طه‌له‌عه‌تی په‌یدا نه‌بوو

له‌م بۆنه‌یه‌دا پیم خۆشه‌ منیش چه‌ند روونکردنه‌وه‌یه‌ک له‌سه‌ر ماناو مه‌به‌ستی ئه‌م شیعه‌ری (بۆنه‌)یه‌ی نالی ده‌ربهرم:

۱. پێشتر ئاماژیه‌که‌مان به‌وه‌کرد، که‌ (سلیمان پاشا)ی باوکی ئه‌حمه‌د پاشا، وه‌ک لایه‌نی ئایینداری، سه‌ر به‌ریبازی قادری و لایه‌نگرو مریدی شیخ ماری نۆدی بووه‌.

۲. له‌ ریگه‌ی گه‌شتنامه‌که‌ی (ریچ)یشه‌وه‌ (یادداشتی رۆژی ۱ی حوزه‌یرانی ۱۸۲۰ز)، له‌وه‌ ده‌گه‌ین که‌ له‌ کاتی سه‌ردانه‌که‌ی (ریچ)دا بۆ سلیمانی، سلیمان پاشا ته‌مه‌نی (۳۰) سالان بووه‌.^(۲۳) که‌ له‌ سالێ (۱۸۳۸ز)یشدا کۆچی دوایی کردووه، ئه‌وا ته‌مه‌نی ده‌یته‌ (۴۸ سال)، ئه‌م ته‌مه‌نه‌ش بۆ ته‌مه‌نی پیریتیی، هیشتا زۆری ماوه‌، له‌ به‌رئه‌وه‌ ده‌شی مردنه‌که‌ی وه‌ک شتیکی چاوه‌نوار نه‌کراو بووبی و دانیشتوانی (سلیمانی) بۆی به‌داخ بووین و به‌شیکی (بۆنه‌)ی شیعه‌ره‌که‌ی (نالی)، به‌ر ئه‌م لایه‌نه‌ ده‌که‌وی. لایه‌نی تری گرنگ و به‌رچاوی شیعه‌ره‌که‌ی (نالی)، تایبه‌ت و ته‌رخانه‌ بۆ هاتنه‌ سه‌رکاری (ئه‌حمه‌د پاشا)ی کورپی سلیمان پاشا و ستایشکردنی و به‌لای منه‌وه‌ مه‌رگی (سلیمان پاشا)، هه‌ر ته‌نیا بیانویه‌که‌ بۆ شیعه‌ر و تنه‌که‌ی (نالی) بۆ (ئه‌حمه‌د پاشا). چونکه‌ چ مانای گه‌شتی و ناشکراو شاراوهدی شیعه‌ره‌که‌و چ شیعه‌ری تری (نالی) بۆ سوپا که‌ی ئه‌حمه‌د پاشا و چ رووداوه‌کانی تری دوای مه‌رگی سلیمان پاشا، به‌روونی ده‌ریده‌خه‌ن، که‌ پێوه‌ندی و دۆستایه‌تی پێشتری نیوان ئه‌حمه‌د پاشا و نالی، زۆر توندو پته‌و بووه‌. بۆ سه‌لمانندی

ئەمانەش، با لای ئەو شیعەرەى نالى ھەلۆیستەییەك بکەین، كە بۆ بۆنەى مەرگی
سلیمان پاشا و لە جیدانانی ئەحمەد پاشا وتوویەتی:

تا فەلەك دەوری ئەدا، سەد كەوكەبى ئاوا نەبوو
كەوكەبەى میههرى موبارەك، طەلەهەتى پەیدا نەبوو

مانای ئاشكرای بەیتەكە دەلی: تا سووری گەردوون، خولی خۆی تەواو نەکردو
تا (سلیمان پاشا)ش نەمرد، ئەستیرەییەكى گەورەتری وەك (ئەحمەد پاشا)
دەرنەكەوت.

تا نەگريا ئاسمان و تەم و لاى دانەگرت
گول چەمەن ئارا نەبوو، ھەم لیوی غونچە وا نەبوو

واتە: تا رۆژگاری ناخۆش و پڕ ستمی پیشوو (رۆژگاری سلیمان پاشا) بەسەر
نەچوو، رۆژگاریكى جوانترو و سەوز دەرنەكەوت. ھەرچەندە ئەگەر نەیارانی ئەو
رۆژگاری (نالی) لە سەر ئەوە لیپپینەو ھیان لەگەڵ نالیدا بکرایە، كە بۆچی
دەلی: رۆژگاری سلیمان پاشا، و لاى پڕ لە گریان و ھەورو تەم بوو؟ شیعەرەكە
ئەوێ لە ناوەرۆكدا لەگەڵ خۆیدا ھەلگرتوو، تا نالی لە وەلامدا بلی: مەبەستم لە
گریانی ئاسمان و تەمی و لاى، ئەو شیوەن و گریانەى دانیشتوانی قەلەمپەوی بابانە،
كە بۆ مەرگی سلیمان پاشایان کردوو.

تا چەمەن پیرا لە سەر ئەسلی درەختی لانیەدا
فەرعی تازە، خورەم و بەرزو بولەند بالآ نەبوو
واتە: تا باخەوان لقی سەرەوێ نەبێ (كە سلیمان پاشایە)، لقی تازە (كە
ئەحمەد پاشایە)، سەری دەرنەھینا و بەرز نەبوو.

وەك قیاسیكى كە موشبەت بێ، نەتیجەى بیته جی
حەمدولیللا، شەھ كە عالی جا بوو، خالی جا نەبوو

واته: ته گهر تهو قسه و په نده و ابی، که ده لئی پیاری گه وره، وه چه ی گه وره ی له پاش به جی نامیئی، تهوا سلیمان پاشا و نه بووه، چونکه پایه به رزیکی وه که ته حمده پاشای کوری له دوا ی خو ی به جیهیشتووه.

شاهی جه م جا (نالی)، -تاریخ جم- ته تریخیه

دا نه لئین له م عه صره دا، ته سکه نده ری جه م جا نه بوو

واته: که میژووی سالمه رگی سلیمان پاشا، به پیی -ته تریخ جه م-، که به حیسابی ته بجه د سالی ۱۸۳۸ز- ده گریته وه، تهوا (وهک ماموستا مه سعود محه مه دیش جه خت له سه ر ته م مانایه ی ئیمه ده کاته وه)، سالی ده ستپی کردنی فه رمان په وایی ته حمده پاشاش و ده گه یه نی که سه رده مه که ی وهک روژگاری (جه مشید شا) ده بی.

۳. هه ر (نالی) شیعی تری پیشت باسکراوی بو تهو سوپایه ی بابان هه یه، که ته حمده پاشا، به هیوای نوژه نکرده وه ی سوپای بابان پیکی هیئاوه و ئومیدی زوری له سه ر هه لئاوه. ته م شیعه رش ته گه رچی بو ستایشی تهو سوپایه یه، به لام هاوکات ستایشه بو ته حمده پاشای دامه زینه ری ته م سوپایه .

ته م دوو شیعی (بوئه) یه ی نالی، که بو له سه ر ته خت دانانی ته حمده پاشا و سوپاکه ی نووسیونی، له باری ده سه لاتی شاعیری تی (نالی) یه وه نیشانی ده دهن، که نالی له سالانی سه روبه ندی وتنی ته م شیعه رانه دا، له لووتکه دا بووه، به لام پیش ته م دوو شیعه ر، شیعی بو له سه ر ته خت دانانی (سلیمان پاشا) ی باوکی ته حمده پاشا نه وتووه.

۴. هه ر ته م دوو ستایه تی و نزیکایه تی یه نیوان (نالی) و (ته حمده پاشا) بووه، که کوردناسیکی وهک (ته لیکسانده ر خو دزکو)، کاتی داوا له ته حمده پاشا ده کات، تا بو لی کو لئینه وه له سه ر زمانی کوردی- دیالیکتی سلیمانی- هاریکاری بکات، ته حمده پاشا له سه ر تاسه ری کوردستاندا، هه ر ته نیا (نالی) وهک زمانزانی بالادسته ت، بو (خو دزکو) باسده کات. (۲۵)

۵. ته حمده پاشا دوا ی ته وه ی له به رده م سوپای عوسمانی (نه جیب پاشا) دا ده شک ی کوردناسیکی (۱۸۶۱ز)، له ریگه ی کرماشان- گه پروس- ساین قه لا- وه ده چیته (شه مدینان) و ماوه ی (۵ مانگ) له خانه قای (شیخ تاهای نه هری- شه مزینی) ده می پیته وه. (۲۶)

ئەم بېرگەيەي دوايى (مانەوەي پېنج مانگ لە خانەقاي نەهرى)، بەلگەي بەهيزە بۆ پشتيوانىي لەوہى كە ئەحمەد پاشا سەر بەرئيبازى نەقشبەندى و پيشتر لە لايەنگيرانى ريبازى مەولانا خاليد بوو و ھەر ئەم ھۆيەش لەگەل (نالى)دا، كۆي کردوونەتەو و دۆستايەتییانى توندو بەهيزکردوو و ھەر لەم روانگەيەشەوہيە، كە (نالى) ئەم ستايشە زۆرەي لەو دوو شيعرەي پيشتر باسکراويدا دەكات.

لە بۆنەي چاوگيپان بەستراکچەري رستەسازيی ئەم بەرھەمە بەپيژەدا، بەھەلي دەزانم ئەم کتیبە بەمە بيانوو، بۆ زۆر لەو نووسەرانی کورد، كە شيوەي دارشتنى رستەسازيی و رينووسى کوردی نووسينيان، لە روانگەي رستەسازيی زمانى عەرەبييەو سەرچاوە دەگرى، كە ھەردوو زمانى کوردی و عەرەبى لە رووی دارشتنى رستەسازيیەو زۆر لە يەكتر جياوازو نامۆن. لەبەر ئەو ھۆزگە دەخوام رستەسازيی و دارشتنەکانيان کوردانەترو روون و روان و زولالتربى.

با لەم بوارەدا ئەم چەند نمونەيە ھەر لەم کتیبەي لەمەر ھۆماندا بەنمونە بەيئەمەو:

۱. باشتر وايە دەقەكەي نووسەر، لە پاش گۆرپينى بۆ سەر رينووسى ئەم سەردەمە، سەرلەنوئى بھۆينرئیتەو، ھەر بۆ ئەوہى ھۆينەرى ئازيز، ھۆي تاشنايەتي لەگەل شيوەي بىرکردنەوہى ئەو کاتەدا پەيدا بکات. (ل. ۳۱).

لە راستيدا چەند جارێك ئەم پەرەگرافەم ھۆيندەو، ئەوسا توانيم بزائم نووسەر چى دەلى! لە کاتێکدا دەتوانرا ئەم پەرەگرافە بەم شيوە روون و روانە داپريژرى: بۆ ئەوہش ھۆينەرى ئازيز، ھۆي تاشنايەتي لەگەل شيوەي بىرکردنەوہى ئەو کاتەدا پەيدا بکات، باشتر وايە دەقەكەي نووسەر (پاش گۆرپينى بۆ سەر رينووسى ئەم سەردەمە)، سەرلەنوئى بھۆينرئیتەو.

۲. بەلگە عوسمانبيەکان-ل ۳۶: بەلگەکانى عوسمانى.

۳. بەرھەمە کوردبيەکان-ل ۴۱: بەرھەمى کوردى = بەرھەمگەلي کوردى.

۴. ناوہندە بازرگانبيەکانى رۆژھەلاتى ناوہراست-ل ۴۱: ناوہندەکانى بازرگانبيى رۆژھەلاتى ناوہراست.

۵. ولاتە ئەوروپبيەکان-ل ۴۲، ۱۰۸: ولاتانى ئەوروپا.

۶. سەبارەت بارى ئابوورى-ل ۴۷: سەبارەت (بە) بارى ئابوورى.

۷. له ولاته عوسمانییه کاندای- ۴۷: له ولاتانی عوسمانیدا.

۸. ټه فسه ره ټینگلیزه کان- ۹۹: ټه فسه رانی ټینگلیز.

۹. جهنگی جیهانی یه که م- ۱۰۰: یه که مین جهنگی جیهانی = جهنگی یه که می جیهانی.

۱۰. ناداد په روهری- ۱۰۱: بیدادی.

۱۱. سه رچاوه ټینگلیزییه کان- ۱۲۵: سه رچاوه کانی ټینگلیز = سه رچاوه گه لی ټینگلیزی.

۱۲. زوربه ی زوری وه کو درکی ناو ټاردی لیټه اتوه- ۱۴۷: زوربه ی زوری وه کو ټاردی ناو درکی لیټه اتوه. چونکه ټه گهر (ټارد) له ناو (درک) دا. برژی، کونا کرټه وه. (پیره میږدی شاعیر) په ندی ټاردی ناو درکی به مجوره له شیعر دا به کار بر دوه (سه یریش ټه وه یه شیعره که ی پیره میږدیش هه ر له مهر شاری سلیمانی و بونه ی گواستن هوه ی پیته ختی بابانه، له قه لآچوالانه وه بو (سلیمانی) و گله یی گواستن هوه ی پایته خت له سلیمانی ده کات:

ټاردی ناو درک، چونه، واین ټیره
فهرموو: دوو دهسته دوست هه لټیږه
له گه ل یه ک ناروین له رټی راسته وه
خوا ټه وه بگری شاری گواسته وه!

۱. ټه و شیعره ی له لاپه ره کانی (۸۶-۹۱) داو به ناوی شیعره ی (مه لا هم مدوون) وه راگه یه ندر او، به شیعره ی کی ده ست هه لټه ستی ټه م روژگاره ی ده زانم.
۲. شیعره ی کی (سالم)، که بو (عه زیز به گی بابان) ی نووسیوه وه له (میژووی ټه ده بی کوردی- بهرگی سییهم) ی دکتور مارف خه زنه داری وه رگرتوه وه له لاپه ره کانی (۱۷۹-۱۹۰) دا بلاوی کردو ټه وه، زوربه ی به یته کانی له باری (کیش) وه له ننگ و له باری رینووسیش هوه پر هه لټه و په لټه و بی سه رو به رنو ساغ کردنه وه ی زورتریان ده وی.

پهراویزه‌کان:

۱. له کاتی‌کدا هه‌ندی له و میرنشینانه‌ی دراوسی‌ی کورد، وه‌ک: ئاق قۆینولوو و قهره قۆینولوو، ئه‌گه‌رچیش نامۆ نه‌شاره‌زای ئه‌و ناوچه تازانه‌ش بوون و له سه‌دان و هه‌زاران کیلۆمه‌تر دوورتره‌وه‌و له ریگه‌ی هی‌رش و داگیرکردنه‌وه هاتونه‌ته ئه‌و ناوچانه‌و به‌خیراییه‌کی سه‌یر، قه‌واره‌و ده‌سه‌لاتیان تیا‌یاندای دامه‌زراندو به‌و میرنشینانه‌شه‌وه نه‌ه‌ستا‌ون و بوونه‌ته ده‌وله‌ت و ئیمپراتۆر!
۲. بۆ نمونه: ئیلی جاف، له دوا‌ی دروستکردنی شاری سلیمانی و له ماوه‌ی ده‌سه‌لات گرتنه‌ده‌ستی ئه‌وه‌رهمان پاشای بابان (?- ۱۹۱۳ز) دا تیکه‌ل سوپاو به‌رپۆه‌بردنی میرنشینانی بابان بوون. (بۆ زیاتر زانیاری، بنواره: گه‌شتنامه‌ی کلودیوس ریچ بۆ کوردستان، وه‌رگی‌رانی بۆ کوردی محمه‌د حه‌مه باقی، چاپی سی‌یه‌م، چاپ و په‌خشی ده‌زگای ئاراس.
۳. له‌وه‌و سا‌له‌دا مه‌ولانا خالید، دوا‌ی وه‌رگرتنی ئیجازه‌ی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی، له هیندستان بۆ کوردستان گه‌راوه‌ته‌وه.
۴. ئه‌م هی‌زانه‌ی کورد له ناوه‌راستی (مانگی ۱۰/ ۱۸۸۰ز) دا، گه‌یشتنه (۶۰) هه‌زار که‌س.
۵. خالفین: خه‌بات له پیناوی کوردستاندا، ل ۱۱۳، هه‌روه‌ها: شو‌رشی شیخ عوبه‌یدوللا، له به‌لگه‌نامه‌ی قاجاریدا، محمه‌د حه‌مه باقی، ل ۷۷.
۶. امیر نظام گروسی: گزارش‌ها و نامه‌های دیوانی و نظامی، به‌کوشش ایرج افشار، تهران ۱۳۷۳ش، ص ۱۹۶- ۱۹۷.
۷. هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۲۶۳. هه‌روه‌ها: محمه‌د حه‌مه باقی، شو‌رشی شیخ عوبه‌یدوللا له به‌لگه‌نامه‌ی قاجاریدا، ل ۲۳۸.
۸. شو‌رشی شیخ عوبه‌یدوللا له به‌لگه‌نامه‌ی قاجاریدا، ل ۲۴۰.
۹. به‌سه‌ره‌اتووی کاکه ره‌شید شه‌وقی، ناماده‌کردنی سدیق سالح، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی رۆشنی‌بری حکومه‌تی هه‌ریمی کوردستان، زنجیره‌ی ۱۹۵، چاپی یه‌که‌م، سلیمانی ۲۰۰۳، ل ۶۵- ۶۶.

۱۰. بیگومان و هک شاعیریکی پیشه‌نگ و نمونه‌ش، که بابه‌ت و باس و خواسی تازو و سوژی نیشتمانیی، تاویتی‌ه‌ه‌لویت‌و شیعی خوی کردبوو، لای شاعیرانی ت‌و س‌ه‌رده‌مه (نالی و سالم و کوردی و مه‌شوی) چاوی لی‌کراوه و ه‌ه‌وینی شیعی ت‌ویان و ه‌ک ده‌سته‌چیل‌ه، بو شیعی خویان خواست‌وو، که ت‌ه‌م راستییه، شاعیریکی و ه‌ک (سالم)، له جیاتی (نالی و کوردی و مه‌شوی) ددانی پیدا د‌ه‌نی و د‌ه‌لی:

له روژی ئیمتیحانا دیم به‌را‌به‌ر طالب و مه‌عشوق که مه‌ربه‌سته‌ی هونه‌ر هاتن، له تیپی عیشق با‌زانا

له یه‌ک لا: نالی و مه‌شوی، له لایی: سالم و کوردی له ه‌ه‌ل‌گام‌ه‌ی هونه‌ر گ‌ه‌رمیی، تکا جو بوون له: (مه‌ولانا). ل. ۳۵

۱۱. بو زیاتر زانیاریی، بنوا‌ره: موده‌پ‌ریس، مه‌لا عه‌بدو‌ل‌که‌ریم: یادی مه‌ردان، به‌رگی یه‌که‌م، نامه‌ی ژماره (۵۲) ی مه‌ولانا خالید (به‌زمانی عه‌ره‌بی) بو شیخ مارفی نۆدی، ل. ۳۹۶-۳۹۸

۱۲. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی نا‌ورا‌و. نامه‌ی ژماره (۶۱) ی فارسی، مه‌ولانا خالید بو عوسمان پاشای برای مه‌حمود پاشای بابان، ل. ۲۰۹-۲۱۲

۱۳. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل. ۱۷۴-۱۹۷

۱۴. اسکندر بیگ ترکمان: تاریخ عالم آرای عباسی، ج ۲، تهران، انتشارات امیر کبیر، ۱۳۵۰ ش، ص ۸۰۷-۸۱۰. نصرالله فلسفی: زندگانی شا عباس اول، ج ۳-۴، تهران، انتشارات علمی، ص. ۱۱۰۲

۱۵. عه‌لی خان گونه‌خان ت‌ه‌فشار، شو‌رشی شیخ عوبه‌یدول‌لای نه‌هری له به‌ل‌گه‌نامه‌ی قاجاریدا، وه‌رگی‌رانی له فارسییه‌وه مه‌مه‌د حه‌مه باقی، له بلا‌وکراوه‌کانی کو‌ری زانیاری کوردستان، چاپخانه‌ی ده‌زگای ئاراس، ۲۰۰۷، ل. ۱۴۹-۱۵۰

۱۶. نصرالله فلسفی: زندگانی شا عباس اول، ج ۳-۴، تهران، انتشارات علمی، ص. ۱۱۰۲

۱۷. میژوو‌ی ت‌ه‌رده‌لان، مه‌ستوو‌ره‌ی کوردستانی، گو‌پ‌ینی بو کوردی: د. حه‌سه‌ن جاف و شکور مسته‌فا. چاپی دووهم ۲۰۰۵، چاپه‌مه‌نی ئاراس، ل. ۳۸-۴۰. هه‌روه‌ها، علی اکبر وقایع نگار کوردستانی، حدیقه‌ی ناصریه در جغرافیا و تاریخ

کردستان، به تصحیح محمد رئوف توکلی، تهران ۱۳۶۴ش، ص ۱۳۱-۱۳۳ و زۆر سه‌چاوه‌ی تر.

۱۸. گه‌شتنامه‌ی کلودیوس جیمس ریچ بۆ کوردستان (۱۸۲۰ز) وەرگیرانی له عه‌ره‌بیه‌وه محمه‌د حه‌مه‌ باقی، چاپی سیپه‌م، چاپه‌مه‌نی ئاراس، ل. ۱۴۲.

۱۹. هه‌مان سه‌چاوه، ل. ۱۸۸.

۲۰. ئەمه‌ یه‌که‌مین به‌یتی سه‌ره‌تای ئەو شیع‌ره‌ی نالییه، که له ستایشی سوپاکه‌ی ئەحمه‌د پاشادا وتویه‌تی

ئەم تا‌قمه‌ موم‌تازه، که‌وا خاصه‌یه‌ی شاهن

ناشویی دلی مه‌مله‌که‌ت و قه‌لبی سوپاهن — دیوانی نالی، ل. ۳۴۰.

۲۱. ئەلیکسانده‌ر خۆ‌دزکۆ، چه‌ند لی‌کۆ‌لینه‌وه‌یه‌کی فیلۆ‌لۆژی ده‌رباره‌ی زمانی کوردی (دیالیکتی سلیمانی)، وەرگیرانی له فه‌ره‌نسییه‌وه بۆ کوردی: نه‌جاتی عه‌بدو‌للا، چاپه‌مه‌نی بنکه‌ی ژین. سلیمانی، چاپخانه‌ی شقان، سالی ۲۰۰۵، ل. ۴۹.

۲۲. محمه‌د حه‌مه‌ باقی، کورد له سه‌فه‌رنامه‌ی بیانیدا، وەرگیران له فارسییه‌وه، گو‌فاری رامن، ژماره (۵۹)، ل. ۲۱۰-۲۱۴.

۲۳. گه‌شتنامه‌ی ریچ بۆ کوردستان، وەرگیرانی بۆ کوردی محمه‌د حه‌مه‌ باقی، ل. ۱۳۲.

۲۴. مه‌سه‌ود محمه‌د: ده‌سته‌و دامانی زالی - چاپی دووهم، چاپه‌مه‌نی ده‌زگای ئاراس، ۲۰۰۷، ل. ۱۱۹.

۲۵. بۆ زیاتر زانیاری له‌م باره‌یه‌وه، بنوا‌ره: ئەلیکسانده‌ر خۆ‌دزکۆ - چه‌ند لی‌کۆ‌لینه‌وه‌یه‌کی فیلۆ‌لۆژی ده‌رباره‌ی زمانی کوردی - دیالیکتی سلیمانی - وەرگیرانی بۆ کوردی: نه‌جاتی عه‌بدو‌للا، چاپه‌مه‌نی بنکه‌ی ژین، سلیمانی، ۲۰۰۵.

۲۶. نه‌وشیروان مسته‌فا ئەمین: میرایه‌تی بابان له نیوان به‌رداشی رۆم و عه‌جه‌مدا، چاپی دووهم، چاپه‌مه‌نی خاك، سلیمانی ۱۹۹۸ز، ل. ۱۶۸.

هیمن موکریانی

و

روژنامه‌ی کوردستان (۱۹۵۹-۱۹۶۳)

سەرئێج: ئەم وتارە کە لە ژمارە (۲۶) ی گۆڤاری (روژنامه‌نووس) دا بلاویۆتەوه، هه‌له‌ی زۆر و په‌له‌په‌ل و شپه‌زه‌یی به‌سه‌ردا هاتبوو، بۆیه به‌شێکی هه‌ره‌زۆری (له‌ نیوه‌ی زۆری) لێ په‌رپوو و ناته‌واو چاپکرا بوو. له‌به‌رئێه‌وه به‌ پێویسته‌مان زانی سه‌رله‌نوێ هه‌له‌گیریی و راستکردنه‌وه و ناته‌واوییه‌کانیشی پێ زیاد بکه‌ینه‌وه.

* * *

له دواى شوپش، يان كوده تاي (١٤ى ته مووزى ١٩٥٨)ى عيراق، كه رژيمى
 ٺه و سه رده مەى عيراق، له لايهن ژهنه رال عه بدولكه ريم قاسم و چه ند ئه فسهر يكي
 سوپاي عيراقه وه، رووخينرا و رژيمي كووماري هاته جيى و نازادى به زيندانى يانى
 سياسى و روژنامه و گوڤار و چاپه مەنى و كارى ناشكرى حيزبايه تى و
 سه نديكاكانى كريكاران و پيشه كارانى ترى نه ته وه كانى عيراق دراو گهلانى عيراق
 ههوايه كى نازادى يان هه لمژى و له ماددهى (٣)ى ده ستورى كاتى عيراقيشدا،
 ددان به وه دانرا، كه گه لى كوردى عيراق، له گه لى گه لى عه ره بى عيراقيدا، هاوبه ش
 و برايه و به مەش سه ره له نووى باس و خواسى نازادى و مافه كانى گه لى كورد له
 عيراق و دهره وهى عيراقيشدا هاتنه كايه و به شيكيش له م باس و خواسانهى ماف و
 نازادى كورد و تروسكانهى هيو، له خوژه له لائى كوردستانيشدا ده نگدانه وه و زهبرى
 خو نواند و به م هويانه وه له به رامبه ره مانه دا، رژيمي پاشايه تى ئيرانيش، بو
 راگرتنى له نگره رى داروبارى ناوخو ئيران و پاراستنى ئاسايش و ئارامى
 كوردستانى ئيران و بو ئه وه ش ئه و رژيمه ، له وه لامى ئه و گووانكارى و
 نازادى يانهى له عيراقدا بو كوردانى باشوور، سه ريان هه لداوه و هاوكات بو ئه وهى
 هه ره به روا له ت به كوردانى ولا ته كهى خو و ميدياكانى جيهانيش بللى كه
 كوردانى خوژه له تيش مافى روناك بيري و نازادى ده برينيان هه يه، بو يه هه شت -
 نو مانگي ك دواى ئه م رووداوانهى عيراق، سالى (١٩٥٩)، به چاكي زانى
 روژنامه يه كه به زمانى كوردى و بو چه ندين بابته تى هه مه لايه نهى كورده واريى
 دهر بكات. بو ئه مەش به هاوكارى چه ند نووسه ر يكي كوردانى خوژه له لات،
 روژنامه يه كيان به ناوى (كوردستان) وه ده ركرد.

ژماره ي يه كه مى ئه م روژنامه يه (كوردستان)، له روژى چوارشه مه : ١٥ى
 مانگى گولانى ٢٥٧١ى كوردى، به رامبه ره به ميژووه كانى: ئوردى به هه شتى
 ١٣٣٨ى هه تاويى، شه ووالى ١٣٧٨ى كوچى، ٦ى نيسان (مهى) ١٩٥٩ى
 زابىنى، چاپ و بلا بووه وه، كه ده ستهى نووسه رانى بنه ره تى روژنامه كه برىتى
 بوون له:

- ۱ - عەبدولخەمید بەدیع زەمانی، خاوەنی ئیمتیاز و بەرپۆتەبەری لێپرسراو
- ۲ - دکتۆر محەمەد سدیق موفتی زاده - سەرنووسەر
- ۳ - عەبدولرەحمان موفتی زاده - نووسەر
- ۴ - ئەحمەد موفتی زاده - نووسەر
- ۵ - عابید سیراجوودینی - نووسەر
- ۶ - شوکروڤلای بابان - نووسەر
- ۷ - خوسرەو شێخکانلووی میلانی - نووسەر

ئەم رۆژنامەیە بۆ ماوەی چوار ساڵ چاپ و بلاویۆتەوه، کە مەکوێ
 بلاوکردنەوه کە شاری تاران بوو و ئەمەش ناوونیشانی یانە کەمی بوو: مەیدانی
 بەهارستان - شەقامی سەفی عەلی شا، پلاکی ژمارە (۲۱۸)، ژمارە تەلیفۆن:
 ۳۲۰۰۳.

لە ماوەی ئەو چوار ساڵەشدا (۲۰۹ دوو سەد و نۆ) ژمارە لی دەرچوو و
 هەرۆک یە کەمین ژمارە لی مانگی نیسانی (۱۹۵۹ز) دا دەرچوو، بەلام دوا
 چوارساڵ دەرچوونی و دوا رووداوه خێراکانی پاش (۱۹۵۸) و سەرەتای
 دەرکەوتنی پەشیمان بوونەوهی رژیمی عەبدولکەریم قاسم، لە بەلێنەکانی بەرامبەر
 مافە رەواکانی کورد و هێرشێ راگەیانندنەکانی شیفینیزمانی عەرەبیی دژی
 کێشە کورد و قەدەغەکردنی کاری سیاسی و داخستنی رۆژنامە و گوێکاری
 کوردی لە لایەک و لە لایەکی تریشەوه سەرھەڵدانی شۆرشێ ئەیلوولی ۱۹۶۱ و
 هێرشێ راستەوخۆی سوپای عێراق لە ئەیلوولی (۱۹۶۱) دا بۆ سەر کوردستان و
 کاولکردنی گوند و ئاوابیەکانی کوردستان، هەموو ئەمانەش تەقەللا بوون بۆ
 کپکردنی هەموو مافیکێ کورد، بۆیە رژیمی (شا)ش هاوتەریب لەگەڵ رژیمی
 عێراقدا بۆ کپکردنی دەنگی کورد، لە دەرکردنی رۆژنامە لی کوردستان پەشیمان
 بوووه و لە مانگی نیسانی (۱۹۶۳) دا، بریاری داخستنی رۆژنامە کەیان دەرکرد.

ئەم رۆژنامەیە، لە ماوەی چوارساڵ دەرچوویدا بەو هۆیەوه کە لە لایەکەوه
 دەستەبەکی رووناکبیری گەوره و قەلەم بە پرشتی کورد، هەلیان سووراندوو، باس

و خواس و بابەتى ھەمەجۆرەى زۆر دەولەتمەند و بايەخدارى بوارەكانى لىكۆلئىنەوەى ئەدەبىيى، كۆمەلايەتتى، ئابوورىي، زمانەوانىي، شۆينەوارناسىي، كەلەپوورى تىدا بلاوبۆتەو، لەلايەكى تىشەو و بەو ھۆيەو كە ئەم رۆژنامەيە لەو قۆناغەدا و دوای جوانەمەرگ كوردنى كۆمارى كوردستان (۱۹۴۶) لە مەھاباد و دوای كپكردن و قەدەغەكردنى گۆقار و رۆژنامە و نووسىن بە زمانى كوردى، تاكانە رۆژنامە و تاكانە دەرەتائىك بوو تا نووسەران و رووناكپىرانى خۆرەللاتى كوردستان، بە ھەلى بزائن و بە ئاشكرا بەرھەم و بابەتى خۆيانى تىدا بلاوبەكەنەو، بۆيە لە ماوہيەكى زۆر كورتدا، زۆرتىن نووسەر، لە ھەموو ناوچە جياجياكانى كوردستانى ئىرانەو (بەتايبەتى)، بى پسانەو بەرھەمى ھەمەجۆرەى بۆ بنىرن و بەمەش ھەموو شىوہ دىيالىكت و بن دىيالىكتەكانى زمانى كوردى تىدا بلاوبۆتەو، كە لەم بوارەدا دەبى بلىين ئەم رۆژنامەيە يەكەمىن رۆژنامە و يەكەمىن تەقەللايە بۆ بلاوكردەو ھەموو شىوہزار و بن زارەكانى زمانى كوردى و لەم پىناوہدا بۆ ھەريەكە لەم زاراوہ و بن زاراوانە، لاپەرەى سەربەخۆ و تەوەر و ستوونى تايبەتتيان بۆ تەرخانكردوو و ئەمەشيان لەو روانگە و مەبەستەو كروو، تا بەھەر شىوہ و دنەدانىك بىت، نووسەرانى بەشە جياجياكانى كوردانى خۆرەللات بچوولپىن و خۆيان بەكەونە نووسىن و زىندووكردەو ھەى زمان و كەلەپوورى ناوچەكانى خۆيان لەم رىگايەشەو لە لاىەكەو گەلى نووسەرى شىوہزار و بن زارەكانى تى كوردانى خۆرەللات باس و بابەت و لىكۆلئىنەو ھەى بايەخداريان لە رۆژنامەكەدا بلاوكردۆتەو، كە شايانى ئاورپلئىدانەو. لە لاىەكى تىشەو، ھەر ئەم دنەدان و ھاندانەى نووسەرانى ناوچە و شىوہزارە جياجياكانى خۆرەللاتى كوردستان، زەمىنەى بۆ ئەو خۆشكرد، تا نووسەران و دلئسۆزانى ئەو ناوچە و شىوہزارانە، دەستنووسى دىرينەى سەدان سالەى پارىزراوى شىعرى ناوچەكانيان و كەلەپوور و فۆلكلورىكى فرە دەولەمەنديان بەرچاوخستوو و بۆ رۆژنامەكەيان ناردوو و لەم بوارەدا سامانىكى زۆر بەرخيان لە رىگەى رۆژنامەكەو، بەرچاوى خۆپنەران و لىكۆلئەران خستوو. ھاوتەرىب ھەر بەم كارەى رىگەخۆشكردن بۆ نووسىن بە زاراوہ و بن زاراوہكانى زمانى كوردى، ئەم دەستە نووسەرانەى رۆژنامەى كوردستان، جگە لەو ھەى گەلى نووسەرى نەناسراويان بەرچاو خستوو، لە ھەمان كاتيشدا

دەقەر و قەلەمپرەوى نووسىنيان بە زمانى كوردى، لەو شىۆەزارە سنووردار و ناسراوە، ھەراوتر و فراوانتر كرد، كە پيشتەر و لە ئەزموونى رۆژنامەى (كوردستانى) زامانجا و ئۆرگانى كۆمارى كوردستان، لە مەھاباددا قەتيس بوو و زۆرتر ھەر بە ديالىكتى (سۆران)، يان (موكریان) چاپ و بلاودەبوو.

ھەر ئەم كارى ھاندانەى نووسەرانى ناوچە جياجياكانى خۆرھەلاتى كوردستان، كارپكى كرد زۆربەى نووسەرانى خۆرھەلاتى كوردستان، بەتايبەتيش نووسەرانى ھەرىمەكانى سنە، ئەردەلان، كرماشان، ھەورامان، ئۆپرستان، بەشدارىي و ھاوكارىي نووسىنى رۆژنامەكە بكەن، كە بۆيەكەمىن جار نووسەرانى شارى(سنە)، ئەك ھەر بە (شيعر)، كە لەناو نەتەوھى كوردا، پيشتەنگى بى يەك و دووى ھەموو ژانرەكانى ترى ئەدەبى يە، بەلكو بە (كورتە چيرۆك) بەرھەميان تيدا بلاوكردۆتەو و ناوھ درەوشاوھەكانى ئەم بوارەش، تا ئيستا زۆر كەم لاي چيرۆكنووسانى كوردستان ناسراون. ھاوكات نووسەرانى ترى ناسراو، وەك مامۆستا سەبيد تاهيرى ھاشى، ھەژار(۱۹۲۱-۱۹۹۱)، ھيىمن(۱۹۲۱-۱۹۸۶)... بەشدارىي راستەوخۆ و بەردەواميان لەگەل ئەم رۆژنامەيەدا نەپساندوو.

لەم رووھە ئەوھندەى بابەتگەلى ئەدەبى (دەق، ليكۆلینەو، وەرگيپران)، ميژوو، زمانى كوردى، لە رۆژنامەكەدا گرنگيان پى دراوھ ئەوھندە باس و خواسى سياست لە رۆژنامەكەدا زەق نەكراوھتەو و ھەر تەنيا رووبەرى لاپەرەى يەكەم و چەند ستوون و نيوە لاپەرەى سەر رۆژنامەكەى داگيركردوو.

لە دەرەوھى كوردستانى خۆرھەلاتيش، نووسەرانى كورد، لە شارەكانى كوردستانى باشوور و بەغداد و ولاتانى ئەوروپاوھ نامە و نووسىنيان بۆ ئەم رۆژنامەيە ناردوو و پيوەنديان لەگەلدا بەستوو و دەستخوشي و ھاوكارىيان كرددوو.

سەر لەبەرى ژمارەكانى ھەر چوار سالى ئەم رۆژنامەيە (كوردستان)، كە لەدەميكەوھ لەلايەن شاعيرى ناسراوى شارى سەقز مامۆستا نافع مەزھەر — شپرزە(۱۹۱۴-۱۹۹۸)وھ بەشىۆەيەكى زۆر دلسوژانە، پاريزراو و راگيرابوون و ژمارەكانى ھەر ساليكيش بە جيا، جزوبەند (تەجلید) كرابوون و بەرپريشيان بەو بۆنەيەوھ كە لەماوھى مانەوھى دريژ خايانى نووسەرى ئەم چەند لاپەرەيەدا،

له شارى (سهقر)، ناشنايه تى و پيوه ندىمان پهيدا كرده بوو، پى سپىرى بىنه ماله كه يانى كرده بوو، كه دواى مهرگى خوى، ژماره كانى رۆژنامهى (كوردستان) به من بسپىرن و بىنه ماله كه شيان به سوپاسه وه هەر وايان كرده ئىستا نزيكهى (۱۳) سالىك ده بى، ئەو ئەمانه ته به لای منه وهيه و منيش له دواى گه رانه وهم بۆ هه ولير، كاتى برايانى (بنكهى ژين)ى خۆشه ويست، زانيان ژماره كانى رۆژنامهى (كوردستان) لای منه، داوايان ليم كرد ريگه به وان بدهم سه ره نوى چاپى بكه وه، كه ما وهيه كه بنكهى ناوبراو نامادهى چاپيان كرده وه و له ما وهيه كى كورتدا، له گه ل ئە كادىمى كوردستان، وهك پرۆژهيه كى هاوبهش، چاپ و بلاوى بكه نه وه.

له ما وهى ئەم چه ندين ساله دا، كه ژماره كانى رۆژنامهى (كوردستان) به لامه وه بوون و ناوبه ناو له زۆر دهر فه تا با به ته جو ربه جو ره كانيم به سه ر كرده وه ته وه و لای هه ندى كيشيان له نگره رى راگوزارى و لای نووسينه به پى ره كانى وهك نمونهى دكتور محمهد سديق موفتى زاده (۱۹۱۵-۱۰۸۴) ش به تايبه تى له نگره و هه لويس تهى دريژم گرتوه، كه ديار ترينيان ليكۆلینه وه به نامي كهى ناوبرا وه، له سه ر شاعىرى گه وه: مه وله وى تا وه گۆزى^(۱)، جگه له م ليكۆلینه وه يه، ليكۆلینه وهى قووليشى له سه ر (بابا تا هىرى هه مه دانى) و (زمانى كوردى) كرده وه.^(۲)

به لām وهك پيشتر و قمان رژی می ئیران، هه ر به رواله ت بانگه شهى باس و خواسى ماف و نازادى رووناكبرى كوردى، له رۆژنامهى (كوردستان) دا، بۆ ميديا كانى دهر وهى ولات و به تايبه تيش بۆ راگه يان دنه كانى ولاتانى ئە وروپا مه به ست بوو، كه له و كاته دا چالاكى (كۆمه لهى خويندكارانى كورد) له ئە وروپادا، له و په رى گه شه سه ندن و ناساندى كيشى كورد بوو به ولاتانى ئە وروپادا، نهك ئالوگۆرپىكى راسته قينه و بنه ره تى له ناوخۆى كوردستانى ئیران و خا و كرده وهى ئابلوقه له سه ر زمان و ئە ده ب و رووناكبرى كوردى ... ته نانه ت ئە م رۆژنامه يه (كوردستان) يش، كه گوايه به لگه و نيشانهى ماف و نازادى دهر پىنى رووناكبرىانى كوردانه، كه چى وهك كوردانى خۆ ره لāt ده يگى رنه وه، ئە گه ر خودى رۆژنامهى (كوردستان) يش، له ناوخۆى كوردستانى ئیراندا، به ده ست كه سي كه وه بىنرايه، كه سه كه يان ده گرت و له زيندانىان دهن!.. به واته يه كى تر: خوینه رانى چاپه منه

کوردی یان له ژێر سانسۆر و گوشاری دهسگای (ساواک) دا داده نان و چاودێریی
 جموجوولییان دهکردن. که ههر له سهروهه ندى ده چوونى رۆژنامهى (کوردستان) دا،
 شاعیرێكى ناو دارى وهك (هێمن)، له بیره وه ریبى خۆیدا دهگێرێته وه^(٣)، دواى
 جوانه مهرگ کردنى (کۆمارى کوردستان)، له وه پهرى تهنگ پى هه لچنين و ژێر
 گوشارو ترساندن و لیبیچینه وهى دهسگای (ساواک) ی ئه وه سهرده مه دا بووه و تا
 میژووى ده چوونى ئه م رۆژنامه یه ی _ کوردستان - ١٩٥٩)، دوو جار ناچار کراوه
 ماڵ و منداڵ و زێد و نیشتمانى خۆى به جى به یلێ و روو له ئاواره یى بکات، که
 جارى یه که میان له سه ره تاي سالى ١٩٤٧ و جارى دووه مېش سالى
 (١٩٥٩) بووه ..^(٤) که چى له لایه کى تره وه و هاوکات ههر له سه ره تاي ده چوونى
 رۆژنامه ی (کوردستان) ه وه، په یتا په یتا رۆژنامه ی (کوردستان) یان بو (هێمن)، بو
 (مه هاباد) نار دووه و داواى هاوکارى و به ره مه میان لى خواستوه!. (هێمن) یش
 پاش دوو مانگ که متر له میژووى ده چوونى رۆژنامه ی (کوردستان) ه وه،
 سه روپێته ندى له گه ل گرتوون و نامه و به ره مه ی بو نار دوون و له دووتویى
 (هه ندى) له وه شيعر و نووسینه شدا، سووکه باج و گومرگى وهك له کۆل
 خۆکردنه وه و هپورکردنه وهى ئه وه گوشاره ی له سه رپیتى، له وه به ره مه مانه ی ناخنیون،
 که من لیره دا هپچ داكۆکى و پاكانه یه کم بو ئه وه جوړه باج و گومرگ و هه لویست و
 به ره مه مانه ی (هێمن) نییه وه (هێمن) یش خۆى دواتر و دواى کۆکردنه وه و ریکخستن و
 چاپى یه که مى دیوانى شيعره کانى خۆى به ناوى (تاریک و روون)، که شه هید
 قاسملوو پیشه کى بو نووسى و (هێمن) یش به په خشانى کى یه کجار به رز و شیرین و
 ناوازه، چمکى کى میژووى خۆى و ده قه ره که ی، کرده سه ره تاي (تاریک و روون)،
 خۆى له هه ندى له وه شيعر و نووسینه نه بان کرد، یان خۆى بوارد، که له بارى
 ئه ده بییه وه لاوازن، یان وهك باج و گومرک له رۆژنامه ی (کوردستان) دا
 بلا بوونه ته وه و له (تاریک و روون) دا چاپى نه کردنه وه.

به ده م به سه ره کردنه وه ی رۆژنامه ی (کوردستان) ه وه، له (٣١) سى و یه ک ژماره ی
 رۆژنامه که دا، به ره مه مى نووسین و شيعرى (هێمن) م به رچا و که وتن. ئه وه (٣١)
 ژماره یه ش به پى زنجیره ی بلا و کردنه وه یان ئه مانه ن:

۱. ژماره (۷) ل ۴: شیعری: (کچی مه‌هاباد)
۲. ژماره (۱۲) ل ۴: شیعری: (بانه‌مه‌پ) - به‌شی یه‌که‌م.
۳. ژماره (۱۳) ل ۴: شیعری: (بانه‌مه‌پ) - به‌شی دوو‌دم.
۴. ژماره (۱۴) ل ۴: شیعری: (بانه‌مه‌پ) - به‌شی سییه‌م
۵. ژماره (۹۳)، ل ۲، ۹، شیعری: (به‌هاری بی‌خه‌زان).
۶. ژماره (۹۵)، ل ۴، ۹، شیعری (رۆله‌ی ماد).
۷. ژماره (۹۶)، ل ۹، شیعری: (زییکی شاهانه)، (دلّی شاعیر)، (خونچه‌ی سیس).
۸. ژماره (۹۷)، ل ۳، شیعری: (به‌هاری لادی) و ل ۱۹ (نامه).
۹. ژماره (۹۸)، ل ۳، ۶، شیعری: (کۆچی یار).
۱۰. ژماره (۱۰۰)، ل ۳، شیعری: (بلویری شوان)
۱۱. ژماره (۱۰۶)، ل ۲، نامه‌ی هیمن بۆ رۆژنامه‌ی کوردستان.
۱۲. ژماره (۱۰۷) ل (۴ - ۹)، شیعری (چاره‌نوسی شاعیر).
۱۳. ژماره (۱۲۲) ل (۳ - ۴)، شیعری (ماچی شیرین).
۱۴. ژماره (۱۲۳) ل ۱۰، شیعری (که‌متنه‌رخه‌می).
۱۵. ژماره (۱۳۰)، ل ۲، وتار و نووسین.
۱۶. ژماره (۱۳۱)، ل ۷، ۱۱، نامه، وتار (پاشماوه‌ی ژماره‌ی پیشوو).
۱۷. ژماره (۱۳۲)، ل ۱۱، (پاشماوه‌ی وتاری ژماره‌ی پیشوو).
۱۸. ژماره (۱۳۳)، ل ۴، دوو پارچه‌ی شیعیر.
۱۹. ژماره (۱۳۴)، ل ۱۲، (شیعیر).
۲۰. ژماره (۱۳۸)، ل ۸، شیعیر.
۲۱. ژماره (۱۴۳)، ل ۳، شیعیر.
۲۲. ژماره (۱۷۲)، ل ۳، ۱۰، (نامه و شیعیر)
۲۳. ژماره (۱۷۳)، ل ۲، پاشماوه‌ی وتاری ژماره‌ی پیشوو، له‌گه‌ل شیعری:
(سایه‌ی غه‌م).
۲۴. ژماره (۱۷۴)، ل (۳، ۴)، شیعری: (خاوه‌نی زێپ).
۲۵. ژماره (۱۷۵) ل ۱۱، شیعری (تاره‌زووی فڕین).
۲۶. ژماره (۱۸۴)، ل (۴، ۹، ۱۰) (چیرۆکی وه‌رگێراو).

۲۷. ژماره (۱۸۵) ل ۶، شیعری (کیژی لادیی).
 ۲۸. ژماره (۱۸۶) ل ۳، شیعری (تۆم هه ر له بیره).
 ۲۹. ژماره (۱۸۷) ل (۳، ۱۰)، شیعری.
 ۳۰. ژماره (۱۹۴)، ۱۱ ل، شیعری (گیژه لۆوکه ی خهزان).
 ۳۱. ژماره (۲۰۰)، ۱۱ ل، شیعری (شینى گۆران) ی شاعیر.

لهو (۳۱) ژماره یه ی رۆژنامه ی (کوردستان) دا، که نامه و نووسین و شیعری (هیمن) یان تیدا بلاویۆته وه، ئاماژه به ناو نیشانی ئهوانه یان ده کهین، که له (تاریک روون)^(۵) دا بلاویۆته وه و ئالوگۆر له ناو نیشان و ژماره ی بهیت و دارشتنه وه ی تازه یان به سه ردا هاتووه و (هه ندی) له وانه شیان که له (تاریک و روون) دا بلاویو نه ته وه.

- ۱ - ژماره (۷) ل ۴: شیعری (کچی مه هاباد). ئەم شیعره له رۆژنامه ی (کوردستان) دا (۱۰) بهیته و له (بارگه ی یاران، ل ۹۷) دا (۸) بهیته، که بهیته ی (۳) و (۵) رۆژنامه ی کوردستان، له (بارگه ی یاران) دا نین و ئه مانه ن:
 ۱ - له کوی وه ک من ده زانی: چه نده شیرین و رهزا سووکی
 که سیکی تۆی له ری باز، له ژیر چارشپوی رهش دا دی؟
 ۲ - دلّی سه د عاشقت کرده نیشانه ی تیری موژگانت
 کچی کوردی، له تیر ئه ندازیا، مه علومه ئوستادی
 ۲ - ژماره (۱۲) ل ۴، شیعری (بانه مه ر)، به شی یه که م، به لام له (بارگه ی یاران، ل ۹۸) دا، ناو نیشانی ئەم شیعره بوته (به هاری کوردستان).
 ۳ - ژماره (۱۳) ل ۴، شیعری (بانه مه ر)، به شی دووه می.
 ۴ - ژماره (۱۴) ل ۴، شیعری (بانه مه ر)، به شی سییه می.
 ۵ - ژماره (۹۳) ل ۹، شیعری (به هاری بی خهزان)، ئەم شیعره له دیوانی (تاریک و روون) دا نییه دوای سال و نیویک دابرا نی (هیمن) له گه ل رۆژنامه ی (کوردستان) دا، دووباره له میژووی ئەم ژماره یه به دوا وه، سه رو پیوه ندی (هیمن) له گه ل ئەم رۆژنامه یه دا ده ست پیده کاته وه و رۆژنامه کهش له به رامبه ر ئەم

سەرلەنۆی پېۋەندىيەى (ھىمىن) لەگەلئىدا، ئەم پېشەكبيەى لەلاپەرە (۲) دا
نوسىۋە:

براى زانا ھۆنەر و بەرپرز كاك سەبىد محەمەد ئەمىن شىخ الاسلامى
لەسەرەتاي دەرچونى رۆژنامەۋە – كە نامە جوانەكەت لەگەل ئەو ھەموو
شۋىنە^(۶) بە نرخانەدا بۆ ناردووين – ئىمە بەدل و گيان ھەمىشە چاۋەرۋانى
گەشتنى نامە جوانەكانى تۆ بووين ۋە رۆژنامەمان بەھەر ناوئىشانى بۆت
ناردوۋە، گەراۋەتەۋە، زۆر سەرمان سوور مابوۋ، كە چۆن ئەبى ئەستىرەئىكى
رووناكى ۋەكو تۆ، لە ژپىر ھەورى چلكنى گومناوى دا داپۆشرى، ۋە كەسى
نەيناسى، تا لەم دوايىدا بە ناوئىشانى: (مەھاباد، آقاي سلىمان خان امبرى،
كارمىد بازنشتەى فرەنگ) رۆژنامەمان بۆ ناردى.

ئىستا كە لە پاش نىكەى دووسال ديسان ئىمەت بە ناردنى نامە جوانەكەت و
گەلى ھەلبەست و ھۆنراۋەى بەنرخ سەربەرز كردوۋە، ۋادەى ناردنى وتار و
ھەلبەستى تەرت پىمان داۋە، زۆر كەيف خۆش بووين، ۋە ھىوامان وايە ئەم
ھاوكارى ئىۋە، دەرئەى بى.

نوسەرانى رۆژنامەى (كوردستان) بە ھاوكارى ۋەھا مرۆئىكى زانا و نىشتەمان
ويست و خوئين خاوين شانازى ئەكەن ۋە سەربەرزى و پىرۆزىستان لە يەزدانى مەزن
داۋا ئەكەن.

مامۆستا گيان! بە راستى ھەموو ھەلبەستەكانت بۆئەۋە چاكن كە بە ئاۋى زىر
لەسەر تەختەى زىۋە بنوسرى، ۋە بۆ شانازى و سەربەرزى ھەموو كوردى ھەتا
ھەتايە بمىنئەتەۋە. بەراستى ئىۋە ئەستىرەئەكى رووناكن كە لە ئاسمانى وئىژەى كوردىدا
ئەدرەوشىتەۋە ۋە دونايى بە پرشنگى جوانى شۋىنە بەنرخەكانى خۆتان رووناك
ئەكەنەۋە. خودا بتانپاريزى بۆ ھىۋادى ئىمە ۋە ھەموو برا كوردە نىشتەمان ويستەكان.
ئەۋا لەم ژمارەۋە دەس ئەكەينەۋە بە بلاوكرنەۋەى گەۋھەرە ھۆنراۋە
بەنرخەكانتان كە بە ديارى بۆ رۆژنامەى (كوردستان) ت ناردوۋە، ۋە بە كرىارانى پر
بايى وئىژەى كوردى يان ئەنوئىن^(۷).

۶ – رۆلەى ماد: شىعر، ژمارە (۹۵، ۱/۳/۱۹۶۱)، ۴، ۹. ئەم شىعرە لە

تارىك و روون دا نىيە:

كورده! تۆ رۆلەي دليتراني
 ناريابي نهژاد و خوينپاكي
 فدرخه^(۸) شپيري رۆلەي مادي
 رۆژي سهخت و بهترس و تنگانه
 ئيميتيحاني شوجاعدهت داوه
 لهسەر ئەو خاكه، خويني پاكه رشت
 له پهلاماري دوژمني ناراست
 تۆ له رتي ئيفتبخاري ئيرانا
 زهربي شمشيري تۆي نهگهر نهدهچيشت
 تۆ وهشاندت له ئهرمهنا شمشير
 تۆ بهئمرى شههنشههي مهشهور^(۹)
 (ناشور)

تۆ چهقاندت له (بابل)ي ويژان
 نهوبهري (دهجله) و كهناري (فورات)
 تۆ لهگهلا پادشاهي ساساني
 دۆخي شمشيري تۆ له ميسر و شام
 تۆ نهگهبياته عهرسهيي مهيدان
 زييك و نازايهتي (صلاح الدين)
 تۆ قبوالت نهكرد نهنگي شكست
 ههموو سهريزي (نادري)ي كورد بوون
 كورد بوو، نهفغان و ئۆزهكي تاراندا
 ئيستهكesh بۆ وهتهن وهفاداري
 تاكو ئيران بمني، تۆش ماوي
 وون مهكه شويني باب و باپيرت
 بهو ههموو زييك و غيرهت و هيژه

زادهي خاكي پاكي ئيراني
 چاونهترس و به جهرگ و بي باكي
 نهبهز و سهريبلند و نازادي
 قهت نهترساوي تۆ له بينگانه
 نهتهوي^(۹) قهت به تۆ نهويژاوه
 نهبوو جاري بكهه له دوژمن پشت
 ئەو سنوورهت به خويني خۆت پاراست
 له ههموو عهسريكا سهرت دانا
 ((گزنهفۆن)) خاكي تۆي بهجي نهدههيشت
 ههه له يونان و ئاسياي سهغير
 چروويه مهيداني (كهله) و

پهچههي فخر و قودرهتي ئيران
 كورده! كورژني نهسپي تۆي لي هات
 چوويه (مصر) و (يهمن) به هاساني
 حيفزي كردووه شهعائيري ئيسلام
 دهنگي ناقووس دههات له باتي نهزان
 ديني ئيسلامي گرتهوه به يهقين
 تۆ بهري هيرشي سهلبيت بهست
 بۆيه وا دوژمني بهدهست و بردبوون
 سوور و ساتي^(۱۱) له (مببي)^(۱۲) نهستاندا
 حازري بۆ ههموو فيداكاري
 سهه و مالت بني له بيناوي
 بوهشپينه لهسهر وهتهن شمشيرت
 وهتهني ئاريا بپاريزه

((سهيد محمهد نهمين شيخ الاسلامي - هيمن))

۷ - ژماره (۹۶)، ل ۹، سی شیعری (هیمن)ی تیدایه:

۱ - دلّی شاعیر: ئەم شیعره له دیوانی (بارگهی یاران)ی سەرجهمی شیعری هیمن، ل ۱۸۵ دا ههیه.

۲ - خونچهی سیس: ئەم شیعره له دیوانی (بارگهی یاران)، ل ۱۱۰ - ۱۱۱ دا ههیه.

۳ - زیپکی شاهانه: ئەم شیعره له (تاریک و روون) و (بارگهی یاران)یشدا نییه.

۸ - ژماره (۹۷)، ل ۳، شیعری (به هاری لادی)، ئەم شیعره له دیوانی (بارگهی یاران)، ل ۶۶ دا ههیه، هەر له لاپه‌ره (۱۹)ی ئەم ژماره‌یه‌دا، نامە (هیمن) ههیه، که ئەمه به‌شیکی پیشه‌کی نامه‌که‌یه:

سهره‌تا، رۆژنامه‌که ئەم چەند دێره‌ی بۆ نامه‌که‌ی (هیمن) نووسیوه:

هۆنهری زمان پاراوی بیرتیژی دل رووناکی کورد، کاک سه‌ید محمه‌د ئەمین شیخ الاسلامی (هیمن)، نامه‌یه‌کی زۆر گهرم و گوری بۆمان ناردوو، وه له‌به‌رته‌وه که مه‌به‌سته‌کانی ئەم نامه‌یه له چاوی ویژهی و کۆمه‌لایه‌تییه‌وه، زۆر شیاوی چاودێری و خۆیندنه‌وه‌یه، کورته‌یه‌کی بۆ خۆینه‌ره به‌ریژه‌کان له چاپ ئەه‌ین:

«من له‌وانه‌نیم که ده‌گه‌ل دوو قسه‌ی له‌توپه‌تم کردو دوو شیعری له‌نگ و لوێرم وت، پیم وابی که دنیا له شه‌رافه‌تی منه‌وه دروست کراوه، وه چاوه‌پوان بووم گه‌له‌که‌م ده‌ستی رابگریو ئەمن به‌سه‌ریدا برۆم، وه‌هه‌تا ما‌م کارێکی نه‌کا دلم گه‌ردی بگری، وه پاش مردنیشم کۆته‌لم بۆ پرازی‌نیتته‌وه، وه گومب‌ه‌زم له‌سه‌ر گۆریان بۆ دروست بکاو»

.. به‌لکو ئاما‌نج ته‌وه‌بووه ئیستیع‌دادی خودادای خۆم، که‌م یا زۆر، له‌ ریگی خزمه‌تی گه‌ل و نیشتمانه‌که‌م به‌کار به‌ینم، وه له‌ به‌ران‌به‌ری وێدانی خۆمه‌وه شه‌رمه‌زار نه‌بم. جا خه‌لک کرده‌وه‌ی منی پی به‌که‌لک بووه، یانه، که‌یفی خۆیه‌تی ..
.. ژیا‌نی خسوسیم خۆش بی یا ناخۆش، تال بی یا شیرین، ئیستا خۆم گه‌لێک به‌خته‌وه‌رو سه‌ره‌به‌رز ده‌زانم که له‌سایه‌ی.....»

- ۹ - ژماره (۹۸)، ل ۳: شیعری (گریانی نیوه شهو). ئەم شیعره له (بارگهی یاران)، ل ۱۰۸ - ۱۰۹ دا بلاو بوۆتهوه. ههروهها: ل ۶، شیعریکی چوارینه به ناوی: (کوچی یار). ئەم شیعرهش له گهڵ چهند چوارینهیهکی تر دا، له بارگهی یاران، ل (۱۱۷) دا، چوارهمین ئەو شیعریه، که ناوی تراوه: (موو ناپستیم).
- ۱۰ - ژماره (۱۰۰)، ل (۳)، شیعری (بلویری شوان)، ئەم شیعره له (بارگهی یاران)، ل (۸۸) دا ههیه. ههه له ژێر ئەم شیعره دا، شیعریکی تر به ناوی: (گۆمی خوین) بلاو کراوه تهوه، ئەم شیعرهش له (بارگهی یاران)، لاپهڕه (۱۱۱) دا ههیه. سهیر ئهوهیه ئەم شیعره لهم رۆژنامهیه دا به ناوی شاعیری شاری (سه قز)، مامۆستا (نافیع مه زههر - شپرزە) هوه بلاو بوۆتهوه.
- ۱۱ - ژماره (۱۰۶)، ل ۲، نامه ی هیمن بو رۆژنامه ی کوردستان، به بۆنه ی بلاو کردنه وه ی شیعریکی (هه ژار موکریانی)، به ناو و نیشانی (کارخانه ی قه ندی، یا: سیلسیله ی مه شایخی نه قشبه ندی)، که له ژماره (۱۰۲) ل (۴، ۹، ۱۰) و ژماره (۱۰۳) ل (۳، ۱۰) ی رۆژنامه ی کوردستان دا بلاو بوۆتهوه و هیمن سوپاس و دهستخوشیی له رۆژنامه که ده کات و ئەمهش دهقی نامه که یه تی:

دیاری خوینهران نامهی (هیمن)

"زۆر جیڭای شانازییه، رۆژنامهی خۆشهویستی کوردستان که ئەستیرهی گەش و روناکی هیوای هەموو کوردیکی پاك و دڵسۆز و شاهدۆست و نیشتمان ویسته، رۆژنامهی کوردستان که ئالاً هەل گری کورد و ناسیونالیزمی ئێرانە رۆژ بە چاکتر و تەواوتر دەبی و خزمەتی گەورەتر بە مەبەستی خاوین و ئامانجی بەرزى کوردستانی ئێرانی دەکا".

وادیارە، که کاربەدەستانی ئەو رۆژنامە لە ریڭای پەرەپى دانی رۆژنامەکیان و لە پێنای خزمەتی گەل و نیشتمان دا، خۆیان بۆ هەموو چەشنە تی کۆشان و فیدارکارییک ئامادە کردوو و ئاسایشی خۆیان لە پێناو ئاسایش و حەسانەوی گەل داناو.

یەکیک لە کارە گەورەکانی ئەوان چاپ و بلاوکردنەوی شوینەواری بەنرخى هۆنەرە کوردەکانە. لەو دواییەدا رۆژنامەى کوردستان هەلبەستىکی بەنرخى هۆنەری بەناوبانگی کورد کاک هەژاری لە چاپ داو...

کارخانەى قەندى، یاسلسەلى مەشایخی نەقشبەندى یەکیکە لە جوانترین، بە کەلکترین، وەپەر ئیحساس ترین ئاشارى هەژار، وە تەنانەت دەتوانم بلیتم بە شاکارى وێژەى کوردی دەناسرێ. بلاویونەوی ئەو هەلبەستە که کەمە که مە لە بیرمان دەچوو، سوودی زۆر گەورەى لى وەردەگیرى. ئەو هەلبەستە بیجگەلەوی که لە چاو عیرفانەو ئەشەرێکی بەرز و بى وینەیه، لە چاو کۆمەلایەتییهوش دەتوانین بەهرەى زۆرى لى وەرگرین. ئەوا بە کورتى سوودی کۆمەلایەتى ئەو دەخەمە بەرچاو:

۱ - چاپ كردنى ئەو ھەلبەستە بە كاك ھەژار دەسەلمىنى - با ئەو لە نىپو
ئىمەشدا نەبى^(۱) با ئەو خۆمان لى بشارىتەو - ھەر شتىكى بە قازانجى گەل و
نىشتمان بە پىنوسى ئەو بنوسرى ئىمە سوودى لى وەردە گرین و بلاوى
دەكەينەو.

۲ - بە برا شىعە كاتمان دەسەلمىنى كە: ئىمەش ئىمامە كاتمان لە كن زۆر گەورە و
پايە بەرز و ماقولن. وە شاعەرە كانى ئىمە وا جوان بە ئىمامە كان و پىشوايانى
دین ھەلدەلین.

۳ - بلاوبونەوئە ئەو پارچە شىعەرە بەنرخە كە لەودا كاك ھەژار ئىحساساتى
مەزھەبى خۆى چاك دەرختووە وە... ئەو تاقمە بە درۆو ئەخاتەو كە ئەلین
ھەژار شاعرىكى بى دینە و لە مەكتەبى مادیدا پەرەوازە بوو... ئايا كەسى كە
وہا بە سۆزەو لە خودا بپارپتەو و بلى:

ئىتر من ھەر بەوہ ئومىدەوارم
كە تۆ نىپوت كەرىمە و من ھەژارم

پىاويكى مادى و بى دینە؟! تا ئەو جىگايەى ئەمن تى دەگەم، وە تا ئەو
زەمانەى ئەمن ھەژارم دەناسى، ھەژار ئىرانى بوو، كورد بوو، خوداناس و
موسلمان بوو... دەبى ھەموومان پشت لەيەك بەستين، تى كۆشین، ھەول بەدین و
بە رابەرى (...)^(۱) خۆشەويست و مەزن ئىران بەكەينەو. ئىرانىك كە چاوى كويىرى
پى رووناك بىتتەو.

ژمارە (۱۰۷) ل (۴، ۹)، شىعەرى (چارەنووسى شاعیر)، (۸) بەیتە، بەلام لە
(بارگەى ياران، ل ۱۱۹) دا، (۱۱) بەیتە، كە بەیتى (۵، ۶، ۱۰) ى (بارگەى ياران)
زیادكراون و ئەمانە:

(۱) لەو كاتەدا (ھەژار) لە شارى بەغداد نىشتەجى بوو.

(۱) بۆ ریزهيشتنەوئەى ھىمن، ئەو جىگايەم بە چۆلى ھىشتەو و نەمنووسى.

- ۱ - لهسەر به فری به کارنایه، وه کو بیستومه داوی رهش
 لهسەر کوئمهت ئه دی بو دلگره ئه و بسکه تاتایه؟
 ۲ - هونهر ناتوانی جوانی تو به هیچ شیویکی بنوینی

له مهرمه پر چون ده تاشری ههیکه لی ئه م به ژن و بالایه؟
 ۳ - بهتوو تووش تووشی مه کتبه بو ده هاتم من که زانیبام
 خهفته، مهینهت، کهسهر، حهسرهت، بهشی ئینسانی زانیه

۱۳ - ژماره (۱۲۲) ل (۳، ۴)، شیعی (ماچی شیرین)، (بارگهی یاران)
 ۱۲۱، به لام له رۆژنامهی (کوردستان) دا، ئه م پێشه کییه بو ئه م شیعه نووسیه

((... ئاوالیکم دوو شیعی - ئه نوهی - بو خویندمه وه، که:
 هر بلاتی کز آسمان آید گرچه بر دیگران قضا باشد
 بزمین نارسیده میپرسد: خانهی انوری کجا باشد؟

چونکه وه صفه خالی برای خۆتان بوو، ویستم وهی گیرمه وه سه کوردی و
 بو تانی بنیرم، وه ئه وا، وام به سه رهینا:

هدر به لاتیك له ئاسمانه وه بی با، له ویش را نه هاتبی بو من
 که گهیشه زه وین، ده کا پرسیار ئه ری له کوئی یه مائی کاک (هیمن)؟

۱۴ - ژماره (۱۲۳) ل ۱۰، شیعی (که م ته رخه می)، (۵) چوارینه یه، به لام له
 (بارگهی یاران، ل ۱۱۱۸) دا، جگه له وهی ناوی شیعه که ی بو ته (توره بی)، هاوکات
 کۆپله ی پینجه میشی بوارد وه، که ئه مه یه:

هینده کیشاومه ره نجی بیهوده
پیربووم و توامده، وهك شهه
شهرته تازه نه خۆم غه می خه لکی
خۆم بکهه شیت و مهست وکهه تهرخهه

۱۵ - ژماره (۱۳۰)، ل(۲)، وتاریکی زۆر دریژی (هیمن) ی به ناوونیشانی:
 (هه ره له سایه ی ئه منیه ته وه، به هه موو ئاواتی به رزی خۆمان ده گه یه ن) تیدایه، که
 رۆژنامه که ئه م چهنه د پیره ی بۆ سه ره تای ئه و وتاره ی (هیمن) نووسیوه:

هۆنه ری به ناویانگ و نووسه ری ته وانای کورد، کاک ((سه یه د محمه د ئه مین شیخ
 الاسلامی - هیمن)) وتاریکی زۆر جوانی سه باره ت به پیشکه وتنی شاره
 خۆشه ویسته که ی، یانی شاری مه هاباد (سابلاغ) نووسیوه و بۆمانی نارده وه، که
 له چاپی بده یه ن، تا وه کو هه موو برا کورده کانه مان له ئیران و له ده ره وه ی سنووری
 نیشتماندا بزانه که شاری مه هاباد چۆن چۆته پیش، له م ژماره وه دهستی پی
 ئه که یه ن^(۱۳).

۱۶ - ژماره (۱۳۱)، ل(۷) و (۱۱)، پاشاوه ی وتاره که ی ژماره (۱۳۰) ی
 پیشوو.

۱۷ - ژماره (۱۳۲)، ل(۱۱)، پاشاوه ی وتاره که ی ژماره (۱۳۱) ی پیشوو.

۱۸ - ژماره (۱۳۳) ل(۴)، دوو شیعر، یه که میان (هیلانه ی به تال)، (۷) به یته و
 له (بارگه ی یاران، ل(۱۲۲)، (۹) به یته، که ئه م دوو به یته، له (بارگه ی یاران) دا،
 بۆ شیعره که زیاده کراوه:

۱ - ئه ری ئه ی ئاسکی ناسک، هه تا که ی دهسته مۆ نابی؟

ئه ری پیروژه که ی خۆشفه ر، هه تا که ی نایه مالی من؟

۲ - گوته: بۆت دیمه جیژوانی، هه زار سویندت به شالم خوارد

له ئاه ی عاشقانه ی من بترسه، نه که له شالی من

ههروهها ئەم بەیتە (٤)ی روژنامە (کوردستان)یش:

لە میژە چاوەڕێی مەرگم، کەچی نایێ نەجاتم دا
شەوی هیجرانە بۆچی؟ وا درێژە ژینی تالی من؟

لە (بارگە یاران)دا، کە بۆتە دوابەیت، ئاوی لیکراوه:

رەش و تار و درێژ و پڕ لە ئازار و خەم و دەردە
بەشی شەوگاری دووری بوو، سەراسەر ژینی تالی من

پارچە شیعری دووھمی هەمان ئەم ژمارەییەش، بە ناوی (پەیمان شکینی)یە و لە
(بارگە یاران، ل ١١٧)دا، بۆتە کۆپلەی سییەمی شیعری (موو ناپسینم).

١٩ - ژمارە (١٣٤)، ل (١٢)، شیعریکە لەم روژنامەیەدا بە بێ ناوونیشان
بلاوبۆتەو، بەلام لە دیوانی (بارگە یاران)، ل (١٢٣)دا، بە ناوونیشانی: (گلینە
شاعیر)و بە بلاوبۆتەو و لەگەڵ ئەم دەقە ی ناو روژنامە (کوردستان)دا،
جینگە گۆرکیی هەندی بەیتی پیکراوه.

٢٠ - ژمارە (١٣٨) ل ٨، شیعری (ژیانم پڕ لە دەردە و نامرادی)، کە لە
(بارگە یاران، ل ١١٧)دا، بۆتە کۆپلەی یەكەم و دووھمی شیعری (موو ناپسینم).

٢١ - ژمارە (١٤٣) ل ٣، شیعری (ورپینە روژوو)، کە لە (بارگە یاران)دا

نییە و ئەمە دەقە کە یەتی:

ورپنەى رۆژو

ئەمن ئەورپۆكە پەيدام كىردوۋە بۇ خۆم يەكى دىكە
بىرۇ خويپىرى! نەكەى تۇ بى يە ئەو جىيى ژوانە چى دىكە
بەلى گرتۆمە يارىكى لەبار و ژىكەلە و تازە
ئەتۆم ناوى بەخپىرھاتى، بىرۇ ھەرچى دەكەى بىكە
كچىكى چار دەسالەى نازەنىنم دىتەوۋە بۇ خۆم
ئەتۆ كەلكت نەماوۋە، ھىندە پىرى بووۋە ئەنتىكە
ئەمن ماچى دەم و لىوى ئەوم بۇ ھەلگەوى ئاخىر
چلۆن وازم دەچىتە تۆ، دەم و لەوست ھەمووى لىيكە
ئەتۆ پىت وايە لاجاينگ بە پىشك و چاۋ بەرپىپۆقە
و ەكوو تۆ، يارەكەى من، نايچوۋىنى تە، نىزىكە
تەماشاكە سەر و بسكى، تەماشاكە دەم و چاۋى
بىينە ئەو ھەموو سابوون و پودر و رۆژ و ماتىكە
خەيالى ۋەى نەكەى، يارم ۋەكوو تۆ كورتەبالايە
درىژ و خان و مان و نازەنىن شووش بارىكە
ۋەكوو تۆ گىژ و ناقۇلا و خوار و خىچ نىيە ھەى ھوۋ
ئەۋەندە راست و لىك لووس و قىتە، ھەر دەلىيى پىكە
رەش و رووت و رەجال و پىس و بى دەرىپى نىيە ۋەك تۆ
سەر و بەرگىكى خاۋىنى ھەيە، ئەلبەتتە زۆر شىكە
لە ۋىنەى بەختەكەى من نىرگسى مەستى لە خەودايە
سەر و زولفى ۋەكو رۆژى منى بىچارە تارىكە
ۋەكوو خاسەكەوى كوۋىستانى كوردستان دەقاسپىنى
ئەو و قوربان ئەتۆش لىت دى ۋەكوو مەشكە دىرەزىكە
ۋەكوو دۇدانە دىيە مەمكى تۆ ئەما بە مەرگى تۆ
مەمۆلەى ئەو كچەتىۋە ۋەكوو لامپى ئەلكىرىكە

ته گهر ووسته‌ی بکه‌ی ورته له زاری بیته دهر تاوجار
ده‌بی مندالی تهو دی یهت وه دووخدم بۆت بکه‌ن فیکه

* * *

ورینه‌ی رۆژوو تهو شیعره بی تامه‌ی که فهرموته
ته گهر پیته ناحده کا که تهتۆ تیبری ده چاکی که
نیشانی کاک (.....) گهر بده‌ی تهو پارچه هه‌لبه‌سته‌م
ده‌لی تهو شیعره نه‌زمی تۆ نییه سه‌بکی کلاسیکه
شیعر لوطفی هه‌بی، جا تازه بی یا کۆن بی هه‌ر باشه
نیشانه‌ی شاعری طه‌بعی ره‌وان و فیکری باریکه
ته‌من دل به‌سته‌یی هه‌لبه‌سته‌کانی نالی و کوردیم
بلا، تهو شاعیره لاهه بللی (هه‌یمن) فناتیکه

سالیکی له مانگی ره‌مه‌زان دا، دوو میوانم بوون که هه‌میشه له‌سه‌ر شیعره‌ی
تازه و کۆن کیشه‌یان بوو، ته‌منیش که رۆژوو، نیوه عومر و شپرزه و که‌له‌لای
کردبووم، تهو پارچه هه‌لبه‌سته‌م بۆ پی که‌نین نووسی
مه‌هاباد - سید محمد امین شیخ الاسلامی (هه‌یمن)

۲۲ - ژماره (۱۷۲)، ل (۳) و (۱۰)، نامه‌یه کی (هیمن)ه، که ئەمه

دەقە کە یه تی:

برا بەرپێژه کاتم، نووسەرانی گه‌وره‌ی رۆژنامه‌ی خۆشه‌ویستی کوردستان له پاش سلای گهرم و سوپاسی زۆر: چەند رۆژ له‌وی پێش، چوومه شاری مه‌هاباد، له ئاوالێکی کۆن و له‌میژ و دۆستیکی نیزیکی و به ئەمه‌گم بیست، که ئیوه له نه‌گه‌یشتنی دیاری و نامه‌ی من، په‌شیو و دلگیربوون. به راستی زۆر سوپاستان ده‌که‌م و هه‌تا ده‌ژیم، مه‌منوونتانم، چونکوو له‌و کوردستانه‌ دوور و درێژه‌دا، به‌لکه له‌و دونیا پان و به‌رینه‌دا هه‌ر ئیوه‌ن، که جاروباره یادم ده‌که‌ن و فه‌رامۆشتان نه‌کردووم.

له‌وه‌ی که سالی ئەوسال هه‌یچ دیارییه‌کم بۆ ئیوه نه‌ناردووه، به راستی شه‌رمه‌زارم، به‌لام بیر نه‌که‌نه‌وه که ئەمن له خزمه‌تکردنی زمان و ئەده‌بیاته‌که‌م دل‌سارد بوومه‌وه، هه‌تا ره‌گیکی ته‌رم مابی، هه‌رچی له ده‌سم بی، کۆتایی ناکه‌م، ئەه‌ما داخه‌که‌م سه‌رچاوه‌ی ته‌بعم ویشک بووه، ته‌سدیق ده‌فه‌رموون: شاعیر ئینسانێکی عادی نییه، نازانم شیت و نه‌زانه، یا ژیر و وریایه، هه‌رچی هه‌یه، وه‌ک خه‌لکی دی ناچی. هه‌ست و بیر ده‌گه‌ل مه‌ردم جیاوازه، وه ئە‌گه‌ر وه‌ک خه‌لک بیر بکاته‌وه، ناتوانی شوینه‌واری به‌ که‌لک له پاش خۆی به‌جی به‌یلتی، ئە‌من جارن شاعیر بووم و هه‌یچم وه‌ک خه‌لک نه‌ده‌چوو.

دیتنی دیمه‌نیکی جوانی ته‌بیعی، له‌نجه‌ولاری کیژێک، سه‌یری هه‌لپه‌رین و ره‌شبه‌له‌ک، ته‌ماشای گول و شینکه، تیشکه‌ی مانگ، گزینگی هه‌تاو، گوێ لی ره‌شبه‌له‌ک، ته‌ماشای موسیقا، قاسپه‌ی که‌و، ورینگه‌ی بولبول بۆ من، ئیله‌هام به‌خش بوون. وه هه‌روه‌ها فرمیسیکی ژنی زک سووتاو، کورپوزه‌ی هه‌تیوی بی‌باب، فیزی ده‌وله‌مه‌ند، ناله‌ی هه‌زار، هه‌ستی منیان ده‌هینا جۆشسه‌وه. به‌ کورتی به‌ هه‌موو شتی جوان و دزیوی ئەو جیهانه‌ موته‌ئه‌ئیر ده‌بووم، وه ئەو ته‌ئه‌ئوره‌ بوو هانی ئەدام هه‌ستی خۆم ده‌رپریم و شیعەر بلیم، به‌لام به‌داخه‌وه ئیستا پی لی ده‌نیم که بوومه‌ته‌ پیاویکی عادی و شاعیر نیم، نه‌ده‌توانم پێبکه‌نم و نه‌ده‌توانم فرمیسیک هه‌لوه‌رینم. بۆچی وام لی هاتووه نازانم؟ (....)^(۱۴) ده‌س ته‌نگی، لی قه‌ومان و تالی ژیان، ناھومییدی، بوونه‌ هۆی ئەوه، یا شتیکی تر، بۆم لیک نادریته‌وه.

خۆشەويستەكائىم! ئىنصاف بەدەن، كەسپكى مەجبۇر بى ۋە گۈندىكى چۈكۈ
 (۲۰) مالىدا، كە تاقە خويىندەوارىكى تىدا نەبى، بىرى و ھىچ دل و خۆشپىكى
 نەبى، نە تەنيا ھىچى تازە فېرناپى، بەلكە ئەوى دەشى زانى، فەرامۆشى دەكا.
 ئەو ھالى منى ھەژارە، بەو ھالەشەو ھىوادارم لە دوارپۇژدا بتوانم زىاتر
 خۇمەت بە زمان و ئەدەبىياتى كوردى بىكەم، ئەو دەگەل ئەو نامە، چەند پارچە
 ھەلبەستەى كۆن و تازەى خۆم بۇ ناردن.

۲۳ - ژمارە (۱۷۳)، ل(۲)، پاشاۋەى نامەكەى ژمارەى پېشۋى (ھىمەن)ە،
 كە دەستەى نووسەرانى رۆژنامەى (كوردستان)، ئەم پۆزشەيان لەو بارەيەو
 نووسىو:

(لېمان بېورن كە لە نامەكەى مامۆستا ھىمەن، كە لە ژمارەى پېشۋودا لە
 چاپمان دا، ئەم چەند واتەى خوارەو داكەوتبو):

رۇژىك پۇلىك لە لاو تازەپىگەيشتوو وە خويىندەوارەكانى شارەكەمان دەورەيان
 دابووم، وە رەخەنيان لى دەگرتەم، كە بۇچى ھەلبەستەى تازە دروست ناكەى؟ گوتەم:
 براكائىم مەسئەلەى مەشھورە!! ھەركەس گويزان لە ھەنبانەى خۆى دەژمىرى))،
 ئىو ھاگاتان لە ھالى من نىيە و نازانن لە چ مەحرۇمىيەت و چارەپەشيدا دەژىم.
 دواى ئەو پەرسىم: مەگەر ئىو ەلاقەتان بە ئاشارى من ھەيە؟ تىكرا
 بەسەرياندا قىژاندىم و گوتيان: جا چۆن وا دەفەرموى؟ مامۆستا! گوتەم: ئەگەر
 راست دەكەن، ھەريەك لە ئىو چەند كىتېبىكەم بە ئەمانەت بۇ بنىرن، كە پاش
 خويىندەو، بە ئەھمەقىشەم بزائىن، بۆتانى دەنيرمەو، بەلكە موتالا بتوانى كەمىك
 لە ناپەھەتى و تەنيايى من كەم بىكەتەو. ھەمويان گوتيان: بەچاوان، بەلام بە
 گىيانى ئىو ھەردو كىتېبى پى گەيشتوو.

ھەر لە ھەمان لاپەردەدا و دواى تەواپوونى ئەو نامەيە، شىعەرىكى (ھىمەن)ى
 تىدايە، بە ناوى: (سايەى غەم) كە ھەر ئەم شىعەرە (لەگەل ھەندى جىاوازىيدا)، لە
 (بارگەى ياران)، ل(۱۱۹)دا، بە ناوى: (بۆسەى رۇژگار)ەو ەبلاۋبۆتەو، بەلام لە
 (بارگەى ياران)دا، بەيتى (۳ و ۴)ى پى زىادكراو ە بۆتە (۹) بەيت و بەيتى
 ژمارە (۵)ى ئەو ە رۆژنامەى (كوردستان)ىشى لى دەھاۋىژراو، كە ئەم بەيتەيە:

دهردى بى ده‌رمانى من، چاره‌ى به هيچ كهس ناكړى
چونكو ده‌رمانى نيبه، بيجگه له: ماچى دهم نه‌بى

۲۴ - ژماره (۱۷۴)، ل (۳ و ۴)، شيعرئكى (هيمن)ى به ناوى (خاوهنى زيږي)
تيدايه، كه هم شيعره (به جياوازييه كى زوره‌وه) له (بارگه‌ى ياران)، ل (۶۱) دا
هه‌يه. به‌لام هه‌ردوو شيعره‌كه، له هه‌ردوو جينگه‌كه‌دا، هه‌ر ته‌نيا ناوونيشانه‌كه‌يان:
(خاوهنى زيږي) وهك يه‌كه، نه‌گينا سه‌رومپى هه‌ردوو ده‌قه‌كه، زور جياوازن و بو
ته‌وهش خوينه‌ران زور به ورده‌كارى جياوازييه‌كانيبه‌وه خه‌ريك نه‌كه‌ين، ده‌قه‌كه‌ى
رؤژنامه‌ى (كوردستان) بو تيره ده‌گويزينه‌وه، تا خويان له‌گه‌ل ده‌قه‌كه‌ى (بارگه‌ى
ياران) دا به‌راوردى بكه‌ن:

((خاوهنى زيږي))

ججیل چاك و له‌باره، خاوهنى زيږي
نه‌گه‌ر پيرئكى خوین تاله و ورگ تير
ره‌زا شيرينه، شوخه، قيت و قوزه
نه‌گه‌ر خينگه زله و خوار و شهل و گير

قسه‌زانه، ته‌ديبه، خوینده‌واره
نه‌گه‌ر نه‌ى خویندبى، شه‌ش پيت و دوو ديږ

سلاوى لى ده‌كهن، سه‌ر داده‌خن بوى
له رى باز و له كۆلان و له باژير

به‌لام زيږت نه‌بى، سووكى، نه‌گه‌ر تو
بليتى ده‌رسى هه‌زارى وهك (شكسپير)

۲۵ - ژماره (۱۷۵) ل ۱۱، شیعری (تارەزوی فرین)، (۷) کۆپلەییە، لە
(بارگە یاران، ل ۱۰۹) دا، (۶) کۆپلەییە، کە ئەم کۆپلەییە تیدا نییە:

خێوی بیرئیکی بەرز و رووناکم
کەچی لە لایان پەستم و نهوی
ئەمن کە دەلێتی ئاوونگی پاکم
نازانم بۆچی هاتمە سەر زهوی؟

۲۶ - ژماره (۱۸۴)، ل (۴، ۹، ۱۰)، لەو چەند لاپەرەییە ئەم ژمارەییەدا
(هێمن) چیرۆکیکی بە ناوی (کور) تەرجه مە کردوو، کە رۆژنامە کە و (هێمن) یش
ئاماژەیان بە سەرچاوەی وەرگێڕان و زمانی دەقە کە نە کردوو^(۱۵). من بە بیرم
نایەت ئەم تەرجه مەییە (هێمن) م لە سەرچاوەییە کی تردا بەرچاو کەوتبێ، بۆیە پێم
باش بوو بۆ تێرەدی راگوێژم:

كوپ

وهرگيڙاو له کتیبی ههفته - به پینووسی: ماموستا هیمن

به ره به یانی روژنیکي رهش و تال بوو، هه موویان به ریز له لیواری که ندالیکدا راگرتبوون، ده کهس بوون که بریاری کوژانیان درابوو، له نیو تهوان را کوپ و بایک هه بوون که دهستی ههردووکیان پیکه وه به سترابوو. دهستی راسته ی باب و دهستی چه په ی کوپ به ره لالا بوو. بیدهنگ سهریان داخستبوو، ماندوو و شه کهت دهاتنه بهرچاو، له تهنیشت یه کتر راگرا بوون، مچ و موپ و به سام بوون، ردینیان نه تاشیبوو.

ئه فسهری فاشیست گوتی: ده ی بېرت کردوو هته وه.

کوپ گوتی: نا.

ئوستاشا^(۱۶) به رقه وه لئی مۆن بووه وه، کوپ تیکوښا خو ی تازا و نه بهز نیشان بدا، به لام سهر و ملی ده له رزی، شان و پیلی دیشا، زور ماندوو و شپزه بوو، ئه فسهر سه ربازه کانی له بیست ههنگای که نداله که وه به ریز راگرتن، وه فه رمانی دا فیشه که بجه نه تفهنگ، دهنگی چه خماخان هات، کوپ ناوړی بو لای که ندال داوه، که ندال له بهر چاوی تهو، قول و پان و پر له لیته بوو، هه موویان لیړه دا ده نیژرین. کوپ له بهر خو یه وه گوتی: لیړه دا...

له رزی و پتر له وه نه یو پرا چاو له که ندال بکا، باب به ژنیکی بهرز و نیوچاوانیکی مۆن و گرژی هه بوو، به هه موو هیزی خو ی هه ولئی ده دا کوم نه بیته وهن زوریان لیدابوو، جهز به درابوون له لهش و چر و چاویدا نیشانه ی جهز به دیار بوو - سه ربازه کان به ره و روی که ندال به ریز راوه ستابوون تفهنگیان له ده سدا بوو، چاوه نوړی فه رمانی ئه فسهری خو یان بوون تا ده سپرژ بکهن، ده یانویست

هەرچی زووتر ئەو کارەساتە دوایی بێن. لە چاری هیندیکیاندا بیزاری و ماندوویی
و لە چاری ئەوانی تردا دڵسۆزی و بەزەیی دەبیندرا.

دە ی بیرت کردۆتەوه؟

کۆر گوتی: نا!

ئەفسەر پێکەنی و گوتی: بە جەهەننەم ... لەبەر تۆمە، کۆر بە قینەوه چاری
لی کرد، لەو چاوی لیکردنەدا رق. بیزاری دەبیندرا، وەك سەگ و گورگ تێك
دەفکرین.

هەموویان لە لیواری کەندال، لە لیواری گۆر کۆکردبوونەوه، لە تاو ژان و
ماندوویی توانای راوەستانیان نەمابوو، شتومەکیان بزگور، بزگور بوو، زۆرداران
جل و بەرگی ئەوانیان بە ئامرازی جەزەبە شڕۆپەتۆر کردبوو، بە میلی ئاسن لییان
راکیشابوون، چارەپەش و بیھیوا، بە جل و بەرگی شڕ و کلاوی دراپاوه و ریزیکی
خوارو خییج و بەرز و نەوییان پێکھێنابوو، هەموو دەمیك بیردەکراوه لەبەر
ماندوویی سللار ببنەوه، باب کلاویکی لە پیستی بزنی رەش لەسەر بوو، کلاوی
کۆر لە خوری سپی بوو، سمیلی باب رەش و ئەستور بوو، نووکی بادرا بوو، کۆر
لە میژبوو ریدینی نەتاشیبوو، تووکی زەرد و تەنک سەر و رووی داپۆشی بوو،
ئەفسەر لە پشت سەربازەکان راوەستا و فەرمانی دا ئامادە لە پاشان گوتی:
لە چەپەوه بۆ راست سی، سی، تیرەبارانیان بکەن، دوایی قیژاندی: هەرسی
سەربازی، یەکیك بکەنە نیشانە.

دیسان وەك دلتیا نەبووی کە سەربازەکان لە فەرمانی ئەو گەیشتین، دووپاتی
کردەوه: لە چەپەوه بۆ راست، سەربازەکان سیرەیان گرت ((ئاور)).

تەقە ی گوللە هات، دوو کەلی رەش لە لولە ی تەفەنگەکان هاتەدەر، سی کەس
کەوتنە کەندال، خەریک بوو چوارەمیش دەگەل خۆیان سەر و نغوون بکەن،
هەرچۆنیک بوو خۆی راگرت، یە کجار پەشیو بوو، دەتگوت: پپی خۆش بوو
ئەویش مردبا، کاری تەواو بووبا، ئەوه کۆرەکە بوو.

ئەفسەر پرسبیری کرد: دە ی؟

کۆر گوتی: نا!

ئەفسەر فەرمانى دا تەفەنگ پەر بىكەنەو، دەس بە جى قىزاندى: ئامادە! لولەى
سى تەفەنگ بۆ لای سىنگى كوپ راداقترا.

لەسەرەخۆبە!...

ئەفسەر بە سەربازەكانى گوت: دەسپرېژ مەكەن، دەتگوت بە ئاواتەو بە
كوپىكى تازەپىگەشتوو لە مردن رزگار بىكا، تەنانت دلخۇشيش بوو، وە لەوہى
كە كوپ بىرى خۆى گۆپپو، رازى دەھاتە پىش چا، كوپ بالابەرز و لاواز بوو،
رەنگى بزرکابوو، پالتۆيەكى كەسكى درىژى لەبەردابوو، گوتىزىنگى دەگرت.

وہك چارەنوس، بى بەزەبى و دل رەق بوون، ئەفسەر بە سەربازەكانى گوت:
بەسىنەو، دەنگى لەرزۆك بوو:

دەى؟ دە رۆژ بوو لەسەرىەك ئەوہى بە كوپرەكە گوتبوو، وەلامى ((نا))ى پى
دراپۆو، ھەر گوتبوو:

دەى؟ وە كوپ وەلامى دابوہو: نا!... دە رۆژى تەواو وەخت و بى وەخت ئەو
پرسىيار و وەلامە دووپات كرابۆو، ھەردووك لاسارىيان دەكرد. ھىچ كامىيان لە
بىروراى خۇيان لانەدەدا و ئىستا كوپ بەزىبوو. وە دەىگوت:
لەسەرەخۆبە!....

ئەفسەر لە كوپى ويستبوو بە دەستى خۆى بابى بكوژى و لەباتى ئەو كارە،
ئازاد دەبى و لە مردن رزگار بىكرىن، ئاواتى ئەوہو بەندىيەكان يەكتەر بكوژن،
نەخۇشى رۆحى ھەبوو، كاتى ئەوان بەگۆيەكدا دەچوون، شاگەشكە دەبوو و
پىدەكەنى كە خۆى ئەوئەندە بەزاكون دەدەيت، زۆر شاد دەبوو، وە ئىستا لە ھەمىشە
زىاتر، چونكو دەيدىت بە فەرمانى ئەو، كوپىك خەرىكە بابى خۆى بكوژى.
ئەفسەر لە پىشدا لە بابى ويستبوو كە بە دەستى خۆى رۆلەى لاوى لە خوتىناو
وہردا و لە پاداقتى ئەو كارەدا ئازاد بىكرىن، بەلام پىرەپىياو تورپە ببوو، وە تەنانت
تقى لە نىو چاوان كوتابوو، ئەفسەر لە پاشان بىروراى خۆى گۆپى و ئەو كارەى لە
كوپ ويست و گوتى: (ئەتۆ ئازاد دەكەم).

كوپ دە رۆژى تەواو خۆى راگرتبوو و نەچۆبوو ژىربار و ئىستا جارىكى تر
ئەفسەر لىي دەپرسى: دەى؟ كوپ لال و پال بوو.

ئەفسەر گوتى: لە بىرتە چ وادىكم پى داوى؟ توندى دەواند تا هەموويان گوييان لى بى و لە مەبەستى بگەن. كور چاويكى پر لە ناهوميدي لە باب كرد و لەبەر خويەوه گوتى: ناتوانم...

باب بە بەژنيكى راست و هەروا بى دەنگ راوەستابوو، دەتگوت تارمايى لەعنەت و بيزارييه.

ئەفسەر روى لە سەربازەكان كرد و فەرمانى دا: ((تامادە)). كور نالاندى لەسەرەخۆبە...

جا بو؟ كور گوتى: كوتكم ويده، ئەفسەر قيژاندى: ئەگەر ميشكى پرژ و بلاو بكەى لە مردن رزگار دەبى، كور دووپاتى كردهوه: كوتكم ويده، زۆرى لە خوى دەكرد، وەك شيتان نەقيژيني.

ئەفسەر، دەستورى دا، دەستى كور بكەنەوه سەربازيەك كوتكى هيئا، كور ليوى كورۆت، رەنگى بە روودا نەمابوو.

باب چاويكى سووكى لە لاي كور كرد، بەلام كور بەرى هەلنەهيئا، تا چاوى بە چاوى باب نەكەوى - وى دەچوو لە دلئى خويدا بلئى، بام زۆريش بى تاوان نيينە، چەندى لە داىكم دەدا، هوى گيرانى ئيمە ئەبووو، ئەو ئەمنى توشى ئەو داوه كرد، ئەفسەر دەستى لەسەر شانى كور دانا!...

باب بە تەنى ماوه. فرميسكى لە چاودا قەتيس ما، دلويك فرميسكى لە چاوى هاتە خوار و بە كولميدا خولور بووهوه و لە نيو مووى سميلىدا شاردراره. ئەفسەر بە پيكنەنينەوه گوتى: كوتك هەلگەرە، نيشانەى شادى لە سيمايادا دەبيندرا، كاتيكي خۆشى رادەبوارد.

لەبەرئەوى كە توانيبوو يەكيك لە بەندييه كان ئەوەندە بچووك و پەست بکاتەوه، شايى لە دلدا دەگەرا. كور كوتكى بە دەستەوه گرت، ئەفسەر گوتى: بە زەبريەك، سەربازەكان بە بيزارى تەماشاي ئەو كارەساتە دزيوەيان دەكرد، ئەفسەر گوتى: بە هەردوو دەست، كور گوتى زۆر چاكە... دەتگوت: هيژى لى براوه.

دەست و هەموو گياني دەلەرزى. كوتك تارام بە دەورى سەرى كوردا هەلسورا، ئەفسەر هەلسوراني كوتكى تەماشادەكرد، لەو كاتەدا چاوى بە باب كەوت، پيرەپياو بى دەنگ و بى جوولە جوول راوەستابوو.

ژیان، تیځگه یانډبوو که تازه نابې هیوای به هیچ هه بی، کوتک به توندی له هه وادا هه لده سوړا، ته فسهر و پیره پیاو هه ردو چاویان تیځپیبوو. له پر هه موو ته و که سانه ی که چاویان له و کاره پر له سامه بوو، له جیځگای خوځیان وشک بوون، کوړ که رق و بیژاری هه موو له شی داگرتبوو، زور به چالاکی به دهوری خویدا سوړا و ه به هه موو هیژی خوځی کوتکی له توځی سه ری ته فسهر دا، ته و جار دوو زه بری دیشی لیډا، کوتکی خویناوی بو لای سه ربازه کان هاویشته و به دهنگی به سامه وه قیژاندی: ته و جار ده سرپژ بکه ن، بزه یه کی پر له دهر د، لیوی بابی لیک کرده وه.

* * *

مانای وشه‌ی کوپ

میچ و مؤر: رووگرژ و نیوچاو تال

ردین: ریش

شپرتیو: شپرزه

ئاوړ: لاکردنه‌وه

پتر: زؤرتر

بزرگوپ، بزگور: پوگ و بلاو

ئامراز: وه‌سیله‌ی جه‌زربه و ته‌شکه‌نجه

خوار و خپچ: لار و چه‌وت

سللار: هاتنه لا و مردن

دوپاته: دووباره

سیره: نیشانه

راداشتن: روو به روو راگرتن

ره‌نگ بزپکان: ره‌نگ په‌رین

که‌سک: سه‌بز

گوینگ: قولاپه‌ی پی

بی به‌زه‌یی: بی ره‌حم

لا‌سار: له‌نج، پیداگرتن

زا کون، زؤردار، به‌ده‌سه‌لآت

وی ده: بده

قه‌تیس: گیر، به‌ند

دزیو: پیس و ناشرین

۲۷ - ژماره (۱۸۵) ل ۶، شیعری (کیژی لادیی)، (۱۷) بهیتە و له (بارگهی یاران، ل ۷۰) دا، (۱۵) بهیتە، که ئەم دوو بهیتە ی (۶) و (۱۱) ی تیدا نییە:

۶ - گەردنت وەکو مینای بلوورە

بی رۆژ و ماتیک، لیوی تۆ سوورە

۱۱ - بی فر و فیل و پاک و خاوینی

کچیکی وەک تۆ، پاکە داوینی

۲۸ - ژماره (۱۸۶) ل ۳، شیعری (تۆم هەر له بیرە). (بارگهی یاران، ل ۶۹).

۲۹ - ژماره (۱۸۷) ل (۳، ۱۰)، شیعریکی بی ناوونیشانه و له (بارگهی

یاران) دا نییە و ئەمە دەقکە یەتی:

گوئی گەش بە بای شەمائی بەهار، ئەشنیتەو
قاسپە ی کەوی کەژ، بەرانبەر نزار، بەرز ئەبیتەو
من که دیم لەرە ی شەپۆلی شەنی...^(۱) کوردستان
تیکە لاو ئەبی لە گەل جریو ی ئەستیرە ی بەیان
ئەوکاتە هیوا و ئامانجی دوورم، هەردوو پیکەو
ئەبن بە پرشنگ، گولایە ی سوورم، ئەگە شیتەو

۳۰ - ژماره (۱۹۴) ل ۱۱، شیعری (گیژە لووکە ی خەزان)^(۲)، (۲۵) بهیتە و له

(بارگهی یاران، ل ۱۲۳) دا، (۲۱) بهیتە، که ئەم بهیتانە ی (۳، ۶، ۱۰، ۱۳،

۱۴) ی رۆژنامه کە، له (بارگهی یاران) دا نین و ئەمانەن:

(۱) له دەقە کە دا ئەو جیگە یە هەروا چۆل بوو، پێدەچی وشە ی (نالای) بی، که لە گەل وشە ی دوا ییدا،

دەبنە (نالای کوردستان).

- ۱ - ھەل دەۋىزنى بىساتى دل خۇشى
داى دەمەزىنى حوزن و خامۇشى
- ۲ - بى ئەۋەى ھەر مچوركى پىدا بى
كور له گريان دە كا له سوپى بابى
- ۳ - بزەيىك نابىنى لەسەر لىۋى
چاۋە، فرمىسكى خوين دەپالپىۋى
- ۴ - نەبوو قەت فاجەئى ئەۋەندە بەسام
سى برا، پىكەۋە بىن ناكام
- ۵ - دەستى تەقدىر لەت لەتى كردن
گورگى برسى ئەجەل ھەموۋى بردن

۳۱ - ژمارە (۲۰۰) ل ۱۱، شىعەرى (شىنى گۇران) شاعىر، (۲۵) بەيتە و لە
(بارگەى ياران، ل ۱۳۲) دا، (۲۶) بەيتە و وردە جىاۋازىيەكى زۇرئىش لە ھەردوو
دەقەكەدا ھەيە، بۇيە پىم باشە، بە مەبەستى بەراورد، دەقەكەى رۇژنامەى
(كوردستان) بۇ ئىرە راگويزم:

(۲) لە رۇژنامەكەدا بۇنەى شىعەركەى ئاۋا نووسىۋە: بە بۇنە پىشاستە ناگەۋارەكەى مەھاباد و
كوژرانى سى براكەۋە.

شىيىنى گۆران

مامۆستا: ھېمىن

ھەر لە بۆتانەو ھەتا سۆران
ھەموو سۆرانى شىينە: بۆ (گۆران)
ھەر لە كوئىستانەو ھەتا گەرميىن
يەخەمان دادپىيوە تا دامىن
لە جزيرە ھەتاكوو دەرياي رەش
نييە كوردىك سەرى نەنابى لە ھەش
لە دياربە كرەو ھەتا ورمى
شان بە قور، مل بە كوئىنە، نىر و مى
ھەر لە ئامىدەو ھەتاكوو سنە
كوردە غەمناكە، چ پياوچ ژنە
لە مەريوانەو ھەتا زىيار
وەك زى بارە چاوى كوردى ھەژار
ھەر لە بۆكانەو ھەتا جوانپۆ
جوان و پىر پىكەو ھەلئىن: ئەى رۆ!
لە دەھۆكا ھەتاكوو ھەورامان
ھەرچى دەى بينى ھەر دەلى: ئامان
ھەر لە زاگرۆسەو ھەتا ناگرى
كى يە كورد بى و ئەتۆ بلىي ناگرى
لە سوليمانيا، ھەتا سابلاخ

دیاره تیدا نییه دلّی بیّ داخ
 هدر له بیچاره وه ههتا شه مزین
 کچ و کور لاو و پیری کورد، شه مزین
 له شنۆوه ههتا کوو سه نجابی
 تووشی کوردیکی شادمان نابی
 هدر له ههولپیره وه ههتا پاوه
 گهلی ئیمه په شیو و داماره
 له ههله بجه ههتا ده گاته سه قز
 هه مو غه مباره، ره نه پریه و کز
 هدر له بتلیسه وه ههتا سونقور
 ژن و پیاو پیکه وه ده پپون قور
 له نووسینه وه، ههتا کهر کووک
 شینی گۆران ده کهن، چ گه وره و چ چوک
 نه وه یه حال - وه کو ئیره، وان
 خه بهرم نییه چلۆنه ئیره وان

* * *

جا، چلۆن دلّ به غه م نه بین، نه گرین؟
 جا چلۆن کۆری شینی بو نه گرین؟
 شاعرێک بوو، به نرخ و بیّ وینه
 بیری روون تر بوو زۆر له ئاوینه
 خاوهنی بیر و ذهوق و حیسس و ههست
 رهنگ بوو نیوی بنین: (خودای ههلبهست)
 فهخری کوردانه گه نجی ئاتاری
 شیعرى شیرین و ورد و ساکاری
 داخه کهم نهو بلێسه دامرکا

که خەریک بوو: ولاتی روونترکا
گلی پیدا کرا، هەتا دامرد
ئەو گپە ی کوردهواری رۆشن کرد
پیم پەری شیعەر و مۆسیقا تۆران
بۆیە بردیانەو بەهەشت گۆران
یا خودای گەورە، تۆرەبوو لیمان
ئەو چرایە رەوا نەدی پی مان

شیلان ئاوی - سابلاخ - ۱۶ ی رەشەمی ۲۵۷۴

پهراوینز:

- (۱) ئەم لیکۆلینەوهییه له ژماره (۳۰)ی رۆژنامه کهوه تا دوا ژماره ی رۆژنامه که (جگه له یهك دوو ژماره)ی، واته: (۱۷۹) ژماره ی رۆنامه که ی گرتۆتهوه و ئیستا ئەو لیکۆلینەوهییه م کۆکردۆتهوه و ئاماده ی چاپم کردوه.
- (۲) دکتۆر محمەد سدیق موفتی زاده، سه رنج و پیشنیاری زۆر زیره کانه و زانستانه ی له سه ر رینوسی کوردی نووسیوه، وهك شه وه ی له جیاتی (واو) و (ی)ی درێژ، (سه ر: فه تمه) ی بۆ پیشنیار کردوه، که (کۆری زانیاری کورد)، له دوا ی دروستبوونی (۱۹۷۰)، له باره ی ئەو دوو پیتتهوه، پیشنیاره دیرینه که ی (موفتی زاده)یان په سه ند کردوه و له سه ر له به ری به ره مه می چاپکراوی ئەو قۆناغه یاندا، پیاده و پێره ویان کردوه.
- (۳) بۆ زیاتر زانیاری، بنواړه: بارگه ی یاران، سه رجه می شیعی هیمن واته: چاپی دووه می: تاریک روون)، چاپه مه نی ده سگای ئاراس، هه ولیر، ۲۰۰۶، ل ۴۰.
- (۴) هه مان سه رچاوه ی پێشو، ل ۵۴.
- (۵) دواتریش: بارگه ی یاران.
- (۶) شوین: مه به ست له (به ره مه) ی نووسینه. که دیاره ته رجه مه کراوی (أش)ی فارسییه.
- (۷) ده قی نووسینه که م وهك خۆی بۆ ئیره راگواستوه.
- (۸) فه رخه: بیچوو، به چکه.
- (۹) نه ته ویی، دوژمنت (له ده قه که دا ئاماژه ی - په راوینز - ی له سه ر ئەم وشه یه داناوه، به لآم په راوینزه که ی بۆ نه نووسیوه.
- (۱۰) مه به ست له (کوروش: ۵۵۹ - ۵۲۹ پێش زاین)ی شای (هه مه خامه نشی)ییه.
- (۱۱) سووروسات: مه سه ره فی ئالیك و پپووستی و لاخی باربه ری جه نگی و له شکرکیشی.
- (۱۲) بمبی: مه به ست شاری (بۆمبی)ی هیندستانه.

(۱۳) به شیکی وتاره کهی (هیمن) لهم ژماره یه یی رۆژنامه که دایه و پاشماوه که یی له دوو ژماره یی داهاتوودا بلاوووه ته وه، ئەم وتاره یی (هیمن) سه بارهت به باری پیشکه وتن و ئاوه دانی شاری (مه هاباد) ه.

(۱۴) ئەو وشه یه کال بوو، نه خویندرایه وه.

(۱۵) به لām رۆژنامه که هه ر ئەوه نده یی نووسیوه، که له (کتیچی هه فته) وه ته رجه مه کراوه!

(۱۶) (خه لکی یۆگسلاوی به فاشیسته کانیا ن ده گوت: ئوستاش).

(۱۷) هیمن ئەم چه ند وشه یه یی خواره وه یی راقه کردووه، که له ته ک ئەم وه رگی رانه دا، ئەو وشانه شمان بو ئیره گواستۆته وه.

بەرھەمی چاپکراوی نووسەر

۱. ژوان، شیعر، چاپی یەكەم، چاپخانەى زانكۆى سلیمانی، (۱۹۸۰).
۲. گەشتی ریج بۆ سلیمانی، وەرگێران، چاپی یەكەم، بەرگەلوو، (۱۹۸۴).
۳. كێشەى كورد، وەرگێران چاپی یەكەم، یاخ سەمەر، (۱۹۸۶).
- چاپی دووهم، ئێران، تەوریز، (۱۹۹۰).
- چاپی سێیەم، هەولێر، (۱۹۹۲).
۴. گولەكانی دۆزەخ، شیعر، چاپی یەكەم، ئێران، تەوریز، (۱۹۹۰).
- چاپی دووهم، هەولێر، (۱۹۹۲).
۵. گەشتنامەى ریج بۆ كوردستان، وەرگێران، چاپی یەكەم، ئێران، تەوریز، (۱۹۹۲).
- چاپی دووهم، ئێران، تەوریز، (۱۹۹۵).
- چاپی سێیەم، هەولێر، (۲۰۰۲).
- چاپی چوارەم، هەولێر، (۲۰۱۱).
۶. ئەفسانەى ئەدونیس، وەرگێران، چاپی یەكەم، ئێران، تەوریز، (۱۹۹۴).
۷. گۆرانى كوردی، وەرگێران، چاپی یەكەم، ئێران، تەوریز، (۱۹۹۴).
۸. مێژووی مۆسیقای كوردی، چاپی یەكەم، ئێران، شەهری كورد، (۱۹۹۴).
- چاپی دووهم، هەولێر، (۲۰۰۲)، دەزگای ئاراس.
- چاپی سێیەم، هەولێر، (۲۰۰۸)، دەزگای موزیک و كەلهپووری كورد.
- چاپی چوارەم، هەولێر، (۲۰۱۳)، دەزگای موزیک و كەلهپووری كورد.
۹. سەبیدەلى ئەسغەرى كوردستانی، چاپی یەكەم، هەولێر، (۱۹۹۸).
- چاپی دووهم، هەولێر، (۲۰۰۲)، دەزگای ئاراس.
۱۰. راوێ گزنگ، وتار و رەخنەى ئەدەبى، چاپی یەكەم، هەولێر، (۱۹۹۸).
۱۱. بیره وەریبەكانی وەفایی (تحفه المریدین)، وەرگێران، چاپی یەكەم، هەولێر، (۱۹۹۹).
- چاپی دووهم، هەولێر، (۲۰۱۱).
۱۲. كەروێشكى زیرەك و گورگی دانا، چیرۆكى مندالان، وەرگێران، چاپی یەكەم، سلیمانی، (۲۰۰۰).

۱۳. شۆرشى شېخ عوبەيدوللاى نەھرى، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، چاپمەنى موكرىيانى، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۰).
۱۴. ميرنشىنى ئەردەلان، بابان، سۆران، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۰).
۱۵. راپەپىنى ھەمزائاغاى مەنگور، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۰).
۱۶. كەرويشك و تانجى، چىرۆكە شىعەر بۆ مندالان، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۵).
۱۷. دىوانى ئەدەب (عەبدوللا بەگى مىسباح دىوان)، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۶).
۱۸. أفتتاح ناسرى، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، نووسىنى على ئەكبەر سەرھەنگ، ۋەرگىپان، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۷).
۱۹. شۆرشى شېخ عوبەيدوللاى نەھرى، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، نووسىنى على خان گۆنەخان ئەفشار، ۋەرگىپان، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۷).
۲۰. شۆرشى شېخ عوبەيدوللاى نەھرى، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، ئىنگلىزى ۋ ئەمەرىكاييدا، نووسىنى ۋەدىع جوھىدە، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، ۋەرگىپان، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۷).
۲۱. شۆرشى شېخ عوبەيدوللاى نەھرى، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، نامەى دەربارى ۋ سەربازىيانە. نووسىنى ھەسەن على خان، ۋەرگىپان، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۷).
۲۲. شۆرشى شېخ عوبەيدوللاى نەھرى، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، بەلگەنامەكانى ۋەزارەتى كاروبارى دەروەى ئىران، ۋەرگىپان، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۷).
۲۳. شۆرشى شېخ عوبەيدوللاى نەھرى، لە بەلگەنامەى ئەرمنىدا، نووسىنى ئەسكەندەر غۆرىاس، ۋەرگىپان، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۷).
۲۴. موزىك و گۆرانى كوردى، كۆمەلە ۋتار، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۱۱).
۲۵. بېرەۋەرىيەكانى د. سەبىد عەزىزى شەمزىنى (ئامادەكردن ۋ پەراۋىز بۆ نووسىنى) مەمەد ھەمەباقى.
۲۶. سەفەرنامەى ژان ئۆتەر، ۋەرگىپان لە فارسىيەۋە، خانەى موكرىيانى، ھەولتېر (۲۰۱۳)
۲۷. ئەفسانە ۋ تەم، (كۆمەلە ۋتارىكى تەرجمەكراۋ).

بهره‌می داهاتوو

- ۱- مه‌ولانا خالید - خویندنه‌وه‌یه‌کی نوئ
- ۲- مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی - خویندنه‌وه‌یه‌کی نوئ
- ۳- سمکۆزی شکاک - له به‌لگه‌نامه‌ی ئیرانیدا
- ۴- نامه و به‌لگه‌نامه‌ی به‌جیماوی عه‌بدللابه‌گی میسباح دیوان - شه‌ده‌ب.
- ۵- چاپی نویی دیوانی عه‌بدللابه‌گی میسباح دیوان - شه‌ده‌ب.
- ۶- دیوانی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی
- ۷- کورد له سه‌فه‌نامه‌ی بیانیدا
- ۸- بیره‌وه‌رییه‌کانی لیتن - کونسۆلی ئەلمانیا له ته‌وریز - ۱۹۱۴
- ۹- مه‌وله‌وی رۆمی - به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی ژیان و بهره‌می
- ۱۰- کورد له به‌لگه‌نامه‌ی ئیرانیدا
- ۱۱- کۆمه‌لێک بهره‌می وه‌رگی‌پردراو - له فارسی و عه‌ره‌بییه‌وه.
- ۱۲- نالی و زمانی نالی - خویندنه‌وه‌یه‌کی نوئ